2154

ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ

Ἤτοι

ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ Καὶ ΠΑΝΣΕΠΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΤΩΝ ΤΕ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ Καὶ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ, Καὶ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Ἐν ἐπιτομῇ συνειλεγμένοι παρὰ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Τῦ ἐκ τῆς κατὰ τὴν εὐαγῆ Μονὴν τῶν Ἰβήρων Προδρομικῆς Σκήτεως. ὑφ' ἃ καὶ Σημειώσεις ἐκ διαφόρων Ἱερῶν Διδασκάλων εἰς αὐτὸ τῦτο συνερανισθεῖσαι προσετέθησαν.

Ὅπερ τῇ τῦ Παναγιωτάτυ καὶ Θειοτάτυ Οἰκυμενικῦ Πατριάρχυ.

ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδυ.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ἀξιώσει, σπουδῇ τε αὐτῶν καὶ δαπάνῃ Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδέδοται.

Ἐν τῷ τῦ Πατριαρχείυ τῆς Κωνσταντινυπόλεως τυπογραφείῳ.

Ὅσοι τῷ Κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. (Γαλατ. ς'. 16.

Παναγιώτατε Θειότατε Οἰκουμενικὲ Πατριάρχα.
προσκυνητέ μοι Αὐθέντα ἢ Δέσποτα.

Οἱ πάλαι τὸν Ἀπόλλω Φρενοβλαβῶς ἐξεθίαζον, ὅτοι ἢ τὸ ἐκ τῶν ῥόδων γάνος ἱερὸν ἐτίθεντο τότε εἶναι. ταύτῃ τοι ἢ ἐκεῖνα ἐκ λειμώνων ἀγείροντες, ὀργιάζειν ᾠόντο αὐτῷ ἀφοσιοῦντες. Ἐγὼ δ' ἐκ τῶν τῦ Παραδείσυ Φυτῶν, τῶν Θεοπνεύστων Φημὶ Κανόνων τὴν εὐκαρπίαν δρεψάμενος, ἢ ψιλώσας τούτους ἐν μέρει τῆς πολυπειρίας ὡς ἀπὸ φύλλων, τοῖς τε ἱεροῖς ἢ ἐνδοξοτέροις τῶν ἑρμηνευτῶν σχολιάσας πρὸς τὸ ῥᾳδίως ἢ μεταχειρίζεσθαι διὰ τὸ πρῶτον, ἢ κατανοεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας διὰ τὸ δεύτερον, τῇ θεαυγεῖ τῳόντι σῦ Κορυφῇ πῶς μὴ προσενέγκω δελοπρεπῶς τὸ τοιοῦτόν μου πόνημα ἀναθέμενος; ὁπότε ἐνὶ ὕδατι, ἀλλ' ἢ Αὐτῇ τὰ κατ' ἐκείνους τοὺς θείους διαφέρειν καθωμολόγηται ὡς Κορυφαιοτάτῃ τῦ γένους ἡμῶν πρός τε ἀξίαν πνευματικὴν, ἢ πρὸς δυνασείαν ἀνθρωπίνην. ἃς ἡ ὑπερφυὴς σου Φρόνησις, ἢ τὸ ἐν πᾶσι μεγαλόδωρον, οἷά περ λίθοι πολυτελεῖς, ἀξιοπρεπῶς καταχαλύψουσιν. Ἐκείνους ὃν ὅσα γε ἀρχὰς, κατὰ Φιλοσόφους μετιοῦσα ἢ Αὐτὴ ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς πνευματικῶν Φοιτητῶν, τῦ χρισωνύμου λέγω πληρώματος, τὴν ἀληθῆ ἢ ἀδιάπτωτον συνισᾶν μέλλει Φιλοσοφίαν. οὐδὲ γὰρ Κριτήριον ἄλλο ἢ Γνώ-

ἡ Γνώμων Ἰθυντήριος τῶν τε Δοξασίων ἡ τῶν Πραχτίων παρὰ τύτης τὴς Θεοπρεπεῖς Κανόνας ἐπινοηθεὶη τοῖς εὐσεβέσιν. ἐς ἡ ὡς δικαιώματα καὶ λόγες Κυρίε ἐκ ἀπειχὸς ἔκαστον οἴεσθαι τῶν πάντων, ἐπᾴδοντα Δαυϊτικῶς " Ἐν τοῖς Δικαιώμασί σε μελετή-
" σω, ἐκ ἐπιλήσομαι τῶν λογίων σε. Ἀλλὰ διὰ τὸ μωμοσκώπτον τῦ Φθόνε, ᾧ τινι πρόεργε ἐσθὲν, ἀλλ' ἡ ἡ τῶν ἀνεπιλήπτων αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι, πεποιθα ἅμα τῷ ἀναθήματι, ἡ προσασίας τὴς δεδόσης παρὰ τῦ Δισποτικῦ χράτες ἐπιτεύξεσθαι τὸ βιβλίον. ἧς ἐπιγνωμόνης αὐτὸ μὲν, " ἡμέρας ὁ ἥλιος ἢ συγχαύ-
" σει, ἐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Σὺ δὲ πανσεπτε Οἰκεμανικὲ Δέσποτα, ἡ τὴς τῦ ἀποσολικῦ ἐκείνε ἀνδρὸς ἡ Ἱερομαρτυρὲς Πολύκαρπε Φυτείας εὐθαλίσατον Φυτόν τε ἡ ἀγλαόκαρπον, ἔντεινε προφητικῶς εἰπεῖν, ἡ κατευοδᾶ ἐπὶ τῦ ἁγιωτάτε σε ἡ ἀποσολικῦ θρόνε, προορώμενος ἐνώπιόν σε διαπαντὸς τὸν Κύριον, συνεστιῶντά σε. ὃν ἔχοις τὸ τε ζῆν ἐπιμηκύνοντα, ἡ διηνεκῆ πρυτανεύοντα εὐδαιμονίαν εἰς καύχημα παντὸς τῦ Γένες ἡμῶν τε καὶ σέμνωμα.

(Ἐτ. ᾳώ.

" Τῆς ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος

φέκνει ὦ Χριστῶ ἀλιπρεπίες,
ἡ δῶλος ὑπεκλινέσασσε,

Χριστοφόρες μενεχδε ἐκ τὲς ἱερᾶς
Σκήτης τῦ τιμίε Προδρόμε.

ΤΩ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΙ.

Περὶ ἡ ἀπὸ Χριστῦ τῆς Θεοειδῦς ἀρετῆς ἀρχέτυπος εἰκών, ἐκ τῆς κατὰ τὸν παντοκράτορα χρόνον ἀλλεπαλλήλου διαδοχῆς εἰς τεθ' ἥκει ἀμαυρότητος ὡς μονυχὶ ἐφ' ἡμῶν, ὑπὸ τῆς τῶν κατὰ καιρὺς μεταγραφόντων ἀφελείας, ἧ φησι ἡ Νεῖλος ὁ Θεοσῦφος (1), κατὰ μικρὸν ἐλαττυμένη, μὴ ὅτι γε τὸ ἐκείνης ἀκριβὲς ἐκμαγεῖον ἀπολιπέσθαι, ἀλλὰ ἡ τὰς ἐν ἐκείνῃ πρώτας γραμμὰς μηδαμῶς ἀναφαίνεσθαι. ἐξ ἧ ἡ νωχελεῖς ἡμεῖς περὶ τὰ καλὰ ἡ δυσκίνητοι. ταῦτ' ἄρα ἡ ποικίλων βοηθημάτων τὸ γε νῦν ἔχον, ὡς ἐν ταῖς ἄλλαις ἀσκείαις πράξεσιν, ὕτω κἂν ταῖς θείαις ἀναγνώσεσιν εἴπερ ποτε χρῄζομεν. τὰ δὲ, εἰσὶν ἂν, λαμπρότης μὲν, ἐν οἷς πόθον εὐφυότητος γνόφος ἐπιλυγάζει συγγράμμασιν. ἐπιτομὴ δὲ, ὧν τὸ πολὺ τῆς λέξεως τοῖς μετιοῦσι χόρον μνησεύεται. (τὸν αὐτὸν γὰρ τῷ ξομάχῳ πλήθουσα βρωμάτων ἐπεισαγωγὴ, ὃν ἡ τὸ πολύσιτον τῆς ἀναγνώσεως ταῖς ἀκοαῖς διασώζει λόγον). Τούτοις ἂν περιτυγχάνοντες οἱ ῥᾴθυμοι, εὔθυμοι δηλονότι τὰ γεγραμμένα ἀναλέγοιντο, τὸ ἐκ τούτων κατὰ ψυχὴν ἐπικαρπούμενοι ὄνειαρ „ Ἐρευνᾶτε γὰρ φησι τὰς Γραφὰς, „ ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν. (2) Ὅτι δὲ ἡ οἱ τῶν θεολέκτων Συνόδων ἱεροὶ Κανόνες ὁ πολλῷ τῶν Γραφῶν τούτων ἀποδέουσι τῇ ἀξίᾳ, φθάνει μεμαρτυρημένον (3). Τούτων δὴ τῶν θείων Κανόνων κατανοήσαντές τινες τῶν ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τῷ δὲ ἱερῶν ἀνδρῶν, ἔξι μὲν ἐφ' οἷς, τὸ δυσαντίβλεπτον ἡ δυσνόη-

(1) Φιλοκαλία, σελ. 168. (2) Ἰωάνν. ε. 39.
(3) Ὅρα ταύτην τὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν ά. Κανόνα τῆς ζ. Συνόδου ἡ εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν ἡμετέραν σημείωσιν.

νοητον. ἔστι δ' ἐφ' οἷς, τὴν πολυστιχίαν ἢ πολυέπειαν, ἐκ ἀνῆκάν με παροτρύνοντες ὥστε ἢ τὸ ἀσαφὲς αὐτῶν, ταῖς τῶν θείων Διδασκαλων τῆς Ἐκκλησιας ἐξηγήσεσιν ὅσα γε ἢ λύχνῳ φαίνοντι διασαφῆσαι ἐφεξῆς ὑπεσχημένους, ἢ τὸ πλάτος δὲ (ἐχ ὡς περιττὸν, ἀλλ' ὡς δυσαντητον τοῖς ἀναπεπτωκόσιν) ὅσον, ἢ ὅπη παρεῖχε συνοψίσαι, τὰς προλόγους μὲν ἢ ἐπιλόγους, ἔστιν ἃς ἢ τῶν Γραφικῶν Μαρτυριων, τά τε ἠθικὰ νοθετήματα, ἢ τὰς τῶν αὐτῶν ἐπαναλήψεις (ἅττα πάντα τοῖς θείοις αὐτοῖς Κανόσι παρακείμενα ὁρῶνται) καταλείψαντα, τὴν δὲ ἐν τούτοις πιτύαν τῶν ὑποθέσεων ἀπολαβόμενον, ἀνωδεῶς ἐπιτυρῶσαι. ἢ γὰρ ἢ Βασίλειος ἐκεῖνος ὁ παν. τῇ Ἀποστόλῳ Ἰακώβῳ, κἀκεῖνοτε ὁ θεῖος Χρυσόστομος τὴν ὑπερκόσμιον λειτουργικὴν Διακόσμησιν, ᾗ περ τοῖς πασι καθωμολόγηται (1) ἐπὶ τὸ συντομώτερον μετεπόρθμευσαν, τῆς τῶν τελεμένων ἐρασσώνης θεοφιλῶς ἐπισρεφόμενοι. Πεισθεὶς τοίνυν ἐγὼ αὐτοῖς ἀπεδυσάμην πρὸς τὸν ἀγῶνα, ταῖς τῶν Κανονισῶν τούτων Ἁγίων εὐχαῖς ἐπερειδόμενος. Ἀλλὰ γὰρ ἐχ ὡς τινες (1) κἀγὼ ἤτοι μετὰ τῆς ἐπιτομῆς τὸ, τε ὕφος, ἢ τὰς λέξεις τῶ χειμέ-

---

(1) Ὅρα ἢ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐγχειρίδιον, ὃ ἐπιγράφεται, λειτουργίαν τῶν ἁγίων Πατέρων, κατὰ α ἀρχὴν αὐτῷ τῷ ἐγχειριδίῳ. ἤγουν σελ 1. 2. ἐκδόσ. Παρισ'. ἔτει ᾳΦξ'.

(1) Ὁ Ἀρισηνὸς, ὁ Ἀρμενόπυλος, ἢ ὁ Βλασαρις ἐστὶν ἕτοι. ὧν ὁ μὲν Ἀρισηνὸς ἐπὶ τῆς βασιλέως Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ ἐχρημάτισε, περὶ τὸ ᾳρξέ. Διάκονος ἢ Νομοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἀλέξιος καλούμενος. Ὁ δὲ Ἀρμενόπυλος Κωνσταντῖνος, ὁμόχρονος σχεδὸν ἦν τῷ προειρημένῳ Ἀλεξίῳ. Νομοφύλαξ ἢ αὐτὸς, ἢ Κριτὴς Θεσσαλονί. Ὁ δὲ Ματθαῖος ὁ Βλάσαρις ὑπῆρξεν Ἱερομόναχος Θεσσαλονικεὺς, περὶ τὸ, ᾳτλά. βασιλεύοντος τῷ νεωτέρῳ Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολ'. ὃς ἦν δισέγγονος τῷ Λατινόφρονος Μιχαήλ. Καὶ οἱ τρεῖς δὲ αὐτοὶ ἐπιτομὴν τῶν θείων Κανόνων ποιοῦνται. Καὶ περὶ μὲν τῷ Ἀρισηνῷ μαρτυρεῖ ὡ τῇ Παυδέκτῃ ὁ Ἀνώνυμος ἐξηγητὴς τῶν Κανόνων, ὡ τῷ, οἱ. τῶν Ἁγιος'. ὅτι συνέψισε τοὺς Κανόνας. Ὁ δὲ Ἀρμενόπυλος ὡ τῇ προθεωρίᾳ αὐτῶν τῶν Κανόνων σημει-

κειμένῳ τῶν Κανόνων πάντῃ μετήμειψα, ἢ ἐκτόπως τέτευς συνώψισα. τὴν γεμὴν μέσην βαδίσας. εἴ πῃ ἀπηντήκει ἢ ὄνομά γε περιεργον ἐν ἐκείνοις, ἤχισα τοῦτο κατηνωτισάμην, ἐμαλλον ἢ διευχρινῆσαι ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιβαλλόμενος. ὕτω διασώζειν ἐπιεικῶς τὸν καθ' αὐτὸ νοῦν ἑκάστῳ τῶν ἱερῶν τούτων θεσμῶν, εἰσηνεγκάμην σπουδήν, ὡς ἔστι τῷ βελομένῳ διὰ τῆς πρὸς ἀλήλους παραθέσεως τῶν κατὰ πλάτος. ἢ κατ' ἐπιτομὴν ξυνιδεῖν ἐν μέρει γοῦν τὸ λεγόμενον. Καὶ τοὺς τῆς ἐν Καρθαγένῃ δὲ ὅρους θεώμενός τις ἐνταῦθα παρηλαγμένους. ἢ ἐχ ὡς ἐν ἄλλοις κεῖνται τῷ ἀριθμῷ, μητι πάθῃ ξενιζόμενος. δι' ὅ. τι ἢ παρ' ἑκάστῳ σχεδὸν τῶν Ἐξηγητῶν ἀλλοίαν ἔλαχον τάξιν (1). Ἐπεὶ δὲ ὁ κατὰ Ἀλφάβητον χωροῦσιν αἱ κατ' αὐτοὺς τοὺς θείους Νόμους ὑποθέσεις. ἀλλὰ κατὰ τὴν σφῶν ἀκολουθίαν. ἣν αἱ Σύνοδοι ἄνωθεν αὐτοῖς ἐνέθεντο. διά τοι τοῦτο ἀκροτελεύτιον Πίνακα κατὰ στοιχεῖον ἑκάστης ὑποθέσεως, ταὐτὸν εἰπεῖν, τῶν Ἀξιομνημονεύτων πάντων δαψιλῶς συντέθηκα. πρὸς τὸ ῥᾳδίως ἀνευρίσκειν ἕκαστα τὸν μετὰ χεῖρας φέροντα τὴν Δέλτον. τήν τε ἑνὸς ἑκάστου πρὸς τοὺς ἄλλους εὐαγεῖς χρησμοὺς συμφωνίαν ἀπέναντι κατέστιξα, ὡς ὁρᾶται. Καὶ ἔνθα μὲν κεῖται τὸ. ΑΒ. ἡ Πρώτη ἢ Δευτέρα λεγομένη Ἱερὰ Σύνοδος σημαίνεται. ὅπου δὲ τὸ. Φ. τὰ Φύλλα, εἴτ' ἂν αἱ Σελίδες ὑποδηλῶνται. ἔνθα δὲ τὸ. σ. ἡ ἐπεξηγηματικὴ σημείωσις ὑπεμφαίνεται.

Παρὰ

σημείων τὸν ἀριθμὸν πάντων αὐτῶν. ὅτως ἐπιφέρει λέγων „ τούτων „ τοίνυν ἡμεῖς (ἤγουν τῶν Κανόνων) τὴν ὑποθετὴν ὡς ἐπιτομῇ νῦν ἐνταῦ„ θα διαλαμβάνομεν. Ὡσαύτως ἢ ὁ Βλάσταρις ὡς τῇ περιθεωρίᾳ τῆς τῶν Κανόνων ἐπιτομῆς ὅτω φησίν „ Ἐγωγ' ἂν τοὺς θειοπρεπεῖς συμπαν„ τας Κανόνας ἀθροίσας, ἢ τούτων τὸν νοῦν... ὡς οἷόν τε περιφράσεως ὡ„ ὅδει ἐπιτεμὼν, κξ'. (1) Παρὰ τῷ Ζωναρᾷ ομζ'. σημειοῦνται. ὡ δὲ τῷ Ἀριστηνῷ, ολδ' Πάλιν ὡ τῷ Βαλσαμῶνι, ἢ τῇ Πανδέκτῃ, ολέ. ἀριθμοῦνται. (ἐὰν δὲ ἀκριβῶς αὐτόθι ἀριθμηθῶσιν, εὑρεθήσονται, ολζ'. καθ' ὅ, τι, ἔστιν ἕ, δύο Κανόνες ἐφεξῆς τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ κατασεμαίνονται) ἢ ὡ ἄλλοις δὲ ἄλλως κεῖνται.

Περὶ δὲ τὺς Κανόνας τύτυς, ὦς ἀρχὰς ἐν ταύτῃ τῇ Βίβλῳ κατειλεγμένυς, εἰσὶ ἢ ἄλλων ἐπιτήμων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας διδασκάλων, εἰς διάφορα ἐρωτήματα ἐπωφελεῖς Ἀποκρίσεις. αἱ ἢ αὐταὶ ὡς Κανόνες παραλαμβάνονται. Ἀλλὰ ταύτας διὰ τὸ ὀγκώδες τῆς Βίβλυ ἐκὼν κατέλιπον. εἰσὶ ἢ γὰρ Ἰωάννυ τῦ Κίτρυς δύο ἢ τριάκοντα πρὸς Καβασιλαν (1). Νικήτα τῦ Ἡρακλείας πρὸς Κωνσαντῖνον Ἐπίσκοπον, δέκα (2). ἢ Πέτρυ τῦ Διακόνυ ἢ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, τέσσαρες πρὸς ταῖς εἴκοσι (3). Ἔχεις τοίνυν, ὦ τῆς εὐσεβείας Τροφιμε, ὁποίας ἂν ἢς καταςάσεως, ἐν βραχίσι Τεῦχος καρπιμον ἢ πολύολβον, ὑπὲρ ἧλιν αὐγὰς ἁπλανῶς σε ποδηγετῦν εἰς τὰ ἐν Πνεύματι Δοξολογητε ἢ Πρακτέα. ἢ ἵνι ἕτως εἴπω, ἐν τῷ δε τῷ βραχεῖ βιβλίῳ πλυτεῖς, μικρᾷ δεῖν, τὴν Πανδέκτην ὅλην, τὴν ὀγκωδεςάτην ἐκείνην ἢ πολύπτυχον, δυσεύρετόν τε, ἢ διὰ ταῦτα ἐκ εὔωνον. τὰ γὰρ ἐν ἐκείνῃ, τες τε δηλαδὴ Θεσπεσιυς Κανόνας, ἢ τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς τότων διανοίας συναγηοχὼς, ἢ δίκην μελίσσης ἀπανθήσας ὡς ἐν σιμβλῳ τετωὶ χηρίον μέλιτος Φερων κατέθηκα. Καὶ ἄλλ' ἅττα δὲ, πρὸς τοῖς ἐκεῖσε κειμένοις, ἐκ διαφόρων Ἁγίωντε ἢ περιωνύμων Ἀνδρῶν, ὡς προεφην, καὶ μὴν ἢ Βασιλικῶν Νόμων. ἐρανισάμενος προσέθηκα εἰς ἀκριβῆ γνῶσιν ἢ τελειότητα. ἐν ᾧ δὴ ἐξερευνῶν τὰ Μαρτύρια τῦ Θεῦ (τότῳ γὰρ τῷ προσρήματι κλείζονται (4) οἱ ἀνὰ χεῖρας Κανόνες) εὔχε μὲν. Προφητικῶς ψάλλων πρὸς Κύριον .. Συνέτισόν με. ἢ γνώσομαι τὰ Μαρτύριά σε. εὔχε δὲ ἢ ἱκετικῶς ὑπὲρ ἐμῦ, ἐν τύτοις πεπονηκότος.

---

(1) Ἐν τῷ Γραικορωμ. Νομικῷ. β. Cλ'. ἐ. σελ. 323.
(2) Αὐτόθ. σελ. 310.
(3) Τόμ. Ϛ'. τῶν Συνοδ. Πρακτ. σελ. 1001.,
(4) Ἐν Κανόνι α'. τῆς ζ'. Συνόδε.

Στί-

Στίχοι Κυρῦ Δαμασκηνῦ τῦ πρώην Θεσσαλονίκης.

Ἄθω ὄρος πέφυκον ἐν Θρᾴκῃ, ὅπυ.
Μονὴ Ἰβήρων. σκῆτις Ἱερὰ Προδρόμυ,
Καθ' ἣν μοναζων τῶν τις ἐκ τῦ θιάσυ.
Μυσῶν χαρίτων, Χρισοφόρος τὄνομα.
Σοφῶς πονησε τήνδε Τεθμῶν Πυκτίδα.
Ὡς γὰρ ποταμὸς ἡ χάρις τῦ Πνεύματος.
Ἐκ Παραδείσυ τετραχῶς διηρέθη,
Ἄρδεσα γαῖαν μυσικὴν Ἐκκλησίαν,
Εἰς αὐλακας δ' αὖ πλειταχῶς ἐπλήμμυρε.
Τίνες δὲ αἵδε; οἱ ὅροι ἢ Κανόνες.
Ἐταξαν ὅς γε Θεσπεσιοι Πατέρων.
Οἳ ἦχον εἰς ἓν ἑπτάδι τῇ σεπτάδι.
Ἀρχιθέῳ συμπνοίᾳ, ὦ ξυναυλίας.
Τύτοις ἀγωγὺς ῥεξων ἀντετόρεσε.
Θειᾳ μυήσει μυσικῶν ἑρμογλύφων,
Μή τι ματὴν ῥεύσειαν ἀχρήσως τάχα.
Ἅπας δὲ μεσολῆπτος εὐ ἴσθι κλέων.

Στίχοι τῦ Ἱεροδιδασκάλυ Κυρῦ Ραφαήλ τῦ Καυσοκαλυβίτυ.

Πάντεσιν εὐσεβέεσσιν ὑπείροχα θειοπόλοισιν.
Δέλτος νωλεμαίος Φέρτατος ὄλβος ἔω.
Τοῖσιν ὁδὸς γλυκερὴ, ἢ ἐπήρατος ἀθανάτοιο.
Μέρμερα ῥέζειν, ἢ ἄγχι Θεῦ ἰένᾳ.
Θαύμασιά τε ἢ ἔξαιτοι αἵ δ' εἰσι Θέμισες.
Τέυχε ἀδυκέως βάλλετε ἐς κραδίην.
Φράσδεο τίς; ὅποι; ἢ ὅθω; Χρισοφόρον καλέυσιν.
Ἐξ Ἄρτης πέλεται, ναίει Ἄθω ἱερόν.
Τεθμὲς θείυς ἔχθετο, θεσφατα, ἠδὲ ἐφετμὰς,
Τῶν τμάγε μῆχος. ἢ ἔξοχα πολλὰ κάμεν.

Ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν Ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν, ἀποκαταστάντες πρὸς τὰ τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι τὸ παρὸν Κανονικὸν χειρόγραφον, ἐνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου ἄρχοντος Ἰατροῦ Βασιλείου τοῦ ἧ Ἐφόρου τῆς Τυπογραφείας ταύτης· ἧ ὡς μὴ περιέχον τι ἐναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, ἧ τῇ πολιτικῇ Διοικήσει, ἐκρίθη ἄξιον ἐκδόσεως, ἧ ἐλευθέρᾳ πωλήσεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἅτε δὴ ἐσφραγισμένον πρὸς ἔνδειξιν ἧ ἀσφάλειαν.

ᾳώ. Ἰανναρίου ιγ'.

Νεόφυτος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης ἧ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἀλέξανδρος Σούτζος μέγας διερμηνεύς.

Ἐφέσου Σαμουήλ. Κυζίκου Ἰωακείμ.

Ἀλέξανδρος Πάνος Χαντζερλῆς.

Ἰωάννης Καρατζᾶς μέγας Ποσελνίκος.

Τάξις (1) τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

	Σελ.
Τῶν Ἀποστόλων	1
Τῆς Α'. Συνόδου.	35
Τῆς Β'. Συνόδου.	46
Τῆς Γ'. Συνόδου.	51
Τῆς Δ'. Συνόδου.	57
Τῆς Πανθέκτης Συνόδου,	73
Τῆς Ζ'. Συνόδου.	113
Τῆς Αβ'. Συνόδου.	124
Τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ Συνόδου	131
Τοῦ ἁγίου Γαναδίου.	134
Τοῦ ἁγίου Ταρασίου.	135
Τῆς περὶ τὸν Ἱερομάρτυρα Κυπριανὸν Συνόδου,	136
Τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Συνόδου.	138
Τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.	146
Τῆς ἐν Γάγγρᾳ Συνόδου.	153
Τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.	158
Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου.	167
Τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου.	183
Τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου.	193
Τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀλεξανδρείας.	236
Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.	243
Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας.	248

Τοῦ ἁ-

(1) Αὕτη ἡ κατεστρωμένη τάξις τῶν Κανόνων, τὸ, τάττεσθαι δηλ. Α'. μὲν, τοὺς τῶν Ἀπος. Β'. δὲ, τοὺς τῆς ἁ. Συνόδ. Γ'. τοὺς τῆς β'. Δ'. τοὺς τῆς γ'. ἡ ἑφεξῆς, ἰσχεῖ μάλιστα κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Ζωναρᾷ, ἑρμηνευτῇ ἐξαιρέτῳ ὄντι τούτων τῶν θείων Κανόνων.

Τῦ ἁγίυ Ἀθανασίυ Ἀλεξανδρείας. 253
Τῦ ἁγίυ Βασιλείυ Καισαρείας. 256
Τῦ ἁγίυ Γρηγορίυ Νύσσης. 292
Τῦ ἁγίυ Τιμοθέυ Ἀλεξανδρείας. 296
Τῦ Θεοφίλυ Ἀλεξανδρείας. 302
Τῦ ἁγίυ Κυρίλλυ Ἀλεξανδρείας. 309
Τῦ ἁγίυ Ἰωάννυ τῦ Νηστευτῦ. 312
Τῦ Νικολάυ Κωνσταντινουπόλεως. 326
Τῦ ἁγίυ Νικηφόρυ τῦ Ὁμολογητῦ. 331

ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ

Πάντων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ ἱερῶν Κανόνων.

Κανόνες τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων.

ά. ΠΕρὶ τοῦ, ὅτι ὑπὸ τριῶν, ἢ δύω, ὁ ἐπίσκοπος χειροτονεῖται.
β'. Ὁ δὲ Κληρικὸς ὑφ' ἑνός.
γ'. Τίνα προσάγονται εἰς θυσίαν.
δ'. Αἱ ἀπαρχαὶ τῶν ὀπωρῶν τῷ ἀποστέλλονται.
έ. Περὶ τῶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ἐκβαλλόντων Ἱερατικῶν.
ς. Περὶ τῶν ἀναδεχομένων Φροντίδας κοσμικὰς Ἱερατικῶν.
ζ'. Περὶ τῶν Ἑβραϊκῶς ἐκτελούντων τὸ Πάσχα Ἱερατικῶν.
ή. Περὶ τῶν μὴ μεταλαμβανόντων Ἱερατικῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.
θ'. Περὶ τῶν μὴ παραμενόντων τῇ προσευχῇ ἢ τῇ μεταλήψει.
ί. Περὶ τοῦ συνευχομένου ἀκοινωνήτου.
ιά. Περὶ τοῦ συνευχομένου Κληρικῷ καθῃρημένῳ.
ιβ'. Περὶ τοῦ δεξαμένου τὸν ἄδεκτον.
ιγ'. Ὅτι ἐπιτείνεται ὁ ἀφορισμὸς τῷ ἀφορισμένῳ, εἴγε ἀπατήσῃ εἰς τὸ δεχθῆναι.
ιδ'. Περὶ Ἐπισκόπου, ἐπιπηδῶντος ἑτέρᾳ ἐπαρχίᾳ.
ιέ. Περὶ τοῦ ἀποχειροτήσαντος κληρικὸν ἀπὸ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου.
ις'. Περὶ τοῦ τὸν ἀποχειροτήσαντα κληρικὸν δεξαμένου ἐπίσκοπον.
ιζ'. Περὶ τῶν δυσὶ γάμοις, ἢ παλλακῇ συμπλακέντος μετὰ τὸ βάπτισμα.
ιή. Περὶ τοῦ χήρᾳ, ἢ ἄλλως ἀτίμῳ γυναικὶ συμπλακέντος.
ιθ'. Περὶ τοῦ δύο ἀδελφὰς, ἢ ἀδελφιδῆν ἀγαγόμενου.
κ'. Περὶ τοῦ ἐγγύας διδόντος Κληρικοῦ.

κά. Περὶ τῦ κατὰ Φύσιν. ἢ ἐξ ἐπηρείας ἐυνεχισθέντος.
κβ'. Περὶ τῦ. ὅτι ὁ κληρῦται ὅς τις ἑαυτὸν ἡχροτηριάσατο.
κγ'. Περὶ Κληρικῦ τὸ αὐτὸ ποιήσαντος.
κδ'. Περὶ Λαϊκῦ τὸ αὐτὸ ἐνεργήσαντος.
κέ. Περὶ Ἱερατικῶν ἐπὶ μεγάλοις ἁμαρτήμασιν ἁλόντων.
κς'. Ποῖοι μετὰ τὸ κληρωθῆναι γαμῦσι.
κζ'. Περὶ Ἱερατικῦ τύπτοντος.
κή. Περὶ τῦ δικαίως καθαιρεθέντος.
κθ'. Περὶ τῦ διὰ χρημάτων προβιβασμῦ.
λ'. Περὶ τῦ. δι' ἀρχόντων.
λά. Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τῦ οἰκείυ Ἐπισκόπυ ἐκκλησιαζόντων.
λβ'. Περὶ τῦ μὴ προσλαμβάνεσθαι τὸν ἀφωρισμένον παρ' ἄλλυ Ἐπισκόπυ.
λγ'. Περὶ τῦ μὴ δέχεσθαι Κληρικὸν χωρὶς συστατικῦ.
λδ'. Ἴσιον τοῖς Ἐπισκόποις τὸν ἑαυτῶν πρῶτον.
λέ. Περὶ ὑπερορίυ χειροτονίας.
λς'. Περὶ τῦ. εἰς Ἐκκλησίαν διορισθέντος Ἐκκλησιαστικῦ. καὶ μὴ πειθομένυ.
λζ'. Περὶ Συνόδων γενέσεως.
λή. Χωρὶς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ μηδὲν ποιεῖν τὺς ὑποβεβηκότας Ἐκκλησιαστικύς.
λθ'. Ἐπὶ τῷ Ἐπισκόπῳ κεῖσθωσαν τὰ τῆς Ἐκκλησίας.
μ'. Διακρινέσθωσαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὰ τῦ ἐπισκόπυ πράγματα.
μά. Ὁ ἐπίσκοπος ἐξουσιαζέτω τὰ τῆς Ἐκκλησίας.
μβ'. Περὶ κυβεύοντος. ἢ μεθύοντος Ἱερατικῦ.
μγ'. Ὡσαύτως καὶ περὶ Ὑποδιακόνυ. Ψάλτυ. κξ'.
μδ'. Περὶ τοκίζοντος Ἱερατικῦ.
μέ. Περὶ συνευξαμένυ Ἱερατικῦ αἱρετικοῖς.
μς'. Μὴ δέχεσθαι βάπτισμα. ἢ θυσίαν αἱρετικῶν.

μζ. Πῶς χρηστέον τοῖς ἀληθὲς ἔχουσι βάπτισμα, ἢ μή.
μή. Περὶ τοῦ ἐκβάλλειν τινὰ, ἢ εἰσοικίζειν ἰδίαν γυναῖκα, ἢ ἀπολελυμένην.
μθ'. Περὶ τοῦ μὴ βαπτίζοντος εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα.
ν'. Περὶ τῶν ἐν τῷ βαπτίσματι καταδύσεων.
να. Περὶ τοῦ βδελυττομένου γάμον, ἢ οἶνον, καὶ κρέα.
νβ'. Περὶ Ἱερατικῶν μὴ δεομένων τὸν μετανοοῦντα.
νγ'. Περὶ Ἱερατικῶν μὴ μεταλαμβάνόντων κρεῶν, ἢ οἴνου ἐν ἑορταῖς.
νδ'. Περὶ τοῦ ἐν καπηλείῳ ἐσθίοντος Κληρικοῦ.
νε. Περὶ τοῦ ὑβρίζοντος ἐπίσκοπον Κληρικοῦ.
νς'. Περὶ τοῦ ὑβρίζοντος Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον Κληρικοῦ.
νζ'. Περὶ τοῦ χλευάζοντος πεπηρωμένον.
νή. Περὶ Ἱερατικοῦ ἀμελοῦντος τοῦ ἰδίου κλήρου.
νθ'. Περὶ Ἱερατικοῦ μὴ ἐλεοῦντος τοὺς ἀνδρείως Κληρικούς.
ξ'. Περὶ τῶν ψευδεπιγράφα ἀναγινωσκόντων ἐπ' Ἐκκλησίας βιβλία.
ξά. Περὶ τοῦ ἐλεγχθέντος εἰς ἀπηγορευμένας πράξεις.
ξβ'. Περὶ τῶν ἀρνησαμένων τὸν Χριστὸν, ἢ τὴν ἰδίαν κλήρωσιν.
ξγ'. Περὶ τῶν Φαγόντων κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτοῦ.
ξδ'. Περὶ τοῦ προσευξαμένου Κληρικοῦ ἐν συναγωγῇ αἱρετικῶν.
ξέ. Περὶ τοῦ ἅπαξ πλήξαντος ἢ θανατώσαντος Κληρικοῦ.
ξς'. Περὶ τῶν τὰς Κυριακὰς ἢ Σάββατα νηστευόντων.
ξζ'. Περὶ τοῦ φθείροντος Παρθένον.
ξή. Περὶ ἀναχειροτονηθέντος.
ξθ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐν ταῖς νηστίμοις νηστεύοντος.
ο'. Περὶ τῶν μετὰ Ἰουδαίων νηστευόντων.
οά. Περὶ τοῦ ἔλεον προσφέροντος, ἢ λυχναπτοῦντος ἐν ταῖς βεβήλοις ναοῖς.
οβ'. Περὶ τοῦ ἀπὸ Ἐκκλησίας τι ἀλλοτριοῦντος.

ογ'. Περὶ τῦ ἱερόν τι εἰς οἰκείαν χρῆσιν λαμβάνοντος.
οδ'. Ὁ κατηγορούμενος Ἐπίσκοπος πῶς προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς Συνόδυ.
οε'. Τίνας δεκτέον εἰς κατηγορίαν Ἐπισκόπυ.
ος'. Περὶ Ἐπισκόπυ τοῖς οἰκείοις κληροδοτῦντος τὴν ἐπισκοπήν.
οζ'. Ὁ τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον πεπηρωμένος, ἱεράται.
οη'. Ὁ δὲ ἀμφότερα, ἢ κωφὸς, ἠχί τι.
οθ'. Ὁ δαιμονῶν ὅτε κληροῦται, ὅτε συνεύχεται.
π'. Περὶ τῦ μὴ εὐθέως ἱεράσθαι τὰς νεοφωτίστυς.
πα'. Περὶ Ἱερατικῶν προσανεχόντων κοσμικαῖς Φροντίσι.
πβ'. Περὶ δέλων κληρώσεως.
πγ'. Περὶ τῶν μὴ ἀπεχομένων τῆς στρατείας Κληρικῶν.
πε'. Περὶ ὑβριζόντων ἀδίκως τὸν βασιλία.
πε'. Περὶ ἁγίων βιβλίων.

ΤΗΣ Α'. ΣΥΝΟΔΟΥ.

α'. Περὶ τῶν παρ' ἄλλων εὐνεχισθέντων εἰ κληροῦνται.
β'. Περὶ τῶν μετὰ τὸ βάπτισμα εὐθὺς κληρυμένων.
γ'. Περὶ τῶν ἐν τοῖς Κληρικοῖς συνεισάκτων γυναικῶν.
δ'. Ὑπὸ πόσων καθίσασθαι τὸν Ἐπίσκοπον.
ε'. Τὸς ἀφωρισμένυς, μὴ δέχεσθαι παρ' ἄλλων Ἐπισκόπων.
ς'. Πρῶτοι ἔσωσαν ἢ Ἐπισκόπων, ἢ Μητροπολιτῶν.
ζ'. Περὶ τῆς τιμῆς τῦ τῶν Ἱεροσολύμων.
η'. Περὶ Ναυατιανῶν ἐπιστρεφόντων.
θ'. Περὶ τῶν ἀνεξετάστως χειροτονημένων Πρεσβυτέρων.
ι'. Περὶ χειροτονίας τῶν παραπεπτωκότων.
ια'. Περὶ τῦ πῶς μετανοητέον τὸς ἑκουσίως παραπεπτωκότας.
ιβ'. Περὶ τῶν λειποστρατούντων, ὥστε μαρτυρῆσαι ὑπὲρ Χριστῦ, ἢ εἶτα ἀναστρατευσάντων.
ιγ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ θανάτῳ ζητούντων μεταλαβεῖν, πρότερον

ρον κεκωλυμένων.

ιδ'. Περὶ τῶν ἐκπεσόντων κατηχεμένων.

ιε. Περὶ τῦ μεταβαίνοντος ἀπὸ Ἐκκλησίαν εἰς Ἐκκλησίαν Κληρικῦ.

ις'. Περὶ τῦ ἐπιμένοντος τῇ τοιαύτῃ μεταβάσει.

ιζ'. Περὶ τῶν λαμβανόντων τόκους Κληρικῶν.

ιή. Περὶ Διακόνων, ἵνα μὴ τῆς εὐχαριστίας μεταδιδῶσι τοῖς Πρεσβυτέροις, ἢ ἵνα μὴ πρὸ τύτων κάθηνται.

ιθ'. Τὺς Παυλικιανὺς ἀναβαπτίζεσθαι.

κ'. Ταῖς Κυριακαῖς, ἢ τῇ Ν'. μὴ γονυκλιτεῖν.

ΤΗΣ Β'.

ά. Φυλακτέον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδυ τὴν πίστιν.

β'. Τὸν Ἐπίσκοπον μὴ ἐπιέναι ἄκλητον εἰς ἄλλην παροικίαν.

γ'. Περὶ προνομίων τῦ Κωνσταντινυπόλεως.

δ'. Περὶ Μαξίμυ τῦ κυνικῦ Φιλοσόφυ.

έ. Ὥσε δέον ἀποδεχθῆναι τὺς Ἀντιοχείς θεολογῦντας.

ς'. Τίνες ἂν εἶεν οἱ κατηγορῦντες Ἐπισκόπυς.

ζ'. Περὶ τῦ πῶς δεκτέον τὺς αἱρετικύς.

ΤΗΣ Γ'.

ά. Περὶ Κελεσίυ τῦ αἱρετικῦ, ἢ τῶν αὐτῦ ὀπαδῶν.

β'. Περὶ ἀποσατῶν Ἐπισκόπων.

γ'. Περὶ Κληρικῶν εὐσεβῶν, καθαιρεθέντων διὰ τὴν εὐσέβειαν.

δ'. Περὶ Κληρικῶν Νεσοριανῶν, ἢ Κελεσιανῶν.

έ. Περὶ τῶν καθηρημένων μὲν Κληρικῶν, ἐκχωρηθέντων δὲ ὑπὸ τῶν Νεσοριανῶν.

ς'. Περὶ τῶν πειρασαμένων ἀκυρῶσαι τὰ πρακτικὰ ταύτης τῆς Συνόδυ.

ζ'. Περὶ τῶν ἐναλλασσόντων τὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστιν.

ή. Ο' Ἀντιοχείας μὴ ἐκλεγέτω τὺς Κύπρυ Ἐπισκόπυς. Καὶ ἐπιστολὴ ταύτης τῆς Συνόδυ διαλαμβάνυσα περὶ παραι-

ραιτήσεως ἐπισκόπων.

ΤΗΣ Δ'.

ά. Περὶ Φυλακῆς τῶν Συνοδικῶν Κανόνων.
β'. Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν διὰ χρημάτων.
γ'. Περὶ Κληρικῶν, ἢ Μοναχῶν ἀναδεχομένων κοσμικὰς Φροντίδας.
δ'. Ὅσοι μὴ συνισῶν μονὴν ἄνευ ἐπισκοπικῆς γνώμης.
έ. Περὶ μεταβάσεως ἀπὸ ἄλλης εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν.
ς'. Μὴ χειροτονεῖσθαί τινα ἀπολελυμένως.
ζ'. Κληρικὸς, ἢ Μοναχὸς μὴ στρατεύεσθαι.
ή. Τοὺς Κληρικοὺς τῶν πτωχοτροφείων, ἢ μοναστηρίων ὑποτάσσεσθαι τῷ Ἐπισκόπῳ.
θ'. Οἱ Κληρικοὶ διαφερόμενοι τῷ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ δικαζέσθωσαν
ί. Περὶ Κληρικοῦ τοῦ τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν καταλιπόντος.
ιά. Εἰρηνικὰς ἐπιστολὰς τίσι δοτέον.
ιβ'. Μὴ διαιρεῖν μίαν μητρόπολιν εἰς δύο.
ιγ'. Τοὺς ξένους Κληρικοὺς μὴ ἱερουργεῖν δίχα συστατικῶν.
ιδ'. Μὴ συγγαμβρεύειν αἱρετικοῖς, ἢ Ἰουδαίοις.
ιέ. Περὶ Διακονισσῶν.
ις'. Περὶ παρθένων.
ιζ'. Μηδεμίαν παροικίαν ὑπό τινι ἐπαρχίᾳ λ'. ἔτη ὑπακειμένην, εἰς ἄλλην μεταχινεῖν.
ιή. Περὶ συνομοσίας κληρικῶν κατὰ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων, ἢ συγκληρικῶν.
ιθ'. Περὶ Συνόδου γενίσεως ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ.
κ'. Περὶ τῶν δεχομένων Ἐπισκόπων ξένους Κληρικούς.
κά. Ἐξεταστέοι οἱ κατήγοροι Ἐπισκόπων, ἢ Κληρικῶν.
κβ'. Περὶ τοῦ μὴ διαρπάζειν τοὺς Κληρικοὺς τὴν οὐσίαν τῶν τεθνηκότων Ἐπισκόπων.
κγ'. Περὶ τοῦ μὴ διατρίβειν ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου τοὺς ἀλ-

λοθεν

λοθεν ἀκοινωνήτες κληρικές.

κδ'. Περὶ τῦ μὴ μεταλλάττεσθαι τὰ μοναςήρια εἰς κοσμικὰ καταλύματα.

κέ. Περὶ τῦ μὴ ὑπὲρ τὸ τρίμηνον ὑπερτίθεσθαι τὰς τῶν Ἐπισκόπων χειροτονίας.

κς'. Τὲς Ἐπισκόπες μὴ δίχα οἰκονόμων διοικεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα.

κζ'. Περὶ ἁρπαζόντων γυναῖκας.

κή. Περὶ τῶν τῦ Κωνσταντινοπόλεως προνομίων.

κθ'. Οἱ Ἐπίσκοποι ὐ καταβιβάζονται εἰς πρεσβυτέρες.

λ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ μὴ ὑπογραφόντων Αἰγυπτίων Ἐπισκόπων.

ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΚΤΗΣ, ἢ ς'.

ά. Περὶ τηρήσεως τῶν προτέρων ἱερῶν Κανόνων.

β'. Τίνες οἱ δεκτοὶ Κανόνες· ἢ περὶ τῶν διὰ Κλήμεντος Διαταγῶν.

γ'. Οἱ δίγαμοι κτ'. ἐκ' ἱερῶνται.

δ'. Περὶ τῶν ταῖς ἱεραῖς παρθένοις μιγνυμένων.

έ. Περὶ συνεισάκτων γυναικῶν.

ς'. Ὑποδιάκονον, ἢ Διάκονον, ἢ Πρεσβύτερον μὴ γαμεῖν μετὰ τὴν ἱερωσύνην.

ζ'. Περὶ πρωτοκαθεδρίας τῶν Διακόνων μεταξὺ τῶν Πρεσβυτέρων.

ή. Περὶ γενέσεως μερικῆς Συνόδε.

θ'. Μὴ εἶναι καπήλες τὲς Κληρικές.

ί. Μήτε τοκογλύφες.

ιά. Φεύγειν παντοίαν κοινωνίαν Ἰουδαίων.

ιβ'. Περὶ τῦ μὴ συνοικεῖν τὲς ἐπισκόπες ταῖς πρότερον οἰκείαις γυναιξί.

ιγ'. Οὐ διαζευκτέον τὰς γαμετὰς τῶν πρεσβυτέρων, Διακόνων.

νων. καὶ Ὑποδιακόνων.
ιδ'. Περὶ ἡλικίας Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων.
ιέ. Περὶ ἡλικίας Ὑποδιακόνων.
ις'. Ἀδιόριστον εἶναι τὸν τῶν Διακόνων ἀριθμὸν ἐν ἑκάστῃ πόλει.
ιζ'. Περὶ καταταγῆς ἐν ἀλλοτρίαις Ἐκκλησίαις Κληρικῶν.
ιή. Περὶ τῶν προφάσει βαρβαρικῆς καταδρομῆς ἀποδημούντων Κληρικῶν.
ιθ'. Περὶ Προεξώτων Ἐκκλησιῶν, ὥστε ταῖς Κυριακαῖς διδάσκειν τοὺς ὑφ' ἑαυτούς.
κ'. Τὸν διδάσκοντα εἰς ξένην Ἐπίσκοπον, καταβιβάζεσθαι εἰς Πρεσβύτερον.
κά. Τοὺς καθῃρημένους Κληρικοὺς τίνι σχήματι διάγειν.
κβ'. Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονηθέντων.
κγ'. Μὴ χρηματίζεσθαι ἕνεκα τῆς μεταλήψεως.
κδ'. Τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς μὴ θεωρεῖν ἱππηλασίας, ἢ θέατρα.
κέ. Μηδεμίαν παροικίαν ὑπό τινι ἐπαρχίᾳ, λ'. ἔτη κειμένην, εἰς ἄλλην διασπᾶν.
κς'. Περὶ Πρεσβυτέρου ἀθέσμῳ γάμῳ κατ' ἄγνοιαν περιπαρέντος.
κζ'. Οἱ ἐν κλήρῳ τὰ πρέποντα ἀμφιεννύσθωσαν.
κ'. Μὴ συνάπτειν σαφυλὴν τῇ Φρικτῇ εὐχαριστίᾳ.
κθ'. Ὥστε μὴ λύειν τὴν ἑ. τῆς ἑσχάτης Ἑβδομάδος τῆς μ'.
λ'. Περὶ καταλείψεως γυναικῶν ἀπὸ Πρεσβυτέρων τῶν ἐν τῇ βαρβαρικῇ.
λά. Περὶ τῶν λειτουργούντων ἐν εὐκτηρίοις, μὴ ἐπιτρέψαντος τοῦ Ἐπισκόπου.
λβ'. Περὶ τῶν μὴ μιγνύντων ὕδωρ τῷ οἴνῳ, ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ.
λγ'. Οὐ γένος ἐπιζητεῖται εἰς τὸ καταξαθῆναι Πρεσβυτέρους.
λδ'. Περὶ συνωμοσίας Κληρικῶν κατὰ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων, καὶ συγκληρικῶν.

λέ. Τὰ

λέ. Τὰ τῦ θανόντος Ἐπισκόπυ πράγματα τῷ Ἐπισκοπήσοντι τηρηθῆναι.
λς'. Περὶ προνομίων τῦ τῆς Κωνσταντινυπόλεως.
λζ'. Περὶ Ἐπισκόπων βαρβαρικῇ καταδρομῇ ἐμποδιζομένων τῆς σφῶν ἐπαρχίας.
λή. Τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας τῷ τῆς καινισθείσης πόλεως ἀκολυθεῖν.
λθ'. Περὶ τῶν τῦ τῆς Κωνσταντινυπόλεως προέδρυ προνομίων.
μ'. Περὶ ἡλικίας καὶ δοκιμασίας Μοναχῶν.
μά. Περὶ τῶν μελλόντων ἐγκλεισθῆναι Μοναχῶν.
μβ'. Περὶ τῶν περιτρεχόντων τὰς πόλεις ἐρημιτῶν.
μγ'. Περὶ τῦ δύνασθαι μονάσαι οἱονδήτινα ἁμαρτωλόν.
μδ'. Περὶ πόρνυ Μοναχῦ.
μέ. Περὶ γυναικῶν καλλωπιζομένων ἐν ᾧ μέλλυσι χείρεσθαι μοναχαί.
μς'. Περὶ Μοναχῶν, ὥσε μὴ ἐξέρχεσθαι τῦ Μοναστηρίυ.
μζ'. Μήτε γυναῖκα ἐν ἀνδρῴᾳ Μονῇ, μήτε ἄνδρα ἐν γυναικείᾳ καθεύδειν.
μή. Περὶ γυναικὸς Ἐπισκόπυ ὥσε ἐν Μονῇ εἰσοικισθῆναι.
μθ'. Τὰ Μοναστήρια μὴ μεταλλάττειν εἰς κοσμικὰ καταγώγια.
ν'. Περὶ τῦ μὴ κυβεύειν τὺς Χριστιανύς.
νά. Περὶ τῦ μὴ προσέχειν μίμοις, ἢ θεάτροις, καὶ ἄλλοις προσωμίοις.
νβ'. Τῇ τεσσαρακοστῇ τὴν προηγιασμένην λειτυργεῖν.
νγ'. Περὶ πνευματικῆς συγγενείας.
νδ'. Περὶ ἀθεμίτων γάμων.
νέ. Περὶ τῦ μὴ νηστεύειν τοῖς Σάββασι.
νς'. Περὶ τὺ ἀπέχεσθαι τυρῦ ἐν ταῖς τῆς μ'. Κυριακαῖς.
νζ'. Γάλα, ἢ μέλι μὴ προσφέρειν τῷ θυσιαστηρίῳ.
νή. Περὶ τῦ μὴ μεταλαμβάνειν τὺς Λαϊκὺς ἀφ' ἑαυτῶν.

ϟθ'. Περὶ τῦ μὴ βαπτίζειν ἐν εὐκτηρίοις.
ξ'. Περὶ τῶν προσποιυμένων δαιμονᾶν.
ξά. Περὶ γοητείας ἢ μαντείας.
ξβ'. Περὶ τῦ Φεύγειν τὰς ἐθνικὰς δυσειδαιμονίας.
ξγ'. Καταχαίειν τὰ παρὰ τῶν αἱρετικῶν ψευδομαρτυρολόγια.
ξδ'. Περὶ τῦ ὅτι, ὁ δίκαιος οἱ κοσμικοὶ διδάσκειν δημοσίᾳ.
ξε. Μὴ ὑπεράλλεσθαι πυρκαϊῶν ἐν ταῖς νεμηνίαις.
ξς'. Τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα σχολάζειν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις.
ξζ'. Περὶ τῶν τὸ αἷμα τῶν ζώων μεθοδευόντων εἰς ἐσίασιν.
ξή. Περὶ διαΦθορᾶς τῶν Ἱερῶν βιβλίων.
ξθ'. Μὴ εἰσιέναι τὸς Λαϊκὸς εἰς τὸ θυσιαστήριον.
ο. Τὰς γυναῖκας ἐν Ἐκκλησίᾳ σιγᾶν.
οά. Τὸς διδασκομένος τὰ πολιτικὰ, Φεύγειν τὰς ἐθνικὰς δυσειδαιμονίας.
οβ'. Μὴ συναλλάττεσθαι γάμῳ τοῖς αἱρετικοῖς.
ογ'. Μὴ ἐγχαράττειν ἐν τῷ ἐδάΦει σαυρόν.
οδ'. Φιλετησίας μὴ ποιεῖν ἐν Ἐκκλησίᾳ.
οε. Μετὰ κατανύξεως ἀσίον ἐν Ἐκκλησίᾳ.
ος'. Περὶ τῦ μὴ ποιεῖν πράσεις ἔνδον τῶν Ἱερῶν περιβόλων.
οζ'. Περὶ τῦ μὴ συλλύεσθαι γυναιξὶ τὸς Χρισιανός.
οή. Ὡς δεῖ διδάσκεσθαι τὸς βαπτισθησομένος τὴν πίσιν.
οθ'. Περὶ τῦ μὴ ἔψειν σιμιδαλιν τῶν λοχείων τῆς Θεοτόκυ ἕνεκα.
π'. Περὶ τῦ μὴ ἀπολείπεσθαι τρεῖς Κυριακὰς τῆς Ἐκκλησίας.
πά. Περὶ τῆς εἰς τὸ Τρισάγιον τιθεμένης προσθήκης.
πβ'. Μὴ ζωγραΦίζειν Ἀμνὸν ἀντὶ τῦ Χρισῦ.
πγ'. Τοῖς νεκροῖς μὴ χοινωνεῖν τῶν μυσηρίων.
πδ'. Οὓς ἀμΦίβολον ὅτι ἐβαπτισθησαν, βαπτιςέον.
πε. Περὶ μαρτυρίας τῶν ἐλευθερωμένων δούλων.

πς'. Πε

πς'. Περὶ πορνοβοσκῶν.
πζ'. Περὶ καταλείψεως θατέρου τῶν ἐπὶ γάμῳ συνόντων.
πή. Περὶ εἰσόδου κτήνους ἐν Ἐκκλησίᾳ.
πθ'. Περὶ τοῦ δεῖν νηστεύειν ἕως μεσονυκτίου τοῦ μεγάλου Σαββάτου.
ψ. Περὶ τοῦ μὴ κλίνειν γόνυ ἐν ταῖς Κυριακαῖς.
ψα. Περὶ ἐμβρυοκτονίας.
ψβ'. Περὶ τῶν γυναίκας ἁρπαζόντων.
ψγ'. Περὶ γυναικῶν, ὧν ὁ Φαίνονται οἱ ἄνδρες.
ψδ'. Περὶ τῶν ὀρχουμένων ἐθνικοὺς ὁμνυόντων.
ψε. Πῶς δεκτέον τοὺς αἱρετικούς.
ψς'. Περὶ τῶν εὐθετιζόντων τὴν κόμην.
ψζ'. Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν κοινὰς τὰς περὶ τοὺς ἱεροὺς τόπους κατοικίας
ψή. Περὶ τοῦ ἄλλῳ μνηστευσαμένην ἀγομένου.
ψθ'. Περὶ τοῦ μὴ ἕψοντας κρέα μέλη διωρισμένα μερίζειν τοῖς Ἱερεῦσιν ἐν Ἐκκλησίᾳ.
ρ'. Περὶ τῶν ἐν οἴκοις ἀσεμνῶν Εἰκόνων.
ρά. Περὶ τοῦ πῶς ὑποδεκτέον ταῖς χερσὶ τὴν θείαν εὐχαριστίαν.
ρβ'. Μετὰ συνέσεως γενέσθω ἐν τῇ ἐξομολογήσει ἡ ἄφεσις τοῖς ἁμαρτάνουσιν.

ΤΗΣ Ζ'.

ά. Περὶ Φυλακῆς τῶν ἀρχαίων Κανόνων.
β'. Τίνα ἀπαιτοῦνται τοῖς Ἐπισκοπήσουσιν.
γ'. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ψηφίζονται.
δ'. Περὶ τοῦ ἐμπαθῶς ἀφορίζοντος Ἐπισκόπου.
έ Περὶ τῶν ὀνειδιζόντων τοὺς ἄνευ δόσεως κληρωθέντας.
ς'. Περὶ γενέσεως τοπικῆς Συνόδου.
ζ'. Περὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐν τῇ καθιερώσει Ναοῦ μαρτυρικῶν λειψάνων.
ή. Τοὺς Ἑβραίους εἰ μὴ εἰλικρινῶς ἐπιδῶσι, μὴ δέχεσθαι.
θ'. Περὶ τῶν κρυπτόντων τὰ κατὰ τῶν Εἰκόνων βιβλία.

ΤΗΣ ΑΒ'.

ί. Περὶ Κληρικῶν τῶν εἰς ἄλλην παροικίαν μεταπιδόντων.
ιά. Περὶ τοῦ, ὅτι δέον ἐστὶ Οἰκονόμους ἐν τοῖς Ἐπισκοπείοις, ἢ Μοναστηρίοις.
ιβ'. Περὶ τοῦ μὴ πωλεῖσθαι πρόασια Ἐκκλησίας.
ιγ'. Περὶ κοινοποιήσεως Μοναστηρίων.
ιδ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀναγινώσκειν τινὰ ἐπ' Ἄμβωνος ἀχειροθέτως.
ιέ. Περὶ τοῦ μή τινα ἐν δυσὶ κληροῦσθαι Ἐκκλησίαις.
ιϛ'. Περὶ τῶν πολυτελῶς ἀμφιεννυμένων Ἐκκλησιαστικῶν.
ιζ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐγχειρεῖν οἰκοδομῇ εὐκτηρίου χωρὶς παρασκευῆς.
ιή. Περὶ τοῦ μὴ ἐνδιατρίβειν γυναῖκας ἐν Ἐπισκοπείοις.
ιθ'. Περὶ τῶν ἐπὶ δόσεως χειροτονουμένων.
κ'. Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι διπλᾶ μοναστήρια.
κά. Περὶ τοῦ μὴ μεταβαίνειν τοὺς Μοναχοὺς εἰς ἄλλα Μοναστήρια
κβ'. Περὶ Μοναχῶν, ἢ Ἱερατικῶν, ὥστε μὴ συνεσθίειν ἰδίᾳ.

ΤΗΣ ΑΒ'. ΣΥΝΟΔΟΥ.

ά. Γνώμη τοῦ Ἐπισκόπου οἰκοδομεῖσθαι Μοναστήριον.
β'. Περὶ τοῦ ὅτι ἀπαιτεῖται ὁ ἀναδεξόμενος τὸν Μοναχόν.
γ'. Περὶ τοῦ ἀμελοῦντος τῶν ὑπὸ χεῖρα Μοναχῶν.
δ'. Περὶ τῶν καταλειπόντων τὰς οἰκείας μονὰς, ἢ μὴ ἐπανελθόντων.
έ. Περὶ τοῦ τῆς πείρας χρόνου τῶν μοναζόντων.
ϛ'. Περὶ τοῦ μὴ ἰδιόν τι ἔχειν τοὺς Μοναχούς.
ζ'. Περὶ τοῦ μὴ οἰκοδομεῖν μονὴν τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ καταλύσει τῆς Ἐπισκοπῆς.
ή. Περὶ τῶν μὴ διὰ νόσημα εὐνουχιζόντων.
θ'. Περὶ τῶν τυπτόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως Ἱερέων.
ί. Περὶ τῶν τοῖς Ἱεροῖς εἰς οἰκείαν χρωμένων ὑπηρεσίαν.
ιά. Περὶ Κληρικῶν ἀξιώματα κοσμικὰ ἀναδεχομένων.
ιβ'. Περὶ τῶν αὐτῶν ἐν εὐκτηρίοις λειτουργούντων, χωρὶς γνώμης τῶν Ἐπισκόπων.

ιγ'. Πε-

ιγ'. Περὶ σχίσματος Κληρικῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων.
ιδ'. Περὶ σχίσματος Ἐπισκόπων ἀπὸ τῶν ἰδίων Μητροπολιτῶν.
ιε. Περὶ σχίσματος Μητροπολιτῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων Πατριαρχῶν.
ις'. Περὶ τῦ μὴ ἐκλέγειν Ἐπίσκοπον ζῶντος τοῦ πρώτου.
ιζ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀθρόον Λαϊκόν τινα, ἢ Μοναχὸν Ἐπισκοπεῖν.

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ.

ά. Περὶ τῶν ὁπωσδήπως ἐπιτιμηθέντων παρὰ τῦ Ῥώμης ὥσε ἔτως εἶναι ἢ παρὰ τῦ Κωνσταντινοπόλεως, ἢ ἀναπαλιν.
β'. Περὶ τῶν μοναζάντων Ἐπισκόπων, ὅτι ἐκπίπτουσιν τῆς ἀξίας.
γ'. Περὶ τῶν τυπτόντων Ἐπισκόπους Λαϊκῶν.

ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ.

ά. Περὶ Πρεσβυτέρων ἐκπτώσεως ἐν διωγμῷ.
β'. Περὶ Διακόνων ἐκπτώσεως.
γ'. Περὶ Ἰδιωτῶν δυναμικῶς μιαροφαγησάντων.
δ'. Περὶ τῶν μιαροφαγησάντων ἐν εἰδωλικοῖς ἢ μετὰ λύπης.
ε. Περὶ τῶν μετὰ λύπης εἰδωλοθύτων γευσαμένων.
ς'. Περὶ τῶν ἀπειλῇ μόνῃ θυσάντων.
ζ'. Περὶ τῶν συνεσιαθέντων ἐν ἐθνικῇ Ἑορτῇ.
ή. Περὶ τῶν πολλάκις ἐκ βίας θυσάντων.
θ'. Περὶ τῶν ἢ ἄλλως εἰς τῦτο ἀναγκασάντων χριστιανῶν.
ί. Περὶ τῶν πρὸ τῆς χειροτονίας διαμαρτυραμένων Διακόνων, ὅτι βέλονται γαμῆσαι.
ιά. Περὶ μνησευθεισῶν χορῶν, ἢ παρ' ἄλλων διαφθαρεισῶν.
ιβ'. Περὶ τῶν πρὸ τῦ βαπτίσματος εἰδώλοις θυσάντων.
ιγ'. Περὶ Χωρεπισκόπων, ἢ τῦ αὐτῶν ἀξιώματος.
ιδ'. Περὶ πρεσβυτέρων ἀπεχομένων χρεῶν.
ιε. Περὶ τῶν πολιτῶν ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἀπόντος τῦ Ἐπισκόπυ.
ις'. Περὶ τῆς τῶν ἀλλογευσαμένων μετανοίας.

ιζ'. Πε-

ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ιζ'. Τὰς ἀλογευσαμένας ἢ λεπρὰς τίσι συνευκτέον.
ιή. Περὶ τῶν μὴ δεχθέντων, ἐν ᾗ προεχειρίσθησαν ἐπισκοπῇ.
ιθ'. Περὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παρθενίαν, ἢ ἀθετησάντων.
κ'. Περὶ μοιχῶν ποινηλασίας.
κά. Περὶ πορνευσέων, ἢ ἀποκτεινυσῦν τὰ οἰκεῖα βρέφη.
κβ'. Περὶ ἐπιτιμίων τῶν ἑκουσίων Φονέων.
κγ'. Περὶ ἀκουσίων Φονέων.
κδ'. Περὶ τῶν ἐπιτηδευόντων, ἢ τῶν δεχομένων τὰς μαντείας.
κέ. Περὶ παιδείας τῶν συνειδότων παρθενον διαΦθαρεῖσαν.

ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ.

ά. Περὶ πρεσβυτέρων γημάντων, ἢ πρνευσάντων.
β'. Περὶ γυναικὸς δυσὶν ἀδελΦοῖς γαμηθείσης.
γ'. Περὶ ἐπιτιμίας τῶν πολυγάμων.
δ'. Περὶ ἐπιθυμίας μὴ εἰς ἔργον ἀχθείσης.
ε'. Περὶ κατηχεμένυ ἁμαρτήσαντος.
ς'. Περὶ κυοΦορύσης, ὅτι ὅτε θέλει βαπτίζεται.
ζ'. Περὶ πρεσβυτέρων ὡς μὴ ἐξιᾶσθαι εἰς γάμον διγαμούντων.
ή. Οὗτινος ἡ γυνὴ ἐΦωράθη μοιχευθεῖσα, ἢ κληρῦται.
θ'. Περὶ τῶν σωματικῶς πρὸ τῆς χειροτονίας ἡμαρτηκότων πρεσβυτέρων.
ι'. Περὶ τῶν ὡσάυτως ἡμαρτηκότων Διακόνων.
ιά. Περὶ τῦ μὴ χειροτονεῖσθαί τινα Πρεσβύτερον πρὸ ἐτῶν λ'.
ιβ'. Περὶ τῶν ἐν ἀῤῥωστίᾳ βαπτισθέντων, ὅτι ἢ χειροτονῦνται.
ιγ'. Περὶ χωρεπισκόπων.
ιδ'. Περὶ χωρεπισκόπων.
ιέ. Περὶ τῦ ἑπτὰ Διακόνυς τάττεσθαι ἐν ἑνάστῃ πόλει.

ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΓΓΡΑ.

ά. Περὶ ἀρχῆς τῆς εἰς τὰς τὸν γάμον βδελυσσομένυς.
β'. Περὶ ἀρχῆς τῆς εἰς τὰς καταχρίνοντας τῶν ἐσθιόντων χρέα.
γ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς ἀΦιῶντας τῶν οἰκείων δεσποτῶν τὰς δούλης.

δ'. Πε-

δ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς διακρινομένας μεταλαβεῖν παρὰ γνμάντων Πρεσβυτέρων.

έ. Περὶ τῆς εἰς τὰς καταφρονέντας τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συναξεως.

ς'. Περὶ τῆς εἰς τὰς ἀπὸ γνώμης τῦ ἐπισκόπυ ἐκκλησιάζοντας.

ζ'. Περὶ τῦ μόνον ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας διδόναι τὰς προσφορὰς.

ή. Περὶ τῦ αὐτῦ.

θ'. Περὶ ἀρχῆς τῆς εἰς τὰς παρθενεύοντας διὰ τὸ τὸν γάμον βδελύττεσθαι.

ί. Περὶ τῆς εἰς τὰς παρθενεύοντας, καὶ κατεπαιρομένας τῶν γεγαμηκότων.

ια'. Περὶ τῆς εἰς τὰς τὰ κατὰ χρισὸν συμπόσια ἐξευτελίζοντας.

ιβ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς περιβολαίῳ μὲν χρωμένους, καταφρονῦντας δὲ τῶν βήρυς Φορέντων.

ιγ'. Περὶ τῆς εἰς γυναῖκας ἀνδρῶα Φορέσας.

ιδ'. Περὶ τῆς εἰς καταλιμπανέσας τὰς οἰκείας Ἄνδρας, διὰ τὸ βδελύττεσθαι τὸν γάμον.

ιέ. Περὶ τῆς εἰς τὰς μὴ τρέφοντας, μηδὲ παιδεύοντας τὰ ἴδια τέκνα.

ις'. Περὶ τῆς εἰς τὰς ἀμελῦντας τῶν ἰδίων γονέων.

ιζ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς ἀποκειρέσας τὴν κόμην.

ιή. Περὶ τῆς εἰς τὰς τὴν Κυριακὴν νηστεύοντας.

ιθ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς τὰς νενομισμένας νηστείας λύοντας.

κ'. Περὶ τῆς εἰς τὰς τὰς μνήμας τῶν Μαρτύρων ἐξεθεμένας.

κά. Περὶ ἀπολογίας τῆς αὐτῆς Συνόδυ δι' ἃς ἐξέθετο Κανόνας.

ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ.

ά. Περὶ τῶν τοῖς Ἰουδαίοις τὸ Πάσχα συνεορταζόντων.

β'. Περὶ τῶν καταφρονέντων τῆς ἐν Ἐκκλησίᾳ Εὐχῆς, ἢ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τοῖς τε ἀκοινωνήτοις κοινωνέντων.

γ'. Περὶ τῶν εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν μεταβαινόντων Κληρικῶν.

χῶν, ἢ τῶν δεξαμένων Ἐπισκόπων.

δ'. Περὶ Ἱερατικῶν καθαιρεθέντων, ἢ ἱεροπραγέντων.

έ. Περὶ τῶν παρεκτὸς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ ἐκκλησιαζόντων.

ς'. Περὶ τῦ μὴ δεκτέον εἶναι παρ' ἄλλυ τὸν ἀφωρισμένον.

ζ'. Περὶ τῦ μὴ δεκτέον εἶναι Κληρικὸν, χωρὶς εἰρηνικῶν γραμμάτων.

ή. Περὶ Χωρεπισκόπων ὅτι δίδῦσιν εἰρηνικὰ γράμματα.

θ'. Περὶ τῦ εἰδέναι Πρεσβύτερα τὸς Ἐπισκόπυς τὸν Μητροπολίτην.

ί. Περὶ Χωρεπισκόπων ἤτοι Πρεσβυτέρων, ἢ Ἐπισκόπων ὄντων

ιά. Περὶ Ἐπισκόπυ, ἢ Κληρικῦ, ὅτι χωρὶς τῆς τῦ προέδρυ γνώμης, ὐ δέον εἰς Βασιλέα ἀπέρχεσθαι.

ιβ'. Περὶ τῶν αὐτῶν καθαιρεθέντων, ὥστε μὴ ἐκκαλεῖσθαι εἰς βασιλέα.

ιγ Περὶ τῦ μὴ ὑπερόρια χειροτονίας γίνεσθαι.

ιδ'. Περὶ κρινομένυ Ἐπισκόπυ ἐπὶ ἐγκλήμασι.

ιέ. Περὶ Ἐπισκόπυ ὑπὸ ὁλοσχερῦς Συνόδυ καταχριθέντος.

ις'. Περὶ Ἐπισκόπυ σχολάζοντος, ἢ Ἐκκλησίας σχολαζύσης.

ιζ'. Περὶ Ἐπισκόπυ τῦ μὴ δεχομένυ τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν.

ιή. Περὶ Ἐπισκόπυ ἐμποδισθέντος τῆς ἑαυτῦ παροικίας, ὐ δι' οἰκείαν αἰτίαν.

ιθ'. Περὶ Ἐπισκόπυ ὥστε μὴ χειροτονεῖσθαι χωρὶς τῆς τῦ Μητροπολίτυ παρεσίας.

κ'. Περὶ Συνόδυ γενέσεως κατ' ἔτος ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ.

κά. Περὶ μεταβάσεως Ἐπισκόπυ εἰς ἄλλην παροικίαν.

κβ'. Περὶ τῦ μὴ χειροτονεῖν τὸν Ἐπίσκοπον ὑπερόρια.

κγ'. Περὶ τῦ μὴ ποιεῖν ἑαυτῷ διάδοχον τὸν Ἐπίσκοπον.

κδ'. Ὥστε παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ κεῖσθαι τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα, διαχρινόμενα τῶν τῦ Ἐπισκόπυ.

κέ. Πε-

κέ. Περὶ τῆς αὐτῆς ἐξουσίας, καὶ ὅτι γνώμῃ τῶν πρεσβυτέρων διανεμέτω τοῖς πτωχοῖς ὁ Ἐπίσκοπος.

ΤΗΣ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ

ά. Περὶ ἐπιτιμίων τῶν εἰς διγάμους.

β. Περὶ τοῦ ὅτι δεκτέον τοὺς μετανοοῦντας.

γ'. Περὶ τοῦ μὴ ἱερᾶσθαι τοὺς νεοφωτίστους.

δ'. Περὶ τοῦ μὴ τοκίζειν τοὺς Ἱερατικούς.

έ. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀκροωμένους ἐν ταῖς τῶν Ἐπισκόπων χειροτονίαις.

ς'. Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς αἱρετικούς.

ζ'. Περὶ τοῦ ἐπισρέφοντας τοὺς Ναυατιανούς, πῶς δεκτέον.

ή. Πῶς δὲ τοὺς λεγομένους Φρύγας.

θ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι εἰς αἱρετικὰ μαρτύρια ἐφ' ᾧ προσεύξασθαι.

ί. Περὶ τοῦ μὴ συγγαμβρεύειν αἱρετικοῖς.

ιά. Ὅσε Πρεσβύτιδας ἐν Ἐκκλησίᾳ μὴ καθίσασθαι.

ιβ'. Ὅσε τοὺς Ἐπισκόπους Συνοδικῶς καθίσασθαι.

ιγ'. Περὶ τοῦ μὴ τὸν ὄχλον ἐκλέγειν τοὺς Ἱερωθησομένους.

ιδ'. Περὶ τοῦ μὴ διαπέμπεσθαι τὰ Ἅγια ἐν τῷ Πάσχα ἀλλαχόσε.

ιέ. Περὶ τοῦ δεῖν κανονικοὺς Ψάλτας ψάλλειν.

ις'. Περὶ τῆς τῶν Εὐαγγελίων ἐν τοῖς Σάββασιν ἀναγνώσεως.

ιζ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπισυνάπτεσθαι τοὺς Ψαλμοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ιή. Περὶ τοῦ τὰς αὐτὰς εὐχὰς τελεῖν ἐν ταῖς συνάξεσι τε, καὶ ταῖς ἑσπέραις.

ιθ'. Περὶ τάξεως τῆς Λειτουργίας, καὶ τίνες ἐν τῷ Ἱερῷ μεταλαμβάνουσι.

κ'. Περὶ τῆς ἐν ἕδρᾳ εὐταξίας τῶν Κληρικῶν.

κά. Περὶ ὑπηρετῶν τῶν τῆς Ἐκκλησίας.

κβ'. Περὶ τῶν αὐτῶν, ὅτι οὐ δεῖ Ὁράριον φορεῖν.

κγ'. Οὔτε τὸν Ἀναγνώστην, ἢ Ψάλτην.

κδ'. Περὶ Ἱερατικῶν ὥστε μὴ εἰσιέναι εἰς καπηλεῖον.

κε'. Περὶ τοῦ μὴ δίδοναι Ἅγιον Ἄρτον τοῖς ὑπηρέταις.

κς'. Περὶ ἐφορκίων.

κζ'. Περὶ τοῦ μὴ αἴρειν μέλη τοὺς εἰς ἀγάπην καλεμένους.

κή. Μὴ ποιεῖν ἀγάπας ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις.

κθ'. Περὶ τοῦ μὴ σχολάζειν ἐν Σαββάτῳ.

λ'. Ὅτι οὐ δεῖ συλλύεσθαι ἀνδρας γυναιξί.

λά. Ὅτι οὐ δεῖ συγκαμβρεύειν αἱρετικοῖς.

λβ'. Μὴ λαμβάνειν εὐλογίας αἱρετικῶν.

λγ'. Περὶ τοῦ μὴ συνεύχεσθαι αἱρετικοῖς, ἢ σχισματικοῖς.

λδ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι εἰς τοὺς ψευδομαρτύρας τῶν αἱρετικῶν.

λε'. Περὶ τῶν Ἀγγέλοις λατρευόντων.

λς'. Περὶ μαγείας Κληρικῶν.

λζ'. Περὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν ἑορτασικὰ παρὰ τῶν αἱρετικῶν.

λή. Μήτε ἄζυμα παρ' Ἰουδαίων.

λθ'. Μήτε συνεορτάζειν ἔθνεσι.

μ'. Περὶ τῶν ὀλιγωρούντων Ἐπισκόπων τῆς εἰς Σύνοδον κλήσεως.

μά. Περὶ τοῦ μὴ δδεύειν τοὺς τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς κανονικῶν γραμμάτων.

μβ'. Μήτε ἄνευ κελεύσεως Ἐπισκόπου.

μγ'. Περὶ τοῦ τοὺς ὑπηρέτας μὴ ἀπολείπεσθαι τῶν θείων πυλῶν.

μδ'. Τὰς γυναῖκας μὴ εἰσιέναι τὸ Ἱερόν.

με'. Περὶ τοῦ μὴ δέχεσθαι εἰς τὸ Φωτισμα μετὰ δύο Ἑβδομάδας τῆς μ'.

μς'. Περὶ τοῦ δεῖν ἐκμανθάνειν τὴν πίστιν τοὺς Φωτιζομένους.

μζ'. Καὶ οἱ ἐν νόσῳ Φωτισθέντες, τὸ αὐτὸ ὀφείλουσι ποιεῖν ἀναῤῥωσθέντες.

μή. Καὶ χρίεσθαι τῷ μύρῳ μετὰ τὸ βάπτισμα.

μθ'. Τῆ

μθ'. Τῇ μ'. οὐ δεῖ προσφέρειν πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.
ν'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν τῇ μ'. τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν ε. λύειν.
να. Μὴ τελεῖν μνήμας Μαρτύρων ἐν τῇ μ'.
νβ'. Μήτε γάμους, ἢ γενέθλια.
νγ'. Μήτε βαλλίζειν ἢ ὀρχεῖσθαι ἐν τοῖς γάμοις τοὺς Χριστιανούς.
νδ'. Τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς μὴ ὁρᾶν τοὺς τὰ παίγνια ποιοῦντας.
νε. Τοὺς Χριστιανοὺς μὴ συμποσιάζειν ἐκ συμβολῆς.
νς'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὸν Πρεσβύτερον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ πρὸ τοῦ Ἐπισκόπου εἰσιέναι.
νζ'. Περὶ τοῦ μὴ καθίζεσθαι ἐν κώμαις Ἐπισκόπους, ἀλλ' ἢ περιοδευτάς.
νη. Περὶ τοῦ μὴ προσφέρειν ἐν οἴκοις.
νθ'. Ἀκανόνιστα βιβλία μὴ λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.
ξ'. Περὶ ὧν, ὡς Γραφῆς βιβλίων, δεῖ ἀναγινώσκεσθαι.

ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΡΔΙΚΗ.

ά. Περὶ τῶν εἰς μείζονα μεταβαινόντων Ἐπισκόπων ἐπαρχίαν
β'. Περὶ τῶν προφασιζομένων διὰ τὴν τοιαύτην μετάβασιν, γράμματα παρὰ τοῦ πλήθους.
γ'. Περὶ μεταβάσεως πάλιν, ἢ περὶ δύω Ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας εἰ ἐρίζουσι.
δ'. Περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν γειτονούντων καθαιρεθέντος Ἐπισκόπου.
ε. Περὶ τοῦ καθαιρεθέντος Ἐπισκόπου παρὰ τῆς Συνόδου τῆς αὐτῆς ἐνορίας.
ς'. Ἐν ᾗ ἐπαρχίᾳ ἀπολιτον οἱ Ἐπίσκοποι, ἢ ζητεῖται ὑπὸ τοῦ πλήθους εἴς τις ἔντινι παροικίᾳ ταύτης κατασταθῆναι, πῶς καταστήσει τοῦτον ὁ Μητροπολίτης.
ζ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι Ἐπίσκοπον εἰς τὸ στρατόπεδον
ή. Περὶ τοῦ τὰς ὑπέρ τινων ἀνάγκας δι' αἰτ[illegible]ων Ἐπισκόπους τῷ Βασιλεῖ ἀναγκ[illegible]αιρόνων τοὺς
θ'. Περὶ Ἐπισκόπου μ[illegible]οντος [illegible] ἐπιστεῖλαι περί τινος ὑποθ[illegible]

σιως, πρὸς Ἐπίσκοπον Χώρας, ἐν ᾗ διάγει ὁ Βασιλεύς.

ι. Ἐκ Λαϊκῆ μὴ εὐθέως Ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι.

ια. Οὐ δεῖ χρονίζειν Ἐπίσκοπον ἐπὶ ξένης.

ιβ'. Περὶ τῶν ἐπὶ ξένης ἐχόντων κτήματα Ἐπισκόπων.

ιγ'. Περὶ τῆ μὴ δεκτοὺς εἶναι τοὺς καθηρημένους Κληρικούς.

ιδ'. Περὶ τῆ μὴ καταφρονεῖν τοὺς Κληρικοὺς τῆς πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῆ Ἐπισκόπη καθαιρέσεως.

ιε. Περὶ τῆ μὴ προβιβάζειν ξένους Κληρικούς.

ις'. Περὶ τῆ μὴ χρονοτριβεῖν τοὺς ξένους Κληρικοὺς ἐν Θεσσαλονίκη

ιζ'. Περὶ τῆ ἐξεῖναι χρονοτριβεῖν ἐπὶ ξένης τοὺς ἀδίκως διωκομένους Ἐπισκόπους.

ιη. Τοὺς ὑπὸ τῆ Μεσσαίου ἢ Εὐτυχιανῆ χληρωθέντας, μένειν Κληρικούς.

ιθ'. Τοὺς χληρωθέντας, ἢ μὴ ἱπανερχομένους εἰς τὰς ἑαυτῶν Ἐκκλησίας, μὴ ὑποδέχεσθαι τῆ λοιπῆ. Τὸν δὲ Μεσσαῖον, ἢ Εὐτυχιανὸν κξ'.

κ'. Περὶ Φυλακῆς τῶν παρὰ τῆς Συνόδη δογματισθέντων ἀνωτέρω τούτων.

κα. Περὶ τῆ μὴ κοινωνεῖν τῷ εἰς τὸ σρατόπεδον ἀπιόντι Ἐπισκόπῳ.

ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗ.

ά. Περὶ τῆ εἰ συμφωνῆσι τὰ ἐν Καρθαγένη τοῖς ἐν Νικαίᾳ, δεῖν ἐγκριθῆναι.

β'. Περὶ τῆ κηρυκτέαν εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τὴν πίσιν, ἢ τὴν τάξιν.

γ'. Περὶ καθολικῆς ἐγκρατείας τῶν Ἱερατικῶν.

δ'. Περὶ τῆς ἀπὸ γυναικὸς τῶν αὐτῶν ἐγκρατείας.

ε. Περὶ τῆ μὴ τοκίζειν τοὺς Κληρικούς.

ς'. Περὶ τῆ μὴ γίνεσθαι χρίσμα κτ. παρὰ Πρεσβυτέρων.

ζ'. Περὶ καταλλαγῆς τῶν αὐτῶν τοῖς κινδυνεύουσιν εἰς θανατον.

ή. Πε-

ή. Περὶ κατηγόρων Ἐπισκόπου.
θ'. Περὶ τῶν δεχομένων τὲς ἐπιτετιμημένες.
ί. Περὶ Πρεσβυτέρου τοῦ καταφρονοῦντος τῆς ἐπιτιμίας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.
ιά. Περὶ τοῦ αὐτοῦ, εἰ μὴ γνωρίσῃ τὸ πρᾶγμα τοῖς γειτνιῶσιν Ἐπισκόποις πρὸς τὸ καταλλαγῆναι.
ιβ'. Περὶ ἀριθμοῦ τῶν κρινόντων Ἱερατικῶς.
ιγ'. Τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ πολλῶν χειροτονεῖσθαι.
ιδ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι τὸν ἐκκλησιαστικὸν εἰς κοσμικὲς κριτάς.
ιέ. Περὶ ἐκκλήτου ἀπὸ ἐλαττόνων εἰς μείζους ἐκκλησιαστικούς.
ιϛ'. Ὅτι οὐ δεῖ ἐν ὀλίγοις αἱρετοῖς δικασταῖς ἔκκλητος ἀπηγόρευται.
ιζ'. Περὶ τοῦ μὴ θεωρεῖν θεάτρια τὲς Χριστιανές.
ιή. Τὲς Ἐκκλησιαστικὲς μὴ διοικεῖν κοσμικὰ, μηδ' ἐξ αἰσχρῶν τρέφεσθαι.
ιθ'. Περὶ παρθενίας, ἢ γάμου Ἀναγνωστῶν.
κ'. Περὶ τόκου τῶν Κληρικῶν.
κά. Περὶ τῆς κατὰ τὴν χειροτονίαν ἡλικίας τῶν Διακόνων.
κβ'. Περὶ τοῦ μὴ προσχωρεῖν τὲς Ἀναγνώστας τῷ δήμῳ.
κγ'. Περὶ χωρισμοῦ τῆς Μαυριτανίας ἀπὸ τῆς Νουμιδίας.
κδ'. Περὶ τοῦ διδάσκεσθαι τὸν χειροτονούμενον παρὰ τοῦ χειροτονοῦντος.
κέ. Περὶ τοῦ μὴ μεταλαμβάνειν, ἢ βαπτίζεσθαι τὲς νεκρές.
κϛ'. Περὶ Συνόδου γενέσεως.
κζ'. Περὶ τοῦ πῶς οἰκονομεῖται ἡ πρὸς Ἐπίσκοπον κατηγορία.
κή. Περὶ τοῦ πῶς κρίνειν ὀφείλει τὲς Ἱερατικὲς ὁ Ἐπίσκοπος.
κθ'. Περὶ τοῦ μὴ συγγαμβρεύειν τὲς Κληρικὲς αἱρετικοῖς.
λ'. Αἱρετικὸς ὢν κληρονομεῖ Κληρικόν.
λά. Περὶ τοῦ μὴ ἀποδημεῖν πέραν θαλάσσης τὲς Ἐπισκόπους.
λβ'. Περὶ Ἀναγνωστέων βιβλίων ἐν Ἐκκλησίᾳ.

λγ'. Πε-

λγ'. Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν συμβίων ἀποχῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν.
λδ'. Περὶ τῶ μὴ διασπᾶν τὸν Ἐπίσκοπον πρᾶγμα τῆς Ἐκκλησίας
λε. Ὅτι οὐ δεῖ ἢ ἀφορίζεσθαι τοὺς καθαιρεθέντας.
λς'. Περὶ τῶ ἐξεῖναι τοῖς Κληρικοῖς ἔγκλητον ποιεῖν.
λζ'. Περὶ κοινωνίας τῶ ἀκοινωνήτω, πρὶν ἢ ἀνακριθῆ.
λή. Περὶ τῶ ἐξεῖναι ἐκλέγειν τόπον τῆς δίκης τοὺς διαφερομένους.
λθ'. Περὶ Κληρικῶν μὴ δεχομένων προβιβασμόν.
μ'. Περὶ Κληρικῶν πτωχῶν, ἐκ τῆς κληρώσεως κτησαμένων κτήματα.
μά. Περὶ τῶ μὴ ἀβούλως πωλεῖν Ἐκκλησίας πράγματα.
μβ'. Περὶ τῶ τοὺς Κληρικοὺς μὴ ἐᾶν ὡς ἔτυχε τὰ οἰκεῖα τέκνα αὐτεξούσια.
μγ'. Περὶ τῶ μὴ χειροτονεῖσθαι Ἐπισκόπους, ἢ Κληρικοὺς, ὧν ἄπιστοι οἱ οἰκιακοί.
μδ'. Περὶ τῶ μηδὲν ἄλλο προσφέρειν, πλὴν Ἄρτου, ἢ οἴνου σὺν ὕδατι.
με. Περὶ τῶ πῶς εἰσιτέον τοὺς Κληρικοὺς εἰς μοναζούσας.
μς'. Περὶ τῶ τὸν Α'. Ἐπίσκοπον μὴ καλεῖσθαι Ἔξαρχον, ἢ ἄκρον Ἱερέα.
μζ'. Περὶ τῶ μὴ εἰσιέναι τοὺς Κληρικοὺς εἰς καπηλεῖον.
μή. Ὥσε τὴν μυσαγωγίαν παρὰ νησικῶν προσφέρεσθαι, πλὴν τῆς μεγάλης ε.
μθ'. Περὶ τῶ μὴ συμποσιάζειν ἐν Ἐκκλησίαις.
ν'. Περὶ τῶν ἐνεργούντων τὴν συγχώρησιν τοῖς μετανοοῦσι.
να. Περὶ τηρήσεως τῶν Ἱερῶν Παρθένων.
νβ'. Περὶ ἀσθενῶν βαπτίσεως.
νγ'. Περὶ τῶ δέχεσθαι μετανοοῦντας τοὺς σκηνικούς.
νδ'. Περὶ ἐναγνώσεως ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν μαρτυρικῶν παθῶν.
νε. Περὶ Δονατιστῶν εἰ χρὴ ἀναβαπτίζεσθαι.
νς'. Περὶ τῶ μὴ λειτουργεῖν ἀρισήσαντας.

νζ'. Πε-

νζ'. Περὶ ἀναβαπτίσεων, ἀναχειροτονήσεων, ἢ μεταθέσεων Ἐπισκόπων.

νη'. Περὶ ἀριθμῦ τῶν χειροτονέντων Ἐπίσκοπον.

νθ'. Περὶ τῦ τί ποιητέον τὺς τοιύτυς, εἰ ἐν τῇ χειροτονίᾳ γένηται ἐναντίωσις.

ξ'. Ὥσε ἀπὸ τῆς ἐν Καρχηδόνι Συνόδυ διαγγέλλεσθαι τὴν ἡμέραν τῦ Πάσχα.

ξά. Περὶ Συνοδικῆς ἐπισκέψεως πρὸς τὰς ἑκασαχῦ ἐπαρχίας.

ξβ'. Περὶ τῦ μή τινι ταττεσθαι παροικίᾳ Ἐπίσκοπον, ἐν ᾗ ἐκ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, κζ'.

ξγ'. Περὶ τῦ μὴ οἰκειοποιεῖσθαι παρ' Ἐπισκόπυ ἀλλότριον Κληρικόν.

ξδ'. Ὁ' Καρχηδόνος δύναται ἀΦ' εἱὰς δή τινος ἐπαρχίας χειροτονεῖν Κληρικόν.

ξε'. Ὥσε ἀρκεῖσθαι τὸν Ἐπίσκοπον τῇ δοθείσῃ αὐτῷ παροικίᾳ. Καὶ χωρὶς τινος ἀπολυτικῆς τῦ πρωτεύοντος μὴ ἀποδημεῖτω.

ξς'. Ὥσε τὸ τῶν Δονατισῶν παιδίων. βάπτισμα εἶργεσθαι.

ξζ'. Περὶ τῦ αἰτήσασθαι παρὰ τῶν βασιλέων τὴν ἐξαλειψιν τῶν εἰδώλων.

ξή. Καὶ ὥσε τὸν κρίναντα τινὰ δίκην, ἢ ἄλλον Κληρικὸν παρατυχόντα ταύτῃ τῇ δίκῃ. εἰς μαρτυρίαν ἐν ἄλλῳ κριτηρίῳ μὴ προσκαλεῖσθαι.

ξθ'. Καὶ τὰ Ἑλληνικὰ συμπόσια ἐμποδισθῆναι.

ο'. Καὶ τὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς θέατρα.

οά. Καὶ τὺς καταχριθέντας ὑπὸ Συνόδυ Κληρικὺς μὴ βοηθεῖσθαι

οβ'. Καὶ τὺς χρισιανίσαντας σκηνικὺς, μὴ βιάζεσθαι αὖθις εἰς τὰ τῆς σκηνῆς.

ογ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐκκλησίᾳ κηρύξεως τῶν ἐλευθερίων.

οδ'. Περὶ τῦ καταδιῶξαι τὸν προκαθημερθέντα Ἐπίσκοπον Αἰκύ-

Αἰχύτιον.

οέ. Περὶ τῦ πρέπως χρήσασθαι τοῖς Δονατισταῖς.

ος'. Ὥστε τὴν Συνοδον ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἄρχουσι κατὰ τῶν Μαξιμιανιστῶν.

οζ'. Ὥστε δεκτέας εἶναι τὰς τῶν Δονατιστῶν χειροτονίας.

οή. Πρεσβεία ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς τοὺς αὐτοὺς Δονατιστάς. Καὶ πάλιν περὶ ἀποχῆς τῶν Κληρικῶν ἀπὸ τῶν οἰκείων γαμετῶν.

οθ'. Ὁ Ἐπισκοπος ἐν ἄλλῳ μέρει. καίτοι τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, μὴ μετατιθέτω τὸν πρωτότυπον αὐτῦ θρόνον.

π'. Περὶ τῦ βαπτίσια εἶναι, οἷς παιδίοις ἀμφιβάλλεται ὅτι ἐβαπτίσθησαν.

πά. Ὥστε ἐκ τῆς Συνόδυ ταύτης δηλῶσθαι τὴν ἡμεραν τῦ Πάσχα.

πβ'. Περὶ τῦ ὀφείλειν σπουδάζειν τὸν μεσίτην Ἐπίσκοπον τὴν ἐκκλογὴν τῦ νεῦ Ἐπισκόπυ.

πγ'. Περὶ τῦ αἰτήσασθαι ἀπὸ τῶν Βασιλέων ἐκδίκυς ὑπὲρ τῶν πενήτων.

πδ'. Περὶ τῶν μὴ συνερχομένων Ἐπισκόπων ἐν τῇ Συνόδῳ.

πέ. Ὅτι ἰσέον τὸν ἀνωτάτω ὅρον ἢ τῷ Κρεσκονίῳ Ἐπισκοπῳ.

πς'. Περὶ Συνοδικῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐν Ἱππῶνι Ἐκκλησίας.

πζ'. Περὶ Κληρικῶν ἐγκαλεμένων μὲν, ἀμελέντων δὲ ἀπολογήσασθαι.

πή. Περὶ τῦ μὴ χειροτονεῖν τοὺς ἀπὸ ἀλλοτρίυ Μοναστηρίυ ὑποχωρήσαντας.

πθ'. Περὶ Ἐπισκόπυ καταλιμπάνοντος κληρονόμυς αἱρετικούς.

ῃ'. Περὶ τῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐλευθεριῶν.

ῃά. Περὶ πλασῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Μαρτύρων.

ῃβ'. Ὥστε αἰτήσασθαι παρὰ τῶν Βασιλέων τὴν ἐκρίζωσιν τῶν εἰδώλων.

ῃγ'. Τῷ

τῶν εἰδώλων.

μγ'. Τῷ Καρχηδόνος ἔξεσιν ἐπισέλλειν ὅπη ἀνήκει, ὡς ἐκ τῆς Συνόδου.

μδ'. Περὶ βεβαιώσεως τῶν τῆς Συνόδου πραχτικῶν.

με. Περὶ τῆς ἐν ἀλλήλοις τῶν Ἐπισκόπων προτιμήσεως.

μς'. Ἡ Σύνοδος μὴ καθαιρείτω ἐκ πρώτης Ἐπίσκοπον.

μζ'. Περὶ ἐγγράφου μαρτυρίας τῶν χειροτονηθέντων Ἐπισκόπων

μή. Περὶ τοῦ μὴ μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας τὸν Κληρικόν.

μθ'. Περὶ τοῦ συνδιαλεχθῆναι τοὺς Ἐπισκόπους τοῖς Δονατισταῖς.

ρ'. Περὶ τοῦ ἐνταλτηρίου, ἐν ᾧ περιέχεται τί ἂν αἰτήσαιντο οἱ πρέσβεις τὸν Βασιλέα κατὰ Δονατιστῶν.

ρά. Ὡς ἐπὶ αἰτήσασθαι μὴ τὸ Φυλαχθῆναι τὸν νόμον τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου.

ρβ'. Καὶ ὡς ἐπὶ ἀναχαινισθῆναι μὴ τὸν ἄλλον νόμον κατὰ τῶν αἱρετικῶν. μὴ περὶ βοηθείας τῶν Ἐκκλησιῶν. μὴ αὐτεξουσιότητος τῶν πρέσβεων.

ργ'. Περὶ τοῦ πεμφθῆναι γράμματα τοῖς ἄρχουσι πρὸς τὸ εἰρηνεῦσαι τὰς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν Δονατιστῶν.

ρδ'. Ὡς ἐπὶ μὴ γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν κοινὴν Σύνοδον ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

ρέ. Περὶ τοῦ μὴ ἐκκαλεῖσθαι τοὺς αἱρετοὺς Κριτάς.

ρς'. Ὡς ἐπὶ παρὰ τῶν Βασιλέων αἰτήσασθαι ἐκδίκους ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν.

ρζ'. Καὶ ἐκβιβασάς.

ρή. Περὶ αὐτεξουσιότητος τῶν τοποτηρητῶν.

ρθ'. Περὶ λαοῦ μηδέποτε ἐσχηκότος Ἐπίσκοπον, ὡς ἐπὶ πάλιν μὴ ἐσχηκέναι.

ρί. Περὶ ἐπισκαφόντων Δονατιστῶν μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

ριά. Ἐπιτρέπονται κριταὶ παρὰ τῆς Συνόδου τῷ κατηγορουμένῳ

Μαυρεντίῳ Ἐπισκόπῳ ὃς ἂν ἔλθηται.

ριβ'. Περὶ τῦ διαλλαγῆναι τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ Ῥώμης.

ριγ'. Περὶ συνοικεσίου χωρισθέντος, ὥστε καταλλαγῆναι.

ριδ'. Περὶ τῦ τὰς παλαιὰς εὐχὰς τῶν Ἱερέων ἔχειν τὸ κῦρος.

ριε. Περὶ τῶν πρὸς Βασιλέα ἀπιόντων ἐκκλησιαστικῶν, ὑπὸ ζητέντων δίκην.

ρις'. Περὶ τῶν πέραν τῆς Ἀφρικῆς ἀπιόντων ἀκοινωνήτων Κληρικῶν, εἰς τὸ ἐκεῖσε κοινωνῆσαι.

ριζ'. Περὶ ἐκκλησιαστικῦ πορευομένου εἰς τὸ Κομιτάτον, ὅτι ὀφείλει ἐμφανίσαι τῷ Ῥώμης τὴν ἰδίαν ἀπολυτικήν.

ριή. Περὶ τῦ μὴ ἀρκεῖν ἕνα Ἐπίσκοπον εἰς δίκην ἄλλυ Ἐπισκόπυ

ριθ'. Περὶ τῦ μὴ βιαίως ποιεῖν Χριστιανὸς.

ρκ'. Περὶ τῶν Φρονέντων γυμνεσθαι τὸν Ἀδὰμ θνητόν.

ρκά. Περὶ τῦ ὅτι οὐ τὰ νεογνὰ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαπτίζονται.

ρκβ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι χάριτος, ὅτι πρὸς τὴν ἄφεσιν, οὐ βοήθειαν παρέχει.

ρκγ'. Καὶ ὅτι πρὸς τὴν γνῶσιν, οὐ ἀγάπην δωρεῖται.

ρκδ'. Καὶ ὅτι χωρὶς αὐτῆς τῆς χάριτος, οὐδὲν δυνάμεθα πληρῶν.

ρκέ. Καὶ ὅτι οὐ τοῖς ἁγίοις προσήκει τὸ, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτὸς πλανῶμεν.

ρκς'. Ὡσαύτως οὐ τὸ, ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν.

ρκζ'. Περὶ τῦ αὐτῦ.

ρκή. Περὶ διανομῆς τῶν ἀπὸ Δονατισῶν ἐπισραφεισῶν διοικήσεων

ρκθ'. Περὶ διοικήσεως, ἣν ὁ Ἐπίσκοπος ἀπὸ αἱρέσεως ἠλευθέρωσε.

ρλ'. Ἐπίσκοπος μὴ ἐπιβαινέτω λαῷ τινι, νομίζων ἀνήκειν ἑαυτῷ.

ρλά. Περὶ Ἐπισκόπων, οἵτινες ἀμελῦσι τῆς κατὰ τὴν αὐτῶν ἐπαρχίαν αἱρέσεως, οὐ περὶ ἀριθμῦ οὐ πειθῦς τῆς πρὸς τὸς αἱρετὸς χριτάς.

ρλβ'. Πε-

ρλβ'. Περὶ ἀμελείας τῶν αὐτῶν Ἐπισκόπων ἐν ταῖς τῶν αἱρετικῶν Μητροπόλεσι ταῖς αὐτοῖς ἀνηκέσαις.

ρλγ'. Περὶ ψευδομένου Ἐπισκόπου ὅτι ἐπεφάνησαν οἱ Δυνατισταί.

ρλδ'. Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἔκκλητον τοὺς Ἀφρικανοὺς Κληρικοὺς πέραν τῆς θαλάσσης.

ρλέ. Περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης χειρομένων ἀνηλίκων παρθένων.

ρλς'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιπολὺ κατέχεσθαι τοὺς Ἐπισκόπους ἐν τῇ Συνόδῳ.

ρλζ'. Περὶ τοῦ, ὅτι ἀδεκτοι εἰς κατηγορίαν οἱ ἀφωρισμένοι.

ρλή. Καὶ οἱ δοῦλοι, ἢ ἀπελεύθεροι, ἢ δύσφημοι, ἢ αἱρετικοί.

ρλθ'. Ὁ μὴ ἀποδείξας τὸ πρῶτον ἔγκλημα κατὰ Κληρικοῦ, ἀπρόσδεκτος ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

ρμ'. Οἱ εἰς κατηγορίαν ἀπρόσδεκτοι, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοιοῦτοι.

ρμά. Περὶ Ἐπισκόπου τοῦ ἀφορίσαντος τὸν ἰδίᾳ ἐξομολογησάμενον αὐτῷ ἁμάρτημα, χωρίζον τῆς κοινωνίας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

ά. Ὅτι ἀδήλου ὄσης τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀνέστη ὁ Κύριος, οἱ μετὰ τὸ μεσονύκτιον τοῦ μεγάλου Σαββάτου ἀποστιζόμενοι, ἀνεγκλητοι.

β'. Περὶ τοῦ μὴ μεταλαμβάνειν τὰς ἐν Ἀφέδρῳ γυναῖκας.

γ'. Περὶ τοῦ ἐν καιρῷ προσευχῆς, ἢ νηστείας, ἀπέχεσθαι ἀλλήλων τοὺς ὁμοζύγους.

δ'. Περὶ τῶν ὀνειρωξάντων, ὅτι εἰ εὐσυνειδητοι, μεταλαμβανέτωσαν.

ΠΕΤΡΟΥ.

ά. Περὶ τῶν μετὰ πολλὰς βασάνους ἐξομωσάντων.

β'. Περὶ τῶν μετὰ εἱρκτὴν μόνην.

γ'. Περὶ τῶν διὰ Φόβον μόνον.

δ'. Περὶ τῶν ἐξομωσάντων, ἢ μὴ μετανοούντων.

έ. Περὶ τῶν ὑποχριναμένων τὰ πρὸς ἄρνησιν.

ς'. Περὶ τῶν ὑποβεβλημένων εἰς τοῦτο δόλων ἀναγκαστικῶς παρὰ τῶν οἰκείων Δεσποτῶν.

ζ'. Περὶ τῶν ὑποβαλόντων Δεσποτῶν.

ή. Περὶ τῶν προδεδομένων, ἢ ἐκπεπτωκότων, εἶτα ἀναπαλαισάντων.

θ'. Περὶ τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶ μαρτυρίω ὠδίνοντα παραπηδάντων.

ι. Περὶ Κληρικῶ αὐτομολήσαντος ἐν διωγμῷ εἰς μαρτύριον.

ιά. Περὶ τῶν ζήλῳ μὲν καλῷ αὐτομολησάντων, ἡττηθέντων δὲ, ἢ διὰ τοῦτο ὕστερον ἀποδυρομένων.

ιβ'. Περὶ τῶν δόντων ἀργύρια ὥστε μὴ ἀρνήσασθαι.

ιγ'. Περὶ τῶν ἐασάντων τὰς ἰδίας περιουσίας, ἢ Φυγόντων, ἀνθ' ὧν ἄλλοι κατεσχέθησαν, ὅτι ἀνέγκλητοι.

ιδ'. Περὶ τῶν, οἷς βίαν πολλὴν οἱ εἰδωλολάτραι ἐπήγαγον.

ιέ. Περὶ τῶ, ἐν μὲν τετράδι, ἢ ἕκτῃ νηστεύειν, ἐν δὲ Κυριακῇ μηκέτι, μηδὲ γονυκλιτεῖν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΙΑΣ.

ά. Τὸ Φαγεῖν εἰδωλόθυτα ἀναγκαστικῶς, οὐχ ἁμαρτῶδες.

β'. Περὶ τῆς ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθείσης αἰχμαλώτου.

γ'. Περὶ τῶν ἁρπασάντων τὰ ἐναπομείναντα τῶν αἰμαλωτισθέντων Χριστιανῶν.

δ'. Ὅτι τὸ τὰ τοιαῦτα ἁρπάσας, ὀλεθριώτερον τῶ κατὰ τὸν ἐν τῇ παλαιᾷ Ἄχαρ.

έ. Περὶ τῶν, ὧν ὁ Δεσπότης ἀγνοεῖται πραγμάτων.

ς'. Περὶ τῶν δημευόντων ἄλλως ἐπεὶ ἢ αὐτοὶ ἐδημεύθησαν.

ζ'. Περὶ τῶν κατεχόντων βίᾳ τὰς διαΦυγόντας ὀμοπίστους τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων.

ή. Περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων βαρβάρων, ἢ κατὰ πάντα τρόπον συμΦωνούντων.

θ'. Περὶ τῶν ἀλλοτρίους οἴκους ἐπελθόντων ἐν τῇ τῶν βαρβάρων

βάρων καταδρομῆ.

ί. Περὶ τῶν εὑρόντων τι ὑπὸ τῶν βαρβάρων καταλειφθόν.

ιά. Περὶ τῦ μὴ ἀπαιτεῖν εὕρητρα.

ιβ'. Περὶ τῶν τόπων τῆς μετανοίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ά. Περὶ τῆς Φυσικῆς ἀβυλήτως ἐκκρίσεως.

β'. Περὶ κεκανονισμένων ἱερῶν βιβλίων.

γ'. Περὶ αἱρετισάντων Κληρικῶν, πῶς δεκτέον αὐτύς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ά. Περὶ τῦ, ποῖοι ἀναβαπτίζονται.

β'. Περὶ τῆς Φθειράσης κατ' ἐπιτήδευσιν τὸ ἔμβρυον.

γ'. Περὶ Διακόνυ πορνεύσαντος.

δ'. Ἐπιτίμιον τῶν διγάμων.

έ. Περὶ αἱρετικῶν μετανοούντων ἐν τῷ τέλει.

ς'. Περὶ τῦ μὴ ἐκχωρεῖσθαι εἰς γάμον τὰς πορνείας τῶν κανονικῶν.

ζ'. Τῶν ἀρρενοΦθείρων, ζωοΦθείρων, Φονέων, Φαρμακῶν, μοιχῶν, καὶ εἰδολολατρῶν ἡ αὐτὴ ἐπιτιμία.

ή. Περὶ Φόνυ, καὶ Φονέων.

θ'. Περὶ συνοικεσίυ, ὅτι ὁ ἀνὴρ καὶ μοιχεύων, ὁ καταλειπτέος ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἡ δὲ γυνὴ μοιχευομένη, καταλιμπάνεται.

ί. Περὶ τῶν ὀμνυόντων μὴ καταδεχθῆναι τὴν χειροτονίαν.

ια. Περὶ τῦ ἀκουσίως Φονεύσαντος.

ιβ'. Ὅτι οἱ δίγαμοι παντελῶς ἀποκλείονται τῆς ὑπηρεσίας.

ιβ'. Περὶ τῶν ἐν πολέμοις Φονευσάντων.

ιδ'. Περὶ τῦ πότε οἱ τοκισταὶ ἱερῶνται.

ιέ. Περὶ τῦ μὴ ἀκριβολογεῖν Γραμματικὴν ἐν τῇ ΓραΦῇ, καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ, ἡ. Ψαλμῷ ἰχθύων.

ις'. Περὶ Νεεμὰν τῦ Σύρυ.

ιζ'. Πε-

ιζ'. Περὶ τῦ κατ' ἰδίαν λειτουργεῖν τὰς ὁμώσαντας, ἢ μὴ παῤῥησίᾳ
ιή. Περὶ τῶν καθομολογησαμένων παρθενίαν, ἢ ἐκπεσουσῶν.
ιθ'. Περὶ ταττομένων ἀνδρῶν ἐν τοῖς μονάζουσι, ἢ μὴ ὁμολογέντων παρθενίαν.
κ'. Περὶ τῶν ἐν αἱρέσει ἔτι ὄντων, ἢ ὁμολογησασῶν παρθενίαν.
κά. Περὶ ὑπὸ γυναικὸς ἀνδρὸς ἐλευθέρᾳ συμφθαρέντος.
κβ'. Περὶ ἁρπάσαντος γυναῖκα ὑποχείριον.
κγ'. Περὶ γάμου τῦ εἰς δύω ἀδελφὰς, ἢ ἀδελφάς.
κδ'. Περὶ χηρευουσῶν, ἢ χηρευόντων, εἰς γάμον τε ἐρχομένων.
κέ. Ὅτι συγχωρεῖταί τις ἔχειν γυναῖκα ἣν ἔφθειρε.
κς'. Ὅτι κρεῖττον μέντοι χωρίζεσθαι.
κζ'. Περὶ τῦ ἀθέσμῳ γάμῳ περιπαρέντος ἐν ἀγνοίᾳ Πρεσβυτέρου.
κή. Περὶ τῦ ἐπαγγειλαμένου ἀπέχεσθαι ὑείων κρεῶν.
κθ'. Περὶ τῦ ὀμνύοντος εἰς τὸ κακοποιῆσαι.
λ'. Περὶ τῶν ἁρπαζόντων γυναῖκας ἐλευθέρας.
λά. Περὶ τῆς συνοικησάσης ἑτέρῳ ἀνδρὶ, πρὸ τῦ πληροφορηθῆναι τῦ οἰκείου τὸν θάνατον.
λβ'. Περὶ τῶν τὴν πρὸς θάνατον ἁμαρτίαν ἁμαρτανόντων.
λγ'. Περὶ τῆς ἀμελησάσης τῦ κυήματος.
λδ'. Περὶ τῦ μένειν ἀδημοσιεύτους τὰς μοιχευθείσας.
λέ. Περὶ τῆς ἀλόγως ἐγκαταλιπούσης τὸν σύνευνον.
λς'. Περὶ γαμηθεισῶν στρατιωτίδων πρὸ τῦ πεισθῆναι τῷ θανάτῳ τῶν οἰκείων ἀνδρῶν.
λζ'. Περὶ τῦ γαμήσαντος μετὰ τὸ ἀφαιρεθῆναι τὴν ἀλλοτρίαν.
λή. Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τῦ Πατρὸς ἀκολουθησασῶν κορῶν.
λθ'. Περὶ τῆς μοιχῷ συζώσης.
μ'. Περὶ τῆς παρὰ γνώμην τῦ Δεσπότου γαμαμένης.
μά. Περὶ τῆς ἐν Κυρίῳ γαμαμένης χήρας.
μβ'. Περὶ τῶν ἄνευ τῶν κρατούντων γινομένων γάμων.
μγ'. Περὶ τῦ πλαγὴν θανάτου δόντος.

μδ'. Πε-

μδ'. Περὶ τῆς συμπορνευσάσης Ἕλλην Διακόνῳ.
με. Περὶ τοῦ ἀνυβρίζοντος Χριστιανοῦ τὸν Χριστόν.
μς'. Περὶ τῆς γημαμένης κατ' ἄγνοιαν ἀνδρὶ καταλειφθέντι πρὸς καιρὸν ὑπὸ τῆς ἰδίας.
μζ'. Περὶ τοῦ τίνας ἀναβαπτίζεσθαι χρεών.
μή. Περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀνδρός.
μθ'. Περὶ τῆς πρὸς ἀνάγκην τῶν γυναικῶν φθορᾶς.
ν'. Περὶ τριγαμίας.
να. Περὶ τοῦ μίαν προσήκειν τιμωρίαν τοῖς παραπεσοῦσι τῶν Κληρικῶν.
νβ'. Περὶ τῆς ἀμελησάσης καθ' ὁδὸν τοῦ κυήματος.
νγ'. Περὶ χήρας δούλης, δεύτερον γημαμένης.
νδ'. Κατὰ τὴν περίσασιν οἱ ἀκόσιοι Φόνοι παιδευέσθωσαν.
νε. Περὶ τῶν ἀντεπεξιόντων τοῖς λῃσταῖς.
νς'. Περὶ τοῦ ἑκουσίως Φονεύσαντος.
νζ'. Περὶ τοῦ ἀκουσίως.
νή. Περὶ μοιχοῦ.
νθ'. Περὶ πόρνου.
ξ'. Περὶ τῆς ἐπαγγειλαμένης παρθενίαν, καὶ ἐκπεσούσης.
ξα. Περὶ κλέψαντος, καὶ ἢ ὁμολογήσαντος, ἢ ἐλεγχθέντος.
ξβ'. Περὶ ἀρσενοκοίτου.
ξγ'. Περὶ κτηνοβάτου.
ξδ'. Περὶ ἐπιόρκου.
ξε. Περὶ γόητος, ἢ Φαρμακοῦ.
ξς'. Περὶ τυμβωρύχου.
ξζ'. Περὶ ἀδελφομίκτου.
ξή. Περὶ ἀπειρημένου διὰ συγγένειαν συνοικεσίου.
ξθ'. Περὶ Ἀναγνώσου τῇ μνηστῇ τῇ ἑαυτοῦ συναλλάξαντος, ἢ κλεψιγαμήσαντος.
ο. Περὶ Διακόνου, ἢ Πρεσβυτέρου ἐν χείλεσι μιανθέντων.
οά. Πε-

οά. Περὶ τῦ συνεγνωκότος τινὶ τῶν προειρημένων ἁμαρτημάτων.
οβ'. Περὶ τῦ δόντος ἑαυτὸν μαντεσιν.
ογ'. Περὶ τῦ ἀρνησιχρίστυ.
οδ'. Περὶ τῆς οἰκονομίας τῦ πεπιστευμένυ τῶς ἐξαγορίας.
οε. Περὶ τῦ ἀδελφῇ ἑτεροθαλεῖ συμμιαινομένυ.
ος'. Περὶ τῦ τῇ Νύμφῃ.
οζ'. Περὶ τῦ καταλιμπάνοντος τὴν ἰδίαν γυναῖκα.
οή. Περὶ τῶν δύω ἀδελφὰς λαμβανόντων εἰς συνοικέσιον.
οθ'. Περὶ τῶν Μητρυιμίκτων.
π'. Περὶ πολυγαμίας.
πά. Περὶ τῶν διὰ βασάνυς ἐξομωσάντων.
πβ'. Περὶ τῶν ἐπιορκησάντων.
πγ'. Περὶ τῶν καταμαντευομένων.
πδ'. Περὶ τῦ μὴ τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ κρίνεσθαι τὴν μετάνοιαν.
πέ. Περὶ τῦ διαμαρτύρεσθαι μὲν τὺς πνευματικὺς τοῖς ἐξαγορευομένοις, μὴ συναπάγεσθαι δὲ ταῖς τύτων πονηρίαις.
πς'. Περὶ χρεοδαισίας.
πζ'. Περὶ τῦ δύω ἀδελφὰς γήμαντος.
πή. Περὶ Πρεσβυτέρυ συνεισακτον ἔχοντος.
πθ'. Περὶ ὑπηρετῶν τῆς Ἐκκλησίας.
ρ'. Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονύντων.
ρά. Περὶ τῶν μὴ δεχομένων τὴν, ὃν συλλαβὴν ἐπὶ τῦ Πνεύματος, ἢ περὶ παραδόσεων.
ρβ'. Κἀνταῦθα περὶ ἐγγράφων, ἢ ἀγράφων παραδόσεων.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ.

ά. Περὶ τῦ ὀφείλειν τὸν πνευματικὸν ἰατρὸν εἰδέναι τὴν ἕδραν τῦ παθυς.
β'. Περὶ τῶν ἀρνησαμένων.
γ'. Περὶ τῶν ἁπτόντων εἰς γόητας.

δ'. Πε-

δ'. Περὶ πόρνων.

έ. Περὶ ἐκουσίων, ἢ ἀκουσίων Φονέων, ὧν εἴ τινι ἐπαπειλεῖται θάνατος, ἐφεῖται μεταλαβεῖν, καίτοι προκεκωλυμένῳ.

ς'. Περὶ λῃστῶν, ἢ λαθροκλεπτῶν.

ζ'. Περὶ τυμβωρύχων ἀνακινόντων τὰ ὀστᾶ, ἢ μή.

ή. Περὶ Ἱεροσύλων.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

ά. Περὶ μεταλαβόντος ἐν ἀγνοίᾳ κατηχουμένου.

β'. Περὶ τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τὸν δαιμονῶντα.

γ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ, εἰ μεταλαμβάνειν ἐκχωρεῖται.

δ'. Περὶ κατηχουμένου Φρενητιάσαντος, εἰ ἐπιτρέπεται βαπτισθῆναι.

έ. Περὶ τοῦ μὴ μεταλαβεῖν τὸ συγκαθευδῆσαν συνοικέσιον.

ς'. Περὶ τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τὴν ἐν Ἀφέδρῳ.

ζ'. Περὶ ἀποχῆς τοῦ μεταλαβεῖν ἢ τὴν βεβαπτισμένην ἐν Ἀφέδρῳ οὖσαν.

ή. Περὶ τοῦ μὴ νηστεύειν τὴν γαννήσασαν.

θ'. Περὶ τοῦ μὴ λειτουργεῖν ἐπὶ παρουσίᾳ αἱρετικῶν.

ί. Περὶ λύσεως νηστείας τῷ ἀσθενοῦντι.

ιά. Περὶ Κληρικοῦ καλουμένου εἰς τὸ ζεῦξαι γάμον παράνομον.

ιβ'. Περὶ ὀνειρασθέντος Λαϊκὸς εἰ συγχωρεῖται μεταλαβεῖν.

ιγ'. Τῷ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ ὀφείλουσιν ἀπέχεσθαι ἀλλήλων.

ιδ'. Περὶ αὐτοφονέως.

ιέ. Περὶ τοῦ ἔχοντος γυναῖκα δαιμονῶσαν.

ις'. Περὶ συγχωρήσεως τοῦ μεταλαβεῖν τὸν ἀκουσίως ὕδωρ καταπιόντα.

ιζ'. Περὶ ὠφελείας τῆς ἐκ τοῦ ἀκροᾶσθαι τῶν λόγων Κυρίου.

ιή. Περὶ τοῦ ποσαέτη ὀφείλουσι τὰ παιδία ἐξομολογεῖσθαι.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

ά. Περὶ τῆς ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Θεοφανείων νηστείας, εἰ

τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

β'. Περὶ τοῦ πῶς χρηστέον τοῖς ἀρειανίσασιν Ἐπισκόποις.

γ'. Περὶ Πρεσβυτέρου, εἰ ἐβιάσατο πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ γυναῖκα ἀποταξαμένην ζῶντος τοῦ ἰδίου ἀνδρός.

δ'. Περὶ Κληρικοῦ, ὃν καθεῖλεν ὁ οἰκεῖος Ἐπίσκοπος.

ε'. Περὶ διακόνου, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν ἔγημε.

ς'. Περὶ Ἀναγνώστου εἰ ἐπόρνευσε, καὶ αὖθις ἐχειροτονήθη.

ζ'. Περὶ τοῦ γίνεσθαι τὰς χειροτονίας, συμμαρτυρόντων καὶ τῶν ἀγίων.

η'. Περὶ τοῦ τίνες ἐχωρεῖντο γεύεσθαι τῶν μετὰ τὰ ἀναλισκόμενα εἰς τὴν θυσίαν.

θ'. Περὶ τοῦ μὴ παιδεύεσθαί τινα Κληρικὸν χωρὶς ἀξιοπίστων Μαρτύρων.

ι'. Περὶ ἐκλογῆς Οἰκονόμου τῆς Ἐπισκοπῆς.

ια'. Περὶ τοῦ τὰς χήρας, καὶ πενήτας, καὶ ξένους ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας βοηθεῖσθαι.

ιβ'. Ὅτι οἱ Ναυατιανοὶ προσερχόμενοι χειροτονοῦνται.

ιγ'. Περὶ τῶν μετανοούντων συζύγων ἀπὸ τῆς παρανόμου συνοικεσίας, καὶ διὰ τοῦτο ταχθέντων εἰς τοὺς κατηχουμένους.

ιδ'. Περὶ τῆς θεραπευσάσης τὴν ἀδικίαν, καὶ διὰ τοῦτο συγχωρηθείσης τὸ συνίεσθαι τοῖς πιστοῖς.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

ά. Περὶ ποτνιωμένου διὰ τὸ ἐκβληθῆναι τῆς Ἐπισκοπῆς ὡς ἐγκλήματώδης.

β'. Περὶ ἀπολήψεως ὧν ἀφῃρέθη ὁ αὐτὸς χρημάτων, καὶ περὶ τοῦ μὴ λογοπραγῆσαι αὐτόν.

γ'. Περὶ ἀτοπίας τοῦ πρισάγειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραίτησιν.

δ'. Περὶ ἐρεύνης πρὸς τοὺς μέλλοντας κληροῦσθαι.

ε'. Περὶ κατηχουμένων βαπτίσεως εἰ ἐξοδεύεται, καί τοι δι' ἁμαρ-

ἁμαρτίαν κεκωλυμένων.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΝΗΣΤΕΥΤΟΥ.

Ἀπολογία διὰ τὴν συντομίαν τῶν ἐπιτιμίων τῦ τῆς μετανοίας χρόνυ.

ά. Περὶ προσβολῆς.
β'. Περὶ συνδιασμῦ.
γ'. Περὶ πάλης.
δ'. Περὶ συγκαταθέσεως.
έ. Περὶ τῦ ἐνυπνιασθέντος.
ς'. Περὶ τῦ. ἐγρηγορότος τῦ σώματος μολυνθέντος.
ζ'. Περὶ τῦ μαλακίαν διαπραξαμένυ.
ή Περὶ τῆς εἰς ἀλλήλυς μίξεως.
θ'. Περὶ τῦ εἰς μαλακίαν περιπεσόντος Κληρικῦ.
ί. Περὶ τῶν εἰς ἀσπασμὺς ἐρχομένων γυναικῶν.
ιά. Περὶ τῦ πορνεύσαντος Μοναχῦ, ἢ Λαϊκῦ.
ιβ'. Περὶ μοιχῦ.
ιγ'. Περὶ τῦ εἰς ἀδελφὴν ἰδίαν ἀσχημονήσαντος.
ιδ'. Περὶ τῦ εἰς τὴν νύμφην.
ιέ. Περὶ τῦ εἰς τὴν πανθεράν.
ις'. Περὶ τῶν ἐν Ἄφδρῳ γυναικῶν.
ιζ'. Περὶ ἀρρενομανίας.
ιή. Περὶ παιδίυ πρός τινος φθαρέντος.
ιθ'. Περὶ τῶν Φονέων.
κ'. Περὶ τῶν ἐκ σίων φθειρυσῶν τὰ ἔμβρυα.
κά. Περὶ τῆς ἀκυσίως ἀποβαλέσης τὸ βρέφος.
κβ'. Περὶ τῆς ἐν τῇ κοιμήσει αὐτὸ ἀποπνιξάσης.
κγ'. Περὶ παιδίυ ἀβαπτίστυ ἀποθανόντος.
κδ'. Περὶ μοναχῆς συνεγνωκυίας ἐν ἄλλαις ἀσελγείαν, ἢ μὴ Φανερώσης.
κέ. Περὶ τῶν ἐκτιθεμένων τὰ οἰκεῖα βρέφη πρὸς ταῖς εἰσόδοις

τῶν Ἐκκλησιῶν.

κς'. Περὶ κλεπτῶν ἁπλῶς.

κζ'. Περὶ κλεπτόντων κεφαλαιώδη κλέμματα.

κή. Περὶ τυμβωρύχου.

κθ'. Περὶ Ἱεροσύλου.

λ'. Περὶ ἐπιορκησάντων.

λά. Περὶ τῶν γοητείαν ἐξαγορευόντων.

λβ'. Περὶ γυναικὸς. ὅτι οὐκ ἐκβαλλεται τῆς Ἐκκλησίας κατ' οὐδένα τρόπον.

λγ'. Περὶ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου εἰς ὑγρόν τι.

λδ'. Περὶ τοῦ ἐμμέσαντος μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ά. Περὶ Μοναχοῦ μὴ ἀναγινώσκοντος μὲν ἐπ' Ἄμβωνος, ἀχειροτονήτου ὄντος. εἰσερχομένου δὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον.

β'. Περὶ τῆς ἐν Σαββάτῳ γονυκλισίας.

γ'. Περὶ τῆς ἐν τῷ Αὐγούστῳ νηστείας.

δ'. Περὶ τοῦ ἀπὸ μέλανος χυμοῦ ἐνοχλημένου, εἰ μεταλαμβάνει.

ε. Περὶ τῶν κλασμάτων τῆς ὑψωθείσης προσφορᾶς.

ς'. Περὶ τοῦ πότε ὑποχωρεῖ ὁ Μοναχὸς τῆς ἰδίας Μονῆς.

ζ'. Περὶ ἀνευλόγου δεσμοῦ.

ή. Περὶ τοῦ καθαιρεθέντος, ἢ ἐκουσίως καταλείψαντος τὴν Ἱερωσύνην.

θ'. Τὸ ἀπ' εὐλογίας γενέσθαι τί ἐστι.

ι. Περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἁγίας δωρεᾶς κεκωλυμένων, ὅτι καὶ τῶν ὑψωμένων κωλύονται.

ιά. Περὶ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ Νηστευτοῦ.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

ά. Περὶ Ἀντιμηνσίου ὅτι πλυνόμενον οὐ κοινοῦται.

β'. Περὶ διγάμων ὅτι οὐ στεφανοῦται, καὶ τῆς μεταλήψεως ἀπείρ-

πειρῶνται.

γ'. Περὶ τῦ καταμένοντος ἐν Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας.

δ'. Περὶ τῆς γινομένης εὐποιΐας ὑπὲρ τῶν ἀδιαθέτως τελευτώντων.

ε'. Ὅτι ἰχθυοφαγεῖμεν εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

ς'. Ποῖος Ἡγέμενος χειροτονεῖ Ὑποδιάκονον.

ζ'. Περὶ τῦ ἐν ἀσωτίᾳ ζήσαντος, ὅτι ἐ χειροτονεῖται.

ή. Ὅτι οἱ ἀπὸ δυσφήμε γένας παῖδες δύνανται χειροτονεῖσθαι.

θ'. Ὅτι τῷ τελευτῶντι ἢ μετὰ τὸ φαγεῖν κοινωνητέον.

ί. Περὶ τῆς χάριν ἀσπασμῦ γονυκλισίας.

ια. Περὶ τῆς ὑπὲρ τριῶν ἀνθρώπων προσκομιδῆς.

ιβ'. Περὶ τῦ μὴ σφραγίζειν τὸ ἐν τῇ Προθέσει Ποτήριον.

ιγ'. Περὶ τῦ μὴ λειτυργεῖν χωρὶς θερμῦ.

ιδ'. Περὶ τῦ ἀθετήσαντος Μοναχῦ τὸ σχῆμα, ἢ πάλιν ἐπιτρέψαντος.

ιε. Περὶ ἐκχωρήσεως μοναζέσαις εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα.

ις'. Περὶ μοναχῶν γεωργικῶν ἐργαζομένων τῇ μεγάλῃ Μ'.

ιζ'. Διὰ ποσας αἰτίας ὑποχωρεῖ ὁ Μοναχὸς τῆς ἰδίας Μονῆς.

ιή. Περὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίοις Μοναχῶν, ὅπως χρὴ ἀναστρέφεσθαι ἐν τῇ Μονῇ.

ιθ'. Ὅπως χρὴ τὺς Μοναχὺς διαιτᾶσθαι ἐν τῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἢ τῶν τῦ Χριστῦ γεννῶν νηστεία κατὰ τὴν δ'. ἢ ς'.

κ'. Περὶ Φθαρείσης ὑπὸ βαρβάρων Μοναστρίας.

κά. Περὶ τῦ πανυργίᾳ ἀποχαριντος, ἢ ἀποστάντος, εἶτα μετανοήσαντος.

κβ'. Περὶ Μοναχῦ νέυ Πρεσβυτέρυ μεταδιδόντος Μοναστρίαις.

κγ'. Περὶ τῦ μὴ ἀποκεκλίζειν τὸν Ἡγέμενον τὺς οἰκείυς μαθητάς.

κδ'. Περὶ τῦ ἀθετήσαντος τὸ ἅγιον σχῆμα, ἢ μὴ μετανοθντος.

κέ. Πε-

κέ. Περὶ τοῦ ἐπιζητοῦντος ἐν ἀσθενείᾳ τὸ βαπτισμα, ἢ τὸ Ἅγιον σχῆμα, ὅτι δοτέον.

κϛ'. Ὅτι ὁ λειτουργητέον τὸν Ἱερομόναχον ἄνευ Μανδύου.

κζ'. Περὶ τῶν ἀδήλα πταίσματα ἐξομολογουμένων, ὅπως δέον οἰκονομῆσαι τοῦτους.

κή. Περὶ τῆς μοιχῶν, κτηνοβατῶν, καὶ ἀνδροφόνων οἰκονομίας παρὰ τῶν πνευματικῶν.

κθ'. Περὶ ἐξομολογήσεως Κοσμικοῦ.

λ'. Ὅτι κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου καὶ Πρεσβύτερος ποιεῖ ἁγιασμόν.

λά. Περὶ τοκογλυφούντων ποινῆς.

λβ'. Ὅπως διαιτᾶσθαι δεῖ τοὺς Μοναχοὺς τῇ δ'. καὶ τῇ ϛ'. τῆς τυροφάγου.

λγ'. Περὶ τοῦ παλλακὴν ἔχοντος, ὅτι ἀποβλητέος τῆς Ἐκκλησίας

κδ'. Περὶ Μοναχοῦ ἀποθεμένου τὸ σχῆμα, κρεοφαγήσαντός τε, καὶ γήμαντος, ὅτι ἀναθεματίζεται.

λέ. Ὅτι οὐ δεῖ καὶ τὸν ἅπαξ πορνεύσαντα χειροτονηθῆναι.

λϛ'. Περὶ ἀδελφοῦ τοῦ ὀνομαζομένου, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, πόρνου.

λζ'. Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι τὴν λεχὼ εἰς τὸν κοιτῶνα, ἐν ᾧ κεῖται τὸ βρέφος αὐτῆς βαπτισθέν.

ΟΙ ΤΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΕΣ.

προθεωρία περὶ τούτων.

Περὶ τῶν Ἀποστολικῶν πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα Κανόνων, καίτοι τοπάλαι ἐν ἀμφιβολῷ μέχρι πόῤῥω τῶν χρόνων ἐτύγχανον· ἐξ ὅτου μέντοι γε ἡ ἁγία καὶ Οἰκουμενικὴ Πανθεκτὴ λεγομένη Σύνοδος τούτους μετὰ τῶν λοιπῶν, ἢ κρεῖττον εἰπεῖν, πρὸ τῶν λοιπῶν Κανόνων ἐκύρωσε, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐμφανίσασα, ἓν δεῖ ἐς τὸ πιὸν διεσαφήσατο περιλελειπται. Τοσοῦτον δὲ μόνον λέγομεν, ὅτι ἥκιστά που ἰσόρροπα εἰς ταὐτὸ ἅπαντας συνελθόντας τοὺς θείους Ἀποστόλους συντεταχέναι τούτους (1), ἀλλὰ τοὺς δύο Πρωτοκορυφαίους τῷ ἑαυτῶν ὁμιλητῇ Κλήμεντι (2), εἰκὸς ὑπαγορεῦσαι, ὃς καὶ γραφῇ ἐκείνους ἐξέδωκε, καθὰ δὴ καὶ αὐτὸς τοῦτ' αὐτὸ ὁμολογοῦντι ἔοικεν ἐν τῷ τελευταίῳ Ἀποστολικῷ Κανόνι. Ἐπεσκόπησε δὲ ἕτος ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους μὲν (3), ἀμέσως μετὰ τὸν Πέτρον· κατ' ἄλλους δὲ (4), μεσολαβήσαντος Λίνου, ἢ καὶ Ἀνακλήτου. Καὶ ἐπὶ Τραϊανοῦ ἐμαρτύρησεν (5).

(1) Ὁ Βλάσταρις ἐν τῇ προθεωρίᾳ, ἔνθα περὶ τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων διαλέγεται. καίτοι ὁ Σημειωτὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Μελετίου Ἀθηνῶν (Τόμ. α'. Σελ. 174) διαλαμβάνει ὅτι οἱ Ἀπόστολοι συνήχθησαν εἰς Ἀντιόχειαν ἵνα παύσωσι τὰς ταραχὰς, καὶ αὐτόθι ἐξέδωκαν τοὺς Κανόνας. ἦν δὲ ἡ τοιαύτη αὐτῶν Σύνοδος, ς'. κατὰ τὴν μαρτυρίαν Παμφίλου, ἔστι γὰρ ἐπάγει μάρτυρα Ἰγνατίου ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ καὶ τὴν τοιαύτην Πρᾶξιν τῆς ζ'. Συνόδου. (2) Ὅρα ἐπιστολὴν Παύλου πρὸς Φιλιππησίους, δ'. 3. καὶ Ἰγνατίου ἐπιστολὴν πρὸς Τραλλησίους διαλαμβάνουσαν ὅτι ὁ Κλήμης καὶ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου ὁμιλητὴς ἐχρημάτισε. (3) Φωτίου ἐν τῇ αὐτοῦ Βιβλιοθήκῃ, Σελ. 156. (4) Μελέτιος Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, Τόμῳ α'. Σελ. 152. Εὐσέβιος Ἐκκλησιαστ. Ἱστορία βιβλ'. ε'. κεφ. ς'. καὶ βιβλ. γ'. κεφ. ιγ'.

(5) Βλάσταρις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ εἰκοστοῦ Νομοκανόνος.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ἐπίσκοπος (1) ὑπὸ δύω, ἢ τριῶν Ἐπισκόπων χειροτονείσθω (2).

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Ὁ Πρεσβύτερος, ἢ οἱ λοιποὶ Κληρικοὶ (3) ὑφ' ἑνὸς χειροτονείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (γ)

Οἱ Λειτουργοὶ παρὰ τὰ διαταχθέντα ὑπὸ Κυρίου (4) ἐπὶ θυσίᾳ

(α) Τῆς ά. δ'. Ἀντιοχ'. ιθ'. Καρθαγ. ιγ'. νή. (β) Θεοφίλου ζ'. (γ) Τῆς ς'. κή. λϛ'. νζ'. μθ'. Καρθαγ'. μδ'. ἢ Βαλσαμ'. Ἀποκρίσει ιθ'. πρὸς Μάρκον. Νικηφόρου γ'.

(1) Ἐν ἅπασι σχεδὸν τοῖς Κανόσιν, ἔνθα κεῖται τὸ ὄνομα Ἐπίσκοπος, ἀντὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἁπλῶς ἐκλαμβάνεται, τοῦ ἐφ' ἑκάστης ἐπαρχίας. Ἴσθι δὲ ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος, ἢ οἱ Ἐπίσκοποι ἐλέγοντο Πρεσβύτεροι, ἢ ἀνάπαλιν (ὅρα Χρυσόστομ. ὁμιλ'. ά. εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους. Σελ'. ή.) (2) Χειροτονία κυρίως μὲν, ἡ Ἱεροτελεσία, καθὼς ἢ ἐνταῦθα ἐκλαμβάνεται (Καρθαγ'. Καν'. νδ'.), ἀπὸ τοῦ, τεινομένην τὴν χεῖρα τοῦ χειροτονοῦντος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χειροτονουμένου, κατὰ τὸν Ἀπόστολον (Τιμοθ'. έ. 22.). Καταχρησικωτέρως δὲ, ἢ ἡ ψῆφος ἢ ἐκλογὴ λέγεται χειροτονία (τῆς ά. Συνόδου Καν'. δ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, έ. τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ιγ'.). (3) Καταχρησικῶς Κληρικοὶ λέγονται οἱ ἀπὸ Πρεσβυτέρου, ἕως Θυρωροῦ, ἢ Οἰκονόμου, ἢ Σακκελλαρίου ἢ τῶν ἑξῆς. οἵτινες ἐν ταῖς Πανταῖς καταλέγονται ὑπὸ τοῦ Χρυσάνθου (Συνταγματίῳ Σελίδ. β'. έ. 15). κυρίως δὲ, μόνον οἱ ἔξω τοῦ Βήματος χειροτονούμενοι (Ἀπος'. νς'. Λαοδικ'. κδ'.) ὀνομάζονται δὲ οὕτως, ὅτι ἐκ τοῦ Κλήρου τοῦ Κυρίου εἰσίν. ἢ ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος κλῆρος, τουτέστι μέρος ἐστὶ τῶν Κληρικῶν, ὡς γέγραπται. Δευτερονομ'. ιή. 1. "οὐκ "ἔσται τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Λευίταις, ὅλη Φυλῇ Λευὶ μερὶς, οὐδὲ κλῆρος "μετὰ Ἰσραὴλ . . . Κύριος αὐτὸς κλῆρος αὐτοῦ. (4) Ὑπὸ τοῦ Κυρίου μόνον ἄρτος, ἢ οἶνος ἔοικε μυημονεύεσθαι (Ματθ'. κϛ'. 26. 27. 29). ὑπὸ δὲ τῆς Ἐκκλησίας, (ἐν ταῖς Λειτουργίαις Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, Βασιλείου, ἢ Χρυσοστόμου. τῆς ς'. λβ'. Καρθ. μδ'.) ἢ ὕδωρ τοῦτος συμμίγνυσθαι προσέταχται, οὐ μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προσκομιδῆς, διὰ τὸ συμβεβηκὸς ἢ τοῦτο τῷ αἵματι ἐκ τῆς θείας ἐκείνης πλευρᾶς, ἀλλὰ ἢ ἐν καιρῷ τοῦ Κοινωνικοῦ, ὃ ἢ θερμὸν ἐμβάλλεται ἢ ἐβρασμένον, ὅπως θερμῶν τούτων ἢ μεταλαμβάνωμεν, καθὼς δηλοῖ. τότε ἐκεῖθεν ἔβλυσαν. ὅρα ἢ Γερμανὸν Κωνσταντινουπόλ. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς Λειτουργίας, Σελίδ. σκζ'.

ἢ

σία εἰ προσενέγκωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἢ μέλι, ἢ γάλα, ἢ ἀντὶ οἴνου, σίκερα ἐπιτηδευτὰ, ἢ ὄρνεις, ἢ ζῶά τινα, ἢ ὄσπρια, καθαιρείσθωσαν (1), πλὴν νέων κίδρων (2), ἢ σαφυλῆς (τῷ καιρῷ τῷ δέοντι (3)), Ἐλαίου τε, καὶ θυμιάματος (4).

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Αἱ δὲ πᾶσαι ἄλλαι ἀπαρχαὶ τῶν ὀπωρῶν, εἰς Ἐπισκόπου, ἢ Πρεσβυτέ-

(α) Ἀποστόλ. γ'. Ἀθανασίου λόγ. εἰς τὰς κεκοιμημένους.

καὶ Νικηφ'. Καν'. ιγ'. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον θερμὸν ὕδωρ, καὶ τὴν πυροειδῆ τοῦ Πνεύματος πρὸς τοὺς Ἀποστόλ. κάθοδον γενομένην μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὰ κατὰ Χριστὸν ἅπαντα, (ὅρα. Καβάσιλ. ἑρμην'. Λειτουργ'. κεφ'. λζ'.), ὅτω γὰρ καὶ ἤδη κάτεισιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, σῶμα Χριστοῦ ὄσαν, μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν δώρων. Ἀνθίστανται ἡμῖν καὶ ἐν τούτῳ οἱ Λατῖνοι, ἀλλ' ἐδὼ ἀπόναντα, οἱ γὰρ καθ' ἡμᾶς Ἱερατικοὶ, ὅτε ἐν τῇ ἱερᾷ Προθέσει κιρνῶσι τὰ ὑγρὰ, προσέχυσι καὶ ἐκ ἐμβάλλουσι τῷ Ποτηρίῳ πολὺ ψυχροῦ ὕδατος, ἵνα καὶ ἐν τῷ Κοινωνικῷ ἐγχέωσι πάλιν θερμὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ μὴ λυμάνωσι τῇ ποιότητι τοῦ οἴνου ὡς ἐκεῖνοι δεδίασι. Βλέπε καὶ Εὐχράτ. Ἀργυρ. ἐν Σελ. 285, καὶ Βαλσ. Ἀποκρ'. ιή. πρὸς Μάρκ. Ἀλεξανδρείας. Ἐξ ἀνάγκης δὲ μεγάλης γινήσεται Λειτουργία χωρὶς ζέοντος (Νικηφ'. Καν'. ιγ'). (1) Βλέπων ἐν τούτῳ τῷ Καν'. τὸ, καθαιρείσθωσαν, καὶ ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις Κανόσι, μὴ νομίσῃς ὅτι καθῃρημένοι πάντως εἰσὶν οἱ παραβεβηκότες. προσακτικὸν γὰρ ὂν Ῥῆμα τὸ, καθαιρείσθωσαν, δεῖται πράξεως τῆς ἐνεργήσοντος προσώπου τὴν καθαίρεσιν, οἷος ἂν εἴη ὁ διεκδικῶν τὸν Καν'. ὃ ἄνευ καὶ ἡ καθαίρεσις ἀνενέργητος, καίτοι ἡ θεία δίκη ἀναπόδραστος τῷ παραβάντι. (ὅρ. καὶ Συνοδικῶν πρακτικῶν. Τόμ. β'. σελ. 993.). Βλέπε δὲ ὅτι καὶ ὁ μέγας Βασίλ. ἐν Καν'. ιά'. τοὺς Σιμωνιακοὺς, οὓς ἔχει καθῃρημένους ὁ κθ'. Ἀποστόλ. Καν'. ὐκ ἔχει καὶ αὐτὸς, μὴ γινόμενος δηλονότι μέσον κατὰ ά. τοῦ διεκδικῆσαι τὸν Ἀποστολικὸν Καν'. συμβουλεύει δὲ αὐτοῖς διορθωθῆναι. εἰμὴ γὰρ διορθωθείησαν, ἐπανατείνεται ἐνεργήσειν αὐτοῖς τὴν καθαίρεσιν. Ἐν οἷς δὲ Κανόσιν ὐ κεῖται πρόσιμον, τῷ Ἐπισκόπῳ ἐπιτρέπεται, δηλον'. τὸ τοῖς ἁμαρτάνουσι διορίσασθαι ἀνάλογον τῷ πταίσματι καὶ τῇ μετανοίᾳ (Βαλσ. εἰς τὴν ἑρμην'. τῶν τῆς ς'. Καν'. μέ. καὶ πα.)

(2) Σταχυες νεογενεῖς σίτου τὰ κίδρα, ὃς καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν προσῆγον (ὅρα Σειρ. εἰς τὴν Παλαιὰν κατὰ τὸν Θεοδώρ. 1120, καὶ Καθαγ'. μ'. καὶ Σούιδ. λεξικ.) Ἀνοίκεια δὲ τὰ ὄσπρια, ὡς τινες ἡρμήνευσαν. καὶ γὰρ ῥητῶς ὁ αὐτὸς Κανὼν μικρὸν ἄνωτ'. τὰ ὄσπρια ἀπαγορεύει.

(3) Ὅτε ὥριμα γένοιντο. (4) Πρόσθες δὲ καὶ κηρόν.

σβυτέρω ἀποσέλλονται (1), ὁ μὲν δὲ εἰς τὸ θυσιαστήριον. ἢ ὅτως ἐπιμερίζονται ὑπ' αὐτῶν τοῖς λοιποῖς Κληρικοῖς.

ΚΑΝΩΝ Ε' (α)

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος προφάσει εὐλαβείας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ἐκβαλλόντες, ἀφοριζέσθωσαν (2) ἐπιμένοντες δὲ, καθαιρείσθωσαν. (3) ΚΑΝΩΝ ς'. (ϛ)

Τὸς αὐτὸς Ἱερατικὸς, κοσμικὰς φροντίδας εἰ ἀναλαμβάνοισι, καθαιρείσθω. ΚΑΝΩΝ Ζ'. (γ)

Τὸς αὐτὸς, τὸ Πάσχα πρὸ τῆς ἑαρινῆς Ἰσημερίας (4). μετὰ Ἰ-

(α) Τῆς ς'. ιγ'. μὴ. Γάγγρ. δ'. Καρθ. δ'. λγ'. (ϛ) Ἀποσόλων πά. πγ'. τῆς δ'. γ'. ζ'. τῆς αβ'. ιά. Καρθ ιή. τῆς ζ'. ί. (γ) Ἀποσόλ. ξδ'. ό. Ἀντιοχ'. ά. τῆς ς'. ιά. Λαοδ. λζ'. λή.

---

(1) Ἐνηργεῖτο τοιοῦτόν τι τοπάλαι (Διαταγ. βιβλ'. ϛ'. κεφ. κέ.), ὅπερ ἤδη ἠρέκτησεν. (2) Ἀφορίζεται τις τρισσῶς, ἢ τῶν κοινωνούντων τοῖς θείοις μυστηρίοις. ἢ ἢ τῶν προσευχομένων ἐπ' Ἐκκλησίας. ἢ ἢ τῶν συγκληρικῶν αὐτῷ. ὃν τρόπον ἢ καθαιρεῖσθαι λέγεται ὅσα ἢ τὴν β'. σημείωσιν τῷ ιγ'. τῆς αβ'. Ἐνδέχεται δὲ Ἐπισκόπω, ἢ Πρεσβυτ'. ἀφορίζειν τινα ἀπὸ τῶν θείων μυστηρίων ἀκανονίσως τε ἢ ἀνευλόγως, ὁποῖον δὴ εὕροις ἂν ἢ ἐπὶ τῷ Νικολάῳ (Καν' ζ'), ἢ ἐπὶ τῆς ἐν Καρθαγ'. (Καν'. ρμα.). ὅστις λύεται παρὰ τῷ μείζονος Ἱερέως. ὁ δὲ ἀφορίσας, ἀφορίζεται ὑπὸ τῷ ἀνωτέρω ἐφ' ὅσον ἐκείνῳ δοκεῖ (τῆς ζ'. δ'.). Βλέπε ἢ τὴν σημ'. τῷ λβ'. τῶν αὐτῶν Ἀποσόλων, ἢ Νομικῶν, τῷ Φωτίῳ, Γί-τλ. ν'. κεφ. θ'. ί., ἢ σχολιαστὰς, Βαλσμ'. ἢ Βλάσαριν.

(3) Ἔξην κατ' ἀρχὰς τῷ κηρύγματος ἢ τοῖς Ἐπισκόποις ἔχειν γυναῖκας, ὃ ἢ ἐπέκεινα τῶν χρόνων τῆς ά. Συνόδε διήκεσεν ἔθος. ἐν ἧς τισι δόξαν τῶν θείων Πατέρων ἐμποδίσαι τὰς Ἱερωμένας γαμεταῖς συγκαθεύδειν, ἃς ἔτι Λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. ὁ μέγας Παφνούτιος ἐπὶ πάντων μεγάλῃ φωνῇ ἐξεβόησε, "μὴ βαρύνητε τὸν ζυγὸν τῶν Ἱερωμένων, "τίμιος γὰρ ὁ γάμος κἄ. μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας τὴν Ἐκκλησίαν "μᾶλλον προσβλάψητε κἄ. ᾧ τῇ συμβελίᾳ πᾶς ὁ τῶν Ἐπισκόπων σύλλογος ἐπείσθη (πρακτικῶν Συνοδικῶν τόμ. ά. κεφ. ϛ'. Σελ. 189). ἡ δὲ ἐν Τρούλλῳ Σύνοδος ἐκώλυσε τὸ ἢ τὰς Ἐπισκόπους ἔχειν νομίμους γυναῖκας, ἐν τῷ ιβ'. αὐτῆς Καν'. (4) Δηλονότι μήτε προτῷ, μήτε μετὰ τῷ τῶν Ἰουδαίων Πάσχα ἑορτασέον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ιδ'. τῆς ά. Σε-

λήνης

ιουδαίων ἐπιτελοῦντας καθαιρεῖσθαι.

λήνης τοῦ Μαρτίου (Βαλσ) τῇ ἐρχομένῃ πάντως Κυριακῇ, κατὰ τὸ ἐκτεθὲν Κανόνιον περὶ τοῦ Πάσχα ὑπὸ τῆς ά. Συνόδου πρὸς τοῦ μεγ'. Κωνσταντίνου (ὅρα Ἀντιοχ'. Καν'. ά, ἢ τὴν ἐν τούτῳ σημ', ἢ ἐν τῷ βίῳ τοῦ Μεγάλ. Κωνσταντίνου, παρ' εὐσεβ. βιβλ'. γ'. ἢ ἐν τοῖς Συνοδικοῖς πρακτικοῖς, τόμ. ά. Σελίδ. 150. ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς πρακτικοῖς, ἐκ τῶν τοῦ Γελασίου Σελίδ. 185. κεφ. κή. κθ', ἢ Σελ. 190. κεφ. λγ'. ἢ Σελ'. 194. κεφ. λς'.). ὅπερ Κανόνιον εὑρίσκεται διαγεγραμμένον παρά τε τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Δαμασκηνῷ (τόμ. ά. Σελίδ. 580.), παρά τε τῷ Βλάσαρι (ἐν οἷς περὶ τοῦ Πάσχα διαλαμβάνει), ἢ παρὰ τῷ Μανουήλῳ Γλυζωνίῳ. Τέσσαρες δὲ διορισμοὶ εἰσὶ διὰ τὸ ἅγιον Πάσχα. Α'. μὴ συνεορτάζειν τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῖς Ἰουδαίοις Β', μετὰ τὴν ἐαρινὴν Ἰσημερίαν ἑορτάζειν, (εἴγε ἢ τῶν Ἀποστόλων εἰσὶ διορισμοί.) Γ', εὐθὺς τῇ ά. μετ' αὐτὴν τὴν Ἰσημερίαν Πανσελ'. Δ', ἢ μετὰ ταύτην τὴν Πανσέληνον. μὴ ἐν οἱαδήποτε τῶν ἡμερῶν ἁπλῶς, ἀλλ' ἐν τῇ ά. μετὰ τὴν Πανσέλ. εὐθὺς ἡμέρα τῆς Ἑβδομάδος, ἥτις ἐστὶν ἡ Κυριακή. (ἔστι δὲ οἱ δύο διορισμοὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων δύο διορισμῶν ἕπονται, ὅθεν ἢ ἐκ παραδόσεως εἰς ἡμᾶς ἦκον). Καὶ οἱ μὲν τρεῖς τῶν διορισμῶν, ἔτι ἢ νῦν βεβαίως διατηροῦνται, ὁ δὲ Δ', ἤγουν ἡ ά. μετὰ τὴν Πανσέλ. Κυριακή, ἐνίοτε ἡμῖν ὑπερτίθεται διὰ τὸ δύο προσίθεσθαι ἡμέρας, ἑκάστου ἔτους τῷ Πάσχα τῷ Νομικῷ, ἢ μετ' ἐκείνας, ἐπὶ τὴν Κυριακὴν ἔρχεσθαι. Καὶ οἱ μὲν λογιώτεροι τῶν Ἰουδαίων διδάσκουσι, μετ' αὐτὴν τὴν Ἰσημερίαν, μεσοῦντος τοῦ Μαρτίου, τελεῖν τὸ οἰκεῖον Πάσχα, (ὅπερ εἰ τύχοι ἡμέρα Κυριακή, εἰς τὴν ἑξῆς ἄλλην Κυριακὴν ἡμεῖς ἀποτιθέμενοι ἁγιάζομεν τὸ ἅγιον Πάσχα). οἱ δὲ ἀγροικώτεροι Ἑβραῖοι, ἢ πρὸ τῆς Ἰσημερίας θύουσιν, ὡς ἔξιν ὑπονοῆσαι τοῦτο ἢ ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς τῇδε Κανόνος, ὃς οὐ διαζευκτικῶς ἀλλὰ συνημμένως ἐκφέρεται, πρὸ τῆς ἐαρ. Ἰσημερ. μετὰ Ἰουδ'. ἐχὶ δέ, ἢ μετὰ Ἰουδ'. (Βλάς. ἐν οἷς περὶ τοῦ Πάσχα). εἰ δὲ ἢ παρ' ἡμῶν πρὸ τῆς ἐαρινῆς Ἰσημερίας τελεσθῇ τὸ ἅγιον Πάσχα ἐπειδὴ διαμετικὸν μέτρον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐστιν ἡ Ἰσημερ'. πολλάκις συμβήσεται δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ τοιοῦτον Πάσχα τελεσθῆναι, ὅπερ ἢ παρὰ τῷ Ἀποστολικῷ Διατάγων (βιβλ'. ε. κεφ. ζ', ἢ παρὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ά. Συνόδου, (ἐπισ'. τοῦ Μεγάλ. Κωνσταντίνου κεφ. λς' τόμ. ά. 103. ἢ 189.) ἐμποδίζεται. Καὶ οἱ μὲν Λατῖνοι ἀκριβολογοῦντες τὰ τῆς χρονολογίας, ἢ κρίνοντες ὅτι μετὰ τεσσαρα ἢ τριάκοντα τρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη, νυχθήμερον ὅλον καταβιβάζεται ἡ Ἰσημερία, συνάγουσιν ἐκ τούτου, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης τοιαύτης ἐποχῆς, ἐν τῇ θ'. τοῦ Μαρτίου ἐφίσταται ἡ Ἰσημερ', ἢ ἑπομένως τῇ ά. μετὰ ταύτην τὴν Ἰσημερίαν Πανσελήνῳ, τῇ τε μετὰ τὴν Πανσέληνον αὐτὴν ἐχο-

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

Τὰς αὐτὰς, ἢ (1) τὰς ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ Ἱερατικοῦ, εἰ προσφορᾶς γενομένης, μὴ μεταλάβοιεν, ἐὰν μὴ παντελῶς τὴν αἰτίαν εἴπωσιν, ἢ ἀνεύλογον εἴπωσιν, ἀφορίζεσθαι (2), ὡς ὑπόνοιαν ἐμποιήσαντας κατὰ τοῦ προσενέγκαντος, ἢ ἕτω τὸν λαὸν βλάψαντος.

ΚΑ-

(α) Ἀντιοχείας ϛ'.

ἐρχομένη Κυριακὴ γελῶσι τὸ ἴδιον πάσχα. οἷον, εἰ ὡ τῇ σταυρώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν, τῇ, κγ'. τοῦ Μαρτίου ἐτελέσθη ἡ Ἰσημερ', μετὰ, 134. ἔτη, τῇ κϛ'. ἐγένετο, ἢ πάλιν, μετὰ ἄλλα τοσαῦτα ἔτη, ἦγεν, 134. τῇ κά. ἐπέσῃ. (ὡ ᾧ ἀριθμῷ, ἦγεν τῇ κά. Μαρτίου ἐτελεῖτο ἡ ἐαρινὴ Ἰσημερία ὅτε συνεχωρήθη ἢ τὸ ἅγιον Πάσχα διατάξασα ἁ. Σύνοδος). ἢ ἐξῆς ὡσαύτως, (ὁρα τόμ. Ἀγάπης, Σελ'. 540.). Ἀλλ' ἡμῖν, ὃ μᾶλλον φρονοῦντες τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν, ἢ τῆς κατὰ τὸν Ἀποστολικὸν Καν', ἀκριβείας ἔχεσθαι, διὰ τοῦτο παντοτε φυλάττεται, τὸ μετὰ τὴν κά. δηλαδὴ τοῦ Μαρτίου κατὰ τὸ παλαιὸν ὕφος ἀγιάζειν τὸ ἅγιον Πάσχα, μήθ' ὁπωσοῦν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ παρεκβαίνοντας, διὰ τὸ ἐπισηρίζεσθαι ἡμᾶς τῷ ἀνωτ'. εἰρημένῳ Κανονίῳ τῆς ἐν Νικαίᾳ, καθὼς τοῦτο ἐτήρησαν ἢ ἅπασαι αἱ μετὰ τὴν ά. Σύνοδον γεγονυῖαι οἰκουμενικαί τε, ἢ τοπικαὶ Σύνοδοι. (ὁρα ἢ ἐν τῷ ἑορτολογίῳ τοῦ κυρίου Σεβαστοῦ περὶ τῶν δ'. διορισμῶν τούτων τοῦ Πάσχα). εἰ μὴ γὰρ ὕτως ἁγιεύωμεν, λήσομεν κατὰ τοὺς Λατίνους περιπεσόντες εἰς τὸ ἑορτάζειν, ἢ μετὰ Ἰουδαίων, ἢ πρὸ τῶν Ἰουδαίων, προφανῶς ἀπ' ἐναντίας τοῦ Ἀποστολικοῦ Κανόνος. (1) Ο' ἢ, ἐνταῦθα ἴσως ἐπεξηγηματικῶς ἐκλαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ, ἦγεν, ἢ ἀντὶ τοῦ, ἢ, ὡς εἶναι τὸ ἐξῆς ἐκ παραλλήλου. λέγει γὰρ ἢ ὁ Ζωναρᾶς, εἰς τὸν τῆς Λαοδ'. μϚ'. (Ἔστι δὲ ἅγιος ἀοχαῖος ἢ ἄριστος ἐξηγητὴς τῶν θείων Καν', Ἰωάννης τὸ κύριον ὄνομα, ἐπιφανὴς ἢ εἰς ἀρετὴν ἢ εἰς σοφίαν. Βυζάντιος τὸ γένος. μετὰ τὴν τελευτὴν τῶν ἑαυτοῦ γονέων, καταμονάσας εἰς Μοναχὸς, ἐν Νησίῳ διητᾶτο. ἔγραψε ἢ ἱστορίαν γλαφυρωτάτην ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. ἢ ὁρα περὶ αὐτοῦ Μελέτιον Ἀθηνῶν, Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορ'. (τόμ. γ'. Σελ. 14.) Ἱερατικοί εἰσιν, οἱ περὶ τὸ Βῆμα. Κληρικοὶ δὲ, οἱ λοιποί. οἱ τοίνυν περὶ τὸ Βῆμα, ὑβρίζες εἰσιν, ἀλλ' ἢ οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ Πρεσβύτεροι, ἢ Διάκονοι, ὅπερ βεβαιοῖ ἢ ὁ ιϑ'. Λαοδικείας, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐννοεῖ ὁ Κανὼν ἢ τὸν Ὑποδιάκονον, ἢ τὸν Ἀναγνώστην Ἱερατικὸς, ὡς ἀρχὴν ὄντας τῶν Ἱερωμένων.

(2) Ὁρα τὸν ἐξῆς ϑ'. Κανόν. ἢ τὴν τούτου ὑποσημείωσιν.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (α)

Οἱ μὴ παραμένοντες (1) τῇ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν προσευχῇ (2), ἢ τῇ ἁγίᾳ μεταλήψει, ὡς ἄταχτοι ἀφορίζονται.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (β)

Εἴτις ἀκοινωνήτῳ (3), καὶν ἐν οἴκῳ συνεύζηται, ἀφοριζέσθω.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

Ὁ συνευχόμενος (4) Κληρικὸς καθῃρημένῳ Κληρικῷ, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (γ)

Ὁ δεξάμενος Κληρικὸν, ἢ Λαϊκὸν ἀφορισμένον, ἤτοι (5) ἄδεκτον

(α) Ἀπος'. ϛ'. τῆς ς'. ξς'. Τιμοθ'. γ'. ιγ'.
(β) Καρθ'. θ'. Ἀντιοχ'. ϛ'. (γ) Ἀπος'. λϛ'. τῆς δ'. ιγ'. Ἀντιοχ'. ς'. ζ'. ἡ. Καρθ' ξ'. ιή. τῆς ς'. ιζ'. Λαοδ'. μά. μϛ'. Τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ. ά.

---

(1) Ὁ ἀνωτέρω Κανὼν ἐπετίμησε μόνους τοὺς Ἱερατικοὺς μὴ μεταλαμβάνοντας. ἤτος δὲ ἢ πάντας ἁπλῶς τοὺς πιστούς. ἀλλὰ καθὼς ἐκεῖνοι ἐξαγγέλοντες τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀ μεταλαμβάνουσι, ἢ φανείσης εὐλόγου, ἃ καταδικάζονται· ἤτω ἢ ἔτοι οἱ Λαϊκοὶ ἃ διώκονται τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς προσάτηει ὁ θεῖος Χρυσόστομος (ὁμιλία, γ'. πρὸς Ἐφεσ'.) καίτοι μὴ μεταλαμβάνοντες, ἐὰν μόνον εἴπωσι τὴν αἰτίαν. ἄλλως γὰρ ἂν εἴησαν διωκτέοι. (2) Ὅρα περὶ τῆς ἐπτάκις πρὸς Θεὸν αἰνέσεως Βασιλείου εἰς τὰ Ἀσκητικὰ, (Ἀποκρίσ λζ'.) Τῶν κατὰ πλάτος ὁρ., Σελ. 383) ἤτω Φθεγγόμενον, Οὐκ ἐπειδὴ ἡ ἐν παντὶ καιρῷ εὐχαριστία ἢ νόμῳ προσέταχται, ἢ ἀναγκαία ἡμῶν τῇ ζωῇ δέδεικται κατὰτε Φύσιν, ἢ λόγον, παραρᾶσθαι δεῖ τοὺς διατετυπωμένους καιροὺς τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀδελφότησιν, ἧς ἀναγκαίως ἐξελεξάμεθα, ἑκάστῳ ἰδίαν τινὰ ὑπόμνησιν τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν ἔχοντος, τοῦ μὲν ἔρρωσο, κζ'. Ὅρα ἢ Διαταγ. Ἀπος'. Βιβλ'. ἡ. κεΦ. λδ', ἢ Συμεὼν Θεσσαλονίκης σκεφαλ. τκζ'. τκη. τμγ'. τμδ'. (3) Ἀκοινώνητον ἐνταῦθα τὸν ἀφωρισμένον ἐννοεῖ ὁ Βαλσαμών. (4) Ἢ ὁ συλλειτουργῶν καθῃρημένῳ μόνον, ἢ ὁ συμπροσευχόμενος ἢ καθῃρημένῳ, ἢ ἀφωρισμένῳ ὄντι Κληρικῷ, καθαιρεῖται. τὸ γὰρ συνεύχεσθαι τῷ καθῃρημένῳ μὲν, μὴ ἀφωρισμένῳ δὲ, ἃ κεκώλυται. (5) Ὁ ἤτοι, ἀντὶ τοῦ, ἢ, πλαζευκτικῶς κεῖται. ἐπὶ δύο γὰρ εἰπεῖν ὁ Κανὼν βούλεται, ἐπὶ ἀφωρισμένῳ, ἢ ἀδέκτῳ, ἢ τέως περὶ ἀδέκτου πλαλέγεται. ὁ δὲ ἑξῆς, περὶ ἀφω-

κτον (1), χωρὶς συσατικῶν γραμμάτων (2), ἀφορίζεται σὺν ἐκείνῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'.

Τῷ δὲ ἀφορισμένῳ, ἐπιτείνεται ὁ ἀφορισμὸς, ὡς ἀπατήσαντι τὴν ἐκκλησίαν (3)

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (4)

Ἐπίσκοπον μὴ ἐπιπηδᾶν ἑτέρᾳ παροικίᾳ, εἰ μὴ ἐπὶ βελτιώσει ταύτης, ἢ τοῦτο κρίσει πολλῶν ἀρχιερέων, ἢ πολλῇ παρακλήσει.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (5)

Τὸν Ἀπολείψαντα κληρικῶν τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἢ ἐν ἄλλῃ διατρίβοντα, εἰ ἐπιμένει τῇ ἀταξίᾳ, καίτοι προσκαλεσμένου αὐτὸν τοῦ οἰ-

(α) Ἀπος'. λέ. τῆς β'. ς'. Ἀντιοχ'. ιγ'. ις'. Σαρδ. ά. γ'. καρθ. ιζ'. τῆς ά. ιέ. τῆς ς'. κ'. (6) τῆς ά. ιέ. ις'. τῆς ς'. ιζ'. τῆς δ'. έ. Ἀντιοχ'. γ'. Καρθ. ξς'.

ἀφωρισμένου (ζωναρᾶς). (1) Ἄδεκτος, ὁ λαϊκὸς ἐστιν ἔτος, ἀδόκιμος μὲν εἰς χειροτονίαν, μὴ ἀφωρισμένος δέ. (2) Τὰ συσατικὰ γράμματα παρίστησι τοὺς λαμβάνοντας παρὰ τῶν πρόεδρων κληρικοὺς ὅτι οἱ ἐπιφέροντες αὐτὰ, εὐσεβοῦσιν. ὅτι ἱερωμένοι εἰσίν. ὅτι εἰς τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀκατηγόρητοι, ἀνθ' ὧν καὶ κοινωνητέοι. τοιαῦτα δίδονται καὶ λαϊκοῖς, πρότερον ἀφορισθεῖσι, παρίστωντα δηλ. ὅτι ἤδη λέλυνται. τὰ δὲ Ἀπολυτικὰ γράμματα, δηλοῦσιν ὅτι ἐκχωροῦνται καὶ ἐπὶ ξένης ἱερουργεῖν. (κατὰ τὸν, ιζ. τῆς ς'). Εἰρηνικὰ δὲ λέγονται καὶ ἑκάτερα τῶν ἀνωτέρω, καὶ αἱ πρὸς ἀλλήλους τῶν Ἐπισκόπων πεμπόμεναι ἐπιστολαὶ, μηδὲν λαλαμβάνουσαι περὶ τοῦ λακομισθοῦ (Βαλσαμ. καὶ Βλάς. ἐν τῷ ά. στοιχείῳ, κεφαλ'. ιγ'). (3) Εἰς τὸ δεχθῆναι δηλ. Διαιρεῖται δὲ ἡ Ἐκκλησία εἰς θριαμβευούσαν ἐν οὐρανοῖς, τὴν τῶν Πρωτοτόκων, καὶ εἰς στρατευομένην ἐπὶ γῆς, τῶν ἔτι λαβιόντων. αὐτὴ δὲ ἡ στρατευομένη ὁρίζεται σύστημα τῶν πιστῶς βεβαπτισμένων, καὶ συνημμένων ἀλλήλοις ὑπὸ κεφαλὴν τὸν Χριστὸν. Κεῖται δὲ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ μὲν πιστῶς, πρὸς λαφορὰν τῶν ἀπίστων, καὶ αἱρετικῶν. τὸ δὲ βεβαπτισμένων, εἰς λάκρισιν τῶν κατηχουμένων, ἡνίκα μελλῶν ὄντων τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ εἰσὶν οἱ βεβαπτισμένοι, καίτοι ἁμαρτωλοὶ τυγχάνοντες, καὶ πρὸς λόγου σὺν ἀφορῶντες (πλάτ. Μοσχοβ'. ὀρθοδόξου διδασκαλίας μέρος β'. 28. περὶ Εὐαγ. πίστεως, σελ. 30 τυπ. λιψ.) ἐκεῖνοι γὰρ ἐν προθύροις τῆς εὐσεβείας εἰσὶ, κατὰ τὸν Θεολ'. Γρηγόρ. (λόγ. μ'. περὶ βαπτισμοῦ

τῦ οἰκείυ Ἐπισκόπυ, κελεύομεν μηκέτι λειτυργεῖν, ἀλλ' ὡς Λαϊκὸς ἐκείσε κοινωνείτω (1).

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (α)

Ὅ,τε τῦτον δεχόμενος (2) Ἐπίσκοπος ὡς Κληρικὸν, καταφρονήσας τῆς κατ' αὐτῦ ἀργίας, ἀφοριζέσθω ὡς διδάσκαλος ἀταξίας.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (β)

Ὁ δυσὶ γάμοις (3) συμπλακεὶς μετὰ τὸ βάπτισμα, ἢ παλλακὴν

(α) Ἀπος'. ί. ιϐ'. τῆς ς'. ιϛ. ιή. Ἀνντιοχ'. Καρθ'. ξγ'. Σαρδίκ. ιέ. ις'. (β) τῆς ς' γ'. Νεοκαισ. γ'. ζ. Βασιλ'. δ'. ιϐ'. ν'. π'.

σμῦ) ἢ ἐν συλλήψει μὼ τῆς πίστεως ἀκύρυσιν. ἐμὴν δὲ (ὡς ἐπάναγκές ἐσιν εἰς τὸ εἶναι μέρη) ἢ γεγεννημένοι. ὅτι δὲ ἢ οἱ βεβαπτισμένοι ἁμαρτωλοὶ περιλαμβάνονται ἐν τῇ τῦ Χριςῦ Ἐκκησία, (ὃ παράτισιν ἡ δοκεῖ), ὅρα ἢ ἐν εὐαγγελίοις (Ματθ. κ'. ί. ἢ κϐ'. 10.) ἐξομοιυμένην ταύτην παρὰ τῦ Δεσπότυ ἢ μισθωτοῖς ἀμπελῶνος. ἢ δαιτυμῶσι γάμοις. ὧν ἐν μὼ τοῖς Πρώτοις, ἦσαν πρὸς τοῖς εὐχαρίσοις, ἢ οἱ γογγύζοντες. ἐν δὲ τοῖς Ϛ'. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ οἱ πονηροί. προσίθεται δὲ ἐν τῷ ὁρισμῷ ἢ τὸ, συνημμένων ἀλλήλοις ὑπὸ κεφαλῇ τῷ Χριςῷ, εἰς τὸ διίστασθαι τῶν αἱρετικῶν Ἐκκλησιῶν. ἢ οἷον εἰπεῖν, σωμάτων, τῶν, ἄλλον ἢ τὸν Χριςὸν κεφαλὴν ἀντιτατζόντων. (Εὐγένιος Βήλγαρ. ἐν τῷ αὐτῦ Θεολογικῷ, ἐν τοῖς προλεγομένοις, κεφαλ. ιά. περὶ Ἐκκλησίας). Βλέπε ἢ Θεοδώρητ. ἐν τῇ ἐξηγ'. τῦ, λθ'. Ψαλ. ιγ'. "ὐδὲ ἐκτελέων, φάσκοντα, συνέχειν ἡ τῦ Θεῦ Ἐκκλησία.

(1) Ἤγυν μεταλαμβανέτω, (ζωναρ.). (2) Ὁ Καρχηδόνος, ἢ ἄλλοι εὐάριθμοι Ἀρχιεπίσκοποι (ἢ ὅρα τὸν, ξδ' Καρθαγ'. ἢ τὴν σημ'. τύτυ) κληρῦσι ἢ ἀλλοθεν οἷς αἱρῦνται.

(3) ✡ Α'. Δίγαμος, ἢ ὁ β'. γυναῖκα κατὰ νόμυς ἀγόμενος. ἢ ὁ μόνον μνηστευθεὶς ἑτέραν μετὰ Ἱερολογίας, ἢ ἢ ὁ μεμνηστευμένην ἄλλῳ λαβὼν, μετὰ ά. εἰς γυναῖκα. ἐπεὶ ὡς τέλειος γάμος νομίζεται ἡ μετὰ Ἱερολογίας μνηστεία (ὅρα τῆς ς'. ιή. ἢ Ζωναρᾶ ἢ συνόδυ πρακτικῶν ἐν τῇ ἐπιτομ. τῶν Καν'. τόμ. ά. σελ'. 9. τμήματι, Ϛ'. ἐπιγραφῇ ά.), ἐν ταύτῃ γὰρ ἢ εὐχαὶ ἀναγινώσκονται. (ἢ ὅρα ταύτας ἐν τῷ Εὐχολογίῳ, ὅπυ ἡ Ἀκολυθία τῦ Ἀρραβῶνος) ἢ Φίλημα τῶν μνηστευομένων γίνεται (ὅπερ ἤδη ἠπράκτησε, καθὼς γίνεται δῆλον ἐξ ὧν ἀδόλως ἐμφέρεται ἐν τῇ προειρημένῃ Ἀκολυθίᾳ τῦ Ἀρραβῶνος τὸ τοιῦτον Φίλημα), ἢ Ἀρραβὼν τῇ γυναικὶ παρὰ τῦ Ἀνδρὸς δίδοται. ἀμέλει ἢ ἐπὶ τῶν λεγομένων δεσμῶν (ἃ ἢ ψιλὰ κοινῶς λέγονται σύμ-

φωνα

χὴν κτησάμε-

νος

Φωνα) ὥϑα τὰ ἀνωτέρ. ὑ γίνεται, ἀνεπιτιμητόν ἐϛι τὸ πλαζύγιον. ✡ Β'. Ὁ δὲ Βλάσαρις (ὡ τῷ Νομικῷ Γραικορ. σελ. ϛ10. ἔτω Φησίν. " ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ὡς γάμον τὴν μνηϛείαν ἐλογίζετο, ϗ ὁ τὴν ἄλλῳ με- " μνηϛευμένην Φθείρας, ὡς μοιχὸς ἐκολάζετο. ϗ ἐπειδὴ τὰ τῆς μνη- " ϛείας αὐτοῖς συνήρμοττε σύμβολα, ϗ γυναῖκα τὴν μνηϛὴν προσαγο- ρεύει. (ὅρ. ϗ ὡ τῇ Σειρᾷ τῆς Παλαιᾶς ΓραΦῆς ' Δευτερον. ΚεΦαλ'. κϚ'. σελ. 1553. 1554. τόμ. ά.) καθὼς ϗ τὴν Θεοτόκον ὁ "Αγγε- " λος, γυναῖκα τῷ ἸωσὴΦ. παρ' ἡμῖν δὲ (ὁ αὐτὸς Βλάσαρις λέγει), " πρωΐην μὲν, Φιλήματι τῶν συναπτομένων, ϗ Ἀρραβῶνι, πρὸβαινεν ἡ " μνηϛεία, ϗ ἐξὴν ταύτην (ἡμὴν ϗ τὴν ὄντως μνηϛείαν, ὥϑα ϗ εὐχαὶ ἀναΦέρονται, ϗ ὅρα Νομικὸν Γραικορωμ. σελ. ϛ11.), λύειν τῆς ποι- " νῆς τῷ προσίμῳ παρεχομένης. μήπω δὲ τῆς Μνηϛείας ἔτω λυθείσης, " εἰκότως ὡς μοιχὸς ὁ ταύτην λαμβάνων ἐκρίνετο. ὅπυ δὲ ἅτε Μνηϛεία " προεβη, ἅτε Φίλημα, ἅτε δόσις Ἀρραβῶνος ἐπικολυθησε, μόνοι δὲ " εἰ λεγόμενοι διὰ ψιλῶν γραμμάτων (ἄλλ. Ῥημάτων) δεσμοὶ, κᾶν " ἕτερος λάβη τὴν γυναῖκα, τῷ τῆς μοιχείας ἐγκλήματι ὐχ ὑπόκειται. (τύτῳ δὲ τὸ ἀνέγκλητον ϗ ὁ Βαλσαμ. ὁμολογεῖ ἐν τῷ προειρημένῳ Νο- μικ. Γραικορωμ. σελ. 365. Ἀποκρ. ϛ', συζευχθεὶη λέγων Νομίμως " τῇ μνηϛῇ ταύτῃ (τῇ διὰ ψιλῶν Ῥημάτων) τὸ ἀποθανοντος ὁ Ἀδελ- Φός). ✡ Γ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐξενεχθέϛης ὕϛερον Νεαρᾶς Ἀλεξίυ τὸ Κομνη- " νῦ, τὰ ἴϛα δύναται τῷ τελείῳ γάμῳ σχεδὸν ἡ Μνηϛεία, ἅτε μετὰ " Ἱερᾶς ϗ αὕτη τελεμένη εὐχῆς. (πρόσθες, ϗ ἐν τῷ, ιϚ'. χρόνῳ τῆς θηλείας, ϗ ιϑ'. τῦ "Αρρενος, καθὼς κατωτέρω Φαίνεται, σελ. ϛ11.) " ϗ ἄλλως ὐλύεται, εἰμὴ καθ' ὃς τρόπυς ϗ τὸ τέλειον πλασπᾶται συ- νοικέσιον. ✡ Δ'. Διὸ ϗ εἰ μὲν πρὸ τελείας μνηϛείας ἥτις ἐϛιν ἡ μετὰ Ἱερο- " τελεσίας ὁ ΝυμΦίος τῇ πωθερᾷ ἢ ἑτέρῳ συγγενικῷ προσώπῳ τῆς " αὐτῦ μνηϛῆς συμΦθαρῇ, κωλυθήσεται ὁ γάμος, ἵνα μὴ προβῇ ἐν εἰδή- " σει αἱμομιξία. εἰ δὲ μετὰ τὸν καλῶς συςάντα γάμον, ὑ λύεται ὁ γά- μος, ἀλλ' ἡ αἱμομιξία ἐπιμᾶται. (παρὰ Βλας. εἰς ϛοιχ'. γ'. κεΦ. ιέ. Περὶ τῦ συμΦθαρύντος τῇ ἰδίᾳ Πωθερᾷ). ✡ Ε'. Καὶ μὴ συνα- " Φθώντων δὲ τῶν μεμνηϛευμένων, ἀλλὰ Φθάσαντος θατέρυ τελευτῆσαι, " ἢ ἄλλως πλαζυγῆναι. τὸ περιμεῖναν πρόσωπον ὑ δύναται γάμον συναλ- " λάξαι τοῖς ἐκ τῦ Νόμυ κεκωλυμένοις συγενέσιν ἐκείνυ. ὑ γὰρ ἡ συνά- " Φεια, ἀλλ' ἡ τῆς Εὐχῆς τελετὴ ποιεῖ τὴν Μνηϛείαν ὡς γάμον λογίζε- σθαι. Γραικορωμ. Νομικῷ σελ. ϛ12 ✡ ϛ'. Ἀλλ' ὁ ἥτλων τῶν ἑ- " πτὰ ἐτῶν, ὑ μνηϛεύεται ὅλως Βασιλικ. ϖϐλ. κή. τίτλ. ά. κεΦ. ιά.)

νος (1) ὐχ Ἱεράται.

ΚΑ-

ιά. Ἡ δὲ Νεαρὰ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ Νομικῷ Γραικορωμ'. σελ. 129 130. 132. 510. 511.) τὴν κατὰ τὸν ἑπταετῆ χρόνον ἕως τοῦ, ιϛ', ἢ, ιδ'. μνησείαν βούλεται ἀτελῆ ἢ μὴ ἔννομον, μηδὲ ἀσφαλῆ. ἔχειν αλλ' ἂν τὸ ἐνεργὸν κατὰ τὴν φύσιν τῶν ἄλλων συναλλαγμάτων ἐθέλει, ναὶ μὴν, ἢ τὰ κεκωλυμένα πρόσωπα τῷ Νόμῳ, ἢ αὖθις ἔχειν τὸ κώλυμα, τοτέσι μὴ ἐκχωρῆσθαι τινὶ τῶν συγγενῶν τοῦ πρώην μνηστορος (ὡς ἢ ἐπὶ τῆς τελείας μνησείας) εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν ἀποζυγεῖσαν μνησείν. ✡ Ζ'. Καὶ ὁ μνησευσάμενος Κορην ἔφησον, ἢ μὴ συμφωνήσας χρόνον ὡ τῇ μνησείᾳ, ὀφείλει ταύτην κατὰ τοὺς Νόμους (αὐτόθ. σελ. 514.) εἰ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ διάγει, ἔσω διετίας γαμεῖν. εἰ δὲ ἐν ἀπουσίᾳ, ἔσω τριετίας. εἰ δὲ ὑπερτίθεται χωρὶς εὐλόγου αἰτίας, δύναται ἡ Κόρη ἑτέρῳ (ἴσ. δὲ ταὐτόν ἐστιν εἰπεῖν, ἢ ὁ νέος ἑτέρᾳ) συνάπτεσθαι (ὅρα ἢ Βλάσαρ. εἰς τὸ γ'. κεΦ. ιέ. ✡ Η'. Καὶ τότε μόνον ἀντιλέγειν κατὰ Νόμους Γραικορωμ'. σελ. 513.) δύνανται οἱ ὑπεξούσιοι, ὅτε τοῖς τρόποις ἀναξίους ἢ αἰσχρὰς αὐτοῖς μνησεύονται οἱ γονεῖς. ✡ Θ'. Καὶ τὸ, κέ. δὲ ἔτος συμπληρώσασαν τὴν ὑπεξούσιον (ἑπομένως δὲ ἢ τὸν ὑπεξούσιον), ἢ ὑπερτιθεμένων τῶν γονέων ζεῦξαι αὐτὴν ἀνδρὶ, (ἢ τοῦτον γυναικὶ) ἐλευθέρῳ συζευχθῆναι μόνη ἃ κεκώλυται (Βλασαρ. εἰς τὸ γ'. κεΦ. ἡ. περὶ τὸ τέλος). ✡ Ι'. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται, ὅτι ἢ εἰ μὴ θέλουσιν οἱ γονεῖς ἐλευθερῶσαι ἐκόντες τὰς ὑπεξουσίους αὐτῶν Παῖδας, εἰς τὸ, κέ. ἔτος τελέσαντας, ἀναγκασθήσονται τοῦτο ποιῆσαι. (ὅρα ἢ τὴν σημ'. τοῦ, μϐ. Καρθ). ✡ ΙΑ'. λύεται δὲ ἡ μνησεία διὰ τὰς ἑΦεξῆς αἰτίας, δηλ. α'. Διὰ τὸ ἀνήλικον τῶν Παίδων. β'. Διὰ τὸ ἐξαίρειν ἐξ ἀλλοτρίων σπερμάτων Φωραθῆναι. γ'. Διὰ τὸ ἑτερόθρησκον ὡ σαύτως καταληΦθῆναι. δ'. Διὰ τρόπων αἰσχρότητα. ε'. Διὰ τύχης ἐναλλαγὴν. ϛ'. Διὰ γάμων ὑπέρθεσιν, ὑπὲρ τετραετίαν, μὴ ἐξ εὐλόγου ἐκταθεῖσαν αἰτίας. ζ'. Διὰ εἶαν ἄρχοντος γενομένης τῆς μνησείας. η'. Δι' ἀπόκαρσιν ἀληθῆ. θ'. Διὰ τὸ εἶναι βούλευτην. ι'. Διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τῷ δημοσίῳ τὴν οὐσίαν αὐτῆ. ἢ ἄλλῳ λειτουργήματι ἔνοχον εὑρεθῆναι. (Νομικῷ Γραικορ. σελ. 512. 513). (1) Παλλακὴν διαΦέρει τῆς πόρνης, καθότι ἡ μὲν, πρὸς μόνον τὸν παλλακευόμενον ἀμαρτάνουσα χωρὶς εὐλογίας γαμικῆς, ἐπγινώσκεται ἢ τῷ Νόμῳ. ἡ δὲ, μετὰ διαΦόρων πορνεύουσα, οὐδὲ τῷ Νόμῳ γινώσκεται, ἢ τῆς τοῦ πορνεύοντος οἰκίας ἐξωθεῖται (Βασιλικ. Κανόν. κϛ'. ὁ Βαλσ.), ὅρα ἢ Φωτιον τίτλ. ιγ'. κεΦ. έ). Ὁ δὲ χαρτοΦύλαξ Πέτρος (τομ. Ϛ'. τῶν Συνοδικ. ἀποκρίσει έ. ἢ ια'.) ἀπὸ τῆς οἰκίας Φησὶ τοῦ ἀνδρώπου, ὃν ἔχει

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (α)

Ὁ χήραν, ἢ ἐκβεβλημένην (1), ἢ ἄλλως ἄτιμον γήμας, οὐχ ἱερατεύσει.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (β)

Ὁ δύω ἀδελφὰς ἀγόμενος, ἢ ἀδελφιδῆν (2) ὃ κληρώσεται.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (γ)

Κληρικὸς ἐγγύας διδοὺς (3), καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (δ)

Ὁ κατὰ φύσιν, ἢ ἐξ ἐπηρείας ἀνθρώπου εὐνοῦχος (4) γενόμενος, κλη-

---

(α) Τῆς ς'. γ' κς'. Βασιλ'. κζ'. (β) Τῆς ς'. κς'. Βασιλ. κγ'. κζ'. οὐ. (γ) Τῆς δ'. λ'. (δ) Ἅπος'. κβ'. κγ. κδ'. Τῆς α'. α'. Τῆς αβ'. ι.

ἔχει ἀνευλόγητον γυναῖκα, ἢ ἀπὸ τῆς ἑταιρίδος, οὐχὶ προσδέχεσθαι ὅτι προσφορὰν, ὅτε θυμίαμα κτλ. Ὅρα ἢ Νεοκ. λγ'. πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀπὸ τῆς αἱρετικῆς. ἢ ἀστεῖα συνοικήσις ὁ γὰρ κοινωνῶν τῷ ἀκοινωνήτῳ, ἀκοινώνητος ἢ αὐτὸς ἔσται. ὅλα τὸν ἁ. Ἀποστόλων, ὥστε παντὶ τρόπῳ τοὺς τοιούτους χωρίζεσθαι. (1) Παρὰ τὸ ἰδίᾳ δηλονότι Ἀνδρὸς, ἀναιτίως. ἢ ὅρα α. σημ. τοῦ, μὴ. Ἀποστόλων.

(2) Οὗτος ἐστὶν ὁ ἀθεμιτογαμῶν, ὃ ἢ ὁ γάμος λαμβάνεται, ἢ αὐτὸς τιμωρεῖται παρὰ τὸν Νόμον (Ζωναρ). Ἀθέμιτος γὰρ γάμος, ἢ ἄθεσμος. ὁ μετὰ συγγενοῦς. Παράνομος, ὁ μετὰ τῆς ἐπιτρεπομένης. Κατάκριτος δὲ, ὁ μετὰ τῆς τῷ Θεῷ ἀπατεθειμένης. (Βαλσαμ. εἰς τὸν τῆς δ'. ις'. ὁ δὲ Βλάσαρ (εἰς τὸ, Γ'. σοιχ'. κεφ. θ'.) ἑνὶ ὀνόματι τὸ ἀθέσμως δηλ. ἢ τὰ τρία τὰ γάμου ταῦτα ἤδη κατονομάζει.

(3) Δίδωσί τις ἐγγύας ἢ ὅλα τὸ αὐτὸν ἀπαιτεῖσθαι, ἢ ἀπάγεσθαι εἰς δικαστήριον, ἄλλον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὑποβάλλων, ὃ ἢ ἀνεπαίτιον, ἐπεὶ ἢ δ'. Σύνοδος (Καν. λ'.) τοῦτο ἀπαιτεῖ τοὺς αἰγυπτίους Ἀρχιερεῖς, ἢ ὅλα τὸ ἰδεῖν τινα κινδυνεύοντα, γινόμενος ὑπὲρ ἐκείνου ἐγγυητὴς, ὃ ἢ θεάρεστον. τίθησι γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ (Ἰωάννου, ιε. 13. ὅρα ἢ Πεῤῥοιμ'. κδ'. 11, ἢ σχόλ. ἐν τοῖς Συνοδ. πρακτ. τόμ. α'. σελ. 16. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Καν. τιμῆμ. γ' ἐπιγρ. ϛ'). εἰδὲ γίνεταί τις ἐγγυητὴς, Κληρικὸς ὤν, ἢ δι' αἰσχροκέρδειαν, ἢ δι' ἄλλην ἐπίμωμον, ἢ ἢ χρείαν ἀναγκαίαν χρείαν, ποινὴν λαμβάνεται ὁ τοιοῦτος, κατὰ τὸν παρόντα κανόνα. ὅρα ἢ Πανσιμ'. ε'. ι'. 2. ἢ κδ'. 26, ἢ Βασιλ. ἀσκητικὰ καθ' ἐπιτομὴν, ρ'. ϛ'. ἢ Διαταγ. Ἁπος'. βιβλ. ϛ'. κεφ. ε'. εἰσὶ δὲ δι' ἐγγύαν. ἢ τὴν κοινῶς λεγομένην προμνηστείαν ἐξεδέξαντο, ἑαυτὸν ἀπὸ τὴν μνηστείαν. ὅθεν τὸ ἐγγυήσασθαι, ἐπ' ἐν μνηστεύσασθαι, κωλύεται, ἢ ὁ προμνήστωρ ἄρα κληρικὸς, ἢ οἷον πρεσβυγωγὸς, καθαιρεῖται. (4) Οἱ εὐ-

χληρεῖται (1).

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (α)

Ὁ ἀχροτηριάσας ἑαυτὸν, ὁ χληρεῖται (2), ὡς αὐτοφονευτὴς, ἢ τῆς τοῦ Θεοῦ δημιουργίας ἐχθρός.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (β)

Κληρικὸς δὲ, καθαιρεῖται.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (γ)

Λαϊκὸς δὲ, ἀφορίζεται ἔτη τρία.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (δ)

Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς ἐπὶ πορνείᾳ, ἢ ἐπιορκίᾳ (3), ἢ κλοπῇ (4) ἁλῷ καθαιρεῖται, ὁ μὴν ἢ ἀφοριζέται (5), ὁ γὰρ ἐκδικήσεις "δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ (6).

ΚΑ-

(α) Ἀποστ. κα. κγ'. κδ'. τῆς ά. ά. τῆς αβ'. ἡ. (β) Ἀποστ. κά. κβ' κδ'. τῆς ά. ά. τῆς αβ'. ἡ. (γ) Ἀποστ. κα κβ' κξ. (δ) Ἀποστ. λ'. Βασιλ'. γ' ις'. λβ'. μδ'. να'. ὁ. τῆς ς'. δ'. κά. τῆς ά. θ'. Καρθ. λε. Νεοκαισ. θ'. Ναϋμ. 1. 9.

νῦχοι εἰς τρία διαιροῦνται, εἰς σπάδονας, τοὺς ἐκ γενετῆς μὴ ἔχοντας δίδυμα, εἰς θλιβίας, ὧν ταῦτα νηπιόθεν θλιβέντα ἠχρήτευσαν, ἢ εἰς ἐκτομίας, τοὺς δὲ σιδήρῳ κοπέντας. ὅρα ἢ ἐτιφάνιον (αἰῶ σ ξδ'.) διαλαμβάνοντα ὅτι ὁ εὐνοχίσας ἑαυτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας Δημητρίου. Βλέπε ἢ Μελέτ. Ἀθην. Ἐκκλησιας. Ἱστορία τόμ. ά. σελ 242. (1) Καθὼς Ἰγνάτιος, ἢ Γενναδίος ὁ Κωνσταντινουπόλεως. (2) Ἰδιώτης πάντως ὤν. ὁ δὲ δι' ἀσθένειαν εὐνοχίσας ἑαυτὸν ἐθέλοντὴς, κπαδύεται. Βλάσαρις περὶ εὐνούχων) (3) Ἐπιορκία ἢ ἡ παράβασις τοῦ ἐν ἀληθείᾳ γινομένου ὅρκου, ἢ ἡ ἐπὶ ψεύδει ὀμνυομένη, ἐφ' οἷς ἑκατέρως ἐπάγεται καθαίρεσις. δι' ἀκριβεστέραν δὲ τούτου ἔθησιν, ἀνάγνωθι τὸν μεγάλ. Βασιλ' κανόν. ι'. ις'. κθ' ξδ' ἢ τὴν σημ'. τοῦ πδ'. ἢ Βλάσαρ. Περὶ ἐπιορκίας. (4) Κλοπὴν ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὴν περὶ τὰ κεφαλικὰ ὁδηγοῦσαν, ἥτις ἐπάγει κεφαλικὴν τιμωρίαν τῷ κατὰ τὰ τὴν αἰτοῦντι, ἣν τιμωρίαν ὁ Βαλσ. ἐξηγούμενος τὸ, κέ κεφ τοῦ θ' τίτλ. τοῦ Νομοκάνονος τοῦ Φωτ'. ὃ σημαίνειν θάνατον, ἀλλ' ἐξορίαν, ἢ τύφλωσιν ἢ ἐκκοπὴν τῆς χειρός, ἢ ἄλλο τοιοῦτρόπον. ὅρα ἢ Νηστευτ. κζ'. (5) Οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις περιπαρόντες πταίσμασιν, ἐκ' ὅτιγε ἐκπίπτουσι τοῦ θείου βαθμοῦ, ἀλλὰ ἢ τῆς θείας μεταλήψεως ἀπείργονται. (Βασιλ'. μδ'). ἕως ἂν δόξῃ τῷ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ, ὁ μὴν ἢ τὸ συλλυπεῖσθαι τινὰς πιστοῖς. (Βασιλ'. γ'. λβ'. να'). (6) Οὔτε οἱ καθαιρεθέντες Κλη-

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (α)

Τῶν Κληρικῶν μόνοι οἱ Ἀναγνῶσαι, ἢ Ψάλται, εἰ βάλοιντο γάμους.

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (β)

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος πιστὸν, ἢ ἄπιστον ἀτακτοῦντα τύπτων (1), καθαιρείσθω· ὁ γὰρ Κύριος λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει πάσχων.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (γ)

Ὁ ἐπὶ ἐγκλήμασι Φανεροῖς καθαιρεθεὶς δικαίως, ἢ πάλιν Ἱερατεύων, τελείως ἐκκοπτέσθω τῆς ἐκκλησίας.

(α) Τῆς δ'. ιδ'. τῆς ς'. ς'. Καρθ. νζ'. α'. Πέτρ. ε'. 23.

(β) τῆς αε'. θ'. Ἀντιοχ'. ε'.

(γ) Ἀντιοχ'. δ'. ιε'. καὶ Βασιλ'. πρὸς Γρηγόρ. Πρεσβύτ. ὃς ἢ, πῆ. Καν. ἐπιγέγραπται.

ρικοὶ, ἢ τῆς θείας εὐχαριστίας ἐὰν στερηθῶσι, δίς ἀφορίζονται, ὅτε εἰ Ἰδιῶται, σὺν τῇ στερήσει ταύτης, ἢ τῶν πιστῶν χωρισθέντες.

(1) Εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἢ ἐμμέσως (τῆς αε' β'). ὁ δὲ Βαλσαμὼν (ἐν τῇ ἑρμην'. τὸ αὐτὸ καν'.) ἐξεῖται, φησὶ, τοῖς Ἱερατικοῖς διδασκάλοις τύπτειν μετὰ λόγου ἢ μετρίως πρὸς μάθησιν τοὺς μαθητευομένους, ὐ μὴν ἐξ' ἀμύνης ἢ θυμοῦ. Καὶ ὁ Βλάσαρ. (ἐν τῷ τ'. κεφ. ια'.) ἐπιτρέπει τοῦτο. Καὶ ὁ Ἅγιος Παχώμιος ὁ ταβεννησιώτης, οὐχ ἅπαξ ἔτυψε τὸν Σιλβανὸν, (ἐν τῷ βίῳ τῷ αὐτοῦ). Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάν. ὁ ἐλεήμων τὸν μετὰ τῆς κόρης ἐν τῇ ἀγορᾷ περιόντα Μοναχὸν ἐν τῷ αὐτοῦ βίῳ) τὰ αὐτὰ ἔδρασε. Καὶ ὁ θεῖος Βενέδικτος (ἐν τῷ εὐεργετινῷ, (σελ. 365.) ῥάβδῳ ἔτυψε τὸν ἐξιόντα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ προσευχῇ. Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάν. τῆς Κλίμακος (Περὶ ἀοργησίας σελ. 175). ἐκχωρεῖ τοῦτο τοῖς ἡγουμένοις, καὶ τοι ἢ δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ δι' ἄλλων. Καθὼς ἢ ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος (λόγ. περὶ μεθοδιῶν τοῦ πονηροῦ), ὁ δὲ θεῖος Χρυσός. (λόγ. α'. εἰς τοὺς ἀνδριάντας σελ. 18.

„ Ἐὰν ἀκούσῃς τινὸς φησι, βλασφημοῦντος τὸν Θεὸν, πρόσελθε ἐπιτίμησον, καὶ πληγὰς ἐπιθεῖναι δέῃ, μὴ παραιτήσῃ, ῥάπισον αὐτοῦ τὴν „ ὄψιν, σύντριψον τὸ σῶμα, ἀγίασον σὴν χεῖρα διὰ τῆς πληγῆς. Καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὸν Θεοφύλακτ. ἢ Ζωναρ. ἢ Βαλσ. τῷ Φραγγελίῳ ἔτυψε τοὺς Ἱεροσολυμίτας. καὶ τοι ὁ μέγας Βασίλ. (ὅρῳ μ'. καὶ Πλάτος, σελ'. 386). ἃ λέγει ὅτι ἔτυψε τῷ Φραγγελίῳ, ἀλλ' ἐπανατείνατό φησι τὴν μάστιγα. Παραδίδοσθαι δὲ τῇ τολιτικῇ ἀρχῇ τοὺς ἀτακτοῦντας, εἰ πάντες ἐπιτρέπουσιν, εἰ μὴ ἀφορθωθεῖεν.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (α)

Ο', τε χειροτονήσας, ἢ ὁ χειροτονηθεὶς Ἱερατικὸς διὰ χρημάτων, καθαιρείσθω, ἢ τῆς κοινωνίας παντάπασιν ἐκκοπτέσθω (1) ὡς Σίμων ὁ μάγος.

ΚΑΝΩΝ Λ'. (β)

Καὶ ὁ ὑπ' ἀρχόντων ἐγκρατὴς γενόμενος Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, καθαιρείσθω, ἢ ἀφοριζέσθω μετὰ τῶν αὐτῷ συγκοινωνούντων.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (γ)

Οἱ παρὰ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου αὐτῶν ἐκκλησιάζοντες Κληρικοὶ, εἰ ἢ τριτον ὑπ' ἐκείνου παρακαλέμενοι ἢ διορθῶνται, (ὁπότε ἢ ὀδὸν ἐκεῖνον αἰτιῶνται ἐν εὐσεβείᾳ, ἢ δικαιοσύνῃ (2), καθαιρείσθωσαν. οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀφοριζέσθωσαν.

ΚΑ-

(δ) τῆς δ'. ϛ'. τῆς ϛ'. κϛ'. κγ'. τῆς ζ'. δ'. ϛ'. ιθ'. Βασιλ'. ή. ἐπ. ϛ'. Γενναδίου ἢ Ταρασίου. (ε) τῆς ζ'. γ'. έ. τῆς δ'. ϛ'. λαοδ. ιϛ'. ιγ'. (γ) τῆς αϛ'. ιγ'. ιδ'. ιέ. Γάγγρ. ϛ'. Καρθαγ'. ί. ιά. Ἀντιοχ'. έ.

---

(1) Οὐδέσιν ἄλλοις σχεδὸν ἁμαρτήμασιν ἠνέσχοντο οἱ ἅγιοι ἁπλῆν τὴν τιμωρίαν ἐπαγαγεῖν. (ἢ ὅρα Ἀπος. κέ. Βασίλ. γ'). καθαίρεσιν δηλ. ἅμα ἢ ἀφορισμὸν, εἰμὴ τῷ σιμωνιακῷ, ἀλὰ τὸ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἀτοπήματος. Εἰδὲ ἢ τὸ τοῦ Ἰσαακίου Κομνηνοῦ Βασιλέως χρυσόβ. (ἢ ὅρα τοῦτο τόμ. ά. τῶν Συνὸδ. Πραχτ. σέλ. 4. εἰς τὴν ἐπιτομ. τῶν Κανόν). ἀπάδει τούτων, πλὴν ἀλλ' ἐδῶ ἐστι πρός τε τοῦτον τὸν Ἀποστολ. Κανόν, ἢ πρὸς ἄλλους πολλοὺς Συνόδ. ὅλων, ἢ Πατέρων ἐν μέρει. Καὶ Νόμος γὰρ Βασιλικὸς τοῖς Κανόσιν ὠφαντισμένος, ἄκυρος κρίνεται. (Νόμ. βιβ. ά. τίτλ. β'. διαταξ. ιβ'.) Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν Νόμων τοῖς Βασιλικοῖς ἐπιγεγραμμένοις προσεκτέον μᾶλλον, ἢ τοῖς πρὸ τῆς ἀναλαβάρσεως, ἢ σχολάσασι, (Βαλσαμ. τίτλ. ά. κεφ. κή. σχολ. ά. Σελ. 28.). Νόμος δέ ἐστι, Βασιλικὸν πρόσαγμα, ἢ Διάταξις διοικητικὴ παντὸς ἐξουσίας ἢ ἀκροσίας πλημμελήματος. ἢ, λόγος προστάσσων ἃ δεῖ, ἢ ἀπαγορεύων ἃ μὴ δεῖ (Βαρῖνος). Καὶ Νεαρὰ δὲ, Νόμος ἐστι, παρὰ τοῦ Βασιλέως νεωστὶ ἐκδεδομένος. (2) Ἔπεται ἐξ ἀντιδιαστολῆς ὥστε, εἰ ἐπιλαμβάνονται ἐκείνου δημοσίᾳ κηρύττοντες ἀσέβειαν, ἢ αἵρεσιν, ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀποχωρίζεσθαι αὐτοῦ ἢ πρὸ Συνοδικῆς διαγνώσεως. Τοῦτο δὲ, τὸ, ἢ δικαιοσύνῃ ὃ κεῖται εἰν τῷ Κανόνι, ἄπεστι τοῦ, ἐ. Καν'. τῆς αϛ'. διαλαμβάνοντος περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. ἢ οἶμαι, ὅτι φιλανθρωπότερον τὸ ἀπεῖναι.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'. (α)

Τὸν ἀφωρισμένον Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον παρὰ τῦ ἰδίυ Ἐπισκόπυ, μὴ προσλαμβάνεσθαι παρ' ἑτέρυ, πλὴν εἰ τύχοι ἀποθανὼν ὁ ἀφορίσας (1).

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (β)

Ξένον Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν μὴ προσδέχεσθαι χωρὶς συστατικῶν, ἢ τότε δὲ, μετὰ ἀνακρίσεως, εἰ ὀρθοδοξοῦσιν, μόνον δὲ τὰ τῆς χρείας δῶναι.

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (γ)

Τοὺς Ἐπισκόπους εἰδέναι τὸν ἑαυτῶν Πρῶτον, καὶ ἡγεῖσθαι ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν (2) χωρὶς τῆς γνώμης ἐκείνυ πράττειν, πλὴν τῶν, ὅσα ἐπιβάλλει ταῖς αὐτῶν παροικίαις, Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον μηδὲν ποιεῖν χωρὶς τῆς ἐκείνων γνώμης. οὕτω γὰρ διὰ τὴν ὁμόνοιαν δοξασθήσεται ὁ Θεός.

ΚΑΝΩΝ ΛΕ'. (δ)

Κα) ὁ χειροτονῶν, καὶ ὁ χειροτονούμενος ὑπερόρια (3), καθαιρείσθω.

(δ) Ἀποστ'. ιϛ'. ιγ'. τῆς ἐν Ἁγίᾳ Σοφ'. ά. Ἀντιοχ'. ε'. τῆς ά. ἑ. Σαρδικ. ιδ'. Καρθαγ'. λζ'. (ϛ) Ἀποστ'. ιϛ'. τῆς δ'. ιγ'. Ἀντιοχ'. ζ'. ἡ. Καρθαγ'. λά. μβ'. τῆς ϛ'. ιζ'. Λαοδ. μά. (γ) Ἀντιοχ. θ'. Καρθαγ'. μϛ'. Ἀποστ'. ιδ'. τῆς ϛ'. ϛ'. τῆς γ'. ἡ. Ἀντιοχ'. ιγ'. κϛ'. Σαρδικ. γ'. Καρθ. νζ'. ξϛ'.

(1) Εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως ἀφορισθῇ τις ὑπὸ τῦ ἰδίυ Ἐπισκόπυ, μὴ καταφρονησάτω τῦ ἀφορισμῦ ἕως Συνοδικῆς διαγνώσεως (Σαρδικ. ιδ'. ὅρα καὶ τὴν γ'. σημ'. τῦ δ'. Καν'. Ἀντιοχ'.) λύεται δὲ μετὰ τὸν ἐκείνυ θάνατον, παρὰ τῦ μετ' ἐκεῖνον Ἐπισκόπυ. ἢ παρὰ τῦ προσκαλεσαμένυ τὸν ἀποθανόντα Μητροπολίτυ, ἢ παρὰ Πατριάρχυ. ἢ παρὰ Συνόδυ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν ἀποθανόντα, ἐ μὴν παρ' ἄλλυ (Ζων. καὶ Βαλσ.), καὶ οὕτω μετὰ ἐξέτασιν. Ἐκ τύτυ συμπεραίνεις ὅτι καὶ οἱ πνευματικῶς ἀναδεχόμενοι λογισμὸς, ἐ δύνανται λύειν τὰς τῶν ἄλλων πνευματικῶν ἀναδοχῶν ἐπιτιμίας, ἐὰν μὴ πάντη ἄλογοι εἶεν ἐκεῖνοι.

(2) Περὶ δογμάτων, περὶ χειροτονίας Ἀρχιερέων, καὶ τῶν τοιύτων, ἅπερ τῇ κοινῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλυσιν, ἐστ' ἂν προσκεύσιν.

(3) Οὐδὲ γὰρ ὁ Μητροπολίτης ὢν ταῖς τῶν αὐτῦ Ἐπισκόπων παροικίαις, τύτο δύναται ἐκτελεῖν χωρὶς τῆς ἐκείνων γνώμης, (Ζωναρ. καὶ Βαλσ.) ὧν τινος τῇ ψύδοσει ἐ ὁ Μητροπολίτης ἐνεργοίη, ἐ τύτυ ἀναφορὰν ποιῆται, ἀλλὰ τῦ Πατριάρχυ. (ἁρμενόπυλ. σχολ. τῦ κίτρυς, ἐν τοῖς

Συνο-

σθωταν.

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (α)

Εἴτις Ἱερατικὸς χειροτονηθεὶς (1) μὴ καταδέχοιτο τὴν λατρεγίαν, ἢ τὴν Φροντίδα τῦ λαῦ, ἀΦοριζέσθω. ὥσπερ ἢ τῦ μὴ δεχομένυ αὐτὸν λαῦ, δι' ἑαυτῦ μοχθηρίαν, ὁ Κλῆρος ἀΦορίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'. (β)

Δεύτερον τῦ ἔτυς Σύνοδον (2) γίνεσθαι Ἐπισκόπων (3) περὶ δογμάτων, ἢ Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, τῇ δ'. Ἑβδομάδι τῆς Ν'. ἢ τῷ ὑπερβερεταίῳ (4).

ΚΑΝΩΝ ΛΗ'. (γ)

Τὺς Πρεσβυτέρυς, ἢ Διακόνυς, χωρὶς τῆς τῦ Ἐπισκόπυ γνώμης, μηδὲν (1) ἐπιτελεῖν.

Κα-

(α) Ἀντιοχ'. κζ'. ιή. Λαοδικ'. ιγ'. Ἀγ. κυρ'. ιή. τῆς ξ'. ι. Κυρίλ. ἐπιστολὴ πρὸς Δόμν. κανν. γ'. Καρθαγ'. λθ'. τῆς αβ'. ις'.

(β) Τῆς α. ε. τῆς δ'. ιθ'. Τῆς ς'. ἡ τῆς ζ'. ς'. Ἀντιοχ'. κ'. Καρθαγ'. κς'. ρδ'.

(γ) Ἀποστ'. λθ'. μά. τῆς δ'. κς'. Καρθαγ'. ς'. ζ'. μά. τῆς ζ'. ιβ'. Λαοδ. νζ'.

Συνοδικ. πρακτικ. τόμ. α'. Σελ. 6.). Ἐπεδόθη δέ ἐξι χειροτονεῖν, ἢ τὸ ἐν ἄλλῃ Ἐπισκόπῃ ἐπαρχία, ἢ Ἅ ἐν Ἰδίᾳ οἰκείᾳ ἐπαρχία ἀλλοδαπὸν χειροτονεῖν. (1) Εἰσὶν οἳ τὴν χειροτονίαν ἐνταῦθα ἀντὶ Ψήφυ ἐκλαμβάνυσι. (Ζωναρ.). (2) Σύνοδός ἐξιν ἄθροισμα Ἀρχιερέων ἐπὶ τὸ, ἤτοι Ψήφισμα κοινῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας (ὃδς δὲ ἐπεῖν, ἢ τῆς χρησθείας.) ἐξενεγκεῖν, ἢ δι' ὅπλων λογικῶν Ἅ. Ἅ. τῆς εὐσεβείας ἀντιστῆναι τινι ζημίᾳ κοινῇ περὶ τὴν εὐσέβειαν αὐτὴν (ἢ τὰ ἤθη) προσδοκωμένῃ, ἢ προγεγονυίᾳ (ὃρ. Βλάσαριν ἐν τῇ προθεωρίᾳ τῦ ἑαυτῦ νομοκανονίυ). ποία δὲ Συνοδ. οἰκυμενικὴ, ἢ ποία τοπικὴ βλέπε εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐπιγραΦάς. (3) Ἐν ἑκάστῃ πάντως ἐπαρχίᾳ (Ζωναρ.), παρεσιάζοντος ἀναγκαίως ἐν αὐτῇ τῇ Συνόδῳ τῦ Μητροπολίτυ.

(4) Μακεδονικὸς ὀνομάζεται ὑπὸ τῦ Κανόνος ὁ Ὀκτώβριος, ἐπειδὴ ὅτε ἡ ἐποχὴ Ἅ. ἐτῶν, ἀπὸ τῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρυ ἐμετρεῖτο. ἡ γὰρ Διονυσιακὴ, ἥτ' ἐν ἡ ἀπὸ Χριστῦ γεννήσεως, ἐπὶ τῦ Ἰουλιανῦ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν. ὁ δὲ Διονύσιος αὐτὸς, Σκύθης ἦν τὸ γένος, ὃς ἢ Ἀββᾶς ἐγένετο ἐν Ῥώμῃ, ἢ μικρὸς ἐπελέγετο. ὅρα Ἐκκλησιας. Ἱστορ. Μελετ. Ἀθηνῶν Σελ. 110. τόμ. Β', ἢ Εὐγενίυ Βούλγαριν περὶ ἀνεξιθρησκείας Σελ. 93 ὃς ἢ πλατύτερον περὶ χρονολογίας ΦθέγγεταΙ.

(5) Μὴ ἐπιτιμᾶν, ἢ ἀΦορίζειν, ἢ λύειν ἀΦορισμὸν, ἢ μεῖζον, ἢ ἐπιτέ-

ΚΑΝΩΝ ΛΘ'. (α)

Ἐπὶ τῇ διοικήσει τῦ Ἐπισκοπυ κείσθωσαν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. καίτοι ὐκ ἐφείται αὐτῷ σφετερίζεσθαι (1), ἢ χαρίζεσθαι, ἢ ἀπεμπωλεῖν τι ἐξ αὐτῶν (2), ἀλλ' εἰς πένητας διανεμεῖν, ὡς τῦ Θεῦ ὄντα.

ΚΑΝΩΝ Μ'. (β)

Δέον διακρίνεσθαι τὰ τῦ Ἐπισκόπυ (3) τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἵνα μὴ τελευτῶν, ὁποίοις (4), ἢ ὅπως βέλεται, καταλίπῃ.

ΚΑΝΩΝ ΜΑ'. (γ)

Ὁ Ἐπίσκοπος ἐξισαζέτω τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἢ μεταλαμβάνων αὐτὸς τύτων εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας κατὰ γὰρ τὸν Νόμον ὁ τῷ Θυσιαστηρίῳ προσεδρεύων, ἐκ τῦ Θυσιαστηρίυ τρέφεται· διαδιδότω ἢ τοῖς δεομένοις διὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἢ Διακόνων.

ΚΑ-

Ἀντιοχ'. κδ'. κέ. Θεοφίλ. ί. Κυρίλ. ϛ'. Καρθ. λδ'. μ'. μά. τῆς ζ'. ιϛ'. Ἀγκύρ. ιέ. Γαγγρ. ζ'. (β) Ἀντιοχ'. κδ'. τῆς δ'. κϛ'. τῆς ϛ'. λέ. Καρθ. λ'. μ'. (γ) Ἀποσ. λ'. τῆς δ. κϛ'. Ἀντιοχ'. κδ'. κέ. Θεόφ'. ί. Κυρίλ. ϛ'.

τείνειν, ἢ καταλλάσσειν, ἢ μέρον τελεῖν, ἢ παρθένυς καθιερῦν, ἢ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα ἀπεμπωλεῖν, κξ. Ἀρχιερέων γὰρ ταῦτα τῶν δὲ Διαταγ. βιβλίον ϛ'. κεφ. μδ'. ὁρίζει τὺς Πρεσβυτέρυς ἀναφέρειν τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ μεγάλα πταίσματα τῶν ὑφ' ἑαυτὺς Κληρικῶν. Συμπεραίνεται δὲ τὸ μὴ ἐξεῖναι Πρεσβυτέροις ἀφορίζειν χωρὶς τῆς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ, ἐκ τῦ μὴ ἔχειν ἄδειαν μήτε καταλλάσσειν (Καρθαγ'. ς'.). εἰ γὰρ ὡ τοῖς ὠφελίμοις ὐκ ἐκ χωρῆται, σχολῇ γ' ἂν ὡ τοῖς βλάπτυσιν ἐπιτραπείη ἐκτὸς τῆς ἐκείνυ τῦ Ἐπισκόπυ γνώμης τελέσαι τι. Ὅρα ἢ Ζωναρ. εἰς τὴν ἐξῆγ. τύτυ, ἢ τῦ, μς'. Καρθαγ'. ταὐτὰ λέγοντα.

(1) Ἐξισᾶσθαι δηλ. ὡς τῦ Θεῦ ὄντα ταῦτα.

(2) Οὐ χρὴ ἀπεμπωλεῖν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων προφάσει τῦ χορηγεῖν τοῖς Πτωχοῖς. αὕτη γὰρ ἡ χορηγία ὀφείλει γίνεσθαι ἐκ τῶν ἐκείνυ προσόδων. (Ζωναρ.)

(3) Τάττε αὐτῷ διαφέροντα πρὸ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ ἢ τὰ ἴσως περιεχόμενα αὐτῷ μετὰ, τὴν Ἐπισκοπὴν ἀπὸ κληρονομίας ἢ λαδὴ ἢ φιλοτιμίας, ἢ ἄλλυ τινὸς τρόπυ.

(4) Πάντως δὲ εὐσεβέσι. ἢ ὅρα τὸν, λ'. Καρθαγ.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'. (α)

Ἱερατικὸς κυβεύων (1) ἢ, μεθύων (2), ἤτοι παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'.

Ὑποδιάκονος δὲ (3) ἢ Ψάλτης, ἢ Ἀναγνώστης, ἢ Λαϊκὸς, ἀφορίζονται τὰ αὐτὰ ποιοῦντες.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (β)

Ἱερατικὸς τοκίζων, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (γ)

Ἱερατικὸς συνευξάμενος μόνον αἱρετικοῖς, ἀφορίζεται, ἢ ὡς Κληρικοῖς δὲ αὐτοῖς χρησάμενος, καθαιρεῖται.

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. μγ'. νδ'. τῆς ς'. θ'. κδ'. ν'. ξϛ'. Λαοδ. κδ'. νέ. Καρθαγ'. μζ'. ξθ'. τῆς ζ'. κϛ'. (β) Τῆς α'. ιζ'. τῆς ς'. ί. Καρθ. ἓ. κ'. Λαοδικείας δ'. Βασιλ'. ιδ'. (γ) Ἀπος'. ί. μς'. ξθ'. τῆς γ'. δ'. Λαοδ. ς. θ'. λϛ'. λγ'. λδ'. Τιμοθ'. θ'.

---

(1) Τῷ, θ'. τίτλ. Φωτίου κεφ. κζ'. (παρὰ Βαλσ. Σελ. 127.) ἢ λθ'. Διάταξις, τῷ δ'. τίτλ. Τῷ α'. βιβλ'. τῷ Κώδικός φησιν. Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς κυβεύων (διὰ δὲ τῷ κύβε πᾶν εἶδος παιδιᾶς παραλαμβάνεται), ἢ κοινωνῶν τοῖς κυβεύουσιν, ἢ παρακαθήμενος, ἢ θεατρον, ἢ κυνήγιον θεωρῶν, ἀφορίζεται πάσης ἱερᾶς Λειτουργίας, ἢ τῶν σιτηρεσίων αὐτῷ ὑφαιρεῖται, ἢ ὁρίζεται αὐτῷ χρόνος εἰς μετάνοιαν.

(1) Βασίλειος ὡ τῷ κατὰ μεθυόντων (τόμ. Ϛ'. Σελ. 130. Παρισ.) "ἡ νηφάλια φησι, τὴν μέθην θεραπευσάτω. Ψαλμὸς τὴν αἰσχρὰν "μελωδίαν. . . . ἐπὶ πᾶσιν, ἡ ἐλεημοσύνη ἐξαγοραζέτωσε ἀπὸ τῆς ἁ-"μαρτίας . . . . εἰ ἄρα σοι ἀφεθήσεται ἡ ἐπίνοια τῆς κακίας. Καὶ τοίνυν, εἴγε ἡ μέθη, κατὰ τὸν μέγ, τῇ νηφάλια ἢ ἐλεημοσύνη θεραπεύεται, πολλῷ μᾶλλον οἱ ἀπὸ μέθης ἐμέσαντες, τοῖς αὐτοῖς εὐθυνθήσονται. Ἡ δὲ, φκγ'. Ἰουν. Νεαρὰ ἀφορίζουσα τοὺς πάσης Ἱερατικῆς Λειτουργίας ἐπὶ τριετίαν, ἢ μοναστηρίων ἐκβάλλει. (παρὰ Ἀρμενόπλ. τμήμ. Ϛ'. ἐπιγραφῇ γ'. ὡ τοῖς Συνοδικ. Πρακτικοῖς Σελ. 11.

(2) Ὅρα τὴν Ὑποδιακόνου ἐργασίαν, ὁποία ἐστὶ, παρὰ τῷ Ζωναρᾷ. (ἐξηγ'. τῷ κϛ'. Καν'. Λαοδικείας) ἢ παρὰ τῷ Συμεὼν Θεσσαλονίκης εἰς τὸ, Ὑποδιάκονος. Βλέπε ἢ τὴν ἡμετέραν γ'. σημείωσιν εἰς τὸν κα'. Λαοδικείας.

ΚΑΝΩΝ Μξ'. (α)

Αἱρετικῶν Βάπτισμα (1), ἢ Θυσίαν ὁ δεξάμενος Ἐπίσκοπος, ἢ

(α) Ἀπος'. μζ'. ξή. τῆς Ϛ'. ζ'. τῆς ς'. μέ. ὅρα ϗ Ϛ'. Καρινθ'. ς'. 15.

(1) Τῶν αἱρετικῶν τὸ βάπτισμα. ἅπαντες σχεδὸν οἱ Πατέρες ἀ δέχονται. Καὶ γὰρ ϗ ὁ μέγας Βασίλειος ὃς ὡ τῷ ά. αὐτᾶ Κανόνι δοκεῖ δέξασθαι τὸ τῶ Ναυατιανῶν, ϗ ἄλλων τινῶν σχισματικῶν, ἀ- „ θετεῖ ὅμως αὐτὸ ἀ τῷ αὐτᾶ μζ'. λέγων περὶ τῶν αὐτῶν, ὅτι ἡμεῖς „ μόνοι ἐνὶ λόγῳ ἀναβαπτίζομεν τοὺς ἰοιότας. εἰδὲ παρ' ὑμῖν ἀπηγόρευ- „ ται τοῦτο τὸ τᾶ ἀναβαπτισμᾶ, ὥσπερ ἦν ϗ παρὰ Ῥωμαίοις, οἰκονομίας „ τινὸς ὥνεκα. ἀλλ' ὁ ἡμέτερος λόγος ἰσχὺν ἐχέτω. εἰ τοίνυν τῶν σχι- σματικῶν ἀ δέχεται, σχολῇ γ' ἂν δέξοιτο τῶν Αἱρετικῶν τὸ βάπτισμα. ὅρα ϗ Κανόν. τᾶ ἁγίᾳ Κυπριανᾶ, ϗ τῆς κατ' αὐτὸν Συνόδᾳ (περὶ ἃ Κα- νόνος ὅτι ἔχει τὴν πρέπουσαν δύναμιν, εἰρήσεται ὡ τῷ β' τῆς ς'.) ϗ Ἀ- θανασίᾳ ὡ τῷ γ'. λόγ. κατὰ Ἀριανῶν. ϗ Γρηγορίᾳ Θεολόγῳ ὡ τῷ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα λόγῳ. ϗ χρυσοστόμ. ὁμιλ. εἰς τὸ ὡ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. ϗ Λέοντα Πάπαν ὡ τῇ πρὸς Νικήταν ἐπιστολῇ. ἐπίσης γὰρ ἅ- τοι ἀποστεργουσι τὸ τῶν αἱρετικῶν βάπτισμα. Διὰ τί δὲ, ἤτε, Ϛ'. οἰκε- μενικὴ ὡ τῷ ζ'. ϗ ἡ ς'. ὡ τῷ, μέ. οὐκ ἀπέβαλον πάντων τῶν αἱρετικῶν τὸ βάπτισμα; ἢ δι' οἰκονομίαν, πρὸς τὸ ἑλκύσαι ἴσως αὐτὺς εἰς τὴν εὐ- σέβειαν, ἄλλως σκληρυνομένους. ἢ ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνο τᾶ καιρᾶ οἱ Αἱρετι- κοὶ ἦτοι, ὧν τὸ βάπτισμα αἱ Σύνοδοι ἐδέξαντο, μεγάλα ἴσχυον παρὰ τοῖς Βασιλεῦσι, ϗ διὰ τοῦτο, ἔγε τὴν τοιαύτην μὴ ἐποιοῦντο οἰκονομίαν, μονονᾶ τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐκινδύνευε. δι' ἣν οἰκονομίαν ϗ ὁ μέγας Βασίλ. πολὺν χρόνον τὸ πανάγιον Πνεῦμα Θεὸν οὐκ ὠνόμαζε λέγων, „ ὅτε „ αὐτὸς Θεὸς, ἀλλὰ Θεᾶ Πνεῦμα, ϗ παρὰ Θεῷ (παρὰ Ἰωσὴφ κα- λοθελήτῃ λόγ. ά. κατὰ Ἀκινδύνου.) Περὶ ἧς οἰκονομίας τᾶ Βασιλέως ὅρα ϗ παρὰ Γρηγορ. Θεολόγῳ. εἰς τὸν ἐπιτάφ. Βασιλ. Σέλ. 364). Βλέπε δὲ πάλιν ϗ τὴν ς'. οἰκουμ. (εἰς τὸν Ϛ'. αὐτῆς) δεχομένην τὸν Κα- νόν'. τὸν ά. τᾶ Βασιλ' ϗ τὸν μζ'. ἀφιασιχτως. ἥτις αὐτὴ μὲν χρῆται τῇ οἰκονομίᾳ. ὁ δὲ Βασίλ. τῇ ἀκριβείᾳ. Θεοφύλακτος δὲ ὁ Βελγαρ'. ὁ καθ' οἰκονομίαν ποιῶν τί φησιν (εἰς τὴν ἑρμην'. πρὸς Γαλατ. ε. 11.) οὐχ ὡς ἁπλῶς καλὸν τοῦτο ποιῶν, ἀλλ' ὡς πρὸς καιρὸν χρηώδες. Ἔτι ὅσοι μὲν ἀ κατὰ τὸ ἡμέτερον βαπτίζοντο βάπτισμα αἱρετικοὶ, ὅτοι προσερ- χόμενοι, βαπτίζεσθαι ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Συνόδων. ὅσοι δὲ κατὰ τὸ ἡμέτερον ἐβαπτίζοντο. ὅτοι οἰκονομίας λόγῳ, μέρῳ μό ῳ χρίεσθαι ὑπ' αὐτῶν κανονίζονται. οὕτω ταύτας ἐσχηκότες, τὰς μὴ κατὰ τὸ ἡμέτερον τρισὶν

ἢ Πρεσβύτερος, καθαιρείτω. (1)

ΚΑΝΩΝ ΜΖ'. (α)

Οἱ αὐτοὶ, τὸν ἀληθὲς μὲν ἔχοντα Βάπτισμα ἀναβαπτίζοντες, τὸν δὲ ψευδὲς, μὴ βαπτίζοντες, καθαιρείσθωσαν (2), ὡς γελῶντες τὸν Θάνατον τοῦ Κυρίου.

ΚΑΝΩΝ ΜΗ'. (β)

Ὁ τὴν μὲν ἰδίαν γυναῖκα ἐκβαλλων (3), Ἑτέραν δὲ (4) εἰσοικιζόμενος, ἢ παρ' ἄλλου ἀπολελυμένην (5) Λαϊκὸς, ἀφορίζεται (6).

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. μς'. ξή. τῆς β'. ζ'. τῆς ς'. ιέ. Καρθαγένης νβ'.
(β) Τῆς ς'. ιγ'. πζ'. Ἀγκύρ. κ'. Καρθ. ριγ'. Βασιλ'. θ'. καὶ. λδ'. λέ. λθ. οζ'. Τιμοθ'. ιέ. πρὸς Ῥωμ. ζ'. 3. ά. Κορινθ. ζ'. 10.

τρισὶν ἀναδύσεσί τε καὶ καταδύσεσι βαπτιζομένους αἱρετικοὺς ὑμῶν, ὡς πάντα ὑπερβάντας λόγον οἰκονομίας, βαπτίζομεν ἀναντιῤῥήτως προσερχομένους. (1) Θυσία ὀνομάζεται ἐνταῦθα, προσαγωγή τις παρ' ἐκείνων προσαγομένη εἰς τάξιν θυσίας οἷον σεμίδαλις, ἢ ὄσπρια, ἢ κρέα, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. (2) Τὰ βαπτισθέντα τῶν Ἀγαρηνῶν βρέφη εἰς τὸ ἡμέτερον βάπτισμα, ἐπεὶ πρὸς ὑγείαν σώματος τοῦτο ποιοῦσιν, ἀναβαπτίζεσθαι Συνοδικῶς ἀπεφήνατο Λευκᾶς ὁ Πατριάρχης, εἰ προσέλθειεν ἡλικιωθέντα τῇ ὀρθοδοξίᾳ· ἢ γὰρ ἡ γνώμη τῶν ἀλλοπίστων αὐτῶν γονέων οὐκ ἦν σύμφωνος τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει (ὅρα τόμ. β'. τῶν Συνοδικῶν Πραχτικῶν Σελ. 1008. (3) Ἀναιτίως ἢ χωρὶς λόγου μοιχείας. (4) Ἤγουν ἐλευθέραν. (5) Ἀπολελυμένη ἐστὶν, ἡ μὴ εὐλόγως διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς (Βαλσαμ. ἢ Ζωναρ.) ὅρα ἢ Θεοφύλακτον Βουλγαρίας ἐν τῷ, ἐ. κεφαλαίῳ Ματθαίου.

(6) Διὸ, τι ποιεῖ ἐκείνην μοιχᾶσθαι, μοιχὸς κρίνεται ἢ αὐτὸς, ὅ, τε δὲ Βασίλ. (θ'. Κανν. καὶ. λέ. νζ'.) ὅ, τε Γρηγόριος ὁ Θεολόγος (εἰς τὸ, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους) ἢ ὁ χρυσόστομ. (ὁμιλ'. ε. εἰς τὴν ά πρὸς Θετταλονίκ. τόμ. ιά. Σελ. 1162. Α'.) ἢ πρὸ τούτων ὁ Κύριος ἡμῶν, θέλουσιν ἐπίσης ἁμαρτάνειν τόν τε ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα ἔγγε ἄλλῃ, ἢ ἄλλῳ συμφθαρῇ. καίτοι ἡ τῆς Ἐκκλησίας συνήθεια βούλεται τὸν μὲν ἄνδρα ὑποφέροντα ἀπὸ τῆς Φθορᾶς, δέχεσθαι παρὰ τῆς γυναικός· τὴν δὲ γυναῖκα, οὐκέτι. (ἢ ὅρα Βασιλ. θ'. ἢ καὶ ἢ τὰς τούτων σημειώσεις). διὸ ἐκεῖνος μὲν δευτερογαμήσας, ἀνεπίληπτος. ἦκισα δὲ ἢ ἐκείνη. περὶ δὲ τῆς διαζεύξεως πάλιν τῶν συνοικεσίων ὅ, τε Χρυσόστομος (ὁμιλ'. κά. τῆς ά. πρὸς Κορινθ'.) ἢ ὁ Γρηγόρ. (ὧν-

θα

ΚΑΝΩΝ ΜΘ'. (α)

Εἴτις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος μὴ εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίσῃ, ἀλλ' εἰς τρεῖς Ἀνάρχους, ἢ τρεῖς υἱοὺς, ἢ τρεῖς παρακλήτους, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ Ν'. (β)

Οἱ αὐτοὶ μὴ ἐπιτελοῦντες τρία βαπτίσματα μιᾶς μυήσεως, ἀλλ' ἓν

(α) ὅρα Ματθ. κή. 19. (β) Τῆς Β'. ξ'.

θα ἀνωτ'.) κατ' ἰδίαν τρόπον, πλὴν τῆς πορνείας, συγχωροῦσι ταύτην τὴν διάζευξιν γίνεσθαι, καὶ οἱ πολιτικοὶ νόμοι κατὰ πολλοὺς τρόπους ταύτην ἐπιτρέπουσιν. ἤγουν ὁ ἀνὴρ χωρίζει τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατ' αὐτοὺς τοὺς νόμους (Ἰουστίν. Νεαρ. οἰζ'. πρὸς Βλάσαρ. εἰς τὸ Γ' κεφ. ιγ'.). Α'. Εἰ σύνοιδε τινὰς ἡ γυνὴ τῇ βασιλείᾳ ἐπιβουλεύοντας, καὶ τῷ ἰδίῳ μὴ ἐφανέρωσεν ἀνδρί. Β'. Εἰ κατηγορία μοιχείας κατὰ τῆς γυναικὸς γένοιτο. (ἀποδείκνυται δὲ κατὰ νόμους, ἐὰν πάντε μάρτυρες ὁμόσωσιν, ὅτι αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἑωράκασιν αὐτὴν μοιχευομένην.) Γ'. Εἰ ὡ οἱῳδήποτε τρόπῳ τῇ ζωῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιβουλεύσῃ, ἢ ἄλλοις τοῦτο ποιοῦσι συνοιδῶσα μὴ φανερώσῃ. Δ'. Εἰ ἀνδράσι ξένοις παρὰ γνώμην τοῦ ἀνδρὸς συμποσιάζει, ἢ συλλύεται. Ε'. Εἰ ἔξω τοῦ οἴκου μένῃ παρὰ γνώμην τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. (εἰ μήτε τυχὸν παρὰ τοῖς ἰδίοις γονεῦσιν, ἢ αὐτὸς χωρὶς τῶν εἰρημένων αἰτιῶν ἐξώθησεν, καὶ γονέων αὐτῇ μὴ ὑπαρχόντων, ἔξω τὴν νύκτα διαβιβάσῃ). ς'. Εἰ ὡ Ἱππικοῖς, ἢ θεάτροις, ἢ κυνηγεσίοις παραγένηται, ἢ ἀγνοοῦντος, ἢ κωλύοντος τοῦ ἰδίου ἀνδρός. Ζ'. Καὶ εἰ ἐξεπίτηδες ἀμβλώσειε τὴν ἐκ τοῦ σπορὰν, καὶ τὴν λεγομένην Νεαρὰν Λέοντος τοῦ σοφοῦ.

Ἡ δὲ γυνὴ βλαξεύγνυται τοῦ ἀνδρὸς, Α'. Εἰ κατὰ τῆς βασιλείας, ἢ αὐτὸς ἐπιβουλεύσηται, ἢ τοῦτό τισι βουλευομένους συνοιδὼς, μὴ φανερώσῃ τῇ βασιλείᾳ ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως. Β'. Εἰ ὡ οἱῳδήποτε τρόπῳ ἐπιβουλεύσῃ τῇ ζωῇ τῆς γυναικός. Γ'. Εἰ τῇ τῆς γυναικὸς σωφροσύνῃ ἐπιβουλεύων, ἄλλοις αὐτὴν εἰς τὸ μοιχευθῆναι ἐπιχειρήσῃ προδοῦναι. Δ'. Εἰ κατηγορήσας αὐτῆς ὁ ἀνὴρ ἐπιμοιχείας, μὴ ἀποδείξῃ. Ε'. Εἰ ἑτέρᾳ συνέρχεται γυναικὶ ὡ τῷ αὐτοῦ οἴκῳ, ἢ τῇ αὐτῇ πόλει. ἢ ὑπομνησθεὶς παρ' αὐτῆς, ἢ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀποσχέσθαι, βούληται. ς'. Εἰ τριετίας παρελθούσης, ὁ ἀνὴρ οὐκ οἷός τε ἐστὶν συνιέναι τῇ γαμετῇ, (βιβλίον τῶν βασιλικῶν κή. τίτλῳ ζ'. κεφ. ή. θέμ. Β'.) γίνεται ἔτι λύσις ἢ ἐφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν, ὅταν οἰκμάλωτον γένηται θάτερον τούτων: ἄδηλον δὲ ἐπὶ πόσον καιρὸν εἰ ζῇ (ὅρα ἐν βιβλίῳ Νομικ. Γραικορωμαϊκ. σελ.

ἓν Βάπτισμα εἰς τὸν Θάνατον δῆθεν τῦ Κυρίυ (1), καθαιρείσθωσαν. ὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος, εἰς τὸν θάνατόν μυ πορευθέντες βαπτίσατε. ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα (α) τῦ Πατρὸς ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος.

ΚΑΝΩΝ ΝΑ'. (Ϛ)

Ὁ γάμυ, ἢ οἴνυ, ἢ κρεῶν, ὐ δι' ἄσκησιν (2), ἀλλὰ διὰ βδελυρίαν

(α) Ματθ. κή 19. (Ϛ) Ἀποϛ. νγ'. τῆς ϛ'. ιγ'. Ἀγκύρ. ιδ'. Γάγρ. ά. Ϛ'. θ'. ιδ'. Βασιλ. πϛ'.

σελ. 509. κϚ'. Ἰσχιν. νεαρ.) αὗται δὲ αἱ λύσεις γίνονται ὐ χωρὶς δικαστηρίυ. (1) Τὸ δὲ εἰς τὸν θάνατον μόνον βαπτισθῆναι, ὅπερ ἐστὶν, εἰ μίαν κατάδυσιν ἢ ἀνάδυσιν, ὐ συνίστησι τὸ τρισσὸν τῶν ὑποστάσεων τῆς Θεότητος, ἀλλ' ὐδὲ ἐναργῶς τὸν τριημερονύκτιον θάνατον τυ Σωτῆρος. διὸ ἢ ἀσέβεια λογίζεται ἡ τοιαύτη πρᾶξις κατὰ πάντας τὰς σχολιάσας. ἢ ἑπομένως, ὁ πράξας ταύτην, καθαιρεῖται. εἴη δ' ἂν ὕλη τῦ βαπτίσματος ἢ ποτάμιον ὕδωρ, ἢ θαλάσσιον. ἢ ἁπλῶς εἰπεῖν, καθαρόν. (2) Ἐξ' ἀντιθέσεως ἕπεται, τὸν δι' ἄσκησιν ἀπεχόμενον, μηδόλως παιδεύεσθαι, εἰμὴ ἢ μᾶλλον ἄξιος ἐπαίνυ εἴη ἂν ὁ τοιῦτος. καθὼς ἐκ τῦ ἐναντίυ οἱ μοναχοὶ κρεωφαγοῦντες, κατηγορῦνται. ἢ γὰρ ἢ ὁ Βασιλεὺς Νικηφόρος ὁ Βοτανιάτης ἐκπεσὼντῆς Βασιλείας, ἢ μονάσας, ἐπειδὴ ἠρωτήθη εἰ μεγαλοψύχως φέρει τὴν μεταβολὴν, ἀπεκρίνατο, ὅτι μόνη ἡ ἀποχὴ τῦ κρέατος πικραίνει με, περὶ δὲ τῶν ἄλλων, μικρά μοι φροντίς, (Μελέτ. Ἀθην. ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορ. τόμ. Ϛ'. Σελ. 414.). ἀλλὰ ἢ ὁ Κεδρηνὸς μέμφεται τῷ ἐπὶ τῦ Κοπρωνύμυ Πατριάρχη Κωνσταντίνῳ, ὅτι γνώμονας ἀπὸ Μοναχῦ σεφανίτης, ἤγαγεν Κληρικὸς (κατὰ τὴν σημ'. τῦ κα'. τῆς ϛ'.) ἐκρεωφάγει. ὅρα δὲ ἢ παρὰ τῷ Ἀββᾶ Δωροθέῳ ὡ τῇ κοινῇ κατηχήσει τῦ Στυδίτυ, Σελ. 414. ὅτι ἢ ἡ Θεοτόκος τῷ Ἁγίῳ Δοσιθέῳ παρήγγειλε, γεγονότι Μοναχῷ, μὴ κρεωφαγεῖν. Καὶ Νικηφόρος δὲ ὁμολογητὴς (Κανὼν. λγ'.) τὸν ῥίψαντα τὸ σχῆμα Μοναχὸν, ἢ κρεωφαγήσαντα, κἐ ἀναθεματίζει. ἢ ὁ συγγράψας δὲ τὸν βίον τῦ ἁγίυ Ἰωάννυ τῆς Κλίμακος (ὡ τῇ ἀρχῇ αὐτῦ ἴστε τῦ βιβλίυ τῆς Κλίμακος) ὡ οἷς λέγει, ὅτι ὁ Ἅγιος ἤσθιε μὴ ἅπαντα, ἃ ἀμέμπτως ἐφείται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λιαν, αὐτὸ τῦτο ἐμπεδοῖ. ὅρα ἢ Εὐεργετινὸν σελ. 425. Τοιῦτον ἐστὶ ἢ τὸ, ,, ἐμὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μυ σκανδαλίσω (ά. Κορινθ'. θ'.) Εἰ δὲ καίτινες θυτῶν ἐφρόντισαν ἅγιοι, οἵτι λέγονται εἶναι ὁ μέγας Παχώμιος, (παρὰ Δοσιθέῳ εἰς τὸ περὶ τῶν ὡ Ἱεροσολύμοις Πατρι-

ρίαν ἀπεχόμενος, τῆς Ἐκκλησίας ἀποβαλέσθω, μὴ διορθέμενος πάντα γὰρ καλὰ λίαν. Καὶ ἄρσεν, καὶ θῆλυ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον. (α)

ΚΑΝΩΝ ΝΒ'. (β)

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, μὴ δεχόμενος τὸν μετανοοῦντα, καθαιρεῖται· Χαρὰ γὰρ γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ, κξ.

ΚΑΝΩΝ ΝΓ'. (γ)

Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς, ἐν ἑορταῖς μὴ μεταλαμβάνων κρεῶν, καὶ οἴνου διὰ βδελυρίαν, καὶ οὐ δι' ἄσκησιν, καθαιρεῖται· ὡς κεκαυτηριασμένος τὴν συνείδησιν, καὶ σκανδαλοποιός.

ΚΑΝΩΝ ΝΔ'. (δ)

Κληρικὸς ἐν καπηλείῳ ἐσθίων, ἀφοριζέται· πλὴν ἢ ἐξ ἀνάγκης καθ' ὁδὸν καταλύει ἐν Πανδοχείῳ.

ΚΑΝΩΝ ΝΕ'. (ε)

Κληρικὸς ὑβρίζων Ἐπίσκοπον, καθαιρεῖται (ι). ἄρχοντα γὰρ τοῦ

(α) Γένεσις α'. 31. 23. α'. Τιμοθ'. δ'. ε'. (β) Ματθ. ιη'. 12. Καρθαγ'. ς'. ζ'. ν'. νγ'. Λευκ. ιε'. 7. (γ) Ἀποστ. να'. Ἀγκύρας ιδ'. Γαγγρ. α'. β'. θ'. ιδ'. Βασιλ. πς'. (δ) Ἀποστ. μβ'. μγ'. τῆς ς'. θ'. τῆς ζ'. χβ'. Καρθαγώνης ξθ'. μζ'. Λαοδ. χδ.
(ε) Ἀποστ. πδ'. ὅρα Ἐξοδ. χβ'. 28. καὶ Πράξεις, κγ'. 5.

Πατριαρχευσάντων σελ. 789), καὶ Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος (εἰς τὴν τοῦ αὐτοῦ βίου καταγραφὴν). ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρρώστους ἴσως τοῦτο ἐποίουν, καὶ μάλιστα τοὺς ἐρχομένους προσκυνητὰς εἰς τὸ μοναστήριον, εἰ ἔτυχέ τις αὐτῶν ἀσθενῶν. καὶ Θεοφύλακτος δὲ ὁ Βουλγαρίας γράφων κατὰ τῶν Μοναχῶν τῶν Λατίνων, ὃ ἔτρωγον τὸν ζωμὸν τοῦ κρέατος, ἀποδιοπομπεῖται τὴν κρεοφαισίαν τῶν Μοναχῶν, ὡς μὴ προσηκόντως γινομένην (παρὰ Δοσιθ'. αὐτ'. ἔνθα ἀνωτέρω). (ι) Εἰ κατὰ τὸν Φώτιον, (τίτλ. τ'. κεφ. λς'. ἐν τῷ θ'. βιβλίῳ τοῦ Κώδικος. τίτλ. ζ'. διατάξει, α'. ὃ ὅρα ταῦτα καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἀριστηνοῦ ἐπιτομῇ τῶν Κανόν. τμήματι γ'. ἐπιγρ. γ'. εἰς σχῆλιον ἄλλως ἔχον τοὺς ἀριθμούς.) ὁ Βασιλέα ὑβρίζων, ἁπλῶς ὁ παιδεύσας, ὅτε τι σκληρὸν, ἢ πραχὺ πάσχει (ἐπεὶ ἡ ἀπὸ κακοήθους κατεσκέδασε τὴν ὕβριν· ὁπότε καθαφρενητὲς, ἢ ἀπὸ ἀνοησίας, ὁπότε καὶ ἐλεημονητὲς, ἢ ὡς ἀδικούμενος, ὁπότε καὶ συγχωρητὲος) σχολῇ γ' ἂν ὁ Ἐπίσκοπον ἀτιμάσας κολασθείη, ἐκτὸς εἰ αὐθαδία, ἢ δυσρεπία τοῦτο

τῷ Λαῷ σε, ἢ τὰ ἑξῆς. ΚΑΝΩΝ ΝΣ'.

Κληρικὸς ὑβρίζων Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον, ἀφορίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΝΖ'.

Εἴτις τὸν πεπηρωμένον τι μέλος χλευάσῃ, ἀφορίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΝΗ'. (α)

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος ἀμελῶν τῷ Κλήρῳ, ἢ τῷ Λαῷ. ἢ μὴ παιδεύων αὐτὸς τὴν εὐσέβειαν, ἀφορίζεται. ἐπιμένων δὲ τῇ ῥαθυμίᾳ, καθαιρεῖται. ΚΑΝΩΝ ΝΘ.

Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος (1) μὴ ἐπιχορηγῶν τοῖς ἐν δεέσι Κληρικοῖς τὰ δέοντα, τὰ αὐτὰ τοῖ ανωτέρῳ πασχέτω, ὡς φονευτὴς τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ. ΚΑΝΩΝ Ξ'. (β)

Ὁ τὰ ψευδεπίγραφα (2) τῶν ἀσεβῶν βιβλία ἐπ' Ἐκκλησίας ὡς Ἅγι-

(α) Τῆς ς'. ιθ'. (β) τῆς ς'. ϛ'. ξγ'. τῆς ζ'. θ'. Ἀθανασίᾳ ϛ'.

τῦτο ποιήσειν. Ὁ δὲ κακολογῶν Πατέρα, ἢ Μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω (Λευϊτ. κ'. ἡ. ἢ Ματθ'. ιε'. 4), ἤγεν ἐκκοπτέσθω τῆς θείας κοινωνίας. τῦτο γὰρ θάνατος τοῖς μετρίως γεῦν νενεχέσιν. (ὅρα Βασιλείᾳ νε, ἢ τὴν γ'. τύτῳ σημείωσιν). μετανοήσας γεῦν. αἰτείτω ἀ. συγγνώμην παρ' αὐτῶν τῶν γονέων, εἶτα κανονιζέσθω παρὰ τῷ πνευματικῷ Πατρός. τῶν δὲ γονέων ἡ μαρτυρία κατὰ τῶν οἰκείων παίδων, ἢ χωρὶς ἄλλης μαρτυρίας ἰσχύει. (1) Ὁ μὲν Βαλσαμ. ταῦτα πείσεσθαί φησι τὸν Πρεσβύτερον, εἴ τινος εὐπόρου ἐφοικίᾳ ἀξιωθείη, Χωρεπισκοπίας δηλαδή, ἢ Πρωτοπαπίας. ἢ ἄλλῳ τοιύτῳ, ἃ γὰρ ἄλλοις δίκαιον παιδευθῆναι. ἢ ἄλλως νοητέον τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶ Καν'. ὅτι ἃ μόνον αἱ Ἐπισκοπαὶ, ἀλλὰ ἢ αἱ χωρίαι, αἵτινες τοὺς Πρεσβυτέρους ἀφωρισμένας εἶχον εἰσοδήματα, αὐτῶν ἕνεκα τῶν Πρεσβυτέρων. (ὅρα τὴν σημείωσιν τῷ, ις', τῆς ζ', ἢ τὰ τελευταῖα τῆς, θ'. ἀποκρίσεως τῷ Βαλσαμ.). ὅθεν τοιύτοις πόροις εὐθηνούμενοι, ἢ μὴ ἐλεοῦντες τοὺς ἀπόρους τῶν Κληρικῶν, παιδεύεσθαι δίκαιον.

(2) Ὁ ἅγιος Μελέτιος ὁ ὁμολογητὴς καταλέγει τὰ ψευδεπίγραφα βιβλία Ἀλφαβῆτα Ἀλφαβήτῳ αὐτῷ, πλὴν δηλ. τῶν ὀνομασθέντων θεοπνεύστων ὡ τῷ τῶν Ἀποστόλων τε Κανόνι, ἢ ὡ τῇ κατ' ἐκ τύτους ὑποσημειώσει, ἀναφέρει ὡ μὲν τῇ Παλαιᾷ, Ἀποκαλύψεις, Ἀδαμ, Ἐνὼχ, Ναμεχ, τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, Ἠλιᾶ, Σοφονίᾳ, Μωϋσέως, ἢ τὴν τῦ-

τε

Ἅγια ἀναγινώσκων, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΞΑ'. (α)

Ὁ ἐλεγχθεὶς (1) εἰς πορνείαν, ἢ ἄλλας τινὰς ἀπηγορευμένας πρά-

(α) Τῆς Ϛ'. ς'. τῆς δ'. καὶ τῆς ς'. γ'. Ἀποσ'. ιζ'. ιη'. ιθ'. Βασιλ'. ιϛ'. κγ'. Καρθ. νθ'.

τὴν λαβίκην. προσευχὴν Ἰωσὴφ τὸ παγκάλλι. Ψαλμοὺς Ἐλδὰδ, Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντος, καὶ τρίτην ἔσδρα, καὶ ξύλινας ῥήσεις Ἡσαΐου. Ἐν δὲ τῇ Καινῇ πάλιν, Ἀποκαλύψεις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Πέτρου, καὶ τοῦ Πλούλου. ἐπιστολὴν Βαρνάβα, Ἱερεμίου Ἰακώβου. διαταξεις καὶ περιόδους τῶν Ἀποστόλ. Εὐαγγέλ. Ματθαίου, Θωμᾶ, καὶ Φιλίππου. Διδασκαλίαν Κλήμεντος παρὰ Βαρνάβα. πράξεις τοῦ Παύλου, διδαχὴν Ἰγνατίου, καὶ Πολυκάρπου. Σίμωνος, Δημᾶ, Κλεόβου, καὶ τοῦ Νικολάου καινὰς καὶ παραγράπτους βίβλους, ἃς καὶ ἐκθέσεις Ἀποστόλων ὠνόμασαν, ἔτι αἱρετικῶν βιβλία, ἕβδομον Εὐαγγέλιον, ἑπτάλογον ἀγάπην, θησαυρὸν ζωῆς, καὶ τῶν μυστηρίων. πραγματείαν τῶν εὐχῶν, καὶ γιγάντων. πράξεις Ἀνδρέου, καὶ τοῦ Χριστοῦ παιδικά. Βλέπε καὶ τὸν ὠκεανῷ κοινῇ Φράσει ἐκ δεδομένον Νέον Θησαυρὸν λεγόμενον, τὸν περιέχοντα βίους ἁγίων τὸν ὑπὸ τοῦ Ἰωαννίτου Συγδυρῇ, (εἰς σελ. 329.). καὶ τὸν Βλάσαριν (ὠ τῷ Ϛ'. στοιχείῳ, κεφ. ια'.) κατὰ πλάτος περὶ τούτων γράφοντος. Ἦσαν δέ ποτε καὶ τοῦ Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ Ἱερεμίου, καὶ τοῦ Ἐνὼχ ἀπόκρυφα βιβλία, καὶ ὠθεύθησαν. ἴσως δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἠφανίσθησαν, συναγέται δὲ τοῦτο. ἐπὶ μὲν Ἡλιοῦ, ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀποστόλου (α'. Κορινθ'. κεφ. Ϛ'.) „ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, κξ'. (παρὰ Γρηγορ'. Ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου, καὶ Φωτίου εἰς τὰ ἀμφιλόχεια.) ἐπὶ δὲ τοῦ Ἱερεμίου, ἀπὸ τῶν τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλ. (Ἐφεσίων. ε'.), „Διὸ λέγει, ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. (ὁ αὐτὸς Γρηγόρ. καὶ Φώτιος). ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐνὼχ, ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα ἐπιστολῆς (✲ 14) „προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις Ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων „Ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ὠ μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν, κξ'. (*) Ὥσε δὲ κωλυθῆναι τὴν κληρωσιν, ὅρα τίνες ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἐλέγχοντες, Καρθ. ρμ'. ρμά. καὶ τῆς Ϛ'. ς'. καὶ Ζωναρ. ὠ τούτῳ τῷ Καν'. καὶ Ἁρμενόπλ. βιβλ. α', τίτλ. ς', καὶ βιβλ. ε'. τίτλ. α'. οὐχ ὅπως δὲ ὁ ἐλεγχθεὶς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατηγορηθεὶς μόνον, ἐὰν μὴ προαποδυσηται τὰ τῆς κατηγορίας οὐ κληροῦται. (Καρθαγὼ. νθ'. πξ'. Φωτ'. Νομικὸν τίτλ. α'. κεφ. η'. καὶ τίτλ. θ'. κεφ. α'. Χρυσος'. ὁμιλία ιε'. τῆς α'. πρὸς Τιμόθεον τόμ. ια'. σελ. 601.). ἵνα δὲ εἰδῇς ἐκ περι-

πράξεις ὁ κληρῶται.

ΚΑΝΩΝ ΞΒ'. (α)

Ὁ ἀρνησάμενος Κληρικὸς τὸ μὲν ὄνομα τῦ Χριστῦ, ἀποβάλλεται (1). τὸ δὲ τῦ Κληρικῦ, καθαιρεῖται. μετανοήσας δὲ, ὡς Λαϊκὸς δεχθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΞΓ'. (β)

Τῶν Φαγόντων κρέα ἐν αἵματι ψυχῆς αὐτῦ, ἢ θηριάλωτον, ἢ θνησιμαῖον (2), οἱ μὲν Ἱερατικοὶ, καθαιρῦνται, οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀφορίζονται.

ΚΑΝΩΝ ΞΔ'. (γ)

(3) Καὶ οἱ ἐν παρασυναγωγῇ Ἰουδαίων, ἢ αἱρετικῶν εἰσελθόντες προσεύξασθαι, καθαιρεισθωσαν μὲν οἱ Ἱερατικοὶ ἀφοριζεσθωσαν δὲ οἱ Λαϊκοί.

ΚΑΝΩΝ ΞΕ'. (δ)

Καὶ οἱ ἅπαξ πλήξαντες ἐν μάχῃ τινὶ (4), ἢ θανατώσαντες (5) καθαιρεισθωσαν, ἢ ἀφοριζεσθωσαν.

ΚΑ-

(α) Τῆς α'. ια'. Ἀγκύρ. α'. ϛ'. ιϛ'. ς'. Πέτρου ι. Βασιλείου, ογ'.
(β) Γενες. θ'. 3. 4. (γ) Ἀποστ. ζ'. μέ. σα. τῆς ς'. ια'. Ἀντιοχείας α'. Λαοδ. ς'. λϛ'. λγ'. λζ'. λη'. λθ'. (δ) Ἀποστ. κζ'. Ἀγκύρ. κα'. κϛ'. κγ'. τῆς ς'. γα'. Βασιλ'. ϛ'. η. ια'. ιγ'. μγ'. νϑ'. νε. νς'. Νύσσ. ε'. Ἀθανασίου ἐπιστολῇ πρὸς Ἀμμῶν Νης. ιϑ'.

περιουσίας τίνες οὐκ ἂν εἶεν δίκαιοι κληρωθῆναι, ϐλέπε ἔτι (μετὰ τὰ ἀμέσως ῥηθέντα) Ἀποστόλ. ιζ'. ιη. ιϑ'. κϛ' οη. π'. πϛ', Τῆς α'. ϛ', Τῆς Νεοκαισαρείας. η. ιϛ'. τῆς Σαρδικῆς ι'. τῆς Καρθ. μγ'. Βασιλ'. ι'. ιϛ'. ιϑ'. ξϑ'. ἢ ὡ τῇ ὀγδόῃ ἀσκητικῇ αὐτῦ διατάξει. Κυρίλλου δ'. Νηστευτῦ ιη. κζ'. Νικηφόρου ζ'. (1) Τῆς Ἐκκλησίας δηλονότι (Ζωναρ.)

(2) Τοιάδε εἰσὶ ἢ τὰ πνικτά. ἢ ὅρα πρᾶξ. Ἀποστόλ. ιέ. 20. τοίνυν, ὧν ζώων ἐκ τῦ αἵματος μέρος γῦν οὐκ ἐκχεῖται θανατωμένων, ταῦτα οὐκ ἐσθίονται. (3) Ὁ Ἀριθμὸς ὅδε, καθ' ὃν ἰάσσονται οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, κατὰ γνώμην εἰσὶ τῦ Ζωναρᾶ ἢ Βλαστάρ. ὡ δὲ τοῖς κατ' ἔκδοσιν πρακτικοῖς, ἄλλως ὠκονόμηται, οἷον ἀπὸ τῦδε τῦ, ξδ'. ἕως τῦ τελευταίου, δηλδ'. τῦ, πέ. ὠαλάσσει ἡ τάξις. παρ' ἄλλοις δὲ ἀπὸ τῦ εἰρημένου, ξδ'. ἕως τῦ ξζ'. διαφέρει. (4) Μάχην δὲ φιλονικίαν εἰπεῖν, οὐχὶ πόλεμον (Ζωναρᾶς) (5) Ὁ Φώτιος (τίτλῳ ϑ'. κεφαλ. κϛ'.) ἐκ τῆς διαθέσεως ἢ τῦ ὀργάνου, ἐφ' ᾧ μέσου, ᾧ χρῆται ὁ πλήττων, διαγινώσκεσθαι ἀποφαίνεται τόν τε ἑκούσιον, ἢ τὸν ἀκούσιον φόνον.

ΚΑΝΩΝ Ξς'. (α)

Ὡσαύτως ἡ οἱ νηστεύοντες, Κυριακὴν, ἢ Σάββατον (1), πλὴν τοῦ ἑνὸς ἡ μόνου, καθαιρείσθωσαν. ἡ ἀφοριζέσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΞΖ'. (β)

Ἀφοριζόμενος ὁ φθείρας Παρθένον ἀμνήστευτον, ἀναγκάζεται ἡ γῆμαι αὐτὴν καὶ ἡ πενιχρά.

ΚΑΝΩΝ ΞΗ'. (γ)

Εἷς ἡ ὁ αὐτὸς, εἰ χειροτονηθεὶς παρ' ὀρθοδόξῳ, ἀναχειροτονηθείη

(α) Τῆς ς'. νέ. πθ'. Γάϊος. ιή. Θεοφ'. ά. Πέτρ. ιέ. (β) Βασιλ'. κδ'. (γ) Ἀποστολ. μς'. μζ'. Καρθ. νζ' τῆς ϛ'. ζ'. τῆς ς'. η'.

(1) Οὐ νηστεύομεν τὸ Σάββατον ἡ διὰ τὴν δημιουργίαν, ἡ διὰ τὴν τῶν Μαρκιονιστῶν αἵρεσιν, οἵτινες ἐνήστευον ἀντιτεθράμμενοι τῇ τιμῇ τοῦ Δημιουργοῦ (ἐπιφαν'. Κύπρου περὶ αἱρέσεως τῶν Μαρκιονιστῶν τόμ. ά. σελίδι. 304). ἴσως δὲ ἡ διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὴν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου. καθ' ἕνα τρόπον εἴρηται ἡ τῷ Θεοφόρῳ Ἰγνατίῳ (ἐπιστολῇ πρὸς Φιλιππησίους) „ὅτι χριστοφόρους ἐστὶν ὁ νηστεύων Σαββάτου, ἡ Κυριακῇ. ὁ γὰρ αὖ, ὁ νηστεύων διὰ τὴν δημιουργίαν. ἢ κατὰ τοὺς Μαρκιονιστὰς, εἴη χριστοκτόνος. (ὁρα Φιλαστόργιον Τυριανὸν εἰς τὰ σχόλια τῶν Ἀποστολ. διαταγῶν). Νηστεία δέ ἐστι ἡ παντελὴς ἀποτία, (ὡς ἡ ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῦται) ἡ ἡ ξηροφαγίᾳ. ἤγουν ἡ ἀπέχουσα ἄρτου ἡ ὕδατος ἀπόχευσις κατὰ τὴν αὐτὴν, (ὁρα ἡ τὴν σημ'. εἰς τὸ β'. Πέτρ. ἡ τὴν εἰς τὸν. νέ. τῆς ς'.) ἣν ἀπαιτούμεθα τηρεῖν τῇ μεγάλ. Μ', ἡ ἑκάστῃ δ'. ἡ ε', καθὼς ἡ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι ἅγιοι διατάττονται. (ὁρα τὴν τοῦ ξθ'. σημείωσιν τῶν Ἀποστολ.) Εἰδὲ δι' ὡρισμένων ἡμερῶν νηστεύοντός τινος καθ ἕξης, δι. δέκα τυχὸν, ἢ ὀκτὼ κατ' ἔρωτα ἀσυνηθείας ἕπεται συμπεριλαμβάνεσθαι καὶ τὰς τοῦ ὡρισμένας ἡμέρας ἡ Σάββατα, ἡ Κυριακὰς (εἰ ἡ τολλοῖς τῶν ἁγίων δηλοῦται, ἡ μέχρι τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀδιακόπως νηστεύουσιν) ὃ ἔξεστιν ἐπιμίξαι ἡ ἡσθῆναι ἡ, ὡς αὐτῇ τῇ Κυριακῇ νομιζομένῃ, καθὼς ἡ ἐν τῷ πολλαχοῦ τοῦτο ἐγίνετο. ἐκείνους γὰρ προσάγοντες, μὴ κακῶς τινὲς ἑαυτοὺς τῆς τοῦ Σαββάτου ὅτε δι' ἐργασίας. ὅτε διὰ νηστείας ἡ ὁ Ἠλίας. ἡ ὁ Δανιὴλ ὠνήσειαν τυγχάνωσι, ὁ μὲν ἡ ἑβδομάδας τεσσαρακοντα. ὁ δὲ τοὺς τρισμυρίους. ἵνα καὶ ἡ ἐν τούτοις ὁ Θεὸς, (Ἰωάννης Δαμασκ. τῆς ἀ ἐκ τῆς ἐξαημερικὰ, βιβλίου δ. κεφάλ. ιϛ'. κατὰ Ἰουδαίων περὶ Σαββάτου.).

θείη (1), σὺν τῷ χειροτονήσαντι καθαιρεῖται, τὸν γὰρ ὑπὸ αἱρετικῶν χειροτονηθέντα, ἢ μὴ βαπτισθέντα, ὅτε πιστὸν, ὅτε Κληρικὸν δυνατὸν εἶναι.

ΚΑΝΩΝ ΞΘ'. (α)

Ὁ ἐκτὸς ἀσθενείας μὴ νηστεύων τὴν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν, ἢ δ'. ἢ παρασκευὴν (2), Ἱερατικὸς μὲν ὢν, καθαιρεῖται. Λαϊκὸς δὲ ἀφοριζέται.

ΚΑΝΩΝ Ο'. (β)

Καταταυτὰ ποιναὶ ἀτθέντων ἢ οἱ μετὰ Ἰουδαίων νηστεύοντες, ἢ ἑορτάζοντες, ἢ τὰ αὐτῶν ἄζυμα ἤτοι τοιοῦτον δεχόμενοι (3).

ΚΑΝΩΝ ΟΑ'. (γ)

Ὁ ἔλεον ἀπενεγκὼν (4) εἰς ἀπίστων ναὸς, ἢ λύχνους ἅπτων, ἀφοριζέται.

ΚΑ-

(α) Ἀποστόλ. ξδ'. Λαοδ. ν'. Πῆς ϛ'. νέ. πθ'. Πέτρου ιέ. Τιμοθ'. ἡ. ί. (β) Ἀπος. ζ'. Ἀντιοχ'. ά. Καρθ. ξθ'. τῆς ϛ'. ια'. Λαοδ. κθ'. λζ'. λή. λθ'. (γ) Ἀπος'. ζ. ό. Ἀντιοχ'. ά. Καρθαγ'. ξθ'. τῆς ϛ'. ια. Λαοδ. κθ'. λζ'. λή. λθ'.

---

(1) Ἀναχωστέον εἶναι τὸν ὑπ' ὀρθοδόξου πρότερον χειροτονηθέντα, ἀναπόδεκτον. τὸν δὲ ὑπὸ αἱρετικῶν, ἀκινδύνως πάντες, διὰ τὰ ἐν τῇ Κανόνι. καίτοι οἰκονομικῶς πολλαὶ χειροτονίαι (καθὼς καὶ βαπτίσματα, καὶ ὅρα ταῦτα ἐν τῷ μς'. τῆς β'. καὶ τῆς ϛ'. νέ.) ὑπὸ αἱρετικῶν ἀνεξελέγκτων γινόμεναι προσεδέχθησαν ὑμῖν δὲ καὶ ὑπὸ ἐλεγχομένων.

(2) Σημειωτέον ὅτι ὡσαύτως τάττει τιθέασιν ὁ Κανὼν τὴν τε ἁγίαν τεσσαρακοστὴν τῶν Ιʹ σχα καὶ τὴν δ'. καὶ ϛ'. (Ζωναρ. καὶ Βαλσαμ. Ἀπικρίσ. 54.) οἱ δὲ Λατῖνοι ἀπ' ἐναντίας καὶ τούτου τοῦ Κανόνος, τῇ δ'. κατα λύουσιν, ἀντὶ δὲ ταύτης νηστεύουσι τὴν ζ'. ἕτερον Κανόνα τὸν, ξδ'. τῶν αὐτῶν Ἀποστόλων ἀναιροῦντες. ὅρα καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ξς'. Κανόν. σημείωσιν. καὶ Ἀργυρίτην σελ. 17. καὶ 18. τοιγαροῦν ἐναντιούμενον Λατίνοις διὰ τὴν τετράδα ἡμεῖς δὲ εἰς ξηροφαγίαν ταύτας ἀπάσας διάγειν ἐπιτατόμεθα. καὶ ὅρα Λαοδ. ν'. καὶ τὴν τούτου σημ. Ἐπῆλθαν, Εἰρλ. γ'. τόμ. ά. σελίσ. 809. κατὰ αἱρέσεων. ὡς τῶν κατὰ Ἀερίου. καὶ μεγάλου Ἀθανασίου τόμ. ϛ'. σιλ. 700. Ἀνάγνωθι καὶ Μελέτιον Ἐκκλησιαστικ. Ἱστορ. τόμ. ά. σελ. 389. 390. (3) Ὡσαύτως καθαιροῦνται, ἢ ἀφορίζονται οἱ ταῖς θυσίαις τῶν Ἀγαρηνῶν ἑσθίοντες. (4) Ἦτοι ὁ ὡς εἰδὼς προσαγωγῆς καὶ προσφορᾶς ἀπενεγκὼν καταλλήλους. ὁ δὲ ἀπεμπολήσεως χάριν, οὐκ εἶμαι.

ΚΑΝΩΝ ΟΒ'. (α)

Ο ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλοτριώσας Κληρικὸς, ἢ Λαϊκὸς, χηρὸν, ἢ ἔλαιον (1). ἀφορίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΟΓ'. (β)

Ο εἰς οἰκείαν χρῆσιν ἁγιασθὲν (2) σκεῦος, ἢ ὀθόνην (3) σφετεριζόμενος, ἀφοριζέται.

ΚΑΝΩΝ ΟΔ'. (γ)

Ο ὑπὸ ἀξιοπίστων ἐπιτίνι κατηγορούμενος Ἐπίσκοπος, διὰ δύω Ἐπισκόπων ὑπὸ τῆς Συνόδου καλείσθω (4) τρὶς, ᾗ ἐὰν μὴ ἀπαντήσῃ, παιδευέσθω κατὰ τὸ δόξαν τῇ Συνόδῳ.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'. (δ)

Εἰς μαρτυρίαν τὴν κατὰ Ἐπισκόπου, αἱρετικὸν μὴ προσδέχεσθαι, ἀλλὰ μηδὲ πιστὸν ἕνα (5). ἐπὶ στόματος γὰρ δύω, ἢ τριῶν, κτλ.

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. ογ'. τῆς αϚ'. ἱ. Νίσσ. ϛ. (β) Ἀπος'. οϚ'. τῆς αϚ'. ἱ. Νύσσ. ή. (γ) Καρθ. ή. κζ'. λή. οδ'. μς'. τῆς Ϛ'. ς'. τῆς δ'. κά. (δ) Τῆς αϚ'. τῆς ς. πέ. τῆς Ϛ. ς. Καρθ. ρλζ. ᾗ ρλή. ὅρα Ματθ. ιή. 16. ᾗ ά. πρὸς Τιμόθ. ε. 19.

---

(1) Ἔντισιν ἐκδόσεσι πρόσκειται, ᾗ τὸ, ἐπίπεμπτον προσιθέτω μεθ' ἃ ἔλαβεν. ὅπερ ὅτε ὡ ταύτῃ τῇ κατὰ τὸν Ζωναρ. ἢ Βλασαριν, ὅτε ὡ τῇ τῶν πραχτικ. πρόσεσιν ἐκδόσει. ὥιοι ἂν ἑρμηνεύσιν αὐτὸ, πενταπλάσιον, οἱ δὲ εἰ πεμπτημόριον αὐτὸ ἐξηγῶνται. ὅρα δὲ περὶ τούτου τῶ ἐπιπέμτω, Δευτερονόμ. ιϚ'. 17.

(2) Ἀνατεθὲν ἀφιερωθὲν τῷ Θεῷ. (3) Διὰ τῆς ὀθόνης, πᾶν ὕφασμα ἐσήμανε. (4) Καλεῖσθαι δὲ μόνον τὸν Ἐπίσκοπον κατὰ νόμους ἐστὶν, ἀλλὰ ᾗ πάντας τοὺς ὠφείλοντας ᾗ ὠφελομένους ἀπὸ οἵας ἂν ὦσι κατασάσεως, διὰ τριῶν ἐπιφωνημάτων ἐγγράφων τριακονθημέρων, ᾗ οὐχὶ διὰ μηνυμάτων ἐγγράφων ὀλιγονημέρων (Βαλσ. ὡ τῇ τῶ παρόντος ἐξηγήσ. ᾗ τῶ κ'. Καρθαγ'.). ὁ δὲ Χρυσόστομος οὐκ ἦν ἄξιος παιδείας μὴ ἀπαντήσας τῇ Συνόδῳ, ἐπεὶ ὡ αὐτῇ, ᾗ κατηγορεῖτο, ᾗ κρίται ἦσαν Φανερῶς αὐτῷ ἐχθροί. ὅρα ᾗ τὴν σημ'. τὴν Ϛ'. τῶ ά. Καν'. Κυρίλ.

(5) Ὅταν εἰς ἔκπτωσιν τῶ βαθμῶ Ἱερωμένων ἀπόβλέπῃ ἡ κατηγορία, ὅτε δύω πιστῶν ᾗ ἀνεπιλήπτων ἀρκεῖν τὴν μαρτυρίαν ὁ Ζωναρᾶς εἴρεται. ὅτε δὲ αἱ Φωναὶ ἀπόντων μαρτύρων ὡ τοιαύτῃ ὑποθέσει ἰσχύουσιν. ὁ δὲ Ἁρμενόπλ. νόμος ἐσί φησι (Συβλ'. ά. τίτλ. ά.) μὴ ὁμνύειν τοὺς μάρτυρας.

ΚΑΝΩΝ Ος'. (α)

Μὴ ἐξεῖναι Ἐπισκόπῳ ἐν τάξει κληρονομίας, εἰς τὰς οἰκείας μεταβιβάζειν τὴν ἐπισκοπήν. ἢ μήν, ἄκυρον ἔσῳ τὸ γινόμενον, ἢ ὑπὸ κληροδοτήσας, ἀφορισθήτω. ΚΑΝΩΝ Οζ'.

Ὁ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τὸ σκέλος πεπηρωμένος, ἐπισκοπείτω. ΚΑΝΩΝ Οη'.

Ὁ δὲ ἄμφω, ἢ κωφὸς, μένειν, ἵνα μὴ ἐμποδίζεται τὰ ἐκκλησιαστικά. ΚΑΝΩΝ Οθ'. (β)

Ὁ δαιμονῶν ὅτε κληροῦται, ὅτε συνεύχεται τοῖς πιστοῖς, ἕως ἂν καθαρθῇ (1). ΚΑΝΩΝ Π'. (γ)

Τὸν ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντα, ἢ βαπτισθέντα, ἢ ἐκ φαύλης (2) διαγωγῆς, μὴ παρ' αὐτὰ ἐπισκοπεῖν, εἰμὴ κατὰ θείαν χάριν (3). ΚΑΝΩΝ ΠΑ'. (δ)

Τὸν μὴ ἀφισάμενον Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον τῶν κοσμικῶν φροντίδων, καθαιρεῖσθαι. ΚΑΝΩΝ ΠΒ'. (ε)

Οἰκέτας (4), καὶ ἂν ἄξιοι φανῶσιν, ὡς ὁ ὀνήσιμος, μὴ κληροῦσθαι ἄνευ

(α) Ἀντιοχείας κγ'. (β) Τιμοθ. β'. γ'. ιέ. τῆς ς'. ξ'.
(γ) Τῆς α'. β'. Λαοδ. ϛ'. Σαρδικ. ι'. τῆς αβ'. ιζ'. Νεοκαισ. ιβ'. Κυρίλ δ'
(δ) Ἀποστόλ. πγ'. τῆς δ'. γ'. δ'. ζ'. τῆς αβ'. ιᾱ. Καρθ. ιη'. τῆς ζ'. ί. (ε) Τῆς ς'. πέ. τῆς δ'. δ'. Βασιλείε μ'. μβ'. Ὅρα τὴν πρὸς τὸν Φιλήμονα ἐπισ'. Παύλε, 13. 14.

---

(1) Ὁ δι' ὅλε μαινόμενος, ὅτε συνείχεται, ὅτε μεταλαμβάνει. ἐκδιαλειμμάτων δὲ τὴν μανίαν πάσχων, ἢ μεταλαμβάνει (κατὰ τὸν, γ'. Τιμοθέε.) (2) Ἐκ τῶν σκηνικῶν μίμων, μεθύσων, δημοσίων πόρνων (ἢ ὅρα τὰς τοιάτας κατὰ πλάτος εἰς τὸ λβ'. κεφ. τῆ, ἡ βιβλίε τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν.) ἢ ἐξ ἀγορᾶς. (ὡς φησιν ὁ ί. τῆς ω' Σαρδικ. ἤγουν ἐκ τῆς δημώδες συγχύσεως, ἢ πλουσίων, ἢ σχολαστικῶν. ἴσως τῶν ἐπὶ λόγε σχολαζόντων ἢ τῶν τοιάτων, (ὅρα ἢ τὸν Ζωναρ. ω' τῶ ἑρμηνεύω ί τῆς ω' Σαρδικῆ.)

(3) Κατὰ Ἀποκάλυψιν, ὡς συνέβη Ἀνανίᾳ περὶ Παύλε (ὡ τις πρακτικ. Συνοδικ. Ἀρμενόπυλις ἐπιτεμῆς ἐπιγραφῇ β'. τμήματι ά.)

(4) Οἰκέτας τὰς ὑπεξουσίας νοητέον, εἰ τετραχῶς λέγονται, ἢ φύσει

ἄνευ τῆς τῶν δεσποτῶν αὐτῶν γνώμης, καὶ ἐλευθερώσεως.

ΚΑΝΩΝ ΠΓ'. (α)

Ἱερατικὸν σχολάζοντα στρατείᾳ (1), καὶ βουλόμενον ἀμφότερα (2) κατέχειν, ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν, καὶ Ἱερατικὴν διοίκησιν, καθαιρεῖσθω. "τὰ γὰρ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

ΚΑΝΩΝ ΠΔ'. (β)

Ὁ ὑβρίσας (3) Βασιλέα, ἢ Ἄρχοντα ἀδίκως, Κληρικὸς μὲν, καθαιρεῖται, Λαϊκὸς δὲ, ἀφορίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΠΕ'. (γ)

Ἔσω ὑμῖν πᾶσι Κληρικοῖς, καὶ Λαϊκοῖς βιβλία (4) σεβάσμια καὶ ἅγι-

---

(α) Ἀποστ. ε'. πρ. τῆς δ'. γ'. ζ'. τῆς ἁ'. ια'. τῆς ζ'. ἰ. Καρθ. ιη' Ματθ. κδ'. 21. (β) Ἀποστ. νε. (γ) Ἀποστ. ξ'. τῆς ς'. β'. Δασδ νθ'. ξ'. Καρθ. λδ' νδ'. Ἀθαν. ἐκ τῆς λθ'. ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς Κανὼν β'. Γρηγορ. Θεολ. ὡ τοῖς ἔπεσι.

σει, ὡς Υἱὸς πρὸς Πατέρα, ἢ τύχῃ, ὡς δοῦλος πρὸς Δεσπότην. (χειραγωγὸς δὲ δοῦλος ὁ ἀγορασθεὶς). ἢ γάμῳ, ὡς γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα. ἢ ἀπογραφῇ, ὡς ταξεώτης πρὸς τὸν στρατηγόν. πρόσθες δὲ καὶ πνευματικῇ συντάξει, ὡς ὁ ἀναδοχος Μοναχὸς πρὸς τὸν ἀναδεξάμενον καὶ αὐτὸν Μοναχόν. Ἐὰν δὲ εἰδήσει τῶν ἐξουσιαζόντων οἱ ὑπεξούσιοι πορνεύουσιν, οἱ Ἱερεῖς τὰς προσφορὰς ἐκείνων τῶν ἐξουσιαζόντων μὴ δεχέσθωσαν (Ἀριστηνὸς ὡ τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, σχόλιον, τμήματι β'. ἐπιγραφῇ γ'. ὡ τοῖς πρακτικοῖς τῆς Συνόδου σελ. 13.) ὅρα καὶ β'. σημείωσιν τοῦ ιζ'. Ἀποβάλ. ἐκ τούτου δὲ συμπεραίνεται, ὅτι ὅτε μνημονεύονται πρὸς Θεόν.

(1) Ἴσως τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν λέγει στρατείας.

(2) Δῆλός ἐστιν ὁ τοῖς δυσὶ τούτοις σχολάζων, ἤγουν ὁ πάπας. διὰ ἔνεκα ἁρμόδια εἰσὶ τὰ λαληθέντα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ὁσίου πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, καὶ ὅρα ταῦτα ὡ τῇ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τὸν μονήρη βίον ἀσκοῦντας ὡ οἷς σοφῶς διὰ μακρῶν τὴν ἐξωτερικὴν ἀρχὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς διοικήσεως. ὡσαύτως καὶ Συνέσιος ὁ σοφὸς ὡ ἐπιστ. 118 πρὸς Ἀθανάσιον τὸν ὑφηγούμενον ἀπαναίνεται τὴν κατοχὴν ἀμφοτέρων τῶν ἀρχῶν. (3) Ὕβρεις παρὰ τοῖς Βασιλεῦσι πρὸς τῶν ὑπηκόων γινόμεναι, καὶ οἱ δημόσιοι ἔλεγχοι λογίζονται. (Βλάσαρίος στοιχ. β'. κεφ ζ'.). ὅρα καὶ τὴν τοῦ νε. τῶν αὐτῶν Ἀποστόλων σημείωσιν. (4) Ἡ ὡ Λαοδικ'. ὡ τῷ κατὰ πλάτος Κανόνι ξ'. τὸν Βα-

ρὲχ

ἁγια, τῆς μὲν Παλαιᾶς Διαθήκης, Μωσέως πέντε, Γένεσις, Ἔξοδος, Λευϊτικὸν, Ἀριθμοὶ, Δευτερονόμιον. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ἕν. Κριτῶν, ἕν. Ῥὺθ, ἕν. Βασιλειῶν, τέσσαρα. παραλειπομένων τῆς βίβλου τῶν ἡμερῶν, δύω. Ἔσδρα, δύω. Ἐσθὴρ, ἕν. Μακκαβαίων, τρία. Ἰὼβ, ἕν. Ψαλτήριον, ἕν. Σολομῶντος, τρία. Παροιμίαι, Ἐκκλησιαστὴς, Ἆσμα ἀσμάτων. Ὠδῶν, δεκαπέντε. Προφητῶν, δώδεκα. Ἑνὸς ἑνί. Ὡσηὲ, Ἀμὼς, Μιχαίας, Ἰωὴλ, Ὀβδιου, Ἰωνᾶς, Ναοὺμ, Ἀμβακοὺμ, Σοφονίας, Ἀγγαῖος, Ζαχαρίας, Μαλαχίας. Ἑτέρων δὲ, Ἡσαΐας, Ἱερεμίας, Βαρούχ, τὰς θρήνους, καὶ τὰς ἐπιστολὰς, βούλεται καινονιζόμενα. ἡ οἱ Καρθαγ'. Καν'. λϐ'. καὶ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τὸν Τωβίαν, καὶ τὴν Ἰουδὴθ καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν ἐθέλει. ὁ μέγας Ἀθανάσιος (Κανόνι. ϛ'.) τὸν Βαρὰχ τὰς θρήνους καὶ ἐπιστολὴν, καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν κεχανονισμένα εἶναι, τὴν δὲ σοφίαν Σολομῶντος, τὴν σοφίαν τοῦ Σειρὰχ, τὴν Ἐσθὴρ, τὴν Ἰουδὴθ, τὸν Τωβίαν, τὴν καλουμένην διδαχὴν τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Ποιμένα, ἐγνωματεύει κανονιζόμενα. καλεῖ δὲ αὐτὰ καὶ ἀναγινωσκόμενα, ἔμην ἀπόκρυφα, ὡς οἱ πολλοί. „ ἐδαμοῦ γὰρ φησι τῶν ἀποκρύ-„ φων μνήμη, ἀλλ' αἱρετικῶν ἐπίνοια . . . ἵν' ὡς ἐκ τούτου παλαιὰ προ-„ φέροντες, πρόφασιν ἔχωσιν ἀπατᾶν τοὺς ἀκεραίους. Ἀναγινωσκόμενα βιβλία εἶησαν καὶ τὰ ἐφεξῆς. ὁ Νεεμίας. ἡ αἴνεσις τῶν τριῶν Παίδων. ὁ Βὴλ. ὁ Δράκων. ἡ Σωσάννα. ἡ β'. ἐπιστολὴ Κλήμεντος, νόθως κρίνεται παρὰ Φωτίῳ (βιβλιοθήκης κεφ. ριβ'.) ὁ δὲ Ποιμὴν, ὅτε φαίνεται ἄλλως ἤδη. Ὁ Θεολέγος Γρηγόρ. τὴν Ἀποκάλυψιν κανονιζομένην ἐθέλει. (ὡς καὶ τοῖς ἑπόμ. τοῖς αὐτοῦ, δηλοῦ. σελ. 98, καὶ 154 ὡς δὲ τῷ συντακτηρίῳ λόγῳ τῷ πρὸς τοὺς τῆς β'. Συνόδου Πατέρας, σελ. 516.) λέγων, „ πρὸς δὲ τοὺς ἐφεξῆς Ἀγγέλους (πέπεισμαι γὰρ ἄλλους ἄλλης „ προστετῆν Ἐκκλησίας) ὡς Ἰωάννης διδάσκει με, „ διὰ τῆς ἀποκαλύ-„ ψεως. Ὁ δὲ Ἰκονίου Ἀμφιλόχιος φησιν ἐμμέτρως (παρὰ Βαλσαμ. „ σελ. 1082.) τὴν δὲ Ἀποκάλυψιν Ἰωάννου πάλιν, τινὲς μὲν ἐγκρίνου-„ σιν, οἱ πλείους δέ νε νόθον λέγουσιν, κξ'. (ὅρα καὶ τὴν δ'. σημείωσιν τοῦ ϛ'. τῆς ϛ'.). Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας (σελ. 675.) τῆς Πενταπεύχου) Καὶ ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ ῥωμ. (σελίδ. 856 τῆς αὐτῆς Πενταπεύχου) κανονιζομένην κρίνει τὴν Ἀποκάλυψιν. ἣν καὶ ὁ Θεῖος Εἰρηναῖος (παρὰ Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐξ ἀπερράντων τοῖς Ἰουδαϊκοῖς) τὸ ὑψηλότατον ὀνομάζει βιβλίον τοῦ κόσμου. Καὶ ὁ ἅγιος Διονύσιος Ἀλεξανδρείας. (παρ' Εὐσεβίῳ), καὶ Παπίας ὁ Ἱεραπόλεως. καὶ Ἰουστῖνος. καὶ Εἰρηναῖος, καὶ Αὐγουστῖνος, καὶ Μεθόδιος, καὶ ἅπαντες οἱ χιλιασταὶ, κανονιζομένην ἔχουσιν. ὁ δὲ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτ. κρυφίαν καὶ μυστικὴν ἐπιφοίαν ὀνομάζει αὐτὴν (Ἐκκλησιαστικῆ Ἱεραρχία κεφ. γ'. τόμῳ α'. σελ. 190.). Καὶ ὁ μὲν Εὐσέβ. ὁ Παμφίλου (βιβλ'. 11. κεφαλ.

Παροιμίαι. Ἐκκλησιαστὴς. Ἄσμα Ἀσμάτων. Προφητῶν δεκαδύω. Ἡσαΐου. ἓν. Ἰερεμίου. ἓν. Ἰεζεκιὴλ. ἓν. Δανιὴλ. ἓν. Ἔξωθεν δὲ ὑμῖν προσιτορεισθω μανθάνειν ὑμῶν τὰς νέας τὴν σοφιαν τοῦ πολυμαθοῦς Σειράχ. Ἡμετερα δὲ, τυτέστι τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εὐαγγέλια τεσσαρα. Ματθαίου. Μάρκου. Λουκᾶ. Ἰωάννου. Παύλου ἐπιστολαὶ δεκατέσσαρες. Πέτρου ἐπιστολαὶ δύω. Ἰωάννου τρεῖς. Ἰακώβου μία. Ἰούδα μια. Κλήμεντος ἐπιστολαὶ δύω. Καὶ αἱ Διαταγαὶ ὑμῖν τοῖς ἐπισκόποις δι ἐμοῦ Κλήμεντος ἐν ὀκτὼ βιβλίοις προσπεφωνημέναι, ἃς ὐ χρὴ δημοσιεύειν ἐπὶ πάντων διὰ τὰ ἐν αὐταῖς μυστικὰ (1). Καὶ αἱ πράξεις ἡμῶν τῶν Ἀποστόλων.

Φ. 7. σελ. 306. εὐαγγελικῆς παρασκευῆς) τὴν Σοφίαν Σολομῶντος Πανάρετον προσαγορεύει. ὁ δὲ Γεώργιος Σύγγελος (ὡ σελ. 276. ἡ 220. τῆς χρονογραφίας) τῷ αὐτῷ ὀνόματι, δηλδ. Πανάρετον τοῦ Σειράχ τὴν Σοφίαν κλεΐζει. Καὶ ὁ Ἅγιος δὲ Ἐφραὶμ ὁ Σύρος πανταχοῦ ὡ τοῖς αὐτοῦ χρῆται εἰς μαρτυρίαν τῆ Ἀποκαλύψει, καὶ μὴν ἢ ὡ τῇ εὐχῇ τοῦ Μανασσῆ.

(1) Λῦται αἱ Διαταγαὶ ἀπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς οἰκουμενικῆς ς΄. Συνόδου (Κανόνι. Β΄.) διὰ τὰ ὡ αὐταῖς ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν παρωτεθῶτα νόθα τε ἢ ξώα. πρὸς βλάβην τῶν ἀναγινωσκόντων. καίτοι μετὰ τοῦτο, ὑπὸ πολλῶν διδασκάλων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας εἰς μαρτυρίαν παραλαμβάνονται.

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ (1) ΑΓΙΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

Οἱ τῆς πρώτης Συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανόνες εἴκοσι.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

ΤΩν οἰκουμενικῶν ἁγίων Συνόδων. Α΄. ὑπάρχει, ἡ κατὰ Νικαίαν τῶν, τιή. ἁγίων Πατέρων. ἥτις ἐπλήρωσε ἐξάρχοντας Σίλβεστρον Ῥώμης, καὶ τὸν αὐτῆ διάδοχον Ἰούλιον, διὰ τῶν ἐκείνων τοποτηρητῶν (Ὁσίου τῆ Κορδούβης Ἐπισκόπου, Βίτωνός τε, καὶ Βικεντίου Πρεσβυτέρων) Μητροφάνην Κωνσταντινουπόλεως. (διὰ τοῦ αὐτοῦ τοποτηρητοῦ Ἀλεξάνδρου Πρεσβυτέρου). Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρείας, μετὰ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, (ἔτι Διακόνου τελοῦντος) Εὐστάθιον Ἀντιοχείας. Καὶ Μακάριον Ἱεροσολύμων. τόν τε μέγαν Παφνούτιον, καὶ μέγαν Σπυρίδωνα τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τὸν ὁμολογητὴν Παῦλον Ἀναγνώστην τὴν ἱερ-

(1) Συνατικὸς χαρακτὴρ τῆς ἁληθοῦς οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐστὶν ὁ μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ κατ' αὐτὴν ὀρθοδόξου Βασιλέως συναθροσθῆναι ἅπαντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν Πατριάρχας, καὶ Ἀρχιερεῖς, ἢ ἀμέσως, ἢ διὰ τοποτηρητῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ὡς αὐτῇ προσχθέντα καὶ ὁρισθέντα συναδειν ταῖς προλαβούσαις Ἱεραῖς Συνόδοις, καὶ ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ Πατράσι. ταύτῃ τε. καὶ αἱ γεγονῆαι, προλαβόντως μὲν ὡς τῇ Ἐφέσῳ τὸ Β΄. κατὰ προσαγὴν τοῦ Κοπρωνύμου βασιλέως ἐναντίον τῶν θείων εἰκόνων. εἶτα δὲ ὡς Φλωρεντία ὑπὸ τῶν λατίνων, παρασιάζοντος καὶ τοῦ Κωνσταντινουπόλ. Βασιλέως Ἰωάννου Παλαιολόγου. ὃς ἦν Υἱὸς Μανουὴλ, οὐκ ἦσαν κυρίως καὶ ἀληθῶς οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, ἀλλὰ ψευδοσύνοδοι ὅτε γὰρ συνεφώνουν ταῖς πρὸ αὐτῶν ἁγίαις Συνόδοις, ὅτε ταῖς θείαις Γραφαῖς καὶ Πατράσιν. ἀμέλει καὶ ὅτε χάρις τοῦ Πνεύματος ἦν ὡς αὐτάς. Βλέπε καὶ Βλάσαριν ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς προθεωρίας τοῦ ἑαυτοῦ Νομοκαν΄. Καὶ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Μελετίου Ἀθηνῶν. τόμ. ά σελ. 72. καὶ Δοσιθέου Δωδεκαβίβλου σελ. 1018. Ἀνάγνωθι καὶ τὴν ά. σημείωσιν τοῦ. λζ΄. τῶν Ἀποστόλων.

τηνικαῦτα ὑπάρχοντα). γέγονε δὲ τῷ, ί. ἔτι τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, μετὰ, τιή. (1) ἢ τχέ. (2) ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ, κατὰ τὸ Ἀρείου, τοῦ δογματίζοντος κτίσμα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ὁ ὑπ' ἄλλου εὐνουχισθεὶς, εἰ μὲν ἐκ νόσου, ἢ βίας, μενέτω ἐν τῷ κλήρῳ (3), ἢ κληρούσθω, ἄξιος ὢν (4). εἰ δὲ χωρὶς ἐκείνων παυέσθω.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Μηκέτι τοὺς ἀπὸ ἐθνικῶν ἐπισρεφοντας, ἄνευ χρονίου (5) δοκιμασίας, βαπτίζειν, ἢ βαπτισθέντας εὐθέως (6) χειροτονεῖν, ὅτοι γὰρ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶν οἱ νεόφυτοι· εἰ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, ἐλεγχθείη ἔπειτα ὑπὸ δύω, ἢ τριῶν μαρτύρων τὸ πρόσωπον

(α) Ἀποστ. κά. κβ'. κγ'. κδ'. τῆς αβ'. ἡ. (β) Ἀποστ. π'.

(1) Βλάσαρις ὡ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰδίου Νομοκανονίου, ἢ Συνοδικῶν ἐν τόμῳ ά. σελ. 151. (2) Ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν τοῦ Ζωναρ. ἐξηγήσεων εἰς τοὺς Κανόνας. καθ' ἣν σημειοῦται τὸ τοιοῦτον ἔτος Λατινισί. ὅρα δὲ ἢ Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Μελετίου Ἀθηνῶν. τόμῳ ά. σελίδι. 330. Ταύτης δὲ τῆς Συνόδου Πρακτικὰ μάλιστα εἰσὶν, ἃ ὁ Γελάσιος συνέγραψεν. ὃς ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως ὑπῆρξε. (ὅρα Συνοδικῶν Πρακτικῶν τόμου ά. σελίδι. 151. ἢ Δοσιθέου δωδεκάβιβλον σελίδι. 1108.).

(3) Ἐὰν τυγχάνῃ Κληρικός. (4) Ἐὰν μὴ τυγχάνῃ Κληρικός.

(5) Ὁ χρόνος τῆς κατηχήσεως, καθ' ἣν δοκιμάζεται ὁ βαπτισθησόμενος, οὐχ ὁ αὐτὸς παρὰ πάντων διορίζεται, ἀλλ' ὑπὸ μὲν τῶν Διαταγῶν Ἀποστόλων (βιβλ'. ἡ. κεφ. λβ'.) ἔτη τρία. ὑπὸ δὲ τῆς ὡ Ἱλληβηρίτα τοπικῆς Συνόδου (Κανόνι. μβ'. ἢ. μδ'.), δύω. τοσαῦτα βούλεται ἢ ἡ Νεοκαισαρειανὴ διὰ τοὺς Σαμαρείτας ἐπισρέφοντας· ἡ δὲ ὡ Ἀγάθη τοπικὴ Σύνοδος (ὡ Κανόνι κε.). ὀκτὼ μῆνας μόνους. ὡ δὲ Ἀνάγκη, γίνεται ἔτι συγκατάβασις. ἢ ὅρα περὶ τούτων ἢ τὸν Δ'. Κοραῆν, σελίδι, χιν'. εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς Θεολογικῆς Διδασκαλίας τοῦ Μόσχας Πλάτωνος. (6) Ἡ. ρχγ'. Ἱστέον Νεοκαισαρεὺς ἐκ λαϊκῶν εὐθέως χειροτονεῖσθαι Ἐπίσκοπον οὐκ οἴεται δεῖν. ἀλλὰ πρότερον γίνεσθαι Κληρικὸν, ἢ μονῆν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, τὰς Γραφὰς διδασκόμενον ἢ τοὺς Κανόνας. τὸν δὲ μὴ οὕτω γινόμενον καθαιρεῖσθαι, ἐπὶ δὲ τοῦ πεπαιδευμένου, μὴ παρατηρεῖσθαι τὸν χρόνον.

πον (1) εἰς ψυχικόν τι ἁμάρτημα (2), καθαιρείσθω. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, κινδυνεύσει περὶ τὸν Κλῆρον.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τὸς Ἐπισκόπους, ἢ ἁπλῶς Κληρικὸς, μὴ ἔχειν συνεισάκτους (3) γυναῖκας, εἰ μὴ τὰς ἐγγισα συγγενίδας. (4)

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

Ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπων καθίσασθαι (5) τὸν Ἐπίσκοπον. ἐξ ἀνάγκης δὲ, ὑπὸ τριῶν. συμψηφισομένων γράμμασι καὶ τῶν ἀπόντων. κυροῦσθαι (6) δὲ τὰ γινόμενα ὑπὸ τοῦ τῆς Ἐπαρχίας μητροπολίτου.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Τὸς ἀκοινωνήτους (7) Κληρικὸς, ἢ Λαϊκὸς, μὴ δέχεσθαι παρ' ἄλλων Ἐπισκόπων, ἕως Συνόδου γενομένης τῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἐπι-

(α) Τῆς ς'. τῆς ζ'. ιή. κϛ'. Ἀγγύρ. ιθ'. Καρθ. μέ. Βασιλ'. πή.
(β) Ἀποστόλ. ά. Ἀντιοχ. ιθ'. Καρθγ'. ογ'. νή της ζ'. γ'.
(γ) Ἀποστόλ. ιϛ'. ιγ'. λϛ'. λγ'. λζ'. τῆς δ'. ιθ'. Γῆς ς'. ή. Ἀντιοχείας. ς'. κ'. Καρθ. κς'. λζ'. ρθ'. ρις'. ρμά. Σαρδικ. ιθ'.

(1) Τὸ χειροτονηθὼ ὅλη. μετὰ τῆς δεούσης δοκιμασίας.

(2) Πᾶν ἁμάρτημα, ψυχικὸν ἂν ὀνομάζοιτο, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν, μάλιστα τὸ ἐξ οἰήσεως, ὅπερ ἡ εἰς αἵρεσιν καταγει τὸν ἔχοντα, ἢ εἰς ἀνηκεστίαν τὸ ἰδίου Ἐπισκόπου. Ἔνιοι δὲ, ἐπεὶ περὶ ἐθνικῶν ὁ λόγος, ψυχικὸν ἁμάρτημα ἐξέλαβον, τὸ ἐθνικὸν τῆς πλάνης αὐτῶν κακόδοξον, ἢ ἀσεβὲς φρόνημα.

(3) Συνείσακτοι, αἱ ἑλόμεναι συνοικεῖν Κληρικοῖς ἀζύγοις, τὰ πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας αὐτοῖς διακονούμεναι (Βλάσφ. εἰς τὸ, γ'. κεφ. ιθ'.) ὅρα καὶ τὸ ε'. τῆς ς', καὶ τὴν τύπου σημείωσιν.

(4) Δι' αὐτῶν τῶν συγγενίδων πολλὰ ἄτοπα γίνονται. Ταύτῃ τοι καὶ τὸ, νζ'. κεφ. τοῦ ά. τίτλου τοῦ γ'. βιβλίου τῶν Βασιλικῶν, μέρος ὂν τῆς, ρλζ'. Ἰσαακ. Νεαρ. μηδεμίαν παντελῶς γυναῖκα ἔχειν ἀρίζει τοὺς τοιούτους, εἰδὲ μὴ, καθαιρεῖσθαι. (5) Τυγχάνειν τῆς ψήφου.

(6) Βεβαιοῦσθαι τὴν ψῆφον, εἴτ' ἐν τὴν τελεσιουργίαν καὶ χειροθεσίαν (Ζωναρ.). (7) Οὗτοι καὶ ἀποβεβλημένοι καλοῦνται, καὶ ἀποσυνάγωγοι παρὰ τοῦ αὐτοῦ κατὰ πλάτος Κανόνος. ταυτὸν εἰπεῖν, ἀφορισμένοι (Ζωναρᾶς)

Ἐπισκόπων, ἐξετασθῇ τὰ κατ' ἐκείνους. γίνεσθαι δὲ ταύτην, δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν.

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Τὰ ἀρχαῖα ἔθη κρατείτω, ὥστε τὸν Ἀλεξανδρείας, ἐξουσιάζειν Αἰγύπτου, Λιβύης, καὶ Πενταπόλεως (1), ἐπειδὴ καὶ τῷ Ῥωμαίων τοῦτο σύνηθές ἐστιν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις (2), καθόλου δὲ

(α) Ἀποστ. λδ'. τῆς β'. γ'. τῆς γ'. η'. τῆς δ'. κη'. τῆς ς'. λς'. Ἀντιοχ'. ιθ'. Καρθαγ'. ιγ'. λς'. σ'.

(1) Πολιορκῶν (Ἐπιφάν. αἱρέσ. ξη'. τόμ. α. σελ. 717.) ἔσχεν ἔχειν ταύτην τὴν ἐξουσίαν ἐπ' ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων θρόνος. ἀλλ' ἐπειδὴ Μελήτιός τις Ἐπίσκοπος Λυκοπόλεως, ὠ Θηβαΐδι, καθαιρεθεὶς παρὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος Πέτρου (ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὠ τῇ β'. αὐτοῦ ἀπολογίᾳ. ὅρα καὶ τόμον. ἁ τῶν Πραχτικῶν τῶν Συνόδων, σελ. 189.) ἐπεχείρησεν ἀνατρέψαι ταύτην τὴν ἐξουσίαν, καὶ χειροτονεῖν Ἐπισκόπους χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Πατριάρχου αὐτοῦ Ἀλεξανδρείας, ταύτῃ τοι διὰ τοῦ παρόντος Κανόνος ἐπεσφράγισε πάλιν ἡ ἁ. Σύνοδος τὴν ἐκείνου τοῦ θρόνου ἐξουσίαν, ὃ ὥρισε μόνου τοῦτον τὸν Κανόνα τοῦτον ἐξέθετο.

(2) Ὁ Σωκράτης (βιβλίῳ ζ'. κεφ. λά.) πρῶτον λέγει τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μικρὸν, ὀνομάσαι Πατριάρχην τὸν Ῥώμης καὶ τὸν Χρυσόστομον. ἐρρέθη δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα, καὶ ἐν τῇ δ'. Συνόδῳ, καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Ἰουβενταλίου οἱ Πατριάρχαι οὕτω, Πατριάρχαι δηλαδὴ ὠνομάσθησαν. οἷς ἔξεστι καὶ ὡς ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων οὐσίαις (τῶν ὑπὸ τὴν ἑαυτῶν δηλαδὴ διοίκησιν τελούντων, καὶ μὴ ἄλλων Πατριαρχῶν) ὡς οἷς οὐκ ἔξεστι πρωθιέρωσις Ναῶν, χαιροτονίαι διδόναι, (Βλάσαρ. περὶ Πατριάρχου). ἄτινα, κατ' ἐπιτροπὴν ἐκείνων, καὶ Πρεσβύτερος ποιεῖ (Νικηφ. λ'.) καὶ καλῶς δὲ ἐξελάβοντο τινες τὸν παρόντα Κανόνα διαλαμβάνειν περὶ προσώπων Μητροπολιτικῶν, οὐχὶ δὲ Πατριαρχικῶν, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ αἴτια· καὶ διότι οἱ Πατριάρχαι ἔχουσι διοίκησιν περιέχουσαν πολλὰς ἐπαρχίας. ὁ δὲ Μητροπολίτης ἔχει μόνον μίαν ἐπαρχίαν. αἱ γὰρ ὑπαγόμεναι ἐπαρχίαι ὑπό τε τοῦ Ῥώμης, ὑπό τε τοῦ Ἀλεξανδρ. Πατριαρχικὰ ἄντικρυς ἐμφαίνουσι τὰ πρεσβεῖα. δέον γὰρ τὰς ὑπ' αὐτοὺς ἐπαρχίας, (οἷαι ὑπὸ τὸν Ἀλεξανδρείας, θετέον, ἡ Αἴγυπτις, ἡ Λιβύη, ἡ Πενταπόλις) παρὰ Μητροπολιτῶν ἡμῖν παρὰ Ἐπισκόπων οἰκονομεῖσθαι. ὅθεν καὶ ὅτε ἐκκαλοῦνται αἱ τῶν Πατριαρχῶν ψῆφοι (Φωτίου τίτλ. θ'.

λε δὲ, εἴτις χωρὶς γνώμης τῦ μητροπολίτε ἐπισκοπήσῃ, μὴ εἶναι Ἐπίσκοπον· (α) ἐὰν μάτοι ἐν τῇ Κανονικῇ ψήφῳ τινὲς ἀντιλέγωσι διὰ φιλονεικίαν, τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος κρατείτω.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (β)

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ὁ Αἰλίας τιμᾶται, ἐχέτω τὴν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς (1), τῇ μητροπόλει σωζομένῃ τὸ οἰκεῖον ἀξιώματος.

ΚΑ-

(α) "Ἀνάγνωθι περὶ τύτε τῦ χωρίυ τὰ τελευταῖα τῦ, ιθ'. Κανόν. Ἀντιοχ'. ἢ τὴν περὶ τύτων σημείωσιν. (β) Ἀποσόλ. λδ'. τῆς β'. ϛ'. γ'. τῆς δ'. κή. τῆς ϛ'. λϛ'. τῆς γ'. ἡ. Ἀντιοχείας ιθ'.

τλ. θ'. κεφ. ϛ'. ἢ ἡ ρκγ'. Ἰσχιν. Νεαρὰ κεφ. κϛ'. ἢ Βασιλικῶν βιβλ'. γ'. τίτλ. ά. κεφ. ἡ.) Ἐκ δὲ τῶν ἀνωτέρω ἕπεται ὅτι ἢ τὸ χωρίον αὐτῦτο τῦ Κανόνος, ἐπειδὴ ἢ τῷ Ῥώμης σύνηθες ἐστιν, ὕτως ἐξηγεῖσθαι, τῦτο τὸ ἔχειν πάντων τῶν ὑφ' ἑαυτὸν ἔτι ἂν τῶν ἑσπερίων τὴν ἐξουσίαν ἔθος ἐστὶν ἐνεργεῖσθαι ἢ τῷ Ῥώμης. ἡ τῦτο τὸ ἔθος. Καίτοι ἄλλως οἱ Ῥωμαῖοι αὐτὸ ἐκλαμβάνουσιν, ὡς ὁ Φῆλιξ Πάπας δηλαδὴ διαφερόμενος πρὸς τὸν Κωνσταντινυπόλ. Ἀχάκιον εἶπεν, ὅτι ὁ Ῥώμης ὢν ἑκάστῃ Συνόδῳ ἔχει τὸ κῦρος, καθὼς διαγορεύει δῆθεν ὕτος ὁ Κανών, ἢ πρὸ αὐτῦ τῦ Φήλικος, ὡς ὁ τῦ Λέοντος τοποτηρητὴς Πασχασῖνος ὢν τῇ δ'. Συνόδῳ, τὰ αὐτὰ εἶρηκε, μεγαλύνων τὴν τιμὴν τῦ Πάπα παρὰ τὸ δέον.

(1) Οἱ μὲν ἐξηγῦνται τὸν Κανόνα τῦτον, ἀποδιδόντες τῇ Αἰλίᾳ τιμὴν μόνον· ἀχὶ δὲ ἢ ἀξίωμα, ἢ ἐξουσίαν, (οἷον ποιεῖται ἢ ὁ τῆς δ'. Κανών ιϛ'. ἅτις διὰ Βασιλικῶν γραμμάτων καταξαθεῖσαι Μητροπόλεσι), ταῦτα γὰρ Κυρίως ἀπονέμεται τῇ Μητροπόλει ταύτης τῆς Αἰλίας· ἥτις ἦν ἡ ἐν Παλαιστίνῃ Καισάρεια τῦ Στράτωνος· οἱ δὲ, ἑρμηνεύσι λέγοντες· καθὼς ὁ ἀνωτέρω Κανὼν δέδωκε τῇ Ἀλεξανδρέων, ἢ Ἀντιοχέων ἐπαρχίᾳ, ἃ εἶχον παλαιόθεν πρεσβεῖα· ὕτω ἢ ὁ παρὼν δίδωσι τῇ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναφερομένων τύτων τῶν Πρεσβείων ὐ πρεσβύτερῳ μόνῳ τινὶ, ἀλλὰ τῇ Μητροπόλει, ἔτι ἂν τῷ θρόνῳ, ὥστε μένειν διηνεκῆ. Αἰλία δὲ λέγεται ἡ Ἱερυσαλὴμ ἀπὸ τῦ κτίσαντος αὐτὴν Αἰλίου Ἀδριανῦ· κατεσκαμμένη γὰρ ἦν πρὸ αὐτῦ. πρῶτιστον δὲ πάντων τῶν ἀξιωμάτων, τὸ μὴ ἄνευ γνώμης τύτυ χειροτονεῖσθαι Ἐπίσκοπον (Ζωναρᾶς).

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

Τῶν ὀνομαζόντων μὲν αὐτὸς καθαρὸς ποτε (1), προσερχομένων δὲ τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ἐδοξεν ἵνα πρὸ πάντων, τοῦτο ἐγγράφως ὁμολογήσωσι, τὸ ἢ δι γάμοις κοινωνεῖν. ἢ τοῖς ἐν διωγμῷ παραπεπτωκόσι. Καὶ ἔνθα μὲν πάντες, εἴτε ἐν κώμαις, εἴτε ἐν πόλεσιν, αὐτοὶ μόνοι εὑρίσκοιντο χειροτονηθέντες (2), μένωσιν ἐν τῷ αὐτῷ σχήματι (3). εἰδὲ ὑπάρχει Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος καθολικὸς (4), ὁ Ἐπίσκοπος τῶν καθαρῶν, μὴ ἐκπιπτέτω τοῦ Κλήρου, ἐχέτω δὲ τιμὴν τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου, ἢ χωρεπισκόπου (5), Ἵνα μὴ ἐν τῇ πόλει (6) δύω Ἐπίσκοποι ὦσι. πλὴν εἰ μήτι βούλοιτο ὁ Ἐπίσκοπος (7) ἢ τιμὴν ὀνόματος (8) αὐτῷ διδόναι.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (β)

Ὅσοι, εἴτε ἀνεξετάστως, εἴτε ἐξετασθέντες, ἢ ὁμολογήσαντες τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν (9), προήχθησαν μόντοι Πρεσβύτεροι παρὰ Κανόνα, ἀπρόσδεκτοι εἰσὶ (10), τὸ γὰρ ἀνεπίλημπτον ἐκδικεῖ ἡ Ἐκκλησία.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (γ)

Οἱ παραπεπτωκότες (11), εἴτε κατὰ γνῶσιν, εἴτε κατὰ ἄγνοιαν τῶν χειροτονησάντων ἐκληρώθησαν, γνωσθέντες, ἐκπίπτουσι.

ΚΑ-

(α) Ἀποστόλ. μς'. μζ. ξή. τῆς ϛ'. ζ'. τῆς ε'. ιέ. Καρθ. ξς'. Λαοδικ. ζ'. Ἀντιοχ'. ή. Ἀγγύρ. ιγ'. Νεοκαισαρ'. ιδ'. Βασιλείου μζ'. πθ'.
(β) Ἀποστ'. κέ. ξά. Νεοκαισ. ά. θ'. Βασιλ'. γ'. ιζ'. ό. Τῆς ε'. δ'. κέ.
(γ) Ἀποστόλ. ξϛ'. Ἀγγύρ. ά. ϛ'. γ'. ιϛ'. Πέτρου ί.

(1) Οἱ Ναυατιανοὶ εἰσὶν οὗτοι, ἢ ὅρα περὶ τούτων ὠ τῷ αὐτῷ Κανόνι τὸν Ζωναραν.
(2) Μὴ ὄντος δηλαδὴ μηδενὸς ὀρθοδόξου Ἀρχιερέως, ἢ Πρεσβυτέρου.
(3) Ἤγουν Ἀρχιερεῖς εἴπερ ἦσαν, ἢ Πρεσβύτεροι. (4) Τουτέστιν ὀρθόδοξος. (5) Ὅρα ἐμπροσθω τὸ σημείωμα τοῦ ιγ'. Ἀγγύρας ὡ ὅσοις Κανόσιν ἐμφέρεται τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ Χωρεπισκόπου. (6) Μᾶ δηλαδὴ ἢ τῇ αὐτῇ. (7) Ὁ ὀρθόδοξος. (8) Δηλονότι ἐπισκοπικήν. (9) Κωλυόσας πάντως τὴν Ἱερωσύνην. (10) Ὅπερ ἐστὶ, καθαιρεθέντας. (11) Οἱ ἀρνησίθεοί εἰσιν οὗτοι, οἵτινες ἢ ἐκπεπτωκότες λέγονται. ἀλλὰ δὴ ἢ περιπεπτωκότας τοὺς τοιούτους καλεῖ ὁ Βλάσαρις. ἢ ἀρνηταὶ δὲ ἢ παραβάται προσαγορεύονται.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Τοὺς ἑκουσίως παραβάντας, ἕτω μετανοητέον, τρία ἔτη ἀκροωμένους (1) ὡς πιστοὺς (2), ἑπτὰ ὑποπίπτοντας, καὶ δύω συνιστα μένους, χωρὶς προσφορᾶς.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Περὶ τῶν προσκληθέντων ἀπὸ τῆς χάριτος, καὶ ἀποθεμένων τὰς ζώνας (3). μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἔμετον ἀναδραμόντων, ὥστε καὶ διὰ βενεφικίων κατορθῶσαι τὸ ἀναστρατεύσασθαι, τριακαίδεκα ἔτη ἀφορίζεσθαι (4). ἀναγκαίως δὲ τὴν ποιὰν τούτων μετάνοιαν ἐξετάζεσθαι, καὶ κατὰ ταύτην οἰκονομεῖσθαι. εἴγε δηλ. φόβῳ, καὶ δάκρυσι, καὶ ἀγαθοεργίαις ταύτην ἐπεδείξαντο.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Ἔτις ἐξοδεύοι (5) καὶ αἰτοίη τὸ ἀναγκαιότατον ἐφόδιον, εἴτ' ἂν τὴν εὐχα-

(α) Ἀγγύρ. ς'. Πέτρου γ'. Νυσσ. ϛ'. Βασιλ. πα'. τῆς ς'. μδ'.
(β) Τῆς ς'. ρϛ'. Ἀγγύρ. ϛ'. ε. ζ'. Λαοδ. ϛ'. Νυσσ. δ'. ε. ζ. ἡ. Βασιλείου γ'. οδ' πδ'. (γ) Ἀγγύρας ς'.

(1) Κατασάσεις τῶν ἐπιτιμίων, Α', τὸ προσκλαίειν τῇ θύρᾳ τῆς Ἐκκλησίας (Βασιλ'. κϛ'.). Β'. τὸ ἀκροᾶσθαι τῶν θείων Γραφῶν ὡ τῷ Νάρθηκι (ὅρα καὶ σημ'. α'. ὡ τῷ ϛ'. Διονυσίου). Γ'. τὸ ὑποπίπτειν, ἤγουν ὡ τῷ ὄπισθεν μέρει τῆ Ἀμβωνος ἵσασθαι, καὶ μετὰ τῶν κατηχουμένων ἐξιέναι. καὶ Δ'. τὸ συνίσασθαι μεν, εἴτ' ἂν συνεύχεσθαι τοῖς πιστοῖς, μὴ μεταλαμβάνειν δὲ τῶν ἁγιασμάτων (ὅρα Γρηγορ'. Νεοκαισαρ'. Καν'. ιϛ'. καὶ Γαβριὴλ Φιλαδελφίας ὡ τῷ Συνταγμ'. Χρυσάνθου, σελίσιν ριέ. λ. καὶ Ζωναρᾶν ὡ τῷ αὐτῷ Καν'. καὶ τὸν Βλάσαρ. εἰς τὸ, μ κεφ. ς'.). (2) Καίτοι ὡ τῇ τάξει τῶν ἀκροωμένων, ὡς οἱ κατηχούμενοι οὐκ τὴν ἄρνησιν τελοῦσιν, ἀλλ' ἔχ ὡς κατηχουμένους καὶ αὐτοὺς δέον ἡγεῖσθαι, ὥστε καὶ βαπτίσματος δηλαδὴ ἐπιδεῖσθαι ὡς ἐκείνους, ἀλλ' ὡς πιστοὺς ὑπολαμβάνειν.

(3) Περὶ τῶν ὡδιξαμένων στρατιωτῶν προθυμίαν πολλὴν εἰς τὸ μαρτυρῆσαι διαλέγεται ὁ Κανὼν, καὶ ὑπορρίψαντων τὰ παράσημα τῆς στρατείας ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ μαρτυρίου, εἶτα μεταμεληθέντων, ὥστε καὶ διὰ δώρων (ταῦτα γὰρ εἰσὶ τὰ βενεφίκια) ἀνακτήσασθαι αὖθις ἐκείνην τὴν στρατείαν. (4) Εἰ πάντως μεταμέλονται. (5) Κινδυνεύει εἰς θάνατον.

εὐχαριστίαν, μὴ ἀποστερείσθω (1). δοκιμασία μέντοι τῦ Ἐπισκόπυ (2). εἰδὲ παλιν ζήσῃ, μετὰ τῶν κοινωνούντων τῆς εὐχῆς μόνης ἔσω.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Περὶ παραπεσόντων (3) κατηχυμένων (4), ὅτι τρία ἔτη ἔσωσαν μετὰ τῶν ἀκροωμένων, ἢ μετὰ ταῦτα, συνευχέσθωσαν τοῖς κατηχυμένοις.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Τὸν μεταβαίνοντα Ἱερατικὸν ἀπὸ Ἐκκλησίας εἰς Ἐκκλησίαν, ἀποκαθίσασθαι εἰς ἣν ἐχειροτονήθη.

ΚΑΝΩΝ ΙϚ'. (γ)

Εἰ δὲ οἱ τῷ Κανόνι (5) ἐξεταζόμενοι, τῇ μεταβάσει ἐπιμένυσι, χωρὶς

(α) Νεοκαισαρ'. έ. Βασιλ'. κ'. Τιμοθ'. ς'. Κυρίλλ. ά.
(β) Ἀπος'. ιδ'. ιέ. τῆς δ'. έ. Ἀντιοχ'. γ'. καὶ. Σαρδ. ά. ις'. Καρθ. νζ.
(γ) Ἀπος'. ιέ. τῆς δ'. έ. τῆς ς'. ις. Καρθαγ'. ξγ', ιή. Σαρδικ. ιέ. ις'. ιθ'. Ἀντιοχ'. γ'.

---

(1) Καίτοι κεκωλυμένος πρότερον δι' ἁμαρτήματα.

(2) Κατὰ δὲ ἀπλυσίαν τύτυ, δοκιμαζέτωσαν ἢ οἱ ἐπὶ τῦτο προβεβλημένοι Ἱερεῖς. (ὅρα ν'. Καρθγ'.) (3) Τῶν προσελθόντων δηλόδ'. τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἀπίστων, ἢ ἤδη κατηχήσει τελύντων, ἢ πάλιν ἐπαναγραφύντων τῇ ἀπιστίᾳ (Βαλσαμ.). (4) Δύο τάξεις Κατηχυμένων ἦσαν, οἱ μὲν, τελειότεροι, οἱ δεξάμενοι τὴν πίστιν, ὑπερτιθέμενοι δὲ τὸ βάπτισμα, οἵτινες ἢ λεγομένης τῆς ἐπὶ τοῖς κατηχυμένοις μυστικῆς εὐχῆς, γόνυ ἔκλινον τῷ τῶ Κυριακῶ. ἐκφωνυμένυ δὲ τῦ, ὅσοι κατηχύμενοι προέλθετε, ἐξήρχοντο τῆς Ἐκκλησίας. οἱ δὲ, ἀτελέστεροι, ὡς ἄρτι προσελθόντες τῇ πίστει. οἱ τῷ τῷ Ναζηραίῳ ἑσάμενοι ἢ ἀκροώμενοι τῶν θείων Γραφῶν ἢ τῦ Εὐαγγελίυ, ἀπήεσαν, Ζωναρ. τῷ τῷ ε. Νεοκαισαρ'. ἢ τῷ τῷ δ'. Ἀγγύρ. ἢ Βλάσαρις περὶ κατηχυμένων, κεφ. ί.). ἢ οἱ μὲν τελειότεροι, γονυκλιτῦντες ὠνομάζοντο. οἱ δὲ ἀτελέστεροι, ἀκροώμενοι. ἀλλ' ἔοικε, κατὰ τὸν Καν'. διαφέρειν τὺς κατηχυμένυς τῶν ἀκροωμένων. ὁ γὰρ λέγει εἰ ἦσαν γονυκλιτῦντες, ὥστε γινέσθαι μετὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀκροωμένυς.

(5) Ἓν τῷ Κανόνι ἐξεταζόμενοι, κατὰ τὸν Ζωναρ. (τῷ τῇ ἑξηγ'. τῦ ἐφεξῆς, ιζ'. εἰσὶ κυρίως οἱ Κληρικοὶ, ὡς ὑπὸ τῶν Καν'. μάλιστα αὐτοὶ ἀπευθυνόμενοι. καταχρηστικῶς δὲ λέγονται ἢ οἱ Μοναχοὶ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. ἤτοι γὰρ ἑκάτεροι μᾶλλον τῶν Λαϊκῶν ὀφείλυσι διάγειν κατὰ τὺς Κανόν. (ὅρα ἢ τὴν σμ'. τῦ, ς'. τῦ Βασιλ'.).

χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ἔξωσαν ἀκοινώνητοι (1). Καὶ ἡ χειροτονία δὲ ὑπερόριος ἄκυρος ἔσω.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (α)

Οἱ αὐτοὶ ἀνωτέρω εἰ τόκους λαμβάνειεν ἐκ μεταχειρήσεως (2), ἑκατοστὰς (3) ἀπαιτοῦντες, ἢ ἡμιολίους (4), ἢ ὅλως ἕτερόν τι ἐπινοοῦντες (5) αἰσχροῦ κέρδους ἕνεκα, καθαιρεῖνθω· τὸ ἀργύριον γὰρ αὐτοῦ, φησὶν, οὐκ ἐδωκεν ἐπὶ τόκῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (β)

Οἱ Διάκονοι, εἰ τὴν θείαν εὐχαριστίαν διδοῖεν (6) τοῖς Πρεσβυτέροις, ἢ εἰ πρὸ τῶν Ἐπισκόπων ταύτης ἅπτοντω (7), (εἰκὸς μετὰ τοὺς Πρεσβυτέρους, ἢ ἢ διὰ τοῦ Ἐπισκόπου ἐκείνης μεταλαμβάνειν, ἢ διὰ τοῦ Πρεσβυτέρου, ὡς τούτου μὲν ἐλάττους, ἐκείνου δὲ ὑπηρέτας). ἢ εἰ ἐν μέσῳ (8) τῶν Πρεσβυτέρων καθηνται, μὴ διορθώμενοι ἐν τούτοις, καθαιρείσθωσαν.

ΚΑ-

(α) Ἀποστόλ. μδ'. Ἰησ. ε'. ι'. Καρθαγ. ε'. κ'. Λαοδικ'. δ'. Βασιλ'. ιδ'. Δευτερονομ. κγ'. 19. 20. Ψαλμ. ιδ'. 5. 11.

(β) Λαοδικ'. κ'. νε'. τῆς ς'. ζ'.

---

(1) Ἀκοινώνητοι τῶν ἡγουμένων. ἦγον οἱ Πρεσβύτεροι τῶν συμπρεσβυτέρων ἢ ἐφεξῆς, τῶν, οἷς προσῆλθον. (2) Οἷόν τινα πραγματείαν τὸ τοκίζειν μεταχειριζόμενοι. (3) Ὥσε ὡ τοῖς ἑκατὸν, Φέρ' εἰπεῖν, νομίσμασι 12. νομίσματα εἶναι τὸν τόκον, ὅστις ἐστὶν ὁ πληρέστατος, ὁλόκληρός τε, ἢ βαρύτερος τόκος (Ζωναρᾶς.)

(4) Εἰπὼν ἀνωτέρω τὸν βαρύτερον τόκον, λέγει ἤδη τὸν κουφότερον, οἷον τὸ ἥμισυν ἐκείνου, ὃς ἐστὶ τὰ, 6, ὃ κατὰ τὰς ἀριθμητικὰς πάντως ἐξακοσιοστὸν τοῦ, ἡμιολίου (ὅρα Βλάς. εἰς τὸ περὶ τόκων, ἢ Ζωναρᾶν.)

(5) Οἱ τοκογλύφοι κατὰ διαφόρους ἢ ἄλλους τρόπους, τὸ τοκίζειν μεταχειρίζονται, ἢ ὡς συμμερισταὶ τοῦ κέρδους γινόμενοι, τῷ, ᾧπερ δανείζουσι, ἢ ὃ φαίνονται δανεισταὶ, ἢ ὃ λαμβάνουσι χρήματα. ἀλλὰ πράγματα. ἢ ἄλλως πως. (6) Μεταδιδόασι. (7) Τὸ, ἅπτονται ἀντὶ τοῦ μεταλαμβάνουσιν ἐκληπτέον.

(8) Κατὰ τὸν Ζωναρ. ἢ Βαλσαμ. ὁ παρὼν Κανὼν αἰνίττεται τὴν ὦδον τοῦ Βήματος προκαθεζομένους τῶν Πρεσβυτέρων Διακόνους. ὡ δὲ τῷ τῆς

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (α)

Τὺς παυλιανίσαντας (1), τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ προσιθεμένους, ὅρος (2) ἐκτέθειται ἀναβαπτίζεσθαι (3). εἰδέτινες Κληρικοὶ (4) γεγονότες πρότερον, εἶτα ἐξετάχθησαν, εἰ μὲν ἀνεπίληπτοι Φανοῖεν, χειροτονεῖσθωσαν. εἰ δὲ μή, καθαιρεῖσθωσαν. τὸ αὐτὸ γινέσθω καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κανόνι ὅλως ἐξεταζομένων (5), καὶ τῶν ἐν τῷ

(α) Ἀποστόλ. μζ'. τῆς ς' συν. τῆς ιδ' οἰκ. τῆς ς'. ιδ'. μ'. Βασιλ'. μδ'. Καρθ. ς'. να'. ρλέ.

τῆς ς'. ζ'. σημαίνονται οἱ ὡς ταῖς ἔξω συνελεύσεσι προκαθήμενοι τῶν Ἱερέων Διάκονοι. καὶ διὰ τοῦτο ἔστι καὶ τῶν ἐκείνων ἐπιτιμῶνται, καθ' ὃν Κανόνα καὶ ἡ προσαχθεῖσα Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ εἴη ἂν ἀκύρως, ὡς διορίζουσα προκαθεζεσθαι τὸν χαρτοφύλακα, καὶ Διάκονον ὄντα· ὃ μόνον τῶν Ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀρχιερέων αὐτῶν ὡς ταῖς ἔξω τοῦ Βήματος Συνόδοις. ὑδὼ γὰρ ἄλλο ἰσχυρὸν προβάλλεται ἐπιχείρημα, ἢ τὴν μακροχρόνιον συνήθειαν πλὴν, εἰ εἰς ἄλλην πόλιν ἀποσταλείη ὑποκειμένην τῷ ἀποστείλαντι Ἐπισκόπῳ, καὶ φέρει πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, τότε καὶ Διάκονος ὤν, προκαθέζεται τῶν Πρεσβυτέρων. (Βλάσαρ. περὶ Διακόνων). ὅρα καὶ τῆς ς'. τὸν ζ'. (1) Ἀντὶ τοῦ· Παυλικιάνους ἑκλητέον τὴν λέξιν, ἢ Παυλιανιστάς. οὕτω γὰρ καλεῖ τοὺτους ὁ ιε'. τῆς ς'. καὶ Βλάσαρις ὡς εἰς περὶ αἱρετικῶν κοινῶς. καὶ ὁ αὐτὸς περὶ Παυλικιάνων. καὶ Παυλιανοὶ δὲ ἔτι λέγονται ὡς τοῖς Πρακτικοῖς τῶν Συνόδων σελ. 290. τόμ. α'.). οἱ δὲ τοιοῦτοι παρὰ Παύλου τοῦ Σαμωσατέως ὠνομάσθησαν, ἀφ' Καλλινίκης τινὸς Μανιχαίας, ὃς τὸν Χριστὸν ἐδόξαζε μὴ ἐξ οὐρανοῦ καταβεβηκέναι, ἀλλ' ἐκ τῆς Παρθένου ἀρξάμενον τοῦ εἶναι. ὁ δὲ Βαλσαμ. (αὐτὸς) φησὶν ὅτι Παυλικιανοὶ, οἱ Μανιχαῖοι μετωνομάσθησαν.

(2) Ὅρος ὁ τύπος καὶ ὁ Κανὼν λέγεται, (Ζωναρᾶς.).

(3) Τὸ ἀναβαπτίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ βαπτίζεσθαι ἁπλῶς νοητέον. οὕτω γὰρ ἐξέλαβε τὴν λέξιν καὶ ὁ μέγας Βασίλ. (Κανόνι μζ'.).

(4) Εἰδέτινες Κληρικοὶ ἐγένοντο πρότερον, εἴτε ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὴν Αἱρετικῶν, εἴτε ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Ἐπισκόπων εἵτινες ἐχειροτόνησαν αὐτοὺς, ἀγνοοῦντες ὅτι εἰσὶν αἱρετικοὶ οἱ τοιοῦτοι ἐξεταστθέντες, μετὰ τὸ ἀναβαπτισθῆναι εἰσὶν εὑρεθῶσιν ἀνεπίληπτοι τὸ εἶναι, (τὸν μετὰ τὸ ἡμέτερον βάπτισμα δηλ'.) χειροτονείσθωσαν. εἰ δὲ μή, καθαιρείσθωσαν, ἢ μᾶλλον εἰκὸς ἐξωθείσθωσαν. (ἡ γὰρ καθαίρεσις προσήκει τοῖς ὀρθοδόξως πρότερον χειροτονηθεῖσιν, ὁ μὲν δὲ καὶ τοῖς αἱρετικοῖς).

(5) Ὅρα τοὺς τοιούτους ὡς τῇ τοῦ ις'. τῆς αὐτῆς α'. σημειώσει.

τῷ σχήματι ἐξεταθεισῶν Διακονισσῶν, ἐπεὶ μηδὲ χειροθεσίαν τινὰ ἔχουσιν (1).

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ταῖς τῆς Πεντηκοστῆς (2) ἡμέραις, μὴ γονυκλιτοῦντας, ἀλλ' ἑστῶτας (3) δεῖ προσεύχεσθαι.

ΚΑ

(α) Τῆς ς'. ἡ. Πέτρᾳ ιέ. Νικηφ. ι. ἢ τὴν ὠ τῷ σημ.

(1) Τὰ αὐτὰ ἢ περὶ τῶν Διακονισσῶν διορίζεται, περὶ ὧν φησὶν ὁ Ζωναρ. ὅτι πολλαὶ παρθένοι προσήγοντο τῷ Θεῷ ἁγνεύειν ὁμολογοῦσαι ἃς ὁ Ἐπίσκοπος καθιέρου (κατὰ τὸν ς'. Καρθαγ'.) ἢ τῆς τούτων φυλακῆς ἐφρόντιζον (ναί. τῆς αὐτῆς) ἐξ ὧν παρθένων ἐχειροτονοῦντο Διακόνισσαι κατὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν, ἤγουν ὅτε ἐγίνοντο ἐτῶν 40. (Τῆς δ'. ιε.), αἱ δὲ τοιαῦται ἢ σχήματι ἐνεδύοντο παρὰ τῶν Ἐπισκόπων ὠ τῷ 25 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῶν. τὰς τοιαύτας ὃν Διακονίσσας λέγει ὁ Κανὼν ὠ τῷ σχήματι ἐξεταθείσας, (αἵτινες, εἴτε ὑπὸ αἱρετικῶν Ἐπισκόπων, εἴτε ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐχειροτονήθησαν, ἀγνοούντων ὅτι αἱρετικαί εἰσιν.), ὡς Λαϊκὰς μενεῖν τῷ λοιπῷ, μετὰ τὸ ὀρθὸν βάπτισμα. Καὶ ὁ μὲν Βαλσαμ. τὸ ἐν τῷ σχήματι ἐξεταθείσας, μετὰ Λαϊκῆς σχήματος ἐξηγεῖται. ἴσως δὲ ἢ σχῆμα ἐνόησε ὁ Κανὼν ἢ τὸ σχῆμα τῶν παρθένων, ἀλλ' ὅτι τὸ σχῆμα τῶν Διακονισσῶν μόνον εἶχον, ἢ μὴν δὲ ἢ χειροθεσίαν τινὰ Διακονίσσης. αἱ τοιαῦται δὲ Διακόνισσαι καίτοι λέγονται παραινεῖν τῇ Λειτουργίᾳ (ὠ τῷ κατὰ πλάτ. τῆς δ'. ιέ.). καὶ τὰς Ἀποστολικὰς ὅμως διαταγὰς, ἢ τὴν ἣν ὁ Ἀρεὶν ἢ αὐταὶ ἐξετέλουν Λειτουργίαν, ἀλλ' ἐφύλαττον τὰς ἱερὰς θύρας ἐπὶ τῶν γυναικείων εἰσόδων, ἢ ἐξυπηρετοῦντο τοῖς Πρεσβυτέροις ὠ τῷ βαπτίζεσθαι τὰς γυναῖκας διὰ τὸ εὐπρεπές, χρῆσαι δηλαδὴ αὐτὰς ἔθα ὅκ ἦν ἀναγκη ὑπὸ ἀνδρῶν κατοπτεύεσθαι (Διατα. ὠ βλ'. γ'. κεφ. ιέ. ις'. βιβλίω β'. κεφ. νζ'. βιβλίω η'. κεφ. κ'. κθ'. ὁρα ἢ τὴν σημ. τοῦ ιέ. τῆς δ ἢ σχολ. ὠ τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων Ἀρμωπλ. σελ. 28. Νομικὸν Γραικορωμ. τιτλ. β. ἐπιγραφῇ δ'.). (2) Οἱ φοβούμενοι ὠ τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς ἀριστῆσαι, ἢ ὕστω μὴ καταλύσαντες ἐπὶ τὸ ἀκροᾶσασθαι τῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐσπερινῶν εὐχῶν, ὑπὸ τοῦ θείου Χρυσοστόμου ἐλέγχονται (ὁμιλ'. ι'. εἰς τὴν Γένεσιν. ἢ θ'. ἢ ι'. εἰς τοὺς Ἀνδριάντας. ἢ λόγῳ ς'. μετὰ τὰς καλάνδας) ἐν οἷς λέγει, ὅτι ἢ μετὰ τὸ γεύσασθαι "σωματικῆς τραπέζης, ἔξεισιν ἐλθεῖν ἢ ἐπὶ τοῦ λόγου, ἢ τῶν εὐχῶν πνευ"ματικῆς τραπέζης. (3) Περὶ τοῦ ὠ Κυριακῇ γονυκλισιῶν, ἢ μετανοιῶν, ἢ ἢ (κατατινας) προσπτώσεων. ὁ Ἁγίας Ἡσαΐας πρὸς Θεόδωρα.

Οι ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ Β'. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΤΑ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Β'. οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν, ρν'. Πατέρων, γέγονεν Η ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῷ β'. ἔτει τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, μετὰ, τπά. ἢ. τπγ'. ἢ, ἡ. ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πνευματομάχων Μακεδονίου καὶ τὴν Ἀπολιναρίου. ἦσαν δὲ καὶ ἐν ταύτῃ θείως προεξάρχοντες, Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως. Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας. Μελέτιος Ἀντιοχείας. Κύριλλος Ἱεροσολύμων. καὶ Γρηγόριος, ὁ, τε Θεολόγος. καὶ ὁ Νύσσης (1), μεθ' ὧν καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου. οἷς ὁ πολὺς χρόνος, καὶ Δάμασος ὁ τῆς ῥώμης συμφωνῶν, τὰ αὐτὰ ἐκράτυνεν.

ΚΑΝΩΝ Α'.

Μὴ ἀθετεῖσθαι τὴν πίστιν (1) τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης Συνόδου, ἀλλὰ μένειν κυρίαν, καὶ ἀναθεματισθῆναι πᾶσαν αἵρεσιν.

ΚΑ-

ρου τινὰ ἀσκήτριαν γραῦν. ἣν φησι γονυκλισίας τελέσης ἐν τῇ Κυριακῇ, καὶ Ν'. κανόνι βαρυτάτῳ ὑπόκεισθαι. Καὶ ὁ ἅγιος Κάλλιστος, καὶ Ἰγνάτιος, οἱ Ξανθόπουλοι (ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ περὶ μετανοίας σελ. 1033) κωλύουσι ταύτας. ὅρα καὶ τὸ κοινὸν τυπικὸν ἐν τῇ μεγάλῃ δ'. σελ. 139. καὶ ἐν οἷς εἰχεργεῖ Νικόλ. ὁ Κωνσταντινουπόλεως σελ 338. ἐν τῷ αὐτῷ τυπικῷ. καὶ παρὰ Συμεὼν Θεσσαλον'. σελίδι, 390. 25. τὸν σοφίστατον Μάρκον τὸν Ἐφέσου, ἐν οἷς πᾶσιν ἀπέλογονται. τὴν δὲ αἰτίαν δι' ἣν ἐμποδίζονται, βλέπε εἰς τὸν μέγαν Βασίλ. τόμ. γ'. σελ. 56 Παρισ. κεφ. κζ'. τῶν πρὸς Ἀμφιλόχ.

(1) Ὅρα τὰ περὶ τῆς Ἁγίας ταύτης ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν αὐτῆς Κανόνων.

(2) Τὴν ἐκδοθεῖσαν δηλαδὴ καὶ κηρυχθεῖσαν παρὰ τῆς οἰκουμενικῆς Α'. Συνόδου.

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Ε"καστον Ἐπίσκοπον ὑπὲρ διοίκησιν (1) ταῖς ὑπερορίοις Ἐκκλησίαις, ἄκλητον μὴ ἐπιέναι ἐπίτισιν ἐκείνης οἰκονομίας (2), οἷον τὸν Ἀλεξανδρείας, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ μόνον οἰκονομεῖν. τὸν δὲ τῆς Ἀνατολῆς, τὴν Ἀνατολήν. (Φυλαττομένων τῶν πρεσβείων τῇ Ἀντιοχέων Ἐκκλησίᾳ), ἢ τὸν λοιπὸν ὡσαύτως. Καὶ τὰ μὲν καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν (3), ἡ τῆς ἐπαρχίας Σύνοδος διοικήσει. τὰς δὲ ἐν τοῖς βαρβάροις (4) Ἐκκλησίας, οἰκονομεισθαι κατὰ τὴν κρατήσασαν συνήθειαν τῶν Πατέρων.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (5)

Τὸν Κωνσαντινουπόλεως ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς, μετὰ (5)

(α) Ἀποστόλ. ιδ'. λθ'. λέ. τῆς α'. ς'. ζ'. τῆς γ'. ἡ. τῆς ς'. κ'. λς'. λθ'. Σαρδικ. γ'. ιά. ιβ'. Ἀντιοχ. θ'. Ἁγ. δ'. κή. (5) Τῆς δ'. κή.

---

(1) Ὑπὲρ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν ὡ ταῖς ὑπερορίοις Ἐκκλησίαις, ἅπερ ἔσαις ὑπὲρ τὰ ἀφορισμένα ἑκάστῳ ὅρια, μὴ ἐπιέναι (Ζωναρ.)

(2) Αὗται δὲ εἰσιν, ἱεροπραξίαι. (3) Τὰς καθ' ἑκάστην ἐπαρχιαν Ἐκκλησιαστικὰς διοικήσεις. ἤγουν ψήφους ἢ χειροτονίας. ἢ ἀμφιβολιῶν λύσεις ὡ ἀφορισμοῖς ἢ ἐπιτιμίοις. τὴν Σύνοδον πρέπον οἰκονομεῖν. (Ζωναρᾶς) (4) Ἐπεὶ δὲ ἢ ὡ βαρβάροις ἦσαν Ἐκκλησίαι, ὅπου ἴσως ὀ συχνοὶ ἦσαν Ἐπίσκοποι ὥσε ἐξαρχεῖν εἰς Σύνοδον, ἡ ἀνάγκη ἦν ἵνα τις προσφοίτησῃ ἐκεῖσε ἐλλόγιμος, ὥσε ἐπισηρίξαι τὰς τῇ πίσει προσιόντας αἱ τοιαῦται Ἐκκλησίαι οἰκονομεισθωσαν κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν τῶν Πατέρων, ἤγουν ἀπερχέσθωσαν οἱ πλησιοχωροι ἢ ἀξιολογώτεροι Ἐπίσκοποι καίτοι ὡ ἄλλων παροικίαις ἐπὶ τῷ ἀναπληρῶσαι τὰ ἐλλείποντα τῆς κατὰ τόπον Συνόδου, ἡ στηρίξαι τὰς προσηλύτας. σημείωσαι δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ Κανόνος, ὅτι τὸ παλαιὸν, πάντες οἱ τῶν ἐπαρχιῶν Μητροπολίται, αὐτοκέφαλοι ἦσαν, ἢ ὑπὸ τῶν ἰδίων Συνόδων ἐχειροτονοῦντο. μετετυπώθη δὲ τὰ περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ, κή. Κανόνος τῆς δ'. Συνόδου, διορισαμένης τοὺς Μητροπολίτας τῆς Ποντικῆς, ἢ Ἀσιανῆς, ἢ Θρακικῆς διοικήσεως κξ'. ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσαντινουπόλεως χειροτονεῖσθαι, ἢ αὐτῷ ὑπεικεῖσθαι Βαλσαμ.

(5) Ἡ μετὰ ἐχ' ὑποβιβασμὸν δυνάμεως ἐμφαίνει, ἀλλὰ τάξεως. ὃ γὰρ καθ' ὑπεροχὴν δυνάμεως, ὅτε κατὰ χυριότητα ἢ δεσποτείαν, ὑπερε-

τὸν ῥώμης.

ΚΑΝΩΝ Δ'.

Περὶ Μαξίμου τοῦ κυνικοῦ (1) ὡσεὶ μὴ τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτοῦ ἄκυρον εἶναι, μήτε πρὸς οἱασδήποτε Κληρικὰς αὐτοῦ χειροτονίαν, μήτε πρᾶξιν.

ΚΑΝΩΝ Ε'.

Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ (2), ὅτι, ἐπεὶ ἐδόξαντο τὸν δυτικὸν (3) τόμον

περέχειν ἔκλονται τὸν Ῥώμης. ἀνάγκη γάρ ἐστι μὴ ἐν ὑπογραφαῖς γραμμάτων, μὴ ἐν τοῖς κατὰ τὰς Ἐκκλησίας μνημοσύνοις, τάξιν τινὰ εἶναι, ὥστε τὸν μὲν, προηγεῖσθαι, τὸν δὲ ὑποτάσσεσθαι. καθὼς μὴ μεταξὺ τῶν Φυσικῶν ἀδελφῶν, πρωτοτοκίαι τε, μὴ μεταγωνέστερα. ἃ διὰ τοῦτο γέμην ἕπεται ἐκεῖνον τοῦτο δυνατώτερον, ἢ κυριώτερον εἶναι. τοῦτον δὲ τὸν Κανόνα οἱ Λατῖνοι ἀποδέχονται ὡς ἀληθῆ, Βλάσαρ. . (1) Ὁ Μάξιμος οὗτος Αἰγύπτιος ἦν, Φιλόσοφος κυνικὸς, μὴ ἐχειροτονήθη Κωνσταντινουπόλεως ἐκθέσμως, ὡς ᾧ ἔτει ἐπεσκόπει κατ' ἐκείνην ὁ μέγας Γρηγόρ. ὁ Θεολόγ. (ὅρα ὅσα κατ' αὐτοῦ διαλέγεται ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ ὡς τινι αὐτοῦ λόγῳ. (2) Πρώτη Σύνοδος ἐγένετο ὡς Ἀντιοχείᾳ ἐπὶ Αὐριλιανοῦ Βασιλέως, ἧς ἦρχε Γρηγόρ. ὁ θαυματουργός. Δευτέρα δὲ ἐπὶ Κωνσταντίου, ἡ μὴ τοὺς Κανόνας ἐξέθετο. ἀλλ' ὡς αὐτοῖς οὐκ ἀναφέρουσι περὶ τούτου τοῦ τόμου, κεῖται δὲ αὐτὸς ὁ τόμος ἐν τῷ ὅρους, παρὰ τῷ Σωκράτει (βιβλ. ϛ'. κεφ. ι'.) μὴ ὡς τοῖς Συνοδικ. πρακτικοῖς (τόμ. α' σελ. 231. 232.). Συνομολογεῖ δὲ μὴ αὐτὸς ὁ ὅρος τὴν πίστιν τῆς ὡς Νικαίας Συνόδου, μὴ Σαρδικῆς, καίτοι ἀποσιγᾷ λεληθότως τὸ ὁμοούσιον, ἀπ' ἐναντίας δηλονότι τῆς ὡς Νικαίας, ὡς μὴ αὐτὸς ὁ Σωκρ'. φησί. ὅρα περὶ τούτου τοῦ τόμου μὴ τὸν Θεοδώρητον διαλαμβάνοντα, βιβλ'. η'. κεφ. θ'. Βλέπε δὲ μὴ ταύτην τὴν ϛ'. Σύνοδον ὡς τῇ πρὸς Ῥωμαίους αὐτῆς ἐπιστολῇ (παρὰ τοῖς Συνοδικοῖς πρακτικ. τόμ. α'. σελ. 286. 287.) ὡς Ἀντιοχ'. λέγουσαν γενέσθαι τὸν τοιοῦτον τόμον μὴ ἐκ ὡς τῇ Σαρδικῇ (ὡς δηλοῦται ὡς τῇ ἑφεξῆς ἡμῶν σημειώσει). ἀλλ' ὡδέχεται ἑκατέρωθι αὐτὸν συγκαθῆναι. σκόπει μὴ τὰς προθεωρίας τῆς ὡς Ἀντιοχείᾳ, μὴ Σαρδικ. μὴ τὰς τούτων σημειώσεις.

(3) Κωνστάντιος ὁ Βασιλεὺς, Ἀρειανὸς ὤν, ἔσπευδω ἀνατρέψαι τὰ ὡς Νικαίᾳ Σύνοδον, ὃ μὴ μαθὼν ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ὡς Ῥώμῃ Κῶνσας, ἠπείλησεν αὐτῷ πόλεμον ὅθεν ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, συμφωνήσαντες, ἔγνωσαν ἀθροισθῆναι Σύνοδον ὡς Σαρδικῇ. τῇ λεγομένῃ Τριαδίτζῃ, πόλει τοῦ Ἰλλυρικοῦ, μερικώτερον δὲ εἰπεῖν (κατὰ τὸν Μελέτ. Γεωγράφον σελίδι 412. 417.) τῆς Μοισίας. ἔτι δὲ μερικώτερον, τῆς Βουλγαρίας. καίτοι τατ' ἄλλους, Σαρδικὴ ἐστιν ἡ Σοφία. ὡς ᾗ Σαρδικῇ μόνοι Δυτικοὶ

τομον, δογματίζοντα τῆς τριάδος τὴν μίαν Θεότητα, ἣν ἡμεῖς αὐτὸς ἀπεδεξάμεθα.

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Εἰ μέν τινες κατηγορῆσιν Ἐπισκόπων ὡς ὅπως δήποτε ἀδικηθέντες ὑπ' αὐτῶν, μὴ ἐξεταζεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν κατηγορων, μήτε τὴν θρησκειαν. εἰδὲ ὢν Ἐκκλησιαστικῷ ἐγκλήματι, δοκιμαζεσθαι (1) ἤρεσε. ἢν εἰ μὲν εἰσιν αἱρετικοὶ, ἢ σχισματικοὶ, ἢ καθ' οἱονδήτινα τροπον ἀποβεβλημένοι, ἢ ἀκοινώνητοι (2), ἢ ὑπὸ κατηγορίαν, πρὶν ἂν ἀθωωθῶσι, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς κατηγορεῖν. εἰ δὲ μὴ εἰεν τοιοῦτοι, τοὺς τὰ ἐγκλήματα τοῦ Ἐπισκοπου ἐπὶ τῆς Συνόδου τῆς ἐπαρχίας ἐνίσασθαι. ἢν εἰ μὴ δυνηθείη αὕτη ἡ Σύνοδος τὴν διορθωσιν ποιήσασθαι, ἐπὶ μείζονος Συνόδου τῶν τῆς Διοικήσεως (3) Ἐπισκόπων ἐκείνης προσιέναι, ὑπισχνεμένους ἐγγράφως

(α) Ἀποστόλ. οδ'. τῆς δ'. θ'. ις'. καὶ. Καρθ. ἡ. ιϛ'. ιθ'. ιέ. ιε'. κζ'. λς'. ιης'. ρέ. ρλζ'. ρλή. ρλθ'. Ἀντιοχ'. ιδ'. ιέ. Σαρδικ. δ'.

τικοὶ ἦσαν, ἡμὴν δὲ ἢ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι, ἐπεὶ ἔτοι μὴ δεχόμενοι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἢ Παῦλον τὸν Ὁμολογητὴν ὡ τῇ Συνόδῳ ὡς δῆθεν καθηρημένους. (τῶν Δυτικῶν αὐτὸς δεχομένων ὡς ἀκαθαιρέτους). ἐσυνῆλθον, ὅθεν ἢ μόνοι οἱ Δυτικοὶ αὐτοὶ τόμον, ἵτ' ἂν ὄρον ἐξέθεντο. βεβαιοῦντα τὴν τῶν ὡ Νικαια πίστιν διὰ τοι τοῦτο ἢ Δυτικὸν ὀνομάζουσιν αὐτόν. (1) Εἴτε αἱρετικὸς εἴτε ἀφωρισμένος, εἴτε ἢ ἄτιμος ὅπως δήποτε ὡ κοσμικῇ, ἢ χρηματικῇ (ἥτις ἢ ἰδιωτικὴ λέγεται) ὑποθέσει ὑβρισθῇ, ἢ ἄλλο τι παρὰ τὸ δίκαιον ὑπὸ Ἐπισκόπου πάθῃ, εἰς χρήματα ζημίαν ἐπάγον (Ζωναρ.) ἔχει ἄδειαν κατηγορεῖν ἐκείνου. ἡμὴν δὲ τοιοῦτός τις, ἦγουν αἱρετικὸς, κὲ. ἐκκωφωθείη ὡ ἐγκληματικῇ, ἵτ' ἐν Ἐκκλησιαστικῇ ὑποθέσει, κατηγορῆσαι Ἐπισκόπου, ἥτις ἂν ἔκπτωσιν ἐπαγάγῃ τῆς Ἱερωσύνης. τοιαύτη δὲ ἂν εἴη κατηγορία, ἢ ἐπὶ χρήμασι [illegible]ονία, ἢ παρ' ὠρίαν, ἢ ἄλλα τοιαῦτα, (Καρθαγ'. ἡ. σ.)

(2) Ἀκοινώνητοι μὴν εἰσιν, οἱ πρὸς καιρὸν ἐκκεκομμένοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀποβεβλημένοι δὲ, οἱ διόλου ἀποξενωμένοι (Ζωναρᾶς).

(3) Διοίκησιν ἐνταῦθα ὡνόει, τὴν πολλῶν Μητροπόλεων, ἢ ἐπαρχιῶν περιεκτικὴν, οἷα ἡ Θρακὴ, οἷα ἡ Μακεδονία, οἷα ἡ Πελοπόννησος (Ζωναρ. ὡ τῷ αὐτῷ Καν'.). ὑφ' ὧν ἑκάστην, ὡς ὑπὸ τὴν Μακεδονίαν, Φέρ' εἰπεῖν, ὑπόκειται ἡ Θεσσαλονίκη ἢ Δράμμα, αἱ Σέρραι, τὸ Μελένικον,

Φως πρότερον τὰς τοιάυτας, ὡς εἰμὴ ἀποδείξαιαν τὴν κατηγορίαν, ὑποκείσθω ταυτοταθεία. εἰδέτις μὴ ἐμμένων τάυτοις, ἤτοι ἐξωτερικὸν κριτήριον, ἢ οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἀνοχλήσοι, τὸν τοιοῦτον πάντη ἀδεκτον εἶναι εἰς κατηγοριαν.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Τῶν ἀπὸ αἱρέσεως τῇ Ἐκκλησίᾳ προσιθεμένων. Ἀριανὰς μὲν, ἢ Μακεδονιανὰς, ἢ Σαββατιανὰς, ἢ ναυατιανὰς, τὰς λεγοντας ἑαυτὰς καθαρὰς, ἢ ἀριστερὰς, ἢ τὰς τεσσαρασκαιδεκατίτας, εἰτ' ἐν τετραδίτας, ἢ Ἀπολιναριστὰς, δεχόμεθα, διδόντας λιβέλλους, ἢ ἀναθεματίζοντας πᾶσαν αἵρεσιν, μὴ φρονοῦσαν ὡς φρονεῖ ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Καθολικὴ ἢ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. ἢ σφραγιζομένους πρῶτον τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, τὸ, τε μέτωπον, ἢ τὰς ὀφθαλμὰς ἢ τὰς ῥῖνας, ἢ τὸ στόμα, ἢ τὰ ὦτα. ἢ σφραγίζοντες αὐτὰς, λέγομεν· Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Εὐνομιανὰς μέντοι τὰς εἰς μίαν κατάδυσιν βαπτιζομένους (1), ἢ Μοντανιστὰς τὰς ἐνταῦθα λεγομένας φρύγας, ἢ Σαβελλιανὰς, τὰς ὑιοπατορίαν διδασκοντας, ἢ ἕτερά τινα χαλεπὰ ποιοῦντας. ἢ τὰς ἄλλας πάσας αἱρέσεις (ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσὶν ἐνταῦθα, μάλιστα οἱ ἀπὸ Γαλατῶν χώρας (2) ἐρχόμενοι) πάντας τὰς ὑπ' αὐτῶν θέλοντας προσιθεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὡς ἕλληνας δεχόμεθα. ἢ τὴν ἀ. ἡμέ-

(α) Ἀποστόλ. μς'. μζ'. ξή. τῆς ἀ. ἡ. τῆς ς'. μέ. Λαοδ. ζ'. ἡ.

νικον, αἵτινες εἰσὶ Μητροπόλεις. τοιαύτη δὲ Σύνοδος διοικήσεως ἤδη ἠπράκτησε, καθὼς ἢ παντοία ἄλλη, ἤγουν ἢ οἰκουμενικὴ, ἢ Μητροπολιτικὴ. ἀντὶ δὲ ταύτης, ἡ τοῦ Πατριάρχου Συνοδος κρίνει τὰς ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ διοίκησιν Μητροπολίτας (ὅρα ἢ τὴν σημ'. τὴν γ'. τοῦ ϙ'. Λαοδ. τῆς Δ'.

(1) Ὅρα Δοσίθεον εἰς τὴν δωδεκάβιβλον σελίδι 814. περὶ τοῦ Λατίνων βαπτίσματος, τοῦ μὴ γὰρ εἰς μίαν κατάδυσιν γινομένου.

(2) (Ἄλλ. ἐπειδὴ πολλαὶ εἰσὶν ἐνταῦθα, μάλιστα αἱ ἀπὸ Γαλατῶν χώρας ἐρχόμεναι.

ἡμέραν ποιῶμεν αὐτὸς Χρισιανὸς (1). τὴν δὲ δευτέραν, κατηχου-μένους (2), εἶτα τῇ γ'. ἐξορκίζομεν αὐτὸς μετὰ τὸ ἐμφυσᾶν τρί-τον εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς τὰ ὦτα. καὶ ὕτω κατηχοῦμεν αὐτὸς, καὶ ποιοῦμεν χρονίζειν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροᾶσθαι τῶν Γρα-φῶν. καὶ τοτε αὐτὸς βαπτίζομεν.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΤΡΙΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΟΚΤΩ ΚΑΝΟΝΕΣ

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ Τρίτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν διακοσίων ἁγίων Πατέρων συγκεκροτήται κατὰ τὴν Ἔφεσον, τῷ ιγ'. ἔτει τῆς ἀρ-χῆς τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου, μετὰ υλά. ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν ᾗ καὶ πρωτεύοντες ἐγνωρίζοντο, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἐπέχων τὸν τόπον καὶ τοῦ Κελεστίνου Ῥώμης. Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων, καὶ Μέ-μνων ὁ Ἐφέσου. γέγονε δὲ κατὰ Νεστορίου Κωνσαντινουπόλεως, τε-μνοντος εἰς δύω υἱοὺς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὴν κυρίαν Θεοτόκον, μὴ Θεοτόκον λεγοντος. ὧν καθελόντων τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Συνόδου, ἐπισὰς μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιο-χείας Πατριάρχης σὺν πλείοσιν ἐπισκόποις τῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας, (ὧν προεξῆρχον ὁ Κύρου Θεοδώρητος, καὶ Ἴβας ὁ Ἐδέσης) λυπη-θέντες ὅτι ἀχὶ καὶ τὴν αὐτῶν ἔλευσιν οἱ τῆς Συνόδου ἀνέμειναν, τῇ τε καθαιρέσει τοῦ Νεστορίου ἐμέμψαντο, καὶ τὸν ἅγιον Κύριλλον, καὶ Μέμνονα καθεῖλον. ὕτοι δὲ πάλιν ἀντικαθεῖλον ἐκείνους, οἷα τοῖς Νε-στορίου ξοιχήσαντες (Ζωναρᾶς ἐν τῷ ά. ταύτης Κανόνι).

ΚΑ-

(1) Ποιοῦμεν αὐτὸς δεχθῆναι τὰ δόγματα τῶν Χριστιανῶν, ἔξω τοῦ Νάρθηκος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιτιθεμένης τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως ἐπ' αὐ-τούς, κατὰ τὸν, λθ'. Καν'. τῆς ἐν Ἰλλιβυρίᾳ Ἱσπανικῇ πόλει Συνόδου τοπικῆς, περὶ τῆς ά. γνωμώνης. (2) Κατηχουμένους δὲ ποιοῦμεν, συ-ναριθμοῦντες αὐτοὺς τοῖς κατηχουμένοις.

ΚΑΝΩΝ Α'.

Εἰ ὁ τῆς ἐπαρχίας (1) μητροπολίτης ἀποσατήσῃ ταύτης τῆς Συνόδου, τῷ συνεδρίῳ τῆς ἀποστασίας (2) προσθέμενος, ἢ τὰ Κελεσίου (3) Φρονῶν, οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχει (ὡς ἐκβεβλημένος ὑπὸ ταύτης τῆς Συνόδου, καὶ ἀνενέργητος ὤν) κατὰ τῶν τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπων ὀρθοδόξων. μᾶλλον δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνων καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν (4) Ἐπισκόπων, ἀποστατησάντων (5) ταύτης τῆς ἁγίας Συνόδου, ὅτι καθαιρετέοι.

ΚΑΝΩΝ Γ'.

Οἱ παρὰ τῶν Νεστοριανῶν διὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν κωλυθέντες τῆς Ἱερωσύνης Κληρικοὶ (6), ἀπολαβέτωσαν τὸν ἴδιον βαθμόν. μήτε ὅλως οἱ τοιοῦτοι Κληρικοί, ἐκείνοις ὑποκείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Δ'.

Περὶ Κληρικῶν εἰ Φρονήσωσι τὰ Νεστορίου, ἢ Κελεστίου, καὶ ἔντε ἰδίᾳ, καὶ ἔντε δημοσίᾳ, ὅτι καθαιρετέοι.

ΚΑ-

---

(1) Ἐπαρχίαν τὴν Ἀντιοχείαν ἔοικεν αἰνοεῖν, καὶ ὁρᾶται τὴν προθεωρίαν τῆς γ'. ταύτης Συνόδου. (2) Οἷον ἦν τὸ τοῦ Νεστορίου.

(3) Κέλεστιος μαθητὴς ἦν Πελαγίου Μοναχοῦ. ὡρμήντο δὲ ἀμφω τῆς Καρθαγ'. ὡς ὁ Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως ἱστορεῖ (παρὰ Βλάσαρι ὧ οἷς περὶ Αἱρετικῶν. καὶ ἰδίᾳ περὶ Κελεστίου) οἵτινες θνητὸν πλασθῆναι τὴν ἀρχὴν τὸν Ἀδὰμ διετείνοντο. καὶ ἄλλ' ἄττα αἱρεσιώδη ἐδογμάτιζον. ἃ καὶ ἡ παροῦσα γ'. Σύνοδος ἀ ἐθεμάτισε, καὶ ἡ ὡ Καρθαγ'. ἀπὸ τοῦ. ρκ'. Κανόνος καὶ ἑξῆς. οἱ αὐτοὶ δὲ, ἦγον ὁ Κελέστιος καὶ Πελάγιος, ἦσαν καὶ ὁμόφρονες τῷ Νεστορίῳ. ὁ δὲ Κελεστῖνος ὑπῆρχεν ὀρθόδοξος Πάπας Ῥώμης κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῆς τοῦ Νεστορίου Πατριαρχείας, προεδρεύων αὐτὸς ἐκείνης. (4) Ἴσως αἰνίττεται τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, εἴτ' ἐν τῆς Ἀντιοχείας, (καὶ ὁρᾶται τὴν προθεωρίαν ταύτης τῆς γ'.) ἢ τοὺς ἔχοντας ἐπαρχίας. (5) Ἀποστατήσαντες ἦσαν, ὅσοι συναινέσαντες πρότερον τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ Συνόδῳ ὕστερα μετεμελήθησαν.

(6) Λέγει αὐτὴν τὴν κώλυσιν, ἀφορισμὸν (κατὰ τὸν Ζωναρᾶν, καὶ Βαλσαμῶνα.).

ΚΑΝΩΝ Ε'.

Τὸς δικαίως μὲν καταχριθέντας Κληρικὸς παρὰ τῶν οἰκείων ὀρθοδόξων Ἐπισκοπων, ἐκχωρηθέντας δὲ ὑπὸ τῶν περὶ Νεσόριον ἀκανονίστως, δεον μένειν ἢ ἀκοινωνήτους, ἢ καθῃρημένους (1).

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Περὶ τῶν πειρασαμένων τῆς δὲ τῆς Συνόδε παρασαλεῦσαι τὰ πρακτικὰ, ὅτι οἱ μὲν Ἐκκλησιαστικοὶ, καθαιρετέοι. οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀκοινωνητέοι.

ΚΑΝΩΝ Ζ'.

Μηδενὶ ἐξεῖναι συντιθέντι ἄλλην πίστιν (2) παρὰ τὴν ὑπ Νικαίᾳ διδά-

(α) Καρθαγώνης μδ'.

(1) Ἢ κεκωλυμένους πρὸς καιρὸν τῆς ἑαυτῶν Λειτουργίας, εἶτ' οὖν ἀφορισμένους, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ἢ τελείως καθῃρημένους. (καίτοι γε ἡ καθαίρεσις, ἀφορισμὸς παντελὴς ἀπὸ τῶν Συγκληρικῶν ἐστιν. (ὁρα σημ. α. τῶ ε. Ἀποστόλων.) (2) Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Ἐφέσε ὑπ Πέ. πράξει τῆς ὑπ Φλωρεντίᾳ Συνόδε, ὑπὲρ τὰ τριακοντά φησι σύμβολα συνερρότησαν οἱ αἱρετικοὶ κατὰ τὸ ὁμοούσιον, ὃς μιμούμενος καὶ ὁ Νεσόριος συνέγραψεν ἴδιον Σύμβολον, καὶ προέτεινεν αὐτὸ τῇ Συνόδῳ ταύτῃ. ἀνθ' ὅτε γε τὸν Κανόνα τοῦτον ἐξέδωκε, κωλύσασα τὸ λοιπὸν ἕτερον σύμβολον παρὰ τὸ ὑπ τῇ Νικαίᾳ συγγράφεσθαι, καὶ τῷ κοινῷ παραδίδοσθαι. οὐκ ἐκώλυσεν ἄλλην πίστιν συγγράφεσθαι, ἤγουν αἱρετικὴν (τοῦτο γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ παντὸς πιστοῦ κεκωλυμένον τυγχάνει). ἀλλὰ ὀρθόδοξον κοινὸν σύμβολον, καὶ ὅρα τὸν θεῖον Κύριλλον, τὸν ἔξαρχον, καὶ τόμα χρηματίσαντα ταύτης τῆς Συνόδε, ἐπιστολὴ τῇ πρὸς Ἀκάκιον, τὸν Μελιτινῆς Ἐπίσκοπον, (τόμ. α. τῶν πρακτικῶν τῶν Συνόδων σελίδι 619.) „ Ἡ μὲν ἁγία καὶ οἰ-
„ κουμενικὴ Σύνοδος (φησί.) ἡ κατὰ τὴν Ἐφεσίων πόλιν συνειλεγμένη,
„ προνόησεν ἀναγκαίως τοῦ μὴ δεῖν τοῖς Ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, πίστεως ἔκ-
„ θεσιν ἑτέραν ἐκκρίνεσθαι παρά γε τὴν οὖσαν, ἣν οἱ τρισμακάριοι Πα-
„ τέρες ὑπ ἁγίῳ Πνεύματι λαλοῦντες ὥρισαντο. ὅπερ ἐστιν, ὅτε ὑπ ἀλλοίᾳ
Φράσει τοῦτο ἐκφέρειν, (ὡς καὶ ὁ θεῖος Μάρκος ὑπ Φλωρεντίᾳ τοῦτο γεναίως ἀπέδειξε). καὶ ὐ μόνον ὑπ ἀλλοίᾳ Φράσει, ἀλλ' ὅτε λέξιν, ἢ συλλαβὴν ἀλλοιῶσαι, ὡς φησιν ὁ αὐτὸς ἅγιος Κύριλλος (πρὸς Ἰωάν. Ἀντιοχείας γράφων, αὐτόθι σελ. 619.). „ κατ' ὐδένα τρόπον σαλεύε-
„ σθαι παραίτινων ἀνεχόμεθα τὴν ὁρισθεῖσαν πίστιν, ἤτοι τὸ τῆς πίστεως
„ σύμβολον, παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ὑπ Νικαίᾳ συνελθόντων

διδάσκειν ταύτην τὰς ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδοξίᾳ. ὡσαύτως μηδὲ φρονεῖν τινὶ τὰ ἐν τῇ προκομισθείσῃ ἐκθέσει διεσταλμένα δόγματα τῆς Νεστορίου, ἢ μὲν, Ἐκκλησιαστικοὶ μὲν, καθαιρῆνται. Λαϊκοὶ δὲ, ἀφορίζονται.

ΚΑ-

" των κατὰ καιρούς. ὅτε μὲν ἐπιτρέπομεν ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέροις, ἢ λέξιν ἀ-" μεῖψαι τῶν ἐγκειμένων ἐκεῖσε, ἢ μίαν γὲν παραβῆναι συλλαβήν· εἰ δὲ ἦ ἡ Β'. Σύνοδος προσθήκην τῷ συμβόλῳ ἐποιήσατο. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀξιώματος ὅσα, ὡς ἡ Α'. ἦγεν οἰκουμενικὴ ἦ αὐτὴ, ἦ μηδενὸς προϋπόντος ἐπιτιμίου, ἢ κωλύματος. σαφήνειαν ἐπήγαγε, ἦ προσθήκην λέξεως, ἢ μὴν πίστεως. ὥθεν τοι ἦ ὡς ἓν σύμβολον παρὰ πάντων τῶν Πατέρων κρίνεταί τε ἦ ὀνομάζεται τό, τε δηλαδὴ ὑπὸ τῆς Α'. τό, τε ὑπὸ τῆς Β'. συγχρεστέον. ὅρα δὲ ἦ τὸν αὐτὸν Κύριλλον Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας ἐπιστολῇ ἦ τὸν Βιγίλιον Ῥώμης, ἐν ᾗ πρὸς Εὐτύχιον Κωνσαντινουπόλεως ἓν σύμβολον ἀμφότερα τὰ σύμβολα ὀνομάζοντας. Ἠναγκάσθη κατὰ καιρὸς ἡ Ἐκκλησία τὰς δύο Φύσεις παρασῆσαι τῷ Σωτῆρος ἐν τῷ συμβόλῳ, ὡς ἐπὶ τῆς Γ'. ἦ τὸ αἰώνιον τῆς κολάσεως, ὡς ἐπὶ τῆς Ε', ἀλλ' οὐχ ὑπῆνεγκε παραβῆναι τοὺς ἀρχαίους ὅρους ἐκείνους τῶν θείων Πατέρων, ἦ τῶν ἐπιτιμίων τῆς Ι'. καταφρονῆσαι. εἰδὲ ἦ ἡ ἐν Σαρδικῇ Σύνοδος προϋπάρξασα τῆς Β'. ἐκώλυσε τὴν προσθήκην ἦ αὐτὴ ἐν τῷ συμβόλῳ, ἀλλ' ἡ ἐν Κωνσαντινουπόλει Β'. οἰκουμενικὴ ὅσα, οὐκ ὀφείλει ἐκείνη ἕπεσθαι, ἀλλ' ἐκείνην ταύτῃ. ἦ ταῦτα εἴρηται περὶ τῆς κοινῆς συμβολῆς τῆς πίστεως. τὸ γὰρ ἐκτιθέναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐν ἰδίᾳ ὁμολογίᾳ (ὃς εἰπεῖν ἦ ἰδίῳ συμβόλῳ) ἐκεκώλυται, καθ' ὅ, τι ἀπ' ἀρχῆς, ἦ μέχρι τῆς σήμερον οἱ Πατέρες περὶ ὧν ἐπίστευον, ἰδίας ὁμολογίας ἐποιοῦντο, ἦ μάλιστα οἱ ἐξ αἱρέσεως ἐπιστρέφοντες, ἦ ἐν ὑποψίαις ὄντες. Δ. ὁ ἦ ὁ θεῖος Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς Ἀκάκιον τοῦ Μελιτίνης ἐπιστολῇ ὑπεραπολογεῖται τινῶν Ἐπισκόπων τῆς Φοινίκης, κατηγορηθέντων ἐφ' ὅτῳ ἰδίαν συμβόλου ἔκθεσιν ἐποιήσαντο, τόμ. α'. τῶν πρακτικῶν σελίδι. 620. ἦ ὁ θεσπέσιος Μάρκος ὁ Ἐφέσου ἐν ᾗ Φλωρεντίᾳ. Τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα ἴδια σύμβολα, ὥς φασί τινες, ταῦτα ὀφείλουσιν [illegible] Α'. τὸ μὴ ἐκπίπτειν τῆς κοινῆς ὁμολογίας Β'. τὸ μὴ ἀνοχλεῖν τῷ κοινῷ συμβόλῳ. Γ'. τὸ μή τινα ἐπ' αὐτοῖς βαπτίζεσθαι. Δ'. τὸ μὴ προσφέρεσθαι τοῖς ἐξ αἱρέσεως ἐπιστρέφουσι. Ε'. τὸ μὴ δίδοσθαι ὡς κοινὴ πίστις τὰ ἴδια μαθήματα. ς'. τὸ μή τινα προεισφύντα, ἢ ἀφελόντα τι τοῦ κοινοῦ συμβόλου, ὡς ἴδιον τοῦτο ποιεῖσθαι. (Δοσίθ. εἰς τὴν δωδεκάβ. Ελ. ἦ ἄλλοι). Ἐν δὲ ἔτει, φμά. ὑπὸ Ἰωσήνου Βασιλέως διώρισαι Α'. ἀναγινώσκε-

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

Κατὰ τὺς Κανόνας ἢ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν οἱ Ἐπίσκοποι (1) τῆς

(α) Ἀπος'. λδ'. λε'. Ἀντιοχείας κϐ'. Σαρδ. γ'. ιά'. ιϐ'. τῆς ά. ς'. ζ'. τῆς β'. ϐ'. γ'. τῆς δ'. ιή. τῆς ς'. κ'. λς'. λθ'.

σκεσθαι ἐπ' Ἐκκλησίας τὸ σύμβολον. ἐρωτήσαντες δέ τινες εἰ συνεκροτήθη σύμβολον πίστεως ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, ἀκούσονται ὅτι Μάρκος ὁ Ἐφέσου ὡ τῇ Φλωρεντία Συνόδῳ εἶπεν ὅτι ἡμεῖς ὅτε ἔχομεν, ὅτε εἴδομεν τοιοῦτόν τι. πλὴν εἰ εἴποι τις ἐκ παραδόσεως, ἐξ ὧν ἐλάλησαν. ἢ διὰ τὰ ὡ ταῖς σλαταγαῖς ἐκείνων βιβλίῳ ζ'. κεφαλαίῳ, μϐ'.

(1) Πέτρος ὁ Κναφεὺς, Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος θέλων ὑποτάξαι τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας, ἀ μόνον σλὰ τὸ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀπὸ Ἀντιοχείας ἕως Κύπρου ἐξηχηκέναι, ἢ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε Δυκὸς ἐξ ἀρχῆς σέλεσθαι ὡς αὐτὴν τὴν Κύπρον σρατηγὸν εἰς τὸ ἡγεμονεύειν ὡ αὐτῇ. ἀλλὰ ἢ σλὰ τὸ Ἀποστολικὸν ἢ Πατριαρχικὸν εἶναι θρόνον, ἔπειθεν εἰς τοῦτο τὸν Βασιλέα Ζήνωνα. ὅπερ μαθόντι ἢ ἀθυμοῦντι τῷ τότε Κύπρου Ἀνθεμίῳ, ἀποκαλύπτεται ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας νυκτὸς, ἢ φησι „ Πο„ ρευθεὶς ἔξω τῆς πόλεως κατὰ δυσμὰς, εἰς τόπον λεγόμενον τῆς ὑγείας, „ ἢ ὄρυξον ὑπὸ τὴν κεραταίαν (ἢ κεραταίαν). ἢ εὑρήσεις σπήλαιον ἢ λάρ„ ναξα ὡ αὐτῷ. ἐκεῖ μου τὸ πᾶν σῶμα ἀπόκειται. ἢ Εὐαγγέλιον ἐπὶ „ τοῦ κήθους, ὃ ἐξέμαθον ὑπὸ Ματθαίου Εὐαγγελιστοῦ, ἐμαῖς χερσὶ γεγραμ„ μένον. ἢ ἀνάστηλον ταῦτα τῷ Βασιλεῖ, ἢ τοῖς δικαιολογουμένοις, ἐ„ ναντίοις, ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἔστιν Ἀποστολικὸς, ἀντιδικαιολογήθη„ τι ἢ αὐτὸς, ὅτι ἢ ὁ ἐμὸς θρόνος, Ἀποστολικός ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ ἐκ τῆς ἐ„ μῆς παροικίας ἔστιν ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας, ἢ τὸ λείψανον αὐτοῦ αὐτόθι εὕρηται. Καὶ τοίνυν κελεύσει τοῦ Βασιλέως, ἢ ὁ Κύπρου τῆς ἀπηλλαγμένης ὑποταγῆς ἠλευθέρωτο ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ λειψάνου ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκ θυΐνων ξύλων ἔχον τὰ πτυχία, εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐκομίζετο, ἢ ὡ τῷ παλατίῳ, κατὰ τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου ὡ τῇ δαφνῃ ἀπετέθη (εἶτα εἰς τὰ πανηγυρικὰ τῶν ὡ τῷ Ἄθῳ Μοναστηρίων, εἰς ἐγχώμιον παρὰ Μοναχοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀποστόλου πεπονημένον, τῇ ιά. Ἰουνίου. Βλέπε περὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ τὸν Γεώργ. Κεδρηνὸν εἰς τὴν Βυζαντίδα, τύποις Παρισίοις, σελ. 353. ὡ τῷ βίῳ Ζήνωνος Βασιλέως.). ὃς δὴ Βασιλεὺς ἢ Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην τὴν Ἀμόχωστον ἀπετέλεσε. Πρώτη δὲ Ἰουστινιανὴ ὠνομάσθη ἡ Ἀχοὶς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως ὠχυρωμένην. Δεύτερα δὲ, τὰ Οὐλπιανὰ, πόλις τις ὡ Δαρδανίᾳ χειμένη, ἥτις ἀνεκαινίσθη πρὸς τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Νέα δὲ Ἰουστινιανὴ, ἡ Κύπρος, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἔλκ

τῆς Κύπρου δι' ἑαυτῶν χειροτονεῖσθαι (1). ὡσαύτως καὶ εἴτις Ἐπίσκοπος καταλάβοι ἐπαρχίαν, μὴ οὖσαν ἐξ ἀρχῆς ὑπ' αὐτόν, καὶ τὰς πρὸ αὐτῆς, ἀποδοτω τοῖς ἀφαιρεθεισι. Κἂν τύπος τις (2) προκομισθῇ μαχόμενος τοῖς νῦν ὁρισθεισιν, ἄκυρος ἔστω.

Ἐπιστολὴ (3) τῆς αὐτῆς Συνόδου πρὸς τὴν ἐν Παμφιλίᾳ εὐαγῆ Σύνοδον, περὶ Εὐσαθίου γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου, καθ' ἣν Ἐπιστολὴν παρίσταται ταῦτα. ὅτι, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Εὐσάθιος διὰ πολλὴν μὲν αὐτῆς ἀπραγμοσύνην (4) μὴ δυνάμενος ἀνθίστασθαι ταῖς τῆς ἐπισκοπῆς τύρβαις, ὁ μὴν δὲ ἐκ ῥαθυμίας (σχολῇ γ' ἂν ἔκτινος κωλυτικῆ ἐγκλήματος), προσεκόμισε μὲν, (οὐκ ἴσμεν ὁπως) βιβλίον παραιτήσεως, μετὰ δακρύων δὲ ἠτήσατο τὴν τῆ Ἐπισκόπου τιμὴν, καὶ αὐτὸ τὸ Ἱερατεύειν, ἀδείᾳ τῆ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, ἐνδεδοντο αὐτῷ δι' εὐσπλαγχνίαν παρὰ τῆς Συνόδου, συναλγησάσης τοῖς δάκρυσιν αὐτῆ, ἐπεὶ καὶ πατρίδος, καὶ πατρῴων ἐνδιαιτημάτων τοσαῦτα ἔτη ἐξέρηται. εἰδὲ καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα γένηταί τι αὐτῷ χρησότερον, καὶ τοῦτο ἀρέσει τῇ Συνόδῳ.

OI

ἔχειν τὰς ἀρχὰς, ὡς λέγεται τῆς οἰκείας γωνήσεως τὴν αὐτῆ ὁμόζυγον. οὕτω δὲ καλεῖται καὶ ὑπὸ τῆ λθ'. τῆς ς'. καὶ ὑπὸ τῆ παρόντος. τὸ δὲ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦτο προνόμιον, ἡ ῥλά. Νεαρὰ Ἰουστινιανὴ καὶ ζῇ τῆς Καρχηδόνος ἐχαρίσατο Ἐκκλησία. (1) Καὶ ἑπομένως, μὴ διὰ τῆ Ἀντιοχείας. (2) Κἂν ἐγγράφόντι προκομισθῇ τυπῶν καὶ ὁρίζον ἄλλα παρὰ τὰ νῦν ὡρισμένα, ἄκυρον ἔσαι. (3) Ἐκ ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς ὐχ ἕπεται, ἐπ' ἀδείας κεῖσθαι Ἐπισκόπῳ τινὶ ποιοῦντα παραιτησιν, ὡ ταὐτῷ καὶ τὰ τῆς Ἀρχιερωσύνης παρακατέχειν γνωρίσματα, μᾶλλον δὲ τἐναντίον, ἐξ ὧν λέγονται παρὰ τῆς Συνόδου, δίδοται . . σαι, καὶ καθότι ξενίζεται ἡ Σύνοδος ἰδοῦσα τὸ βιβλίον τῆς παραιτήσεως, καὶ καθότι ἔλεος ποιεῖται τούτῳ, καὶ οἰονεὶ συγκατάβασιν δι' ἃς φησιν ἐπειράσατο ἱκεσίας Πατρίδος δηλαδὴ καὶ τῶν ἄλλων. ὅρα καὶ τὸν Ζωναρ. πλατυκώτερον περὶ τούτου διαλεγόμενον ὡ τῇ ἐξηγήσει καὶ περιεργότερον.

(4) Ἀνεπιτηδειότης, ἡ ἀπραγμοσύνη ἐκλαμβάνεται.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙ Δ'. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Δ'. οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν, χλ'. ἁγίων Πατέρων, Ἠθροισμένη κατὰ τὴν χαλκηδόνα, τῷ ά. ἔτει τῆς βασιλείας Μαρκινιανοῦ, παρεσιάζοντος τῇ Συνόδῳ, μετὰ, υνά. χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ. Ἡγεμόνες δ' ἦσαν ἐν αὐτῇ, Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως Μάξιμος Ἀντιοχείας. Ἰουβενάλιος Ἱεροσολύμων. Πασχασῖνος καὶ Λουκίνσιος Ἐπίσκοποι σὺν Βονιφατίῳ Πρεσβυτέρῳ, τοποτηρηταὶ τοῦ ἁγιωτάτου Λέοντος ῥώμης. οἵτινες καθελόντες, ἀνεθεμάτισαν τὸν Διόσκορον Ἀλεξανδρείας, καὶ Εὐτυχέα τὸν Ἀρχιμανδρίτην Κωνσταντινουπόλεως τοὺς μονοφυσίτας.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ὅτι δεῖ κρατεῖν τοὺς ἄχρι τοῦ νῦν Κανόνας τῶν Ἱερῶν Συνόδων.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Τοὺς ἐλεγχθέντας ὅτι ἐπεχείρησαν (1) χειροτονῆσαί τε, καὶ προβαλέσθαι, χειροτονηθῆναί τε (2) Κληρικοὶ καὶ προβληθῆναι κανονικοὶ

(α) Τῆς ς'. β'. τῆς ζ'. ά. (β) Ἀπος'. κθ'. λ'. τῆς ς'. κβ'. κγ'. τῆς ζ'. γ'. δ'. έ. ιθ'. Βασιλ'. ή. Λαοδικ'. ιβ'. ιγ'. Γαγγρ. καὶ Τιμοθέου ἐπιστολή.

(1) Οὐ μόνον δηλαδὴ οἱ τὸ ἔργον εἰς ἔκβασιν ἀγαγόντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ὅλως ἐπιχειρήσαντες, παιδεύονται. (2) Χειροτονοῦνται οἱ Ἱεροατικοὶ Ἐπίσκοποι, ἕως Ὑποδιακόνου. χειροθετοῦνται, προχειρίζονται, καὶ σφραγίζονται οἱ Ψάλται. Ἀναγνῶσται, Ἡγούμενοι καὶ οἱ τοιοῦτοι. (καίτοι ὁ Ζωναρ. καὶ τῷ χειροθετεῖσθαι ὀνόματι χρῆται εἰς τοὺς Ἐπισκόπους εἰς τὸν έ. Ἀποστ. Κανόν.). προβάλλονται δὲ οἱ οἰκονόμοι, οἱ ἔκδικοι, καὶ οἱ Παραμυθόμοι (ὅρα τὸν ιδ'. τῆς ζ'. καὶ τὸν ις αὐτὸν Βαλσαμῶνα). τὴν δὲ χειρὸς ὁ Βαλσαμὼν (ὡ τῷ λγ'. τῆς ς'.) σφραγῖδα ἐπιχειρίδος καὶ ἐπιχειρίδα ἐπισκοπικὴν ὀνομάζει, τὴν τῶν Κληρικῶν. ἀπέκαρσιν δὲ, τὴν

νικοὶ (1) ἐπὶ χρήμασι. ναὶ μὴν, καὶ τὰς τοῖς τοιούτοις ἀθεμίτοις λήμμασι μεσιτεύσαντας, Ἐκκλησιαστικὰς μὲν, καθαιρεῖσθαι, Μοναχὰς δὲ, ἢ Λαϊκὰς ἀναθεματίζεσθαι.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικός, ἢ μονάζων, κοσμικαῖς ἐπεισάγοντες ἑαυτὰς διοικήσεσιν, ἐπιτιμῶνται (2). πλὴν εἰ καλοῖντο, ἤτοι ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαραίτητον ἀφιλίκων (3), ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Πόλεως εἰς τὸ φροντίζειν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἢ ὀρφανῶν, ἢ χηρῶν ἀπρονοήτων, καὶ προσώπων δεομένων (4) ἐκκλησιαστικῆς βοηθείας.

ΚΑ-

(α) Ἀποστ. ς'. πατ. πγ'. τῆς δ'. ζ'. τῆς αϛ'. ιά. Καρθ. ιή. τῆς ζ'. ί.

τὴν τῶν Μοναχῶν καὶ ἐπικυρίδα Μοναχικὴν (ὡ τῷ οζ'. τῆς ς'.). Οἰκονόμοι ὧν λέγονται, οἱ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα κυβερνῶντες, (Θεοφίλου ί. καὶ τῆς δ'. κδ'. καὶ τῆς ζ'. ια'.). Ἔκδικοι δὲ, οἱ βοηθοῦντες τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ προσφεύγουσι τῇ Ἐκκλησίᾳ. εἰ καὶ διτ]οὶ ἦσαν, Ἐκκλησιαστικοὶ (κατὰ τὸν παρόντα κατὰ πλάτος Κανόν.) καὶ Βασιλικοὶ (κατὰ τὸν πγ'. καὶ ξζ'. Καρθαγ'.) Καὶ Δεφένσορες δὲ οἱ τοιοῦτοι ἐλέγοντο (κατὰ τὸν Βαλσαμ.). καὶ Ἐκκλησίας ἔκδικοι (κατὰ τὸν Ἰουστινιαν.) Δώδεκα δὲ ἦσαν ὡ τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐδίκαζον τὰς ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένας μικρὰς ὑποθέσεις. Παραμονάριοι δὲ προσαγορεύονται οἱ παραμένοντες καὶ νεκυρεύοντες ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὑποδεχόμενοι τὰς εἰς προσκύνησιν εἰσερχομένας. εὐρήσεις δὲ ὡ τῷ Εὐχολογίῳ, τὰς μὲν Ἀρχιερεῖς, ὅτε χειροτονοῦνται, ἕως τοῦ Ὑποδιακόνου, μόνον σφραγιζομένους τῇ χειρὶ τοῦ χειροτονοῦντος. τὰς δὲ οἰκονόμους, ἐκδίκους, Παραμοναρίους, καὶ τὰς ὁμοίας, οὐδὲ τούτου ἀπολαύοντας, ἀλλὰ μόνην εὐχολογουμένους. μόνους δὲ τοὺς Ψάλτας καὶ Ἀναγνώστας, πρὸς τῇ διὰ χειρὸς σφραγίδι, καὶ χειρομένους τὴν κεφαλήν. (1) Κανονικὰς δὲ λέγει. Ἐκκλησιαστικοῦ τάγματος (Ζωναρ.). ὅρα καὶ τὴν ά. σημ. τοῦ ς'. Βασιλείου.

(2) Ἡ ἐπιτιμία ἐστὶν ἀπὸ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ ἄλλων Συνοδικῶν Κανόνων, ἧγουν ἡ ἔκπτωσις. (3) Ἀφίλικες ἀπὸ τοῦ, ιδ'. ἔτους, ἕως τοῦ, κέ. Ἄνηβοι δὲ, ἀπὸ γεννήσεως, ἕως τοῦ, ιδ'. ἔτους, (Ζωναρ.)

(4) Οἷον ἀσθενῶν, αἰχμαλώτων, καὶ ἄλλων τοιούτων.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Μηδεῖν μηδένα μονὴν, ἢ εὐκτήριον συνιστᾶν τινα, χωρὶς γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου. ὑποτάσσεσθαι δὲ ἐκείνῳ τοὺς μονάζοντας, μὴ καταλιμπάνοντας τὰ ἴδια μοναστήρια. οὓς τὴν δίκαιαν πρόνοιαν (1) ὀφείλει ποιεῖσθαι τῶν μονῶν. καὶ ἐκείνους δὲ μὴ περιειλεῖσθαι πολιτικοῖς, ἢ Ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, εἰ μὴ κατὰ γνώμην τοῦ εἰρημένου Ἐπισκόπου, διὰ χρείαν ἀναγκαίαν. Καὶ δῆλον δὲ μὴ χειρεσθαι, χωρὶς τῆς τοῦ Δεσπότου αὐτοῦ γνώμης (2). ὁ δὲ παραβαίνων τὸν Κανόνα, ἔσω ἀκοινώνητος.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (β)

Οἱ ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην μεταβαίνοντες πόλιν Ἐπίσκοποι, ἢ Κληρικοὶ, πολιτευέσθωσαν κατὰ τοὺς προεκτεθέντας Ἱεροὺς Κανόνας.

ΚΑΝΩΝ ς'.

Μὴ δεῖν ἀπολελυμένως ἐκκλησιαστικόν τινα χειροτονεῖσθαι. ἀλλ' ἰδι-

---

(β) Ἅπος'. πϛ'. τῆς δ'. κδ'. τῆς ξ'. ιζ'. τῆς αϛ'. ά. Καρθαγ'. ογ'. ή. τῆς ς'. πέ. Γαγγρ. γ'. Βασιλ. μ'. μϛ'.

(β) Ἅπος'. ιθ'. ιε. τῆς ά. ιέ. ις'. τῆς ϛ'. ιζ'. Ἀντιοχέι. γ'. ις'. κά. Σαρδικ. ά. ϛ'. ιέ. ις'. ιθ'. Καρθ. νζ'. ξγ'. μή.

---

(1) Πρόνοιά ἐστι τοῦ Ἐπισκόπου τὸ ὑπεραστίζεσθαι τῶν Μοναχῶν, καὶ ἐλεεῖν αὐτοὺς ὡς ταῖς χρείαις αὐτῶν, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων, ἢ ἐκ τῶν πτωχικῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἀποστολικὸν, μά. καὶ Ἀντιοχείας κέ.

(2) Ὅρα θ'. ί. καὶ ια'. Νεαρ. (παρὰ Βαλσαμῶν. τίτλ. ά. κεφαλ. λς'.) Φιλοσόφου Λέοντος, παρακελευομένην τὸν χλωρωθέντα δῆλον ὡς ἀγνοεῖν τοῦ Δεσπότου, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν μοναζοντα καὶ τὸν γεγονότα [illegible] ἀποκαθίσασθαι τῷ προτέρῳ Δεσπότῃ καὶ ἄκοντας, μηδὲν ὠφελημένους ἐκ τῆς χειροτονίας, καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἀπροσδιορίστως ἀλλ' ὡς τοὺς τριετίας ἔχειν τὴν ἄδειαν τὸν Δεσπότην τοῦτους ἀναλαλεῖσθαι. ἐκτὸς εἰ μὴ ἡ δεσποτεία αὐτὴ οὐκ ἀνέχεται κατὰ λόγον καὶ εὐσχημόνως. ταῦτα γὰρ δίκαιον ἀνελθεῖν εἰς ἐλευθερίαν μεταξῆναι, καὶ ἄκοντος τοῦ Δεσπότου, κατὰ τὸν ογ'. Καρθαγ'. καὶ τὴν τούτου σημείωσιν.

ἰδικῶς ἐν Ἐκκλησίᾳ τῇδε, Φέρε (1), ἢ μοναστηρίῳ. εἰδ' ἂν, ὥρισεν ἡ Σύνοδος ἄκυρον ἔχειν τὴν χειροθεσίαν, καὶ μηδαμῶς δύνασθαι ἐνεργεῖν, ἐφ' ὕβρει τοῦ χειροτονήσαντος.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Μὴ ἔρχεσθαι τοὺς Κληρικοὺς, καὶ Μοναστὰς εἰς στρατείαν, μήτε εἰς κοσμικὴν ἀξίαν, ἢ ἀναθεματιζέσθωσαν (2) μὴ μετανοοῦντες.

ΚΑΝΩΝ Η'.

Τῶν μοναστηρίων, καὶ πτωχείων (3), καὶ μαρτυρίων οἱ Κληρικοὶ ὑποκείσθωσαν τῷ Ἐπισκόπῳ. εἰδὲ τολμήσωσιν ἀνατρέψαι τὴν τοιαύτην διατύπωσιν, οἱ μὲν Κληρικοὶ, κανονικῶς εὐθυνέσθωσαν (4), οἱ δὲ Μοναχοὶ, ἢ Λαϊκοὶ, ἀκοινώνητοι ἔστωσαν.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (5)

Κληρικοὶ, εἰ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἐριζοῦσι, δικαζέσθωσαν τῷ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ, καὶ μὴ τοῖς ἔξω (5) δικαστηρίοις. ἐπιτιμῶνται γὰρ

(α) Ἀποστ. τά. πγ'. τῆς δ'. γ'. ε'. τῆς αβ'. ιά. Καρθ. ιή. τῆς ζ'. ἰ. Νικηφ. κδ' καὶ λδ'. σημ. (β) Ἀποστ. οδ'. τῆς β'. ε'.

(1) Καθὼς ὡ τῇ ἀρχῇ της χειροτονίας τῷ Ἐπισκόπῳ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς Ἐπισκοπῆς· ἅτω χρεὼν καὶ ἑκάστῳ Ἐκκλησιαστικῷ τάγματος ἀναφέρεσθαι τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὸ Μοναστήριον, ὡ τῇ τῆς χειροτονίας εὐχῇ. (2) Ὡς ἀμετανοήτους τῷ ἀναθέματι παραδίδωσιν, (ὅπερ ὑ φαίνεται ὡτῷ Ἀποστολικῷ, πγ') ἢ ὡς ῥίψαντας τὸ σχῆμα τοῦ κλήρου, ἢ τοῦ Μοναχοῦ. ἡ δὲ ζ'. καὶ ἡ Νεαρὰ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (παρὰ τοῖς Συνοδικ. πρακτικοῖς τόμ. α'. σελ. 17. ὡτῇ ἐπιτομῇ τῷ Κανόνων τμήμ. γ'. ἐπιγραφῇ β'.) καὶ ἄκοντας τοὺς τοιούτους βούλεται ἀποκαθίστασθαι εἰς τὸ πρότερον σχῆμα. (3) Πτωχεῖα, τὰ εἰς πτωχῶν ἀφωρισμένα προνοιαν, χρηστομεῖα δηλ. ὀρφανοτροφεῖα, νοσοκομεῖα καὶ τὰ τοιαῦτα. ὡ οἷς καὶ Νεαὶ ἦσαν, καὶ Κληρικοί· οὐδὲ γὰρ μόνον τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Μονῶν οἱ ὡ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ τάγματι, Κληρικοὶ ἐκαλοῦντο (Ζωναρ.) ὡς ἰδιοκτῶ καὶ αὐτοὶ χειροτονούμενοι (τῆς δ'. ε'.).

(4) Ὡς βούλεται δηλ. ὁ Ἐπίσκοπος. (5) Ὁ Βαλσαμὼν σχολιάζων τὸ α. κεφ. τοῦ θ' τίτλ. τοῦ Νομικοῦ τοῦ Φωτίου λέγει, ὅτι ἡ Νεαρὰ Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείου τῶν Βασιλέων, διορίζεται, ὡστε μήτε Ἐπίσκοπον, μήτε Κληρικὸν, καὶ Μοναχὸν, κρίνεσθαι ἐπὶ πολιτικοῦ, καὶ στρατιωτικοῦ

γὰρ (1) κανονικῶς, οὕτω ποιήσαντες). εἰ δὲ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας. εἰ δὲ πρὸς τὸν Μητροπολίτην, τῷ Ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως (2), ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ (3).

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Τὸν ἐν δύο Πόλεων Ἐκκλησίαις καταλεγόμενον Κληρικὸν, ἀποκαθίσασθαι τῇ, ἐν ᾗ ἐχειροτονήθη (4). εἰδέτις ἤδη μετετέθη (5) ἀπὸ ἄλλης εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν, μηδὲν κοινωνεῖν τοῖς τῆς προτέρας πράγμασιν (6). τὸν δὲ ἐκτὸς τούτων τολμῶντα, καθαιρεῖσθαι.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. ιέ. τῆς ά. ιέ. ις'. τῆς δ'. έ. κ' τῆς ς'. ιζ'. ιή. τῆς ζ'. ιέ. Ἀντιοχ'. γ'. Καρθ ξγ'. μή Σαρδ. ιέ. ις'. ιθ'.

κῶ ἄρχοντος. ὥστε ἐγκληματικῇ, ἔν τε χρηματικῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων, ἢ Μητροπολιτῶν, ἢ Πατριαρχῶν. τὰ αὐτὰ ὡτέλλεται ἢ τὸ τῦ Ἀλεξίυ Κομνηνῦ χρυσόβυλλον, προσιθὼ ὅτι, εἰ τῶν διαφερομένων προσώπων, τὸ μὲν, εἴη κοσμικὸν, τὸ δὲ, κληρικὸν, ὀφείλει ὁ κατηγορῶν ἢ ὠαγων ἀπελθεῖν εἰς τὸ πρόσφορον ἢ οἰκεῖον δικαστήριον τῦ κατηγορεμένυ. ἢ ὠαγομένυ. (1) Δηλονότι παρὰ τῦ οἰκείυ Ἐπισκόπυ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῶ. (2) Διοίκησις λέγεται ἡ ἐπαρχίας πολλὰς περιέχυσα, (ὅρα ἢ τὴν σημείωσιν τῦ ς'. τῆς ζ'.) τὸ δὲ τῶν ἐξαρχων προνόμιον ἐπὶ τῦ παρόντος οὐκ ἐνεργεῖται. εἰ γὰρ ἢ λέγονταί τινες τῶν Μητροπολιτῶν ἔξαρχοι, ἀλλὰ τὰς ὠ ταῖς διοικήσεσιν ἑτέρυς μητροπολίτας οὐκ ἔχυσιν ὅλως αὐτοῖς ὑποκειμένυς. (Βλάς. εἰς τὸ δ'. κεφάλ. τῦ θ'. περὶ δικαστηρίων). ὁ δὲ Ζωναρ. (εἰς τὸν ιζ'. τῆς αὐτῆς) ἐξάρχυς, τὺς Μητροπολίτας βύλεται τῶν ἐπαρχιῶν, κατὰ τὸν ς' Σαρδικ. ἐλέγοντο ἔξαρχοι δὲ, κατ' αὐτὸν τὸν Ζωναρ. (αὐτόθι) ἢ ἕτεροι, ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, ὁ Ἐφέσυ, ὁ Θεσσαλονίκης, ἢ ὁ Κορίνθυ. οἷς λέγεται διὰ τῦτο ἢ προνόμιον δοθῆναι, πολυσαύριον Φορεῖν, ἤτοι Φαιλόνια πολλοῖς σαυροῖς καταπεποικιλμένα, ἃ μόνοι οἱ Πατριάρχαι τότε ἐφόρυν (Βαλσαμ. σελ. 447. τῦ Νομικῦ Γραικορωμ.) ὅρα ἢ τὸν, ιζ' τῆς αὐτῆς, τὸν ς'. Σαρδικῆς, τὸν μς'. Καρθαγένης, ἢ τὰς αὐτῶν περὶ ἐξάρχων σημειώσεις. εἰ δὲ Παπικαὶ, ἔξαρχον διοικήσεως τὸν ἑαυτῶν Πάπαν ἐβύλοντο. (3) Εἴπερ δῆλόν τυπω ὑποκειται. ἢ γὰρ ὁ τῆς Συρίας, ἐπὶ τῷ τῆς Ἀντιοχ'. ὑποτάσσεται κῷ. (Βλάσαρ. δ'. κεφ. θ'. ἢ Βαλσαμών.). (4) Τῦτο ὠκ ἐμποδίζει τὰς ὠ μιᾷ πόλει εἰς δύω Ἐκκλησίας καταλεγομένυς Κληρικύς (Βλάσαρ. εἰς τὸ έ κεφ. ιδ'.)

(5) Ἤγυν ἔθασε, πρὸ τῦ ὁρισθῆναι τὸν παόντα Κανόνα, ποιήσασθαι τὴν τοιαύτην μετάθεσιν. (6) Τὰ ἐκείνης τῆς Ἐκκλησίας δίκαι-

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Τοῖς δεομένοις ἐπιχειρίας, μόνον εἰρηνικὰ ἐπιστόλια δοτέον, ἢ τότε μετὰ δοκιμασίας, ἢ μὴ συστατικὰς ἐπιστολὰς. αὗται γὰρ μόνοις τοῖς ἐν ὑπολήψει (1) ἐπιδοτέαι.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Ὁ ἀπὸ τῆδε ἐπιχειρίσας Ἐπίσκοπος (2) τὴν μίαν ἐπαρχίαν εἰς δύω κατατεμεῖν διὰ πραγματικῶν (3), καθαιρείσθω. ὅσαι δὲ ἔφθασαν ἤδη ὕτω γενέσθαι Μητροπόλεις, μόνης τιμῆς ἀπολαυέτωσαν, ἢ αὐταὶ, ἢ ὁ τούτων Ἐπίσκοπος, σωζομένων δηλονότι τῇ κατ' ἀλήθειαν μητροπόλει τῶν οἰκείων δικαίων (4).

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Τοὺς ξένους Κληρικοὺς, δίχα γραμμάτων συστατικῶν, μὴ λειτουργεῖν

(α) Ἀποστ. ιϛ'. λγ'. τῆς δ'. ιγ'. τῆς ε'. ιϛ'. Ἀντιοχ. ζ'. ἡ Λαοδικ. μά. μϛ'. Σαρδικ. ζ'. ἡ. Καρθ. λά. μζ'. ριζ'. (β) Τῆς ά. ἡ. Ἀποστ. λδ'. τῆς ά. ε'. ζ'. τῆς β'. ϛ'. γ'. τῆς δ'. κή. τῆς ε'. λς'. λθ'. (γ) Ἀποστ. ιε.

δίκαια λέγει, (Βαλσαμ. ἴσως δὲ ταῦτα, σιτηρέσια εἰσί.

(1) Ἦγουν τοῖς ἀπὸ δυσφήμου ὑπολήψεως ἀθωωθεῖσι.

(2) Ὑπὸ Μητροπολίτην τελῶν. (3) Πραγματικὰ, τὰ Βασιλικὰ λέγει γράμματα ἢ πρόσταγματα, ἅτινα παρανόμως γίνονται, ὅτε ὕτω γίνονται. ὡ μιᾷ γὰρ ἐπαρχίᾳ καθίστανται δύω Μητροπόλεις, τὸ ἄτοπον. εἰς μόνας δὲ τὰς καινισθείσας παρ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων πόλεις ἔξεσιν αὐτοῖς τοῦτο ποιεῖν, (ὅρα τῆς αὐτῆς ιζ'.) ἂς ἢ τιμῶσιν, ἢ Ἀρχιεπισκοπικῷ ἢ Μητροπολιτικῷ θρόνῳ διὰ τοιούτων γραμμάτων. ἃ ἢ δημόσιος ὑπέτυπε ὠνόμασαν. συνέβη δὲ τοῦτο πάλαι ὠῇ τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίᾳ τῆς πόλεως τῶν Τυάννων. Νέας Μητροπόλεως γενομένης (Γρηγορ. Θεολ. ἐπιταφ. Βασιλ.) ὅπερ πράγματα παρέσυρε τὸν μεγάλῳ Πατρὶ Βασιλείῳ (Ελάσαρ. εἰς τὸ ε. κεφ. κά.) ἀλλὰ ἢ ἤδη ὁ Κανὼν ὑ φυλάττεται. πολλαὶ γὰρ Ἐπισκοπαὶ ἢ ἐφ' ἡμῶν διὰ βασιλικοῦ προσάγματος ἐγένοντο Μητροπόλεις, ὁ Ζωναρᾶς φησι.

(4) Δίκαια εἰσὶν ἡ ἐξουσία τῶν τῆς Μητροπόλεως πραγμάτων, ἣν ἢ σῴζεσθαι εἰς τὴν ἀληθῶς, ἢ ἐξ ἀρχῆς οὖσαν Μητρόπολιν κελεύει. πάλαι γὰρ ἢ χειροτονία φησὶ Βαλσ. τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τοῦ Ἡρακλείας ἐτελεῖτο.

γεῖν (1).

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Ἐπειδὴ ἔντισιν ἐπαρχίαις συγχεχώρηται τοῖς Ἀναγνώσαις, ἢ Ψάλταις γαμεῖν (2), μὴ ἐξέσω τινὶ τούτων, συνάμα ἑτεροδόξοις συνοικέσια ποιεῖν, (εἰ μὴ ἄρα ἐπαγγέλοιτο τὸ συναφθησόμενον πρόσωπον ὀρθοδοξήσειν). εἰ δὲ ἢ ἔφθασαν τοῦτο ποιῆσαι, τὰ τέκνα αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ προσαγίσθωσαν (3). ὁ δὲ ταῦτα παραβαίνων, ἐπιτιμάσθω.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Διακόνισσαι (4) πρὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα μὴ χειροτονείσθωσαν. ἢ τό-

(α) Ἀπος'. κς'. τῆς ς'. οϐ'. ς'. Λαοδ. ί. λά. Καρθ. ιϐ'. κθ'. λγ'.
(β) Τῆς ά. ιθ'. τῆς ς'. ιδ'. μ'. Βασιλ'. μδ'.

(1) Μηδὲν ὑπούργημα τῷ κλήρῳ τελεῖν αὐτάς.

(2) Εἰ ἢ ὁ κς'. Ἀποστ. ἐπιτρέπει τοῖς τοιούτοις τὸν γάμον, ἀλλ' ὃν ἀπὸ τῷ παρόντος Κανόνος ἔοικε μὴ παντάχῃ ἐκχωρεῖσθαι μετὰ τὴν τούτων χειροτονίαν γίνεσθαι τὸ τοιοῦτον. (3) Καὶ ἢ τῷ μύρῳ μόνῳ χρισθήσονται (εἴγε δηλαδ'. δεκτόν ἐστι τὸ τούτων βάπτισμα), ἢ ἢ ἄνωθεν βαπτισθήσονται, (εἰ ἀπόβλητον). (4) Διάκονοι γυναῖκες χειροτονούμεναι τοπάλαι, εἰσήρχοντο εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. ὕστερον δὲ φασι διὰ τὴν τῶν ἐμμήνων ῥύσιν, ἢ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἢ τῆς εἰς ἐκεῖνο εἰσόδου κεκωλύνται. καθὼς γὰρ φησι Βλάσαρ. (εἰς τὸ περὶ Διακόνων γυναικῶν) ὡ οἷς βιβλίοις παλαιοῖς γεγραμμένα εἰσὶν ἀκριβῶς πασῶν τῶν χειροτονιῶν αἱ τελεταὶ, εὗρον ὅτι ἢ, μ'. χρόνος αὐταῖς διώρισαι, ἢ μοναχικὸν ἀπῃτεῖτο σχῆμα, ἢ τοῦτο τέλειον ἢ τῇ Ἱερᾷ Τραπέζῃ προσήγοντο, ἢ Μαφορίῳ ἐκαλύπτοντο τῶν ἄκρων τότε ἔμπροσθεν ἀπηωρημένων, ἢ μετὰ τὸ ῥηθῆναι· „ἡ θεία χάρις κξ', ὑστέρου τῶν παίδων εἰς γόνυ ἔκλινον, ἀλλὰ μόνον τὴν κεφαλὴν, ἢ ἐπιτιθεὶς ταύταις ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐπεύχετο ἀμέμπτως τὸ τῆς Διακονίας ἔργον ἐπιτελεσαι. ὑμνῆν ἢ τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις ὑπηρετεῖσθαι ἐπέτρεπεν. ἢ ῥιπίδιον ἐγχειρίσασθαι. εἶτα τῷ τραχήλῳ ταύτης ὑπὸ τὸ Μαφόριον ἐπετίθη ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Διακονικὸν Ὡράριον, φέρων εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὰς δύω τούτου ἄρχας. μετελάμβανον δὲ ἢ μετὰ τοὺς Διακόνους. εἶτα ἐλάμβανον τὸ Ποτήριον ἐκ χειρὸς τοῦ Ἀρχιερέως. ἢ μηδενὶ μεταδιδοῦσαι, εὐθὺς ἐπετίθεν τοῦτο τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. (ὅρα ἢ τὴν σημείωσιν τῷ. ιθ'. τῆς ά.

ἢ τότε δὲ, μετὰ ἀκριβῆς δοκιμασίας. οἱ δὲ μετὰ τοῦτο, ἀνδρὶ συνοικήσασαι, ἀναθεματίζονται μεθ' ὧν συνῴκησαν.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ'. (α)

Παρθένος ἀνατεθεισα τῷ Θεῷ ὡσαύτως ἢ μονάζοντας, εἰ γάμῳ προσομιλήσειαν, ἀκοινωνήτους μένειν ἕως ἂν δόξῃ τῷ Ἐπισκόπῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (β)

(1) Μὴ μεταχινεῖν τὰς εἰς λ'. ἔτη ἀκινήτους διαμεινάσας ἀπαραβιάστως ὑπότινα Ἐπισκοπον ἀγροικικὰς (2), ἢ ἐγχωρίους παροικίας. εἰ δὲ αὐτὸς τῶν λ'. γεγένηται, ἢ γένοιτό τις ἀμφιβήτησις περὶ τούτων, παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας θεωρείσθω. εἰδέτις ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ἢ Μητροπολίτου (3), παρὰ τῷ Ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω (4). Ἐν δὲ ταῖς παρὰ βασιλέων κτισθείσαις πόλεσιν, ἡ τάξις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἀκολουθείτω τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (γ)

Οἱ συνομνύμενοι (5), ἢ Φατριάζοντες, Κληρικοί, ἢ μονάζοντες

κατ'

(α) Τῆς ς'. μδ'. Ἀγκυρ'. ιθ'. Βασιλ'. ς'. ιή. ιθ'. κ'. ξ'. Νης. ια'. (β) Ἀπος'. οδ'. τῆς α'. ς'. τῆς δ'. θ'. κα'. Ἀντιοχείας ιδ'. κε. Καρθαγ. ιή. ιϛ'. ιδ'. ιε'. ις'. κζ'. κή. λς'. πζ'. μς'. ρε. ριε. ριή. ρκή. ρκθ. ρλ. τῆς ς'. κε. λή. (γ) Ἀπος'. λα'. τῆς ς'. λδ'. Καρθ. ί. ξϛ'. γάγ. ς'. Ἀντιοχ'. ε. τῆς αϛ'. ιγ'. ιδ'. ιε'.

(1) Τοῦτον τὸν Κανόνα ἡ ς'. εἰσδύω τμήματα διελοῦσα, τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κανόνος ἕως τοῦ, παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας, κε. ἑαυτῆς Κανόνα ποιεῖται, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ, εἰ δέ τις ἀδικοῖτο μέχρι τέλους, λή. Κανόνα ἀποτελεῖ. (2) Τὰς τοιαύτας παροικίας, μικρὰς ἢ πολυπληθεῖς χωρίας ἐθέλεται ὁ Ζωναρ. Τὰς μὲν ἀγροικικὰς, ὡς ὠχαριστίαις κειμένας, ἢ ὀλίγους ἐχούσας τοὺς ὠ αὐταῖς κατοικοῦντας. ἐγχωρίους, οἷς ἀγροῖς ἢ κώμαις πλησιαζούσας, ἢ διὰ τοῦτο ἢ πλείονας τοὺς κατοίκους πλουτούσας. (3) Ὁ Ζωναρᾶς τὸ, εἰ δέτις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ἢ Μητροπολίτου, ἕτως ἑκφράζει, εἰ δὲ ὁ τῆς χωρίας Ἐπίσκοπος τὸν ἴδιον Μητροπολίτην αἰτιᾶται. ἢ τὰ ἑξῆς.

(4) Ὅρα τῆς αὐτῆς θ'. ἢ τὴν σημείωσιν περὶ τοῦ τίσι ἢ πῶς δεῖν κινεῖσθαι τὴν δίκην. ἢ περὶ ἐξάρχων. (5) Ὁ Βαλσαμὼν λέγει, μὴ εἶ-

κατ' Ἐπισκόπε, ἢ συγκλητικῶν, πάντη ἐκ πίπτεσιν.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (α)

Ἐπειδὴ πολλὰ παραμελεῖται τῶν διορθώσεως ἐπιδεομένων Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, διὰ τοῦτο Ἐν ἑκάστῃ Ἐπαρχίᾳ γινέσθω Σύνοδος Ἐπισκόπων παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ ἔνθα βάλεται, δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὰς δὲ χωρίς τινος ἀνάγκης ἀπαρετήτῳ μὴ ἀπαντῶντας τῇ Συνόδῳ, ἐπιπλήττεσθαι ἀδελφικῶς.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (β)

Οἱ τὴν ἰδίαν καταλιπόντες, ἢ εἰς ἄλλης πόλεως Ἐκκλησίαν ταττόμενοι Κληρικοὶ, ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ἀκοινώνητοι ἔσωσαν μετὰ τῶν δεξαμένων αὐτοὺς Ἐπισκόπων, ἕως διορθωθῶσι.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (γ)

Ἐξεταστέον οἵοί εἰσι τὴν ὑπόληψιν οἱ κατηγορεῦντες (1) Κληρικοὶ, ἢ Λαϊκοὶ, Ἐπισκόπων ἢ Κληρικῶν.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (δ)

Μὴ ἐξεῖναι τοῖς Κληρικοῖς διαρπάζειν τὰ πράγματα τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων μετὰ θάνατον, καθάπερ ἢ τοῖς παραλαμβάνουσιν (2) ἀπη-

(α) Ἀποστ'. λζ'. τῆς α'. ε'. τῆς ς'. η'. τῆς ζ'. ς,. Ἀντιοχ'. κ'. Καρθαγ'. κς'. πα'. πδ'. πε'. ρδ'.
(β) Ἀποστ'. ιε'. τῆς α'. ιε'. ις'. τῆς δ'. ε'. ί. κγ'. τῆς ς'. ιζ'. ιη'. τῆς ζ'. ιε'. Ἀντιοχ'. γ'. Καρθ. ξγ'. μη'. Σαρδικ. ιε'. ις' ιθ'.
(γ) Ἀποστ'. οδ'. τῆς ϛ'. ς. Καρθ. η'. κζ'. ρλζ'. ρλη'. ρλθ'. ρμ'.
(δ) Ἀποστ'. μ'. Ἀντιοχ'. κδ'. τῆς ς'. κε'. Καρθ. λ'. πθ'.

μὴ εἴπῃς ὅτι. ἡ περὶ κακῶ γινομένη συνεμωσία κολάζεται. ἐχὶ δὲ καὶ ἡ περὶ καλῶ. ἀλλὰ πᾶσα συνωμωσία καὶ ἡ περὶ κακῶ. καὶ ἡ περὶ καλῶ, ...ατεῖται. (1) Εἰς ἐγκληματικὰ δηλονότι, καὶ Ἐκκλησιαστικά. εἰς γὰρ χρηματικὰ, ἀνεξέταστοι μενέτωσαν. (τῆς ϛ'. τοῦ ς'. ὅρα τὴν σημείωσιν. (2) Παραλαμβάνοντας φησὶν ὁ Ζωναρ. καὶ ὁ Βλάσαρ. (εἰς τὸ ε'. κεφ. κζ'.) τοὺς εἰς φύλαξιν ταῦτα παραδεχομένους. εἰ γὰρ καὶ διὰ τοῦτο ἀλλὰ πρὸς σφετερισμὸν ταῦτα παραλάβοιεν, καὶ αὐτοὶ ἐκπίπτουσι. καίτοι ὡ ἄλλοις ἀντιγράφοις ἐ κεῖται τὸ παραλαμβάνουσιν. ἀλλ' ἀντὶ τούτου, γεγραπται, προλαβοῦσι κανόσι.

ἀπηγόρευται· ἢ μὴν, καθαιρεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (α)

Οἱ παρὰ τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων μηδὲν ἐγκεχειρισμένοι (1), ἢ μὴ κοινωνῶντοι παρ' ἐκείνων ὄντες Κληρικοὶ, ἢ μοναχοὶ, μὴ ἀνδημήσαν ἐπιπολὺ διατρίβοντες ἐν τῷ Βυζαντίῳ (2), μὴ ταραχὰς ἐμποιοῦντες. εἰ δὲ ὑπομνησθέντες διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἐκδίκου ἐπὶ τῷ ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, μὴ ὑπακούσειαν, ἐκδιωκέσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (β)

Τὰ κατὰ γνώμην (3) τοῦ Ἐπισκόπου καθιερωθέντα μοναστήρια, μένειν τοιαῦτα εἰς τὸ διηνεκὲς, καὶ μηκέτι γίνεσθαι κοσμικὰ καταγώγια. τάττε αὐτῶν πράγματα Φυλάττεσθαι. τοὺς δὲ συγχωροῦντας τἀναντία, ποινηλατεῖσθαι. ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (γ)

Τὰς τῶν Ἐπισκόπων χειροτονίας ὀφείλουσιν οἱ Μητροπολῖται μὴ ὑπερτίθεσθαι, ἐκτὸς ἀνάγκης ἀπαραιτήτου. ὑπὲρ τρίμηνον ἢ παιδεύονται. Καὶ τὴν πρόσοδον δὲ τῆς χηρευούσης Ἐκκλησίας, σώαν Φυλάττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐκείνης Οἰκονόμου (4).

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (δ)

Καὶ οἰκονόμον ὀφείλει ἔχειν ὁ Ἐπίσκοπος ἐκ τοῦ ἰδίου Κλήρου. εἰς τὸ οἰ-

(α) Ἅπος'. ιέ. τῆς ά. ις'. τῆς δ'. έ. ί κ'. τῆς ς'. ιζ'. ιή. τῆς ζ. ιέ. Ἀντιοχ'. γ'. ξγ'. μή. Σαρδικ. ιέ. ις'. ιθ'. (β) Τῆς ς'. μθ'. σ. τῆς ζ. ιγ'. τῆς δ'. δ'. τῆς αβ'. ά. (γ) Καρθ. πβ'. πς'. (δ) Ἅπος'. λή. λθ'. μά. τῆς ζ. ιά. ιβ'. Ἀντοχ'. κδ'. κέ. Καρθ. λδ'. μλ. Γάγγ. ζ'. Ἀγκύρας ιέ. Θεοφ'. ιά. Κυρίλλου β'.

(1) Μηδεμίαν δηλαδὴ διοίκησιν ἔχοντες πραγμάτων. (2) Ἡ' πς'. Ἰωσίνου Νεαρὰ κειμένη ἐν βιβλίῳ ς'. τῶν βασιλικῶν, τίτλ. κβ' διορίζει μὴ ἀπέρχεσθαι εἰς Κωνσταντινούπολιν, μήτε Μοναχὸν, μήτε Κληρικὸν, μήτε Ἐπίσκοπον, χωρὶς ἀδείας τοῦ Πατριάρχου. εἰ δὲ μὴ, ποιοῦσιν ἑαυτοὺς ἀναξίους τοῦ οἰκείου σχήματος (ὅρα καὶ Φωτ. τίτλ. η. κεφ. β'. σχολιαζόμενον ὑπὸ τοῦ Βαλσαμῶνος). (3) Ἤγουν μετ' εὐχῆς.

(4) Διὰ τὸν χειροτονηθησόμενον Ἐπίσκοπον. Κατὰ δὲ τὴν μβ'. διάταξιν τοῦ γ'. τίτλου τῶν Νεαρ. Φωτ. τίτλ. ί. κεφ. ά ὁ Οἰκονόμος ὀφείλει ἀποδιδόναι λόγον ἑκάστου ἔτους τῆς αὐτοῦ διοικήσεως τῷ Ἐπισκόπῳ.

τὸ οἰκονομεῖν κατὰ γνώμην αὐτῷ τῷ Ἐπισκόπῳ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. εἰ δὲ μή, παιδεύεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (α)

Τῶν ἐπ' ὀνόματι συνοικεσίου ἁρπαζόντων γυναῖκας, ἢ συνεργούντων, ἢ συναιρομένων (1) εἰς τοῦτο. οἱ Κληρικοὶ μὲν, ἐκπίπτουσιν, οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀναθεματίζονται.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (β)

Ἐπειδὴ, ὡς περ οἱ ἅγιοι Πατέρες (2), διὰ τὸ Βασιλεύειν (3) τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην, ἀποδεδώκασι τῇ κατ' ἐκείνην Ἐκκλησίᾳ τὰ πρεσβεῖα. οὕτω καὶ ἡ οἰκουμενικὴ β'. Σύνοδος τῷ αὐτῷ σκοπῷ κινουμένη, τὰ ἴσα πρεσβεῖα ἀπένειμε τῷ τῆς Νέας Ῥώμης ἁγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρίνασα τὴν βασιλεύουσαν (4), μεγαλύνεσθαι (5).

καὶ ὧν

(α) Τῆς ς'. ιβ'. Ἀνκύρ. ιά. Βασιλ'. κβ'. λή. μβ'. νγ'.
(β) Ἀπος'. λδ'. τῆς β'. γ'. τῆς ς'. λς'.

(1) Συναιρομένους τοὺς λόγους συμβουλεύοντας ἡγεῖται ὁ Ζωναρᾶς.
(2) Οἱ πρὸ τῆς β'. οἰκουμενικῆς Συνόδου. (3) Βλέπε ταυτην τὴν Σύνοδον, ὅτι καὶ διὰ τὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ θάνατον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγει δίδοσθαι τῷ Ῥώμης τὰ πρεσβεῖα, καθὼς οἱ Παπιανοὶ γνωματεύουσι, καὶ διατείνονται, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔχειν ἐν ἐκείνῃ Βασιλέα. ἀμέλει ἐκ τούτου ἀκόλουθον καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ αὐτὸ τοῦτο ἐπίσης ἐκείνῃ τιμᾶσθαι.
(4) Ταυτην δηλαδὴ τὴν Κωνσταντινούπολιν. (5) Τὸ μεγαλύνεσθαι οὐ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ἔκεισι τὰ θρυλλούμενα τοῖς Πατικαῖς ἢ οἱοισδήποτε, ὅτι ἐχαρίσθησαν δηλαδὴ τῷ Σιλβέστρῳ Πάπα Ῥώμης παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, παράσημα βασιλικὰ, οἷον τὸ ἔχειν πλείονα τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐκείνου (τοῦ Κωνσταντίνου δηλαδὴ) βασιλείας κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, κεφαλήν τε εἶναι τῶν δ'. Πατριαρχικῶν θρόνων, κρίνεσθαί τε τοὺς αὐτοῦ καὶ ψηφίζεσθαι τὰ τῇ ὀρθοδόξῳ συμβαίνοντα πίστει, τὸ αὐτόν τε καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους, οἰκεῖν εἰς τὸ ἐκείνου Παλάτιον, τὸ φορεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διάδημα (ἢ λῶρον ἀντὶ στεφάνου). τὸ ἔχειν σκῆπτρα, τὸ φορεῖν Βασιλικὸν Ὠμοφόριον, πορφυρᾶν χλαμύδα, καὶ χιτῶνα κόκκινον τόν τε Ἵππον αὐτοῦ ἐστρωμένον εἶναι πᾶσι τοῖς βασιλικοῖς σημείοις. τὸ βασάζειν τὸν Βασιλέα ὡς στρατιῶται τὰς ἡμέρας τοῦ Πατικοῦ ἵππου. αὐτὸν δὲ τὸν κλῆρον αὐτοῦ μεγαλύνεσθαι, ὡς τὴν Σύγκλητον, καὶ ὡς τοῖς ἰματι-

ἢ ἀν τῖς Ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκεῖνα προφέρεται. Βίον μετ' ἐκείνην ὑπάρχεσαν· διὰ τοῦτο ἡμεῖς τὰ αὐτὰ ὁρίζομέν τε καὶ ψηφιζόμεθα περὶ τῶν ταύτης (1) πρεσβείων. καθὼς τὰς τῆς Ποντικῆς, καὶ Ἀσιανῆς, καὶ τῆς Θρακικῆς διοικήσεως (2) Μητροπολίτας μόνας (3), ἔτι δὲ καὶ τὰς ἐν βαρβαρικοῖς (4) Ἐπισκόπους τῶν προειρημένων διοικήσεων, χειροτονεῖσθαι ὑπ' αὐτῷ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ψήφων δηλαδὴ συμφώνων κατὰ τὸ ἔθος γινομένων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀναφερομένων. (5)

ΚΑ-

ματίοις καὶ ὧν τινὲς ὑποδήμασι, καὶ ὧν αὐτῇ τῇ Ἱππασίᾳ (ὁρᾶ Βλάσαρον περὶ Ἐπισκόπων ψήφ. εἰς τὸν κα. τῶν ς.) οὐκ ἔξεστιν ἐν τῷ μεγαλύνεσθαι τούτοις, ταῦτα γὰρ ἐμποδίζονται τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς, κατὰ τὸν ς. τῆς ζ. καὶ κζ. τῆς ς. καὶ τὴν πρὸς Κελεστῖνον Πάπαν Ρώμ. ἐπιστολὴν τῆς ἐν Καρθαγ. Συνόδου, καὶ πγ. Ἀποστολ. καὶ τὰ Εὐαγγέλια αὐτὰ, ἐν οἷς προσατρέμεθα φυλάττεσθαι ἀπὸ τῶν βελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς (Λυκᾶς. 20.) ἀλλὰ καὶν ἀληθῆ ὦσιν, καθ' ὑπόθεσιν, τὰ παρ' ἐκείνοις περιβόμενα, ἀχρεῖα γεμὴν τυγχάνεσι διὰ τὸ εἰρημένα. καίτοι γὰρ ὦφελον τῆς Ἐκκλησίας ἐφεῖται τὸ ἑλλαμπρύνεσθαι τοὺς Ἀρχιερεῖς τοῖς ἱεροῖς ἀμφίοις, ἐμὴν καὶ ἔξω ταύτης διὰ τῶν ἀνιέρων ἀμφίων. Ἀλλὰ καὶ Μελέτιος ὁ Ἀθην. Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, καὶ ὁ τοῦτο σημειωτὴς (τόμ. α. σελ. 313.) διὰ πολλῶν μαρτυριῶν ψευδομένον ἐλέγχωσι τὸν τοιοῦτον (ὡς ἐνοικάζω) πραγματικόν τινα, ἢ χρυσόβυλλον, ἢ θέσπισμα, ὁρᾶ δὲ καὶ τόμον καταλλαγῆς, κεφ. ς. σελ. 8. ἡ μεγαλειότης τοίνυν (πάλιν λέγω) καὶ τὰ πρεσβεῖα εἰσι, τὸ ἔχειν τὸν μὲν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, τὴν ἐξουσίαν τὸ χειροτονεῖν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν τῆς Ρώμης διοίκησιν Ἐπισκόπους, καὶ τὸ εἶναι α. τῇ τάξει πάντων τῶν Πατριαρχῶν. τὸν δὲ τῆς Νέας Ρώμης ἔχειν τὴν ἐξουσίαν τὸ χειροτονεῖν καὶ αὐτὸν πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ διοίκησιν, καὶ α. εἶναι πάντων τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν.

(1) Τῆς Κωνσταντινουπόλ. (2) Περὶ διοικήσεως ὁρᾶ τὸ, ὁ ταύτης, καὶ τὸ ς. τῆς ς. τὴν σημείωσιν. (3) Οὐκέτι δηλαδ. καὶ ἐπειδὴ τοῖς Ἐπισκόποις τοῖς Μητροπολίταις ἐπιτέτραπται τὸ Κωνσταντινουπόλεως χειροτονεῖν· ἐκεῖνοι γὰρ χειροτονοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων Μητροπολιτῶν ἀνέκαθεν. (4) Οἱ Βάρβαροί εἰσιν οἱ Ἀλανοὶ συνορεύοντες τῷ Πόντῳ καὶ οἱ Ῥῶσοι, τῇ Θράκῃ (Ζωναρ.)

(5) Ἀγράφα ἐθέλουσι οἱ Κανόνες τοὺς Μητροπολίτας ἐν ταῖς τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων ψήφοις, μόνας δὲ Ἐπισκόπας συμπαρεῖναι· (Βλά-

σαρ.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'.

Ἱερατυλία ἐξὶ τὸ κατενεγκεῖν (1) Ἐπισκόπες εἰς Πρεσβυτέρων βαθμὲς. ἀλλ' εἰ μὲν ἐγκλήματωδεις, ἢ τετων τὴς τιμὴς μὴ ἀξιεσθωσαν. εἰ δὲ ἀνέγκλητοι, πρὸς τὸν τὲ Ἐπισκόπε βαθμὸν ἐπαναξρεψατωσαν οἱ ἀπὸ τετε κατελήλυθότες.

ΚΑΝΩΝ Λ'. (α)

Οἱ ἐξ Αἰγύπτε Ἐπίσκοποι ὑπερτιθέμενοι τὸ ὑπογράψαι τὴ ἐ

πισ-

(α) Ἀποςόλων κ'

σαρ. εἰς τὸ κ. κεφ. α'.) τὸ δὲ Πατριάρχης ὄνομα (τετον εἰπεῖν. πάντα ἀκριβέσατος) πρῶτος ἦτε πρὸς τὲς Κωνσταντινοπόλ. Σέργιον, ἢ Πύρρον τὲς μονοθελήτας, ὁ Ἀντιοχείας Μακάριος (ἢ μᾶλλον μονοθελητὴς, ὡς δηλῶται τετο ἢ ὑπὸ τὲ Ζωναρ. ἐν τῇ Ἐκκλησιαςικῇ Ἱςορίᾳ τόμ. 74. 30.). Τὸ δὲ Οἰκεμενικὸς πρῶτοι ἦσαν οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἀντιοχείας, ἢ οἱ ἐν Βυζαντίῳ ἀνθρωπόμενοι πρὸς Ἰωάννην Κωνσταντινοπόλ. τὸν Καππαδόκην παρόντων τῶν Λεγάτων τὲ Ῥώμης ὁρισάντων, ἐπὶ Ἰωςινιανὲ Βασιλέως τὲ Θρακὸς, ἐν ἔτει ,φιε'. (τόμ. καταλλαγῆς, κεφ. κ'. σελ. 30. λ. ὅρα ἢ τὸν Θεοδώρητον, οἰκεμενικὸν ἢ αὐτὸν ὀνομάζοντα τὸν τῆς Κωνσταντινοπόλ. θρόνον. (ὡ εἰς κατὰ Νεςορίε τόμ. ὁ'. σελ. 697. (τὶ τοίνυν Παρίσιε, λ. ἢ πρὸ μὲν Ἰωάννε τὲ Νηςευτὲ, ἄλλοι ὠνόμαζον τὸν Κωνσταντινοπόλ. οἰκεμενικὸν Πατριάρχην, ἐμὴν δὲ αὐτὸς ἑαυτόν. πρῶτος δὲ αὐτὸς ὁ Νηςευτὴς ἕτω προσηγόρευσεν ἑαυτὸν (τόμ. καταλλαγῆς, ὥθα ἀνωτέρω). Περιεχόθη δὲ ἢ τὰς λογομαχίας τὰς περὶ τέτε συνιςάσας μεταξὺ Γρηγορίε Διαλόγε Πάπα Ῥώμης, ἢ αὐτὲ Ἰωάννε τὲ Νηςευτὲ (Μελετίε τόμ. ϛ'. σελ. 132. 133. Ἐκκλησιαςικῇ Ἱςορίᾳ). ὁ γὰρ Γρηγόριος δοκῶν ὅτι οἱ Κωνσταντινοπόλ. Πατριάρχαι, ὡς ἰδιάζοσαν, ἢ μοναρχικὴν ἐξεσίαν σημαίνοντι τέτῳ τῷ ὀνόματι τῷ, οἰκεμενικὸς δηλαδὴ χρῶνται, κατακράτος ἐμιμέτο τοὺς Πατριάρχας. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν, ὡς πολὺ μέρος τῆς οἰκεμενικῆς ὑφ' ἑαυτὲς ἔχοντες, ἀντεπεβάλλοντο τὲ τίτλε, ἢ ὐκ ἀπέςεχοντο τῆς ἐκείνε χρήσεως.

(1) Ὅρα ἢ εἰ τοῖς πρακτικοῖς τῆς αὐτῆς Συνόδε (σελ. 150.) ἐν οἷς ἀπαρέσκεται ἡ αὐτὴ Σύνοδος τῇ μετακινήσει τὲ Ἐπισκόπε εἰς Πρεσβύτερον. ὁ δὲ Ζωναρ. ἐξηγήσατο τὸ, κ'. τῆς ς'. θεραπεύειν τὸ λεγόμενον, Φάσκων ὅτι τὸ κωλύειν τὴν τῆς Ἱερωσύνης ἔγκλημα, τελείως καθαιρεῖ αὐτόν. τέτο δὲ, διὸ ὃ κατήγαγεν αὐτὸς εἰς Πρεσβυτέρους ἡ ς'. ἦγεν τὸ δημόσιον κηρύξαι. ὐκ ἦν τοιέτον. ἀλλὰ μόνη Φιλοδοξία. διὰ τέτο ἢ εἰς Πρεσβύτερον αὐτὸν κατάγει ἐπὶ τῷ ταπεινωθῆναι.

πιστολὴ τῦ Ρώμης Λέοντος, ἕως ἂν δῶ τὴν γνώμην ὁ χειροτονηθησόμενος (1) τῶν Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ἀπαιτῆνται παρὰ τῆς Συνόδυ, ἢ ἐγγυας δῦναι, ἢ ἐξωμοσία (2) καταπιστευθῆναι (3).

ΠΕΡΙ

(1) Ἐπικλ. ἡ Δ'. Σύνοδος καθεῖλε τὸν Ἀλεξανδρείας Διόσκορον, ὡς μονοφυσίτην, διὰ τῦτο, μήτω χειροτονηθέντος ἄλλυ· δεκατρεῖς Ἐπίσκοποι τῆ αὐτῆ θρόνυ τῆς Ἀλεξανδρείας τελεῦντες ἀνεβάλλοντο τὸ ὑπογράψαι τῆ τῦ ἁγίυ Λέοντος Πίπα Ῥώμης πρὸς Φλαβιανὸν Κωνσταντινυπόλεως πεμφθείσῃ Ἐπιστολῇ, ἥλῃ ὀρθοδοξίας εἶναι κηρυττομένῃ. ἥτις ἔστιν αὕτη (μετὰ πολλὰ, ἃ δογματικῶς διαλέγεται). „Ἐνεργεῖ γὰρ „ἑκατέρα μορφὴ (ἡ ἐπὶ Χριστῦ δηλον.) μετὰ τῆς θατέρυ κοινωνίας, „ὅπερ ἴδιον ἔσχηκε. τῦ μὲν λόγυ, κατεργαζομένυ τῦτο ὅπερ ἐστὶ τῦ „λόγυ· τῦ δὲ σώματος, ἐκτελῦντος ὅπερ ἐστὶ τῦ σώματος. ἧς τὸ μὲν „αὐτῶν, διαλάμπει τοῖς θαύμασι· τὸ δὲ, ταῖς ὕβρεσιν ὑπέπεσεν. „ἧς καθάπερ ὁ λόγος ἀπὸ τῆς ἰσότητος τῆς τῦ Πατρὸς δόξης ἐστὶν ἀχώ„ριστος· οὕτω τὸ σῶμα τὴν φύσιν τῦ ἡμετέρυ γένυς οὐκ ἀπολέλοιπεν. „εἷς γὰρ ἧς ὁ αὐτὸς ἀληθῶς Υἱὸς τῦ Θεῦ, ἧς ἀληθῶς Υἱὸς ἀνθρώπυ „τυγχάνει Θεὸς μὲν κατὰ τῦτο, καθ' ὃ, ὡ ἀρχὴ ἦν ὁ λόγος, πρὸς τὸν „Θεόν· ἄνθρωπος δὲ, κατὰ τῦτο, καθ' ὃ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἧς ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, πρὸς. (ὅρα ταῦτα τόμ. Ϛ'. τῶν Συνοδικῶν πρακτικῶν σελ. 8.)

(2) Ἐξωμοσίαν λέγει ὁ Ζωναρᾶς, τὸ εἰς τὴν κεφαλὴν ἧς σωτηρίαν τῦ βασιλέως ἧς εἰς τὴν εἰκόνα σωτηρίαν ὀμόσαι τινά.

(3) Εἰς τὸ μὴ ἀποδρᾶναι δηλδ. τῆς Κωνσταντινυπόλεως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ Ε'. ΣΥΝΟΔΟΥ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Πέμπτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν, ρξέ ἁγίων Πατέρων, γέγονεν ἐν τῇ τῦ Κωνσταντίνου, ἐπὶ Ἰουστινιανῦ τῦ μεγάλου, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστῦ, φνγ'. (1), κατὰ τῦ Ὠριγένους, ἢ τῶν τότε δυσσεβῶν συγγραμμάτων, ναὶ μὴν, ἢ τῶν ὁπαδῶν αὐτῦ Διδύμου, ἢ Εὐαγρίου. Μάλιστα δὲ ἐν αὐτῇ ἐξετασθέντα κατεκρίθησαν τὰ τρία κεφάλαια (2), δηλ. τὰ Θεοδώρου Μοψουεστίας συγγράμματα. τὰ Θεοδωρήτου κατὰ Κυρίλλου κεφ. Καὶ ἡ πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην ἐπιστολὴ Ἴβα τῦ Ἐδέσσης. ἐπεκύρωσε δὲ αὐτὴν ἢ τὴν ἐν χαλκηδόνι Σύνοδον. ἠγεῖντο δὲ ταύτης, Βιγίλιος Ῥώμης (παρὼν μὲν τῷ Βυζαντίῳ, μὴ παρὼν δὲ τῇ Συνόδῳ, ἐπικυρῶν δ' ἔπειτα ταύτην λιβελλῳ) Μηνᾶς τὴν ἀρχὴν, εἶτα κατὰ διαδοχὴν, Εὐτύχιος οἱ Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπολινάριος Ἀλεξανδρείας. Δόμνος Ἀντιοχείας. Δίδυμος, ἢ Εὐάγριος (3) τοποτηρηταὶ Εὐσοχίου τῦ Ἱεροσολύμων. Κανόνας δὲ αὐτὴ ἡ Σύνοδος οὐκ ἐξέθετο.

ΠΕΡΙ

(1) Ὅρα τὰ πρακτικὰ Συνόδ. τόμῳ Ε'. σελ. 335. ἢ Λατῖνον εἰς τὰς ἐξηγήσ. τῦ Ζωναρᾶ ἔξωθεν. ἢ τὸν Μελέτιον Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. τόμ. Ε'. σελ. 99.

(2) Πρακτικὰ ὅρα Συνόδ. τόμ. Ε'. σελ. 340. ἢ 257. ἢ Δοσιθέου βιβλ. ε'. κεφ. 15. παράγρ. γ'. ἢ θ'. ἢ Μελέτ. Ἀθηνῶν ὦθεν ἀνωτέρω. σελ. 106. 107. 108. πλὴν σημείωσαι ὡς οὐκ ἁπλῶς τὰ τῦ Θεοδωρήτου κατεκρίθησαν, ἀλλ' ὅσα μόνα διαλαμβάνουσι περὶ τῆς τῦ Σωτῆρος ἀνθρωπήσεως. τὰ δὲ περὶ τῦ ἁγίου Πνεύματος, εὐθὺς ἀνεξέλεγκτα. (3) Οὗτοι οἱ δύο. Δίδυμος ἢ Εὐάγριος οὐκ ἦσαν αἱρετικοὶ ὡς οἱ ἀνωτέρω. οἵτινες αἱρετικοὶ προγενέστεροι ὑπῆρχον ταύτης τῆς Συνόδου. (πρακτικὰ τῶν Συνόδων τόμ. Ε'. σελίδ. 394.).

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΕΚΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ ἑκτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν ἁγίων Πατέρων, συνῆλθε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ χρόν. (1) ηʹ, χπʹ. (2). κατὰ Σεργίου πάπα Ρώμης, καὶ Παύλου τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ὀνωρίου Ρώμης (3), καὶ ἄλλων τῶν μονοθελητῶν. ἐξῆρχον δὲ τῆς Συνόδου Ἁγάθων Ρώμης, διὰ τοποτηρητῶν, Γεωργίου Κωνσταντινουπόλεως. τοῦ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοποτηρητὴς Πέτρος μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος. Θεοφάνης Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος (4). τῆς δὲ Ἱεροσολύμων καθέδρας τοποτηρητὴς, Γεώργιος Ἱερομόναχος, καὶ ἐπὶ αὐτῇ Κανόνας συντέταχε.

ΟΙ

(1) Ὁ Δαμασκὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Κανονικῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ζωναρᾶ.

(2) Μελέτιος Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τόμ. Γ΄. σελ. 186.

(3) Ὅτι δὲ ὁ Ὀνώριος μονοθελήτης αἱρετικὸς ἀπεδείχθη, καὶ ἀνεθεματίσθη. ὅρα ταύτης τῆς ς΄. Συνόδου πρᾶξιν ιγʹ. τόμ. Δ΄. τῶν πρακτικῶν [Συνοδικῶν], σελ. 628. καὶ πρᾶξιν, ιηʹ. σελ. 664. ὡσαύτως καὶ τῆς ζ΄. Συνόδου εἰς τὸν αὐτὸν Δ΄. τόμον. πρᾶξιν ς΄. σελ. 834. καὶ πρᾶξιν ζʹ. σελ. 880. ὅρα καὶ Μελέτιον Ἀθηνῶν, τόμ. Γ. σελ. 160 161. καὶ 190.

(4) Ὁ Θεοφάνης αὐτὸς ἐσχεν ἐπισκοπῆσαι τῆς Ἀντιοχείας μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι πρῶτον τὸν μονοθελήτην Μακάριον.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΛΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΤ. ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΥΩ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟΝ.

προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ λεγομένη Παθέκτη οἰκουμενικὴ Σύνοδος τῶν, σχζ. ἁγίων Πατέρων, ἠθροίσθη ἐν τῷ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν Τρούλλῳ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, χτά. (1), ἢ χυβ. ἐν ᾗ πρόεδρος ἦν τότε Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως. Πέτρος Ἀλεξανδρείας. Γεώργιος Ἀντιοχείας. Ἀναστάσιος Ἱεροσολύμων. ὁ δὲ Βασίλειος Κρήτης (2), καίτις Ἐπίσκοπος Ῥαβέννης τοποτηρητὴς ἦσαν τοῦ Πάπα Ῥώμης (3). ἐπεὶ δὲ ἔργον αὐτῆς ἐγένετο, πάντα τὰ πεπραγμένα ταῖς πρώην Συνόδοις κυρῶσαι, ἢ Κανόνας συνταξαι, (οἵων τινὰς αἱ πρὸ αὐτῆς δύο Σύνοδοι ἐπεποιήκασιν), ἐμὴν ἢ ἰδίαν περὶ δογμάτων πίστεως ζητῆσαι; διὰτοῦτο, Ἕκτη, ἢ Παθέκτη ὠνομάσθη, ἔτι δὲ ἢ ἐν Τρούλλῳ (4).

ΟΙ

(1) Ὅρα τὸν Λατῖνον ὡς τῇ ἀρχῇ τῶν Κανονικῶν ἐξηγήσεων τοῦ Ζωναρᾶ. ὁ δὲ ὑποσημειωτὴς εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν Μελέτ. Ἀθηνῶν τόμ. Γ'. σελ. 202. μεγάλην διαφορὰν φησὶν εἶναι ἀπὸ τοῦ χρόνου ταύτης τῆς Συνόδου. ὁ γὰρ Γερμανὸς λέγει ὅτι συνήχθη τῷ, χτς. ὁ Θεοφάνης τῷ ψξ. ὁ Βαρώνιος, τῷ, χυβ. ἢ ἄλλοι τῷ χιε.

(2) Ὅρα Βλάσαρ. ὡς τῇ ἀρχῇ τοῦ αὐτοῦ Νομοκανόνος.

(3) Βαλσαμὼν μαρτυρεῖ τοῦτο. (4) Ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ τῶν Λατίνων πλήττεται, ὃ παραλαμβάνουσι αὐτὴν, ὅτε οἰκουμενικὴν κατέστησαν ἀπὸ μὴ ἐχούσης τοποτηρητὰς ἀπὸ τοῦ Πάπα Ῥώμης. αὐτὴ δὲ ἐπεδόθη οὐχὶ ἐπὶ τῷ διότι τὸν προσφωνηματικὸν ἐστὶ τῆς τετάρτης λόγον πρὸς τὸν Βασιλέα Ἰουστινιανὸν, οἰκουμενικὴ ἐπιγράζεται. ἢ διότι τοὺς ἑαυτοῦ Κανόνας, οἰκουμενικῶς, εἴτ' οὖν πανταχοῦ θεματίζει. ἢ διότι οἱ Πατριάρχαι παρῆσαν, ἢ ὁ Ῥώμης αὐτὸς διὰ τοποτηρητῶν. ὡς ἀναστέρω

ΚΑΝΩΝ Α΄.

Εἴτις ὐ δοξάζει ἢ κηρύττει κατὰ τὴν παραδοθεῖσαν ἡμῖν πίστιν ἢ διδάγματα, παρατε τῶν θείων Ἀποστόλων, ἢ τῶν πρὸ ἡμῶν ἁγίων ἓξ οἰκεμενικῶν Συνόδων, ἢ ἁπλῶς, παντων τῶν θεοφόρων διδασκάλων, ἀνάθεμα ἔστω. ἡμεις γὰρ ὐ δεδυνήμεθα ὅτε προσιθέναι τοῖς παρ' ἐκείνων διεγνωσμενοις, ὅτε ὑφαιρειντι παντελῶς.

ΚΑΝΩΝ Β΄. (α)

Ἔδοξε δὲ ἢ τοῦτο τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ Συνοδῳ καλλισάτε, ἢ σπεδαιοτατα, ὥστε μένειν ἢ ἀπὸ τὲ νῦν βεβαίας ἢ ἀσφαλεῖς πρὸς ψυχῶν θεραπειαν, τὲς ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, πε. Κανονας (1). ἀποβληθῆναι δὲ τὰς τῶν αὐτῶν Ἀποστόλων διὰ Κλήμαντος Διατάξεις, αἷς τισι πάλαι ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων, ἐπὶ λύμῃ τῆς Ἐκκλησίας, νόθα τινὰ ἢ ξένα τῆς Ἐκκλησιας παρενετεθησαν. ἐπισφραγίζομεν (2) δὲ ἢ τὲς λοιπὲς παντας Ἱερὲς Κανόνας, τὲς ὑπὸ τῶν ἁγίων ἢ μακαρίων Πατέρων ἡμῶν ἐκτεθεντας, τετεσι τῶντε ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων, τριακοσίων δεκα ἢ ὀκτὼ

(α) Ἀποστ. πε. τῆς δ΄. α΄. τῆς ζ΄. α΄.

ὑπὸ τῇ αὐτῆς ταύτης προθεωρίᾳ εἰρηται). ἢ διότι ἡ ζ΄. Σύνοδος ἐν τῷ ϛ΄. τόμ. τῶν πρακτικ. Συνοδικῶν ἐν τῇ αὐτῆς ε΄. πράξει, σελ. 830. ἢ πράξει ἡ. σελ. 884 ἢ πράξει δ΄. σελ. 780. οἰκεμενικὴν ὀνομαζει.

(1) Κανόνας τὰς σφῶν διατάξεις οἱ Πατέρες ὠνόμασαν, Κανων δὲ λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ ξύλε, ᾧ κέχρηνται οἱ τεχνῖται εἰς τῶν λίθων, ἢ ἢ ξύλων εὐθύτητα, ὃν ἢ Πῆχυν κοινῶς προσαγορεύεσι, ἢ μετὰ χεῖρας αὐτὸν φέρουσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκοδόμων, τοῦτο ἂν ἢ ἐπὶ τῶν βιβλίων τούτων ὁ λόγος ὥσπερ Κανων ἐπλήσε, ἢ ἀποδιελὼν τὰ ὀρθῶς ἔχοντα τῶν μὴ τοιούτων, τὰ μὲν, τοῖς εὐσεβέσι προέθετο εἰς ἀνάγνωσιν. τὰ δὲ, ἀπεῖρξεν ἀναγινωσκεσθαι (Ζωναρ. εἰς τὴν ἐξήγησ. Τῶ Κανὸ. τῶ ἁγίε Ἀθανασίε ἐν ᾧ περὶ βιβλίων). ἢ ἢ διότι δι' αὐτῶν τῶν Κανόνων ἡ βίωσις ἡμῶν εὐθύνεται, ὅτως ὠνομάσθησαν. (2) Σημείωσαι δὲ ὅτι οἱ ὑπὸ ταύτης τῆς οἰκεμενικῆς Συνόδε, ἢ τῶ α΄. τῆς ζ΄. ἐπισφραγιζόμενοι Κανόνες τῶν τε τοπικῶν Συνόδων, ἢ τῶν κατα μέρος Πατέρων ἢ αὐτοὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἐπισφραγίσεως, ἀπὸ τῶ τοπικῶ εἰς τὸ οἰκεμενικὸν μετάγονται.

κτῶ ἁγίων Πατέρων, ἢ τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ. ἢ τῶν ἐν Νεοκαισαρείᾳ. ἢ τῶν ἐν Γαγγραις. ἢ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας. ἢ τῶν ἑκατονπεντήκοντα, τῶν ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι. ἢ τῶν Διακοσίων τῶν ἐν τῇ Ἐφεσίων Μητροπόλει. ἢ τῶν ἐν Χαλκηδονι ἑξακοσίων τριάκοντα. ἢ τῶν ἐν Σαρδικῇ. ἢ τῶν ἐν Καρθαγένῃ. προσέτι γεμὴν ἢ τῶν αὖθις ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι συνελθόντων ἐπὶ Νεκταρίου τοῦ ταύτης προέδρου, ἢ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας (1). Ἀλλὰ μὴν ἢ Διονυσίου, ἢ Πέτρου Μάρτυρος, τῶν γνωμόνων ἢ αὐτῶν τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπων. ἢ Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας. Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (2). Ἀμφιλοχίου τοῦ Ἰκονίου. Γεμοθέου τοῦ πρότε-

---

(1) Ὁ Νεκτάριος ἢ Θεόφιλος Σύνοδον ὡ ἢ βασιλευούσῃ συναγήχασι τῆς τῶν δύω Ἐπισκόπων Ἀγαπίου. ἢ Βαγαδίου Φιλονεικίας ὥρεκα, ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς Ἐπισκοπῆς Βόστρων. ὡ ἢ Συνόδῳ ἢ ὅρον ἐξέθεντο, (τοῦτον δὲ τὸν ὅρον πραχθέντα ὑπομνήματα ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀνομάζουσι, πληθυντικῶς προσενεγκόντες, ἐπειδὴ ἴσως περίτε ποσότητος τῶν κρινόντων Ἐπισκόπων, περίτε παρουσίας τῶν κρινομένων διαλαμβάνει ὡ τῇ καθαιρέσει), ὥστε ὑμόνον τρεῖς εἶναι προσήκειν (Ἐπισκόπους) ὥρεκα τῶν ὀφειλόντων καθαιρεῖσθαι. ἀλλ' εἰ δυνατὸν, τοὺς πάντας ἐπαρχιώτας. ἵνα ἢ τῶν πολλῶν ψήφῳ, ἀκριβεστέρα ἡ κατάκρισις τοῦ ἀξίου τῆς καθαιρέσεως δεικνύηται, παρόντος ἢ κρινομένου. (ὅρα τόμ. α'. τῶν Συνοδικ. πρακτικῶν. σελ. 323.) ὃν ἢ ἐπισφραγίζει ὁ παρὼν Κανὼν οἷα ἢ τοὺς ἄλλους. ἢ τὴν μὲν ποσότητα τῶν παρουσιασθησομένων Ἐπισκόπων καλῶς διωρίσατο ἡ ὡ Καρθαγ'. ὡ τῷ ἑαυτῆς ιϐ'. Κανόνι διὰ τοῦ ιβ' ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκόπων. συνάγεται δὲ ἐξ οὗ περί που τὸ τέλος ὁ Κανὼν οὑταῦθα λέγει. παρόντος ἢ κρινομένου. ὅτι ἢ κατὰ τὴν θείαν Γραφὴν (Ἰωάν. ζ'. 51.) ἀναγκαίως παρεῖναι δεῖ τὸν κατακριθησόμενον, ἢ μὴ ἀπεῖναι τῆς κατακρινούσης Συνόδου ἐκτὸς εἰ μὴ βεληθείη ἀπελθεῖν ἢ μετὰ τὰς γνωμοσίας αὐτῷ Κανονικὰς προσκλήσεις (Ἀποστόλ. διατ. σημ. ἢ Καρθαγ'. κϛ'.). (2) Τοῦτο τοῦ Γρηγορίου, ἢ τοῦ Ἀμφιλοχίου εἰς Κανόνα παραλαμϐάνεται ὁ διορισμὸς. ὃν περὶ τῶν Θεογραφῶν βιϐλίων ποιοῦνται, ὡ τοῖς ἔπεσιν αὐτῶν (ἢ ὅμα τοῦτον ὡ

πρωτέρου (1), Θεοφίλου, καὶ Κυρίλλου τῶν Ἀλεξανδρείας· καὶ Γεννα-
δίου Πατριάρχου ταύτης τῆς Βασιλίδος· ἔτι μὴν καὶ τοῦ Κυπρια-
νοῦ Ἀχιερεισκόπου τῆς Ἄφρων χώρας, καὶ Μάρτυρος, καὶ τῆς κατ'
αὐτὸν Συνόδου ἐκτεθέντα Κανόνα. ὃς ἐν τοῖς τῶν προειρημένων
πρεσβέρων τόποις καὶ μόνον, κατὰ τὸ παραδοθὲν αὐτοῖς ἔθος, ἐ-
κράτησεν (2). ὁ δὲ τινα Κανόνα τούτων τῶν προδηλωθέντων πα-
ραχαράξαι, ἢ ἀθετῆσαι ἐπιχειρήσας, ἢ ἕτερος παρὰ τοὺς προκει-
μένους παραδέχεσθαι Κανόνας ψευδεπιγράφως ὑποτεθεικὼς συντεθέν-
τας, ὑπεύθυνος ἔσται, κατὰ τὸν τοιοῦτον Κανόνα, ὡς αὐτὸς διαγο-
ρεύει· τὴν ἐπιτιμίαν δεχόμενος (3).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τοὺς δυσὶ γάμοις περιπαρέντας Ἱερατικοὺς, καὶ μέχρι ταύτης τῆς
ἡμῶν ἐπιγνώσεως δεδουλωμένους τῇ ἁμαρτίᾳ, Κανονικῶς καθαιρεῖ-
σθαι

(α) Ἀπόσ'. κη'. θ'. τῆς ς'. κς'. Βασιλ'. ιβ'. κζ'. Νικηφόρ. λέ.

τον ὡς τὸν α'. σημειοῦται τῷ πέ. τῶν Ἀποστόλων). Ἐξήμισα δὲ ἄλλη Ἐκ-
κλησιαστικὴ, παρ' αὐτὴν, ὑπόθεσις τῶν ἁγίων τούτων εἰς Κανόνα ἐδογμα-
τίσθη τοῖς Συνόδοις· ταύτητοι καὶ ὁδὸς κατ' ἔπλατος εἶναι, ἐμφέρεται
περὶ τούτων παράτισι τῶν ἑρμηνευτῶν (καθὼς καὶ τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ μό-
νη ἡ κατὰ τὴν αὐτοῦ Ἐπιστολὴν τῆς Σιμωνίας σηλίτευσις εἰς τάξιν Κανόνος
παρελήφθη· καὶ τῶν προγραφέντων, Νεκταρίου, καὶ Θεοφίλου μόνη ἡ ἐξέ-
τασις περὶ τῆς Φιλονεικίας Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου τῶν Ἐπισκόπων).

(1) Πρότερος λέγεται παρὰ τῆς Συνόδου ὁ Κανονισὴς ὅτος Τιμόθεος,
πρὸς διάκρισιν τῶν μετ' αὐτὸν Τιμοθέων, τῶν χρηματισάντων καὶ αὐτῶν
Ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μακέλλου, τοῦ μὲν Αἰλύ-
ρου ἐπονομαζομένου, τοῦ καὶ αἱρετικοῦ, τοῦ δὲ, Σαλοφακιολίου, τοῦ καὶ ὀρθοδό-
ξου. ὅτε Συναξαριστὴν Φευρουαρίου, κή.) ὁ δὲ Κανονισὴς ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς ς'.
οἰκουμενικῆς Συνόδου. (2) Ὅρα τὴν ὡς τῷ Κανόνι τῆς κατὰ τὸν Κυπρια-
νὸν ὡς Καρχηδόνι Συνόδου σημείωσιν, καὶ τὸν α'. Κανόνα Βασιλείου περὶ τού-
του ἀναφέροντα, καὶ τὴν ὡς τῷ μς'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλ. σημείωσιν, α'.

(3) Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι Κανόνες, ὃς ἡ Ἐκκλησία παρεδέξατο, οἷοι μά-
λιστα εἰσὶν οἱ τῆς ζ'. οἰκουμενικῆς Συνόδου. Δεκτέοι δὲ τυγχάνουσι καὶ οἱ τοῦ
Νησεινοῦ. καὶ οἱ τοῦ Νικολάου Κωνσταντινουπόλ. καὶ οἱ τοῦ Νικηφόρου τοῦ ὁμο-
λογητοῦ. ὡς εἶς ἐκ ἀποφάσεσι πάντως τῶν ὑπὸ τῆς ς'. καὶ ζ'. οἰκουμενικῆς
Συνόδου ἐπισφραγιζομένων Κανόνων.

σθαι. τὰς δὲ πρὸ ταύτης ἡμῶν τῆς ἐπιγνώσεως πόρρω ἐκδιώξαντας ταύτην τὴν νόθον συμπλοκήν, ἢ ἡ τεθνηξάτων τῶν γαμετῶν αὐτῶν, ἐπὶ ῥητόν τινα χρόνον ἐπιτιμηθέντας, μετέχειν τῆς τιμῆς τῆς κατὰ τὴν καθέδραν ἢ φάσιν, ἀρχομένους τῇ προεδρίᾳ (1), ἢ πρόσχημα τοὺς τῷ Κυρίῳ συγχωρηθῆναι. τὰς δὲ γαμετῇ μιᾷ ἢ ταύτῃ χήρᾳ συναφθέντας, ὡσαύτως ἢ τὰς μετὰ τὴν χειροτονίαν γάμῳ ἑνὶ προσομιλήσαντας, διαλυθέντος τε ἀθεσμου συνοικεσίου, εἰρχθέντας ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας, ἢ ἐπιτιμηθέντας αὐθις ἐν τῷ ὑπείκῳ ἀποκατασταθῆναι βαθμῷ, μὴ προκόπτοντας ἐν μείζονι.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Τῶν μιγνυμένων ταῖς τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσαις, οἱ μὲν Ἱερατικοὶ, ἢ ἁπλῶς Κληρικοὶ, καθαιρῶνται. οἱ δὲ Λαϊκοὶ, ἀφορίζονται.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (β)

Τὰς Ἱερατικὰς ἀλλὰ ἢ τὰς Εὐνέχους, μὴ κεκτῆσθαι γυναῖκας, ἢ θεραπαινίδας (2), παρεκτὸς τῶν ἐν τῷ Κανόνι (3) ἀνυποπτων προσώπων, μὴ γὰρ πειθομένοι, οἱ μὲν, καθαιρῶνται, οἱ Κληρικοί. οἱ δὲ, ἀφορίζονται, οἱ Λαϊκοί.

ΚΑ-

(α) Τῆς ε'. μδ'. Βασιλ' ς'. ἢ ξ'. Ἀγκύρ. ιθ'. τῆς δ'. ιε'.
(β) Τῆς α. γ'. τῆς ζ. ἢ. κδ'. Ἀγκύρ. ιθ'. Καρθ. με. Βασιλ'. πη.

(1) Φησὶν πάντως τὸ τῆς κλήρου σχῆμα. ἢ αὐτὰ κατὰ συγκατάβασιν. ἢ ὁρα περὶ ιδ'. Βασιλ'. ἢ τὴν τούτου σημείωσιν.

(2) Δῆλον ὅτι συνεισάκτας. (3) Τῶν ἐν τῷ γ'. τῆς α'. ἤγουν τῶν ἐγγισα συγγενίδων. ἃ μόνον γὰρ εἰ Ἐπίσκοποι ἢ Ἡγούμενοι (τῆς ζ. ιη.) ὡς ἀζυγες ὄντες ἢ τῆς δικήσεως ἑκατέρων κεχωρισμένης ἀπὸ τῶν γυναικῶν, (τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐπισκοπεῖα, τοῖς δὲ τὰ Μοναστήρια ἀφωρισε) ὀφείλουσιν ὅλως μὴ συνοικεῖν μετὰ γυναικῶν, μήτε ὡς συνεισάκτων μήτε ὡς ἄλλων συγγενίδων. ἀλλὰ ἢ εἰ Ἱερωμένοι ἁπλῶς, ἢ Κληρικοὶ, καίτοι γαμῶ συζῶντες, ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ Κανόνος. τῆς μετὰ θεραπαινίδων μὴ συγγενευσῶν, ἀπέχεσθαι συνοικήσεως. ὁρα ἢ ὡς τῇ γ'. τῆς α'. σημειώσει. ἢ τὴν πρὸς Γρηγόριον κατὰ πλάτος ἐπιστολ. τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀντὶ Κανόνος, πη μετρωμένην.

ΚΑΝΩΝ ε'. (α)

Περὶ τῦ μὴ δεῖν γυναῖκα λαβεῖν τὸν ὑποδιάκονον, ἢ διάκονον, ἢ Πρεσβύτερον, μετὰ τὸ Ἱερωθῆναι. ἢ μὴν καθαιρεῖται.

ΚΑΝΩΝ ς'. (β)

Ὁ μὴ ὢν ὀφφικίῳ τῷ οἱῳδήποτε (1) Ἐκκλησιαστικῷ τυγχάνων Διάκονος, ἐὰν ἀναιδεύσηται, μὴ πρὸ τῶν Πρεσβυτέρων (2) καθίσαι, τῇ εἰς τὰ ἔσχατα τῦ οἰκείυ βαθμῦ καταβάσει (3) παιδευθήσεται. ἐκτὸς εἰ μὴ τὸ πρόσωπον ἐπέχων τῦ οἰκείυ Πατριάρχυ, ἢ Μητροπολίτυ ἐν ἑτέρᾳ πόλει παραγένηται. τότε γὰρ ὡς τὸν ἐκείνυ τόπον ἀναπληρῶν τιμηθήσεται (4). Τὸ δ' αὐτὸ φυλαχθήσεται μὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἱερῶν τάγμάτων.

ΚΑΝΩΝ η'. (γ)

Περὶ τῦ ἅπαξ γὰν τῦ ἔτυς, τρόπῳ παντὶ ἀθροίζεσθαι Σύνοδον ἐν ἑκάστῃ Ἐπαρχίᾳ ὑπὸ τῦ Μητροπολίτυ, ἔνθα ἂν δοκιμάζῃ (5), διὰ τὰ, ὡς εἰκος, ἀναφυόμενα Ἐκκλησιαστικὰ Κεφάλαια (6).

ΚΑΝΩΝ θ'. (δ)

Οὐ δεῖ καπηλικὸν ἐργαστήριον (7) ἔχειν τὺς Κληρικύς, οἷς μὴ τὸ

εἰσι-

(α) Ἀπος'. κς'. Καρθαγ'. ιθ'. λγ'. Ἀγκύρ. ί.

(β) Τῆς ά. ιή. Λαοδικ. κ'. (γ) Ἀπος'. λζ'. τῆς ά. έ. τῆς δ'. ιθ'. τῆς ζ. ς'. Ἀντιοχ'. κ'. Καρθαγ'. κς'. πά. πδ'. πέ. οδ'.

(δ) Ἀπος'. μβ'. μγ'. νδ'. τῆς ζ. κβ'. Λαοδ. κδ'. Καρθ. μζ'. ξθ'.

---

(1) Ὀφφίκια. Ἤγουν Οἰκονόμος, μέγας Σακελλάριος, μέγας Σκευοφύλαξ, χαρτοφύλαξ, ἔκδικος πρωτέκδικος ὅσα δηλαδὴ πρὸς περισμὸν ἀφιερῶσι (Βαλσαμ.). (2) Τὸ δὲ πρὸ τῶν Πρεσβυτέρων. πρότερον τῶν Πρεσβυτέρων καθέζεσθαι ἐκλήπτεον ὑπερανω αὐτῶν.

(3) Ἐὰν δηλαδὴ ἡ πάρχη Ἀρχιδιάκονος καταβιβασθεὶς γενήσεται Δευτερεύων, ἢ Τριτεύων. ὡσαυτως ἐὰν Ὑποδιάκονες προκριθῶσι Διακόνυς, ἢ Ἀναγνώστης Ὑποδιακόνυ, ἢ θεοφοβὸς Ἀναγνώστυ, κατωτερχθήσεται εἰς βαθμὸν ταπεινώτερον. (4) Ὡς αὐτὸς ἑαυτὸν λογιζόμενος. ὁρα μὴ τὴν ξγ'. ἀπόκοιτ. Βαλσαμ. πρὸς Μάρκ. μὴ Βλασαρίν ἐν τῷ περὶ Διακόνων. (5) Αὐτὸς δηλαδὴ ὁ Μητροπολίτης.

(6) Αἴτια ὑποθέσεις. (7) Ὁ Ἀρμενόπυλος, ἐπιτομὴ τῶν Κανόν. Ἡμῖν ματι-

ἐπιτείναι εἰς κατηλείου ἀπηγόρευται. καθαιρῶνται γὰρ μὴ παυσάμενοι.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Ἐὰν μὴ παύσωνται ζητοῦντες τόκους οἱ Ἱερατικοὶ, καθαιρείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (β)

Μηδεὶς τὰ παρὰ Ἰουδαίων ἄζυμα ἐσθιέτω, μήτε φιλιώσθω αὐτοῖς, μήτε ἐν νόσοις προσκαλείσθω ὡς Ἰατρὸς, ἢ λειέσθω ἐν βαλανείοις. οἱ γὰρ ταῦτα ποιήσαι ἐπιχειροῦντες, Ἱερατικοὶ μὲν, καθαιροῦνται, Λαϊκοὶ δὲ, ἀφορίζονται.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (γ)

Οὐ δεῖ συνοικεῖν τοὺς Ἐπισκόπους ταῖς πρὸ τῆς Ἱερωσύνης ἰδίαις γαμεταῖς (1). εἰδὲ μὴ καθαιροῦνται.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (δ)

Ὁ ἐπιχειρῶν διαλῦσαι (2) τὴν συνάφειαν τῶν Πρεσβυτέρων, Διακό-

(α) Ἀποστόλ. μδ'. τῆς ά. ιζ'. Λαοδ δ'. Καρθ. έ. κ'. Βασιλ'. ιδ'. (β) Ἀποστόλ. ζ'. ξδ'. ό. οά. Λαοδ λζ'. λή. (γ) Τῆς ς'. ιγ'. λ'. μή Καρθ. γ'. δ'. λγ'. ὅρα ϗ ά. Κορινθ'. ί. 32. (δ) Ἀποστόλ. έ. Γαγγρ. δ'. Καρθ. γ'. δ'. λγ'. τῆς ς'. λ'. Διονυσ'. γ'. Τιμοθ'. έ ιγ'. ὅρα ϗ Ματθ'. ιθ'. 6 ϗ τῆς πρὸς Ἑβραίους ιγ'. 4.

ματι γ'. ἐπιγραφ. ϛ'.) Ἰσορεῖ τὸν Πατριάρχην Λευκᾶν διὰ σημειωμάτων κωλῦσαι τὸ ὑπνοετεῖν Κληρικοὺς ὡ μυρεψικοῖς ἐργαστηρίοις, ϗ λατρεῖς, ϗ Διακόνους τὴν ἰατρικὴν μεταχειρίζεσθαι, οἷς αἰσχροκερδείας ὄντων τούτων ἁπάντων τῶν αἰτίων, πολλῷ δὲ μᾶλλον, τῆς καπηλείας.

(1) Ἐκεῖναι γὰρ ὡ Μοναστηρίῳ ἀποκειράσθωσαν ἀπαραιτήτως, εἶα Συνοδικῶς ἔγνωσαι (ὅρα Βλάσαρ. εἰς τὸ γ'. κεφ ιζ'.). Πρώτη δὲ αὐτὴ ἡ Σύνοδις ἐθέσπισεν ὡ τούτῳ τῷ Κανόνι τὸ ἀφίεσθαι τῶν ἰδίων γαμετῶν τοὺς Ἐπισκόπους (ὅρα Νομικὸν Γραικορωμαϊκὸν σελ. 514 ϗ Ζωναρ. ὡ τῷ έ τῶν Ἀποστόλων, ϗ τὴν ὡ τῷ αὐτῷ Καν'. ἡμετέραν σημείωσιν). (2) Οἱ Ῥωμαῖοι εἰσὶ οἱ διαλύοντες τὰς τοιαύτας ὡνόμους γαμικὰς συναφείας. παρ' ἡμῖν δὲ, τῶν μὲν ἄλλων μὴ βαθμῶν ἕνα μόνον δὲ τῶν μελλόντων Ἀρχιερατεύσειν αἱ γαμεταὶ ἐὰν μὴ συναινέσωσι, τὸ ἀποξηνθῆναι τελείως τούτων, ϗ δύνανται Ἀρχιερατεῦσαι εἰ αὐτῶν συνευνοῦσι· ϗ γὰρ ϗ Μωϊσῆς μετὰ τὸ πρεσβεύσαι, ὐκ ἔτι γυναικὶ συνῆπτο (Ἐπιφάνιος τόμ. ϛ'. βιβλ'. γ'. αἱρεσ. πζ'. σελ. ᾳμή.) Ἴσως δὲ ἐξ αὐτῶν

τῶν

ακόνων, ἢ ὑποδιακόνων τὴν πρὸς τὰς ἰδίας γαμετὰς, καθαιρεισθω. ἐν μόνῳ δὲ τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἁγίων μεταχειρίσεως ἐγκρατεύεσθαι τούτων αὐτοῖς. ὡσαύτως ἢ εἴτις ἐκείνων, προφάσει εὐλαβείας ἐκβάλλει (1) τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀφοριζέσθω, ἐπιμένων δὲ καθαιρεισθω. ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Περὶ ἡλικίας Πρεσβυτέρων, ἢ Διακόνων, ἢ Διακονισσῶν, ὥστε, κἂν πάνυ ἄξιοι ὦσι (2), τὸν μὲν, ἐν τῷ λ'. ἔτει, (ἐξ οὗ καὶ ὁ Κύριος ἤρξατο διδάσκειν), τὸν δὲ, ἐν τῷ, κέ. τὴν δὲ, ἐν τῷ, μ. χειροτονεισθαι.

ΚΑ-

(α) Νεοκαισαρείας ιά. τῆς δ'. ιέ. Καρθ. καὶ ὅρα καὶ τὸν ἑφεξῆς ιέ. τῆς ς'. Ματθ'. ὁ'. ιζ'.

τῶν τῶν Ἀρχιερέων ἔτως ἐξαιρέτως γίνεται καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὲς τελειωτικὰς τῶν Ἱερέων. καὶ διὰ τὸ ὀφείλειν πάντων μᾶλλον ἁγνεύοντας, φροντίζειν τῆς ἑαυτῶν Ἐκκλησίας, ἥτις καὶ αὐτὴ ὡς γυνὴ αὐτῶν τετύχηκε. (καθ' ὃ καὶ συγχωροῦνται δύο ἔχειν γυναῖκας). καὶ διὰ τὸ μὴ ὑποπτεύεσθαι ὅτι τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀναλίσκουσι ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις. ὧν οἱ Ἱερεῖς ὑδωδὲ μετειλήχασι. (1) Ἐκβάλλειν δὲ ἐξὸν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἔφαμεν (Ἀποστόλ. ε'). τὸ, ἄκυρον ἐκείνην ἀποπέμπεσθαι. Εἰ δὲ ἡ μὲν ὡ Καρθαγ'. εἰς τὸν λγ'. αὐτῆς Κανόνα ἐκλαμβάνει ἴσως τὴν λέξιν. Ὅρος, ἀντὶ τῶν πρὸ τῆς χειροτονίας ὑποσχέσεων, καθ' ἃς οἱ Ἱερατικοὶ διεξεύγνυντο τῶν οἰκείων γαμετῶν, (ὡς καὶ ὡ τῷ. λ'. τῆς αὐτῆς ς'. ἐμφέρεται) αὕτη δὲ ὡ τῷ παρόντι ὡαντιολογεῖ, μὴ ξυνοθῆς βλέπων τοῦτο. καὶ δ'. ὅ. τι ὡ μόνοις τοῖς ἐκεῖσε τόποις τῆς Ἀφρικῆς ἐπεκράτει ἡ τοιαύτη διάζευξις. καὶ διὰ ὅ, τι πολὺς κίνδυνος ἐκ τούτου εἰς τὴν ἁγνείαν τῶν Ἱερωμένων. (ὅθεν καὶ οἱ τῶν Λατίνων Ἱερωμένοι συγχωροῦνται ἔχειν συνεισάκτους). καὶ διὰ ὅ, τι δύναται αὕτη, οἰκουμενικὴ οὖσα, βελτίων τὰς ἐκείνης τοπικῆς οὔσης. εἰς πίστωσιν δὲ τῶν λεγομένων, βλέπε καὶ τὴν σημ'. τοῦ ε'. τῶν Ἀποστόλ. ὡς καὶ ἀνωτ'. εἴπομεν. (2) Ὅρα καὶ τὸν ἑφεξῆς ιέ. Κανόνα τῆς αὐτῆς ς'. Συνόδ. βλέπε καὶ Γρηγόριον Θεολόγον εἰς τὰ Φῶτα. ὡ τῷ Γραικολατ'. σελ. 632. 633. „λέγει δὲ τριακονταετῆς ὢν „(ὁ Χριστὸς βαπτίζεται), καὶ σὺ πρὸ τῆς γενειάδος διδάσκεις τοὺς γέροντας, καὶ τὸ διδάσκειν πίστευεις, ὅτε παρὰ τῆς ἡλικίας ὅτε παρὰ τοῦ πνεύματος τυχὸν, ἔχων τὸ αἰδέσιμον; εἶτα ὁ Δανιὴλ, καὶ ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα νέοι κρίται, καὶ τὰ παραδείγματα ἐπὶ γλωττης. πᾶς γὰρ ἀδικῶν, εἰς ἀπο-

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (α)

Περὶ ἡλικίας ὑποδιακόνου (1). ὥστε ἐν τῷ, κ'. χειροτονεῖσθαι. Εἰδ' τις τῶν ἐν οἰκῷ Ἱερατικῇ καταξιοῖ, παρὰ τοὺς ὁρισθέντας χειροτονηθεῖν χρόνους, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ Ις'. (β)

Περὶ τοῦ ἀδιορίστους (2) τὸν ἀριθμὸν δεῖν εἶναι τοὺς Διακόνους ἐν ἑκάστῃ πόλει, ἢ ὀλίγους μόνους, ὡς ἡ ἐν Νεοκαισαρείᾳ ἐκανόνισε, πεισθεῖσα εἰς τοῦτο, ὡς φησιν, ἐκ τῆς βίβλου τῶν Πράξεων. οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν ἐκείναις Διάκονοι μυρίων ἦσαν, ὡς ὅτοι (3). ἧς γνώμης ἔσχηται καὶ ὁ Θεῖος Χρυσόστομος (εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν πράξεων, τόμῳ θ'. σελ. 115) (4).

(α) Ἀποστολ. μγ'. καὶ σημείωσιν. Τῆς ς'. ιδ'.
(β) Νεοκαισαρ. ιε'. Κανον. ιε'. Πράξ. ς'. 5.

ἀπολογίαν ἕτοιμος. ἀλλ' ὁ νόμος Ἐκκλησίας τὸ σπάνιον, ὑπὲρ μηδὲ μία Χελιδὼν ἔαρ ποιεῖ. μηδὲ γραμμὴ μία τὸν γεωμέτρην, ἢ πλοῦς εἰς τὸν Θαλάττιον. (1) Ἄλλοι Ὑποδιάκονοι, καὶ ἄλλοι οἱ ὑπηρέται. ὑπηρέται μὲν ἰδικώτερον οἱ θυρωροί. κοινότερον δὲ, οἱ Ὑποδιάκονοι, καὶ οἱ Ἀναγνῶσται, καὶ Ψάλται, καὶ ἐφορκισταὶ (Ζωναρᾶς ἑρμηνεία τοῦ, λδ'. τῆς ὡ Καρθαγενῶν καὶ Λαοδικείας, καὶ κδ'. μγ'. ὁρᾶ καὶ τῆς ε'. δ'. ιγ'. (2) Καὶ πρὸ τῆς ὡ Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου ὁ Ἰγνατιανὸς ὡ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἑκατὸν Διακόνους εἶχε (γ'. τῶν Βασιλικῶν, β'. τίτλῳ) καὶ ὁ Ἡράκλειος.

(3) Καίτοι ὁ Ἀρχιάτης, σελ. 257. καὶ τὸ Κυριακὸν δέκτνε Διακόνους τούτους ἐθέλει, διδαχθεὶς, ὡς ἔοικε, τοῦτο παρὰ τοῦ ἁγίου καὶ Θεοφόρου Ἰγνατίου, ὃς ἐπιστολῇ πρὸς Τραλλησίους (παρὰ τοῖς Συνοδικοῖς πρακτικοῖς τόμ. α'. σελ. α'.) οὕτω φησί, Τί δαὶ Διάκονοι; ἀλλ' ἢ μιμηταὶ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, λειτουργοῦντες αὐτῷ λειτουργίαν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, ὡς σέβασμος ὁ ἅγιος Ἰακώβῳ τῷ μακαρίῳ, κζ'. εἰκὸς γὰρ ἦν τοὺς τὴν ἀρχὴν ἀναδεχθέντας Διακόνους τῶν ἐν τοῖς ἑρωμασι τραπεζῶν, εἶτα παραληφθῆναι καὶ τῆς φρικωδεστάτης τραπέζης ὑπηρέτας.

(4) Οὐ γὰρ θέλει ὁ Ἅγιος τότε εἶναι ὅτε Διακόνους, ὅτε Πρεσβυτέρους, ὅτε Ἐπισκόπους, ἀλλὰ μόνους τοὺς Ἀποστόλους.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (α)

Τὺς Κληρικὺς μὴ ὢν ἀλλοτρίᾳ τὰ τῶν Κληρικῶν ἐπιτελεῖν Ἐπαρχίᾳ, χωρὶς ἐγγράφου ἀπολυτικῆς τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου. εἰ δὲ μή, καθαιρεῦνται ἢ αὐτοὶ, ἢ ὁ δεξάμενος.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (β)

Τὺς ἐκ βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς, ἢ ἄλλης περισάσεως (1) ἀποδημήσαντας Κληρικὺς, ἐὰν μὴ, τῆς προφάσεως λυθείσης, ἐπανελθωσιν εἰς τὰς οἰκείας Ἐκκλησίας, ἀφορίζεσθαι ἢ αὐτὺς, ἢ τὺς δεξαμένους Ἐπισκόπους ἕως τῆς ἐπανελεύσεως.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (γ)

Ὅτι εἰκὸς τοῖς Προεξῶσι (2) τῶν Ἐκκλησιῶν, καθ' ἑκάστην διδάσκειν τὺς ὑφ' ἑαυτὺς, μάλισα ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἀπὸ τῶν ἁγίων Γραφῶν, διερμηνευομένων τοῖς γράμμασι τῶν θείων Πατέρων.

ΚΑ-

(α) Ἀποσ. ιϐ'. ιέ. λγ'. τῆς δ'. ἑ. 1. ιά. ιγ'. κ'. κγ'. Ἀντιοχ. γ'. ζ'. ἡ. Λαοδ. μά. μϐ'. Σαρδικ. ιέ. ις. ιθ'. Καρθ. λά. ξγ'. ις. μή. ρις'. τῆς ζ'. ιε. τῆς ά. ιε ις. (β) Τοῖς αὐτοῖς ἀνωτέρω. (γ) Ἀπος. νή. Καρθαγ'. ρλϐ'. ρλγ'. Πέτρ. ί.

(1) Τοιαῦται ἂν εἶεν, ἢ Φορολόγων ἀπανθρωπίαι, λοιμοὶ, λιμοὶ ἢ ἄλλα τοιαῦτα. (2) Προεξῶτας τὺς Ἐπισκόπους ἔοικε λέγειν ὁ Ζωναρ. μόνυς. ἀλλ' ὁ, νὴ. Ἀποστολ. ἢ τὺς Πρεσβυτέρυς ὅτως ὁμοιάζεσθαι αἰνίττεται, συμπαραλαμβάνει γὰρ αὐτὺς τοῖς Ἐπισκόποις εἰς τὸ παιδεύειν, εἴτ' ἂν διδάσκειν τὸν λαὸν (τυτέστι τὺς κατωτέρω τύτων Κληρικὺς), ἢ τὸν λαὸν, ὁ αὐτὸς δὲ Ζων. φᾶς ἢ συγκαθέδρυς τοῖς Ἐπισκόποις ἐπὶ τὸ Βήματος λέγει. εἰ ἂν ἢ συνδιδάσκοντες ἢ συνεδρεύοντες εἰσὶ, πῶς μὴ ἢ συμπροεξῶτες τελῶσι τῶ Ἐκκλησιῶ; Καὶ χρυσὸς δὲ (ὁμιλ. ιά. τῆς ά. πρὸς Τιμόθ. ὡ τῇ ἀρχῇ) „ ὑπολυ τὸ μέσον αὐτῶν π(φησὶ τῶν Πρεσβυτέρων ἢ τῶν Ἐπισκόπων) ἢ γὰρ ἢ αὐτοὶ διδασκαπλίαν εἰσὶν ἀναδεδεγμένοι, ἢ προεδρίαν τῆς Ἐκκλησίας. τῇ γὰρ χειροπονίᾳ μόνῃ ὑπερβεβήκασι, ἢ τύτῳ μόνῳ δοκῦσι πλεονεκτεῖν τῶν Πρεσβυτέρων (οἱ Ἀρχιερεῖς δηλαδή). ἢ ὁ Θεολόγος δὲ Γρηγόρ. (λόγ. ιέ. σελίδι. 226.) Ποιμένας, τὺς Πρεσβυτέρυς καλεῖ· Ἀρχιποιμένας δὲ, τὺς Ἐπισκόπυς.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Ὁ εἰς ξένην Ἐπαρχίαν διδάσκων δημοσίᾳ (1) Ἐπίσκοπος, καταβιβάζεται εἰς Πρεσβύτερον.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (β)

Οἱ ἐπ' ἐγκλήμασι Κανονικοῖς ὑπεύθυνοι γινόμενοι, ἢ διὰ τέτου παντελεῖ, ἢ διηνεκεῖ (2) καθαιρέσει ὑποβαλλόμενοι, ἢ εἰς τὸν τύπον τῶν Λαϊκῶν καταδικασθάντες (3), εἰ μὲν ἀπέχονται τῶν, ἐφ' οἷς καθηρέθησαν ἐγκλημάτων, χειροτονείσθωσαν (4) ὡς οἱ Κληρικοί, μὴ μετανοοῦντες δὲ τρεφέτωσαν τὴν κόμην κατὰ Λαϊκούς.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (γ)

Περὶ Ἐπισκόπων, ἢ Κληρικῶν τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονηθέντων, ὅτι καθαιρεῖσθω ἢ αὐτὸς, ἢ τοὺς χειροτονήσαντας προσαττέτω.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (δ)

Ὀφείλουσι μὴ ζητεῖν χρήματα (5), ἢ ἄλλο τι εἶδος ἕνεκεν τῆς ἀχρεαν-

(α) Ἀπος'. λέ. τῆς ς'. ς'. Σαρδικ. γ'. ια'. ις'. Ἀντιοχ'. ιγ'. κς'.

(β) Ἀπος'. κέ. τῆς α'. θ'. Νεοκαισ. θ'. Βασιλ'. γ'. ις'. λς'. να'. ο'.

(γ) Ἀπος'. κθ'. τῆς δ'. ς'. τῆς ε'. κγ'. τῆς ζ'. δ'. έ. ιβ'. Βασιλ'. ι. Γαγγρ. ἢ Τιαρασ'. Ἐπιστολ. (δ) Τοῖς αὐτοῖς ἀνωτέρω.

(1) Ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἔστεται, ὡς ἔστις κατ' ἰδίαν αὐτὸν ἐρωτήσῃ, ἢ ἀποκριθῇ πρὸς τὸ ἐκείνε ἐρώτημα, οὐχ ἁμαρτάνει.

(2) Ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἔοικε καὶ ταῦθα συνάγεσθαι, ὅτι εἰσὶν οἱ, ἅτινα παντελεῖ ἢ διηνεκεῖ καθαιρέσει ὑποβάλλονται. βλέπε ἢ ἰ τῆς α'.

(3) Διαφορά εἰσι τὰ ἐγκλήματα, ἐφ' οἷς καθαιροῦνται οἱ Κληρικοί, ὧν ἓν ἐστι ἢ πορνεία. ὁ ἂν ἐπὶ ταύτῃ ἅλῳ, ἢ διὰ τέτο καθαιρεθείς, εἰς τὸν τόπον τῶν Λαϊκῶν διωρίσθη κατὰ μετὰ τὴν καθαίρεσιν ἐκβολὴν τῆς κακίας ἀποχῇ. ἐχέτω τὸ σχῆμα τῶν Κληρικῶν, ἔχων δὲ τὸ σχῆμα, οὐδὲν ἂν εἴη ἧττον τόπον τέτων κατέχων.

(4) Ἡ κυρὰ τέτων τῶν Κληρικῶν ὠνομάζετο Παπαλύθρα, ἢ Γαφαρα, ἢ Στεφάνη· παρεμφερῶς γὰρ στεφάνῳ ἐκείροντο τὰς τρίχας ἐν τῇ τῆς κεφαλῆς κορυφῇ (Δοσιθ. ἐν τῇ Δωδεκαβίβλῳ, σελίδι. 778.) ἐξ ἧς ἢ στεφάνη ἐκαλεῖτο οἱ Κληρικοί. (5) Ὁ Θεολογικώτατος Ἰωσὴφ ὁ Βρυέννιος ἐν τῶν αὐτῷ λόγων, διὰ τί ἀπαιτεῖν φησι, τοὺς Ἱερεῖς ὠνὰ τοῖς θείοις μυστηρίοις χρήματα, εἴτε παρ' ὧν λαγχάνουσι δέχεται, εἴτε παρὰ τῶν, οἷς τῆς θείας εὐχαριστίας μεταδίδωσι, ἠξιωλώτισαι τοῖς ἀλλο-

ἀχράντῳ Κοινωνίας οἱ μεταδιδόντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι ἢ Διάκονοι (1). εἰ δὲ ἀπαιτεῖεν, καθαιρεῖσθωσαν ὡς σιμωνιακοί.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (α)

Τοὺς Ἱερωμένους, ἢ ἁπλῶς Κληρικοὺς, ἢ Μοναχοὺς, μὴ παρεισιάζειν εἰς Ἱπποδρομίαις, ἢ θυμελικοῖς (2) παιγνίοις. ἀλλὰ, ἢ κληθέντι τινὶ Κληρικῷ εἰς γάμον, εἰ ταῦτα πόθεν Φανείσης, ἀναχωρεῖν καθαιρεῖται γὰρ μὴ παυσάμενος.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (β)

Μὴ παρασαλεύειν τὰς καθ' ἑκάστην Ἐκκλησίαν εἰς λ'. ἔτη ἀπαρασαλεύτους διαμεινάσας ἀπαράβιάστως ὑποτινα Ἐπίσκοπον, ἀγροικικὰς παροικίας, ἢ ἐγχωρίους (3). εἰ δὲ αὐτὸς τούτων τῶν ἐτῶν γεγένηται, ἢ γένοιτο περὶ τούτου ἀμφισβήτησις, ἐξεῖναι ταύτην παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἐπαρχίας θεωρεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (γ)

(4) Περὶ τοῦ κατ' ἄγνοιαν Πρεσβυτέρου ἀθέσμῳ γάμῳ (5) περιπα-

(α) Ἀπος'. μβ'. μγ'. τῆς ς'. νά. ξϛ'. ξς'. Καρθαγ'. ιϛ'. ά. Λαοδικ. νγ'. νδ. τῆς ζ'. κϛ'. (α) Τῆς δ'. ιϛ'. Καρθ. ρκή. ρκθ. ρλ'. (γ) Ἀπος'. ιθ'. τῆς ς'. γ'. Νεοκαισ. ε'. Βασιλ'. κγ'. κϛ'. οη.

ἀλλοπίσοις τὸ ὀρθόδοξον γνώσις, ὅθεν ὡ δίκη ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι καθαιρετοί εἰσι. (1) Ἐκ τούτου τοῦ Κανόνος, ἢ τοῦ νη'. τῆς αὐτῆς, συμπεραίνεται ἢ τοὺς Διακόνους μεταδιδόναι τοῖς πιστοῖς, ἀλλὰ μόνοις τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, ἐχὶ δὲ ἢ τοῦ θείου Ἄρτου. (Διαταγ. βιβλ'. ἡ κεφ. ιγ'. Κυπριαν. λόγ. ε' περὶ ἐκπεπτωκότων, ἢ Χρυσοστόμου ὁμιλία, πγ'. εἰς τὸν Ματθαῖον. ἢ Αὐγουστ'. σελ. 3067.) Καίτοι ὁ ἅγιος Ἰσιδωρος (σελ. 85. ε'.) ἢ τοῦ θεοῦ Ἄρτου φησὶν ὅτι μεταδίδου. ἀλλ' ἴσως πάλαι τοῦτο ἐγίνετο ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ. (2) Θυμελικὰ τὰ τῆς σκηνῆς, ἤγουν τὰ καθ' ὑποκρισιν ὡ ἐκείνῃ γινόμενα τερπνίσματα, παρὰ τὸ θύω. ἔχουν γὰρ ἐκεῖσε ἢ βωμοὺς ὡ τῇ ὀρχήστρᾳ, ἐπ' ὧν παλαιστὰ, ἐπὶ τῷ θύειν τῷ Βάκχῳ. ὁρᾶ ἢ Σχολιαστὴν Λεξικόν. (3) Βλέπε τὴν τοῦ ιϛ'. τῆς δ'. σημείωσιν περὶ τούτων. (4) Οὗτος ὁ Κανὼν ὁ αὐτὸς σχεδὸν παρείληπται ἀπὸ τοῦ κϛ'. τοῦ μεγάλου Βασιλείου. (5) Ὅρα τῶν Ἀποστόλων τοῦ ιθ'. τὴν σημείωσιν, ἢ τῆς ς'. τῶν, νδ. περὶ τῶν ἀθέσμων γάμων.

ριπαρέντος, ὥστε, λυθέντος τούτου (1), καθέδρας μὲν μετέχειν τῶν δὲ λοιπῶν ἐνεργειῶν, ἀπέχεσθαι· ὁ γὰρ μὴ ἔχων εὐλογίαν ἢ ἁγιασμὸν (2) διὰ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας παράπτωμα, πῶς ἑτέρῳ μεταδώσει τούτων;

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (α)

Ὅτι δεῖ ἀμφιέννυσθαι τοὺς ἐν Κλήρῳ τὰ πρέποντα αὐτοῖς τῶν ἱματίων, ἢ ἐν πόλει διάγοντας, ἢ ἐν ὁδῷ βαδίζοντας (3), ἢ μήν, ἀφορίζεσθαι μίαν Ἑβδομάδα.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (β)

Τὴν σαφυλὴν ὡς ἀπαρχὴν προσαγομένην τῷ Ναῷ, εὐλογεῖσθαι παρὰ τῶν Ἱερέων, ἢ οὕτω διανέμεσθαι τῷ Λαῷ, ἀμὴν δὲ ἢ συναπτεσθαι (4) τῇ ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ, ὥστε ἀμφότερα μεταδίδοσθαι, καθαι-

(α) Τῆς ζ'. ις'. Γάγγ. ιϛ'.

(β) Ἁπος. γ'. δ'. τῆς ς'. λϛ'. νϛ'. μθ'. Καρθαγ'. μδ'.

(1) Κἂν θέλωσι, κἂν μὴ θέλωσι δηλαδὴ, ἢ εἰκότως ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος. εἰδ' ἂν, ἐκβληθήτωσαν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αἱμομίκται. (Ζωναρᾶς, ἢ Βαλσαμών).

(2) Τὸ ὅτι ὁ τοιοῦτος Ἱερεὺς ὅτε εὐλογίαν, ὅτε ἁγιασμὸν ἔχει, ἢ ἐπομένως, ὅτε τοῖς ἄλλοις δύναται μεταδοῦναι ὧν αὐτὸς οὐκ ἔχει, ἴσως ἀγωνιζιχώτερον εἴρηται, εἰ μή τοι ἔξωθεν συναχθείη καθαίρεσις, ἣ ἢ παρὰ τοῦ Θ'. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ δύναται συμπεραανθῆναι, λάθοιμεν γὰρ ἂν ἄλλως τοὺς ἀνιέρους, ὡς Ἱερεῦσι χρωμένους, ἢ ἐχομένως, ἢ αὐτοῖς τοῖς μυστηρίοις προσκρούοντες, (ὅρα ἢ τὴν ἐν τῷ τοῦ Γαναδίου Κανόνι περὶ σιμωνιακῶν α'. σημ'.) ἡ γὰρ Ἐκκλησία ἢ τὰ παρὰ τῶν μείζοσι πλημμελήμασι περιπαρέντων Ἱερέων ἐκτελούμενα μυστήρια παραδέχεται, ὡς ἀκμὴν ἐχόντων ἢ εὐλογίαν, ἢ ἁγιασμὸν, ἢ μεταδιδόναι ἢ τοῖς ἄλλοις δυναμένων, (μὴ προκαθαιρεθέντων δηλονότι) ὡς ἢ ὁ ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης ἐν τισι τῶν αὐτοῦ ἐπιστολ. (αρμ. Φλε. ἢ ἐκ.) ἀποφαίνεται. ὅρα ἢ τὴν γ'. ὑποσημ. τοῦ Θ'. τῆς Νεοκαισαρείας.

(3) Εἰ δὲ ἢ ἐν Γάγγρᾳ (Κανόνι, ιϛ'.) δοκεῖ πῶς ἐναντίεσθαι τούτῳ τῷ Κανόνι· ἀλλ' ἔν γε τῷ κατὰ πλάτος αὐτῆς κεφ. πάλιν ἐπιδιορθοῖ αὐτὸν τὸν ἑαυτῆς Κανόνα· ἥτις ἢ τοῖς χρωμένοις μέμ ζεται τῶν μελανῶν ἱματίων ἕνεκα· μήτιγε τοῖς ἐν κλήρῳ. (4) Τὸ δὲ ἐν ἀναφορᾷ τιθέναι τὸν θεῖον Ἄρτον, ἢ μεταδιδόναι τοῖς κινδυνεύουσιν ἐκ λοιμοῦ, ἢ πάντως ἂν ἁρμοδίως ἐπιλογισθείη, ἐπεὶ ἐξ ἀνάγκης γενόμενα, ἅτινα, ἢ μὴ ἀπὸ διά-

καθαιρεθήσεται γὰρ ὁ τοῦτο ποιήσας λειτουργός. ἡ μὲν γὰρ, εἰς ζωοποίησιν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν μεταδίδοται (1). ἡ δὲ, πρὸς εὐχαριστίαν τοῦ δοτῆρος τῶν χαρίτων, δι' ὧν αὐξει ἡμῶν τὰ σώματα καὶ ἐκτρέφεται.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (α)

Νήσεις τοὺς Ἱερεῖς ἐπιτελεῖν τὰ θεῖα μυστήρια, καὶ μὴ καθάπερ ὁ τῶν ἐν Καρθαγένῃ (2) Κανών, μή. ὥρισε γίνεσθαι, τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ τὸ κυριακὸν δεῖπνον ἐπιτελεῖται. ἐκεῖνοι γὰρ οἱ θεῖοι Πατέρες ἴσως οἰκονομικῶς, διά τινας αἰτίας λυσιτελεῖς ἐκείσε, τοῦτο διωρίσαντο. ἡμεῖς δὲ κατὰ τὰς Ἀποστολικὰς, καὶ Πατρικὰς παραδόσεις ὁρίζομεν ὅτι, δεῖ ἐν τεσσαρακοστῇ τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Πέμπτην λύειν, καὶ ὅλην τὴν τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν.

ΚΑ-

(α) Καρθαγένης μή. νς' ἐν Λαοδικ. ν'.

διαθέσεως διατρίβειν, ἐκχωρεῖσθαι ἔοικεν. ὡς περ καὶ οἱ κατὰ τὰς ἐρήμους μοναζοντες, ἔνθα ἐκ ἔστιν Ἱερεὺς, κοινωνίαν οἴκοι κατέχοντες, ἀφ' ἑαυτῶν μεταλαμβάνουσι (Βασίλ. ὁ μέγας ἐπιστ. ργ'. πρὸς Καισάρειαν). καὶ αἱ Διακόνισσαι χρίουσι τὰς γυναῖκας ἐν τῷ βαπτίζεσθαι αὐτὰς, ἔνθα ἐκ εὔπρεπὲς κατοπτεύεσθαι αὐτὰς ὑπὸ τῶν Ἱερέων (Διατάγ. Ἀποστόλ. β. κλ'. γ'. κεφ. ιε'. ὁρα τοῦτο καὶ ἐν τῷ ιθ'. τῆς α'. σ. ς').

(1) Τοῦτο δὲ δύνανται τελεῖσθαι αἱ ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ μερίδες, ὅτε γὰρ σῶμα Χριστοῦ αὗται, καίτοι τῷ θείῳ αἵματι ἐμβεβαμμέναι. ὅθεν προσεκτέον τοῖς Ἱερατικοῖς μὴ ἐκ τούτων τῶν μερίδων μεταδιδόναι τοῖς προσερχομένοις. λάθοιεν γὰρ ἄν, εἴπερ ἐνίδοι τύτας, δηλαδὴ μόνῳ τῷ αἵματι, ἁγιάζειν ὅπερ ἀθέμιτον. (ὁρα καὶ Σεβαστὸν Τραπεζοῦντ. ἐν Κυμηνίτην ἐν τῷ περὶ τῶν τριῶν διαφορῶν βιβλίῳ. σελ. 28. καὶ Συμεὼν Θεσσαλον. σελ. 106) ἑκάτερον δὲ ταυτας ἐν τῷ μεταδόναι ἐπὶ τὰ θεῖα δίσκα. καὶ μετὰ τὸ κοινωνῆσαι τὸν λαὸν, συμμικτέον αὐτὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ. (2) Ἔοικε κατὰ τὴν Ἀφρικὴν τοιοῦτον ἐπικρατῆσαν ἔθος. τῇ μεγάλῃ Ρ'. ἦσθιον οἱ κεῖσε τυροφιλάτερά τινα βρώματα καὶ κατὰ τὸν Ζωναρ. (ἐν τῷ ν'. Λαοδικ.) λυτικὰ ὄντα τῆς συνήθους ξηροφαγίας τῆς ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Μ'. καὶ εἶτα ἐπετέλουν, καὶ μετελάμβανον τὰ θεῖα μυστήρια, κατὰ μίμησιν δῆθεν τοῦ Δεσπότου ἡμῶν. ὃς οὕτω παρέδωκε τὸ θεῖον δεῖπνον· ἤγουν μετὰ τὸ Φαγεῖν, ὅπερ ἀποτέλεσμα τῶν Ἀφρικανῶν ἡ παρεσα Σύνοδος διορθοῖ, καθὼς καὶ ὁ Ν'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

ὃς καὶ

ΚΑΝΩΝ Λ'. (α)

Οἱ ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς Ἐκκλησίαις Πρεσβύτεροι, οἰόμενοι δεῖν ὑπεραναβαίνειν τὸν Ἀποστολικὸν ε'. Κανόνα ἀπεσχοντο ἐκ συμφώνου (1) τῶν οἰκείων γαμετῶν. ὅθεν διὰ τὸ ἀπαγὲς (2) αὐτῶν, ἐνδίδοται αὐτοῖς τοῦτο, ἀλλ' ὅμως μηκέτι συνοικεῖν αὐταῖς κατ' ὀδόν τρόπον τῶ λοιπῶ ἐκχωρεῖται.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (β)

Ὥστε τοὺς ἐν εὐκτηρίοις οἴκοις, ἔνδον οἰκίας τυγχάνουσι, λειτουργοῦντας ἢ βαπτίζοντας, καθαιρετοὺς εἶναι, εἰμὴ γνώμη τοῦ Ἐπισκόπου ταῦτα πράττειεν.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'. (γ)

Οἱ μὴ μιγνύοντες Ἱερατικοὶ (οἵοι εἰσιν οἱ ἐν τῇ τῶν Ἀρμενίων) τὸν

(α) Ἀπος'. ε'. τῆς ς'. ιϛ'. ιγ'. μή.
(β) Ἀποστόλων λά. τῆς ς'. νθ'. τῆς αβ'. ιβ'. Γάγγρ. ς'. Καρθαγ. ί. Ἀντιοχείας ε'. Λαοδικείας νη.
(γ) Ἀπος'. γ'. τῆς ς'. κη. νζ'. ιρ'. Καρθαγ. μβ'.

ὃς ἦν προγενεστέρας ὕσης Συνόδου, δίκαιος ἂν εἴη εἰσακουσθῆναι, ἀλλ' ὡς ἔοικε διὰ τὸ τοπικὴν ἐκείνην ὑπάρχειν, παρωράθη.

Τὴν τοιαύτην δὲ λύσιν τῶν ἐν Καρθαγένῃ βλέποντες οἱ Πατέρες ἡμῶν, συγκατέβησαν ἢ αὐτοὶ ὡ τοῖς τυπικοῖς αὐτῶν, εἰς τὴν τοῦ οἴνου λύσιν, (ἡ γὰρ λύσις ἦν ἐπὶ τοῦ ἔλαιου κατὰ ταύτην τὴν μεγάλ. Ε'. ὡ τοῖς παλαιοῖς χειρογράφοις τυπικοῖς τῶν Μοναστηρίων τοῦ ἁγίου Ὄρους, ὃ κεῖται ἀνάγραπτος). τὸ δὲ ἦ τῷ μεγ. Σαββάτῳ πίνειν οἶνον ἀδιαφόρως, ἢ μᾶλλον ἦ ἔλαιον ἐσθίειν, τῷδε παράνομον· ὁ γὰρ τότε ὑπὸ τῶν τυπικῶν διοριζόμενος Ἄρτος, ἦ οἶνος, ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως εὐλογηθείσης ἀρτοκλασίας ἐστί, καθὼς αὐτὸ τοῦτο τὸ τυπικὸν αὐτόθι διαλαμβάνει. ἄλλα ὑποὺς τροφὴν σωματικὴν διαδίδονται, ἀλλὰ πρὸς ἁγιασμόν. δέον γὰρ διελθεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας νήστις. ἐπεὶ ἦ ὁ θεῖος Χρυσόστομος (ὁμιλ. εἰς τὴν μεγάλην Ἑβδομάδα. τόμ. ε'. σελ. 525.) ... ὥσπερ αὐτὴ (ἡ μεγ. δηλ. Ἑβδομὰς) κεφάλαιον τῶν λοιπῶν Ἑβδομάδων, οὕτω ταύτης ἔχει κεφαλὴ τὸ Σαββάτον τὸ μέγα.

(1) Αὐτῶν δηλαδὴ τῶν Πρεσβυτέρων, ἦ τῶν γαμετῶν;

(2) Τὸ ἀπαγὲς ὡ τῇ τίσει, ὡς εἰ ἔλεγον ὅτι, κατ' οἰκονομίαν τοῦτο αὐτοῖς ἐπιτρέπομεν, ἦ ὡ κατ' ἀκρίβειαν.

τὸν οἶνον ὕδατι (1) ἐν τῇ θείᾳ εὐχαριστίᾳ (καθὼς τὴν ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς κρᾶσιν παραδεικνύντες ὅ τε Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, καὶ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν συντεθείσῃ Ἱερουργίᾳ, καὶ οἱ ἐν Καρθαγένῃ παρέδωκαν,) καθαιρείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (α)

Ὅτι ὁ γένος ἐπιζητητέον Ἰουδαϊκῶς τοῖς ἐν Κλήρῳ ταχθησομένοις. Καὶ τοὺς Ψάλτας δὲ, καὶ τοὺς ἐπ' ἄμβωνος ὑποφωνοῦντας τοὺς θείους λόγους τῷ Λαῷ Ἀναγνώσας, δεῖν μετὰ Ἱερατικῆς (2) κεφαλῆς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ποιμένος εὐλογίας γίνεσθαι. οἱ δὲ παρὰ ταῦτα ποιοῦντες, ἀφορίζονται.

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (β)

Οἱ συνομνύμενοι, ἢ φατριάζοντες Κληρικοὶ, ἢ Μοναχοὶ κατὰ Ἐπισκόπων, ἢ συγκληρικῶν, ἐκπίπτουσιν.

ΚΑΝΩΝ ΛΕ'. (γ)

Θανόντος Ἐπισκόπου τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ τῆς κατ' αὐτὸν Ἐκκλησίας, ὁ Κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ, εἰμὴ εἶεν τοιοῦτοι, ὁ Μητροπολίτης παραφυλαξάτω, εἰς τὸ ἀποδοῦναι ἀμείωτα τῷ Ἐπισκοπήσοντι.

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (δ)

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει (3) θρόνος κατὰ τὴν Β'. καὶ Δ'. τὰς οἰκουμε-

(α) Τῆς ζ'. ιδ'. (β) Ἀπος'. λά. τῆς δ'. ιή. τῆς ας'. ιγ'. ιδ'. ιε. Καρθαγ. ί. ξς'. Ἀντιοχ'. έ. (γ) Ἀπος'. μ'. τῆς δ'. κς'. Ἀντιοχ'. κδ. Καρθ. λ'. πθ'. (δ) Τῆς ς'. γ'. τῆς δ'. κή.

(1) Ἡ μὲν Σύνοδος ἐνταῦθα, περὶ ἧς ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς προσκομιδῆς ὕδατος φθέγγεται, οἱ δὲ Λατῖνοι ἐναντίωνται ἐπισφαλῶς (ὁρα Βαλσαμ. αὐτόθι) τούτῳ μὲν ἅ, τῷ δὲ μετὰ τὴν εὐχολογίαν τῶν δώρων ζέοντι ὕδατι, περὶ ὃ ὁρα τὴν τοῦ ἀποστολικοῦ γ'. σημείωσιν.

(2) Κατὰ τὴν ἱερατικὴν συνήθειαν, δηλαδὴ τὴν κόμην καρῆναι. (ὁρα τῆς ά'. τοῦ καὶ. τὴν ς'. καὶ τὴν γ'. σημείωσιν. καὶ τοῦ ς'. τῆς δ'. ς' σημείωσιν.

(3) Ὁ θρόνος καὶ τὰ πρεσβεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλ. διὰ τὸ εἶναι ἐπίφθονα παρὰ πολλῶν ἠθετήθησαν. καὶ γὰρ καὶ ὁ Διόσκορος Ἀλεξανδρείας, πέμπτον αὐτὸν ἔταξεν, ἀλλ' ἀνεκαινίσθη αὐτὸν ἡ δ'. Σύνοδος. καὶ ὁ τυραν-

κημενικὰς Συνόδους, ἴσος ἔστω τὰ πρεσβεῖα τῷ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης. ἢ ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς, ὡς ἐκεῖνος, μεγαλυνέσθω πράγμασι, δεύτερος μετ' ἐκεῖνον ὑπάρχων. μεθ' ὃν, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων. εἶτα ὁ τῆς Ἀντιοχέων. ἢ μετὰ τοῦτον, ὁ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν.

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'. (α)

Οἱ καταδρομῆς ἕνεκα βαρβαρικῆς ἐμποδιζόμενοι Ἐπίσκοποι ἀπιέναι εἰς τὰς οἰκείας Ἐπαρχίας, ἢ αὐτόθι ἐνιδρυθῆναι (1), ἅπαντα τὰ ἀρχιερατικῶς ἀνήκοντα αὐτοῖς, δύνανται ἐκτελεῖν (2).

ΚΑΝΩΝ ΛΗ'. (β)

Ἐν ταῖς καινιζομέναις παρὰ Βασιλέων πόλεσι, τοῖς πολιτικοῖς τύποις τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ἀκολουθεῖν (3).

ΚΑΝΩΝ ΛΘ'. (γ)

Ὥρισε τὴν Νέαν Ἰουστινιανόπολιν, εἴτ' ἐν Κύπρον ἐν τοῖς προνομίοις (4), τὸ δίκαιον ἔχειν τῆς Κωνσταντινοπόλεως, ἢ προεδρεύειν τὸν

(α) Ἅπος'. λς'. Ἀγκύρ. ιή. Ἀντιοχ'. ιζ'. ιή. (β) Τῆς δ'. ις'. (γ) Ἅπος'. λδ'. τῆς α'. ς'. ζ. τῆς β'. β'. γ'. τῆς δ'. κή. τῆς ς'. λς'. Ἀντιοχ'. θ'. τῆς γ'. ή.

τύραννος δὲ Βασιλίσκος ἠθέτησεν ἐκεῖνα τὰ προνόμια διὰ Χρυσοβύλλου. ἀλλ' ὁ αὐτὸς πάλιν τοῖς ἀντεγκυλίοις γράμμασι διωρθώσατο, ἢ ὁ Ζήνων ὁ Βασιλεὺς ἀνεκαίνισε ταῦτα. ἢ ἡ παροῦσα δὲ, ὡς ὁρᾷς, ἀξίωμα ἔχουσα οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀνενεώσατο ταῦτα. ἢ ὅρα περὶ τούτων κατὰ πλάτος εἰς τὸν τόμον τῆς καταλαγῆς κεΦ. ιθ'. σελ. 29.

(1) Εἰς τὴν ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας καθέδραν, εἴτ' ἂν σύνθρονον ὠνόμασθαι. (2) Ἐν ταῖς ἑαυτῶν δηλαδὴ ἐπαρχίαις, χειροτονίαις τε αὐτοῖς Χριστιανοὺς ταῖς ἀρχιερατικαῖς αὐτῶν πράξεσι, ἢ χειροτονίαις, καίτοι μακρὰν ἐκείνων ἐξ ἀνάγκης διατριβόντες. (3) Ἐνδέχεται γὰρ αὐτὰς, ἢ εἰς Ἐπισκοπὰς, ἢ εἰς Μητροπόλεις τιμᾶν.

(4) Ἐπειδὴ ὁ ς'. Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος συνήθροισε ταύτην τὴν Σύνοδον, διὰ τοῦτο χαριζομένη αὐτὴ αὐτῷ ὡς ἐλευθερώσαντι αὐτὴν (τὴν Κύπρον δηλαδὴ) τῆς δουλείας. ἢ τῷ οἰκείῳ βουλήσαντι ὀνόματι (Ἰουστινιανόπολιν νέαν) ὑπέταξε, ἢ τὴν Ἑλλήσποντον, ἢ τὴν Κύζικον ἐκείνῃ. Καὶ ἡ γ'. δὲ οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὡς τῷ ή. αὐτῆς Κανόνι, ἐποιήσατο, ὡς φησι, τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ, ἢ μόνον τὸν Ἀντιοχείας ἐκώλυσε τὸ ἀπαιτεῖν αὐτὴν ὑπο-

τον κατὰ ταύτην Ἐπίσκοπον, πάσης τῆς ἑλλησπόντου Ἐπαρχίας, καὶ τῆς Κυζίκου.

ΚΑΝΩΝ Μ΄. (α)

Εἰ καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ἑπτακαιδεκαετῆ βίβλεται τὴν μονάσασαν ἡμεῖς ἄλλως ἔχομεν, ἐντεῦθεν μὲν, ὁρῶντες τὴν Ἐκκλησίαν κρατυτέραν γινομένην, ἐκεῖθεν δὲ, διὰ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὴν Δ΄. Σύνοδον (Καν. ιε.) ἐλαττώσασαν ἀπὸ τοῦ Ἀποστολικοῦ διορισμοῦ τὸν χρόνον τῶν χειροτονιῶν, καὶ δεκαετεῖς δεχόμεθα τοὺς τὸν μονήρη βίον ἐλομένους· ἐπεὶ καὶ ἡ ὁμολογία τῶν τοιούτων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ λόγου γινομένη, βεβαία ἐστὶ, καὶ ἀπὸ γνώσεως (1), ὅπερ ἂν καὶ δοκιμασίᾳ τοῦ Προέδρου (2) διαγνωσθείη.

ΚΑΝΩΝ ΜΑ΄.

Οἱ μέλλοντες γαμήσεσθαι ἔγκλειστοι τριετίαν ἐν μοναστηρίῳ θεοφιλῶς ὑποτασσέσθωσαν· μεθ' ὃ, δοκιμαζόμενοι ὑπὸ τοῦ κατὰ τό-

(α) Καρθ. ς΄. καὶ ρλε΄. Βασιλ. ιη. κδ΄. καὶ α΄. πρὸς Τιμόθ. ε΄. 9.

ὑποταξαι εἰς ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοκέφαλον εἶναι αὐτῇ ἐδωρήσατο. (ὥστε δηλαδὴ τὸν αὐτῆς Ἐπίσκοπον ὑπὸ τῆς αὐτῆς Συνόδου χειροτονεῖσθαι, καὶ μήτε παρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Μητροπολῖται). τὸ δὲ ἔχειν ὑποκειμένας καὶ τὴν Ἑλλήσποντον, καὶ Κύζικον, οὐκ ἔτι. (Ἑλλησπόντου δέ ἐστιν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, ἕως Καλλιουπόλεως ἅπας ὁ πορθμὸς, κατὰ τὸν Χρύσανθον) λέγει γὰρ καὶ ὁ Ζωναρᾶς, ὅτι οὐδέποτε ἔμαθον ὑποταχθῆναι τὴν Ἑλλήσποντον τῇ Κύπρῳ. ὁ μόνον δὲ ἡ Κύπρος ἦν αὐτοκέφαλος, ἀλλὰ καὶ ἡ Βουλγαρία, εἴτ' οὖν Ἀχρὶς (ἀναγνωθεὶς τὴν ἐλά. Νέαρ. Τῶν τιμήσαντος αὐτὴν Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, κειμένην ὡς βιβλ. Τῶν Βασιλικῶν ε. τιτλ. γ. κεφ. α΄.) καὶ ἡ Βήρων, ἣν ἐτίμησεν ὁ ὡ Ἀντιοχ. Σύνοδος. ὑπ' αὐτὴν οὖσαν πρότερον (Βλάσαρις περὶ ψήφου Ἐπισκόπων)

(1) Τοῦτο ὁ μέγας Βασίλειος, ἐξ ὧν καὶ παρείληπται (κατὰ πλάτος ὁρῶ. ιε.) ἀπὸ γνώμης οἰκείας καὶ κρίσεως ἐκφράζει.

(2) Ὁ Ἐπίσκοπος κρινέτω τὸν μοναζοντα, ἢ μοναζουσαν, εἰς ἐφοδιασαν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ λόγου ταύτην εἶπεν, τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου λογικοῦ, καὶ δύνανται διακρίνειν τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, ὁπότε, ἐπὶ ἐπονομάσατο ἡ γυνὴ ἡμῶν, (ὁρᾶ καὶ Τιμοθεὺς Καν. ιη΄.) ἀπὸ δεκαετοῦς ἡλικίας ἀριθμεῖσθαι καὶ τὰ ἁμαρτήματα. ὁ δὲ Βαλσαμὼν ἀποκρ. ν. καὶ ἀπὸ ἑπταετοῦς ἀποφαίνεται δύνασθαι. χρῆσθαι τῷ λογικῷ τοὺς τε ἄρρενας, τάς τε θηλείας.

πον Ἐπισκόπῳ, ἢ ὁμολογοῦντες ὅτι ἀπὸ καρδίας αἱροῦνται τὸν τριβωνον βίον, ἐφ' ἕτερον ἐνιαυτὸν πάλιν ἔξωθεν τῆς ἐγκλείστρας προσκαρτερείτωσαν, ἢ μετὰ τοῦτο, ἐγκεκλεισθωσαν, ὡς μηκέτι ἐξὸν αὐτοῖς ἐξιέναι ἐκεῖθεν, εἰ μὴ, γνώμῃ τοῦ Ἐπισκόπου, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν, ἢ ἀναγκην πρὸς θάνατον ἔλκουσαν. ὡς εἴγε χωρὶς τούτων ἐξέλθειεν, ἢ ἀκοντας καθειργνύειν, ἢ σκληραγωγίαις αὐτοὺς θεραπεύειν.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'.

Τοὺς λεγομένους ἐρημίτας, οἳ μελανειμονοῦντες περιτρέχουσι τὰς πόλεις κομῶντες μεταξὺ Λαϊκῶν, ἐν μοναστηρίῳ εἰσάγεσθαι χειρομένους τε ἢ σχηματιζομένους ὡς ἢ οἱ ἐν αὐτῷ. εἰ δὲ βάλονται, ἀπελαύνεσθαι τελείως τῶν πόλεων, ὡς ἂν ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγωσι φερωνύμως.

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'. (α)

Ὅτι ἔξεστι τὸν οἱῳδήποτε πταίσματι ἁλόντα, εἰσιέναι εἰς μοναστήριον, ἢ χειρεσθαι (1), εἰ βούλεται (2), εἰς μοναχόν (3). τὸν γὰρ

(α) Τῆς αβ'. ς'.

(1) Αὐτεξούσιον δηλονότι ὄντα, ἢ οὐχ ὑπεξούσιον, κατὰ τὸν δ'. τῆς δ'. Ἰσέον δὲ ὅτι πολλοὶ Μοναχοὶ ἢ Μοναχαὶ ὑφ' ἑνὸς πνευματικοῦ Πατρὸς ὡς μιᾷ λειτουργίᾳ τελεσθῆναι οὐκ ἀνέχεται. καθ' ὃν δὲ, ἢ μίαν ἢ μᾶλλα. (Ἰωβ ὁ ἁμαρτωλὸς ὡ τῷ Συνταγματίῳ τοῦ Χρυσάνθου σελ. ρλέ).

(2) Εἰ δὲ ὁ βούλεται (τουτέστιν ἕκων), ὁ κείρεται, ἐπεὶ, καίτοι τὴν Κομνηνὴν Θεοδώραν τὴν σιζύγον τοῦ Λαμπαρδᾶ Ἀνδρονίκου ἀποκαρεῖσαν κατὰ βίαν τοῦ τυράννου, ἢ ὡ Κωνσταντινουπόλει Σύνοδος ὁ παρεχώρησε μετασχηματισθῆναι ἢ συζυγῆναι τῷ Κράλη Οὐγκρίας ἑτέρας ὅμως γυναῖκας εὐγενεῖς ὕτω κατὰ βίαν δηλαδὴ ἀποκαρεῖσας, ἐδικαίωσεν ἡ αὐτὴ Σύνοδος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, μετασχηματισθῆναι ἢ ἐκείνη μὲν τῇ Κομνηνῇ ἀπηνήνατο τὸν μετασχηματισμὸν, διὰ τὸ μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σχεθῆναι τῇ ἀποκάρσει (καὶ κατὰ βίαν ὡ τῇ ἀρχῇ ἐγένετο) ἢ ὡ κοινοβίῳ αἱρετίσασθαι διάγειν. ταύταις δὲ ἐπέτρεψε τὸν μετασχηματισμὸν αὐτὸν, ἢ ὡς ἔτι περιόντων τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. ἢ διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι ὅλως τὴν ἀπόκαρσιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου (Νομικ. Γραικορωμαϊκ σελ. 246.)

(3) Τοῖς μὲν πάλαι τῶν ἁγίων Πατέρων μικτὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν, ἢ ἀββαβῶν, ἐξ' ὧν τὸ τοῦ μανδύου, ἧκισα ἐγνωρίζετο. ἢ σκόπει τὸν

„ γὰρ ἐρχόμενον πρός μέ, Φησιν, ὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (α)

Ὁ ἀλὺς ἐπὶ πορνείᾳ Μοναχὸς, ἢ γαμήσας, τοῖς τὰ πόρνυ (1) ἐπιτιμίοις ὑποβληθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'.

Οὐδεῖ τὰς γυναῖκας, ὅτε μέλλυσι μονάζειν, λαμπραῖς στολαῖς, ἢ λιθοκολλήτοις κοσμίοις τῷ θυσιαστηρίῳ προσιέναι, ἢ εἶτα ἐκδιδύσκεσθαι ταῦτα, παραχρῆμάτε χειρομένας, μελανοφορεῖν (2).

ΚΑ-

(α) Τῆς δ'. ις'. Ἀγκύρ. ιθ'. Βασιλ'. ς'. ιή. ιβ'. κ'. ξ'.

τὸν μέγαν Βασίλειον ὐδαμῦ τῶν ἀσκητικῶν αὐτῦ μνείαν τῦ μικρῦ τύτυ σχήματος ποιύμενον, ὁ δὲ Στυδίτης Θεόδωρος (ὡ τῇ αὐτῦ Διαθήκῃ) ἢ ῥητῶς τῦτο ἀπαγορεύει. (ἔκτοτε γὰρ ὡς ἔοικεν ἤρξατο αὐτὸ ἐνεργεῖσθαι) ὅθεν καί Φησιν „ ὐ δώσεις τινὶ τὸ λεγόμενον μικρὸν σχῆμα, ἔπειτα τὸ „ μέγα. ὅτι τὸ σχῆμα ἓν ἐστιν, ὡς περ ἢ τὸ βάπτισμα, καθὼς τύτῳ ἐ- „ χρήσαντο οἱ ἅγιοι Πατέρες. ὅρα δὲ ἢ τὸν Γρηγόριον Παλαμᾶν (ἐπι- στολῇ πρὸς Παῦλον Ἱερομόναχον) ὕτω λέγοντα „ τῦτο ἐστὶ τὸ μέγα ἢ „ μοναχικὸν σχῆμα. μικρὸν δὲ σχῆμα μοναχικὸν, οἱ Πατέρες ὐκ ἴσα- „ σιν, ἀλλά τινες τῶν ὀψιγενεστέρων ἔδοξαν τὸ ἓν εἰς δύω διελεῖν. τῆς αὐ- τῆς γνώμης ἔχεται ἢ Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης (κεΦ. κ' σελ. 315.) ὃς ἢ τὸν ἀνωτερω ἅγιον Θεόδωρον ἐπάγει τῶν ἑαυτῦ λόγων συνήγορον. καίτοι ἐπιτρέπει αὐτὸς ἢ τὸ μικρὸν σχῆμα. καθὼς ἢ Ἰωὴβ ὁ ἐπ λεγό- μενος ἁμαρτωλὸς ὡ τῷ συνταγματίῳ τῦ Χρυσάνθυ (σελίδι 134 κ'.), Τριχῶς Φησι προβαίνειν τὸ ἅγιον σχῆμα τῶν Μοναχῶν, ἀπὸ τῦ „ ἐλάττονος ἐπὶ τὸ τελεώτερον προχωρῦν, ἀπὸ μικροσχήμυ ἢ μεγαλο- „ καλυμμένυ, εἰς τὸ τῆς χυρᾶς ἅγιον σχῆμα. ἢ ἀπὸ τύτυ πάλιν, εἰς τὸ „ ἀγγελικὸν μέγα καλύμενον σχῆμα, τὸ τελεώτερον. βλέπε ἢ Βαλσα- μῶνα ὡ τῇ ἑρμηνείᾳ τῦ γ'. Κανόνος Ἀγκύρ. ἢ Βλάσιον εἰς τὸ κθ' κε- Φ τῦ ε. στοιχείυ σκόπει ἢ τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν ὡ τῷ Ἄθῳ εἰς τὸν αὐτῦ βίον, τῇ ε'. Ἰυλίυ. ἢ τὸν ὁμολογητὴν Δυκαλὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν, τῇ ιζ'. Δεκεμβρίυ, τό, τε μικρὸν σχῆμα Φορέσαντας ἰδίᾳ πρότερον ἢ τὸ μέγα μετέπειτα. ἐντεῦθεν ἀεμποδίστως λοιπὸν διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν μεταγενεστέρων, τοῖς πᾶσι ἢ τὸ μικρὸν σχῆμα δίδοται.

(1) Ὁ Βαλσαμὼν λέγει ὅτι ὁ τοιῦτος, ὡς κοσμικὸς πόρνος ἐπιτιμώ- μενος, κατὰ συγκατάβασιν ὕτω κανονίζεται διὰ τὸ ἐκστίως χωρισθῆναι τῆ παρανόμυ γάμυ. (2) Ἐκ τύτυ τῦ Κανόνος, Φαίνεται ὅτι ἡ δοκι- μασία

ΚΑΝΩΝ Μς'.

Ἀσκήτριαι, ἢ Ἀσκηταὶ μὴ ἐξερχέτωσαν τῆς Μονῆς, εἰμὴ ἐξ ἀνάγκης ἀπαραιτήτου, ἢ τότε ἀδείᾳ τῶν ἡγουμένων, ἢ μὴ μόναι αἱ θήλειαι, ἀλλὰ σὺν ἄλλαις γεραιτέραις ἐξίτωσαν. μήτε μὴν ὅλως ἐξωκοιτήτωσαν. εἰ δὲ μή, ἐπιτιμάσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΜΖ'. (α)

Μὴ δεῖν ἐν ἀνδρῶᾳ Μονῇ γυναῖκα, μήτε ἄνδρα ἐν γυναικείᾳ καθεύδειν, ἢ ἀφορισθήσεται. ΚΑΝΩΝ ΜΗ' (β)

Ὅτι τὴν κατὰ κοινὴν γνώμην προδιαζευχθεῖσαν γυναῖκα τῷ γνωμόνι Ἐπισκόπου, δέον πόρρω αὐτῷ ἐν Μονῇ εἰσοικισθῆναι (1). ἢ τῆς παρ' αὐτῷ προνοίας ἀπολαύειν. εἰ δὲ ἀξία εἴη, ἢ εἰς διακονίαν προβιβαζέσθω.

ΚΑ-

(α) Τῆς ζ. ιή. κ'.
(β) Ἀπος'. έ. τῆς ς'. ιβ'. ιγ'. σημείωσιν ἢ, λ'.

μασία, κοσμικοῖς ἱματίοις ἐγίνετο, ἢ ὑ μελανοῖς ὅρα ἢ Βαλσαμ. ὡ τῇ ἑρμηνείᾳ τῶ α'. Κανόνος Νικολάου, τὸ αὐτὸ ϛυλόμενον. ὁ δὲ ἅγιος Κασιανὸς (εἰς τὸν Εὐεργετινὸν σελ. 157.), τἀναντία τούτων ἔοικεν ἀφηγεῖσθαι. ὅρα ἢ σημ'. εἰς τὸν έ. τῆς α'. (1) Εἰ ὁ Κανὼν τὴν τῷ Ἐπισκόπου προϋπάρξασαν σύμβιον, ἢ διὰ τὴν ἐπισκοπικὴν χειροτονίαν, ἐκ συμφώνου διαζευχθεῖσαν, ϛύλεται ὡ Μοναςηρίῳ εἰσιέναι, πολλῷ μᾶλλον τὴν τῷ μονάσειν μέλλοντος. ὧν ἔχει δὲ ἐξουσίαν ὁ ϛυλόμενος μονάσαι: ἀκύρως τῆς γαμετῆς αὐτῷ τοῦτο ποιῆσαι, καθὼς ἢ ὁ ἱερὸς Αὐγουστῖνος τοῦτο μαρτυρεῖ (ἐπιϛολῇ μέ. πρὸς Ἀρμεντάριον) ἢ ὁ θεῖος Ἱερώνυμος (ἐπιϛολ'. οδ' πρὸς Γαλατίαν) ὅρα ἢ τόμ. ϛ'. τῶν πρακτικῶν, Συνοδικ. σ. λ 992. ὥϛε ἢ μετὰ συμφωνίας ὁ ἀνὴρ τῆς ἑαυτῷ γυναικὸς, ἢ ἡ γυνὴ τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὸς ὀφείλει μονάσαι ἢ μετὰ τὸ μονάσαι θάτερον πρόσωπον, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι ἢ τὸ ἕτερον. εἰδὲ γαμηθῇ, μοιχεία τὸ πρᾶγμα λογισθήσεται, διὰ τὰ λόγια τῷ Κυρίῳ Λουκᾶς ιϛ'. 18 ἢ τῷ Ἀποϛόλῳ (α' Κορινθ'. ζ'. έ. 11) ὅρα δὲ ἢ Χρυσόϛομον, ὁμιλ'. ιθ'. εἰς τὴν α' πρὸς Κορινθ'. κεφ. έ. ὡ τῷ τέλει) ἢ Βασίλ. (ὅρῳ κατὰ πλάτος ϛ'.) ἢ Ἰωβ'ον λεγόμενον ἀμαρτωλὸν (ὡ τῷ συντάγματι τῷ Χρυσάνθου σελ. ρλγ'. λθ'.) ἐπίσης ἅπαντας θέλοντας, ἐν κοινῆς συμφωνίας ἀνδρός τε ἢ γυναικὸς γνῶσθαι τὴν ἀποκαρσιν. κἀϛὼ ὁ Βλα-

σαρ.

ΚΑΝΩΝ ΜΘ'. (α)

Τὰ ἅπαξ γνώμῃ τῦ Ἐπισκόπυ (1) καθιερωθέντα μοναστήρια, ἐκ ἐξεστι τῦ λοιπῦ κοσμικὰ γενέσθαι καταγώγια, ἢ ὑπό τινος κοσμικοῖς ἀνδράσιν ἐκδίδεσθαι (2), ἢ τὰ τυτοις ἀνήκοντα ἀποξενῦσθαι, οἱ δὲ παραβαίνοντες ταῦτα, ἐπιτιμάσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Ν'. (β)

Μηδένα κυβεύειν. καθαίρεσις γὰρ ἐπάγεται Ἐκκλησιαστικοῖς. ἀφορισμὸς δὲ, τοῖς Λαϊκοῖς. ΚΑΝΩΝ ΝΑ'. (γ)

Φευκτέον καθόλυ τοῖς Χριστιανοῖς μίμους, ἢ θεατρα, ἢ τὰ τῶν κυνηγίων θεώρια (3), ἢ τὰς ἐπὶ σκηνῆς ὀρχήσεις. ἐπεὶ ἢ τοῖς τοιύτοις τὰ αὐτὰ ἐπιτίμια ἐπανατείνεται, ἃ ἢ τοῖς ἀνωτέρω.

ΚΑΝΩΝ ΝΒ'. (δ)

Τῇ τεσσαρακοστῇ δεῖ τὴν προηγιασμένην (4) λειτυργίαν τελεῖν, πλὴν

(α) Τῆς δ'. κδ'. τῆς ζ'. ιγ'. (β) Ἀποσ'. μβ'. μγ'.
(γ) Τῆς σ'. κδ'. ξβ'. ξσ'. Καρθ. ις'. ό.
(δ) Λαοδικείας μθ'. να'.

σαις (ὡ οἷς περὶ λύσεως γάμυ) ἢ ἀπόκαρσίς φησι, ἢ ἄκοντος θατέρυ τῶ ὁμοζύγων, γίνεται ἀσφαλῶς, ἢ ὁ γάμος τῦ περιλειφθέντος προσώπυ, ἢ αὐτὸς γίνεται ἀκωλύτως. Καὶ ὁ Βαλσαμὼν τῦτο ἐπιτρέπει, ὡ τῇ ἑομην'. τῦ ις'. Γάζυρας. ὃς Βαλσαμ. ὡ τῇ τῦ, λ'. τῆς σ' κατὰ τὸ αὐτὸ ἑαυτῷ ἐκπίπτει. (1) Δι' εὐχῆς ἐκένυ ἀνατεθέντα τῷ Θεῷ τῦτο γάρ ἐσι τὸ κατὰ γνώμην ἐκένυ (Ζωναρᾶς)

(2) Ὁ τε Πατριάρχης Σισίνιος, ἢ Ἰωάννης Ἀντιοχείας Τόμον ἐξέδωκαν τόμφωνον τύτῳ τῷ Κανόνι, διορίζοντα μὴ ἐκδίδοσθαι κοσμικοῖς ἀνδράσι τὰ Μοναστήρια, ἀλλὰ Κληρικοῖς, ἢ Μοναχοῖς. οἱ δ' ἐκένοις διδόντες πρὸς κυβέρνησιν δῆθεν ἢ σύσασιν αὐτῶν τῶν Μοναστηρίων, ἁμαρτάνυσιν· τὰ ἱερὰ γὰρ τοῖς ἱεροῖς οἰκειότατα πρέπει.

(3) Τὰ θεάματα τῶν κυνηγίων, ἐ τὸ θηρεύειν διὰ κυνῶν, ἢ ἄλλων ἐσὶν, ἀλλ' ὡ ταῖς μεγίσαις πόλεσι Λέοντες ἢ Ἄρκτοι ἐτρέφοντο, ἢ ἐξαγόμενα εἰς τὸ θέατρον, ἐμάχοντο Ταύροις, ἢ καταχρίτοις ἀνθρώποις πρὸς ἡδονὴν τῶν θεωμένων (Ζωναρ.) ἢ ταῦτα ἐσὶ τὰ θεάματα.

(4) Ἡ προηγιασμένη Λειτυργία ἐκ ἔσιν ἀπὸ τῦ Διαλόγυ Γρηγορίυ, (ὅτε γὰρ ὠδαῖς συγγράμασιν αὐτῦ εὑρίσκεται), ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀμέσως δια-

πλὴν Σαββάτου, καὶ Κυριακῆς, καὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

ΚΑΝΩΝ ΝΓ'.

Ἐπειδὴ μείζων ἡ κατὰ τὸ Πνεῦμα οἰκειότης τῆς τῶν σωμάτων Συναφείας, διὰ τοῦτο οἱ χηρεύσας τὰς Μητέρας τῶν, ὧν ἐν τῷ βαπτίσματι ἀνεδέξαντο παίδων, εἰς γάμον λαμβάνοντες, πορνεύουσι(1).

ΚΑ-

διαδόχων τῶν Ἀποστόλων, (Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἀποκρ. νς'.) καθὼς καὶ ἐκ τούτου τοῦ Κανόνος τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς δείκνυται, καὶ ἐκ τοῦ, μθ'. Λαοδικείας. αὐτὸς μέντοι γε παρέδωκεν αὐτὴν τοῖς Ῥωμαίοις ἐκτελεῖσθαι τῇ μ'. καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἡμῖν αὐτὸ τοῦτο παρήνεσε ποιεῖν (Δοσίθεος περὶ τῶν ὡς Ἱεροσολύμοις Πατριαρχευσάντων, σελίδ. 526.) ἢ καὶ ἐκαλώτισεν αὐτὴν προῦσαν. Ἐπωνοήθη δὲ παρὰ τῶν Πατέρων, εἰς τὸ μὴ γίνεσθαι ἀμετόχους ἡμᾶς καὶ τῆ Μ'. τῶν ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων (ὅρα Ἀργυρ. σελ. 264.) καὶ 285. καὶ Ἰὼν Βλάσαρ. κεφ. έ. τοῦ, τ.). Καὶ οἱ μὴ βεβαμμένον τὸν ἅγιον Ἄρτον τῷ θείῳ αἵματι Φυλάττοντες εἰς προηγιασμένην, παρανομοῦσι. (καθὼς τινες ἀλλότριοι τῶν καθ' ἡμᾶς τούτῳ καταχρῶνται) μὴ ἀπογευόμενοι ὅλως θείου αἵματος. τοῦ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκ τῆς ἀκηράτου ἐκείνης πλευρᾶς ἐκχυθέντος, εφ' ᾧ δηλονότι καὶ διαφερόντως τοῦ Παναγίου σώματος παρ' ἡμῶν πίνεσθαι. ὅθεν ἡκίσα προσεκτέον τῷ ὡ τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ἀρμενοπούλου (τμήματι β'. ἐπιγρ. ς') τἀναντία τούτοις διαλαμβάνοντι. Ἐφυλάττετο δὲ καὶ θεῖος οἶνος ὡς ταῖς Ἐκκλησίαις (Χρυσόστ. ἐπιστολ. α'. πρὸς Ἰννοκέντιον, καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐπιταφ'. πρὸς Γοργονίαν). ὅρα καὶ Ἀργυρ. (σελ. 284.). ὃ γίνεται δὲ τῇ Μ'. τελεία Λειτουργία, ἐπεὶ αὕτη ὡς θυσία ἁγία, πανήγυρις νομίζεται παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἥτις ἀνοίκειος τῇ Μ'. πενθίμῳ ὥρᾳ. (1) Οὐδὲ μετὰ τῶν ἰδίων γυναικῶν τοῦ λοιποῦ συνευναζονται οἱ τὰ ἑαυτῶν τέκνα ἀναδεξάμενοι ὡ τῷ βαπτίσματι (εἰς τὸ Νομικὸν Γραικορωμαϊκὸν, σελ. 488.) πνευματικοὶ γὰρ ἀδελφοὶ καθίστανται. συγκοιτάζονται δὲ οἱ μόνον βαπτίσαντες. Ἔστι δὲ ἡ πνευματικὴ οἰκειότης μείζων τῇ ποιότητι τῆς σαρκικῆς, ἢ τῇ ποσότητι, ἡ γὰρ πνευματικὴ μέχρι τρίτου μόνου κατὰ βάθος βαθμοῦ κωλύεται. τὸ αὐτὸ δὲ κρατείτω καὶ ἐπὶ τῆς διὰ εὐχῶν γινομένης υἱοθεσίας, κατὰ τὴν κδ'. Νεαρ. Λέοντος τοῦ σοφοῦ). τὸ δὲ Συνοδικὸν σημείωμα ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Κυροῦ Νικήτα γενόμενον. (παρὰ Βαλσαμ. ἀποκρίσει. μέ. ἢ μς'.) διορίζεται τοῖς αὐτοῖς ὅροις συσφίγγεσθαι, καὶ ὑφαπλοῦσθαι, τὴν διὰ τῆς συντεκνί-

ας

ΚΑΝΩΝ ΝΔ΄. (α)

Τῶν ἀθέσμως συναπτομένων εἰς γάμον, (παρὰ τὴν θείαν Γραφὴν, τὴν λέγουσαν, „ ἀποκάλυψαι ἀσχημοσύνην αὐτῆ) ἢ τῇ οἰκείᾳ τις συνάπτεται ἐξαδέλφῃ. ἢ Πατὴρ ἢ Υἱὸς Μητρὶ, ἢ Θυγατρί. ἢ δύω κόραις ἀδελφαῖς, Πατὴρ, ἢ Υἱός. ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ, Μήτηρ, ἢ θυγάτηρ, ἢ ἀδελφοὶ δύω, δυσὶν ἀδελφαῖς. οἱ τοιοῦτοι τοίνυν ἀφισάμενοι τῆ παρανόμῳ συνοικεσίῳ, ὀφείλουσιν ὑπὸ τὸν τῆς ἐπταετίας

πίπτειν

(α) Βασιλ. ξή. πζ΄. κζ΄. ἢ τὴν τέτε σημ΄. Λευϊτ. ιή. 6.

ας συσσᾶσαν συζυγίαν πνευματικὴν, οἷς ἢ αἱ σωματικαὶ συζυγίαι περιορίζονται. ὅρα ἢ τὸν Δημήτριον Χωματινὸν Βυλγαρίας, (εἰς τὸ Νομικὸν Γραικορωμαϊκὸν. σελ. 315.) τὴ ἐξ αἵματος ἢ αὐτὸν τὴν ἐκ τῆ βαπτίσματος συζυγίαν θέλοντα παρισᾶσθαι, ἤγεν μέχρις ζ΄. βαθμῶ. ἀλλὰ τῆτο τοῖς πλείοσιν ἐκ ἔδοξε. (ὅρα Βλάσαρ. εἰς τὸ ϛ΄. στοιχεῖον, κεφ. ή. ἢ Βαλσαμ. εἰς τόνδε τὸν Κανόνα), οἱ μὲν τοι βαθμοὶ τῶν ἐξ ὑποθεσίας ἀμφοτέρας συζυγειῶν, ὡηλλαγμένως ἀριθμῶνται πρὸς τὰς βαθμὰς τῶν ἐξ αἵματος. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ Πατὴρ πρὸς πάντας τὰς αὐταδέλφας, α΄. ὑπάρχει βαθμῶ. ὡταῦθα δὲ ὁ πνευματικὸς ἦτος Πατὴρ (ὡς ἢ γυνὴ αὐτῆ) πρὸς μὲν τὸν παῖδα, ὃν εἰσεποιήσατο, (ἢ ἐβάπτισε), α΄. ἐσὶ βαθμῶ. πρὸς δὲ τὸν σαρκικὸν τῆ εἰσποιηθέντος, ἢ βαπτισθέντος παιδὸς Πατέρα, β΄. βαθμῶ, ἀδελφὸς γὰρ αὐτῆ λογίζεται. πρὸς δὲ τὰς τῆ Πνευματικῆ Υἱῆ αὐτῆ, αὐταδέλφας, γ΄. ὁ γὰρ κἀκείνας ἔσχων Υἱὸς. ὁ δὲ πνευματικὸς ἦτος Υἱὸς, πρὸς μὲν τὰς οἰκείας σαρκικὰς ἀδελφὰς, β΄. πρὸς δὲ τὸν σαρκικὸν αὐτῆ Πατέρα, α΄. βαθμῶ, ὡς περ ἢ πρὸς τὸν πνευματικὸν (Βλάσαρ. αὐτόθ.) Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πνευματικῇ συγγενείᾳ ἐμποδίζεται εἰς τὰς τρεῖς βαθμὰς ὡς προείπομεν, τὸ συνοικέσιον μόνον εἰς τὰς ἀνιόντας ἢ κατιόντας βαθμὰς· τὰς κατὰ βάθος δ΄ μὲν ἢ εἰς τὰς ἐκ πλαγίε ἤγεν εἰς τὰς γονεῖς ἢ τέκνα, ἤκισα δὲ ἢ εἰς τὰς ἀδελφὰς ἢ θείας, οἷον ὁ ἀνάδοχος συνάπτεται τῇ ἀδελφῇ τῆ ἀναδεχθέντος ἢ ἦτος τῇ τῆ ἀναδόχε. ὐκ ἔτι δὲ ἢ τῇ θυγατρὶ, ἢ τῇ Μητρὶ (ὅρα Συνοδικ. συγχρότηθὲν ὡ ἔτει ἀρχια ἐπὶ Πατριάρχε Κωνσταντινεπόλεως Νικήτα. ἢ Ἱεροσολύμων Θεοδώρε). ἡ δὲ ἀδελφοποιΐα, ὅτε τῇ Θείσῃ ἀντέλεγε, ὅτι νόμιμος ὅλως ἐσί. (ὁ αὐτὸς Βλάσαρ ἢ Δανιὴλ ὁ Βυλγαρίας ὁ Χωματινὸς περὶ βαθμῶν γάμε) ἢ μὲν γὰρ ὑποθεσία διαλύεσ

ὡε-

πίπτειν Κανόνα (1).

ΚΑΝΩΝ ΝΕ'. (α)

Ἐπιτίμιον τοῖς κατὰ τὰ Σάββατα τῆς μεγάλης Μ'., παρὰ τὴν παραδοθεῖσαν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν νηστεύσι (2) Λατίνοις ἐπάγεται, Κληρικοῖς μὲν καθαίρεσις. Λαϊκοῖς δὲ ἀφορισμός. μόνῳ γὰρ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ νηστευτέον ἐστί.

ΚΑΝΩΝ ΝΣ'. (β)

Ὡς περ πάντων τῶν θυτῶν, οὕτω καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν χρεὼν ἀπέχεσθαι (3) ἐν τῇ τῆς μ'. νηστείᾳ, οἷά εἰσι καὶ ὁ τυρὸς, καὶ τὰ ᾠὰ. οἱ οὖν ταῦτα ἔσθοντες ἐν τοῖς σάββασι, καὶ ταῖς Κυριακαῖς ἐκείνης, ὁμοίως τοῖς ἀνωτέρω ἐπιτιμάσθωσαν. οὗτοι δὲ μάλιστα εἰσὶν οἱ Ἀρμένιοι.

ΚΑΝΩΝ ΝΖ'. (γ)

Γάλα, ἢ μέλι ὐ προσενεκτέον τῷ Θυσιαστηρίῳ. (4)

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. ξς'. Ἀθανασ'. τόμ. β'. σελ. 700.
(β) Ἀπος'. ξθ'. Γάγγρ. ιθ'.
(γ) Ἀπος'. γ'. δ'. τῆς ς'. κή. Καρθαγ'. μδ'.

ὥνεκα τῶν πραγμάτων ἐπωνήθη τοῖς ἄπαισιν. ἡ δὲ ἀδελφοποιΐα, ὑπ' ἀδείας εἰσάγεται εὐλόγῳ προφάσεως. τῷ τοι καὶ τῶν ἱερῶν Καν'. ἀλλοτρία καθέσηκεν, ὡς καὶ τῶν νόμων. (1) Ὅρα τὸ κοινὸν Ἐκκλησιαστικὸν Εἰρμολόγιον, ὡ ᾧ Μανουὴλ ὁ Ξανθινὸς, καὶ μέγας χαρτοφύλαξ, κατὰ πλάτος τὰ Κανονικά, καὶ μή, συνοικέσια καταλέγει.

(2) Νηστεύσι δὲ, ἡ τελεία ἀσιτία. ἡ ξηροφαγία, μέχρις ὠνάτης. καὶ οὐχ ὅτι γε τοῖς Σαββασι τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς νηστεύσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶ ὅλω χρόνω Σάββατα ἐπιτείναντες ὡς ἔοικε τὸ κακὸν εἰς τὸ μετέπειτα πεισμονικῶς. ἡμῖν δὲ τοῖς ὀρθοδόξοις γίνεται καταλυσις, εἰς σίνεπλαιον, καὶ ὀσρακόδερμα ὡ τοῖς τοιούτοις Σαββασι καὶ Κυριακαῖς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, περαιτέρω δ' ἐκέτι. ἤγουν ὅτε εἰς τυρὸν, ὅτε εἰς ἰχθύν. καὶ ὅρα ὡ τῷ κοινῷ Τυπικῷ τῆς Ἐκκλησίας τὰς σίγχας Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως σελ. 236. εἰς τὸν δεύτερον στιλ.

(3) Εἰ δυθείη τὸ καὶ τὸν ἰχθὺν, θυτὸν λέγεσθαι. χρεὼν καὶ τῶν ἐκείνου ὠῶν ἀπέχεσθαι ὡ τῇ Μ'. εἰ δὲ μόνα τὰ χερσαῖα καὶ ὑδρόβια τοιούτῳ ὀνόματι κεκλήσκονται, ἐκέτι δὲ καὶ τὰ νηκτὰ. εὐδόλως ὀφείλομεν καὶ τῶν ᾠῶν τῶν ἰχθύων ἐγκρατεύεσθαι ὅτε αὐτῶν τῶν ἰχθύων ἀπεχόμεθα.

(4) Οὗτος ὁ Κανὼν Θελτικῶ τὸν τῆς Καρθαγ'. μδ'.

ΚΑΝΩΝ ΝΗ'. (α)

Τὺς Λαϊκὺς μὴ μεταδιδόναι ἑαυτοῖς τῶν θείων μυστηρίων, παρόντος Ἱερατικοῦ (1), ἐπὶ Ἑβδομάδα γὰρ ἀφορίζονται οἱ τοῦτο πράξαντες, .. ἐφ' ᾧ μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΝΘ'. (β)

Ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἐν εὐκτηρίοις οἴκοις ἔνδον οἰκίας τυγχάνουσι, τὸ βάπτισμα τελεῖσθαι (2). ἀλλ' ἐν ταῖς καθολικαῖς Ἐκκλησίαις, πάντως γὰρ, οἱ μὲν Κληρικοὶ, καθαιρεθήσονται. οἱ δὲ Λαϊκοὶ ἀφορισθήσονται.

ΚΑΝΩΝ Ξ'. (γ)

Τὺς προσποιουμένους δαιμονᾶν, εἰκὸς καθυποβαλεῖν ταλαιπωρίαις, ἢ πόνοις, οἵοις ἂν οἱ ἀληθῶς δαιμονῶντες ὑποβληθεῖεν, πρὸς σωφρονισμόν.

ΚΑΝΩΝ ΞΑ'. (δ)

Οἱ μάντεσιν ἐκ διδόντες (3) ἑαυτὺς, τοῖς λεγομένοις ἑκατοντάρχοις, ἢ ἄλλοις τοιούτοις, ὡς ἂν μάθοιεν τινα, ἃ βούλονται, ἢ οἱ ἄρχοντες

(α) Ῥωμ'. ιϚ'. 3. (β) Τῆς ς'. λά. τῆς αϚ'. ιϚ'. Λαοδ. νή.
(γ) Ἀποστόλων οθ'. Τιμοθέου β'. γ'. ιέ.
(δ) Ἀγκύρ. κδ'. Λαοδ. λς'. Βασιλ. ζ'. ξέ. οϚ'. πγ'. Νυσσ. γ'.

(1) Μὴ παρόντος δὲ Ἱερέως, οἱ ἐν ἐρήμοις μονάζοντες ἀκαταχρίτως ἀφ' ἑαυτῶν μετελάμβανον, ἢ ὥρα τὴν σημ'. τοῦ, κή. τῆς αὐτῆς Συνόδου.

(2) Ὁ τῆς αϚ'. ιϚ'. ἐγνωσμένους βούλεται εἶναι παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως τοὺς λειτουργοῦντας, ἢ βαπτίζοντας ὡς εὐκτηρίοις. ἢ τούτου τοίνυν τοιούτους ἔοικεν εἶναι ὁ σκοπὸς, ἢ διὰ, ὅτι χρεία ἐπὶ τοῖς βαπτιζομένοις μαρτύρων πολλῶν, ἢ ἢ καταγράφεσθαι τὰ τούτων ὀνόματα τοῖς κώδιξι τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ μόνιμον γνωσὸν ἐπὶ τίνος ἐβαπτίσθησαν Ἀρχιερέως, ἢ Πρεσβυτ'. ἢ μὴ γίνεσθαι Ϭ'. βάπτισμα. ἅπλα ὀνόματα ἢ ἀποπροτοῦ ἦσαν καταγεγραμμένα μεθ' ὑποσχέσεως ὅτι βαπτισθήσονται (ὅρα Κανόν. Τιμοθ'. ς'.) εἴθισο γὰρ τοῦτο, τὸ τοῖς κώδυξι γράφεσθαι δηλαδὴ παρὰ τῶν Ἱερωμένων τοὺς βαπτισθησομένους, ἢ ὡ τισι τῶν καθ' ἡμᾶς πόλεων, ὅπερ ἢ τοῖς Λατίνοις γίνεται. ὅρα ἢ τὴν σημ'. τοῦ, εή. τῆς αὐτῆς.

(3) Δῆλον ὅτι οὔτε ἐνεργοῦντες αὐτὰ, ἢ οἱ τοῖς ἐνεργοῦσι χρώμενοι ταυτοπαθείᾳ ὑπόκεινται. ἀνάγνωθι περὶ τῶν τοιούτων ἢ τὸν θεῖον Χρυσόστομον λόγ. κά. τῶν ἀνδριάντ. ἢ ς'. τῷ πρὸς Ἰουδαίους. ἢ Βλάσαριν ὡ τῷ ά. κεφαλ'. τοῦ μ. ἢ τὸν Βαλσαμ. ὡ τῇ ἐξηγήσ. τούτου τοῦ Κανόνος.

ἄρκτας ἐπισυρόμενοι, ἢ τοιαῦτα ζῷα πρὸς παίγνιον, ἢ βλάβην τῶν ἀπλουστέρων. ἢ οἱ τύχην ὀνομάζοντες, ἢ οἱ νεφοδιῶκται (1) ἢ οἱ Φυλακτήριοι (2), ἢ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοτροποι, ἐξαιτίας παιδευέσθωσαν (3). εἰ δὲ ἐπιμένουσιν, ἀποβρίπτεσθωσαν παντάπασι τῆς Ἐκκλησίας. ΚΑΝΩΝ ΞΒ'. (α)

Φευκτέον τὰς καλάνδας (4) ἢ βοτὰ, ἢ βρεμάλια, ἢ τὴν ἐν τῇ ά. Μαρτίου Πανήγυριν· ἢ τὰς δημοσίας ὀρχήσεις τῶν τε ἀνδρῶν, ἢ τῶν γυναικῶν, ἢ τὸ ὑποδύεσθαι μὲν προσωπεῖα κωμικὰ, ἢ ἄλλα τοιαῦτα, ἐνδύεσθαι δὲ τὸν ἄνδρα γυναικείαν στολὴν, ἢ τὴν γυναῖκα ἀνδρώαν· ἢ τὰς λοιπὰς τελετὰς, ἢ δαιμονιώδη ἔθιμα τῶν ἑλλήνων, καθ' ἃ ἐκεῖνοι ἐπανηγύριζον. εἰ δὲ μή, καθαιρεῖνται μὲν, οἱ Κληρικοὶ, ἀφορίζονται δὲ οἱ Λαϊκοί.

ΚΑΝΩΝ ΞΓ'. (β)

Τὰ ψευδῶς παρ' αἱρετικῶν συμπλασθέντα μαρτυρολόγια (5) πρὸς

(α) Τῆς ς'. κθ'. να'. ξς'. Λαοδ. νχ'. νδ'. Καρθ. ιζ'. ξθ'. Γάγγ. ιγ'.
(β) Τῆς ζ'. θ'.

(1) Οἱ διὰ τῶν φαινομένων σχημάτων εἰωθότες νέφεσι προλέγοντές τινα.
(2) Ἦγουν οἱ ἐκ τριχῶν τῶν ἄρκτων, ἢ χαρτία ἐπιγεγραμμένα ἐπὶ σημασίᾳ τινὶ ἐξαρτῶντες τῶν αὐτοῖς πειθομένων πρὸς δίωξιν ἀποτροπὴν τῶν ἐναντίων. (3) Ἔοικε δὲ ἀφορισμὸς εἶναι ἡ παιδεία τοῖς Λαϊκοῖς. καθαίρεσις δὲ, τοῖς Ἱερατικοῖς (Ζωναρᾶς).
(4) Καλάνδας, τὰς ἐν τῇ ά. τοῦ Ἰανουαρίου τελουμένας ἑορτὰς ἐνόει, διὰ τὸ τηνικαῦτα τὸν θεμέλιον τῆς Σελήνης ψηφίζεσθαι, ὡς φησι Βλάσιος (περὶ ἐθῶν Ἑλληνικῶν, κεφ. γ'. ε'.). ὁ δὲ Ζωναρᾶς ἑκάστου μηνὸς τὰς ά. ἡμέρας Καλάνδας βούλεται ὀνομάζεσθαι. βοτὰ δὲ τὰς τῷ Πανὶ τῷ ἐφόρῳ τῶν βοτῶν, ἔστ' ἂν ἐρίσματα, ἀναπεμπούσας. βρεμάλια δὲ τὰς τῷ Διονύσῳ. Βρεμὸς γὰρ αὐτὸς ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ Βαλσαμὼν λέγει ὅτι ὁ Καλάνδης ἢ Νόος ἢ Εἶδος, ἀθλοθέται ὄντες ἢ πλούσιοι, ἔθρεψαν τὴν Ῥωμύλου καὶ Ῥώμης πολέμου ἢ λιμῷ· ὁ μὲν Καλάνδης, ἡμέρ. 12. ὁ δὲ Νόος, 10. ὁ δὲ Εἶδος, 8. ὥθεν οἱ Ῥωμαῖοι, τὰς μὲν ά. 12. τοῦ μηνὸς, Καλάνδας ὀνομάζουσι, τὰς δὲ ς'. 10. Νόνας, τὰς δὲ γ'. 8. Εἴδους ἢ ἑτέρων ἑορτὰς ἐν πολλοῖς ἀτίμους ἃς καὶ τινες τῶν Χριστιανῶν τῇ ά. Ἰανουαρίου μιμοῦνται. (5) Ὁμολογητῶν μεγάλας χάριτας

πρὸς ἀτιμίαν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, καταχαυσέον, τὺς δὲ ταῦτα παραδεχομένους, ἀναθεματιστέον.

ΚΑΝΩΝ ΞΔ'. (α)

Οὐ χρὴ τὺς Λαϊκὺς δημοσίᾳ διδάσκειν (1). ἀφορισθήσονται γὰρ ἡμέρας μ'.

ΚΑΝΩΝ ΞΕ'. (β)

Μὴ δεῖν πυρκαϊὰς ἀνάπτειν κατὰ τὸν Μανασσῆν, ἐν ταῖς Νουμηνίαις, ἢ τύτων ὑπεράλλεσθαι. εἰ δ' ἄν, παιδευτέον, Κληρικὺς μὲν καθαιρέσει, Λαϊκὺς δὲ ἀφορισμῷ.

ΚΑΝΩΝ ΞΣ'. (γ)

Σχολάζειν δεῖ τὺς πιστὺς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀπαραλείπτως τὴν διακαινήσιμον Ἑβδομάδα, ψάλλοντας, ἢ εὐφραινομένους τῷ Κυρίῳ, προσέχοντάς τε ταῖς θείαις Γραφαῖς, ἢ κατατρυφῶντας τῶν μυστηρίων. ἀπέστω δὲ τηνικαῦτα ἢ τὰ δημώδη θέατρα.

ΚΑΝΩΝ ΞΖ'. (δ)

Οὐ δεῖ μεθόδοις τισὶ τὸ αἷμα τῶν ζώων ποιῦντας τινὰς ἐδώδιμον, ἐσθίειν. καθαίρεσις γὰρ ἕπεται τοῖς Κληρικοῖς, ἢ τοῖς ἰδιώταις ἀφορισμός.

ΚΑΝΩΝ ΞΘ'.

Περὶ τῦ μὴ ἐξεῖναί τινι τὰς Ἱερὰς διαφθείρειν, ἢ κατατέμνειν βίβλυς. ἢ ἐπὶ τύτῳ ἐκδίδοναι. εἰ μήτι τέλεον ἀχρειωθῶσιν. ἀφοριστὸς γὰρ ἑαυτὸν ἕνα ὅ, τε τοιῦτόν τι ποιήσας, ἢ ὁ ἐπὶ τύτῳ ἀγοράσας.

ΚΑΝΩΝ ΞΘ'. (ε)

Μὴ εἰσιέναι τὺς Λαϊκὺς εἰς Ἱερὸν Θυσιαστήριον, πλὴν τῦ Βασιλέως

(α) Ὅρα ἀ Κορινθ. ιδ'. 27. 29. (β) Βασιλειῶν δ'. 21, 5. 6. (γ) Ἀποστ. θ'. Ἀντιοχ. δ'. Τιμοθ. γ'. ιγ'. τῆς ε'. κθ'. ναὶ. Λαοδικ. νγ'. νδ'. Καρθ. ιζ'. ξθ'. ὁ. (δ) Ἀποστ. ξγ'. ὡ τοῖς Πράξεσι, ιε. κ'. κθ'. Γένεσ. θ'. 5. Λευϊτ. ιζ'. ιὁ. 14. Γάγγρ. δ'.
(ε) Λαοδικείας μδ'.

ριτας τῷ ἁγίῳ Συνεδρίῳ τῷ Μεταφρασθὲ δι' ὃς ἀνέτλη πόνυς, ὑπὲρ τῦ συναγαγεῖν τὺς βίβλυς τῶν ἁγίων. δι' ὧν σαφηνίσομεν εὐμαρῶς τὰ τοιαῦτα αἱρετικὰ συμπλάσματα· τῷτοι ἢ αὐτοὶ εἰ δὲ τιχὸν αὐτὸν ἄγανται.

(1) Ἰδίᾳ δὲ ἔξεσιν αὐτοῖς ἐρωτωμένοις διδάσκειν.

λέως, ὅτε δωροφορεῖ τῷ Θεῷ (1), κατάτινα ἀρχαιοτάτην παράδοσιν.

ΚΑΝΩΝ Ο'.

Ὅτι εἰκὸς ταῖς γυναιξὶν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ (2) σιγᾶν. ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτᾶν.

ΚΑΝΩΝ ΟΑ'.

Τοὺς διδασκομένους τὰ πολιτικὰ, μὴ δεῖν ἑλληνικοῖς χρῆσθαι ἔθεσιν, ἐπὶ θεάτρων (3) ἀναγομένους, ἢ τὰς λεγομένας κυλίσρας (4) ἐπιτελοῦντας, ἢ παρὰ τὴν κοινὴν σολὴν ἐνδιδυσκομένους, ἀφορίζονται γάρ.

ΚΑΝΩΝ ΟΒ' (α)

Μὴ δεῖν τοὺς ὀρθοδόξους αἱρετικοῖς γάμῳ συνάπτεσθαι. τοὺς δὲ τοῦτο ποιήσαντας, ἀφορίζεσθαι, ἀκυρουμένου τοῦ γάμου. εἰ δὲ ὅτε συνεζεύχθησαν, ἄμφω ἐκακοδόξουν· εἶτα θατέρου μόνου τῶν προσώπων

(α) α'. Κορινθ. ιδ'.
(β) Τῆς δ'. ιδ'. Λαοδ. λα'. Καρθ. κθ α'. Κορινθ ζ'. 12.

(1) Γράφει ὁ Θεοδώρητος (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία βιβλ. ε. κεφαλ. ιζ'.) ὅτι ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μέγας, καίτοι ἐλεύθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου ἀπὸ τῆς μιαιφονίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἧς αἴτιος ἐγένετο, προσπεγκὼν ὅμως τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ἔνδον τοῦ ἁγίου Βήματος, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ἢ περιμένων ἐκεῖσε εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῶν μυστηρίων, οὐκ ἐπεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου, εἰπόντος, ὅτι τὰ ἔνδον ὦ Βασιλεῦ, μόνοις τοῖς Ἱερεῦσι βατά. ἔξω δὲ τοῦ Βήματος ὁ αὐτὸς Βασιλεὺς προσεταχτο μένειν, ὅρα καὶ Νικηφόρου τοῦ Καλλίστου (βιβλίῳ ιδ'. κεφ. μά.). ὁ δὲ Συμεὼν Θεσσαλονίκης (κεφ. ρμγ'.) βούλεται τὸν Βασιλέα κατ' αὐτὸν μόνον τὸν χρόνον τῆς χρίσεως καὶ ἀναγορεύσεως μεταλαμβάνειν ἔνδον τοῦ Βήματος μετὰ τοὺς Διακόνους, καθὼς αὐτοὶ μεταλαμβάνουσι.

(2) Καὶ οὐ μόνον ἐν τῇ λειτουργίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

(3) Ἐν τοῖς θεάτροις ἐκρίνοντο περὶ τοῦ τίς τυχὸν γενήσεται πρῶτος.

(4) Αἱ κυλίσραι ἐγίνοντο (κατὰ τὸν Βαλσαμ.) μεταξὺ τῶν διδασκόντων. τοῦ μὲν γὰρ ἰδιοποιουμένου τὸν δὲ τὸν μαθητήν. τοῦ δὲ ἑτέρου ἐν ἀντιπίπτοντος, ἐπωνύθησαν αὗται, καὶ τὸ ἐκ τῆς τύχης ἀποτέλεσμα. ὅπερ ἴσως ἐστὶν ὁ κλῆρος. καὶ οἱ κατὰ τὰς Ἀθήνας δὲ μαθηταὶ, (ὅρα Γρηγόριον Θεολόγ. ἐν τῷ πιτταφίῳ τοῦ μεγάλου Βασιλείου) ἐμάχοντο τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ προελάμβανον τὰς πόλεις, καὶ τὰς ὁδοὺς δι' αὐτοὺς τοὺς ἀμφοτέχνους μὲν, νεοφοίτους δὲ.

σώπων ἠσεβησεν, ἐὰν εὐδοκῇ ἡ ἀπιστος συνοικεῖν τῷ πιστῷ· ἢ τἀναντίον, ἡ πιστὴ τῷ ἀπίστῳ μὴ χωριζέσθωσαν (1) κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

ΚΑΝΩΝ ΟΓ'.

Ἀφοριστέον τὸς ἐν τῷ ἐδάφει ἐγχαράττοντας τὸν Σταυρὸν, ἢ ἐξαφανιστέον παντοίως τοῦτον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους, ὡς μὴ τως ἐν τῷ πατεισθαι, ὑβριζόμενον τὸν τιμιώτιμον, ἢ προσκυνήσιμον.

ΚΑΝΩΝ ΟΔ'. (α)

Οὐ δεῖ τὰς λεγομένας ἀγάπας ἐν ταῖς Κυριακαῖς (2) ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ποιεῖν (3), ἢ ἀκέβητα (4) κρωννύειν. ἀφορίζονται γὰρ μὴ παυόμενοι.

ΚΑ-

(α) Τῶν ς'. οσ'. πζ'. ψζ'. Λαοδικ. κβ'. κή. Γαγγρ. ιά. Καρ. μθ'.

(1) Ὁ δὲ Βλάσταρις (κεφ. 16. στοιχεῖον Γ'.) κατὰ τύς δε τὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους λίαν δυσχερὲς εἶναί φησι τῶν τοιούτων τὸ συνοικέσιον, ὅθεν καὶ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Πατριάρχου, Βουλγάρου βασιλικὸς βαπτισθεὶς, ἐπεὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ παρακαλυμένη οὐκ ἠθέλησε βαπτισθῆναι Πατρικῷ γράμματι διεζύγη (Ἁρμενόπ. ἐπιτομ. τῶν Κανόν. τμήματι ε'. ἐπιγραφῇ ς'.) ὅρ. καὶ Βαλσαμῶνος λδ'. ἀποκρισιν. ὃς καὶ φαίνεται ἀπαιτῶν τοιοῦτον διαζύγιον. (2) Κυριακὸν, ἢ τὴν Ἐκκλησίαν λέγουσι, καὶ ἕξαι ὁ ἐπαγόμενος, ἢ, ἐπεγγραμματικὸς κατὰ τὸν Ζωναρᾶν. ἢ Κυριακὸν λέγεται, ἅπας ἱερὸς καὶ θεῖος τόπος, κατὰ τὸν Βλάσταριν (κεφ. γ'. τοῦ α.) καὶ ἔτως ἔστωται καὶ τὰ προτεμενίσματα Κυριακὰ καλούμενα, εἴτ' ἔν εἰ Νάρθηκες, ἢ προπύλαια ὅρα καὶ σημ. τοῦ ϛ'. Διονυσίου περὶ τοῦ Νάρθηκος. Κυριακὰ καὶ αἱ ἐν ταῖς σκήναις Ἐκκλησίαι, ἐν αἷς οἱ ὁρεσίτροφοι τῶν Μοναχῶν κατὰ Κυριακὴν συνερχόμενοι προσφορᾶς ἐπιτελούσην ποιοῦσιν ἀγάπας, εἴτ' ἔν ἐστῶσι τραπέζης πολλάκις, ἐνωθὲν τοῦ Κυριακοῦ, τυτέστι τῆς Ἐκκλησίας. (3) Ὅρα τὸν Χρυσόστ. διηγούμενον τὸ κατὰ τὰς τοιαύτας ἀγάπας, εἴτ' ἔν ἐστάσεις ἄτοπον, (ὁμιλ. κζ'. εἰς Κορινθίους, κεφ. ιά.) ἐν ἀρχῇ φησὶν, ἔφερον οἱ πλούσιοι τῶν Κορινθίων ἐπ' Ἐκκλησίας ἐδέσματα, καὶ μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ἔτρωγον αὐτοί τε καὶ τὺς πτωχὺς εἰσίων. μετὰ ταῦτα ἀνέτρεψαν τὴν καλὴν ταύτην συνήθειαν, καὶ φέροντες μόνοι δι' ἑαυτοὺς, οὐκ ὤν τὺς πτωχὺς νῆστις καὶ αὐτοὶ μὲν ἐμεθύσκοντο, οἱ δὲ πτωχοὶ ἐπείνων· διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἠλέγχοντο. (4) Στρωμναὶ (Λατινισὶ) παχεῖαι. ἀκέβω γὰρ κατ' ἐκείνους, τὸ ἀναπίπτω.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'. (α)

Ὅτι μετὰ προσοχῆς, καὶ κατανύξεως ψαλτέον ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ μὴ ἀτάκτοις βοαῖς, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ Ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων (1). εὐλαβεῖς γὰρ φησι ποιεῖτε, κξ'.

ΚΑΝΩΝ ΟΣ'. (β)

Οὐκ ἔξεστιν ἔνδον τῶν Ἱερῶν περιβόλων καπηλεῖα, ἢ πράσεις οἰωνδήτινων ποιεῖν (2). ἢ ὅτως ἀποφαίνεσθαι τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οἶκον ἐμπορίου, ἐπεὶ ἀφορισμὸς ἐπάγεται.

ΚΑΝΩΝ ΟΖ'. (γ)

Οὐ χρὴ τοὺς Ἱερατικοὺς, καὶ ἁπλῶς χριστιανοὺς, συλλύεσθαι (3) γυναιξὶ καθαίρεσις γὰρ, καὶ ἀφορισμὸς ἐπισείεται. ὡς πρώτης κατανοήσεως τοῖς ἔθνεσι τοῦτο ὄντος.

ΚΑΝΩΝ ΟΗ'. (δ)

Ὅτι δεῖ τὴν πίστιν τοὺς φωτιζομένους ἐκμανθάνειν, καὶ ἀπαγγέλλειν τῷ Ἐπισκόπῳ, ἢ τοῖς Πρεσβυτέροις, τῇ πέμπτῃ τῆς Ἑβδομά-

(α) Λαοδ. ιέ. Λευϊτ. ιέ 31. Καρθ. μβ'. (β) Τῆς ς'. οδ'. πή. ιζ'. Λαοδ. κή. (γ) Λαοδ. λ'. (δ) Λαοδ. μέ. μς'. μζ'.

(1) Μὴ ἁρμόδια δέ εἰσι, τὰ κεκλασμένα μέλη, καὶ μιουρίσματα, καὶ ἡ περὶ τὴν τῶν μελῶν ποικιλία, ἃ πρὸς θυμελικὰς ᾠδὰς ἐντρέπεται, καὶ ὀρνίκια ἄσματα, τὰ νῦν ὑπὸ τῶν Ψαλμῳδίας ἐπιτηδευόμενα, ἃ ἐμποδίζεται ὑπὸ τοῦ Κανόνος. (2) Ὁ μέγας Βασίλειος φησιν (ὁρῶ κατὰ πλήθος. μ'.) τοσοῦτον ὀργίζεται ὁ Θεὸς τοῖς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἢ προαυλίοις καὶ περιοχαῖς τούτων πωλοῦσι, καὶ ἀγοράζουσιν, ὥστε ὁ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις πραότατος ἢ καὶ δ' ἐν τοῖς τοιούτοις μόνοις μετὰ φραγέλλιον σπήλαιον λῃστῶν οἰόμενος καθίσαι ταύτη τὸ ἱερόν. (Ματθ. κά. 13.)

(3) Καὶ ὁ Ἐπιφάνιος αἱρέσ. λ'. ἐλέγχει ταύτην τὴν ἀτοπίαν. ὁ δὲ ἅγιος Διάδοχος Ἐπίσκοπος Φωτικῆς ἐν τῇ Φιλοκαλ. (κεφ. νδ'. σελ. 216.) "μόνον τὸ γυναικὶ συλλύεσθαι ἀπαγορεύει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἑκάστου ἰδίᾳ λύεσθαι, φάσκων, ἀνδρεῖον καὶ σωφρονέστατον εἶναι τὸ ἀπέ" χειν τινὰ τῶν λυτρῶν, καὶ μᾶλλον τὸν ἀγαπῶντα ἑνωθῆναι τῷ κάλλει "τῆς σωφροσύνης. .... ἐπειδὴ ἡ ἡδονικὴ ἐκείνη ὑγρασία χαυνοῖ, καὶ ἐκ" θηλύνει τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης δηλαδὴ ἀσθενείας.

βδομάδος (1). ΚΑΝΩΝ ΟΘ'.

Οὐ δεον ἔψειν σεμιδαλιν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τῆς Χριστῦ γεννήσεως, ἢ μερίζειν προφάσει τιμῆς δῆθεν τῶν λοχείων (2) τῆς Θεοτόκυ, ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς τόκων, ἢ τὸν ἄφρασον ἐκείνης ὁρίζοντας. καθαιρεσις γὰρ ἔψεται, ἢ ἀφορισμός.

ΚΑΝΩΝ Π'. (α)

Περὶ τῶν ἐν πόλεσιν ἀπολειπομένων τῆς Ἐκκλησίας ἐν τρισὶν ἑβδομάσι τρεῖς Κυριακὰς, ἄνευ βαρείας ἀνάγκης. ὅτι οἱ μὲν καθαιροῦνται. οἱ δὲ ἀφορίζονται. ΚΑΝΩΝ ΠΑ'.

Αἱ αὐταὶ παιδεῖαι ἐπάγονται διὰ τὴν τὸ τέλος τῦ τρισαγίυ ὕμνυ (3) τιθεμένην δυσσεβῆ προσθήκην, ἤγυν τὴν, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡ-

(α) Σαρδικῆς ιά.

(1) Ἀφ' ἧς κατεγράφοντο ἐν τῷ Βρεβίῳ τῶν φωτιζομένων οἱ κατηχύμαιοι (ὅρα ς'. Τιμοθέυ, ἢ σημείωσιν τῦ. νθ'. τῆς αὐτῆς ς'.) ὤφειλον ἀπὸ ϛήθυς ἐξαγγέλειν τὰ τῆς πίστεως τῷ κατηχῦντι αὐτὸς τῇ πέμπτῃ ἑκάστης Ἑβδομάδος, ἥτις τῦ μεγάλυ Σαββάτυ, ὁπότε ἢ ἐβαπτίζοντο. δῆλον δὲ γίνεται τῦτο, καθότι ἢ ἀπὸ τῆς προηγιασμένης λειτυργίας ἐν τῇ μεσονηςίμῳ Ἑβδομάδι, γίνεται ἀρχὴ περὶ τῶν φωτιζομένων. ἕτω γὰρ φωτιζόμενοι δηλαδὴ ὠνομάζοντο τῦ λοιπῦ οἱ καταγραφόμενοι, ἢ ἐχὶ κατηχύμενοι. (2) Λοχεία γὰρ κυρίως, κατὰ τὸν Ζωναρ. (καταχρηςικῶς γὰρ, ἢ ἁπλῶς ἡ γέννησις ἂν ῥηθείη, καθ' ὃν τρόπον, ἢ τῇ Θεοτόκῳ προσαρμόσει τὸ. ,, χαῖρε ἡ παρθενίαν, ἢ λοχείαν ζευγνῦσα) ἡ ἐν κλίνῃ μετὰ πόνων τῦ βρέφυς γέννησις, ἢ ἡ ἀκόλυθος τῶν αἱμάτων ῥύσις. ὅρα ἢ Ἐπιφαν. αἱρές. οθ'. κατὰ Κολυρυδιανῶν. ὅτι γυναῖκες τινὲς στρωννύυσαι τετράγωνον κράββατον, κολύριον ἐπιτιθέασιν αὐτῷ. μεθ' ὃ ἐσθίυσαι τῦτο μετά τινων βλασφήμων λόγων, εἰς πρεσκύνησιν τῆς μακαρίας Θεοτόκυ τῦτο ποιεῖν ἔλεγον. Ἐπιλόχεια δὲ καλεῖ ταῦτα ἢ ὁ Βαλσαμ. (3) Ἰσορεῖ ὁ Θεοφάνης ὅτι θεόθεν ἐϛὶ παρειλημμένον τὸ, ἅγιος ὁ Θεὸς, διὰ τῦ παιδίυ δηλαδὴ τῦ ἀναπαγόντος ἐπὶ Θεοδοσίυ Βασιλέως τῦ μικρῦ, εἰς τὰ ὑψώματα, ἤγυν τὸ ὕψωμα θεῖον. Πέτρος δὲ ὁ ἢ Κναφεὺς, ὁ θεοπασχίτης, ὁ τὴν προσθήκην ἐπινοήσας εἰς τὸ τρισάγιον, ὑπῆρχε κατὰ τὲς χρόνες τῦ Ζήνωνος Βασιλέως, πολλῷ δηλαδὴ μεταγωέσερος τῦ Θεοδοσίυ, καθ' ὃν ἤρξατο ψάλλεσθαι ἐκεῖνο ἐν τῇ Ἐκκλη-

δ. ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀναθεματιζομένων τῶν ἐπιμενόντων αὐτῇ.

ΚΑΝΩΝ ΠΒ'.

(1) Μὴ ἐξεῖναι τινὶ τὸν Χριστὸν, ὡς ἀμνὸν ἱσοριζειν ἐν εἰκόσι (2) δακτυλοδεικτούμενον ὑπὸ τοῦ Προδρόμου, ἀλλὰ τὸν κατὰ τὸ ἀνθρωπινον Χριστοῦ χαρακτῆρα ἀναστηλοῦσθαι.

ΚΑ-

Ἐκκλησία. ὅπερ διὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι φωνῇ ἐκφωνηθῆναι παρὰ τοῦ παιδὸς, ἡ ὁ μέγας Σάββας τοὺς Ἀρμενίους (καίτοι τὴν ἄλλην αὐτῶν ἀκολουθίαν ἐπέτρεψε κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον ἐκφέρειν) Ἑλληνιστὶ ᾄδειν προσέταξε. Καὶ οἱ Δυτικοὶ δὲ μέχρι τῆς σήμερον ἐν τῇ Λιτανίᾳ τῇ ἑαυτῶν, Ἑλληνιστὶ ἅπαντες ψάλλουσι τοῦτον τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἤγουν, Ἅγιος ὁ Θεός. ὁ δὲ Νικόλαος ὁ Καβάσιλ. ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς Λειτουργίας, κεφαλ. κ'. ἡ ἀγγελικὸν ὕμνον αὐτὸν καλεῖ, ἡ Δαυϊτικὸν, ἡ Ἐκκλησιαστικόν. ὅτε Βαλσαμὼν ἡ ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ Φησὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι οὕτως, (ὀρθοδόξως δηλαδὴ) ὑμνῆσθαι παραδέδοται. ὁρᾶ περὶ τούτου ἡ τὸν Ζωναρ. εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ ἱστορίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου, σελ. 27. 56. ἡ ἐν τῇ τοῦ Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου, σελ. 46. 22. σχόπει ἡ τὸν Συναξαριστὴν Σεπτεμβρίῳ κέ. (1) Τούτου τοῦ πϚ'. Κανόνες μέμνηται ἡ Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. ὅθεν ἐλέγχονται οἱ Δυτικοὶ λέγοντες ὅτι οὐδεὶς ἱστορικὸς ἀναφέρει τούτους τοὺς Κανόνας τῆς ς'. Συνόδου.

(2) Αἱ σεπταὶ εἰκόνες ἀνατίθενται παραπλησίως τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ ἐκ χρωμάτων ἡ ψηφίδων, ἔτι δὲ ἡ ἐκ κηροχύτου χρωματουργίας (Συνόδ. ζ'. πράξει, ζ'. σελίδι. 879) ὑπαρχουσαι, χριστοῦτε, ἡ ἀργυροῦ, ἡ ἐκ παντοίας ὕλης ἐπιτηδείως ἐχούσης ἐν ταῖς ἁγίαις Ἐκκλησίαις, ἐν ἱεροῖς σκεύεσι, ἡ ἐσθῆσι, τοίχοις τε, ἡ σανίσιν, οἴκοις τε ἡ ὁδοῖς, σινδόσι τε ἡ ταμείοις ἐκτυπουμένων τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ (Συνόδ. ζ'. πράξ. ζ'. σελ. 874). ἡ ἐν αἷς μὲν εἰκόσιν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ εἰκονιζομένου ψηλαφᾶται, αὗται ἁγίων ἔσαι, προσκυνοῦνται παρ' ἡμῶν ἀδιστάκτως. ἐν αἷς δὲ ὅλον τοῦτο προσψαίεται, οὐ προσκυνοῦνται (Δοσιθ'. δωδεκαβιβλ. σελ. 656.). οἷά εἰσι τὰ εἴδωλα, ἡ οἱ ἀνδριάντες. διὰ ταῦτα ἡ ὁ παρὰ τῆς αἱμορροούσης ἀναστηλωθεὶς χαλκοῦς Ἀνδριὰς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, κατὰ συγκατάβασιν ὑπ' αὐτοῦ προσεδεχθη, διὰ μόνην τὴν πίστιν τῆς γυναικὸς (τῆς ζ'. πράξ. δ'. σελ. 804.). Καὶ τοὺς ἀγγέλους δὲ εἰκὸς γράφεσθαι, ἡ διότι περιγραπτοὶ, ἡ διότι ἡ ὡς ἄνθρωποι πολλοῖς ὠφανίσθησαν (πράξ. ε'. σελ. 815.). Προσκυνοῦνται δὲ αὗται αἱ ἱεραὶ εἰκόνες, πόθῳ σχετικῷ (τῆς ζ'. πράξ. α'. σελίδι, 750.). ἡ δὲ σχέ-

σις

ΚΑΝΩΝ ΠΓ'. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς νεκροῖς κοινωνεῖν τῶν θείων μυστηρίων (1), οὐ γὰρ πληρῶται τὸ, λάβετε, φάγεται.

ΚΑΝΩΝ ΠΔ'. (β)

Ὅτι δεῖ βαπτίζεσθαι, περὶ ὧν ἀμφίβολον ὅτι ἐβαπτίσθησαν.

ΚΑΝΩΝ ΠΕ'. (γ)

Ἕνεκα τῶν ἐλευθερωμένων δούλων, τρεῖς ἔστωσαν εἰς μαρτυρίαν, διὰ τὸ τῆς Γραφῆς, ἐπὶ δύο, ἢ τριῶν μαρτύρων, κτλ.

ΚΑΝΩΝ ΠΣ'. (δ)

Τῶν πορνοβοσκῶν οἱ μὲν, ἢ καθαιρῶνται, ἢ ἀφορίζονται, οἱ Κληρικοὶ, οἱ δὲ δημόται, ἀφορίζονται. ΚΑΝΩΝ ΠΖ'. (ε)

Εἰ τὸν οἰκεῖον ἄνδρα ἀλόγως καταλίπῃ γυνὴ (2), ἢ ἐπ' ἄλλον ἐλθῇ

(α) Καρθαγ'. κέ. Ματθ. κς'. 26. (β) Καρθαγ. ν'.
(γ) Ἀπος'. πθ'. Καρθ. ογ'. ἢ τῆς δ'. δ'. Γαγγ. γ'. Βασιλ'. μ'. μϚ'. Δευτερονομ'. ιθ'. 15. Ματθ. ιη'. 16. Ϛ'. Κορ. ιγ'. 1.
(δ) Βασιλ'. θ'. Κανό. ὅρ. τὴν σημείωσιν.
(ε) Ἀπος'. μή. Ἀγκύρ. κ'. Καρθ. ρις'. Βασιλ'. β'. καὶ. λέ. οη'. Τιμοθ. ιε. Ἱερεμ. γ'. 1. Παροιμ. ιη'. 22. Ματθ. ε'. 32. ἢ ιθ'. 9.

σις αὐτῇ, ἢ αντὶ ἀγάπης ἐκλαπτέα, (καθὼς ἢ ὁ Βλάσαρ. εἰς τὸ περὶ εἰκόνων ἐξέλαβε, τὴν σχέσιν λέγων ἢ τὴν ἀγάπην) ἐκ παραλλήλου ἢν ἔχομεν πρὸς τὰ πρωτότυπα, ἐμφανίζομεν διὰ τῆς τῶν εἰκόνων προσκυνήσεως). ἢ ἀντὶ ἀναφορᾶς, ἣν ἔχει ἡ Εἰκὼν πρὸς τὸ εἰκονιζόμενον. ὃ διὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ὄνομα τῇ εἰκόνι, συμπροσκυνεῖται αὐτῇ ἐκείνῳ μιᾷ μοὶ προσκυνήσει, ὁμονύμῳ δέ γε, ὡς ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐπιστολῇ πρὸς Ἀθανάσιον τινα γράφει. (1) Μήτε τοὺς νεκροὺς θάπτειν ἐν Ἐκκλησίᾳ καθὰ Γρηγόριος ὁ διάλογος φησὶ παρὰ τῷ Εὐεργετινῷ. σελ'. 1049. ἢ Βαλσαμὼν πρὸς Μάρκον ἀπεκρίσει, μαὶ. ὃς εἰς ἀκαθιερώτους Ναοὺς μόνον ἐκχωρεῖ τὴν τούτων ταφὴν, φέρων μαρτυρίαν τὸ, Ϛ'. κεφ. τῆς, α'. τίτλ. τῆς ε'. βϚλ'. τῶν Βασιλικῶν, διορίζον μὴ θάπτειν Νεκροὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτῆς κείμενον Ἱαλλαὸν, τὸν λέγοντα (ἴσως δὲ ἐστιν αὕτη ἡ Νεαρὰ λέοντος, ἢ Κωνσταντίνου νϚ) ὡς ἔξεστι θάπτειν τινὰ ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἔνθα δῆλον ὅτι μάρτυρες ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκεινται. ἢ Βλάσαρις ἐν Ϛ'. κεφαλαίῳ τῆς, τ'. ἐσχάτης, τῇ αὐτῇ Νεαρᾷ χρῆται. ἤγουν ὡς ἔξεστι θάπτειν, ἢ τὰ ἑξῆς. ἐν τῷ Νομοκάνονι τούτων, συγγνωστέον ἂν εἴη. (2) Ἡ ἀλόγως ἐκ τῆς οἰκείας ἀνδρὸς

ἐλθῃ, ἐκεῖνος μὲν ἐκ ἀπαξιῶται τῆς ἐν Ἐκκλησίᾳ κοινωνίας, ἅτε δὴ ἐπιτιμηθήσεται ὡς μοιχαλὶς κατά τε τὸν μέγαν Βασίλειον, ἢ πρὸ αὐτοῦ, τὸν Προφήτην Ἱερεμίαν. ὁ μέν τοι καταλιμπάνων ταύτην (1), ἢ ἑτέραν ἀγόμενος, ὡς μοιχὸς ἢ αὐτὸς, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀποφασιν, μετὰ ἑπταετίαν μεταλαμβανέτω.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ΄. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ οἱονδῆν κτῆνος εἰσάγειν εἰς Ναὸν τοῦ Κυρίου, χωρὶς μεγίσης ἀνάγκης, ἡ γὰρ ἂν, καθαίρεσις ἔψοιτο, ἢ ἀφορισμος.

ΚΑΝΩΝ ΠΘ΄. (β)

Ὅτι περὶ μέσας ὥρας τῆς περὶ (2) τὸ μεγα Σάββατον νυκτὸς ἀπονηστίζεσθαι (3) χρὴ, νηστεύοντας ταῖς ἄλλαις τοῦ Σωτηρίου παθους

(α) Τῆς ς΄. σδ΄. ιζ΄. Λαοδ. κη΄. Καρθαγ΄. μθ΄.
(β) Ἁπος΄. ξς΄. Διον΄. α΄.

ἀνδρὸς ἀναχωρήσασα, ἢ ἄλλῳ συναφθεῖσα, μοιχαλίς ἐστι, ἢ δύναται ὁ ἀνὴρ συναφθῆναι ἄλλῃ, (ἢ ὁρα. θ΄. κανόνα Βασιλείου). μὴ μέντοι ἢ μεταλαμβάνειν ἀλλὰ συνίεσθαι μόνον. ἐξ ἀντιθέσεως δὲ ἔστεται, ὅτι εἰ ἐκ ἀλόγως ἀνεχώρησε τοῦ ἀνδρὸς ἐμπιστευομένου ἴσως αὐτῇ παρὰ τὸ προσῆκον, ἢ κακοζηλίᾳ ἢ διά τινας ἄλλας αἰτίας παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐπαγομένας, ὥστε ἐκείνη ἔσαι ἀναίτιος. (Φησὶ γὰρ ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τῷ αὐτῷ, θ΄. Κανόνι, ὅτι ἐχρῆν ὑπομένειν καίτοι πολλὰ πάσχουσαν), ἢ ὁ ἀνὴρ ἐπιτιμηθήσεται, ὡς αὐτὸς αἴτιος τῆς ἁμαρτίας τῇ γυναικὶ γεγονώς. ὁ δὲ ἀφεὶς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀναιτίως, ἢ λαβὼν ἄλλην. καὶ οἱ μοιχὸς λογίζεται, ἂν ὅμως μετανοήσῃ εἰλικρινῶς, κανονίζεται ἑπτὰ ἔτη μὴ μεταλαβεῖν ἢ παρὰ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, Κανόν. ος΄. ἢ Ἀγγύρας, ι΄.

(1) Ἀναιτίως δηλαδή. (2) Ἡ, μετὰ, κρείττων ἂν εἴη, καθὼς ἢ εἰς τὸν κατὰ πλάτος, α΄. Κανόνα τοῦ Διονυσίου κεῖται.

(3) Τὸ ἀπονηστίζεσθαι ὁ Ζωναρᾶς, βρώσεως ἅπτεσθαι ἑρμήνευσεν, ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐγκρατῶς, ἢ ὑ καταλυσίμως, ἥτις κατάλυσις, μετὰ τὴν λειτουργίαν πάντως γινήσεται. Ὁ δὲ Βαλσαμὼν λέγει ὅτι, μετὰ τὸ μεσονύκτιον, γεῦσις ἐγίνετο μόνου ἄρτου, ἢ ὕδατος, ἴσως δὲ ἢ οἴνου, μετὰ τὴν μετάληψιν δηλαδὴ τῶν προηγιασμένων ἃ ἐφ' ἑκάστης Ἐκκλησίας ἅπαντος πεφύλακται ὡ τῇ Ἱερᾷ πυξίδι, ἐν ᾗ τῷ λεγομένῳ κοινῶς ἀρτοφορείῳ. Αἱ δὲ Ἀποστόλων Διαταγαὶ (Ζιβλ΄. ε΄. κεφ. ιθ΄. Ἀνασάντο

θυς ἡμέραις.

ΚΑΝΩΝ ιή. (α).

Προσευχομένης ἐν ταῖς Κυριακαῖς, ἢ κλιτέον γόνυ, ἀρχομένης μετὰ τὴν ἐν τῷ Σαββάτῳ ἑσπερινὴν τῶν Ἱερωμένων πρὸς τὸ Θυσιαστήριον εἴσοδον, μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ὡς ἂν ἐν ὁλοκλήρῳ νυκτὶ, ἢ ἡμέρᾳ πανηγυρίζωμεν τὴν Ἀνάστασιν, ἀπὸ σκότους εἰς Φῶς ταύτην καταλήγοντες.

ΚΑΝΩΝ ιΑ'. (β)

Τάς τε διδούσας, ἢ λαμβανούσας Φάρμακα εἰς ἐμβρυοκτονίαν, ὡς Φονεῖς ἐπιτιμᾶσθαι.

ΚΑΝΩΝ ιΒ'. (γ)

Περὶ τῶν ἁρπαζόντων γυναῖκας ἐπ' ὀνόματι συνοικεσίου, ἢ συνεργούντων εἰς τοῦτο, ἢ συναιρομένων (1), ὅτι Κληρικοὶ μὲν καθαιροῦνται. Λαϊκοὶ δὲ ἀναθεματίζονται.

ΚΑΝΩΝ ιΓ'. (δ)

Ἡ πρὸ τοῦ πληροφορηθῆναι ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ τέθνηκε γημαμένη, μοιχᾶται· ὡσαύτως ἢ ἡ στρατιῶτις. πλὴν, αὕτη ἔχει τινὰ συγγνώμην, διὰ τὸ μᾶλλον ὕποπτον εἶναι τὸν τῶν στρατιωτῶν Θάνατον. εἰ δέ γε ὁ στρατιώτης, ἢ μετὰ χρόνον ἐπανέλθοι, εἰ προαιρεῖται, τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνει αὖθις γυναῖκα, συγγνωμονῶν αὐτῇ τε, ἢ τῷ αὐτὴν εἰσοικησαμένῳ διὰ τὴν ἄγνοιαν (2). Καὶ ἡ κατὰ τοιαύτην δὲ ἄγνοιαν συναφθεῖσα τινὶ, καταλειφθέν-

(α) Τῆς ά. κ'. Πέτρ. ιή. (β) Ἀγκύ. κά. κβ'. κγ'. Βασιλ'. β'. ή. Νύσσ. έ. Ἀθανασ'. ἐπις. πρὸς Ἀμμοῦν. Νυσσευτοῦ, ιθ'. κ'.
(γ) Τῆς δ'. κζ'. Ἀγκύρ. ιά. Βασιλ'. κβ'. λ'. λή. μβ'. νγ'.
(δ) Βασιλ'. λά. λς'. μς'.

„ σάντος τοῦ Κυρίου, Φασι, προσενέγκατε τὴν Θυσίαν ὑμῶν . . . . . „ ἢ λοιπὸν ἀπονησεύετε εὐΦραινόμενοι. ὥστε ά. θέλουσι γενέσθαι τὴν λειτουργίαν, ἢ εἶτα ἀπονηστζεσθαι εὐΦραινομένους. καθὼς ἢ ἡμῖν ἤδη ἐνεργεῖται, περιμένουσι τὸ τέλος τῆς λειτουργίας.

(1) Συναμοιμένους, τοὺς λόγους βοηθοῦντας ἡγεῖται ὁ Ζωναρᾶς.

(2) Ὅτι τὸ Φερόμενον τοῦτο τοῦ Κανόνος παρείληπται ἐκ τοῦ μς'. Κανόν. τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

λειφθέντι πρὸς καιρὸν παρὰ τῆς ἰδίας γυναικὸς, ἢ εἶτα ἀποπεμφθεῖσα διὰ τὸ ἐλθεῖν τὴν προτέραν, ἐπόρνευσε (1) μὲν, γάμῳ δὲ οὐκ εἰσχθήσεται. κάλλιον δὲ εἰ οὕτω μείνῃ.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (α)

Τοὺς ὀμνύοντας ὅρκους ἑλληνικοὺς (2), ἀφορίζεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (β)

Τῶν προσιθεμένων τῇ ὀρθοδοξίᾳ, τοὺς μὲν Ἀρειανοὺς, Μακεδονιανοὺς, Ναυατιανοὺς, καὶ τοὺς ἑξῆς, δεχόμεθα χρίοντες. τοὺς δὲ Παυλιανιστὰς, καὶ τοὺς εἰς μίαν κατάδυσιν βαπτιζομένους, ἤγουν Εὐνομιανοὺς, καὶ τοὺς ἀκολούθους, τὴν μὲν α. ἡμέραν, ποιοῦντες αὐτοὺς χριστιανοὺς (3), τὴν δὲ δευτέραν, κατηχουμένους. εἶτα τὴν γ'. ἐξορκί-

(α) Βασιλ'. ι'. κη'. κθ'. πά. (β) Τῆς α'. ιθ'. ὅρα δὲ ὠ τῷ, ζ'. τῆς β'. τὸν Κανόνα τοῦτον κατὰ πλάτος ἡ Βασιλ'. μζ'.

(1) Ἐπόρνευσε μὲν, ἀλλ' ἐπεὶ ὡ ἀγνοίᾳ, διὰ τοῦτο οὔτε ὡς μοιχαλὶς καταδικασθήσεται, ἢ β' γάμῳ ἐκωλυθήσεται.

(2) Οὐ μόνον οἱ τοιοῦτοι ὅρκους ὀμνύοντες ἀφορίζονται, ἀλλὰ ἢ οἱ ἄλλον τινὰ ὀρθόδοξον δηλαδὴ ὅρκον ὀμόσαντες, ,, πλὴν τοῦ, ναὶ ἢ, οὔ, (τὸ γὰρ περισσὸν τούτων φησὶ Ματθαῖος κεφαλαίῳ ε'. 37. ἐκ ,, τοῦ πονηροῦ ἐστί.) μύουσιν ἀκοινωνήτους μίαν ἑβδομάδα, κατὰ τὸν Βασίλειον ὡ τοῖς ἐπιτιμίοις. τοῖς γὰρ ὡ νόμῳ ἀρχαίοις ἐξεχωρεῖτο τὸ ὀμνύειν ἐπὶ Θεοῦ, διὰ τὸ μὴ εὐδωλοτρῆσαι ὑπὸ τῆς νηπιότητος αὐτῶν, ὀμνύοντες ἀλλοτριοθρήσκους, (Δευτερονόμιον, ς 13. Ψαλμ. ξε'. 11. Ἱερεμ. δ'. 2. ἢ ἀλλαχοῦ, ἡμῖν δὲ τοῖς ὡ χάριτι, οὐκ ἔτι τοῦτο θεμιτὸν, ἢ ἐπ' ἀληθείας εἴγε ὀμνύοιμεν. Ὅρα ἢ τὸν Χρυσόστομον ἐπιτιμῶντα τοὺς τοιούτους (ὁμιλ'. ἡ. ἢ ιε εἰς τοὺς ἀνθρίαντ., ἢ ις' εἰς τὸν Ματθ. ἢ κατηχ'. ά. πρὸς τοὺς μέλλοντας φωτισθῆναι). εἰ τις ἢ τοῖς αὐτοῖς ὑπαδάλλει ἐπιτιμίοις, ἢ τὸν ἐπιορκοῦντα, ἢ τὸν ἀναγκάσαντα ἐπιορκῆσαι, ἢ ἁπλῶς ὀρκίσασθαι, (ὁμιλ'. ε'. ιθ'. ιε' Ἀνθρίαντ ἢ ἐκλογῆς λόγ. κά περὶ ὅρκου). τοὺς δὲ δοκοῦντας ὅρκους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, σχήματα μὴ ὅρκων, οὐχὶ δὲ ὅρκους ὀνομάζει ὁ αὐτός. Καὶ οἱ πολιτικοὶ δὲ νόμοι οὐ βούλονται ὀμνύειν τοὺς ἀξιοπίστους μάρτυρας. ἡ δὲ, ρκγ'. Νεαρὰ Ἰουστινιανοῦ ἢ, ος'. Λέοντος τοῦ σοφοῦ, τοὺς Ἱερεῖς ἢ Διακόνους ψευδομαρτυροῦντας ἐπὶ χρηματικῇ ὑποθέσει ἄνευ ὅρκων, τρία ἔτη ἀργοὺς καταδικάζει· παραδι-

ξορκίζοντες, μετὰ τριττῦ ἐμφυσίματος εἰς τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ ὦτα, ἢ χρονίζοντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοτε βαπτίζομεν. Καὶ τὺς Μανιχαίους δὲ, ἢ τὺς Οὐαλεντιανὺς, ἢ Μαρκιωνιςὰς, ἢ τὺς ὁμοίους (1). τὺς δὲ Νεξοριανὺς χρὴ ποιεῖν λιβέλλους, ἢ ἀναθεματίζειν τὴν αἵρεσιν, ἢ τὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων, οἷον τὸν Νεξόριον, Εὐτυχέα, ἢ διόσκορον, ἢ Σεβῆρον, κξ'. ἢ ὕτω μεταλαμβάνειν.

ΚΑΝΩΝ μς'.

Τὺς πρὸς λύμην τῶν ὁρώντων εὐθετιζοντας (2) τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, εἰ μὴ σωφρονιζοιντο, ἀφορίζεσθαι.

ΚΑΝΩΝ μζ'. (α)

Μὴ κοινοποιεῖν τὺς Ἱερὺς τόπυς (3), γαμετῇ ἐν τύτοις συνοικῦν-

(α) Τῆς ς'. οδ'. Νικηφ'. γ'.

ραδιδῦσα εἰς μοναςήριον. εἰ δὲ μεθ' ὅρκυ μαρτυρήσωσι, καθαιρεῖ τῆς Ἱερωσύνης, καθὼς ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησιαςικῇ, εἴτ' ἐν ἐγκληματικῇ αἰτίᾳ μαρτυρήσωσιν, ὁπότε ἢ τὰς ἐξωτερικὰς παιδείας, ἃς εἰ νόμο. διορίζεσιν, ὑπίσανται. (3) Ὅρα τὴν ἀ. σημείωσιν τῦ, ζ' τῆς β'.

(1) Ὡσαύτως δηλαδὴ οἰκονομῦμεν. ὕτω γὰρ ἔστε τὸ χωρίον τῦ Κανόνος ἤγεν, Καὶ τὺς Μανιχαίους δὲ κξ'. ἐξηγεῖται ὁ Βλαςαρις (ἐν τῷ περὶ Παι λικιανῶν.) „ χρὴ ἀναβαπτίζεσθαι τύς τε Μανιχαίους ἢ τὲ Νε„ ξοριανὺς δὲ, ἢ Λιβέλλυς δ' δόναι, ἐν οἷς ἔγραφα, ἀναθεματίζοντα τὴν „ σφῶν αἵρεσιν. κξ' Καίτοι τὸ προκειμένον αὐτὸ χωρίον τῦ Κανόνος ἄλλως ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσι κεῖται.

(2) Οἵτε κείροντες ἐν μέρει τῆς κεφαλῆς τὴν κόμην, εἵτε ξάπτοντες, ἢ ἄλλως οἱωσδήποτε, αὐτὴν ἐπιτηδεύοντες πρὸς λύμην τῶν ἀσκρίκτων, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀφορισμὸν ὑπάγονται. ὡσαύτως ἢ εἷς ὁ πώγων, περιχείρεται, ὡς μηδέν τι εἶη τὸ αἰωρύμενον, (ὁπότε ἢ ὡς ἔστι τὸ Ἕλλην φυόμενοι ἐοίκασιν οἱ εἰς ἄνδρας ἤδη τελέσαντες) ἢ ταῦτα τῦ θείυ ἢ ἀρχαίᾳ θεσμῷ, (Λευϊτικ. κεφ. 19. 27. ἢ 21 5.) „ ἀ φθερεῖτε τὴν „ ὄψιν τῦ πώγωνος ὑμῶν. ἐπισκήπτοντος. (εἷς εἰχῶν ἢ ὁ Ἐπιφάν καταμέμφεται τοῖς Μασσαλιανοῖς κείρυσι τὰ γένεια μορφὴν ἔσαν τῦ ἀνδρός). ὁ δὲ Παῦλος (ἀ. Κορινθ'. 11. 14.) „ Ἀνὴρ ἐὰν κομᾷ, φά„ σκων ἀτιμία αὐτῷ ἐςιν, ἃ κατὰ τὸν λυμαντικὸν ἐκείνων σκοπὸν, τὴν κυρὰν παρεξγυᾶται. (3) Ἱερὺς τόπυς ὠνταῦθα φασὶν ἃ τὺς θείυς

ναὺς

κῦντας, ἢ ἄλλως καταφρονητικῶς περὶ αὐτὺς ἔχοντας. ἢ μὴν, ἐξωθεῖσθαι ἢ τῶν κατηχεμένων. τῶν δὲ μὴ πειθομένων, Κληρικὺς μὲν, καθαιρεῖσθαι. Λαϊκὺς δὲ ἀφορίζεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ιη'.

Περὶ τῦ τὴν μνηστευθεῖσαν ἑτέρῳ ζῶντι, ἀγομένυ εἰς γάμον (1), ὅτι μοιχᾶται. ΚΑΝΩΝ ιθ'. (α)

(2) Το τινας ἕψοντας κρέα ἔνδον τῦ Θυσιαστηρίυ προσάγειν Ἰουδαϊκῶς τοῖς Ἱερεῦσιν ἐξ ἐκείνων ὡρισμένα μέλη ἀπηγόρευται. ἢ μὴν δὲ ἢ τὸ λαμβάνειν τὺς Ἱερατικὺς, οἷς ἀρεσθῇ ὁ προσάγων, ἔξω τῆς Ἐκκλησίας γινομένης τῆς τοιαύτης προσαγωγῆς. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφοριζέσθω.

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. γ'.

ναὺς, (ὐδεὶς γὰρ ἔτω τολμητίας, ὥστε ὡ τύτοις συνοικεῖν γαμετῇ) ἀλλὰ τὰς περὶ αὐτὺς κατοικίας πάνυ συνημμένας ὔσας τοῖς ναοῖς, οἷον οἱ Προνάοι, τὰ κατηχύμενα, ἢ ἄλλοι οἰκίσκοι. ἐδὲ ἢ λυχνὰ, ἢ κῆποι, ἢ σοαὶ, ἢ ἄλλα οἰκήματα προσκεκύρωνται Ἐκκλησίαις, ἢ μέρη τύτων ἢ αὐτὰ λογίζονται, ἢ ἑπομένως, ἢ ἐξ αὐτῶν ἵνα πρόσφυγας νενόμικε μὴ ἐξέλκειν (Πλὴν εἰ μὴ τὺς Φονεῖς, τὺς μοιχὺς, ἢ τὰς γυναῖκας ἁρπάζοντας, ὡς τὸ, κά. κεΦ. τῦ ά. τιτλ. τῦ έ. βιβλ'. τῶν βασιλικῶν διατάττεσθαι) ὡ τύτοις ἀλλ' ὅμως ἢ ὑπῆν, ἢ ἐσθίειν ἐξεκεχώρητο, καθὼς περὶ τύτων τὸ, ιΘ'. (ἤγουν ιά.) κεΦ. τῦ αὐτῦ ἢ τιτλ. ἢ βιβλ'. διαλαμβάνει. κοινοποιῦνται δὲ οἱ ἱεροὶ τόποι (κατὰ τὸν Βαλσαμῶνα) διὰ τῦ καταμένειν μετὰ γυναικῶν. διὰ τῦ ᾄδειν ἀσχήμονα ᾄσματα, ἢ διὰ τῦ κατασκευάζειν μαγηρεῖα ἢ παρακελλία, ἢ ἄλλα τοιαῦτα. ὅρα ἢ Φωτίυ τιτλ. έ. κεΦ. Θ'. ἢ Νικηφόρυ, γ'. Κανόν.

(1) Ὅρα τὸ ά. ✠ τῆς σημειώσεως τῦ, ιζ'. Κανόνος Ἀποστόλων.

(2) Τῦτον τὸν Κανόνα ὕτω παράφρασον. „ Τό τινας ἁρμενίυς ἕψοντας κρέα ὡ ταῖς οἰκείαις ταῖς ἑαυτῶν προσάγειν αὐτὰ ἔνδον ὡ τῷ Θυσιαστηρίῳ ἵνα τὸ ἀπονέμαι μέλη ὡρισμένως ἐκ τύτων τοῖς Ἱερεῦσιν Ἰουδαϊκῶς, ἀπηγόρευται. κξ'. καίτοι ἄλλως οἱ ἐξηγηταὶ τῦτον ἡρμήνευσαν. ἀλλ' ὐκ ἂν εἶεν εἰς τοσῦτον ἀτοπίας προκεχωρηκότες οἱ προειρημένοι ἁρμένιοι. ὥστε ἔνδον τῦ Θυσιαστηρίυ ταῦτα ἕψειν, ἢ μαγηρεῖον οἷον τῦτο κατασκῆσαι. εἰ γὰρ τῦτο ἦν, ἐκώλυεν ἂν ὁ Κανὼν καθὼς τὸ προσάγειν ὡ τῷ

ΚΑΝΩΝ Ρ'.

Οὐ δέον ἔχειν οἱασδήτινας εἰκόνας ἀσέμνως (1) ἐν οἴκοις πρὸς ἡδονὴν διὰ τὴν Γραφὴν τὴν λέγουσαν ,, οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν. ἀφορίζονται γὰρ οἱ ταῦτα πράττειν ἐπιχειροῦντες.

ΚΑΝΩΝ ΡΑ'. (α)

Ὅτι σαυροειδῶς τὰς χεῖρας ἕκαστος σχηματιζέτω (2), ᾗ ὕστω δεχέσθω τὴν θείαν κοινωνίαν, ᾗ μὴ ἐν χρυσαῖς τυχὸν, ἢ ἀλλαις ὕλαις. τιμιώτερος γὰρ ὁ ἄνθρωπος, ὡς εἰκὼν Θεοῦ, ᾗ ναὸς, ᾗ σῶμα Χριστοῦ. ἀμελεῖ ἀφορίζεται ὁ, τε μεταλαμβάνων ὕστω, ᾗ ὁ μεταδιδούς.

ΚΑΝΩΝ ΡΒ'. (β)

Οἱ λαβόντες τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν ᾗ λύειν ἁμαρτήματα (3), ἐξε-

(α) Παροιμ. 4. 25. (β) Τῆς ά. ιϛ'. Βασιλ'. γ'. ογ'.

ὼ τῷ ἱερῷ, ὕστω ᾗ τὸ ἔψειν. ἀλλ' ὁδὸν τοιοῦτον φθέγγεται. Μήτε δὲ ἐξεῖναι φασὶν οἱ ῥηθέντες ἐξηγηταὶ τοῖς Ἱερεῦσι ζητεῖν παρὰ τῶν προσαγόντων οἷς περ αὐτοὶ ἀρέσκονται ὡρισμένα μέλη τῶν χρεῶν. ἀλλ' ἀρκεῖσθαι οἷς οἱ προσφέροντες ἑκουσίως αὐτοὺς φιλοφρονοῦντες. μήτε δὲ ὠτὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν τοιαύτην γίνεσθαι προσαγωγήν.

(1) Ὅρα περὶ σεπτῶν εἰκόνων τὴν ϛ'. σημ'. τοῦ. πϛ'. Κανόν. τῆς αὐτῆς ε'. Συνόδου. (2) Εἰθίζον τοπάλαι ἐπιτιθέμενοι τὴν δεξιὰν παλάμην σαυροειδῶς τῇ ἀριστερᾷ, κοιλαίνοντες ἐκείνην μετρίαν, δέχεσθαι τὸ παναγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου. ὅρα Κυριλλ. Ἱεροσολύμων, κατηχ'. έ. ᾗ Ἰωάννην Δαμασκηνὸν περὶ ὀρθοδόξου πίστεως βιβλ'. δ'. κεφ. ιδ'. ᾗ Χρυσόστομον, ἑρμηνεία εἰς τὸν, μθ'. Ψαλμὸν, λόγ. κς'. εἰς τὰ Σεραφὶμ, ᾗ τὸν Μεταφρασὴν (εἰς τὸν αὐτοῦ τοῦ Χρυσοστόμου βίον. ὅρα δὲ ᾗ τὸν Ἀργώντην (σελ. 301. 322.) ὃς ᾗ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐπινοήθη μετὰ ταῦτα ἡ λαβίς, ἢ (κυριωνυμότερον εἰπεῖν) τὸ ἱερὸν κοχλιάριον, σημείων λέγει (σελ. 303.) τινὲς αἱρετικοὶ ὑποκρινόμενοι τὸν ὀρθόδοξον, δεχόμενοι τὸν Μαργαρίτην εἰς τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, ὐκ ἤσθιον, ἀλλ' ἔρριπτον. ὁμοίως ᾗ ἄλλοι τινὲς, ὀρθόδοξοι φαινόμενοι, εἰς μαγείαν αὐτῷ ἐχρῶντο. Διὰ δὲ τῆς Λαβίδος ἅπασα τοιαύτη περιῃρέθη κακοπραγία, ᾗ ἐπομένως, ὑπόνοια. ὅρα ᾗ τὸν Βαλσαμ. περὶ τῆς Λαβίδος. εἰς τὸν αὐτὸν Κανόν. Τοῖς δὲ ἐπὶ τοῦ Χρυσοστόμου λέγουσιν ἐπινοηθῆναι ταύτην, ὐ προσεκτέον. (3) Τὸν Ἀρχιερέα, ἢ Ἱερέα ἀναδεχόμενον λογισμὸς, εἰδέναι δεῖ ᾗ τὴν ἀκρίβειαν, ᾗ τὴν συνήθειαν, ἢ ταὐτὸν εἰπεῖν, τὴν ἀκρότητα

ᾗ τὸν

ἐξετάζειν ὀφείλουσιν, ὐ μόνον τὴν ποιότητα τῦ τραύματος, ἀλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν τῦ τετρωμένυ, εἰ νεύει εἰς ὑγίειαν, ἢ τὐναντίον, ὡς ἂν κατάλληλον καὶ τὸ φάρμακον ἐπενεγκωσιν, ἤτοι αὐστηρότερον δηλαδὴ, ἢ ἀπαλώτερον. εἰδέναι τοίνυν χρὴ καὶ τὰ τῆς ἀκριβείας, καὶ τὰ τῆς συνηθείας. ἕπεσθαι δὲ, ἐπὶ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὴν ἀκρότητα τῷ παραδοθέντι τύπῳ, κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον (Κανόνι, γ'.).

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΒΔΟΜΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ εἴκοσι καὶ δύω.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Η' Ζ'. οἰκυμενικὴ Σύνοδος τῶν, τξζ'. ἁγίων Πατέρων, ἡθροίσθη κατὰ τὴν Νίκαιαν τὸ δεύτερον, ἐπὶ Κωνσταντίνυ καὶ εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτῦ. ὃς ἦν υἱὸς μὲν Λέοντος, ἔγγονος δὲ τῦ κοπρωνύμυ Κωνσταντίνυ, ὃν ἔτει ἀπὸ κτίσεως, ϛσμϛ'. ἀπὸ

καὶ τὸν παραδοθέντα τύπων (Βασιλείυ Κανόν. γ'.) καὶ τῷ μὲν Φθάνοντι εἰς τὴν ἀκρίβειαν, εἴτ' ἂν ἀκρότητα, συντριβομένῳ δηλαδὴ ἄγαν τὴν καρδίαν (κατ' αὐτὸν πάλιν τὸν, γ'. τῆ μεγ'.) καὶ ἀπεχομένῳ ὅλως τῆς ἁμαρτίας, (ὅρ. ιϐ'. τῆς α'.) κατὰ τὸν Δαβὶδ, „ ἀδικίαν ἐμισησα καὶ ἐβδελυξάμην (Ψαλμ. 119. 163.) ὐ δέον ἐπιτιθέναι τὰ τῆς συνηθείας, καὶ τὸν τύπον, ἤγουν τὰ διωρισμένα ἐπιτίμια, ἅτινα, ὥς τισι δοκεῖ, ἡ κατὰ ἀρχαῖον Κανόνα (ὅς ἐστιν ὁ Ἀποστολικὸς κέ.) τῆ βαθμῆ ἀπρέπτωσίς ἐστι. τῷ δὲ μὴ Φθάνοντι εἰς ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ μᾶλλα, Ὁ Ζωναρᾶς δὲ τὴν συνήθειαν, συμπάθειαν μετὰ ὀλιγακρίσεως ἑρμηνεύει. ἄλλοι δὲ ἀκρίβειαν μὲν, τὰς Κανόνας τῆ ἁγίᾳ Βασιλείᾳ, συνήθειαν δὲ, τὰς Κανόνας τῶν ἄλλων Συνόδων. ἢ, κατὰ τὸ Βλάσταριν (εἰς τὸ μ. κεφ. ξ'), εἰ μὲν οἱ ἐξομολογούμενοι καταδέχονται τὴν ἀκρίβειαν, κατ' ἐκείνην οἰκονομεῖν αὐτούς· εἰ δὲ σκληρύνοιντο, ἕπεσθαι τῆ συνηθείᾳ τῆς συγκαταβάσεως ὅρα τὴν συγκατάβασιν, καὶ ἀκρίβειαν, καὶ ὡ τοῖς τῦ Χρυσοστόμυ περὶ Ἱερωσύνης, τόμ. ά. τύπεις Βενετ. σελ. 425.

ἀπὸ δὲ Χρισῦ, ψτή. ἢ (1) ψπζ'. ἢ ψπά. κατὰ τῶν εἰκονομάχων. ταξιαρχαὶ δὲ ταύτης τῆς Συνόδου ἦσαν, Ἀδριανὸς Πάπας Ῥώμης, διὰ τοποτηρητῶν, Πέτρου, καὶ Πέτρου Πρεσβυτέρων. Γερμανὸς ὁ μέγας Κωνσταντινουπόλεως παρών. ὁ δὲ Ἀπολινάριος Ἀλεξανδρείας, ὁ, τε Θεοδώρητος Ἀντιοχείας, Καὶ Ἠλίας ὁ Ἱεροσολύμων, διὰ τοποτηρητῶν αὐτῶν τὰ τῇ Συνόδῳ ἐκύρων δοξαντα, Ἰωάννου δηλαδὴ, καὶ Θωμᾶ Ἱερομονάχων.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ἀσπασίως ἀσπαζόμεθα τοὺς Κανόνας τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν οἰκουμενικῶν ἓξ ἁγίων Συνόδων, καὶ τῶν τοπικῶν. καὶ μὲν καὶ τῶν θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, ἐξ ἑνὸς γὰρ καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ἅπαντες αὐγασθέντες, ὥρισαν τὰ συμφέροντα. ἃ καὶ τοῖς Ἱερεῦσιν ἡμῖν, ὡς μαρτύρια εἰσι Θεοῦ (2). ὅθεν καὶ οὓς ἐκεῖνοι ἀναθεματι παραπέμπουσι, καὶ ἡμεῖς ἀναθεματίζομεν. οὓς δὲ τῇ καθαιρέσει, καὶ ἡμεῖς καθαιροῦμεν. οὓς δὲ τῷ ἀφορισμῷ, καὶ ἡμεῖς ἀφοριζόμεθα. οὓς δὲ ἐπιτιμίῳ (3) παραδιδόασι, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ὑποβαλλόμεθα.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Τὸν μέλλοντα ἐπισκοπήσειν, πάντως δεῖ εἰδέναι τὸν ψαλτῆρα, καὶ ἐρευ-

(α) Ψαλμ. ριή. 14.

(β) Ἐκκλησιαστικῇ Ἱεραρχίᾳ, κεφ. ά. ἐφάφ. 4. ὅρα καὶ τὸν Ὡσηὲ δ'. 6.

(1) Ὁ Λατῖνος ὡ τῇ ἀρχῇ τῶν τοῦ Ζωναρᾶ Κανονικῶν ἐξηγήσεων θέλει τὰ, ψπά ὁ Μελέτ. Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορ'. τόμ. σελ. 245. θέλει τὰ, πζ' ὁ δὲ Βλάσαρ. τὰ, πή.

(2) Διὸ καὶ ὁ Φώτιος (τίτλ. ά. κεφ. β'.) λέγει ὅτι, ἡ γ'. Διάταξις τοῦ β'. τίτλ. τῶν Νεαρῶν βούλεται κρατεῖν τοὺς Κανόνας τῶν ἑπτὰ Συνόδων. καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν, ὡς τὰς θείας Γραφὰς, ἅτε δὴ καὶ τὰ Μαρτύρια, ἃ λέγει ἡ Σύνοδος, Διαταγαὶ εἰσι Θεοῦ, διαμαρτυρόμεναι πῶς δεῖ ζῆν ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμενικὴ ἑ. Σύνοδος (τόμ. β'. τῶν Συνοδικῶν πρακτικ. σελίδ. 392.) ὡ τῇ ἐπιστολῇ τῶν Ἰουβενάλιος, ἀπεδείξαμεν, φησιν, ὅτι ὡρίσθη παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων χρῆναι καὶ μετὰ θάνατον ἀναθεματίζεσθαι τοὺς εἴτε εἰς πίστιν, εἴτε εἰς Κανόνας ἁμαρτήσαντας.

(3) Καὶ τὸν ἀφορισμὸν ἐπιτίμιον λέγει ὁ Ζωναρ. εἰς τὸν, λβ'. Καρθαγ'.

ἐρευνᾶν (1) τὰς θείας Γραφὰς, ἢ Ἱερὰς Κανόνας, πρὸς τὸ κατατασθαι ἀναγινώσκεσθαι ἢ διδάσκειν τὰς ὑφ' ἑαυτὸν. ὁσία (2) γὰρ ταῦτα τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὸν μέγαν Διονύσιον. εἰ δὲ μή, ἡ χεῖρ τονείσθω.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Οἱ ἄρχοντες μὴ ψηφιζέσθωσαν Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον (3) ἢ Διάκονον, εἰ δὲ μή, ἄκυρον μένειν τὴν τοιαύτην ψῆφον. ὑπὸ δὲ τῶν Ἐπισκόπων, ἡ Ἐπισκοπὴ αὕτη γινέσθω, κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἀποστόλων, ἢ τῆς ἐν Νικαίᾳ.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

Ὅς τις Ἐπίσκοπος παρὰ τὰς Γραφὰς, δι' ἀπαίτησιν χρυσοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους, ἢ διά τινα ἰδίαν ἔμπαθειαν, προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις προφασιζόμενος, ἀφορίζει τινὰ, ἢ κλείει Ἐκκλησίαν, εἰς ἀναίσθητα μαινόμενος ὁτῳοῦν ἀναίσθητος, τῇ ταυτοπαθείᾳ ὑποκείσεται. παραβαίνει γὰρ τὸ Ἀποστολικὸν „ Ποιμαίνετε τὸ ἐν „ ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ μὴ ἀναγκαστικῶς, ἀλλ' ἑκουσίως κατὰ Θεόν.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Ἁμαρτία πρὸς Θάνατόν ἐστιν, ὅταν τινὲς ἁμαρτάνοντες, ἀδιόρθωτος

(α) Ἅπος'. λ'. τῆς ά. δ'. Λαοδ. ιγ'. (β) Ἅπος'. 5. σημείωσ. ά. Πετρου, έ 2. (γ) Ἅπος'. κθ'. τῆς δ'. Β'.

(1) Ζητεῖται ὁ Ἐπίσκοπος, ὥστε ἢ κατὰ βάθος τῶν νοημάτων ἀνιχνεύειν τὰς θείας Γραφὰς (τοιοῦτον γὰρ ἐστι τὸ ἐρευνᾶν, εἰς τὸ εἰδότα ταύτας, ἢ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἔτως ἐκδιδάσκειν. Βλέπε ἢ τὴν Β'. σημείωσιν τοῦ Β'. τῆς ά. (2) Ἡ θεία Γραφὴ, ἢ οἱ Κανόνες, σύστασις ὑπάρχουσι τῆς Ἱεραρχίας.

(3) Ὅρα ὅτι ἢ οἱ Πρεσβύτεροι, ἢ οἱ Διάκονοι διὰ ψήφων ἐξελέγοντο. ἢ ὄχι μόνον δὲ παρὰ Ἐπισκόπων, ἀλλὰ ἢ παρὰ τῶν Λαϊκῶν. (ὅρα Θεοφίλου Καν'. ζ'. ἢ τόμ. ά. τῶν Συνοδικῶν πρακτικ. σελ. 160. ἐπιστ. Συνοδικὴν πρὸς Ἀλεξανδρεῖς. ἢ πάντας τοὺς ὀρθοδόξους). ἀλλὰ παρ' ἐκείνων μὲν προηγουμένως, ἢ κατὰ ά. λόγον. παρὰ τούτων δὲ τῶν Λαϊκῶν δηλαδὴ ἑπομένως. ἢ κατὰ Β'. λόγον. μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς δηλαδὴ (Κανόν. Ἀποστόλων ξέ.). Καὶ οἱ μετὰ τοὺς Διακόνους δὲ Κληρικοὶ, ὑπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, ἢ Διακόνων ἐξελέγοντο, (Βασιλ'. πθ'.).

θωτοι μένωσιν. ὅθεν τὰς μετὰ δόσεως χρημάτων (1) καταταγέντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ὀνειδίζοντας τὰς μὴ ὡσαύτως ταχθέντας, (δέον αὐτοῖς συγχώρησιν αἰτεῖσθαι παρὰ Θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀθεσμῳ δόσει,) πρῶτα μὲν καταβιβάζεσθαι εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τοῦ οἰκείου τάγματος. ἐπιμένοντας δὲ, ποινηλατεῖσθαι. εἰ δέ τις ἐπὶ χειροτονίᾳ τοῦτο (2) ποτὲ ποιήσειε, ἢ καθαιρεῖσθω, ἢ τῆς κοινωνίας παντάπασιν ἐκκοπτέσθω. οἵτε ἐπὶ τοιούτοις μεσιτεύοντες, Κληρικοὶ μὲν, καθαιρεισθωσαν, Λαϊκοὶ δὲ, ἀφοριζεσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ς΄. (α)

Περὶ τοῦ δεῖν τοπικὴν γίνεσθαι Σύνοδον ἅπαξ γοῦν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐξ ἅπαντος τρόπου, ἢ προφάσεως, (κατὰ τοὺς ὁσίους Πατέρας τῆς ς΄. Συνόδου) ἕνεκα κανονικῶν (3), ἢ Εὐαγγελικῶν πραγμάτων. Καὶ ὁ μὲν ἀμελῶν τούτου Μητροπολίτης, ἐπιτιμάσθω κανονικῶς. ὁ δὲ ἐμποδίζων ἄρχων, ἀφοριζέσθω. εἰ δὲ ὁ Μητροπολίτης ἐλεγχθεὶς λαβὼν παρά τινος τῶν Ἐπισκόπων, ἐξ ὧν ἐπιφέρεται μεθ' ἑαυτοῦ, ἢ κτῆνος δηλαδὴ, ἢ ἄλλο τι εἶδος, ἀποτίσει τετραπλοῦν.

ΚΑ-

(α) Ἀποστ΄. λζ΄. τῆς ά. ἑ.

(1) Κληρούμενοί τινες. προσῆγον αὐτοπροαιρέτως χρήματα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἁγιεροῦντες αὐτὰ τῷ Θεῷ. εἶτα κακῶς τοῖς καλῶς (ὡς δοκεῖ) δοθεῖσι πρότερον, χρωμένοι, ἢ θαρροῦντες ἐκείνοις, ὠνείδιζον τοὺς χωρὶς προσαγωγῆς χρημάτων καταταγέντας τῷ κλήρῳ. τοὺς γοῦν τοιούτους ὁ Κανὼν βούλεται διορθώσασθαι, ἢ ὑ μόνον τοῦτο ποιεῖ ἀλλὰ ἢ τοὺς τοιούτῳ σκοπῷ δίδοντας χρήματα ὡ τῶν κληροῦσθαι, ὥστε δηλαδὴ ἐναμβρύνεσθαι μὲν αὐτούς, καταφρονεῖν δὲ τῶν μὴ οὕτω, (δηλαδὴ χρήματι) κληρουμένων καθαιρεῖ, ἢ τελείως ἀφορίζει. ἴσως δὲ ὁ Κανὼν ἐκλαμβάνει τὸ πρᾶγμα, ὅτι ἢ ὡ αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς χειροτονίας, κακῶς τε ἐδίδοντο, ἢ ἐλαμβάνοντο τὰ χρήματα. τοῦτο δὲ δυνατὸν συμπεραίνεσθαι ἐξ ὧν ὀνομάζει ὁ Κανὼν τὸ τοιοῦτον, ἄθεσμον δόσιν, ὅρα ἢ τὸν, ιθ΄. τῆς αὐτῆς. (2) Τὸ δοῦναι δηλαδὴ χρήματα.

(3) Κανονικά εἰσι, τὸ ἐξετάζεσθαι, εἰ δικαίως ἐγένοντο οἱ προαπολυθέντες ἀφωρισμοί. εἰ τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν διοικοῦνται δι' οἰκονόμων, ὄντων ἐκ τοῦ κλήρου, ἢ τὰ προσόμοια. Εὐαγγελικὰ δὲ, εἰ τὰ βαπτίσματα γίνονται

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Η καθιέρωσις τῶν σεπτῶν Ναῶν, μετὰ τῆς τῶν μαρτυρικῶν (1) λειψάνων καταθέσεως γινέσθω, ἢ τῆς συνήθους εὐχῆς. ὁ δὲ παρὰ τοῦτο ποιῶν, ὡς παραβεβηκὼς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ Η'.

Οἱ καθ' ὑπόκρισιν μὲν χριστιανίσαντες Ἑβραῖοι, ἀρνούμενοι δὲ αὐτὸν τὸν Χριστὸν, κρύβδην τὰ τῶν Ἑβραίων ποιοῦντες, ἀποσχίζεσθωσαν τελείως τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε φανερῶς εἶναι Ἑβραῖοι. μήτε δὲ τοὺς Παῖδας αὐτῶν βαπτιζέτωσαν. εἰ δέ τις ἐν εἰλικρινοῦς καρδίας ὁμολογίᾳ προσέλθῃ, θριαμβεύων τὰ οἰκεῖα ἔθη, πρὸς τὸ ἢ

(α) Νικηφ'. ά.

νονται εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, εἰ μετὰ λόγου πορνείας ἐξεβαλέτις τὴν ἰδίαν γυναῖκα, ἢ τὰ τοιαῦτα. (1) Ταῦτα τὰ ἅγια λείψανα τελάχιστον, τοιῶν μαρτύρων (οὐχὶ δὲ ὁσίων, ὡς ἐδὲ ὁ Κανὼν τούτων μέμνηται). τὸ ἔθος τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖ εἶναι, ἃ ἢ εἰς θήκην, ἐξ ὕλης δή τινος ὕλης ὕσης, διαβρεχόμενα ὑπὸ Ἀρχιερέως τῷ ἁγίῳ μύρῳ· ὠτίθηνται. εἶτα πωματιζόμενα, βάλλονται ἔτω μετὰ τῆς θήκης ἐν τῷ μέσῳ τῆς κορυφῆς τοῦ ναοῦ· ἢ ἁπλῶς τινὸς κτίσματα. (κοιλώματος μέρους τινὸς γνομένου καθ' ὃν διατάσσει τρόπον ὁ Εὐχολόγιον, εἰς τὸ ἐμβῆναι τὴν τοιαύτην θήκην) ἐφ' ᾧ ἡ ἁγία τράπεζα ἐπισηριχθήσεται· ἢ μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ἡ εὐχὴ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιερέως. Διὰ δὲ Ἀντιμινσίων καθιερωμένων, ἢ μετὰ ἁγίων λειψάνων συνερραμμένων αὐτοῖς, (ὡς βούλεται Συμεὼν Θεσσαλον. κεφ. ρχζ.) ἢ ὡ ἀκαθιερώτῳ Ναῷ δυνατὸν ἱερουργεῖν. (Κίτρους. Κανόνι. ά. ἢ Βαλσαμ.) καίτοι εἰσὶν οἳ βούλονται εἶναι ὡ τοῖς τοιούτοις τὸ λειπὸ συρράπτειν ἁγίων λειψάνων, ἀλλὰ μόνα τὰ Ἀντιμίνσια, ἀρκοῦντος δηλαδὴ τοῦ ἁγίου Μύρου ἢ τῆς ἐπ' αὐτοῖς εὐχῆς. Ἀλλὰ ἀσφαλέστερον τὸ μετὰ λειψάνων (ὡς ἢ οἱ ὡ τῇ Μοσκοβία ποιοῦσιν) ἐπεὶ ἐπέχουσι τόπον καθιερωμένης τραπέζης. ὁ δὲ ἐγκαινισμὸς, λέγεται ἢ καθιέρωσις, ἢ ἐνθρονιασμὸς, ἢ ἀνοίξια τῆς Ἐκκλησίας. περὶ δὲ τῆς τῶν Ἀντιμινσίων καθιερώσεως, ἔτω φησὶν ὁ Κίτρους (ὡ ταῖς πρὸς Καβάσιλλαν ἀποκρίσεσιν) „ ὐκ ἔχει „ δὲ χώραν ὅλως καθ' ἕτερον τρόπον ἄνευ καθιερώσεως νέου Ναοῦ, τὸ γί„ νεσθαι ἀντιμήνσια .... ἢ λανθάνουσιν ἑαυτοὺς οἱ ἀλλοτρόπως καινοτο„ μοῦντες τὴν τούτων ποίησιν, παραβάτας ποιοῦντες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρα-

τὸ ἢ ἄλλως ἐλεγχθῆναι, ἢ διορθώσασθαι, ὁ τοιοῦτος προσδεχέσθω.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (α)

Οἱ μὴ διδόντες τὰ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων αἱρετικὰ βιβλία ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα ἀποτεθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν αἱρετικῶν βιβλίων, Ἱερατικοὶ μὲν, καθαιρείσθωσαν. Λαϊκοὶ δὲ ἀφοριζέσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (β)

Κληρικὸς ἀπολιπὼν τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, ἢ λειτουργῶν ἐν εὐκτηρίοις ἀρχόντων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ τε ἰδίου Ἐπισκόπου, ἢ αὐτοῦ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καθαιρείσθω· ἢ ὁ μετὰ γνώμης δὲ τῶν εἰρημένων λειτουργῶν, ἀναδεχόμενος ἀλλ' ἐν φροντίδας κοσμικὰς, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (γ)

Καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ὁ Μητροπολίτης ἤτε ἔχῃ, ἤτε θέλῃ ἔχειν οἰκονόμον, ἐξεῖναι καθιστᾶν τοιοῦτον ἐν τῇ ἐκείνου Μητροπόλει, ἢ τῷ Μητροπολίτῃ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ, ὡσαύτως ἢ ἐν Μοναστηρίῳ.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. ξ'. τῆς ς'. ξγ'.
(β) Ἅπος'. ς'. ιε. πά. πγ'. τῆς δ'. έ.
(γ) Ἅπος'. μά. τῆς ζ'. ιϐ'. τῆς δ'. κς'.

" παραδόσεων. κξ'. σελ 331. τῆ Νομικῆ Γραικορωμ'.). ἀντιμήσιον δὲ. παρὰ τῇ μήσα, ὅ ἐστὶν ἡ Τράπεζα Λατινιστί. Αὐτὸς δὲ σημείωσον ἢ τό δε, ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆ Θυσιαστηρίῳ, μόνῳ τῷ Ἱεράρχῃ ἀποκεκλήρωται. Φησὶ γὰρ Διονύσιος ὁ Ἀεροπαγίτης τόμ. ά. ὡ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱεραρχίᾳ, κεφ. έ. περὶ τῶν Ἱερατικῶν Τελειώσεων σελ. 235. ✠ ς. Α'. ,, ἡ θεία θεσμοθεσία τὴν τῶν ἱερατικῶν τάξεων ἁγιάσμαν ἢ τὴν τῆ " θείᾳ Μύρῳ τελείωσιν, ἢ τὴν ἱερὰν τῆ θυσιαστηρίῳ τελετουργίαν ταῖς τῶν " ὡθέων Ἱεραρχῶν τελεσιουργοῖς Δυνάμεσιν ἐνιαίως ἀπεκλήρωσεν ὅρα ἢ Μάξιμον, ἢ παχυμερέ. πλατύτερον εἰς τὰς ἐξηγήσεις τὰ αὐτὰ διαλαμβάνοντας. Τὰ δὲ μικρὰ ἐγκαίνια, μήτε ὀνομαζέσθωσαν, μήτε ἐκτελέσθωσαν, ἄγων μετὰ μίσους μόνου, ἢ ἄλλως πως, χωρὶς δηλαδὴ μαρτυρικῶν λειψάνων, παράνομα ἢ γὰρ.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'.

Εἴτις Ἐπίσκοπος, ἢ Ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργίων (1), τῇ Ἐπισκοπείῳ, ἢ Μοναστηρίῳ ἀπεμπωλήσῃ, ἄκυρος ἔστω ἡ πρᾶσις, κατὰ τὸν Ἀποστολικὸν Κανόνα. εἰ δὲ ἀπρόσοδος εἴη ὁ ἀγρὸς, ἐκδιδόσθω Κληρικοῖς, ἢ γεωργοῖς (2), ὑφ' ὧν ἄρχουσιν, ἐπεὶ, εἴγε ἐκ τῆ Κληρικῇ, ἢ γεωργῇ ὅτοι οἱ ἄρχοντες πανούργως αὐτὸν τὸν ἀγρὸν ὠνήσωνται, ἢ ὅτως ἄκυρον ἔστω τὸ πραχθέν. ὅ, τε Ἐπίσκοπος, ἢ ὁ Ἡγούμενος, ἐκδιωχθήτωσαν, ὁ μὲν, τῆ Ἐπισκοπείῳ. ὁ δὲ τῇ Μοναστηρίῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (α)

Οἱ κοινὰ καταγώγια ποιοῦντες τὰς Ἐπισκοπὰς, ἢ τὰ Μοναστήρια, καθαιροῦνται μὲν, Ἱερατικοὶ, ἀφορίζονται δὲ Μοναχοὶ, ἢ Λαϊκοὶ, ὡς κατάχριτοι ὄντες ἀπὸ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἢ τάττονται τῇ αἰωνίῳ κολάσει. ἢ γὰρ οἶκον ἐμπορείῳ ποιοῦσι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (β)

Οὐ χρή τινα, μὴ ὅτι γε Λαϊκὸν, (καί τοι τὴν χεῖρα (3) τῆ Κλήρῳ

(α) Τῆς δ'. κδ'. τῆς ς'. μθ'. Ἰωάννου Χ'. 16.
(β) Τῆς ς'. λγ'. Καρθ. κϚ'. Νικηφ'. ς'.

(1) Αὐτούργιον οὐταῦθα, πᾶς εὔπρόσοδος τόπος, ἀγρὸς φέρ' εἰπεῖν. ἢ ἀμπελών. (2) Τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν κτήματα, ἢ ἱερὰ λέγονται, ἢ πτωχικά. διὰ τοῦτο. ἢ τοῖς Κληρικοῖς. ὡς Ἱεροῖς ἀποδιδόσθωσαν. ἢ τοῖς γεωργοῖς. ὡς πτωχοῖς. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄρχουσι, μηδέτερον ἔστι τούτων, οὔτε Ἱεροῖς δηλαδὴ, οὔτε πτωχοῖς. ἴσως δὲ ἐκχωρεῖται ἀπεμπωλεῖσθαι, ἢ διότι δύναται εὐμαρῶς ἡ Ἐκκλησία πάλιν ἐπαναλαβεῖν αὐτὰ ἐξ αὐτῶν, ἐὰν θελήσῃ, ἢ φανῇ, εὐημεροῦσα, ὡς τῶν μὲν, ὑποχειμένων, τῶν δὲ πανομένων. ἀπὸ δὲ τῶν ἀρχόντων, οὐκέτι τοῦτο ἴσχει ποιῆσαι. ἡ δὲ ρχ'. Νεαρὰ Ἰουστίνου διορίζει ὥστε μόνον ἀπρόσοδα, ἀλλὰ ἢ εὐπρόσοδα ἀκίνητα πολλάκις ἐκδίδεσθαι, πρὸς δὲ ἢ ἱερὰ σκεύη ἐκποιεῖσθαι, ἢ ὑποτίθεσθαι δι' αἰτίας, ἃς καταγράφει ἤγουν, εἰς ἀναλύσιν, τυχὸν, αἰχμαλώτων, ἢ ἄλλων παρεμφερῶν χρείαν. Ἔξι δὲ ἢ ἃ τῶν κινητῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐφεῖται πιπράσκεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ κλήρου, οἷον σῖτον, ἔλαιον, ἢ ἄλλα σπέρματα (Βλάσαρις, ε. κεφ. ιϚ'. (3) Ἦσαν γάρ τινες νηπιόθεν τῷ Θεῷ τάχα ἀ-

ρυ νηπιόθεν λαβόντα): ἀλλὰ ἢ Μοναχὸν ὄντα ἐκτὸς χειροθεσίας Ἐπισκοπικῆς, ἢ τῶ οἰκείω Ἡγουμένω, (εἴγε δηλαδὴ ἢ αὐτὸς Ἱερεὺς ὢν, διὰ Ἐπισκοπικῆς χειροθεσίας εἰς προεδρίαν Ἡγουμενείας προήχθη) ἐπ' ἄμβωνος ἀναγινώσκειν ἐν τῇ Συναξει.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (α)

Οὐ δεῖ Κληρικὸν ἐν δυσὶ καταττεσθαι Ἐκκλησίαις, ἐν τῇ κλήσει γὰρ, ἢ ἐκλήθη μενέτω, κατὰ τὸν Ἀπόστολον. καὶ τοι ἐντισιν ὀλιγανθρωποις χωραις, παραχωρεῖται τὸ τοιοῦτον.

ΚΑΝΩΝ Ις'. (β)

Οὐ δεῖ Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν, λαμπροῖς, ἢ σηρικοῖς (1) ἀμφιέννυσθαι ἱματιοις, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀκροις αὐτῶν ἑτερύχροα προσιθέναι, ἢ μύρα, χρίεσθαι. οἱ δὲ ἐπιμένοντες τῇ τοιαύτῃ πολυτελείᾳ, καθὼς ἢ οἱ ἐγγελῶντες τῇ εὐτελείᾳ διορθοῦσθωσαν, ἢ ἐπιτιμάσθωσαν (2). οἱ γὰρ τὰ μαλακα Φορεντες, κατὰ τὴν Γραφὴν, ἐν τοῖς οἴκοις, κξ'.

ΚΑ-

(α) Ἄπος'. ιέ. τῆς ά. ιέ. ις'. τῆς ὅ'. έ. ά. Κορινθ'. ζ'. 20. 24.
(β) Τῆς ς'. κζ'. Γαγγρ. ιϐ'. Ματθαῖος ιά. 2.

χαὶ ἀφορισθώτες, οἵτινες εἶχον χειρὰν μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀδεμίαν δὲ εὐχὴν προχειρήσεως Ἀναγνώσεως, ἢ ἄλλως τῶ βαθμῶ Ἐκκλησιαστικῶ (Ζωναρ.), εἰ γὰρ εἶχον τὴν τοιαύτην χειρὰν διὰ χειροθεσίας τῶ ἐγχωρίου Ἐπισκόπου, καίτοι νηπιόθεν, ἐφέτο ἂν αὐτοῖς (κατὰ τὸν Βαλσαμ.) ἀναγινώσκειν.

(1) Σῆρες, ἔθνος τῆς μεγάλης Ταρταρίας, συνορεύων τῇ Κίνᾳ, ἤτοι τοῖς Σινοῖς, ὧν οἱ δρυμοὶ ἐπιτελοῦσι νῆμα λεπτὸν ὡς ἰσὸν ἀράχνης, διὸ καὶ τὰ Σηρικὰ ὅρα Μελέτιον Γεωγράφον (σελίδι 568. ἢ 570.). ὁ δὲ Ζωναρᾶς (ὡ ἢ Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορίᾳ αὐτῶ, σελ. 56. 54. τόμ. γ'.) ὡ τοῖς χρόνοις τῶ Ἰουστινιανῶ τῶ ά. Φησι, δύω Μοναχοὶ ἐξ Ἰνδίας ἀφικόμενοι ἤνεγκαν εἰς τὸ Βυζάντιον τὰ τῶν Σηρῶν νήματα, ἤγουν τὴν μέταξαν, ὡὰ τὰ τούτων τῇ κόπρῳ ὡθέμενοι, ἃ ἢ ὡ αὐτῇ μέχρι πολλῶ ζωρὰ συντηρήσαντες, εἰς σκώληκας αὖθις μετήμειψαν, καθὼς ἤδη τοῖς πᾶσιν εἰσὶ γνωριζόμενα. (2) Ὅρα ἢ Δευτερονόμιον κεφ. κϐ'. 11. περὶ τῆς ποικιλλότητος τῶν ἱματίων. ἢ Ματθαῖος, ιά. 8.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (α)

Οἱ ἐγχειρῦντες μὲν κτίζειν οἶκον εὐκτήριον (1), ἀπορῦντες δὲ τῶν πρὸς ἀπαρτισμὸν, κωλυέσθωσαν παρὰ τῦ Ἐπισκόπυ. οἱ δὲ εὐπορῦντες, παραχωρείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (β)

Οὐ δεῖ γυναῖκας ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν Ἐπισκοπείοις, ἢ ἐν Μοναστηρίοις " Ἀπρόσκοποι γάρ φησι γίνεσθε καὶ τοῖς ἔξωθεν. ὅθεν καθαιρεῖται ὁ μὴ ἐξοικίζων ταύτας. Καὶ ἐν Προαστείῳ (2) δὲ, εἰ τύχοι γυναῖκας, μηδόλως διακονείτωσαν παρεισιάζουσαι, εἰ ἀπελθῃ ἐκεῖσε Ἐπίσκοπος, ἢ Ἡγούμενος, ἕως ἂν ὑποχωρήσῃ ἐκεῖθεν.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (γ)

Εἴτις διὰ χρυσίου εἰσδέχεται τὲς προσερχομένους τῷ Ἱερατικῷ, ἢ μονήρει τάγματι, ἢ παυσάσθω (3), ἢ καθαιρείσθω. ὁ δὲ ἀνιερεὺς (4) Ἡγούμενος, μετατιθέσθω εἰς ἄλλο Μοναστήριον πρὸς τὸ ὑπο-

(α) Τῆς δ'. δ'. κθ'. τῆς αβ'. ά. (β) Τῆς ά. γ'. τῆς ς'. έ. τῆς ζ'. κβ'. ὅρα καὶ ά. Κορινθ'. ί. ζ 2. (γ) Ἀποστ. κθ'. τῆς δ'. β'. τῆς ς'. κβ'. κγ'. Βασιλ'. ιή. Ἐπιστολὴ Γενναδίου καὶ Τιμοθέου.

(1) Η', ολά. κεμιώη, ὡ βιβλ'. έ. τῶν βασιλικῶν τίτλῳ γ'. κεφαλ'. δ'. καὶ έ. (παρὰ Φωτίῳ τίτλ. γ', κεφ. ιδ'.), καὶ τίτλ. ια'. κεφ. ιά. καὶ γ'. διάταξις τῦ β'. τίτλυ τῶν Νεαρῶν θεσπίζει, " ὥστε τὸν βυλόμενον οἰκοδομῆσαι οἶκον εὐκτήριον, ἢ Ἐκκλησίαν, ἢ Μοναστήριον, διαλεγέσθαι περὶ τύτυ τῷ τῆς πόλεως Ἐπισκόπῳ, καὶ δωρεῖσθαι τὰ ἀρκοῦντα πρὸς τὴν λυχνοκαΐαν, καὶ τὴν ἱερὰν λειτυργίαν, καὶ τὴν ἀδιάφθορον τῦ τόπυ τήρησιν καὶ τὴν ἀποτροφὴν τῶν προσεδρευόντων; " καὶ τότε τὸν Ἐπίσκοπον τὸ πρᾶγμα πᾶσι φανερῦντα, δημοσίᾳ ἐκεῖσε προσιέναι, καὶ σὺν " εὐχῇ πηγνῦναι χαρακτῆρα. καὶ τότε τῦ ἔργυ ἄρχεται. (2) Τὸ προάστειον δὲ τῦτο, εἴτε τῆς Ἐπισκοπῆς ἐστιν, εἴτε τῦ Μοναστηρίυ.

(3) Ο' Β'. τῆς δ'. λέγει, καθαιρείσθω ὁ ἐπὶ χρήμασι χειροτονῶν. ὅτος δὲ λέγει, ἢ παυσάσθω, ἢ καθαιρείσθω. ἴσως ἂν ὁ τῆς δ'. λέγει περὶ τῶν χειροτονημένων. ὁ δὲ τῆς παρύσης, περὶ τῶν μόνον εἰς κλῆρον τατταμένων (προκεχειροτονημένων δηλαδὴ ὄντων) ἢ χειρομένων μόνον εἰς μετριώτερον τὸ ἀνόμημα. ἢ ἔποιτις ἂν ὅτι συμφωνεῖ τῷ ιή. τῦ Βασιλ'. ὅτος ὁ Κανών. (4) Ἐκ τύτυ γίνεται δῆλον, ὅτι ἐκχωρεῖται, καὶ ἀνιέρως γίνεσθαι Ἡγούμενος.

ὑποταγῆναι. Ὅσα δέ τις οἰκεῖα πράγματα ἀφιερώσῃ τῷ Μοναστηρίῳ μονάσας, ταῦτα μένειν (1) ἀναφαίρετα, κἂν ἐκεῖθεν ἔτος ὑποχωρήσῃ, (εἰ μὴ ἡ αἰτία εἴη ἐκ τῆς Ἡγουμένης).

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Οὐ δεῖ γίνεσθαι διπλᾶν Μοναστήριον. ὅσα δὲ ἕως τῆς νῦν ἐγένοντο, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς μεγάλης Βασιλείας διατυπώθωσαν. ἤγουν μὴ διαιτᾶσθωσαν ἐν ἑνὶ Μοναστηρίῳ, Μοναχοὶ, ἢ μονάστριαι (2), (μοιχεία γὰρ μεσολαβεῖ τὴν συνδιαίτησιν). μὴ ἐχέτω Μοναχὸς παρρησίαν πρὸς Μονάστριαν ἰδίᾳ προσομιλεῖν, ἢ ἀνάπαλιν, ἢ τὰ ἑξῆς.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (β)

Οὐ δεῖ ἀθετεῖν (3) τὸν Μοναχὸν τὴν ἰδίαν Μονὴν, ἢ ἐν ἑτέρᾳ ἀπερ-

(α) Τῆς ς'. μζ'. τῆς ζ'. ιή. κβ'.
(β) Τῆς δ'. δ'. τῆς αβ'. δ'. Καρθαγ'. πή. τῆς ζ'. ιθ'.

(1) Καὶ ἡ Δευτέρα Διάταξις τῆς ά. τίτλ. τῶν Νεαρ. διορίζει, ὅτι ἐὰν Μοναχὸς ἐάσας τὸ εἰς ὃ ἦν Μοναστήριον, ἀπέλθῃ εἰς ἄλλο· τὰ αὐτῆς πράγματα δέον μένειν τῷ πρώτῳ Μοναστηρίῳ. εἰ δὲ λάβοι αὐτὰ ὄπισθεν διὰ τὴν αἰτίαν τῆς προειρῆσθαι, εἰς οἰκείαν ὅμως ὑπηρεσίαν τούτοις ἧκιστα χρήσεται, ἀλλὰ πάλιν εἰς Μοναστήριον αὐτὰ προσαγαγεῖν ὀφείλει, ὡς ἅπαξ καθωσιωμένα. (2) Ὅρα ἢ τὴν ς'. διάταξιν τῆς, ά. τίτλ. (Φωτ'. τίτλ. ιά. κεφ. ά.) βλέπε ἢ τὸν Προφήτην Ζαχαρίαν, κεφ. ιβ'. 12. 13. χωρίζοντα τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γυναικῶν ὡς καιρῷ θρηνώδει. σκόπει ἢ Βασίλ. (κατὰ πλάτος ὁρῷ. λγ'. ἢ ὡ τοῖς κατ' ἐπιτομὴν, ὁρῷ σχ'. ἢ σπά.) ἢ Νικηφ'. (Κανόνα, κβ'.). εἰσίκασι δὲ οἱ κατοικοῦντες τὰ τοιαῦτα διπλᾶ Μοναστήρια, ἔξωθεν κατοικεῖν ἀλλήλοις, ὥστε ἢ ἀμφω ἀλλήλων ἀκούειν (Ζωναρᾶς δὲ, Βαλσαμών, ἢ ἄλλοι θέλουσιν ἓν εἶναι Μοναστήριον, ἀλλὰ συζυγεῖς τοὺς οἰκοῦντας.

(3) Κατὰ τρεῖς τρόπους διώκεται τις τῆς οἰκείας Μοναστηρίου, ἢ ὡ ἄλλῳ τίθεται Μοναστηρίῳ εἰς τὸ ὑποταγῆναι, ἤγουν Α'. μὲν, ὁ Ἡγούμενος, ἢ ἡ Ἡγουμένη διώκονται, οἱ ἐδέξαντο χρήματα παρὰ τῶν προσερχομένων εἰς τὸ μονάσαι (Καν'. ιθ'. τῆς ζ'.). Β'. δὲ, ὁ χωρὶς ἀναδόχου χειραμένος ἢ κείρας (Καν'. ε'. τῆς αβ'.). ἢ Γ'. ὁ πρὸ τῶν τριῶν χρόνων τῆς πείρας, χειραμένος ἢ κείρας (Καν'. έ. τῆς αὐτῆς αβ'.). ἀλλ' ἔτοι ἴσως ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπισκόπου φυγαδεύονται, ὁ δὲ ἁμαρτάνων, ἢ μὴ διορθύμενος

ἀπέρχεσθαι ἄνευ τῆς τοῦ Ἡγουμένου γνώμης, ἐκτὸς μόνον τοῦ ξενοδοχηθῆναι.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (α)

Οἱ Λαϊκοὶ συνεσθίοντες γυναιξὶν, ἀδιάβλητοί εἰσι μόνον μετ' εὐχαριστίας τῆς πρὸς Κύριον. ἐὰν ὅμως μεσολαβῶσι ἢ αὐτῶν ἐν ταῖς τραπέζαις σατανικὰ ἀσματα, ἢ λογισματα, ἢ διορθώσθωσαν, ἢ κρατειτωσαν ἐπ' αὐτοῖς οἱ τῶν πρὸ ἡμῶν Κανονες, διὰ τὰ τῆς Γραφῆς. τοὺς δὲ Μοναχοὺς, ἢ Ἱερατικοὺς, ὅτε συγγενεσι γυναιξὶ συνεσθίειν εἰκὸς, εἰ μὴ συμπαρεισιν εὐλαβεῖς ἄνδρες τε, ἢ γυναικες. οἱ αὐτοὶ δὲ ἢ ἐν Πανδοχείῳ, ἢ ἐν οἴκῳ τινὸς καταλῦσαι ἐξ ἀναγκης ἐκχωρεῖνται, ἐὰν τυχωσιν ἐν ὁδοιπορίαις (1).

ΟΙ ΤΗΣ

(α) Ἀποστ. μβ'. μγ'. τῆς ἁ. γ' Ἡσαΐου ε'. 12. ἢ ἁ. Κορινθ. 10. 31.

μενος, ἀλλὰ παράσσων ἢ σκανδαλίζων τὴν κοινότητα, ἀποβάλλεται τοῦ Φροντιστηρίου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προεξώτος. ὅρα Εὐεργετιν. σελίδι. 1098. ἢ Νικηφ. κγ'. τὴν σημείωσιν. Ἀπροκριματίσως δὲ ἀναχωρεῖ τις ἐκστασις, διὰ τὰς ἑφεξῆς αἰτίας. Α'. εἰ αἱρετικός ἐστιν ὁ Ἡγούμενος (ιζ'. Νικηφ.). Β'. εἰ βιάσασι γυναῖκες (αὐτόθ.). Γ'. εἰ κοσμικὰ παιδία μαθητεύονται γράμματα ἐν αὐτῷ τῷ Μοναστηρίῳ (αὐτόθ.). εἰ δὲ ἀλόγως ἀναχωρήσῃ, ἢ μὴ ὑποστρέψῃ, ἀφορίζεται ἐξ ἁ. τῆς αβ'. δ'.). ὁ δὲ μέγας Βασίλ. (τόμ. β', σελίδι 381. ὅρα κατὰ πλάτος, λς'.) διὰ μόνην μίαν αἰτίαν ἐκχωρεῖ τὸ ὑποχωρῆσαί τινα τῆς ἰδίας Μονῆς ἀπταίστως, ἤγουν διὰ τὴν βλάβην τῆς ψυχῆς, ὑποδηλωμένην τῷ Προεστῶτι, ἢ μὴ διορθωμένην. Καὶ τοῦτο μὴ μόνος κρινέτω, ἀλλ' οἱ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανοί. ὁ δὲ Νικόλαος Καν. ς'. ἢ δεσμῷ εἰς τὸ μὴ ἀναχωρῆσαι ὅτε βλαπτόμενος, παρ' ἐκείνῳ εἰ ὑποβληθῇ φησι, μὴ ὅλως φροντιζέτω.

(1) Τὸν δὲ Μοναχὸν ἀνέκδοτον φησιν ἡ τοῦ χαρτοφύλακος Πέτρου διάλεξις (παρὰ τοῖς Συνοδικ. πρακτικ. τόμ. ἁ. σελ. 23. ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὴν ἐπιτομὴν τῶν Καν'. τμήματι δ'. ἐπιγραφῇ β'. ἢ ὡ τῷ ϛ', τόμ. τῶν αὐτῶν πρακτικῶν, σελ. 1001.) δέγεσθαι παιδία ἀπὸ βαπτίσματος, ἢ κρατεῖν στεφάνους γάμων, ἢ ὡς ἀναδόχον ἐν αὐτοῖς, ἢ ὡς εὐλογοῦντα αὐτούς.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΝΑΩ ΑΓΙ-ας ἁγ μεγαλης Συνοδε, Πρωτης ἁγ Δευτερας λεγομένης, Κανονες ἑπταικαίδεκα.

Προθεωρία περὶ τῆς αὐτῆς Συνόδε.

Ἡ Πρώτη ἁγ Δευτερα, ἔτι δὲ μεγαλη ἁγ ἁγία λεγομένη Σύνοδος τῶν, τιή, Πατέρων, γέγονε μετὰ, οὲ. ἔτη τῆς ζ'. Βασιλεύοντος μὲν Μιχαὴλ Γιὲ Θεοφίλε τὲ εἰκονομάχε, Πατριαρχέντος δὲ τὲ Φωτίε (1), ἀθροισθεῖσα ἐν τῷ κατὰ τὴν Κωνσαντινούπολιν Ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποσολων. ἐν ἔτει ἀπὸ Χρισὲ. ωξά. Ἐπιγράφεται δὲ. Α'. ἧ Β'. καί τοι μία ὖσα, εἴγε ἐπὶ μὲν τῆς ἁ. αὐτῆς συνελεύσεως, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συμβᾶσαν ξάσιν τῶν ἑτεροδόξων, ὁδὸν ἤνυσαμ. ἐπὶ δὲ τῆς Β'. συνεγράφησαν οἱ Κανονες οἵδε.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Μήτε οἰκοδομὴν γίνεσθαι Μοναξηρίε, μήτε ἐπισασίαν Ἡγεμονείας ἐν αὐτῷ αὐτὲ τὲ οἰκοδομήσαντος, χωρὶς τῆς γνώμης ἧ τῆς ὀφειλομένης εὐχῆς τὲ Ἐπισκόπε, ἀλλὰ τὸ μὲν Μοναξηριον, οἰκοδομεῖσθαι. ἐν βρεβίῳ (2) δὲ καταγραφεῖσθαι (3) αὐτό τε, ἧ τὰ ἐν

(α) Τῆς δ'. δ'. κθ'. τῆς ς'. μθ'. τῆς ζ'. ιζ'.

τα αὐτός. (1) Μελέτιος Ἀθηνῶν (Ἐκκλησιαστικ. Ἱστορία τόμ. ζ'. σελ. 293, 294.) παρ' ᾧ κεῖται ἧ ὅτι ὁ Νικόλαος Ῥώμης λοιδορικὴν αὐτὴν καλεῖ ἧ ψευδοσυνοδον. ὁ δὲ Βαλσαμ. ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κατὰ ταύτην ἐξηγήσεως, ἧ οἰκουμενικὴν αὐτὴν καλεῖ ἧ κατὰ τὲ Πατριάρχυ Ἰγνατίε συγχρειτεῖσθαι λέγει. καθὼς ἧ ὁ αὐτὸς Μελέτιος (αὐτ βι ὥθα ἀνωτερω.). (2) Λατινικὴ ἡ λέξις. Βρέβιον γὰρ κατ' ἐκείνους, τὸ τέμνω. σύντομος ἢν ἀπογραφὴ, ἧ Κώδιξ, ἧ κατάσιχον τὸ Βρέβιον. (3) Ἅμα δηλαδὴ αὐτῷ τῷ οἰκοδομεῖσθαι.

τὰ ἐν αὐτῷ ἀφιερωθέντα, ἢ τῇ Ἐπισκοπῇ ἐναποτίθεσθαι τὸ τοιοῦτον βρέβιον. ἐπεὶ ἐκεῖ αὐτῶν ὁ ἀφιερώσας (1) κυριεύει, (ὡς τῷ Θεῷ ἀνατεθέντων), ἀλλὰ τὸ Ἐπισκοπεῖον.

ΚΑΝΩΝ Β'.

Οὐ δεῖ χειρεσθαι Μοναχὸν ἄνευ παρρησίας τῆ εἰς ὑποταγὴν αὐτοῦ ἀναδεξομένου (2) θεοφιλοῦς ἀνδρὸς (3), ἢ Μονῆς προεστῶτος. ἢ καθαιρείτω μὲν ὁ χειρας (4), ὁ δὲ χειραμενος, εἰς Μοναστήριον, ὃ ἂν ὁ Ἐπίσκοπος δοκιμάσῃ, εἰσαγέτω πρὸς ὑποταγήν.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Οἱ τὰς ὑΦ' ἑαυτὰς Μοναχὰς ἀποδιδράσκοντας (5) τῆς Μονῆς μὴ ἀναζητοῦντες ἐμμελῶς κατὰ Προεξῶτες ἐπιτρεψαι, ἢ ἀναχτήσασθαι τὸ γενοφηκὸς (6) ἀφοριζόνται. εἰ γὰρ ὁ ἀλόγων ζώων τὴν προσασίαν ἐγχειριζόμενος, ἢ τὰ ποίμνια καταμελῶν, οὐκ ἀτιμώρητος· πολλῷ μᾶλλον ὁ τῶν Χριστοῦ θρεμμάτων.

ΚΑ-

(α) Τῆς δ'. δ'. τῆς ζ'. ιθ'. καὶ. Καρθ. πή.

(1) Εἴτ' ἂν ὁ δομήτωρ τοῦ Μοναστηρίου. (2) Ἐξ ἀνάγκης μεγάλης γίνεται ὁ αὐτὸς ἢ χειρευς ἢ ἀναδεχος, μὴ ὄντος δήλονότι. (Συμεὼν Θεσσαλον. περὶ μετανοίας, κεΦ. σεδ'.). (3) Ὅρα τὸν Ἀσκητικὸν λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλ. ἵνα μὴ τὸν ἅπαξ ἀρχόμενον. Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες. ὦ ὡς τὰς ἀρετὰς ἐκλέγειν δεῖ τὸν Ἡγούμενον καταγράΦει. ὅρα ἢ τὴν Φιλοκαλ. ὡς τῶν ιθ'. κεΦ. τοῦ Καλλιστ. σελ. 1026. (4) Κατὰ δὲ τὸν Πηδάλιον, παραΦαίζοντα Διατύσιον τὸν Ἀρσαγ. (εἰς τὸ ς'. κεΦ. περὶ τῶν πελαγιῶν τάξεων. Τόμ. α' σελ. 211.) ἢ δεῖ σχῆμα Μοναχὸν Ἐπίσκοπον διδόναι· ἀλλ' ἢ μόνον Πρεσβύτερον. Φησὶ γὰρ ὁ ἅγιος αὐτόθι. Τελεστὴν αὐτοῖς (τοῖς Μοναχοῖς) ἐδωρήσατο χάριν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία, καίτινες αὐτοὺς ἠξίωσαν ἀΦιερωτικῆς ἐπιτάξεως ἀρχιερατικῆς, (ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱεραρτικαῖς τάξεσιν) ἀλλ' ἱερατικῆς· ὑπὸ τῶν ὁσίων Ἱερέων. Καίτοι ἡ πατριαρχικὴ πρᾶξις (παρὰ τὸ Χρυσὰ θῶ ἐις τὸ συντάγ'. σελ κε' καὶ) ἢ τὸ τοῖς Ἀρχιερεῦσι δηλαδὴ συνδίδωσι τὸ χειρεῖν Μοναχούς· ἀλλ' ἔοικεν ἀξιοπιστότερα εἶναι τὰ τοῦ Διατυσίου. (5) Ἀπόδρασις τῶν Μοναχῶν ἡ ἀναχώρησις ὀνομάζεται ἐκ τοῦ ἰδίου Μοναστηρίου· ὡς τῶν Φυγάδων δέλεαρ, ἢ τῶν Φυλακὴ ὅλως πασάντων τὰ δεσμὰ ἢ Φυγόντων λαθραίως ἐστί. (6) Ὅρα τῆς ζ'. τοῦ, καὶ. τὴν σημείωσιν.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Περὶ τῶν καταλιπόντων τὰς ἑαυτῶν Μονὰς ἐν καιρῷ διωγμοῦ, ἢ μετὰ τοῦτον μὴ ἐπανελθόντων, ἀλλὰ τὸ τῆς ὑποταγῆς σκῆπτρον διασπώντων, ὅτι σὺν τῷ ὑποδεξαμένῳ τούτους ἀφορίζονται ἐκτὸς εἰ μή, ὡς μαρτυρημένοι ἐπ' ἀρετῇ, διορίζοιντο ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἐπὶ καταστάσει ἀγαθῇ Μονῆς τινὸς ἑτέρας, ἢ κοσμικῆς οἰκίας ἢ ἄλλου τινός.

ΚΑΝΩΝ Ε'.

Τριετίαν (1) δοκιμαζέσθωσαν τοὺς μοναζοντας, ἢ τοῦτο κρατεῖν παντὶ τρόπῳ. ὅσοι δὲ ἢ ἐν τῷ κοσμῷ κατὰ Μοναχοὺς ἔζων, ἀπόχρη ἢ ἐξαμηνον δοκιμασθῆναι, ὥσπερ ἢ τοῖς βαρέως νοσήσασι κολοβοῦται ὁ χρόνος. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα διαπραξάμενος ἡγούμενος, ὑποτασσέσθω. ὁ δὲ μοναστὰς, ἐν ἑτέρᾳ μονῇ παραδιδόσθω, τὴν Μοναχικὴν ἀκρίβειαν διατηρεῖν.

ΚΑΝΩΝ ς'. (β)

Πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὁ Μοναχὸς πρὸ τοῦ μοναστῆναι, δύνασθαι (1) ὡς βούλε-

(α) Τῆς δ'. δ'. τῆς ζ'. ιθ'. καὶ. Καρθ. πή.
(β) Πράξ. Ἀποσ. δ'.

(1) Σημείωσαι ὅτι ἡ ιγ'. διάταξις τοῦ α'. τίτλ. τῶν Νεαρ. τρία ἔτη διορίζει ἢ αὕτη παραμένειν δοκιμάζοντας τοὺς τοιούτους ἐν τῷ Μοναστηρίῳ μετὰ τῶν κοσμικῶν ἀμφίων, περὶ ὧν ὅρα ἢ Νικολάου (α'. σημ'.) ἐκ τούτου δὲ τοῦ Καν'. ἐκ ἀποδεκτέαν ἔστεται εἶναι τὴν ρκγ'. Ἰουστιν. Νεαρὰν, τὴν ἐπὶ τῷ Ἡγεμόνῳ ἐπιτρέπουσαν τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας τοῦ μέλλοντος μοναστὴν, μόνον ἐὰν γνωρίζεται, ὡς φησιν, ὅτι εὐθεμιτῷ τύχῃ ὑποκείται. ὅρα ἢ σημείωσιν ἐν τῷ μέ. τῆς ς'. ἐκ τούτου συνάγεται ἔτι ἢ ὅτι ὁ δοκιμάζων ἐν Μοναστηρίῳ κοσμικὸς ἔλαχε ἐν τοῖς τῆς τριετίας μὴ ἀποκαρῆ, ἤτοι αὐτὸς μὴ ἀποσκόμενος τῇ ἀδελφότητι, ἢ ἐκείνης αὐτῷ, παρανόμως τοῦ λοιποῦ τὴν μετ' ἐκείνων συναυλίαν ποιεῖται.

(2) Ἡ'. ρκγ'. Νεαρ. τοῦ Ἰουστιν. κεφαλ. εἰς δ'. βιβλ'. τῶν βασιλικῶν, τίτλ. α'. (παρὰ Φωτ' τίτλ. ια'. κεφ. α'.) διορίζει ὥστε. ἔλαχε ὁ ἀποκαρεὶς, ἔχων ἡλικ. πρὸ τῆς ἀποκάρσεως, ἐκ ἀφῆκε κλῆρον εἰς αὐτὸν, δύνασθαι ἢ μετὰ ταύτην διελεῖν εἰς ἐκείνους τὴν ἰδίαν οὐσίαν ἢ ἑκάστῳ προσκληρῶσαι τὸ νόμιμον μέρος ἀκαινοτόμητον. συγκαταριθμεῖσθαι μέ-

τρ.

βέλεται, κατὰ νόμους δηλαδὴ (1) διαθέσθαι. μετὰ γάρ τοι τὸν μοναχὸν, οὐκέτι αὐτὸς, ἀλλὰ τὸ Μοναστήριον ἐκείνων ἁπάντων κυριεύει (2). Εἰ δέ τις Φωραθείη κτῆσιν ἔχων μετὰ τὸ καρῆναι, ὁ ἡγού-

---

τοι καὶ κοινὸν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν, οἷον ἐὰν ἔχῃ τρεῖς υἱοὺς, συμποσοῦσθαι καὶ αὐτοὺς ὥστε γίνεσθαι τέσσαρα πρόσωπα, καὶ ἑπομένως, καὶ μέρη τέσσαρα, καὶ τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ τῷ Πατρὶ τέταρτον μέρος, λαβεῖν τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀδιάθετος εἶναι ἀποθνῄσκων τῷ Μοναστηρίῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἡ ἐκείνου ὕπαρξις διανεμέσθω. ὁ δὲ Ζωναρ. καὶ Βαλσαμὼν βέλεσι τὴν διανομὴν ταύτην τὴν κατὰ κληρονομίαν, οὐ μόνον τοῖς παισὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς γονεῦσιν ἐξαπλοῦσθαι. ὅρα καὶ τῆς ὠ Γάγρα, Κανὼν ιε'. ιϛ'. Ἄλλως δὲ ἐκ πλαγίας συγγενεῖς οὐκ ἀναγκάζονται ποιεῖν κληρονόμους οἱ μοναζοντες, ἄνευ τῆς οἰκείας προαιρέσεως. ἀπὸ δὲ τῶν ὧν ἐκτήσατο ὡ τῷ Μοναστηρίῳ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ Μοναστηρίου, οὐ δύνανται κληρῶσαι τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ἢ γονεῦσι, καθὼς καὶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ Κληρικοὶ, (Καρθ. μ'.). τὰ δὲ ἀπὸ κληρονομίας, ἢ τινος ἄλλης φιλοτιμίας κτηθέντα ὑπὸ τῶν τοιούτων Μοναχῶν, δύνανται (γνώμῃ τοῦ Ἡγεμόνος) κληροδοτεῖσθαι τοῖς ἑαυτῶν συγγενέσιν. ἐκ τῶν Κληρικῶν γὰρ ἦγον ἐκ τοῦ προειρημένου, μ'. Κανόν. τῆς Καρθ. δυνάμεθα συμπεραίνειν καὶ τὰ τῶν Μοναχῶν. λέγει γὰρ καὶ ὁ Νόμος, „ ἐκ τῶν ὁμοίων δεῖν ἑκάστῳ κρίνειν τὰ ὅμοια. λέγει δὲ καὶ ὁ μέγ. Βασιλ. (ὅρῳ κατὰ πλάτ. ἐρωτ. θ'.) „ τὸν ἐξερχόμενον τῶν ἰδίων σκοπῷ τοιούτῳ (ἦγον τὸν προαιρούμενον μονάσαι) οὐ χρὴ καταφρονητικῶς περὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ διακεῖσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι πάντα μετὰ ἀκριβείας λαβόντα, ὡς τῷ Κυρίῳ λοιπὸν ἀφιερωμένα, μετὰ πάσης εὐλαβείας οἰκονομεῖν, εἰδότα, ὅτι οὐκ ἀκίνδυνόν ἐστιν, ὅτε τὸ προσαφεῖναι τοῖς οἰκείοις, ὅτε τὸ διὰ τοῦ τυχόντος οἰκονομεῖσθαι. κξ'. εἰ δὲ ἀγνώμονές τινες συγγενεῖς αὐτοῦ κρατοῦσι τὰ αὐτοῦ, εἰπάτω μὲν αὐτοῖς ὅτι ἀφοσιοῦσι ταῦτα κρατοῦντες, μὴ μὴν δικάζεσθαι περὶ αὐτῶν ἐπὶ δικαστηρίων ἐξωτικῶν, κατὰ τὸ, τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον (Ματθ. ε'. 40.) ὡ δὲ τοῖς κατ' ἐπιτομὴν ὅρ. (ρπζ'.) ἀναγκαῖον λέγει τοὺς οἰκείους ἀποδιδόναι τὰ ἐπιβάλλοντα τοῖς προσερχομένοις τῷ Κυρίῳ, καὶ μηδὲν ὑφαιρεῖν. ἵνα μὴ τῷ κρίματι τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑποπέσωσιν. ὅταν δὲ διανέμωνται, μὴ ἔξωσαν παρόντες οἱ κύριοι τούτων τῶν διανεμομένων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται. (1) Ἦγον εὐσεβέσι, καὶ γνησίοις, ἀλλὰ μὴ νόθοις παισὶ καταλιπεῖν. (2) Ἀλλὰ τοῦτο γίνεται (Φησὶν ὁ Ζωναρ.) ὅταν μὴ παῖδας, ἢ γονεῖς ἔχῃ. οἷς ἀναγκάζεται τὸ σύμμετρον μέρος καταλιπεῖν.

Ἡγέμονος, ἢ ὁ Ἐπισκοπὸς πωλησάτω αὐτὴν ἐπὶ παροικίᾳ πολλῶν, καὶ διανεμάτω τοῖς πτωχοῖς· τὸν δὲ ὑπασπίσαντα ταύτην, ἐπιτιμίῳ πρασήκοντι σωφρονισάτω.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Μὴ ἐνεργεῖν τὸν Ἐπίσκοπον ἴδιον (1) Μοναστήριον ἐπὶ καταλύσει τῆς ἰδίας Ἐπισκοπῆς. εἰ δὲ τοιοῦτόν τι γένηται, αὐτὸς μὲν τῷ προσήκοντι ἐπιτιμίῳ ὑποβαλλέσθω· τὸ δὲ καινουργηθὲν ὑπ' αὐτοῦ ὡς εἰ μηδὲ Μοναστήριον ἐγένετο ὅλως, τῇ Ἐπισκοπῇ προσκυρούσθω (2) ὡς ἰδιοκτήτου ταύτης.

ΚΑΝΩΝ Η'. (β)

Περὶ τῶν εὐνεχιζόντων ἑαυτοὺς, ἢ ἑτέρους, αὐτοχειρίᾳ, ἢ ἐξ ἐπιταγματος, ἢ διὰ νοσημα, ὅτι καθαιρεῦνται οἱ Κληρικοὶ, ἀφορίζονται δὲ οἱ Λαϊκοί.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (γ)

Ὅτι μηδένα ἄνθρωπον ἢ ἀταχτεῦντα, δεῖν Ἱερεῦσι τύπτειν ἀμέσως, ἢ ἐμμέσως, ἐπεὶ καθαιρεῦνται. διὰ δὲ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμίων ἢ τῶν κατὰ τόπους ἀρχόντων, (τὸν παντελῶς ἀνυποταχτεῦντα) ἐδεμία κωλύμη σωφρονίζεσθαι.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (δ)

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, εἴτε τι ὑφαρπάσωσί τινες, εἴτε εἰς ἀνιερον χρῆσιν ἀποχρήσωνται, καθαιρεῖσθωσαν παντελεῖ καθαιρέσει. ἐκ δὲ τῶν ἔξω τοῦ Θυσιαστηρίου, εἰ μὲν μόνον εἰς κοινὴν χρῆσιν.

ἤτοι

(α) Τῆς δ'. κς'. (β) Ἀπος'. κά. κβ'. κγ'. κδ'. τῆς ά. α'.
(γ) Ἀπος. κζ'. Ἀντιοχ'. ε. Καρθ. νζ'. ξϛ'. οϛ. πγ'. ϙϛ'. ϙζ'.
(δ) Ἀπος. οϐ'. ογ'. Νισσ. ή. Νησευτῶν, κβ'.

---

(1) Ὁ Βαλσαμ. λέγει, ὅτι ἐὰν ἡ Ἐπισκοπὴ μὴ ἔχῃ κίνδυνον, ἢ βλάβην, δύναται ὁ Ἐπίσκοπος ἐξ ἰδίων (ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῶν περισσευόντων τῇ Ἐπισκοπῇ) ἀνακαινίσαι τὰ διαφθαρέντα Μοναστήρια, καὶ ἐκ βάθρων ἀνεγεῖραι, καθὼς καὶ τῶν Πατριαρχῶν Φώτιος μὲν, ὠκοδόμησε τὴν τοῦ Μαγνηλ Μονὴν, ὁ Ἀλέξιος δὲ, τὴν τοῦ Ἀλεξίου. καὶ ὁ Θεοφύλακτος τὴν περίβολον τῶν Ῥαφιανῶν. καὶ ἄλλοι ἄλλας. (2) Ἐγγραφέσθω, ἢ προσνεμέσθω.

ἤτοι ἑαυτοῖς, ἢ ἄλλοις παράσχωσιν, ἀφοριζέσθωσαν (1). εἰ δὲ καὶ κλέψωσιν, ὡς Ἱερύσυλοι παιδευέσθωσαν (2). τὸ μὲν γὰρ ἰδιώσασθαι ταῦτα, συλῆσαί ἐστι τὰ ἅγια. τὸ δὲ χρήσασθαι εἰς ἀνιερον χρῆσιν, βεβηλῶσαί ἐστιν αὐτά.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Τὰς κοσμικὰς ἀξίας, ἢ φροντίδας ἀναδεχομένους κληρικοὺς, καθαιρεῖσθαι· οὐδεὶς γὰρ δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, κατὰ τὴν γραφήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ς'. Συνόδου καθαιρέσεως τοὺς ἐν τοῖς εὐκτηρίοις οἴκοις ἔνδον οἰκείας ὄντας λειτουργοῦντας, ἢ βαπτίζοντας κληρικοὺς, μὴ ὄντας ἀποκεκληρωμένους (3) παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ, ἢ ἡμεῖς ἐκείνοις συμψηφίζομεθα, ἀφορίζοντες καὶ τοὺς ἐν τοιούτοις συγκοινωνοῦντας (4).

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Οἱ πρὸ συνοδικῆς ἐξετάσεως ἀποσχίσαντες ἑαυτοὺς τῷ ἰδίῳ ἐπισκό-

(α) Ἀπ. ε'. πα. πγ'. ὅρα καὶ Ματθ. ε'. 24.
(β) Ἀπ. λά. τῆς δ'. καὶ. τῆς ε'. λά. νθ'.
(γ) Ἀπ. λά. τῆς δ'. καὶ. τῆς ε'. λά. λδ'. τῆς αθ'. ιθ'. κ'. κβ'. ἀντιοχ'. ε. Γάγγρ. ε'. Καρθαγ. α. ια. ξς'.

(1) Ἐνδέχεται τοὺς αὐτοὺς εἶναι, ἢ ἀφιερώσαντας, ἢ δεσπόζοντας, ἢ εἰς τὴν ἀνιέρου χρῆσιν μεταχειριζομένους τὰ ὡς τῷ θυσιαστηρίῳ ταῦτα, ἢ διὰ τοῦτο, ὑ λέγονται κλέπτεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ κοινοῦσθαι μόνον, οἷά εἰσι μάλιστα τὰ εἰς ἰδιάζοντας εὐκτηρίους οἴκους, ἢ καὶ εἰς καθολικὰς ἐκκλησίας, ἢ ναοὺς μοναστηρίων. ὡς γὰρ ἐκείνοις μόνον ἅγια εἰσὶν, ὡς δὲ τοῖς μοναστηρίοις, ἢ ἅγια, ἢ ἱερὰ (βαλσαμὼν ἀποκρ. γ'.) καὶ τοι ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἑαυτῷ νοσφισάμενος Ἀνανίας, θανάτῳ κατεδικάσθη (πρᾶξ. Ἀποστ. ε. 3. 4. 5.). (2) Οἱ Ἱερόσυλοι ἔλαττον κανονίζονται τῇ μοιχῇ (ὅρα Γρηγόρ. Νύσσης. ἡ. ζ. ὁ δὲ μοιχὸς, ιε. ἔτη ἀφορίζεται (Βασιλ. νη'). Ἀτιμαζόμενοι τοίνυν οἱ Ἱερόσυλοι, δίκαιοι ἂν εἶεν καθαιρεθῆναι (κατὰ τὸν Βαλσαμ.), κληρικοὶ δηλονότι τελοῦντες. (3) Τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ διωρισμένοι, ἢ ἐκκεχωρημένοι, ἢ ἐπιστεραμμένοι, καθὼς φησι Ζωναρᾶς. (4) Δῆλον ὅτι λοιποὶ ὑποτίθενται οἱ τοιοῦτοι εἶναι, ἃ μόνον δὲ εἰς τοιούτους εὐκτηρίους οἴκους ἀλλὰ καὶ εἰς παντὶ ἀκαθιερώτους οἰκίσκους, ἢ εἰς πλοῖα ἔτι, δι' ἀντιμηνσίων ἐκτελοῦνται τὰ τῆς

σκόπε, ἢ μὴ μνημονεύοντες αὐτῦ ἐν τῇ Μυσαγωγίᾳ. ὡς δῆθεν ἐπ' ἐγκλήμασί τισιν αἰτιώμενοι αὐτόν. οἵτε ἄλλως τυτοις (1) συγκοινωνοῦντες Ἱερατικοὶ, καθαιρῶνται. ἰδιῶται δὲ, ἀφορίζονται παντελῶς (2) τῆς Ἐκκλησίας, ἕως ἂν διορθωθῶσι.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Τὰ αὐτὰ ὥρισαν ἢ περὶ Ἐπισκόπων ἀποστησάντων τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν. ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Τὰ αὐτὰ ἢ περὶ Μητροπολιτῶν, ἢ τῶν λοιπῶν τὴν τῦ Πατριάρχυ κοινωνίαν μισούντων ἐσφράγισαν. ἐκτὸς εἰ μὴ αἱρεσίν τινα δημοσίᾳ κηρύττοι. τότε γὰρ, ἢ πρὸ συνοδικῆς καταχρίσεως ἀποτειχιστέον ἐκείνυ, ἢ ἃ μόνον τῇ Κανονικῇ ἐπιτιμήσει ὑπ' αὐτοῖ κείσονται, ἀλλὰ ἢ τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ὀρθοδόξοις ἀξιωθήσονται. ΚΑΝΩΝ ΙΣ'. (γ)

Ζῶντος ἔτι τῦ Ἐπισκόπε, ἐκ ἀντεισακτέον ἄλλον, ἐκτὸς εἰμὴ ἐκεῖνος, ἤτοι ἐκὼν παραιτηθῇ (3), ἢ Κανονικῶς καθαιρεθῇ, ἢ ἔξω τῆς ἰδίας Ἐπισκοπῆς ὑπὲρ τὸ ἐξάμηνον χρονοτριβεῖ, ἄνευ Βασιλικῆς (4), ἢ Πατριαρχικῆς προσαγῆς, ἢ βαρείας νόσυ.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (δ)

Καί τοι ἔξιν οἱ, ἀπὸ Λαϊκῶν, ἢ Μοναχῶν ἀθρόον εἰς Ἐπισκοπὴν

(α) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω. (β) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω.
(γ) Σαρδικ. ια'. Καρθ. ιθ'. πϛ'. (δ) Ἀποσ. π'.

τῆς Ἱερωσύνης πάντα. (Ἁρμενοπλ. ἐπιτομ. Καν'. τμήματι ϛ'. ἐπιγραφ. ε'. σχόλ. Νεαρᾶς ιε'. Λέοντος τῦ Σοφῦ) ἀλλ' ἀθέατα τῦ Ἐπισκόπε κατὰ τὰς Κανόνας. (1) Τοῖς ἀποσχήσασιν ἑαυτὰς δηλαδὴ ἐκείνυ. (2) Ἔξιν ἀφορισμὸς, ἢ τὸ μόνης εἴργεσθαι τῆς μεταλήψεως τῶν θείων μυστηρίων. ἔστι δὲ ἢ τὸ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας εἶναι. ὃν παντελῆ ὠνόμασαν, ὡς βαρύτερον (Ζωναρ.). ὅρα ἢ τὴν α'. σημείωσιν τῦ α'. Ἀποστόλων. (3) Διὰ τὴν αὐτῦ ἀπραγμοσύνην ἴσως, εἴτ' ἂν ἀνεπιτηδειότητα (ἢ ὅρ. επιστολ. τῆς γ'. Συνόδυ.).

(4) Ὁ, τε Βασιλεὺς, ἢ ὁ Πατριάρχης Κανονικῶς ἢ ὑπὲρ τὸ ἐξάμηνον ἐμποδίζυσι τῷ Ἐπισκόπῳ τὴν εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν ἀπέλευσιν, ὅταν θέλωσιν.

πὴν ἀνήχθησαν (1). ἀλλ' ὁ νόμος τὸ σπάνιον (2), οἱ ὧν ἐπισκοπήσοντες, ἀποπληρέτωσαν τῶ λοιπῶ ἐν ἑκάστῳ τάγματι πρότερον τὸν νενομισμένον (3) χρόνον.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΙΕΡΑΣ Συνόδου τρεῖς Κανόνες.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Βασιλείου, καὶ τῶν ἱερέων αὐτοῦ, Λέοντος, καὶ Ἀλεξάνδρου, ἐσεμνύνων καὶ αὐτῶν (4), καὶ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, συνέξη καὶ ἑτέρα Σύνοδος, τπ'. (5) Πατέρων ἐν τῇ Βασιλευούσῃ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας, ὅτε παρῆσαν καὶ Πέτρος Πρεσβύτερος Καρδηνάλης, καὶ ἄλλοι δύο τοποτηρηταὶ τοῦ Ἰωάννου Πάπα Ρώμης, (οἳ καὶ τὴν εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον προϋπάρξασαν ἐνίδρωσιν τοῦ Φωτίου ἐπε-

(1) Οἱ ἀπὸ λαϊκῶν εἰσὶ χειροτονηθέντες. ὁ Νεκτάριος. ὁ Ἀμβρόσιος, ὁ Ταράσιος, ὁ Νικηφόρος, καὶ ὁ Φώτιος, ὁ παρὼν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ. (2) Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου τὸ ῥητὸν τοῦτο (ὡς τῶν Γραικολατίνων εἰς τὰ Φῶτα, σελ. 932 633.

(3) Ἠρωτήσάν τινες πόσος ἂν εἴη ὁ νενομισμένος χρόνος, καὶ ἤκουσαν, ὅτι ἀδιόριστός ἐστιν. εἰ μὲν γὰρ, λέγουσιν ὅτι ἑπτὰ ἡμέραι εἰσὶ, συνάγοντες τοῦτο ἐκ τοῦ περὶ Ἱερωσύνης λόγου Γρηγορ. τοῦ Θεολόγου. οἱ δὲ ὅτι τρεῖς μῆνας συνταγέντω μετὰ τῶν Κληρικῶν, καὶ εἶτα ἐπισκοπείτω, ἐπάγοντες μαρτυρίαν τὴν ρκϛ'. Νεαρ. τοῦ Ἰσεσιν. ἤτις ἐπὶ τῶν πεπαιδευμένων μὴ παρατηρεῖσθαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν τοῦ καιροῦ διορίζει, Αὐτὸς δὲ βλέπε καὶ τὸν ι'. τῆς Σαρδικῆς καὶ τὸν ϛ'. αὐτοῦ σημείωσιν.

(4) Ὅρα Ἀρμενόπουλον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κατ' αὐτὸ ἐπιτομ. τῶν Κανόνων· καὶ τόμῳ ϛ'. τῶν Συνοδικῶν πρακτικῶν πράξει ξ'. σελ. 972. ἐνθα καὶ ἀναγράφει αὐτῶν τῶν Βασιλέων. (5) Ἄλλοι ἀριθμοῦσι τοῦτες, τπγ'. ἕτεροι δὲ, τπθ', ἄλλοι δὲ, υε'. ὅρα καὶ τὸν Βουνίνιον εἰς τὸν ἡλίου περὶ Τριάδος, κατὰ πλάτος περὶ ταύτης τῆς Συνόδου ὁμιλοῦντα.

πεσΦράγισεν, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων θρόνων οἱ τοποτηρηταὶ), ἔπειτα ἀπὸ Χρισοῦ, ωοθ', ἥτις καὶ τὴν ζ'. Σύνοδον ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ὀνομάζεσθαι ἐκύρωσε (μὴ δεχομένων τάτε πρότερον ἔτε τῶν ἀνατολικίων, ἔτε τῶν δυτικῶν (1) καὶ τοι περιεπόντων αὐτῆς τὰ δόγματα), καὶ τὴν κατὰ Φωτίε τροχειρονίαν ἐκύρωσε (2).

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Τὰς οἱωσδήποτε ἐπιτιμηθέντας παρὰ τοῦ ἐν τῇ Ρώμῃ Πάπα, ὅτως εἶναι καὶ παρὰ τοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινοπόλει Πατριάρχου. καὶ τὰς παρὰ τοῦ Πατριάρχου ὁπωσδήπως δεδεσμημένας, ὡσαύτως εἶναι καὶ παρὰ τοῦ Πάπα, σωζομένων ἀεὶ τῶν πρεσβείων (3) ἐκείνῳ τῷ τῆς Ρώμης θρόνῳ.

ΚΑΝΩΝ Β'.

Ὅτι οὐ δεῖ τὸν καταλθόντα Ἐπίσκοπον εἰς τὸν Μοναχικὸν βίον, ἀντιποιεῖσθαι πάλιν τῆς Ἀρχιερατικῆς ἀξίας (4).

(α) Ἅπος. ιϛ'. ιγ'. λϛ'. Ἀντιοχ. ϛ'. Σαρδικῆς ιδ'.

---

(1) Ὅρα ἐν τοῖς Συνοδικοῖς, τόμ. ϛ'. εἰς τὴν ε' πρᾶξιν σελ. 965.

(2) Μελέτιος Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τόμ. ϛ'. σελ. 316. ἀλλὰ καὶ τοι οἱ Λεγάτοι τοῦ, ἡ. Ἰωαν. Πάπα Ρώμης ἐγραΦως ἐν τῇ ε'. πράξει ταύτης τῆς Συνόδου ἀνεθεμάτισαν τὰ κατὰ τοῦ Φωτίου ἔν τε Βυζαντίῳ ἐπὶ Βασιλείου Βασιλέως, ἔν τε Ρώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Πάπα πραχθέντα. καὶ ἐπεκύρωσαν αὐτὸν γνήσιον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, καὶ τὴν Σύνοδον ταύτην οἰκουμενικὴν καὶ ἁγίαν ἐπεΦήμησαν, καὶ τοὺς προσθήναι, ἢ ἀΦελεῖν τολμῶντας ἀπὸ τοῦ ἀρχῆθεν παραδεδομένου ἡμῖν Συμβόλου τῆς πίσεως, τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι παρεδωκαν. (ὅρα Συνοδικ. πρακτικ. τόμ. ϛ'. σελ. 969. 971. 972.). οἱ ἐΦ' ἡμῶν μέντοι Λατῖνοι ἐλεγχόμενοι εἰς τὰ ἀνωτέρω, εἰ μὲν διαστρεΦουσι τὰ ὡς αὐτῆ πραχθέντα. οἱ δὲ, μηδὲ ὑποσῆναι ὅλως ταύτην ἐθέλουσι (Μελέτ. Ἀθην. Ἐκκλησιαστ. Ἱστορ. σελ. 317, τόμ. ϛ'. ὅρα καὶ Δοσιθ. σελ. 730.

(3) Τῆς προτιμήσεως δηλαδὴ τῶν πρωτομίων. Ἀλλὰ ταῦτα παρηγνῶντο τότε ὅτε τὰ καθ' ἡμᾶς πρὸς ἐκείνους συνεΦώνουν. νῦν δὲ ἀσυμβατα πάντη τελοῦσιν. (4) Οἱ μὲν, θέλουσιν εἶναι, ὁ ἀπὸ Ἀρχιερέως γενόμενος Μοναχὸς, καὶ μὴ ἔχοντι ἔγκλημα κωλυτικὸν, εἰ καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ δεσπόζειν, καὶ διδάσκειν, ἐπὶ τὸ δεσπόζεσθαι, καὶ διδάσκεσθαι μεταβῆναι, οὐ δύναται τὰ λοιπὰ τὰ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐκτελεῖν, ἰσχύει ὅμως τὰ τοῦ

Πρε-

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Περὶ Λαϊκῶν ἀρχόντων τῶν τυπτόντων, ἢ Φυλακιζύντων Ἐπισκόπους ἀκαιτίως, ἢ συμπλασαμένων αἰτίαν, ὅτι ἀναθεματίζονται (ι).

(α) Ἀπος'. νε.

Πρεσβυτέρου, ἐπεὶ ἢ αὐτὸς ὁ Πρεσβύτερος, γνόμενος Μοναχὸς, ἢ παύεται τὰ τῦ Πρεσβυτέρου ἐνεργῶν ἔτι δὲ ἢ διότι, ὁ κ'. τῆς ς'. ὁ ιή. Ἀγγύρ. ὁ, ἡ. τῆς α'. καταβιάζοντες τὸν Ἐπίσκοπον ἀπὸ τῦ τῆς Ἐπισκοπῆς ἀξιώματος. ἢ κωλύσωσιν ἀπ' αὐτῦ τὴν τῦ Πρεσβυτέρου Ἱεροπραξίαν. οἱ δὲ, βέλονται τὸν τοιῦτον μὴ δύνασθαι μήτε τὰ τῦ Πρεσβυτέρου πράττειν, προβαλλόντες τοῦ τε κθ'. τῆς δ'. Ἱεροσυλίαν λέγοντα τὴν τοιαύτην κατάβασιν, ἢ τὴν ὀργὴν ἀπόκρ. Νικολ'. ὡ ἢ φησιν, ὡς περ ὁ παραιτέμενος Ἱερεὺς ὅτε πρὸς τοῖς ἄλλοις, θυμιᾶν δύναται, ὅπερ ἔργον μάλιστα τῦ Διακόνου· οὕτω κἀνταῦθα ὁ παραιτησάμενος τὴν Ἐπισκοπὴν, ὃ ἢ αὐτὸ μόνον, ἔγκλημα ἐστιν αὐτῷ ὡς παράνομον, δηλαδὴ τὸ παραιτήσασθαι. (ἢ ὅρα ἐπιστολὴν τῆς γ'. Συνόδου) οὐκ ἐκτελεῖ τὰ τῦ Πρεσβυτέρου. οἱ γὰρ ἀνωτέρω Κανόνες τὰ διωρισμένας αἰτίας καταβιάζοντες τοὺς Ἐπισκόπους εἰς Πρεσβυτέρους, οὕτω ἢ ὧδε εἰς ἐπιχειρήματα τῶν θελόντων τὴν κατάβασιν ἱκανῦσιν αἱ παραληφθεῖσαι αὐτοῖς μαρτυρίαι. ὁ δὲ Βαλσμ. (ἑρμην'. τῦ γ'. Ἀγγύρ.) ὅτε τοὺς ἐξ ἀσθενείας, ἢ βίας τινὸς ἀποκαρύτας Ἐπισκόπους. (μόνον οὐ πᾶς τῦτο καταδεχθῶσιν) ἐκχωρεῖ ἐκτελεῖν τὰ λοιπὰ τὰ τῶν Ἐπισκόπων. ἢ τὸν τὸ τῦ σαυροφόρου δὲ σχῆμα φορέσαντα (ἢ μόνον δηλαδὴ τὸν μεγαλόσχημον) Ἐπίσκοπον, ἥκιστα βέλεται εἰς τύπον, τὰ τῦ Ἐπισκόπου πράττειν, καίτοι ἀρράβωνα ὄντα τῦ μεγάλου σχήματος ἢ κατ' αὐτὸν τὸν Βαλσμ. ἢ κατὰ τὸν Συμεών, κεφ. κ'. σελ. ξιϛ. ὅρα ἢ Βλάσαριν (εἰς τὸ ε. κεφ. κθ'.) τὰ αὐτὰ βελόμενον.

(ι) Εἰ δὲ ἢ πάνυ εἴη εὐπρόσωπος ἡ αἰτία, ὧδε ὁ τὴν μεγίστην ἀρχὴν λέπων, ἐκδικεῖν ταύτην δύναται τὴν αἰτίαν. ἀλλὰ δεῖ τῇ Συνόδῳ ἀνατεθῆναι, ἢ μόνη χρὴ εἶναι ἐξεῖναι ἢ κολάζειν τῶν Ἐπισκόπων τοὺς ἁμαρτάνοντας. (βλάσαρ. εἰς τὸ τ. κεφ. ια'.) καθαιροῦσα δηλαδὴ ἐκείνους πρότερον, εἶτα παραδιδοῦσα τοῖς ἐξωτικοῖς κριτηρίοις, κατὰ τὸν ε'. Ἀντιοχ'.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝ ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ Συνόδε, ἐκ τῆς πρὸς ἅπαντας τὺς Μητροπολίτας, ἢ τὸν Πάπαν Ῥώμης (1) ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς, κατὰ Σιμωνιακῶν, Κανὼν εἷς.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ὁ Γεννάδιος ἤκμασεν ἐπὶ Βασιλέως Λέοντος τῦ ἐπιλεγομένε Μακέλλε, προχειρισθεὶς Πατριάρχης μετὰ τὸν Θάνατον Ἀνατολίε τε ἐν τῇ δ'. Συνόδῳ παρυσιάζοντος (2), ἢ τινος αὕτη ἡ Ἐπιστολὴ, εἰς τάξιν Κανόνος ἐχρίθη παρὰ τῆς ς'. οἰκημενικῆς Συνόδε, ἐν Κανόνι αὐτῆς, β'. μετὰ γὰρ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιδημήσης τότε Συνόδε Ἐπισκόπων, ογ'. ταύτην συνεχρότησε.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ἔξω, ἢ ἔξιν (3) ἀποχήρυκτος, ἢ πάσης Ἱερατικῆς ἀξίας τε, ἢ λει-

(α) Ἅπος. κθ'.

(1) Ἴσως δὲ ἦν ἔτος ὁ πρὸ τῦ Φιλίκος σιμπλικίε. (2) Ἀναζωσθι περὶ αὐτῦ ἢ Νικηφόρου Καλλίστου, ἐν βιβλίῳ, ιε. κεφαλαίῳ, λβ'.

(3) Τὸ μὲν ἔξω ἀντὶ τῦ, γινέσθω ὑπὸ τῶν ἐκδικούντων φησὶ τὺς νόμυς, ἢ τὺς Κανόνας. τὸ δὲ, ἢ ἔξι, ἢ τὸ, κἂν μὴ ἐλέγχηται καθ' ὑπερβολὴν ἐξι ἐκφρασθήνται ἢ ἀγωνισικώτερον, καθὼς προέφημεν ἢ ἐν τῇ γ'. σημ. τε, κς'. τῆς ς'. ὅρα ἢ Εὐστράτιον Ἀργυρὸν περὶ τύτε τῦ ἀγωνισικώτερον, ἐν τῷ περὶ Ἁγιασμῦ τῦ μυσηρίε, τμήματι ϛ'. σελ. 229. ἡμεῖς γὰρ, ἢ τὺς ἀναξίως τῶν Ἱερέων, Ἱερεῖς γνωματεύομεν, κατὰ τὸ τῦ θείε Χρυσοσόμε γνωμάτευμα (λόγῳ, ϛ' εἰς τὴν πρὸς Τιμόθ. ϛ'. Ἐπιστολ.). ἤγεν, „ πάντας μὲν ὁ Θεὸς ἐ χειροτονεῖ, διὰ πάντων δὲ ἐνεργεῖ. Ἄθρει δὲ ἢ τὴν δ'. Σύνοδον, Καν'. ϛ'. ἢ τὸν ἅγιον Τα-

ράσι-

λειτουργίας ἀλλότριος, ἢ τῇ κατάρᾳ τῦ ἀναθέματος ὑποκείμενος ὅς τε τὴν Ἱερωσύνην κτᾶσθαι διὰ χρημάτων οἰόμενος, ἢ ὁ ταύτην παρέχειν ἐπὶ χρήμασιν ὑπισχνούμενος, εἴτε Κληρικὸς, εἴτε Λαϊκὸς, καὶν ἐλέγχηται, καὶν μὴ ἐλεγχηται τῦτο ποιήσας. διὰ γὰρ χρημάτων τὴν προβολὴν ποιουμένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐκ οἶδα εἰ ἐπιφοιτᾷ τῷ προχειριζομένῳ κατὰ τὴν φωνὴν τῦ κηρύγματος (1), ἢ ἐχὶ μᾶλλον συλλέγεται ἡ τῦ ἁγίυ Πνεύματος χάρις, ὅτι ἐδὲ οἷόν τε συμβιβασθῆναι ποτὲ τὰ ἀσύμβατα. ἐδὲ Θεῷ συμφωνῆσαι τὸν Μαμωνᾶν, ἢ τὸς τύτῳ δυλεύοντας, δυλεύσαι Θεῷ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ Ῥώμης Ἀδριανὸν Ἐπιστολῆς, κατὰ Σιμωνιακῶν. Κανὼν εἷς.

Προθεωρία περὶ τύτυ.

Ὁ Ταράσιος ἐπεσκόπησεν ἀμέσως πρὸ τῦ ὁμολογητῦ Νικηφόρυ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνυ, ἢ Εἰρήνης τῆς Μητρὸς αὐτῦ· ὃς ἢ τὴν ζ'. Σύνοδον συναθροΐσαι αὐτὸς ἔπεισεν. ἣ τινος ἢ τὴν τοιαύτην κατὰ Σιμωνιακῶν Ἐπιστολὴν, ὡς Κανονικὴν ἡ Ἐκκλησία ἀπεδέξατο, ἢ κεῖται ἐν τῇ, 896. Σελ. τῦ. β'. τόμυ τῶν Συνοδικῶν, ἢ ἐν τῷ β'. τόμῳ τῶν πανδεκτῶν. Καὶ ἐν ἑτέρᾳ δὲ Ἐπιστολῇ, ὁ αὐτὸς ἅγιος, τόμ. β'. τῶν Συνο-

ράσιον, ἐὰν ἐλεγχθῇ, λέγοντας, καταχρίνεται. διάτι τῦτο ἢ αὐτὸς ἴστος ὁ ἅγιος Γενναδίος, παραχατιὼν ἀποφαντικῶς μὲν ἔ, διασκεπτικῶς δὲ φθέγγεται, ἐκ οἶδα εἰ ἐπιφοιτᾷ ἡ χάρις τῦ Πνεύματος, κξ'.

(1) Καθὼς κηρύττει ἐκφώνως ὁ Ἀρχιερεύς, Εὐξώμεθα ὑπὲρ αὐτῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις, κξ'.

Συνοδικῶν. Σελ. 899. πρὸς τινα Ἰωαννην Πρεσβυτέρον Ἡγούμενον, καὶ ἀναχωρητήν, περὶ τῆς σιμωνιακῆς γραφῶν. πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀποδείκνυσιν ὅτι, ὁ ἐπὶ χρήμασι χειροτονήτας ἢ χειροτονηθεὶς, ἐὰν μετανοήσῃ, δεκτὸς ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ· ἐνεργεῖν μέντοι τὰ τῆς Ἱερωσύνης οὐ δύναται, ἀλλὰ ξένος ἐστὶ καὶ χεχωρισμένος ταύτης, ὡς μὴ ἀνεπιλήπτως κατὰ τὸν Ἀπόστολον. (α)

ΚΑΝΩΝ Α'. (β)

Οἱ ἐπὶ χρήμασι χειροτονοῦντες ἢ χειροτονηθέντες ὡς Σιμωνιακοὶ, ἂν ἔχωσι μερίδα, ἢ Κληρονομίαν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ὧν ἡ δυσσεβὴς αἵρεσις βαρυτέρα τῆς αἱρέσεως τῶν Πνευματομάχων. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὐτοὶ δὲ, ὡς δεσπότῃ, οἵτε πωλοῦντες τὴν χάριν, καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ἑαυτοῖς θέλουσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον δοῦλον· καὶ ἵνα ἁμαρτάνωσι τοῖς βλασφημίαις ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια τὸν Χριστὸν, ἢ, τόγε ἀληθέστερον εἰπεῖν, παρεοίκασιν Ἰούδᾳ τῷ προδότῃ τοῦ Χριστοῦ, ὁμουσίου ὑπάρχοντος τῷ Πνεύματι.

ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΕΝ Η ΠΡΟΕΞΗΡΧΕΝ Ο ΜΕΓΑΣ Κυπριανὸς, ὁ καὶ Ἱερομάρτυς. Κανὼν εἷς, ὃς διαλαμβάνει ὅτι καὶ τοὺς αἱρετικοὺς, καὶ τοὺς σχισματικοὺς δεῖν ἀναβαπτίζεσθαι.

Προθεωρία ταύτης.

Γ'τη ἡ Σύνοδος προγενεστέρα ἐστὶ πασῶν τῶν Συνόδων, Α οἰκουμενικῶν τε, καὶ τοπικῶν. γέγονε γὰρ, ἐπὶ Δεκίου, κατ' ἐρώτησιν Ἰοβιανοῦ τινος Ἐπισκόπου, ἐπὶ ἔτει ἐνὶ.

ΚΑ-

(α) Α'. Τιμοθ. κεφ. γ'. 2.
(β) Τὰ αὐτὰ τοῖς ὡ τῷ τοῦ ἁγίου Γωνναδίου. Πράξ. Ἀπος'. ἡ. 21.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (α)

(1) Περὶ τῶν αἱρετικοῖς ἢ σχισματικοῖς βεβαπτισμένων, προσφέρομεν γνώμην τὴν παλαιὰν ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἡμῶν, μετὰ πάσης ἀκριβείας, καὶ ἐπιμελείας δεδοκιμασμένην, καὶ ὑφ' ἡμῶν φυλαττηθεῖσαν. ἣν καὶ ὑμῖν νῦν κοινούμεθα, ψηφιζόμενοι διαπαντὸς ἰσχυρῶς, καὶ ἀσφαλῶς κρατεῖν, ὥστε μηδένα βαπτίζεσθαι δύνασθαι ἔξω τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἑνὸς ὄντος βαπτίσματος, καὶ ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. δεῖ δὲ τὸ, τε ὕδωρ τοῦ βαπτίσματος, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως (ἀνάγκη γὰρ καὶ χρίεσθαι τοὺς βεβαπτισμένους) ἁγιάζεσθαι ὑπὸ Ἱερέων. ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς οἱ ἔξω τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας βαπτίζοντες, οὐκ εἰσὶν Ἱερεῖς, ἀλλ' Ἱερόσυλοι, καὶ ἀκάθαρτοι, καὶ ἁμαρτωλοί. ὅπερ ἂν αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν, ὡς Ἱερόσυλοι, οὐδὲ ἄλλοις δύνανται δοῦναι φησὶ γὰρ ἡ Γραφὴ, » Καὶ παντὸς, οὗ ἐὰν ἅψηται, ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον

(α) Ἅπος'. μς'. μζ'. ξή. τῆς ε'. ζ'. τῆς ς'. μέ. Λαοδικείας μή. Ἀριθμ. 19. 22. Παροιμ'. θ'. 18. Ψαλμ. ρμ'. Ματθαῖος 12. 30. α'. Ἰωάννου 2. 18. 19.

(1) Καὶ ὁ μέγας Βασίλειος ὠ'ῷ ά. αὐτοῦ Καν'. τοῦτον φαίνεται δεχεσθαι τὸν Κανόνα, καὶ ἡ ς'. Σύνοδος ἐπισφραγίζει αὐτὸν ὠ τῷ ϛ'. αὐτῆς Κανόνι. καὶ ὁ ἅγιος Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ὁ Κανονικὸς, συμφωνεῖ αὐτῷ κατὰ τὸ βαπτίζεσθαι πάντας τοὺς αἱρετικοὺς (ὁρα Μελέτιον Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορ'. τόμ. α'. σελ. 249. ἡ δὲ καὶ ἡ ζ' ἔοικε Καν'. αὐτῆς ζ'. μὴ ὡ πᾶσι τοῦτον τετηρηκυῖα, ἀλλ' ὡς ἐκεῖσε εἰπομεν, οἰκονομίᾳ μᾶλλον ἐκείνῃ ἐχρήσατο, ἢ ἀκριβείᾳ, ἣν ἀκριβέιαν αὖτη ἀραρότως ἐφύλαξε. καίτοι οἱ πλείους ἐξηγηταὶ τῶν Κανόνων ὡς διωθισμένην ὑπὸ τοῦ ϛ'. Κανόνος τῆς ς'. Συνόδου τὸν τοιοῦτον Κανόνα κρίνουσιν. ἔτινες ὁ. τῆς ς'. ὁρα καὶ τὴν ὑποσημείωσιν. ἀλλ οἱ ταυτης Πατέρες, ἐπ' ἀν τῆς περὶ τὸ Κυπριανὸν, ὀγδοήκοντα πρὸς τοῖς τέσσαρσι (κατὰ τὸ Βλάσαρ. ὠ τῇ ἀρχῇ τοῦ οἰκείου Νομοκα'.) γελῶντες, ἑκάστου αὐτῶν εἰς ἐπιχειρήματι χρησάμενοι, (ὡς κεῖται ἀναγραπτα ὠ'ῷ εἰς κατα πλατος) πρὸς τὸ ἀποδεῖξαι, ὅτι ἄδεκτον τὸ τῶν αἱρετικῶν, καὶ σχισματικῶν βαπτισμα, πολλὴν τὴν ἰσχὺν ὠ τῷ μέρει τούτῳ ἐοικασιν ἔχειν. Ὁρα δὲ αὐτος καὶ Δοσιθεος δωδεκαβιβλ. περὶ ταυτης τῆς Συνόδου, ὠ σελιδι. 53.

„ θαρτον ἔσαι. Φησὶ δὲ ἡ ἀλλαχθ ἡ αὐτὴ, Ἀπὸ ὕδατος ἀλλο-
„ τριθ ἀποσχεσθε, ἢ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίητε. Καὶ πα-
„ λιν ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλὸς μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μθ, εἰ ἦν
ὅτε καθάραι τὸ ὕδωρ, ὅτε ἁγιάσαι τὸ ἔλαιον δύνανται, πῶς ἂν
βαπτίσαιεν οἱ τοιοῦτοι; οἵτινες ἢ ἐχθροὶ εἰσὶ τθ Κυριθ. „ ὁ γὰρ
μὴ ὢν μετ' ἐμοθ, φησὶ, κατ' ἐμοθ ἐστὶ. ἢ ἀντίχριστοι δὲ οἱ αὐ-
τοί. Καὶ νῦν δὲ ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασι . . . . . ἐξ ἡμῶν
„ ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. τοίνυν τὸ βάπτισμα αὐτῶν,
ἀδεκτον ὑπάρχει.

ΟΙ ΣΕΠΤΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΘΕΣΠΕΣΙΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ (1) ΣΥΝΟΔΩΝ

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ Μητροπόλει τῆς Γαλατίας Σύνοδος, Ἡ προγενεστέρα ἐστὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. εἶχε δὲ ἔξαρχος, Οὐϊτέλιον Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, Ἀγρικόλαον Καισαρείας, Βασιλέα Ἀμασείας τὸν Ἱερομάρτυρα, ἢ Μαρκέλλον τῆς αὐτῆς Ἀγκύρας. ὑπῆρξε δὲ ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστθ, τιδ'. (2). ζήτη-

(1) Τοπικαὶ ὠνομάσθησαν, ἅτε μιᾶς μόνον ἐπαρχίας Ἐπισκόπων πρὸς τὸν αὐτῶν Μητροπολίτην συνελθόντων, εἰς βεβαίωσιν τῶν ὁρισθέντων ταῖς προλαβούσαις Συνόδοις, ἢ πρὸς καθαίρεσιν τῶν ὑπεναντίας αὐτῇς τολμησάντων ἰσῶσαι. ἢ περὶ Κανόνων ἢ ζητημάτων εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν συντελούντων τῆς Ἐκκλησίας, (Βλάσαρ. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρεσθεωρίας τῶ ἑαυτῶ Νομοκανόνι.), διατὶ δὲ ὠνομάσθησαν οἰκουμενικαὶ αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, ἔλεπε τὴν ἡμετέραν ὑποσημείωσιν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, σελίδι, 35. (2) Κατὰ τὸν Βαρώνιον παρὰ Μελε-

ζήτησις δὲ ἦν ἐν αὐτῇ, πῶς προσδεκτέον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοὺς ἀρνησαμένους, ἢ πάλιν μετανοήσαντας.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Οἱ τῇ ἀληθείᾳ ἢ μὴ τὸ δοκεῖν (1), ὑποβληθέντες ταῖς βασάνοις (2), ἢ διὰ τοῦτο μὴ ὑπομείναντες, ἀλλὰ θύσαντες Πρεσβύτεροι, ἢ εἶτα ἐπαναπαλαίσαντες (3), μονῆς καθέδρας ἀτίμου ἀπολαυέτωσαν, ἢ μηδὲν Ἱερατικὸν τελείτωσαν, ἀλλ. ὅτε ὁμιλείτωσαν. (4)

ΚΑΝΩΝ Β'. (5)

Τὰ αὐτὰ ἢ περὶ Διακόνων ὁ Κανὼν οὗτος διατάττεται. μήτε κηρύττειν τούτους θελων (5). προσιθησι δὲ, ὅτι τοῖς Ἐπισκόποις ἐφείται, ἢ ἐπιτεῖναι, ἢ ὑφεῖναι τὴν ποινὴν περιεργαζομένοις τὸν ἐκείνων χαμαιτον, ἢ ταπεινώσιν πραότητος.

ΚΑ-

(α) Ἄπος'. ξϐ'. τῆς ἁ. ἱ. ιά. Ἀγκύρ. ϛ'. ϛ'. ιϐ'. Πέτρυ γ'. ί. Βασιλ'. μέ. οϛ'. πά. τῆς ϛ'. ρϐ'. Νύσσ. ϛ'. Ἀθανασ', ἐπις. πρὸς Ῥοφιανὸν Θεοφίλ. ϛ'.

(5) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω.

Μελετίῳ Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορ'. τόμ. ἁ. σελ. 337. ὅρ ἢ Δοσίθ. περὶ αὐτῆς, σελ. 976. (1) Τινὲς τῶν Χριστιανῶν ἐπὶ διωγμῷ, ἢ πρὸ τῆ πειραθῆναι τῶν βασάνων μαλακισθέντες, ὑπέδωκαν τῇ ἀσεβείᾳ. ἢ ἵνα μὴ δοκεῖν αὐθαιρέτως θύειν, ἔπειθον τοὺς ἀσεβεῖς, ὅπως τὸ δοκεῖν αὐτοὺς κολάζωσιν, ἀμὴν τῇ ἀληθείᾳ. (2) Φόβῳ τῶν βασάνων, γράφει ὁ Βλάσαρ. ἢ ὑ διὰ τὴν δριμύτητα μὴ ὑπομείναντες. ὡς ὁ Ζωναρ. φησι. (3) Αὖθις ἐπὶ τυράννων ὁμολογήσαντες, (Ζωναρᾶς). (4) Ἀντὶ τοῦ, διδασκέτωσαν, Ζωναρ. ἢ Βαλσαμ. τοῦτο ἐκλαμβάνουσι. (5) Εὕρηται ὡ ἄλλοις ἀντιγράφοις ἀντὶ τοῦ κηρύξαι ὁμιλεῖν ἢ κηρύξαι εὐχὴν, καθὼς διαλαμβάνει ὁ Σωκράτ. (Ἐκκλ. ϛ'. κεφ. ιά.) λέγων, ὅτι ὡ ὧ ὅ Συριανὸς στρατηγὸς περιεκύκλωσε τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν ὡ Ἀλεξανδρείᾳ, τοῦ συλλαβεῖν τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, προσάξας ὁ ἅγιος τῷ Διακόνῳ κηρύξαι εὐχὴν, αὖθις Ψαλμὸν λέγεσθαι παρεσκεύασε, προτρεψάμενος, μήτις βλάβη τῷ λαῷ γένηται. ἢ τόμ. ϛ'. τοῦ ἁγίου Ἀθανασ'. εἰς τὸν βίον αὐτοῦ τοῦ Ἀθανασίου, συγγραφέντα παρὰ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ, σελ. 76. . τὰ αὐτὰ, ἃ ἢ παρὰ τοῦ Σωκράτους γράφονται.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Περὶ τῶν παιδευθέντων, ἢ περισχισθέντων (1), ἢ δυνασείᾳ ἐπὶ χειρῶν, ἢ σώματός τι δεξαμένων (2) ἢ δι' αὐτὸ πεινθέντων, ὁμολογέντων τε ἑαυτὲς χρισιανὲς μέχρι τέλους, μὴ κωλύεσθαι τὲς τοιύτες τῆς κοινωνίας, ὡς ἐκτὸς ὄντας ἁμαρτίας.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

Περὶ τῶν πρὸς βίαν θυσάντων, ἢ ἢ δειπνησάντων εἰς τὰ εἴδωλα (3), φαυλοτέρῳ σχήματι, ἢ ἐσθῆτι λαμπρᾷ (4), ὅτι εἴργονται τῶν ἁγιασμάτων ἔτη ἕξ.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Περὶ τῶν πεινθιχῇ ἐσθῆτι, ἢ μετὰ δακρύων Φαγόντων, ὅτι ἢ αὐτοὶ μετὰ τριετίαν τῆς ὑποπτώσεως προσδεχεσθωσαν χωρὶς προσφορᾶς (5). Οἱ δὲ μὴ Φαγόντες, τῷ δ'. ἔτει μεταλαβετωσαν, ἢ ποιὰ δὲ τύτων μετάνοια ἐξεταζέσθω πρὸς τὸ Ἐπισκοπυ.

ΚΑΝΩΝ ς'. (δ)

Περὶ τῶν ἀπειλῇ μόνῃ θυσάντων (6) ἢ βραδυνάντων μετανοῆσαι

(α) Πέτρυ ιδ'. (β) τῆς ά. ιδ'. Πέτρυ. ά. β'. Ἀγκύρ. ς'. ή.
(γ) Τῆς ά. ιά. (δ) Ἀποσ. ξβ'. τῆς ά. ιά.

(1) Δῆλον ὅτι τὲς χιτῶνας.

(2) Ἐπὶ χειρῶν μέν, οἷον θυμίαμα, ἢ Θυμιατήριον, ἢ θυσίαν. ἐπὶ σώματος δέ, μιαρόν τι βῶμα, ἢ εἰδωλόθυτον.

(3) Εἰς τὲς εἰδωλικὲς ναύς. (4) Ἔδει γὰρ αὐτὲς δακνωμένυς τὴν ψυχὴν ἢ σκυθρωπάζοντας εἶναι, ὡς μεμιασμένων γευομένυς.

(5) Λέγει μὲν ὁ Κανὼν μετὰ τριετίαν τῆς ὑποπτώσεως, συνεύχεσθαι τὲς τοιύτες τοῖς πιςοῖς, ἢ διορίζεται δὲ μετὰ τῦτο, πότε μετασχεῖν τῶν θείων Μυςηρίων. Φανερὸν ὅμως, ὅτι πολυχρονιώτερον βραδύνυσιν οἱ τοιῦτοι εἰς τὴν μετάδοσιν, ἢ οἱ ἐφεξῆς. εἴ τινες εἰσὶν οἱ μὴ Φαγόντες. ὅτι γὰρ τῷ δ'. ἔτει μεταλαμβάνυσιν οἱ δ' ἀνωτέρω, τυτέσι οἱ Φαγόντες, τὸ λάχιςον τῷ έ. ἔτει μεταλήψονται. τῷ γὰρ δ'. συνήσονται μόνον, μὴ μεταλαμβάνοντες. (6) Ἡ τῦ Πατριάρχυ Μεθοδίυ διατύπωσις, τὲς νηπίυς ὄντας, ἢ εὐαίμαλωσία ἀσεβήσαντας. μετὰ ζ'. ἡμέραν ἀναγινωσκομένων ἐπ' αὐτοῖς τῶν ἱλασηρίων εὐχῶν, μόνον μύρῳ χρίεσθαι διακελευ-

σαι, ὅτι, εἴγε εἰς διάνοιαν ἐπιστροφῆς ἔλθωσι, κωλύονται τῆς θείας Μεταλήψεως ἕως ἐξαετίας. εἰδὲ ἐξοδεύειεν, ἐπὶ διορισμῷ (1), μεταλαβέτωσαν.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Περὶ τῶν συνεσιαθέντων ἐν ἑορτῇ ἐθνικῇ, ἐν τόπῳ τούτων ἀφωρισμένῳ (2), καί τοι ἴδια βρώματα, ὅτι μετὰ διετίαν ὑποπτώσεως δεκτέοι (3). ἐπὶ τούτοις τε, ἢ ὁ ἄλλος βίος παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ δοκιμαζέσθω.

ΚΑΝΩΝ Η'. (β)

Περὶ τῶν δὶς, ἢ τρὶς, ἐκ βίας θυσάντων, ὅπως τὸ ἕβδομον ἔτος μεταλαμβάνωσιν.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (γ)

Περὶ τῶν ἢ ἀναγκασάντων ἅμα ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρους. ἢ ἢ αἰτίαν γνωμένων (4) τῷ ἀναγκασθῆναι. ὅπως μετὰ δεκαετίαν μεταλαμβάνωσιν, ἐπιτηρεμένων ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἢ τῷ ἄλλῳ αὐτῶν βίῳ (5).

ΚΑ-

(α) Τῆς ά. ιά. (β) Τῆς ά. ιά. Ἀγκύρ. δ'. ἐ. ζ'. Πέτρου ά. β'.
(γ) Τῆς ά. ιδ'. Γρηγορ. Θαυματουργοῦ, ἡ.

κελεύεται. τοὺς δὲ ὡς ἡλικίᾳ τελείᾳ ὑπὸ ἀνάγκης καθυπαχθέντας, ἢ τεσσαρακοσὰς δύω νηστεύειν, ἢ γονυκλισίας ποιεῖν ὅση δύναμις τὸ, Κύριε ἐλέησον. ρ'. λέγειν καθ' ἑκάστην, ἢ ἕτω μυριζομένους μεταλαμβάνειν ἢ τῶν ἁγιασμάτων. τοὺς δὲ ἐκ προαιρέσεως αὐτομολήσαντας, δύω ὡσαύτως νηστεύειν, ἢ γονυκλισίας ποιεῖν ἑκάστης ἡμέρας ρ'. εἰθ' ἕτω χρίεσθαι, ἢ ὡς τῷ τέλει τοῦ βίου μεταλαμβάνειν (Εὐχολόγιον περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως ἐπιστρεφόντων, σελίδι, 463. ἢ Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων τόμ. ά. σελ. 31. εἰς τὸ Ἀρμενοπύλου τὴν ἐπιτομὴν τῶν Κανόνων, τμήματι ἐ. ἐπιγρ. δ'. ἢ τμήματι ϛ'. ἐπιγρ. γ'. σελ. 11. σχόλ.) Οὐκ ἀναβαπτίζεται δὲ ὅδε εἷς τούτων, ὡς ἀληθὲς ἅπαξ ποτὲ δεξάμενος βάπτισμα (Ἀποστόλ. μζ'. ἢ Βαλσαμὼν. ἢ Καρθαγ. νζ'.)

(1) Ὡς εἴγε ἀναῤῥωσθῶσι, τῷ Κανόνος πάλιν ἔχεσθαι, ἀφ' οὗ τοῦτον ἀπέλιπον. βλέπε ἢ τὸν, ἐ. τοῦ Νύσσ. ἢ τὴν τούτου ϛ'. σημείωσιν.

(2) Ἐν εἰδωλείῳ τυχὸν, ἢ ἄλλῳ τόπῳ, εἰς τελετὰς αὐτοῖς τοῖς ἐθνικοῖς ἀνειμένῳ. (3) Τὸ δεχθῆναι εἴτε εἰς μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων, εἴτε εἰς μόνην τῶν πιστῶν σύναξιν, παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ κεῖσθαι.

(4) Κρυπτομένους δηλαδὴ ἢ ἀγνοουμένους ὅτι Χριστιανοί εἰσι, δῆλος αὐτοὺς θεμένων. (5) Δῆλον ὅτι παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὥστε, ἢ ἀνέθη-

νει

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Ὅσοι ἐν τῷ καθίσασθαι εἰς διακονίαν, διεμαρτύραντο χρῆναι (1) γαμῆσαι, ἔτοι ἢ μετὰ τοῦτο, ἔξωσαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (2). ὅσοι δὲ τότε ἐσιώπησαν, καθαιρεῖνται γήμαντες.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (β)

Περὶ τῶν μνηστευθεισῶν κορῶν, ἢ παρ' ἄλλων μεθ' ἁρπαγῆς βιασθεισῶν (3), ὅτι ἀναγκαῖον ἀποδοθῆναι τοῖς μνήστορσιν (4).

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (γ)

Οἱ πρὸ τοῦ βαπτίσματος θύσαντες, μετ' ἐκεῖνο Ἱερῶνται.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (δ)

Χωρεπίσκοποι ἢ χειροτονοῦσι Πρεσβυτέρους, ἢ Διακόνους, μηδὲ Πρεσβυτέρους πόλεως ἐν ἑτέρᾳ παροικίᾳ (5), χωρὶς ἐγγράφου ἐπιτρο-

(α) Ἀποστ. κς'. τῆς δ'. ιδ'. τῆς ς'. ς'. Καρθ. ιθ'. λγ'.
(β) Τῆς δ'. κζ'. τῆς ς'. ηϛ'. Βασιλ. κϛ'. λ'. λη. μϛ'. νγ'. ξθ'.
(γ) Βασιλ. κ'. (δ) Τῆς α. ἡ. Νεοκαισ. ιδ'. Ἀντιοχ. ἡ. ί. Βασιλ. πθ'.

ναι, ἢ ἐπιτεθῆναι τὸν χρόνον τῆς ποινῆς. (1) Ἀντὶ τοῦ, ἀναγκάζονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Φύσεως μὴ δύνασθαι παρθενεύειν.

(2) Οὗτος ὁ Κανὼν ὠφαντίωται ἄλλοις Κανόσι, ἢ Ἀποστολικοῖς μὲν τοῖς, τῷ τοι μὴ πρόσχῃς αὐτῷ. ἐπιτρέπει γὰρ τοῖς Διακόνοις, ἢ μετὰ τὴν χειροτονίαν, ἐὰν εἰς γάμον ἔλθωσι, πάλιν λειτουργεῖν.

(3) Ἦγουν παρανόμως Φθαρεισῶν. (4) Εἰ βούλονται δηλον' ὁ μνήστορες δέξασθαι ταύτας, κατὰ τὸν κϛ'. Βασιλείου. μνηστεία δέ ἐστι, κατὰ τοὺς νομοθέτας. (παρὰ Βλάσαρι, εἰς τὸ γ'. κεφ. ιε'.) μνήμη ἢ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων, ἥτις μετὰ Ἱερᾶς τελουμένης εὐχῆς, ἢ λύεται, εἰ μὴ καθ' ἃς τρόπους ἢ τὸ τέλειον διασπᾶται συνεχέστιον. ὅρα δὲ ἢ κατὰ πλάτος περὶ μνηστείας, ἢ τοὺς τρόπους καθ' ἃν διαλύεται, ἢ ἄλλα περὶ αὐτῆς, ἐκ τῶν Ἀποστόλων τοῦ, ιζ'. τὴν α'. σημείωσιν.

(5) Εἰ ὡ τῇ ἑαυτῶν χώρᾳ μετὰ τῆς ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου χειροτονοῦσιν (Ἀρχιερεῖς πάντως ὄντες) Πρεσβυτέρους ἢ Διακόνους, πολλῷ μᾶλλον ὡ ταῖς χώραις ἐκείναις, αἳ ὐχ ὑπόκεινται αὐτοῖς, ὤφειλον τοῦτο ποιεῖν. ἴσως δὲ οἱ τοιοῦτοι Χωρεπίσκοποι ὡ μὴ τῶν ἑαυτῶν Χώρας, μόνῃ ψιλῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἐπισκόπου ἐχειροτόνων τοὺς ἐρημώνας Πρεσβυτέρους ἢ Δι-

πιτροπῆς τῦ Ἐπισκόπυ.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Τὺς ἀπεχομένυς χρεῶν Ἱερεῖς, ἢ Διακόνυς, δέον ἐφάπτεσθαι τύτων (1). εἰ δὲ μή, καθαιρῆνται. αὖθις γὰρ εἰ βέλοιντο, ἐγχρατευσάσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Εἰ παρὰ τῶν Πρεσβυτέρων τὰ διαφέροντα τῇ Κυριακῇ (2) ἐπωλήθησαν χωρὶς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ. ἀναχαλῶνται ταῦτα ὑπὸ τῦ Κυριακῦ. ἐπὶ δὲ τῇ κρίσει τῦ Ἐπισκόπυ ἐσὶν ἀπολαβεῖν, ἢ μή, τὸ τίμημα (3). πολλάκις γὰρ εὐπρόσοδα ὄντα τὰ πεπραμένα, πλείονα τύτῳ τὴν τιμὴν περιεποιήσαντο.

ΚΑΝΩΝ Ις'. (γ)

Οἱ μὲν, πρὶν εἰκοσαετεῖς (4) γενέσθαι, ἀλογευσάμενοι, 15. ἔτη κωλυέσθωσαν τῦ συνίσασθαι (5), εἶτα ἢ ἄλλα, 5. τῆς μεταλήψεως. ἐξεταζέσθω δὲ αὐτῶν ἡ μετάνοια, ἢ ὕτω τῆς Φιλανθρωπίας τυγχανέτωσαν. εἰ δὲ καταχόρως ἐν τοῖς ἁμαρτήμασι γεγόνασι, τὴν μακρὰν (6) ὑποπτωσιν ἐχέτωσαν. ὅσοι δὲ ὑπὲρ ταύτην τὴν ἡλικίαν, ἢ γυναῖκας ἔχοντες, μετὰ 30. μεταλαβέτωσαν. οἱ δὲ ὑπερβάντες τὸ 50. ἔτος, ἢ μετὰ γυναικῶν ὄντες, ἐν τῇ ἐξο-

(α) Ἀπος. να. νγ'. Βασιλ'. πς'. (β) Ἀπος'. λή. μά.
(γ) Νίσσ. δ'. Βασιλ'. ζ. ξγ'.

ἢ Διακόνυς, (Ὑποδιακόνυς γὰρ, ἢ Ἀναγνώσας, ἢ ἐφορκισὰς, ἢ χωρὶς τῆς ἐκείνυ ἀδείας ἐσφράγιζον). ὡ δὲ τῇ πόλει τῦ ἑαυτῶν Ἐπισκόπυ (ἥτις ἡ παροικία ἑτέρα ὑπὸ τῦ Κανόνος λέγεται) ἢ ἐγγράφω ἐκείνυ ἐπιτροπὴ ὤφειλον χειροτονεῖν, ἵνα μήτις εἴη ἀμφιβολία. ἦσαν δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν Χωρεπισκόπων ἢ Ἀρχιερεῖς (κατὰ τὸν, ί. Ἀντιοχείας), ἢ Πρεσβύτεροι, οἵτινες Πρεσβύτεροι ἢ πλείονα προνόμια τῶν ἄλλων Πρεσβυτέρων ἐκέκτηντο. ἀλλὰ ταῦτων ὁ ἑαθμὸς παντελῶς ἤδη ἠρακτήσω.

(1) Κατά τινας πάντως καιρὸς συνάξεως, διὰ τὸ ἀνυπόπτων, ἐφέλξσιν ἀπογεύσασθαι. (2) Κυριακὸν τὴν Ἐκκλησίαν νοητέον.

(3) Πάντως τὸν ἀγορασήν. (4) Δῆλον δὲ ὅτι χωρὶς γυναικῶν ὄντες ὡ τῷ τοιύτῳ τῶν ἀλόγων ζώων μιασμῷ. (5) Ὑποπίπτοντες μόνον δηλονότι. (6) Ἤγεν εἰκοσαετῆ χρόνον ὑποπτέτωσαν. τῦτον γὰρ οἱ πολιτικοὶ Νόμοι μακρὸν χρόνον καλῦσι (Ζωναρ.).

ἐξόδῳ τῶ ἀγαθῶ μετασχέτωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (α)

Τὺς ἀλογευσαμένυς, ἢ λεπρὺς ὄντα (1) ἤτοι λεπρώσαντας, τοῖς χειμαζομένοις (2) συνεύχεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (6)

Ὅσοι καταξαθέντες ἐπίτινι παροικίᾳ Ἐπίσκοποι, ὐκ ἐδέχθησαν ὑπ' ἐκείνης, ἐὰν ἑτέρας παροικίας ἐπέρχωνται, ἢ ξασεις ποιῶσιν, ἀφορίζονται (3). εἰ μέντοι βέλοιντο ἐν ᾧ ἦσαν πρότερον Πρεσβυτερίῳ καθέζεσθαι (4), μὴ ἀφαιρείσθωσαν τῆς τιμῆς. εἰ δὲ χἀχείσε τοῖς Ἐπισκόποις ξασιάζυσιν, ἐκκηρυχθήτωσαν (5).

ΚΑ-

(α) Ἀγκύρ. ις'. Νύσσ. δ'. Βασιλ'. ζ. ξγ'.
(6) Ἀπος'. λέ. λς'. τῆς ϛ'. λζ'. Ἀντιοχ. ιή.

(1) Τὺς τοιύτυς λεπρὺς ὀνομάζει ὁ Κανὼν, κατὰ τὸν Μωϋσῆν, βυλόμενος δηλαδὴ ἢ ἀκαθάρτυς τύτυς ἀποφῆναι. τὺς γὰρ λεπρὺς ἐκεῖνος ἢ ἀκαθάρτυς ὀνομάζει, (Λευϊτικ. ιγ'. 11.) ἐπιφερὼν δὲ ὁ αὐτὸς Κανὼν, ἤτοι λεπρώσαντας, ἐξηγεῖται σἰκειότερον ὅπερ εἴρηκεν ἀνωτέρω, λεπρὺς, ὡς εἰ ἔλεγον, ὅτι διὰ τὸ λεπρῶσαι, εἶτ' ὂν αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα μολύναι, διὰ τῦτο λέγομεν τὺς τοιύτυς, λεπρὺς, τυτέστιν ἀκαθάρτυς.

(2) Χειμαζομένυς τὺς δαιμονῶντας δέον ἡγεῖσθαι, οἳ ἢ ὠφελημένοι ὑπὸ τῦ παχυμέρυς καλῦνται εἰς τὴν μετάφρασιν Διονυσίυ τόμ. α. σελ. 202.), ἢ κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν Ἀποστόλων. (ὡς γὰρ αὐτοὶ ἐνεργυμένυς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων λέγυσιν, ὡ βιβλ'. ἡ. κεφ. ϛ'. τὺς αὐτὺς ἢ χειμαζομένυς καλῦσιν, αὐτόθ'. κεφ. λδ'. λζ'.), ἢ κατὰ τὸν Ἁρμενόπυλον, (ὡ τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, ἐπιγρ. γ'. τμήματι ε'.), ἢ κατὰ τὸν Ἀργυτ'. (σελ. 259.). εἰδὲ ἢ οἱ τοιῦτοι ὐ συγχωρῦνται μεταλαμβάνειν, καθὼς μεταλαμβάνυσιν, (Τιμοθ'. γ'.) οἱ ὡ διαλείμμασι δαιμονῶντες, ὕδιν ξύον, ἐπεὶ ἢ πολλοὶ τῶν συνιζαμένων τοῖς πιστοῖς ὐ μεταλαμβάνυσιν. ὁ δὲ Βαλσμ. τὺς ἀκροωμένυς ὡ τῷ Νάρθηκι τῶν θείων Γραφῶν, βύλεται χειμαζομένυς. (3) Ὑποβάλλονται τῆς Ἐπισκοπικῆς τιμῆς, μὴ συντιμώμενοι τοῖς Ἐπισκόποις δηλαδή.

(4) Διάγειν ὡς Πρεσβύτεροι ἴσως, κατὰ τὸν Βαλσμ. κατὰ δὲ τὸν Ζωναρᾶν, Πρεσβυτέρων ἔχειν τιμήν. ἀμφιβάλλεται δὲ, τὸ ἢ εἰ ἔξεστιν αὐτοῖς λειτυργεῖν ὡς Ἐπισκόποις. (5) Διωχθήτωσαν ἢ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (α)

Περὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παρθενίαν, ἢ ἀθετησάντων, ὅτι ὡς οἱ δίγαμοι κανονίζονται· αἱ δὲ Παρθένοι μὴ συνοικειτωσαν ἀνδράσιν, ὡς ἀδελφαί (1).

ΚΑΝΩΝ Κ'. (β)

Περὶ μοιχῶν, ὅτι μετὰ ἑπταετίαν μεταλαμβάνουσι, κατὰ βαθμούς.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (γ)

Περὶ τῶν ἐκπορνευουσῶν γυναικῶν, ἢ ἀναιρουσῶν τὰ γεννώμενα, ὁ μὲν πρότερος ὅρος (2), ἐν τῇ ἐξόδῳ. ἡμεῖς δὲ, μετὰ δεκαετίαν ἐπιτρέπομεν τὴν μετάληψιν, κατὰ βαθμόν.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (δ)

Οἱ ἑκόντες φονεῖς, ἐν τῷ τέλει τοῦ βίου ἀξιοῦνται τοῦ τελείου.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (ε)

Οἱ δὲ ἀκόντες, παρὰ μὲν τῷ προτέρῳ Κανόνος, ἐν ἑπταετίᾳ ἐπιτρέπονται τὴν μετάληψιν, παρὰ δὲ τῷ δευτέρῳ (3), ἐν πενταετίᾳ.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (ζ)

Οἵτε μαντευόμενοι, ἢ οἱ τὰς μαντείας δεχόμενοι, μετὰ πενταετίαν τοῦ τελείου ἀξιοῦσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (η)

Ἐπεὶ διεφθάρη παρθένος, ὡς ἡ ἐπιφορέσασα αὐτὴν (4) ὑπότινος, μνησῆρος ὄντος τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς τῆς φθαρείσης, ἢ μετὰ τὸ γῆμαι ἐκεῖνον τὴν μνησῆν, ἀπήγξατο. οἱ συνειδότες (5), μετὰ δε-

---

(α) Τῆς α'. γ'. τῆς δ'. ις'. τῆς ς'. ε. μδ'. (β) Ἁπος'. μή. τῆς ς'. πζ'. (γ) Τῆς ς'. μά. Βασιλ'. ϛ'. ή.
(δ) Ἁπος'. ξέ. Ἀγκύρας κά. κγ'. Βασιλ'. ϛ'. ή. ια. ιγ'. μγ'. νδ'. νέ. νς'. νζ'. Νύσσ. έ. Ἀθανασίου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμμοῦν.
(ε) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω. (ζ) Τῆς ς'. ξα.
(η) Βασιλ'. κά. οή. Νηστευτῷ κδ'.

---

(1) Ὀνομάζεσαι δηλαδὴ ἑαυτὰς ἐκείνοις ἀδελφὰς, μὴ οὔσαι δὲ τῇ ἀληθείᾳ. Τοὺς δὲ ὄντως παρθένους, μάρτυρας καλεῖ ὁ Ἱερὸς Ἀμβρόσιος ἐν τοῖς Ψαλμοῖς. (2) Ἄγνωστος ἔτος.
(3) Ὁ πρότερος ἐστι πάντη ἄγνωστος, ὁ δὲ δεύτερος ἴσως ἂν εἴη ὁ παρὼν, κγ'. (4) Ἔγγυον γενέσθαι. (5) Οὗτοι οἱ ὑπῆρχον οἱ δυνάμενοι

καετίαν συσήτωσαν.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ Ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῇ κατὰ τόντον πόλει τῆς Καππαδοκίας Σύνοδος μετὰ τὴν Ἐν Ἀγκύρᾳ συνέξη, ὢν ἔτει τιδ'. ἀπὸ Χριστοῦ (1). παρῆν δὲ ἡ ἐν ταύτῃ ὁ Ἱερομάρτυς Βασιλεὺς Ἐπίσκοπος Ἀμασείας ἐξεφωνήθησαν δὲ παρ' αὐτῆς οἱ ἑφεξῆς Κανόνες ἐπὶ κατασάσει τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Οἱ μὲν γήμαντες (2) Πρεσβύτεροι, μετατίθονται τῆς τάξεως (3). οἱ δὲ πορνεύσαντες, ἐξωθούμενοι (4) τέλεον, εἰς μετάνοιαν (5) ἄγονται.

ΚΑΝΩΝ Β'. (6)

Γυνὴ δυσὶν ἀδελφοῖς γαμηθεῖσα ἕως Θανάτου ἐξωθεῖται (6).

(α) Ἀπος'. κε'. τῆς α'. θ'. Νεοκαισ. θ'. (6) Ἀπος'. ιϛ'. Βασλ'. ογ. Θυγ-

μωοί τινι τρόπῳ ἐμποδίσαι ταῦτα, ἢ μὴ ἐμποδίσαντες. ὅρα ἢ τὸν Βαλσαμ. ἢ τὸν Ζωναρ. μεγαλύνοντας τῶν τοιούτων τὸ ἁμάρτημα. κοινωνεῖ γάρ τις ἕκαστος τῇ ἁμαρτίᾳ τρισσῶς. ἤτοι συντρέχων. ἢ συμβουλεύων. ἢ σιγῶν. (1) Τῷ αὐτῷ γὰρ ἔτει φησὶ Μελέτιος Κ Θηνῶν (Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ, τόμ. α'. σελ. 337.) συνεκροτήθη ἢ αὕτη. ὡ ὢ ἢ ὡ Ἀγκύρᾳ. (2) Ἄγαμοι πάντως ὄντες πρότερ. (3) Μετέχοντες μόνοι τῆς τιμῆς τῆς καθέδρας, ἢ τῆς ὡ τῷ Βήματι μεταλήψεως, οὕτω γὰρ ὥτισι τῶν ἐξηγητῶν εὑρῆσαι παρὰ τοῖς Συνοδικ. πρακτικοῖς (τόμ. α'. ὡ τῇ ἐπιτομ. τῶν Κανόνων τῆ Ἀρμενοπύλ, τμήματι β'. επιγρ. γ'. σελ. 12.). τὰ αὐτὰ διορίζει ἢ ἡ. οθ'. Νεαρ. Λέοντες τῆ σοφῆ περὶ τῶν Ἱερατικῶν εἰ μετὰ τὴν χειροτονίαν γαμήσωσι. (4) Τῆς τιμῆς.

(5) Ἦγον εἰς τοὺς τόπους τῶν μετανοούντων τάττονται. ἀλλ' ἐπειδὴ ὅ, τε λέ. Καρθ. ἢ ὁ γ'. ἢ λϛ'. Βασιλ'. συμφωνοῦσι τῷ κε'. Ἀποστόλ. ἐπικρατέστεροί εἰσι ταύτης. οἱ ἢ ἐπιεικέστεροι. (6) Δηλαδὴ ὅτι ἐὰν μὴ χωρισθῇ

θνήσκουσα δὲ, εἰ ἐπαγγέλλοιτο χωρισμὸν, ἔξει μετάνοιαν (1), ἐὰν δὲ τελευτήσῃ θάτερον τῶν προσώπων ἐν τοιούτῳ γάμῳ, δυσχερὴς τῷ μείναντι ἡ μετάνοια.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τῶν πολυγάμων σαφὴς (2) ὁ ὡρισμένος χρόνος, ἡ δὲ εἰλικρινὴς μετάνοια, συντέμνει τὸν χρόνον.

ΚΑΝΩΝ Δ'.

Περὶ ἐπιθυμήσαντος συγκαθευδῆσαι γυναικὶ, ἢ μὴ εἰς ἔργον ἀγαγόντος (3), ὅτι ὑπὸ τῆς χαριτος ἐρρύσθη.

ΚΑ-

(α) Βασιλείας δ'.

ρισθῇ. τοῦτο γὰρ ποιήσασα, εἰσάγεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθὰ τὸν Β'. Κανόν. Λαοδικ. (1) Τὸ ἔξειν μετάνοιαν, τὸ ἀξιωθῆναι τῆς μεταλήψεως σημαίνει. (2) Ἐκ συνηθείας ἢ ὅτι ἔχοντες τὴν γνῶσιν, καθὼς ἡ ὁ μέγας Βασίλειος (Κανὼν δ'.) εἶπον σαφῆ εἶναι τὸν ὡρισμένον χρόνον, οἷον τὴν πενταετηρίαν. ἐπεὶ γὰρ φαίνεται πως ὡρίσθαι τι περὶ τούτων. Καὶ οἱ τρίγαμοι δὲ παρ' ἐκείνῳ τῷ μεγάλῳ πολύγαμοι καλοῦνται. (3) Τέσσαρές εἰσιν οἱ βαθμοὶ, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν (ὡ τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος) καθ' οὓς ὁ ἐχθρὸς πειράζει τὸν ἄνθρωπον. προσβολὴ, πάλη, συγκατάθεσις, ἢ πρᾶξις. ὧν τὰ δύο ἢ πρῶτα, ἀνεπιτίμητα. τὰ δὲ μετ' αὐτὰ δύο, ὑπὸ ἐπιτίμιον. ἀνθ' ὧν ἢ ὅτως ἐπιθυμήτας. ὡς συγκαταθέμενος. οὐκ ἀνεπιτίμητος. ταύτην δὲ τὴν τετρακτὴν τῶν ὡ τοῖς πειρασμοῖς βαθμῶ, ἀπὸ τοῦ Σοφωτάτου ἁγίου Μαξίμου ἠρανίσατο ὁ Ζωναρᾶς, ἢ ὁρα τὸν αὐτὸν Ζωναρ. ὡ οἷς περὶ ὠυπνιασμοῦ κατὰ πλάτος γράφει (Νομικ. Γραικορωμ. σελ. 351.) ὅτι ὁ μέγας αὐτὸς ἅγιος ἀλληγορῶν τὸ ., οὐκ ἀποδώσει Κύριος ἕως γ'. γενεᾶς, ἢ δ'. (Δευτερονομ. ε. 9.) ἢ ἀναγωγικώτερον ἑρμηνεύων αὐτὸ, τὴν μὲν προσβολὴν ἢ τὴν πάλην (καίτοι ὡ τῇ σειρᾷ τῆς γραφῆς σελ. 1447. τόμ. ά. ἀντὶ πάλης ἐπιθυμία κεῖται, ἀλλὰ χρεὼν ἦν πάλη. καθὼς ἡ ὁ Ζωναρ. ὅτω καὶ τὴν ἐκφράζει) ἀτιμώρητον εἶναί φησι. τὴν δὲ συγκατάθεσιν ἢ τὴν πρᾶξιν, ἀξίως σθαι ἀνταποδόσεως. Ὁ δὲ Νικηφ. Κάλλιστος ὁ Ξανθόπουλος ὡ τῇ ἑρμην'. τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ β'. ἤγαγε, ὡ τῷ ά. τῶν ἀντιῤῥήσεων, πάλην λέγει τὴν μάχην τῶν δύο λογισμῶν, τοῦ ἀγαθοῦ, ἢ τοῦ κακοῦ. ὃ δὴ μέσον ἐστὶ, ἢ οὐκ ἀνεπίτιμον. ὅθεν ἢ Νηστευτοῦ Κανὼν. ά. 6. γ'. δ'. ἢ Βλάσαρ. εἰς τὸ ις'. κεφάλαιον τοῦ, π'. στοιχείου.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (α)

Κατηχέμενος ἁμαρτάνων, ἐὰν ἐν τοῖς κλαίουσι γόνυ κλῖναι, ἀκροάσθω. εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀκροωμένοις, ἐξωθείσθω (1).

ΚΑΝΩΝ ς'.

Περὶ τῆς ἐν γαστρὶ ἐχούσης, ὅτι ὁπότε θέλει (2) φωτίζεται, ἐδὰν γὰρ

(α) Τῆς ά. ιδ'. Βασ. λ'. κ'. Τιμοθ'. ς'. Κυρίλλου έ.

(1) Τὸ ἐξωθείσθω, ἀντὶ τοῦ, μετὰ τῶν προσκλαιόντων ταττέσθω, ἤτοι γὰρ ἔξω τῆς πύλης τοῦ Νάρθηκος ἦσαν. ὁρα τὴν ς'. σημείωσιν τοῦ ιδ'. τῆς ά. (2) Ἐπειδὴ δέος τινὰς ὑπισχνεῖται μήπως βαπτιζομένης τῆς ὠδίνας ἐχούσης, συμβαπτίζεται αὐτῇ καὶ τὸ τικτόμενον, ἤτοι, εἰ ἀναβαπτισθῇ γεννηθὲν, ἔσται δὶς βαπτιζόμενον ὅπερ παράνομον. διὰ τοῦτό φησιν ὁ Κανὼν, ὅτι ἂν μεταβάλωσιν ἡ μήτηρ τῷ εὑρεθῆναι τὸ βάπτισμα, ἐκεῖνο γὰρ ἰδιοϋπόστατον ὄν, ἐὰν γεννηθῇ, ἢ δι' ἑαυτοῦ ὁμολογεῖ τὰς ὠδῖνας τῷ βαπτίσματι θείας φωνὰς, ὡς ἡλικία δηλαδὴ τελέσαν. ἢ διὰ τὰ εἰκότα ἀναδόχου, ἃ ἡ πίστις, μετὰ τῆς τῶν γονέων, σώζεσι τὸν τόπον. ἢ ὡς ἐργάζεσιν ἀντὶ τῆς πίστεως τοῦ παιδίου. (Πλάτων Μοσχοβ. ὀρθοδόξου διδασκαλίας μέρει. β'. 32.). κατὰ γὰρ τὸν Ἀρεοπαγίτην Διονύσιον (περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας κεφ. ζ'. τομ. ά. σελ. 271.) „ραδιδόασιν οἱ Φυσικοὶ γονεῖς τὸν παῖδα τινὶ τῶν μεμυημένων ὄντι, ἢ ἀ„γαθῷ τὰ θεῖα παιδαγωγῷ, ἢ τὸ λοιπὸν ὑπ' αὐτῷ τὸν παῖδα τελεῖν, „ὡς ὑπὸ θείῳ Πατρὶ, ἢ σωτηρίας ἱερᾶς ἀναδόχῳ. ἅπερ, ὡς φησιν Ἡλίας ὁ Κρήτης (εἰς Νομικὸν Γραικορωμ. σελίδ. 340.), εἴπερ εἴδησαν οἱ μέλλοντες γεννήσεσθαι ἀνάδοχοι, σχολῇ γ' ἂν πρὸς τὴν τῶν ἀναδόχων λειτουργίαν ἀπήντων. φησὶ γὰρ ἡ μετ' ὀλίγα ὁ αὐτὸς Διονυσ. περὶ τοῦ ἀναδόχου ὡς ἔτωσι ὑπισχνουμένου κατὰ τὸ σιωπώμενον. „ὁμολογῶ τὸν „παῖδα πίστειν, εἰς νέαν ἱερὸν ἰόντα, ταῖς ἐμαῖς ὠθείαις ἀναγωγαῖς, ἀ„ποταξασθαι μὲν ὁλικῶς τοῖς ὠαντίοις, ὁμολογῆσαι δὲ ἢ ὠφελῆσαι „τὰς θείας ὁμολογίας. διὰ ταῦτα ἢ φρίττοντα αὐτὸν ἀλλαχοῦ, (περὶ τῶν ὠῶν τῷ Φωτίσματι σελ. 168.). παρεισάγει διὰ τὸ ἐγχείρημα. φησί γαρ, „πρὸς δὲ τὸ τοῦ πράγματος ὕψος ἀντιμετρεῖντα (τὸν ἀνάδοχον) „τὸ ἀνθρώπινον, φρίκη μὲν ἄφωνος ἢ ἀμηχανία περίεσται. ὁ δὲ Χρυσόστομ. (λόγῳ εἰς τὸν διὰ τῆς σίγης καταβιβασθέντα παραλυτικὸν τόμ. γ'. σελ. 40.) „φησὶν ἑτέρου πιστεύσαντος, ἕτερος ὑ θεραπεύεται, „πλὴν εἰ μήτις διὰ ἡλικίαν ἄωρον, καὶ. εἶα ἂν εἴη ἡ νηπιώδης. ὃν τε Γρηγόρ. ὁ Θεολόγ. περὶ νηπίων φησὶ. (λόγῳ εἰς τὸ βάπτισμα, σελ. 648.

νηπι-

γὰρ ὢν τῷ βαπτίσματι κοινωνεῖ τῷ τιχτομένῳ, ὡς ἰδιοπροαιρέτῳ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Μὴ δεῖν Πρεσβύτερον εἰς γάμους διγαμούντων ἐξιάσθαι (1), ὡς μετάνοιαν αἰτούντων (2).

ΚΑΝΩΝ Η'. (ϛ)

Οὗ τινος ἡ γυνὴ ἐφωράθη μοιχευθεῖσα, ὁ κληρῶται. ὡς ἡ ὁ Ἱερατικὸς, ἐὰν μὴ διαζευχθῇ τῆς μοιχευθείσης, κωλύεται τοῦ ἰδίου βαθμοῦ (3).

ΚΑ-

(α) Βασιλ'. δ'. Νικηφ'. ϛ'. (ϛ) Ἀποϛ'. κη'. κέ. τῆς ϛ'. γ'. δ'.

» νήπιον ἔχεσθε; μὴ λαβέτω καιρὸν ἡ κακία. ἐκ βρέφους ἁγιασθήτω (ἤτ» τ' ἂν βαπτισθήτω) ἐξ ὀνύχων καθιερωθήτω τῷ πνεύματι. ὡ δὲ σελίδ. 658. αὐτόθι, ,, δεον, λέγει Τὰ νήπια βαπτίζεσθαι ἔπερ]ος κίν» δυνος ἐπέγοι. κρεῖσσον γὰρ ἁγιασθῆναι, ἢ ἀπελθεῖν ἀ» σφράγιςα, ἢ ἀτέλεςα, ἢ τότε λόγος ἡμῖν. ἡ ὀκταήμερος περιτομὴ, » τυπικήτις ἦσα σφραγὶς. ἢ ἀλογίσοις ἔτι προσαγομένη. ὡς δὴ ἢ » τῶν Φλοιῶν χρῆσις, σλὰ τῶν ἀναισθήτων Φυλατ]ομένα τὰ πρωτότοκα. ἄπλα ἢ πρὸ τῶν μ'. ἡμερῶν, ἔγε δ' ἀσθένειαν βαπτισθῶσιν, ἐξ ἀνάγκης θηλάζονται ὑπὸ μητρὸς, ἀκαθάρτου ἔτι ὄσης σλὰ τὰ ἐμμήνια (Πέτρου χαρτοφύλακος, τομῳ ϛ'. τῶν Συνοδικῶν, σελ. 1003. ἀποκρίσει, κά.), καίτοι ἀπ' ἐναντίας τότε ὁ Νικηφ'. Κανὼν λζ'. ἀποφαίνεται.

(1) Ἡ μὲν εὐλογία τοῦ ἱερέως ἢ ὡς ἁπλῶς ἀναγκαία τῇ κατὰ συγχώρησιν ταύτῃ διγαμίᾳ ἢ ὡς Ἱερουσι, ἐπιτρέπεται αὐτῷ τούτῳ τῷ Ἱερεῖ, ἡ δὲ συνεχίασις ὡς ὑστέρου ὄσα, κωλύεται, καθ' ὃ ἢ οὐδὲ ςεφανοῦνται οἱ Δίγαμοι, κατὰ τὸν ϛ'. Νικηφόρου ἢ κατὰ τὸν Νικήταν Ἡρακλείας (κεφ. α'.) καὶ τι λέγοντα τὰ τοιαῦτα μὴ παρατηρεῖσθαι ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. ἢ Πατριάρχης γὰρ ὤπται, ἢ Ἀρχιερεὺς ὑπὸ Ζωναρᾶ συνεχιωμένοι Βασιλεῖ δευτερογαμήσαντι. ἢ ςέφανοι ἐπὶ τῶν τοιούτων τίθονται. ὅρα ἢ εἰς τὸ Εὐχολόγιον ἐν τῷ γάμῳ τῶν διγαμούντων.

(2) Ὀφειλόντων δηλαδὴ αἰτεῖν, ὡς ὑπὸ ἐπιτιμίου.

(3) Καθὼς ὁ Ἱερατικὸς, φασιν, ἐὰν τὴν ἐλεγχθεῖσαν ὅτι ἐμοιχεύθη κἂν τε ἑκοῦσα, κἂν τε ἄκουσα, εὐθέως χωρίσῃ ἑαυτῷ Σύζυγον, ἐ κωλύεται τοῦ λειτουργεῖν. ὅτιο ἢ ὁ Λαϊκὸς, ὡμέσως τοῦτο ποιήσας, δύναται Ἱερᾶσθαι, ἐὰν δηλονότι ἀμφότεροι μὴ Φθάσωσι μιαθῆναι μετὰ τὴν μοιχείαν. καὶ τοι τούτοις ὁ Βαλσ. ἡ συνᾴδει, οἴεται γὰρ τὸν μὲν Ἱερέα, μὴ καθαιρεῖσθαι, (διαζυγέντα δηλονότι), τὸν δὲ Λαϊκὸν, εἰ ἢ διαζε-

χθῇ

ΚΑΝΩΝ Θ'. (α)

Ὁ πρὸ χειροτονίας ἡμαρτηκὼς σώματι (1) Πρεσβύτερος, ἢ ὁμολογήσας (2), μὴ προσφερέτω (3), μένων ἐν τοῖς λοιποῖς (4) διὰ τὴν ἄλλην σπουδήν. τὰ γὰρ λοιπὰ (5), ἁμαρτήμα-

(α) Ἀπος. κε'. τῆς ἁ. θ'. τῆς ς'. δ'. καὶ. Καρθ. λε'. ρ'. καὶ. Νεοκαισ. ἁ. ἡ. ἰ. Βασιλ. γ'. ιζ'. λδ'. νά. ὁ. Βλέπε ἢ τὸν. η. Νικολάου.

χθῇ τῆς τοιαύτης. μὴ προσαναβιβάζεσθαι. ἀλλὰ τὸν. μή. ὡς Φησι. Τῶν Ἀποστόλων. προσίθησι δὲ ἔτι. ὅτι ἡ γυνὴ καὶ αὐτὴ ὁμολογήσῃ μοιχευθῆναι. ἐ καταδικάζεται. ὅπερ ἐστὶ ἢ κανόν Φησι. πλὴν εἰ μὴ ἐλεγχθῇ ὑπὸ πέντε μαρτύρων. Κατὰ δὲ τὸν τῆ Λέοντος. ἢ Κωνσταντίνου Νεαρὰν. ἐ καθαιρεῖται συμμιγνύμενος τῇ κατὰ βίαν μιανθείσῃ. ἴσως ἀλλὰ τὸν μθ'. Βασιλείου. ἢ Γρηγορίου Νεοκαισαρείας. (1) Μέχρι μίξεως σαρκικῆς (Ζωναρᾶς. (2) Ἐὰν μὴ εἴχοθεν ὁμολογήσῃ τὴν πρὸ τῆς χειροτονίας γενομένην παρ' αὐτῷ σαρκικὴν μίξιν. ἀλλ' ὑπ' ἄλλων ἐλεγχθῇ. τότε ἢ κατὰ τὸν Βασίλ. καθαιρεῖται τελείως. ἢ μένει ὡς Λαϊκός.

(3) Ὥστε δύναται κατὰ τοῦτον τὸν Κανόνα ἢ ἐξομολογησάμενος πνευματικῷ τῷ πρόσωπῳ τὸ οἰκεῖον σωματικὸν ἁμάρτημα (ὑπάρχον δήπου κωλυτικὸν τῆς Ἱερωσύνης). παραιτηθῆναι ταύτης. χωρὶς τοῦ περιμεῖναι δηλαδὴ ἔλεγμόν. καθὼς δοκεῖ ἴσως σημαίνεσθαι ὁ γ'. Κανὼν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. οὗτινα ἢ ἀγωνιστικώτερον ἂν εἴποιμι ῥηθῆναι. ὅρα δὲ ἢ τὴν εἰς αὐτῷ τῷ Κανόνι τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἀ. σημείωσιν ἢ τὰ εἰς αὐτῇ ἐμφερόμενα τοῦ θείου Χρυσοστόμ. Καὶ ὁ Βαλσαμ. δὲ (εἰς τῷ. κς'. Βασιλ.) τούτῳ τῷ Κανόνι. Φησὶ (τουτέστι τῷ θ'. Νεοκαισαρ'.) ἀκολουθῶν ὁ μέγ. Βασιλ'. ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ ἔχει ὅτε εὐλογίαν. ὅτε ἁγιασμὸν ὁ κατὰ ἄγνοιαν ἀθεμιτογαμήσας Πρεσβύτερος. (4) Λοιπὰ τῆς Ἱερωσύνης εἰσαῦθα. ὅ τε Ζωναρ. ἢ Βαλσαμὼν ἤγνυται τὴν ἱερατικὴν τιμὴν. ἢ καθεδρίαν. ἢ τὴν εἰς τῷ θυσιαστηρίῳ τῶν ἁγιασμάτων μετάληψιν. ὅρα ἢ τὸν. ἡ. Νικολάου. ἢ τὴν. ιγ'. ἀπόκρισιν Συμεὼν τοῦ Θεσσαλονίκης σελίδι. 334. ς. ὅπου Φησὶν ὅτι οἱ πρὸ τῆς χειροτονίας. ἢ μετὰ. ἁμαρτήσαντες. σωτηρίαν λαβεῖν ἐ δύνανται. εἰ μὴ πρότερον ἀποσῶσι τῶν ἁγιωτάτων ἔργων τῆς Ἱερωσύνης. ἢ πρόσεχες ὅτι ἔργα τῆς Ἱερωσύνης λέγει. ἢ ἐχὶ μόνην τὴν λειτουργίαν. (5) Λοιπὰ δὲ ἁμαρτήματά εἰσι. τὰ π. τῆς μίξεως. ἄτλα. ἢ ἡττονα τοῦ Φιλήματος. τὰ γὰρ πλέον ἐκείνης. καθαιρέσεως γίνονται αἴτια. κατὰ τὸν. ὅ. Βασιλείου. ἐκεῖνα δὲ τὰ ἡττονα τοῦ Φιλήμ. πρὸ μὲν τῆς χειροτονίας γινόμενα. ἀφίενται δι' ἐκείνης. μετὰ δὲ ταύτην πραττόμε-

τήματα, ἔφασαν οἱ πολλοὶ (1), ἢ τὴν χειροτονίαν ἀφιέναι (2). ἐὰν δὲ μήτε αὐτὸς ὁμολογῇ μήτε ἐλεγχθῇ, ἐπ' αὐτῷ κείσθω. ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Καὶ οἱ Διάκονοι δὲ εἰ ὡσαύτως ἁμάρτωσι, τὴν τῦ ὑπηρέτυ (3) τάξιν ἐχέτωσαν. ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (β)

Μηδεὶς πρὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν χειροτονείσθω Πρεσβύτερος, εἰκὸν ἢ πάνυ ἄξιος ᾖ (4). ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (γ)

Περὶ τῶν ἐν αἱρέσει βαπτισθέντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ἡ πίστις αὐτῶν, ἐχ Ἱερῶνται (5), εἰ μὴ σπουδαῖοι φανῶσιν, ἢ ἢ διὰ σπά-

νιν

(α) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω. (β) Τῆς ε'. ιθ'. ιε'
(γ) Ἀπος'. π'. τῆς ά. β'. Κυρίλλυ δ'.

γόμενα, ἀργίαν προσρίζεσι, κατὰ τὸν αὐτὸν ἅγιον μεγ'. ὡ τῷ αὐτῦ, ὁ. Κανόνι. (1) Οὐδὲ τῦτο ὡς ὁμόλογον εἶπεν ὁ Κανὼν, ἀλλὰ κεκολασμένως ἔφασαν οἱ πολλοὶ, ἀντὶ τῦ, ὡς παράτινων λέγεται.

(2) Ἤτις χειροτονία ἐπὶ μὲν τῶν Ἀρχιερέων, ἢ Ἱερέων (κατὰ τὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ἐρωτήσει κέ. σελ. 340. ἢ 345. ὡ μόνῃ ᾖ τελέα λειτυργία τελεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν Διακόνων, ἢ ὡ τῇ προηγιασμένῃ καίτοι τῦτο τῷ Βαλσαμῶνι ᾗ δοκεῖ ὡ τῇ πρὸς Μάρκον, νή. ἀποκρίσει, ἔτος γὰρ πάντας ἕλκεται ἢς ὡ τῷ Βήματι χειροτονυμένυς ὡ μόνῃ τελεῖσθαι τῇ τελέᾳ λειτυργίᾳ). Καὶ Ὑποδιακόνυς μὲν, ἔξεσι ἢ πλέυς ἅμα ὡ τῇ αὐτῇ λειτυργίᾳ ἡμῖν δὲ ἢ τὺς ὑπὲρ αὐτὺς, ἤγυν Διακόνυς Ἱερεῖς, ἢ Ἐπισκόπυς χειροτονῆναι. Καὶ ὁ μὲν Ἐπίσκοπος, εὐθὺς μετὰ τὸν Τρισάγιον ὕμνον χειροτονεῖται, ὁ δὲ Πρεσβύτερος, μετὰ τὴν ὡ τῇ θέσι Τραπέζῃ κατάθεσιν τῶν ἁγίων δώρων. ὁ δὲ Διάκονος, μετὰ τὸ, Καὶ ἔξωθεν τὰ ἐλέη τῦ μεγάλυ Θεῦ ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, (Συμεὼν ἐρωτήσει, λθ'.). (3) Ὑποδιάκονος τυχὸν γενόμενος, ἢ Ἀναγνώσης, ἢ Ψάλτης, ὃς ἀχειροτονήτυς, ὅ, τε Βασιλ'. (Καν'. να'.) ἢ ὁ Βαλσαμ. καλεῖ. (4) Ὁ χειροτονηθεὶς ἀλλ' ἴν, καίτοι παρὰ Κανόνας ὡεργῶν. ὅμως τελοῦσι τὰ Μυςήρια, ἢ ὅρα Συμεὼν ἐρωτήσ. ιγ'. σελ. 333. ἢ τὴν ὡ τῷ Γεννα δίῳ Κανόνι σημείωσιν, ὡ ᾗ ἀναφέρονται τὰ Γῦ θέᾳ Χρυσοςόμ. „ἤγυν πάντας μὲν ὁ Θεὸς ᾗ χειροτονεῖ, ἀλλὰ πάντων δὲ ὡεργεῖ, κξ'. (5) Οἱ γὰρ Ἰουδαῖοι ἤγυν οἱ ὡ ὑγιᾶ μὲν ὄντες, ἢ ἀναβαλλόμενοι τὸ βάπτισμα, ὡ κινδύνῳ δὲ τῆς ζωῆς αὐτῶν περισάντες, ἢ ὅτε βαπτισθῶσι, ἀριδήλως παρισῶσιν, ὅτι ᾗ πίςῳ, ἀλλ' ἀ-

νάγκη

νιν ἀνθρώπων.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (α)

Οἱ ἐπιχώριοι (1) Πρεσβύτεροι μὴ λειτουργείτωσαν ἐν τῇ πόλει, παρόντος Ἐπισκόπου, ἢ Πρεσβυτέρου πόλεως, ἀπόντων δὲ, ἢ μάλα, εἴγε κληθῶσι.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (β)

Περὶ χωρεπισκόπων, ὅτι εἰς τύπον ὄντες τῶν ἑβδομήκοντα (2), διὰ τὴν αὐτῶν φιλοπτωχείαν (3), προσφέρεσι τιμώμενοι.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (γ)

Ὅτι ἑπτὰ (4) Διακόνους δέον εἶναι ἐν ἑκάστῃ πόλει, μαθήσῃ δὲ τοῦτο ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν πράξεων.

ΟΙ ΤΗΣ

(α) Τῆς δ'. ς'. (β) Τῆς α'. ἡ. Ἀντιοχ'. ἡ. ι'. Ἀγκύρ. ιγ'.
(γ) Τῆς ς'. ις'. κεφ. ς'. ✠ 5.

ναγκὴν τοῦτο ἐδέξαντο, ἀλλὰ τοῦτο ἢ ἀδοκίμους.

(1) Οἱ χωρίων, ἢ κωμῶν Πρεσβύτεροι, μὴ λειτουργείτωσαν ἐν τῇ πόλει, παρόντων Ἐπισκόπου, ἢ Πρεσβυτέρων ταύτης τῆς πόλεως, χωρὶς τῆς τούτων γνώμης. ἢ ἄλλως, οὐκ ὀφείλει ὁ Ἐπίσκοπος τοῖς τοιούτοις δηλαδὴ ἐπιχωρίοις Πρεσβυτέροις ἐπιτρέψαι τὸ Ἱερουργεῖν ἐν τῇ πόλει, ἤτοι αὐτῷ ἐπὶ παρουσίᾳ, ἢ τῶν αὐτῷ κωλυόντων Πρεσβυτέρων.

(2) Ἔοικεν ὁ Κανὼν τούτους μὴ θέλειν Ἀρχιερεῖς. οἱ γὰρ Ἀρχιερεῖς, εἰκονίζουσι τοὺς ιβ'. Ἀποστόλους. ἦσαν ὁμως ἐξ αὐτῶν ἢ Ἀρχιερεῖς (Ἀντιοχ'. ἰ.). (3) Τὰς γὰρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὧν προείσαντο, εἰσόδους εἰς πτωχοὺς ἀναλίσκειν ὤφειλον, ἢ προσείσθαι αὐτῶν ἀπὸ τῶν Κυριακῶν χρημάτων, τῶν ἢ πτωχικῶν λεγομένων (Ζωναρᾶς, ἢ Βαλσαμών. (4) Οὐκ εὐτάκτως παρὰ τοῖς Συνόδοις τὰ τῶν Ἀποστολικῶν Πράξεων ῥητὸν ἐξείληπται, καθὼς ἢ ὁ Ζωναρᾶς φησι. ἀλλὰ τοῦτο ἢ ἐβελτίωσε τοῦτον τὸν Κανόνα ἡ ς'. Συνοδος ἐν τῷ αὐτῆς ις'.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΓΑΓΓΡΑ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΟΣ ΤΩ ΕΝΙ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἐν Γάγγρᾳ τῇ Μητροπόλει τῶν παφλαγόνων Σύνοδος, συνεξῆ ὢν ἔτει, τλ'. ἀπὸ Χριστοῦ (1) μετὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ ά. ἐπὶ Κωνσταντίνου τῇ αὐτῇ τοῦ μεγάλου, κατὰ Εὐσταθίου τινός, τῶν κατ' αὐτὸν, ἐπιτροπεύσαντος τὴν ἐν Σεβαστείᾳ τῆς Ἀρμενίας Ἐκκλησίαν (2). πάσαις δὲ ταύταις ταῖς αἱρέσεσιν, ἃς ἑνὶ ἑκάστῳ ἑαυτῆς διαλαμβάνει ἡ ἁγία αὕτη Σύνοδος Κανόνι, ὑπαίτιοι ἦσαν οἱ Εὐσταθιανοί.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Οἱ τὸν γάμον βδελυσσόμενοι, ὡς μὴ δυναμένον εἰσαγαγεῖν εἰς βασιλείαν, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Εἴτις τὸν χωρὶς αἵματος, ἢ εἰδωλοθύτου, ἢ πνικτοῦ ἐσθίοντα κρέα, καταχρίνει, ὡς μὴ ἔχοντα ἐλπίδα, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (γ)

Οἱ προφάσει θεοσεβείας, δοῦλον ἀφιστῶντες τοῦ οἰκείου Δεσπότου, ἀνάθεμα.

ΚΑ-

(α) Ἀποστ. ε. καν. (β) Ἀποστ. καν. ξγ'. τῆς ς'. ξζ'. Ἀγκύρ. ιδ'. Βασιλείου πρ' ά. Τιμοθέου δ'. ζ.
(γ) Ἀποστ. πβ'. τῆς δ'. δ'.

(1) Καθὼς σημειοῖ ὁ Λατῖνος ποὸ τῶν τοῦ Ζωναρᾶ ἐξηγήσεων, κατὰ δὲ τὸν Δοσίθ. ὡς σελ. 976.) ὢν ἔτη, 340 (2) Βλάσαριος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἑαυτοῦ Νομοκανόνου, ἐν ᾧ περὶ τῶν Συνόδων ἀφηγεται. ὅρα καὶ τὸν σημειωτὴν τοῦ ά. τόμου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, Μελετίου Ἀθηνῶν ἐν σελίδι, 363 βλέπε καὶ τὸν ά. τόμον τῶν Συνοδικῶν πραχτικῶν ἐν σελίδι, 201. 203.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Οἱ διακρινόμενοι (1) ὥστε μὴ μεταλαμβάνειν παρὰ γεγαμηκότων Πρεσβυτέρων, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (β)

Οἱ καταφρονοῦντες τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς ἐν αὐτῇ συναξεως ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ς'. (γ)

Οἱ ἰδίᾳ Ἐκκλησιάζοντες, χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Ζ'.

Δίον τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καρποφορίας, ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας λαμβάνειν, ἢ διδόναι, γνώμῃ (2) τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τοῦ Οἰκονόμου. εἰ δὲ μὴ, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Η'.

Καὶ ὁ δίδους, ἢ ὁ λαμβάνων καρποφορίαν παρεκτὸς τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τοῦ Οἰκονόμου, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Θ'.

Ὅσοι παρθενεύουσιν, ὡς βδελυσσόμενοι τὸν γάμον, ἢ μὴ δι' αὐτὸ τὸ καλὸν τῆς παρθενίας, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Ι'.

Ὅσοι παρθενεύοντες διὰ τὸν Κύριον, κατεπαίρονται τῶν γεγαμηκότων, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ (δ)

Οἱ ἐξευτελίζοντες τὰς ἐκ πίστεως ἀγάπας, ἢ τὰς διὰ τὸν Κύριον συγκλήσεις τῶν ἀδελφῶν (3), ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (ε)

Εἴτις διὰ νομιζομένην ἄσκησιν, περιβολαίῳ (4) χρώμενος κατα-

(α) Ἀπος'. ε. τῆς ς'. ιγ'. (β) Τῆς ς'. π'. Γάγγρ. κ'. Σαρδικ. ιά. ιϛ'. ά. Τιμοθ'. β'. 8. Βασιλ. ἐρωτήσ. ή. περὶ βαπτίσματος.

(γ) Ἀπος'. λά. (δ) Τῆς ς'. οδ'. (ε) Τῆς ς'. κζ'. τῆς ζ'. ις'.

(1) Ὑποσελλόμενοι.

(2) Τὸ γνώμῃ τοῦ Ἐπισκόπου κξ' ἴσως ἐστιν ἐπεξηγηματικὸν τοῦ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. οἱ γὰρ αἱρετικοὶ Εὐσταθιανοὶ, κεχωρισμένως τοῦ Ἐπισκόπου ἐκκλησιάζοντες, ἢ τὰς προσαγομένας αὐτοῖς προσφορὰς, ἀλλήλοις διένεμον, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου.

(3) Τὰς μὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, (ἐπεὶ τοῦτο κεκώλυται ὑπὸ τῶν, μθ'. Καρθαγ'.) ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης. (4) Ὁ Ζωναρᾶς περιβόλαια ὠνόμασε ταῦτα

καταφρονεῖ τῶν μετ' εὐλαβείας τὰς Βήρυς φορούντων, ἢ τὴν ἄλλην συνήθη ἐσθῆτα, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (α)

Γυνὴ ἀμφιεννυμένη ἀνδρῶαν στολήν, δι' ἀνομιζομένην ἄσκησιν (1), ἀνάθεμα. ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (β)

Γυνὴ καταλιμπάνουσα τὸν οἰκεῖον ἄνδρα, ὡς βδελυσσομένη τὸν γάμον, ἀνάθεμα. ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (γ)

Εἴτις προφάσει ἀσκήσεως, καταλιμπάνει μὴ τεκνοτροφῶν, ἢ παιδεύων τὰ οἰκεῖα τέκνα θεοσεβῶς, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ'.

Οἱ προφάσει θεοσεβείας ὀλιγορῶντες Παῖδες τῶν Γονέων, μᾶλλον πίστεως (2), ἀνάθεμα. προτιμάσθω δὲ αὐτοῖς ἡ θεοσέβεια.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (δ)

Αἱ διὰ νομιζομένην ἄσκησιν, τὰς εἰς ὑπόμνησιν ὑποταγῆς δοθείσας κόμας ἀποχειρώσαι (3) γυναῖκες, ἀνάθεμα.

ΚΑ-

(α) Τῆς ς'. ξϛ'. (β) Ἀποστ. ἐ. καὶ τῆς ς'. ιγ' Γαγγ. α'. δ'. θ'.
(γ) Α'. Τιμοθ. ἐ. 8. 10 Ἐφεσ. ς'. 4. Τίτυ β'. 4.
(δ) Α'. Κορινθ. ια'. 3. 6. 10 καὶ 15. τῆς ς'. τῶ, μὴ. τὴν σημείωσιν.

ταῦθα τὰ ῥακώδη, (εἴτ' ἂν τριγώνια, οἷά εἰσι τὰ πυιχρὰ, ἢ τὰ τετριμμένα καὶ διερρωγότα) καὶ ἐπάνω τῶν ἄλλων ἐπιβλήματα καλεῖ ἄττινα ἐφόρουν. ὡς ἂν οὐ τῇ τοιαύτῃ στολῇ φαίνοιντο ἅγιοι. Βήρυς δὲ, τὰ Σηρικὰ ὑφάσματα ὀνομάζει, ἅπερ ὡς συνήθη ὄντα, εἴγε μάλιστα καὶ εὐλαβῶς ἐφορῶντο ὑπῆρχον ἀκατηγόρητα. ὅρα δὲ περὶ τῶν Σηρικῶν Νημάτων τῆς ζ'. τῶ. ις'. τὴν ά. σημείωσιν. (1) Ἐκ δὲ ἀντιδιαστολῆς, εἴγε ἦν ἀληθινὴν ἄσκησιν, τοιαύτην ὑπομένειαν ἐνεδύθησαν (οἷαι ὑπῆρξαν πολλαὶ γυναῖκες λανθάνουσαι τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν.) οὐ κατακρίνονται μᾶλλον δὲ, καὶ ἐπαινοῦνται.

(2) Τὸ μὲν μᾶλλον πίστεως δείκνυσιν ὅτι καὶ εἰ ἄπιστοι εἶεν, προνοίας ἐκείνους ἀξιοῦτωσαν οἱ παῖδες. τὸ δὲ, προτιμάσθω, κεῖ. ὅτι ἐὰν σπουδάζωνται, ἤτοι πρὸς αἵρεσιν (Αἱρετικῶν ἐκείνων ὄντων) ἢ πρὸς φαῦλον βίον (πίστεως μὴ τελούντων. οὐ μὴν δὲ καὶ θεοσεβῶν) ἀναχωρείτωσαν ἀπ' ἐκείνων. (3) Αἰσχρὸν γυναιξὶ τὸ κείρεσθαι, ἢ ξυρᾶσθαι, φησὶν ὁ θεῖος Παῦλος. ά. Κορ. ιά. 6 ὅρα δὲ καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ κεφάλαιον. οὗ δηλοῖ καὶ τὸ ῥητὸν, τὸ, ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ κάλυ-

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (α)

Οἱ διὰ νομιζομένην ἄσκησιν νηστεύοντες τὴν Κυριακήν, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (β)

Εἴτις τῶν ἀσκουμένων, ὑποκυρέντος ἐν αὐτῷ τελείου λογισμοῦ (1), λύει χωρὶς ἀσθενείας τὰς παραδεδομένας νηστείας, ἢ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Φυλασσομένας, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (γ)

Ὅσοι τὰς τῶν μαρτύρων συναξεις, ἢ τὰς αὐτῶν μνήμας βδελυσσόμενοι αἰτιῶνται, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (δ)

Ταῦτα δὲ γράφομεν, οὐκ ἐκκόπτοντες τοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Γραφικῶς βιοῦντας ἀσκεῖσθαι, ἀλλὰ τοὺς λαμβάνοντας τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀσκήσεως εἰς ὑπερηφανίαν κατὰ τῶν ἀφελεστέρων βιούντων ἐπαιρομένους τε, ἢ παρὰ τὰς Γραφὰς, ἢ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, καινισμοὺς εἰσάγοντας. ἡμεῖς τοιγαροῦν ἢ παρθενίαν, ἢ ἐγκράτειαν, ἢ ἀναχώρησιν τῶν ἐγκοσμίων μετὰ ταπεινοφροσύνης θαυμάζομεν. ἢ γάμου σεμνὴν συνοίκησιν τιμῶμεν. ἢ πλοῦτον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ εὐποιΐας οὐκ ἐξουθενοῦμεν. ἢ λιτότητα ἀμφιασμάτων δι' ἐπιμέλειαν τοῦ σώματος ἀπεριέργον ἐπαινοῦμεν

(α) Ἀποστ'. ξς'. (β) Ἀποστ'. ξθ'
(γ) Τῆς ς'. ὁ. Γάγγρ. ἐ. καὶ. Σαρδικῆς, ια'. ιϚ'.

καλυμμα τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης σημαίνεται, ὅπερ σύμβολον τὸ αὐτό ἐστι τῆς τε γυναικείας πρὸς τὸν ἄνδρα ὑποταγῆς, τῆς τε τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα ἐξουσίας. καθ' ὅσον ἐκεῖνο κάτω νεύειν ταύτην παρασκευάζει, ἢ ὠτρέπεσθαι, ἢ τὸ τοῦ ἀρχομένου σχῆμα διατηρεῖν (Θεοφύλακτ. εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ προειρημένου ῥητοῦ.) Καὶ ὑπὸ τῆς Φύσεως δὲ ἀδεμιᾶ γυναικὶ Φαλάκρωμα ἐγγίνεται (Ζωναρ. Φησί). ἢ ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος τὰς κειρομένας γυναῖκας, ἐξωθεῖσθαι τῆς Ἐκκλησίας ὡρισθέτησε. τοὺς δὲ δεχομένους ταύτας Ἀρχιερεῖς καθαιρεῖσθαι (σωζόμενος βιβλ. ζ'. κεφ. ιε'.). (1) Τὸ κατανοημένου οὐ αὐτοῖς λογισμοῦ τελειότητος, μηκέτι δεῖσθαι νηστείας ἔλεγον. ὥθεν καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παρέλυεν.

νῶμεν. τὰς δὲ ἐκλύτους ἢ τεθρυμμένας ἐν τῇ ἐσθῆτι προόδους, ἀποστρεφόμεθα. ἢ τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ, ἢ τὰς ἐπ' αὐτοῖς Συνόδους, ὡς ἁγίας ἢ ἐπωφελεῖς, τιμῶμεν ἢ ἀποδεχόμεθα. ἢ τὰς καθ' ὑπερβολὴν εὐποιΐας τῶν ἀδελφῶν τὰς κατὰ τὰς παραδόσεις διὰ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς πτωχοὺς γινομένας μακαρίζομεν. ἢ συνελόντως. πάντα τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν θείων Γραφῶν. ἢ τῶν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι εὐχόμεθα (1).

ΟΙ ΤΗΣ

---

(1) Οὗτος ὁ ἔσχατος Κανὼν (καίτοι ἔξιν οὐκ ἀριθμοῦσιν αὐτὸν εἰς Κανόνα) ἀπολογία οἷόν ἐστι τῆς Συνόδου, καθότι ἐφάνη διὰ τῶν ἑαυτῆς ἀνωτέρω Κανόν. κωλυσάσης τινὰ τῶν νομιζομένων ἔργων ὠφελείων διὰ σφοδρᾶς ἐπιτιμίας τοῦ ἀναθέματος. ἦν γὰρ δ'. Σύνοδος εἰς μόνους τοὺς ἐπὶ χρήμασι χειροτονουμένους τῷ ἀναθέματι ἐχρήσατο. ἢ τοῖς στρατευομένοις μοναχοῖς ἢ Κληρικοῖς ἢ μὴ γνωσιμαχοῦσιν. ὁ δὲ θεῖος Χρυσός. ὁμιλίᾳ τῇ περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναθεματίζειν. τόμ. α'. σελ. 693. ἐξοβελίζει ὅλως τὸ ἀνάθεμα τῶν πιστῶν γραφῶν ἔτω „ τί ἐστιν ὃ λέγεις ἀνάθεμα; ἢ „ ὅτι ἀναθέσθω ἔστος τῷ διαβόλῳ, ἢ μηκέτι χώραν σωτηρίας ἐχέτω. „ γενέσθω ἀλλότριος ἀπὸ Χριστοῦ. βλέπε τὸν αὐτὸν ἢ εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολ. ὁμιλίᾳ ις'. περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναθέματος πολλὰ φθεγγόμενον, ὧν οἷς ἢ „ καθάπερ φησὶ τοῦ ἀναθέματος τοῦ ἀνατιθεμένου τῷ Θεῷ „ ᾠδεῖς ἂν τολμήσειεν ἁπλῶς ταῖς χερσὶν ἅψασθαι, ᾠδὲ ἔγγυς γενέσθαι, „ ἔτω ἢ τὸν χωριζόμενον τῆς Ἐκκλησίας . . τοῦτο τῷ ὀνόματι ἀπὸ τοῦ ἐ„ ναντίου καλεῖ . . πάντων ἀπαγορεύων αὐτοῦ ἀποχωρίζεσθαι, ἢ ἀποπη„ δᾶν . . . . . ἢ τοὺς μὲν ἀπέχοντο, ὡς ἀναχεομένους Θεῷ. τοὺς δὲ, ὡς ἀλλο„ τριωμένους Θεοῦ. ἢ ἀποδιώκοντες τῆς Ἐκκλησίας. ὁ δὲ θεῖος Παῦλος τὸν Μητρόμικτον τὸν Γαλάτην, ἢ τὸν Ἀλέξανδρον παραδίδωσι τῷ ἀναθέματι (ἐπιστολ. α'. Κορινθ'. κεφ. ε'. 5. Τιμοθέου. α'. κεφ. α'. 20. Καὶ α' Κορινθ'. κεφ. ις'. 22. Γαλατ'. κεφ. α'. 8. κξ'.) Διὰ τὸ πολὺ τοίνυν βάρος τῆς ἐπιτιμίας ὡς ἔοικε ἢ ὁ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου τόμος, ὃς ἀναθεματίζει τοὺς ἀποστατοῦντας τοῖς Βασιλεῦσιν, ἢ πρακτικὸς (Βαλσαμὼν εἰς τὸ προοίμιον ταύτης τῆς Συνόδου). ὅτι δὲ διὰ τοῦ ἀναθέματος παραδίδοται ὁ ἄνθρωπος τῷ Σατανᾷ. ἢ ὁ Βλάσαρις τὰς ἀφορμὰς, ὡς ἔοικε λαβὼν ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου. τὰ αὐτὰ φθέγγεται, (ὧν οἷς περὶ Γάγγρας). ἢ Ζωναρᾶς ὠν τῷ γ'. Κανόνι τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ Συνόδου

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ὑπῆρξεν αὕτη ἡ Σύνοδος ἐπὶ Κωνσαντίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ, τμά. συνέβη δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. Παρεγένετο ὁ προειρημένος Βασιλεὺς Κωνσάντιος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν χάριν τοῦ Περσικοῦ πολέμου, μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς τοῦ οἰκείου Πατρὸς Κωνσαντίνου τελευτῆς, ὁπότε καὶ τὸν ἐκεῖσε περίκλυτον Ναὸν προανῄρατο ἐγκαινίσαι. ὃν ἀτελῆ μὲν εἴασεν ὁ αὐτοῦ Πατήρ. τετελειώκει δὲ αὐτός. τότε τοίνυν χαίρων δραξάμενος ὁ Κωνσαντινουπόλεως Εὐσέβιος, συνὼν τῷ Βασιλεῖ, ἔπεισεν αὐτὸν καὶ ἤθροισε Σύνοδον, ἡ. Ἐπισκόπων τῇ μὲν δοκήσει, ὅπως ἂν λαμπρότερα τὰ ἐγκαίνια γένωνται. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ ὁμοουσίου τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ καθαίρεσιν τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου (1). Προηγοῦντο δὲ ταύτης τῆς Συνόδου αὐτὸς ὁ Εὐσέβιος. ὁ Ἀντιοχείας Πλάκιτος. καὶ ὁ Παλαισίνης Μάξιμος (2), ἤ, (ὡς κεῖται παρὰ τοῖς Συνοδικοῖς (3) πραχτικοῖς) Ἀχάκιος, καὶ ἄλλοι συχνοὶ Ἀρειανοὶ ὄντες. ἀλλ' εἰ καὶ πρὸ ταύτης τῆς Συνόδου, καὶ μετὰ ταύ-

---

νόδου. καὶ Μελέτ. Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τόμ. ά. σελ. 73. 10. Ἀλλὰ πάλιν ὁ θεῖος Χρυσ. ἐν τῇ προλεχθείσῃ ὁμιλίᾳ, περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναθεματίζειν, τόμ. ά. σελ. 693. λέγων. „Τί ἂν τῆς τοσαύτης ἐπε„λάβοι ἀξίας, ἧς τὸ κοινὸν μόνον τῶν Ἀποστόλων ἠξίωται, καὶ εἰ κατὰ πᾶ„σαν ἀκρίβειαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεγονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος „καὶ δυνάμεως ἦσαν δῆλός ἐστι καὶ ταῖς Συνόδοις. καὶ αὐτοῖς τοῖς Κανονισταῖς Πατράσιν ἐπιτρέπειν τοῦτο. πολλαχοῦ γὰρ τῶν Κανόνων οὐτοιξὶ τούτῳ τῷ ἀναθέματι. ὃ παρὰ τῆς θείας Γραφῆς, καὶ ὡς ἀφιέρωμα ἱερὸν ἐκλαμβάνεται (Ἰησ. 6.) ὅρα καὶ Γρηγόρ. Θαυματουρ. (Καν. δ'.).

(1) Σωκράτ. βιβλ. ς'. κεφ. ἡ. θ'. ί. (2) Μελέτιος Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τόμ. ά. σελ. 365. (3) Τόμῳ ά. σελ. 233.

ταύτην, συνεκροτήθησαν ἡ ἄλλαι Σύνοδοι ἐν Ἀντιοχείᾳ (1), αὐτη μοντοιγε μονη ἐξεδωκε Κανονας τὺς ἐφεξῆς, ἓς ἡ παρεδεξατο ἡ Ἐκκλησία (2).

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ὅσοι Ἱερατικοὶ ἑορτάζυσι τὸ Πάσχα μετὰ Ἰουδαίων, παρὰ τὸν ὅρον τῆς ἁγίας ἡ μεγάλης Συνόδυ τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης (3) Ἐπὶ Παρυσίᾳ τῦ μεγαλυ Κωνσαντινυ, καθαιρέμενοι, ἡ τῆς τιμῆς ἀφαιρείσθωσαν (ἧς ὁ ἅγιος Κανὼν, ἡ τὸ τῦ Θεῦ Ἱερατεῖον (4) μετείληφε) μετὰ τῶν συγκοινωνόντων αὐτοῖς. οἱ δὲ δημῶται τῆς Ἐκκλησιας ἀποβαλεσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Τὺς εἰσιόντας μὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ κοινωνῦντας δὲ Εὐχῆς (5) ἅμα τῷ Λαῷ, ἡ κατά τινα ἀταξίαν ἀποστρεφομένυς (6) τὴν θείαν Εὐχαριστίαν. τὺς τε Συνευχομένυς (καί τοι ἐν οἴκῳ) τοῖς ἀκοινωνήτοις, ἀποβάλλεσθαι τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. ξ'. (β) Ἀπος' θ'. Ι. ιά.

(1) Ὅρα εἰς τὸν. ά. τόμον τῶν πρακτικῶν Συνοδικῶν ἐν τῷ περὶ τὸ τέλος αὐτῆς τῆς Συνόδυ Καταλόγῳ. σελ. 233 βλέπε ἡ τὸν προειρημένον Μελέτιον Ἀθηνῶν. τόμ. ά. σελ. 266 287. 417. Σκόπει περὶ ταύτης τῆς Συνόδυ ἡ τὴν θ'. σημείωσιν τῦ δ'. τῆς αὐτῆς, ἡ τὰς δύω σημειώσεις τῦ ε'. τῆς ϛ'. (2) Ἐν τῷ ϛ'. Κανόνι τῆς ς'.

(3) Ὅτι ὁ περὶ τῦ Πάσχα διορισμὸς, παρὰ τῆς ά. Συνόδυ ἐγένετο, μαρτυρεῖ ἡ αὐτὴ ἡ πρὸς τὺς Ἀλεξανδρεῖς ἐπιστολὴ τῆς ἐν Νικαίᾳ ταύτης Συνόδυ, κειμένη ἐν κεφ. θ'. τῦ ά. βιβλίυ σελ. 177 τῆς Ἱστορίας τῦ Σωκρ'. λέγυσα „ εὐαγγελιζόμεθα δὲ ὑμῖν περὶ τῆς συμφωνίας τῦ ἁγιωτάτυ Πάσχα, ὅτι ὑμετέραις εὐχαῖς κατωρθώθη ἡ τῦτο τὸ μέρος κξ'. Ὅρα ἡ Ἐπιφάνειον αἱρέσ. ξθ'. ἡ Εὐσέβιον ἐν τῇ ζωῇ Κωνσαντίνυ, βιβλ'. γ'. κεφ. ιγ'. σελ. 139. Καὶ ὁ Βλάσαρις δὲ ἐν οἷς περὶ τῦ Πάσχα φθέγγεται ἐπ' ὄψιν λέγει τῦ μεγάλυ Κωνσαντίνυ γενέσθαι τὸν τοιῦτον ὅρον. βλέπε ἡ τὴν σημείωσιν τῦ ζ'. Τῶν Ἀποστόλων. (4) Οὔτε καθέδρας ὅτε κλήσεως, ὅτε μὴν ἑτέρυ προνομίυ Ἱερατικῦ ἀπολαυέτωσαν (Βαλσ).

(5) Εὐχὴν ἴσως τὴν τελευταίαν ἐνοεῖ, ἤγυν τὴν ὀπισθάμβωνον λεγομένην. (6) Τὸ Ἀποστρέφεσθαι ἐνταῦθα ὁ Ζωναρᾶς, ἀντὶ τῦ Ἀποφεύγειν ἐξεδέξατο. δι' εὐλάβειαν τάχα. ἡ οἷον διὰ ταπεινοφροσύνην. ἄλλοι δέ ἐπον, διὰ καταφρόνησιν, ἡ ἀμέλειαν. τὴν ἀταξίαν δὲ, ἀντὶ

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τὸς ἐκ τῶν τῦ Ἱερατείυ ἀπελθόντας εἰς ἑτέραν παροικίαν, ἢ (παρωνῦντος μάλιστα τῦ Ἐπισκόπυ) μὴ ἐπαναστρεφομένυς, καθαιρεῖσθαι, ὡς μηκέτι χώραν ἔχειν ἀποκαταστάσεως. τὸν δὲ δεξάμενον Ἐπίσκοπον, ὑπὸ τῆς Συνόδυ ἐπιτιμᾶσθαι.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

(1) Εἴτις Ἐπίσκοπος ὑπὸ Συνόδυ (2), ἢ Κληρικὸς ὑπὸ τῦ οἰκείυ Ἐπισκόπυ καθαιρεθεὶς, λειτουργοίη πάλιν (3), μήτε ἐν ἑτέρᾳ Συνόδῳ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως, ἢ τόπον ἔχειν Ἀπολογίας (4). ἢ τὸς κοινωνῦντας δὲ αὐτοῖς, ἀποβάλλεσθαι τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. ιέ. ις'. (β) Ἅπος'. κή. Ἀντιοχ'. ἰϛ'. ιέ.

ἀντὶ τῆς ἀνευλόγυ αἰτίας ἐξέλαβον. (1) Τὸν αὐτὸν Καν'. ἢ ἡ δ'. Σύνοδος ἀναφέρει, ὡ δ'. πράξει αὐτῆς, ὑπὸ Λετίυ Ἀρχιδιακόνυ, ἢ Πριμμικηρίυ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἀναγνωσθέντα τόμ. Β'. σελίδι 149 τῶν πρακτικῶν. Ἀπορίας δὲ ἄξιόν ἐστι, διατὶ ὡ ἅπασι τοῖς πρακτικοῖς τῶν Συνόδων, πγ'. ἐπιγράφεται ἕτος ὁ Κανὼν, (αὐτόθ.); εἰμὴ εἴη σφάλμα γραφικόν. (2) Ἴσως Σύνοδον ὡταῦθα ὡνοεῖ ὁ Κανὼν τὴν τινων τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπων, ἢ ὄχι πάντων, εἰ γὰρ πάντων εἴη, ἐκ ἐχωρισθήσεται ἡ ἑτέρα Σύνοδος, ἣν ἀναφέρει ὁ Κανὼν, ἀλλὰ τὸν ιέ. τῆς αὐτῆς. (3) Λειτουργίαν ὡταῦθα ἅπαν ὑπούργημα ὡνοεῖ τὸ κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐπάγγελμα ἑκάστυ Ἐκκλησιαστικῦ. μὴ ἀξιυσθω ὢν ἀπολογίας, λειτουργήσας χωρὶς Β'. Συνοδικῆς διαγνώσεως ἔδει γὰρ ὑποφέρειν ἕως ταύτης, ἀλλὰ τὸν, ιδ'. τῆς ὡ Σαρδικῇ. (4) Σημέωσαι δὲ, ὅτι, ἐπειδὴ ὡ τῇ παρύσῃ Συνόδῳ ἔξαρχος ἦν ὁ ἁγιανὸς Εὐσέβιος, ἢ οἱ αὐτῦ ἀκόλυθοι (ὡς ὡ τῇ προθεωρίᾳ εἴρηται), τύτυ ὡνεκα ἀπροσδιόριστον εἶασαν οἱ τοιῦτοι τὸν παρόντα Κανόνα, εἰς τὸ καταδιώκειν εὐμαρῶς δι' αὐτῦ τὸς ὀρθοδόξυς Ἱερατικὸς, μάλιστα τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. ὕτω δὲ ἔχει ὁ κατ' ἐκείνυς Κανών. „ Εἴτις Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος δικαίως, ἢ „ ἢ ἀδίκως καθαιρεθεὶς, ἑαυτῷ ἐπανέλθῃ, Συνόδυ δίχα τῆς Ἐκκλησί- „ ας, τῷ τοιῷδε μὴ δίδοσθαι χώραν ἀπολογίας, ἢ ἢ χωρὶς τῦ δικαίως, ἢ ἀδίκως προφέρεται, ὅς τις ἢ ἠθετήθη ὑπὸ τῦ ιδ' τῆς Σαρδικῆς. τὸν γὰρ ἀδίκως καθαιρεθέντα, ἢ ὑπερορῶντα τὴν καθαίρεσιν, μόνον πικροτέροις ῥήμασιν ἐπισκήπτει ὁ προκειμένος Κανὼν ταύτης τῆς Σαρδικῆς, σωφρονίζεσθαι, ἢ ὄχὶ ἀναπολογισίᾳ. ὅθεν αὐτός τε ὁ μέγας Ἀθανά-

ΚΑΝΩΝ Ε'. (α)

Τὸς παρεκτὸς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ Ἐκκλησιάζοντας, ἢ β'. (1) καλυμένυς παρ' ἐκεινυ, ἢ μὴ ὑπακόοντας, παντελῶς καθαιρεῖσθαι, ἢ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν. εἰ δὲ ἢ ἔτω θορυβῶσιν, ἐπι-

(α) Ἀπος'. λά. τῆς ς'. λά. τῆς αϐ'. ιϐ'. ιγ'. ιδ'. ιέ. Ἰαγγρ. ς'. Καρθ. ί. οϐ'. (ϐ) Ἀπος'. ιϐ'. ιγ'. λϐ'.

Θανάσιος. ἢ ὁ θεῖος Χρυσόστομος. κατὰ τὸν Σωκράτ. (βιϐλ'. ϐ'. ἀπὸ τῦ γ'. κεφαλ' ἕως τῦ, ί. ἢ βιϐλίῳ ς'. κεφ. 18.) κατεῖπον τύτυ τῦ Κανόνος, ὡς μὴ ὄντος τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τῆς τῶν Ἀρειανῶν. οὔτε γὰρ Εὐσεϐιανοὶ τὸν Ἀθανάσιον δι' αὐτῦ τῦ Κανόνος καθεῖλον. οὔτε ὡ Κωνσαντινυπόλει συνελθόντες Ἐπίσκοποι ἀλὰ τῦ αὐτῦ τὸν Χρυσος. ἐπεχείρησαν καθελεῖν, ἐφ' οἷς, χωρὶς τῦ περιμεῖναι ὁ ἅγιος ἄλλην Συνοδικὴν ἀγνωσιν τῶν κατ αὐτῦ λεγομένων. εἰσεπήδησε μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι, εἰς τὸν ἑαυτῦ θρόνον. Καὶ ὁ Παπ δὲ Ἰννοκέντιος ὡ τῇ πρὸς τὺς ὡ Κωνσαντινυπόλει ὑπὲρ τῦ Χρυσοστόμυ αἰτιᾶται τὸν τοιῦτον Κανόνα, κατὰ τὸν Δοσίθεον (παραγράφω δ'. σελ. 133.). Ἐπεὶ τοίνυν ἔτοι οἱ ἅγιοι τῷ Κανόνι τύτῳ μεμφονται· ἡ δὲ δ'. οἰκυμενικὴ (ὅρα ὡ τῷ ἀνωτέρῳ ά. σημειώματι τῦ αὐτῦ τύτυ Καν'.) ἀποδέχεται, ὡσαύτως ἢ ἡ ς'. (ὡ τῶ αὐτῆς ϐ'. ὡ ᾧ ἐπικυροῖ τὺς Κανόνας). Ταύτη τοι προσδιορισθήτω (ἵνα ἀνέγκλητος μείνῃ) κατὰ τῦτον τὸν τρόπον. μὴ ἐχέτω τόπον ἀπολογίας ἢ ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως. ὃς λειτυργοιη πάλιν μεθ' ὃν καθηρέθη δικαίως, (ἢ, Κανονικῶς) ἦγεν, Α'. δι' ἐγκλήματα φανερὰ, ἢ ἀξια καθαιρέσεως, (κατὰ τὸν τῶν Ἀποστόλων, κή.). Β'. ὑπὸ ὅλης συμφωνύσης Συνόδυ (κατὰ τὸν Ἀντιοχείας ιδ'. ιέ.). Γ'. παρὼν ὡ τῷ κρίνεσθαι, ἢ μὴ ἀπὼν, κατὰ τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τῦ Νεκταρίυ Κωνσαντινυπόλεως Συνοδικῇ διαγνώσει, ἢ ὅρα ταῦτα ὡ τῇ ϐ' σημειώσει τῦ ϐ'. Κανόνος τῆς ς'.), εἰ μήτι προσκληθεὶς, ὡς οἱ Κανονες διορίζυσιν, ὐκ ἀπήντησε (κατὰ τὸν Ἀπος. οϐ'.). Δ'. μὴ ὄντων φανερῶν ἐχθρῶν τῷ καθαιρυμένῳ τῶν κατηγόρων, μήτε τῶν αὐτῶν κατηγόρων. ἢ κριτῶν, καθὼς ταῦτα συνέϐη ἢ ἐπὶ τῦ ἁγίυ Ἀθανασίυ, ἢ ἐπὶ τῦ Χρυσοστόμυ) ὅρα ἢ τὸν, ιϐ' Ἀντιοχ'. ἢ τὸν, λς'. λζ'. Καρθαγ'. περιεργάσθητι δὲ τῦτον τὸν Κανόνα τὸν δ'. ἢ ὡ τῷ ϐίῳ τῦ Χρυσος'. παρὰ τῷ Μεταφρασῇ, τῷ τε εἰς Ἑλληνικὴν φράσιν ὄντι χειρογράφῳ, ἢ τῷ εἰς τὴν κοινὴν ἐκδεδομένῳ. τῷ Νέῳ Θησαυρῷ, ὡ σελιδι, 113. ὃν Κανόνα τῷ ἁγίῳ οἱ ἐναντίοι Ἀρχιερεῖς προέτεινον.

(1) Ἐν ἄλλοις πρόσκειται, ἢ τρίτον.

ἐπιστρεπτέσθωσαν (1) διὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς (2).

ΚΑΝΩΝ ε'. (α)

Τὸν ἀφωρισμένον παρὰ τῶ ἰδίω Ἐπισκόπω, μὴ δεκτέον εἶναι παρ' ἄλλων. ἢ, ἐν Συνόδῳ ἀπολογείσθω.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (β)

Μηδένα χωρὶς εἰρηνικῶν (3) δέχεσθαι τῶν ξένων (4).

ΚΑΝΩΝ Η'. (γ)

Τὺς ἀνεπιλήπτους χωρεπισκόπους, διδόναι Κανονικὰς (5) Ἐπιστολάς. τὺς δὲ ἐν ταῖς χώραις Πρεσβυτέρους, πρὸς μόνους τὺς γειτονας Ἐπισκόπους (6) ἐκπέμπειν.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (δ)

Οἱ Ἐπίσκοποι, προεξῶτα ἐχέτωσαν τὸν ἴδιον Μητροπολίτην, ἢ μηδὲν χωρὶς τούτου πραττέτωσαν, ἢ μόνα, ὅσα τῇ ἑαυτῶν ἐπιβάλλει παροικίᾳ. μήτε αὐτός τι ποιείτω χωρὶς τῆς τῶν λοιπῶν γνώμης.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (ε)

Οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἢ ταῖς χώραις (7), ἢ οἱ καλούμενοι χωρεπίσκοποι εἰ ἢ ἀρχιερεῖς εἰσὶ, καθιςάτωσαν Ὑποδιακόνους, Ἀναγνώσας,

(α) Ἀπος'. ιϐ'. ιγ'. λϐ'. (β) Ἀπος'. ιϐ'. ιέ. Καρθαγ'. ξέ.
(γ) Ἀπος'. ιϐ'. (δ) Ἀπος'. λδ'. (ε) Τῆς ά. Ἀγκύρ. ιγ'.

(1) Παιδευέσθωσαν πρὸς ἐπιστροφὴν μετανοίας.

(2) Καὶ Ζώτον Ζὸν Κανόνα ἀναφέρει ἡ δ'. Σύνοδος ἐν τῇ, δ'. πράξει αὐτῆς (σελ. 149. τόμ. τῶν Συνοδικῶν) ὃν ἢ κατὰ παράφραμα ἴσως γραφικὸν, ὡς ἢ περὶ ἀνωτέρω εἴποιμεν, ἐπιγράφει. πδ'.

(3) Αὗται ἢ ἀπολυτικαὶ λέγονται, ἢ Κανονικαὶ, ἢ συσατικαὶ ἐπιστολαί. (4) Τὺς ἀπὸ ἄλλης Ἐκκλησίας, εἰς ἄλλλην ἀπιόντας Κληρικὺς ἐννοεῖ. (5) Κανονικὰς, τὰς εἰρηνικὰς ἢ συσατικὰς ἐπιστολὰς ὀνομάζει, κατὰ Ζὸν Ζωναρᾶν. (6) Ἕπεται πάντως ἢ πρὸς Ζὺς περαιτέρω δίδόναι τοιαύτας ἐπιστολὰς τὺς Χωρεπισκόπους, ὅπερ ὐκ ἐπιτέτραπται τοῖς ἐν μικραῖς πόλεσι Πρεσβυτέροις, εἴτ' ὖν πρωτοϊερεῦσιν, ὡς Φησιν ὁ Βαλσμ. (7) Τὺς Πρεσβυτέρους ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πρωτοϊερεῖς, ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὡς ἢ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἡ ἑαυτῆς Φησι. τὺς δὲ ἐν ταῖς χώραις Πρεσβυτέρους κξ'. ἦσαν δὲ τοιῦτοι αὐτόθι, ἐπεὶ κεκώλυται,

σας, ἢ ἐφορκισάς (1), μὴ χειροτονείτωσαν δὲ, μήτε Πρεσβύτερον, μήτε Διάκονον δίχα τῦ τῆς πόλεως Ἐπισκόπυ, ἧ ὑποκείται αὐτός τε, ἢ ἡ χώρα. παρ' ᾧ ἢ αὐτοὶ οἱ χωρεπίσκοποι καθισῶνται. ἄλλως γὰρ ποιοῦντες, ἢ αὐτῆς τῆς τιμῆς καθαιρεθήσονται (2).

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Ἱερὸς Βασιλέα μὴ ἀπέρχεσθαι Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν, ἄνευ γνώμης ἢ γράμματος τῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπων, μάλισα τῦ Μητροπολίτυ. ἢ γὰρ ἂν, ἢ τῆς κοινωνίας ἀποβλητέοι εἶεν, ἢ τῆς ἀξίας (3).

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν καθαιρεθέντα, μὴ εἰς Βασιλέα ἐκκαλεῖν. ἀλλ' εἰς μείζονα Σύνοδον. εἰ δ' ἦν, μήτε ἐλπιζέτω ὡς ἀποκατασήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Οὐ χρὴ Ἐπίσκοπον, ἐν ἑτέρᾳ Ἐπαρχίᾳ Ἐκκλησιαστικόν τι ποιεῖν χωρὶς παρακλήσεως (4) τῦ ταύτης Ἐπισκόπυ, ἢ μὴν, ἢ αὐτὸν

(α) Σαρδ. ζ'. ἡ. θ'. κ'. Καρθ. ριζ'. (β) Τῆς β'. ς'. τῆς δ'. θ'. ιζ'. Καρθαγ'. ριέ. (γ) Ἀπος'. λέ. τῆς παρούσης κβ'.

ται, κατὰ τὸν νζ'. Λαοδικ'. ἢ ς'. Σαρδικ. τυγχάνειν Ἐπίσκοπον ἐν κώμῃ, ἢ ἀγραφείᾳ πόλει. (1) Ἐφορκισαὶ ἢ ἐξορκισαὶ, οἱ κατηχηταὶ, εἴτ' ἐν διδασκάλοι ὀνομάζονται τῶν εἰς τὴν πίσιν προσερχομένων ἀπίσων ἢ αἱρετικῶν. ἐπειδὴ κατηχοῦντες αὐτὸς, ἐξορκίζουσιν εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίυ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμφωλεύοντα πονηρὰ πνεύματα, ἵνα ἀπ' αὐτῶν δραπετεύσωσιν ὡς ἢ ἐκ τῶν, ὧν ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς εὐχῶν πρὸς τὸς μέλλοντας βαπτισθήσεσθαι γίνεται ξυμφανές. περὶ ᾧ ὁρα, ἢ τὴν ἀ σημείωσιν τῦ, β'. Τιμοθέυ ἢ τὸν, κς'. Λαοδικ'. περὶ τῶν ἐφορκιστῶν.

(2) Καθὼς ὁρίζεται ἢ ὁ ἀ. Καθὼν ταυτης τῆς Συνόδυ περὶ τῆς τοιαύτης ἀτιμίας. ἐν δὲ σχολίῳ τινὶ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων Ἀριστενοπλ τμήματι ἀ. ἐπιγραφ. β'. εὕρηται ὅτι, Χωρεπίσκοποί εἰσιν, οἱ νῦν ἔξαρχοι λεγόμενοι, εἴτε Πατριάρχυ εἰσιν, εἴτε Μητροπολίτυ. Καὶ Φώτιος δὲ τὸς ποτοτηρητὰς τῦ Ἀγαθώνος Πάπα Ῥώμης, ἐξάρχυς καλεῖ. (πρακτικ Συνόδ. τόμ. β'. εἰς τὴν ς'. Σύνοδον σελίδ. 703.)

(3) Καὶ ἀφορισέοι, ἢ καθαιρετέοι.

(4) Εἴγε παρακληθεὶς ἱερουργοίη. ὅτοι ὅμως ἢ τὴν ἐν τῷ Ἱεροῦ Συνθρόνῳ ἐγκαθίδρυσιν ποιήσεται. κατὰ τὴν τῦ Μιχαὴλ Πατριάρχυ, τῦ

Γ κά-

τὸν καθαιρεῖσθαι, ἢ εἴτι παρ' αὐτῷ Ἱεροπραχθείη, ἄκυρον εἶναι.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Περὶ κρινομένου Ἐπισκόπου πρὸς τῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπων, ὅτι ἐὰν οἱ κρίνοντες ἀμφισβητῶσιν ἀλλήλοις εἰς τὴν περὶ ἐκείνου δίκην, μεταπαλεῖται ὁ Μητροπολίτης ἢ ἐκ τῆς πλησιοχώρου Ἐπαρχίας τοὺς ἐπικρινοῦντας, ἢ διαλύοντας σὺν τοῖς τῆς Ἐπαρχίας τὴν ἀμφισβήτησιν.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Ὁ παρὰ πάντων τῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπων συμφώνως κατακριθεὶς Ἐπίσκοπος, μηκέτι ἀναδικαζέσθω (1).

ΚΑΝΩΝ ΙϚ'. (γ)

Σχολάζοντα (2) Ἐπίσκοπον σχολάζουσαν Ἐκκλησίαν χωρὶς Συνόδου τελείας, (ἐχούσης δηλονότι, ἢ τὸν Μητροπολίτην), καὶ τοι τοῦ Λαοῦ ταύτης ἐκεῖνον ἑλομένου, μὴ ἁρπάζειν. ἢ μήν, ἀποβληθήσεται (3).

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (δ)

Περὶ τοῦ μὴ δεχομένου (4) τὴν ἐγχειρισθεῖσαν (5) αὐτῷ Ἐπισκοπήν,

(α) Ἀποστ'. οδ'. τῆς β'. ς'. τῆς δ'. θ'. ιϚ'.
(β) Ἀποστ'. κή. οδ'. τῆς β'. ς'. Σαρδικ. Ἀντιοχείας δ'.
(γ) Ἀποστ'. ιδ'. (δ) Ἀποστ'. λϚ'.

Ὑπάτου τῶν Φιλοσόφων διάγνωσιν Συνοδικήν, (Ἀρμενόπλ. ἐπιτομ'. τῶν Κανόν. σχόλ. σελ. ζ. τομ. α'. τῶν Συνοδικ. πρακτικῶν τμήματι α'. ἐπιγραφῇ. δ'.

(1) Ὅρα εἰς τὸν ε'. Σαρδικ. ὅτι καὶ Φυλάττεται ἔτος ὁ Κανών.

(2) Σχολάζων Ἐπίσκοπός ἐστιν, ὁ μὴ ἔχων ἐπαρχίαν, ἢ ὑπὸ ἐθνῶν κρατουμένην, ἢ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως, ὡς ἢ ἐχειροτονήθη, μὴ δεχθείς, ἀλλ' αὐτοῦ δόντος αἰτίαν, ἀλλ' ἀταχτήσαντος τῷ λαῷ, κατὰ τὸν, λϚ'. Ἀποστόλων, ἢ τὸν τῆς Ἀντιοχείας, ἢ σχολάζουσα δὲ Ἐκκλησία, ἡ μὴ ἔχουσα Ἐπίσκοπον. ὅρα ἢ τὴν, ιά. πρᾶξιν τῆς δ'.

(3) Ἀποβληθήσεται τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Ἄλλοι δὲ, τὸ, ἀποβληθήσεται ἐπὶ ἀφορισμῷ ἐξέλαβον. ἕτεροι δὲ, ἐπὶ καθαιρέσεως.

(4) Δῆλον ὅτι ἀλόγως. (5) Οἱ μὲν ἀπὸ ψήφων μόνον βούλονται τοῦτο ἐπιτραπῆναι τὴν ἐπισκοπὴν, (εἷς ἢ ὁ Ζωναρᾶς) οἱ δὲ, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν

πὴν, ὅτι ἀφοριζεται ἕως ἂ δέξηται (1), ἢ ὁρίσῃ τι (2) περὶ αὐτῆ ἡ τελεια (3) Σύνοδος τῶν κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἐπισκόπων.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (α)

Ὁ ἐμποδιζόμενος Ἐπίσκοπος τῆς ἐγχειρισθείσης αὐτῷ παροικίας, ἢ παρὰ τὴν ἑαυτῆ αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῆ Λαῆ παραίτησιν, ἢ δι' ἑτέραν αἰτίαν, μετασχέτω τῆς τιμῆς, ἢ τῆς λειτυργίας. μὴ παρενοχλείτω δὲ τοῖς πράγμασι τῆς, ἐν ᾗ συνάγοιτο Ἐκκλησίας (4). ἐκδεχέσθω δὲ ὃ ἂν ἡ τῆς Ἐπαρχίας Σύνοδος κρίνοι περὶ αὐτῆ (5).

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (6)

Οὐ δεῖ Ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι (6) ἄνευ τῆς παρυσίας τῆ Μητροπολίτη τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τῶν κατὰ ταύτην Ἐπισκόπων ἢ πάντων, ἢ ἐξ ἀνάγκης, τῶν πλειόνων, εἰς τὸ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' Ἐπισολῆς συμψηφίζεσθαι. ἄλλως γὰρ, ἀνίσχυρον εἶναι τὴν χειροτονίαν. εἰ δέ τινες τύτων ἀντιλέγειεν περὶ τὴν τοιαύτην κατάσασιν

(α) Ἀπος'. λς'. τῆς ζ'. γ'. Καρθαγώνης νή. νθ'.

(6) Ἀπος'. α'. τῆς δ'. ς'.

τῶν εὐχῶν Ἱεροτελεσίας. (1) Ἴσως γὰρ εἴποι ἄν τινας εὐλόγους αἰτίας, ὧν θεραπευθεισῶν, δέξεται τὴν ἐπισκοπὴν, ἢ ἄλλως μεταμεληθεὶς, τῦτ' αὐτὸ ποιήσεται. (2) Ἢ προβαλὼν ἄλλας αἰτίας ἀναιρέσας αὐτὸν μὴ δεχόμενον τὴν ἐπισκοπὴν, λυθήσεται τῆ ἐπιτιμίᾳ.

(3) Τελεία Σύνοδός ἐσι, ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Κανόνι, ἡ ἔχυσα παρόντα ἢ τὸν Μητροπολίτην.

(4) Ἐπεὶ ἐμποδιζόμενος τῆ ἀπελθεῖν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπαρχίαν ἴσως διὰ τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ βαρβάρων, ἢ λῃσῶν τὴν ὁδὸν, ἢ ἢ αὐτὴν αὐτῆ τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ ἐθνες, ἢ διὰ ταῦτα, κατά τινα ἴσως πόλιν κατοικεῖ, ἢ παρὰ τῇ τῆς πόλεως ἐκείνης Ἐκκλησίᾳ συνάγεται. διὰ τῦτο ἐνοχλεῖν τοῖς πράγμασι τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης ὐκ ἐξέσαι αὐτῷ. ὅτε γὰρ διδάσκειν, ὅτε ἱερυργεῖν ἰσχύει ὁ τοιῦτος, εἰ μὴ ἐπιτραπείη.

(5) Ὅρα τὴν ἐν σημείωσιν τῆ ἀνωτέρω Κανόνος ἢ αὐτὸν τὸν Κανόνα.

(6) Χειροτονία ἐνταῦθα ὐκ ἔσιν ἡ τελεσιυργία, ἢ χειροθεσία, ἀλλ' ἡ ψήφος, (Ζωναρ.), ὁ δὲ Βαλσαμὼν θέλει μὴ παρυσιάζειν ἐν ταῖς ψήφοις τὸν Μητροπολίτην, τὴν δὲ παρυσίαν ἀντὶ προτροπῆς ἐκδέχεται.

σασιν (1) δι' οἰκείαν Φιλονεικίαν (2), τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος κρατείτω.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Δύω κατ' ἔτος γινέσθωσαν Σύνοδοι Ἐπισκόπων ἐν ἑκάστῃ Ἐπαρχίᾳ, παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ, (ἢ ἐκ ἄνευ), διὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς χρείας, ἢ τὰς τῶν ἀμφισβητουμένων διαλύσεις, ἡ μὲν, τῇ Δ'. Ἑβδομάδι τῆς Ν'. ἡ δὲ, τῇ Ι'. Ὀκτωβρίῳ.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (β)

Οὐ δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον ἀπὸ μιᾶς Ἐπαρχίας μεταβαίνειν εἰς ἄλλην, κἂν τε ὑπὸ Λαῶν ἐκβιάζηται, κἂν τε ὑπὸ Ἐπισκόπων.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (γ)

Οὐ δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον ἐπ' ἀλλοτρίας χειροτονεῖν, ἄνευ γνώμης τῷ ἐκείνης Ἐπισκόπῳ. ἄκυρος γὰρ ἔσῃ ἡ χειροτονία. ἢ ὁ χειροτονήσας ἐπιτιμηθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (δ)

Ἐπισκόπῳ μὴ ἐξεῖναι καθιστᾶν ἑαυτῷ διάδοχον. εἰ δ' ἔν, ἄκυρος ἔσῃ ἡ τοιαύτη κατάστασις, μετὰ γὰρ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἡ Σύνοδος ψηφίσεται τὸν ἄξιον.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (ε)

Τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πραγμάτων διοίκησιν, ἐπὶ τῷ Ἐπισκόπῳ κεῖσθαι, ἢ φανερὰ εἶναι ταῦτα τοῖς Πρεσβυτέροις, ἢ Διακόνοις, ὥσπερ ἢ τὰ ἴδια τοῦ Ἐπισκόπου. ἵνα ἢ μετὰ τὸν ἐκείνου Θάνατον, ὦσι διακεκριμένα ἑκάτερα, ἢ οἷς ἂν ἐκεῖνος βούληται, κατα-

(α) Ἀπος'. λζ'. (β) Ἀπος'. ιδ'. λέ. τῆς ά. ιέ.
(γ) Ἀπος'. λέ. τῆς αὐτῆς γ'. τῆς β'. ϛ'. (δ) Ἀπος'. οδ'.
(ε) Ἀπος'. λή. μ'. μά.

(1) Κατάσασις ἴσως αἱ ψῆφοι εἰσὶν, αἱ καθιοῦσαι αὐτὸν Ἐπίσκοπον εἰς τήνδε τὴν πόλιν. (2) Εἰ δὲ μὴ κατὰ Φιλονεικίαν, ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν ἀντιλέγειεν, ἢ οἱ ἐλάττους κρατείτωσαν. (ὅρα ὡ τοῖς Συνοδικοῖς πραχτικοῖς ἐπιτιμ. τῶν Καν'. τιμήματι. ά. ἐπιγραφῇ ά. σχόλιον Φιλοθέου Πατριάρχου. Ἀνάγνωθι ἢ τὰ τελευταῖα τοῦ ϛ'. Κανόνος τῆς ά.)

καταλιμπάνῃ τὰ ἑαυτῆ.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (α)

Τὸν Ἐπίσκοπον ἐξουσίαν ἔχειν ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, ὥστε καὶ τοῖς δεομένοις τούτων μεταδιδόναι (μετὰ γνώμης τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων), καὶ αὐτὸν μεταλαμβάνειν εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας. Εἰ δὲ ἐπιτρέψῃ τῶν πραγμάτων ἐκείνων τὴν ἐξουσίαν τοῖς ἑαυτῆ συγγενέσιν, ὥστε βλάπτεσθαι (1) τοὺς λόγους τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἄλλως τοὺς πένητας ὑστερεῖσθαι, αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ διοικοῦντας, παρὰ τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας εὐθύνεσθαι.

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΤΗΣ ΦΡΥΓΙΑΣ, ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΞΗΚΟΝΤΑ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ Κατὰ Λαοδίκειαν τῆς Φρυγίας ἁγία Σύνοδος συνέστη κατὰ μέν τινας, τῷ, τξδ'. ἀπὸ Χριστοῦ. κατὰ δέ τινας τῷ, τξζ'. ἣ καὶ τοὺς ἑφεξῆς συνεχρότησε Κανόνας, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῆς Ἐκκλησίας (2).

ΚΑΝΩΝ Α'. (β)

Οἱ νομίμως (3) δίγαμοι, (εἰ δὲ προεγίνετο Φθορὰ ἀλλήλοις) μεθ' ὃ δι'

(α) Ἀποστόλων μα'. (β) Βασιλείας δ'.

(1) Βλάπτονται πάντως οἱ λόγοι ἔστ' ἂν λογοπραγίαι τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων, ἐπεὶ λελήθοτως ἐκ τῶν συγγενῶν μετιόντων ταῦτα, εἰ τῆς Ἐκκλησίας μὴ εἴδησιν ἔχοντες τῶν ἀληθινῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων πῶς τὰς ἁρπαγὰς, ἔστ' ἂν οἰκονόμους τῶν τοιούτων, λόγους ποιεῖν ἀπαιτήσουσιν;

(2) Ὅρα περὶ αὐτῆς καὶ Μελέτιον Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, τόμ. α' σελίδι. 394.

(3) Ἐνδέχεται παρανόμως δίγαμῆσαι, καὶ διά τινα μεσολαβοῦσαν συγγένειαν.

ὁ δι' ὀλίγυ χρόνυ τῇ προσευχῇ σχολάσωσι ἢ νηςείᾳ, συγγνωμονηθήσονται.

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Τὺς διαφόρως ἁμαρτάνοντας, ἢ προσκαρτερῦντας τῇ προσευχῇ τῆς ἐξομολογήσεως, ἢ μετανοίας, ἢ τὴν ἀποστροφὴν τῶν κακῶν τελείαν ποιυμένυς, μετὰ τὸν δοθέντα (1) ἀνάλογον εἰς μετάνοιαν τῦ πταίσματος καιρὸν, δεκτέον εἰς κοινωνίαν (2).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (β)

Οὐ δεῖ τὺς νεοφωτίςυς προάγεσθαι ἐν Ἱερωσύνῃ.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (γ)

Περὶ τῦ μὴ δεῖν τὺς Ἱερατικὺς τοκίζειν.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (δ)

Οὐ δεῖ ἐν ταῖς χειροτονίαις (3) εἶναι ἀκροωμένυς.

ΚΑΝΩΝ ς'. (ε)

Οὐκ ἔξεςι τοῖς αἱρετικοῖς εἰς Ναὸν Θεῦ εἰσιέναι.

ΚΑ-

(α) Τῆς ά. ιϛ'. (β) Ἀπος'. π'. (γ) Ἀπος'. μδ'.
(δ) Λαοδικείας ε'. σ. τῆς ζ'. γ'. σ. ΘεοΦ'. ζ. σ. (ε) Ἀπος'. ί. μέ. Τιμοθ'. θ'. (ς) Ἀπος'. μς'. μζ'. τῆς ά. ἡ. ιθ'.

(1) Δῆλον ὅτι παρὰ τῦ Ἀρχιερέως, ἢ πνευματικῦ Πατρὸς ὁ ἀνάλογος καιρὸς δοκιμάζεται τε, ἢ δίδοται τοῖς μετανοῦσι.

(2) Πάντως δὲ τῶν μυςηρίων. (3) Χειροτονίαν αὐτὰ οὖθα. Τὰς ψήφυς οἶνοεῖ ὁ Ζωναρᾶς ἢ Βαλσαμών, ὅλα τὸ μὴ δεῖν τινὰς, πλὴν τῶν Ἐπισκόπων ἀκροᾶσθαι ἀτοπά τινα ἴσως, καθ' ἃ αἱ ψῆφοι γίνονται, λεγόμενα, ἢ συμβαίνειν ἐκ τύτυ κακὸν παράδειγμα τοῖς ἀκροωμένοις τύτοις. ἕτεροι δὲ ἐξηγῆται, ἀκροωμένυς ἐκλαμβάνοντες μίαν τάξιν Τῶν κατηχυμένων (ὅρα, ιθ'. τῆς ά. ἢ τὴν ϛ'. αὐτῦ σημείωσιν), ἑπομένως, ἢ τὴν χειροτονίαν τῇδε ἀντὶ τῆς Ἱεροτελεσίας ἐξεδέξαντο, ὡς μὴ θεμιτὸν τὺς τοιύτυς παρεῖναι κατὰ Τῦτον Τὸν καιρόν. μάλιςα γὰρ ἢ ὁ Θεόφιλος, ζ'. Κανόνι. ἢ ὁ Χρυσός. τόμῳ ά. περὶ Ἱερωσύνης. λόγῳ γ'. σελίδ. 392. θέλυσιν ἐπὶ παρυσίᾳ τῦ λαῦ γίνεσθαι τὰς ψήφυς. ἀλλ' οἱ μὲν Ἐπίσκοποι, δίκαιοί εἰσιν ἐκλέγειν τὸν Ἐπίσκοπον κατὰ προκειμένυν λόγον· τί δὲ Λαϊκοὶ, κατὰ ἑπόμενον (ἵνα μὴ ἕπηται ἀσυμφωνία τοῖς Κανόσι, τοῖς μὲν δηλαδὴ λέγυσιν, ἐπὶ παρυσίᾳ τῦ λαῦ (ὡς ὁ ῥηθεὶς ζ'. ΘεοΦ'.)· τοῖς δὲ, ἐπὶ μόνων τῶν Ἐπισκόπων, ὡς ὁ ιγ'. ταύτης.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Περὶ αἱρετικῶν, ἤγουν Ναυατιανῶν, ἤτοι Φωτεινιανῶν (1), ἢ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν, ὅτι ἐπιστρέφοντες, μυρίζονται.

ΚΑΝΩΝ Η'. (β)

Οἱ Φρύγες (2) λεγόμενοι, Αἱρετικοὶ, εἴτε Κληρικοὶ πρὸς αὐτοῖς νομίζοιντο, εἴτε καὶ μέγιστοι, προσερχόμενοι τῇ Ἐκκλησίᾳ, βαπτίζονται.

ΚΑΝΩΝ Θ'.

Τοὺς τῆς Ἐκκλησίας (3) μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ κοιμητήρια (4), ἢ μαρτύρια λεγόμενα τῶν αἱρετικῶν Εὐχῆς ἕνεκα. ἢ μὴν, ἀκοινώνητοι ἔσονται.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (γ)

Οὐ δεῖ πρὸς γάμου κοινωνίαν συνάπτεσθαι τοὺς τῆς Ἐκκλησίας αἱρετικοῖς.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν καθίσασθαι ἐν Ἐκκλησίᾳ τὰς λεγομένας Πρεσβύτιδας (5), εἴτ' οὖν προκαθημένας (6).

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. μς'. μζ'. τῆς α'. ἡ. ιθ'. (β) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἄνωτ'. (γ) Τῆς δ'. ιδ'.

(1) Ὁμόφρονες ἤτοι Παύλῳ τῷ Σαμωσατεῖ. (Ἰωάν. Δαμασκ. Τόμ. α'. σελ. 92. αἱρέσ. οα') ὁ δὲ ἤτοι ἐνταῦθα, σλαζευκτικός. Ἀλλ' εἰπέρ εἰσὶ τοιοῦτοι, ἤγουν ὁμόφρονες τοῖς Παυλικιανοῖς, καὶ βαπτίζεσθαι ὀφείλουσι (τῆς α'. ιθ'.), καὶ οὐ μόνον μυρίζεσθαι.

(2) Οὗτοι οἱ Φρύγες, καὶ Μοντανισταὶ καλοῦνται.

(3) Οἱ τῆς Ἐκκλησίας εἰσὶν ἁπλῶς οἱ πιστοὶ, οὐχ Ἱερατικοὶ μόνον.

(4) Κοιμητήρια ὤνθα οἱ ὀνομασοὶ αὐτῶν κατέκειντο.

(5) Ὁ Φωσγίσκος Συριανὸς σχολιάζων τὸ, κη'. κεφ. τοῦ ς'. βιβλ'. τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν λέγει ὅτι, Πρεσβύτιδας ὁ Κλήμης, Τὰς Διακόνους ὀνομάζει. ὡς τοῦτο δύναταί τις μαθεῖν καὶ ἐκ τοῦ Ἐπιφανίου ἐν τῇ αἱρέσει τῇ κατὰ Κολλυριδιανῶν. Πρεσβύτιδες γάρ εἰσι καὶ αἱ ἐξηκονταετεῖς γυναῖκες, ἐξ ὧν Διάκονοι ἐγίνοντο. ὅρα καὶ τὸν θεῖον Παῦλον (α'. Τιμοθ'. ε' 2. 9. 10.). βλέπε καὶ τὸν, μς'. τῆς ς'. ὀνομάζοντα Πρεσβύτιδας τὰς Γραίας, καὶ τὰς Διαταγὰς δὲ ἄθρει, (βιβλ'. ς'. κεφ. νς'.).

(6) Ὁ Ζωναρ. λέγει, ὅτι αὗται ἐξῆρχον τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς Ἐκκλησίας γυναικῶν, καὶ καθίσων ἐκείνας εἰς εὐταξίαν. καὶ ὡς περιττὰς, ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἀσύμφορον αἰτίαν ὁ Κανὼν ταύτας ἀπαγορεύει.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (α)

Οἱ Ἐπίσκοποι Συνοδικῶς καθιςάσθωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησιαςικὴν ἀρχὴν, ἐκ πολλῶ ὄντες δεδοκιμασμένοι ἢ κατὰ τὸν λόγον τῆς πίςεως (1), ἢ κατὰ τὴν πολιτείαν τῦ εὐθεως λόγυ. (2)

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (β)

Οὐ δεῖ τὸν ὄχλον ἐκ λέγειν τὰς Ἱερωθησομένας.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (γ)

Οὐ δεῖ διαπέμπεσθαι τὰ Ἅγια ὠ τῷ Πάσχα χάριν εὐλογίας (3) εἰς ἑτέρας παροικίας.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. ά. τῆς ά. δ'. (β) Ἅπος'. λ'. τῆς ζ'. γ'. σ. Λαοδικ. έ. σ. Θεοφ. ζ'. σ. (γ) Τῆς ς'. νϚ'. σημ.

---

(1) Λόγον τῆς πίςεως, ἴσως ὠνομεῖ τὸ διδάσκειν τὴν πίςιν. πολιτείαν δὲ τῦ εὐθέως λόγυ, τὸ εἶναι κατὰ τὴν πολιτείαν ὀρθότατον, ἢ εὐθύτατον, μὴ σκολιὸν δηλαδὴ, ἀλλ' ἁπλᾶ λέγει, ἐκεῖνα ἢ νοεῖν, ἢ πράτ]ειν.

(2) Ἐν ἄλλ. βίυ.

(3) Χάριν εὐλογίας ἢ ἁγιασμῦ ἐκείνων, πρὸς ὃς ἐξέλλοντο, ἤγυν τῶν Λαϊκῶν, ἢ οἷόν τι Πασχάλιον δῶρον. χάριν δὲ ἑνώσεως τοῖς Ἐπισκόποις, ὡς συγκοινωνοῖς, ἀλλὰ τῦτο ὡς ἀπρεπὲς, δικαίως ἤδη κωλύεται. Διὰ πόσας δὲ αἰτίας τοπαλαιὸν ἐκρατεῖτο Ἅγιος Ἄρτος, ὅρα τὸν Ἀρχωτ'. Εὐσράτιον ὠ τῷ περὶ μυςηρίων (σελ. 284.). ὅρα ἢ τὴν σημείωσιν τῦ, νϚ'. τῆς ς'. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ἐὰν ἐπιλάθηται ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι ὤωσιν ὠ τῇ ἁγίᾳ Προθέσει, ἢ μετὰ τὸ Χερυβικὸν, καταναόσῃ τῦτο ποιησάτω ταύτην ἐξ ὑπαρχῆς, ἐπιλέγων τὰ προφητικὰ λόγια, ἢ τὰ λοιπὰ, ἃ ὠ ἔθει ἔσι λέγεσθαι, ἢ τὴν εὐχὴν τῆς Προθέσεως. ὡσαυτως τῦτ' αὐτὸ ποιέτω ἢ ἐὰν ἐκχύσῃ τὰ ἅγια ὅλα ὠ τῷ Χερυβικῷ. (εἰ γὰρ ὐκ ἀπομένωσι, προσιθέτω μόνον τὰ ἱκανὰ, μηδὲν αὐτοῖς ἐπιλέγων). τὰ δὲ ἐκχυθέντα ὕτως ἀκριβῶς ὀφείλει ἐκμάσσειν τῦ ἐδάφυς, ὡς εἴ γε ἢ μάρμαρα εἶεν, ἀποξέειν αὐτά. ὅλα πυρὸς ἢ ὕδατος ἀλλοιυμένυ τῦτό πυ. τὰ δὲ ξέσματα, εἰς τὸ χωνευτήριον ῥίπτειν. οἷα γὰρ ποτήριον Ἱερόν ἐσι τῦτο. αὐτὸς δὲ μετρίως ἐπιτιμάσθω ὅλα τὸ ἀπροσεκτον. Εἰ δὲ ταῦτα συνέβη μετὰ τὴν τελείωσιν τῦ ἁγιασμῦ, πλέον κολασθήσεται ὁ Ἱερεύς. ὅρα ἢ Βαλσαμῶν ἀποκρίσει πρὸς Μάρκον, κ'. εἰ δὲ ἐπάνω τῶν ἱερῶν ἀμφίων ἐξεχύθησαν, εἰ μὲν πρὸ τῆς τελειώσεως, ἐκπλυθήτωσαν μόνον ἐκεῖνα. εἰ δὲ μετὰ τὴν τελείωσιν, ἐκκοπτέσθωσαν ἀπαραιτήτως.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (α)

Μόνοι οἱ Κανονικοὶ Ψάλται ἐπ' ἀμβωνος, καὶ ἀπὸ διφθέρας (1) ψαλλέτωσαν.

ΚΑΝΩΝ Ις'.

Δεον τὰ Εὐαγγέλια (2) ἐν σάββασιν ἀναγινώσκεσθαι μετὰ καὶ ἑτέρων Γραφῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'.

Μὴ δεῖν τοὺς Ψαλμοὺς ἐπισυνάπτειν (3) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ διὰ μέσου τούτων γίνεσθαι ἀνάγνωσιν.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (ε)

Περὶ τοῦ τὰς αὐτὰς Εὐχὰς (4) πάντοτε καὶ ἐν ἐννάταις, καὶ ἑσπέρας ἐπιτελεῖν δεῖν.

ΚΑ-

(α) Τῆς ς'. λγ'. σέ. Λαοδικείας κγ'.

τως, καὶ καλύμματα γινέσθωσαν. (Συμεὼν Θεσσαλον'. Ἀποκρίσει, πα'. καὶ Κίτρους Ἀποκρ. ια'.) Τὰ αὐτὰ γίνεσθαι καὶ εἴτε ὑπὸ Ζωΐφου τινὸς ἐρωθησαν. αὐτὸ δὲ τὸ Ζωΐφιον, ἔγε συλληφθῇ, βαπτέσθω πυρὶ τῆς γῆς.

(1) Διφθέρας τὰς Μεμβράνας, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον (β'. Τιμοθ'. δ'. 13.). ταυτὸν εἰπεῖν, τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία λέγει.

(2) Ἔοικε μήπω τότε τὴν κατάστασιν τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι οἵα μετὰ ταῦτα ἐγίνετο, ἀλλ' ὅτε οἱ πιστοὶ συνηθροίζοντο, εὐχαὶ μόνον ἐγίνοντο, καὶ προσέφερον τὴν ἀναίμακτον θυσίαν οἱ Ἱερεῖς (Ζωναρ.). ὁ δὲ Βαλσαμ. λέγει ὅτι, διὰ τοῦτο διωρίσθη ὁ παρὼν Κανὼν, διὰ ὅτι πολλοὶ Χριστιανοὶ τότε ἰδιῶται ὄντες καθὼς ἤρχοντο πάντες ἐργοχείρως ὡς τῷ Σαββάτῳ οὕτως ἤρχοντο καὶ τὸ ψάλλειν ἱερὰ ψαλτικὰ ῥήματα, ὅθεν ἐπισκήπτει ἡ Σύνοδος, ἀναγινώσκειν Εὐαγγέλια, καὶ ἁγίας ἄλλας Γραφάς.

(3) Διὰ τοῦτο ὁ Κανὼν ἀπείργει τὴν συνεχῆ ἀνάγνωσιν τῶν Ψαλμῶν. ἵνα μὴ διὰ τὸ ἐκτεταμένον, ἀηδίζηται ὁ λαὸς καὶ ἢ τῆς Ἐκκλησίας ἐξέρχονται, ἢ ὑποκαθέζωσιν. εἰ δὲ ὡς τοῦτο ἔθισαν ὡς τοῖς κατὰ τὸ Ἅγιον Ἱεροῖς Μοναστηρίοις) νεαρώτερος οἷον ὁ νῦν γινόμενος, ὡς φησιν ὁ μέγας Βασίλειος (Ἀποκρ. λζ'. τῶν κατὰ πλάτος ὅρων περὶ τὸ τέλος) διὰ τὸ ποικίλον τῆς ἀκολουθίας. πρεσβυμώτερον πάλιν ἄρχεται τῶν Ψαλμῶν. ταύτη τοι καὶ εἰς πολλὰ καθίσματα μεμέρισται τὸ θεῖον Ψαλτήριον.

(4) Τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν καὶ τάξιν φυλάττειν εἰκὸς καὶ ὡς ταῖς ἐννάταις κέ. ταῖς παλαιαῖς δηλαδὴ χρῆσθαι, καὶ μὴ νέας συντιθέναι, καὶ οἵας ἂν βούληται ἕκαστος εὐχάς.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (α)

(1) Περὶ τὸ δεῖν πρῶτον ὁμιλῆσαι τοὺς Ἐπισκόπους. εἶτα, τελεσθείσης τῆς Εὐχῆς τῶν κατηχουμένων (2), ἐξελθεῖν αὐτοὺς τοὺς κατηχουμένους. μεθ' ὃ γίνεσθαι τὴν Εὐχὴν τῶν ἐν μετανοίᾳ (3), προσερχομένων ὑπὸ χεῖρα (4), ἢ εἶτα ὑποχωρούντων. μεθ' ἣν τὴν ὑποχώρησιν, γίνεσθαι τὰς Εὐχὰς τῶν πιστῶν, τὴν μὲν Πρώτην, μυστικῶς, τὰς δὲ ἑξῆς, ἐκφώνως (5). εἶθ' οὕτω δίδοσθαι τὴν εἰρήνην (6), ἀ. παρὰ τῶν Πρεσβυτέρων τῷ Ἐπισκόπῳ. ἢ μετὰ τούτους, παρὰ τῶν Λαϊκῶν ἀλλήλοις, ἢ οὕτως ἐπιτελεῖσθαι τὴν ἁγίαν προσφορὰν. μόνοις δὲ τοῖς Ἱερατικοῖς ἐξὸν εἰς τὸ Θυσιαστήριον εἰσιοῦσι κοινωνεῖν.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (β)

Οὐκ ἔξεστι Διακόνῳ, χωρὶς κελεύσεως, ἔμπροσθεν Πρεσβυτέρου, ἢ ὑπηρετεῖν, ἢ ἔμπροσθεν Διακόνου καθέζεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ΚΑ-

(α) Τῆς ά. ιδ'. (β) Τῆς ά. ιῆ.

(1) Δῆλον ὅτι οὐταῦθα περὶ τῆς τάξεως τῆς θείας λειτουργίας διαλέγεται ὁ Κανών.

(2) Ἥτις καὶ ἄρτι λέγεται οὐ ταῖς Ἱερουργίαις.

(3) Τῶν πιστῶν μοὐ, ἀλλ' οὐ μετανοίᾳ ὄντων διὰ ἁμαρτήματα, ἃ ἐποίησαν.

(4) Ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν (περὶ ἧς ὅρα τὸν, ιδ'. τῆς ά.) αὕτη δὲ ἡ εὐχὴ, ἥδη καὶ λέγεται.

(5) Ἥδη δὲ δύο μόνον λέγονται, τῶν πιστῶν, καὶ αὗται μυστικῶς, ὡς φαίεται οὐ ταῖς λειτουργίαις.

(6) Εἰρήνη ἐστὶν, ὁ ἀσπασμὸς. ὃς ἀγάπης καὶ εἰρήνης πίστιν σύμβολον: Καὶ τελευταῖον, ἐλειτουργεῖτο ἡ μετανοιοῦσα. ὁ δὲ ἀσπασμὸς ἀρχαιότατον ἔθος οὐ τῇ λειτουργίᾳ ὡς φασιν οἱ ἅγιοι. (Βασιλ. ἐ. κεφ. νζ'.). Ἰουστῖνος ὁ Φιλόσ. (Ἀπολογία ά.) Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς (παιδαγωγ. γ'.). Κύριλλος Ἱεροσολύμων (κατηχ. έ.). Εὐσέβιος Ἀργωτης (σελ. 275.).

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (α)

Οὐ δεῖ χώραν ἔχειν ὑπηρέτας (1) ἐν τῷ Διακονικῷ (2), ἢ ἅπτεσθαι Δεσποτικῶν σκευῶν (3).

ΚΑ-

(α) Τῆς ς'. ιέ.

(1) Ὑπηρέτας ἤγουν ὁ Ζωναρᾶς ἢ ὁ Βαλσαμών, ἢ ὁ Βλάσαρ. τοὺς Ὑποδιακόνους βούλονται, ἄνευ τοῦ Φορεῖν Ὀράριον, ὃς ἤγουν θεραπευτὰς καλεῖ Βλάσαρις (ἐν τῷ, υ, στοιχείῳ, ἢ ἐν τῷ θ'. τοῦ ε. στοιχείου). ὅρα δὲ Διονύσ. τὸν Ἀρεοπαγίτ. (Ἐκκλησιαστικῇ Ἱεραρχίᾳ, τόμ. ά. κεφ. ς'. σελίδι 250.) τοὺς Μοναχοὺς θεραπευτὰς καλοῦντα.

(2) Διακονικὸν ὠνομάζετο τὸ σκευοφυλάκιον, ὅτι ἐν αὐτῷ ἡτοίμαζον τὰ ἱερὰ σκεύη οἱ Διάκονοι πρὸς λειτουργίαν τῶν Ἀρχιερέων, ἢ Πρεσβυτέρων, ὃ ἤγουν Μυστατώριον καλεῖται, κατὰ τὸν Ἀναγνώστην Θεόδωρον, ἀπὸ τοῦ μύειν, ἤτις Λατινιστὶ ἐστὶν ἡ Τράπεζα, ἣν γὰρ αἰτὸ ὡς ἄλλη τις Προθέσις, καθὼς νῦν φαίνεται ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Ὄρους καθολικοῖς Ἱεροῖς· οἱ δὲ βούλονται ἢ κατὰ τὸ Τῆς ἁγίας Προθέσεως μέρος κεῖσθαι τὸ τοιοῦτον σκευοφυλάκιον (Ἰωάννης Ναβαναὴλ Οἰκονόμος κεφ. ιζ'. σελ. ια'.) ὅρα ἢ τὸν, ιθ'. Κανόνα τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, (ὃς τισὶ ἢ μὴ εὐχεῖν τὸ Ποτήριον ἐν τῇ εὐχῇ τοῦ σκευοφυλακίου, τουτέστι τῆς Προθέσεως ὁρίζεται). ἢ Γενναδίου ἑρμην. εἰς τὴν λειτουργίαν (σελ. 190. ἢ 193.) Καὶ Συμεὼν Θεσσαλονίκης (κεφ. ρλζ'.). (3) Τοῦτο δὲ τὸν Κανόνα ὁ Ζωναρᾶς ὕτως ἐξηγεῖται. ὐκ ἐκχεχωρήκασι τοῖς Ὑποδιακόνοις ἐνεργεῖν τὰ τῶν Διακόνων, ἢ ἅπτεσθαι τοῦ Ἄρτου ἢ τοῦ εἴνου τῶν εἰς θυσίαν προσφερομένων. οὐδὲ γὰρ ἐῶνται αὐτοῖς προσκομίζειν, ὁ δὲ Βαλσαμών, ἢ ὁ Βλάσαρις κωλῶν φασὶ τὸ Ποτήριον, ἢ τὴν Δισκάριον ἐᾶσθαι αὐτοῖς ἅπτεσθαι, ὡς οἰκείας διακονίας ὄσης ταύτης αὐτοῖς, ἢ Φοινικίζειν τὸ ἱερατεῖον, ἢ ἔχειν τὰς κατηχουμένας, ἢ τὰς ἐν μετανοίᾳ ὅθεν ἢ μέχρι τοῦ νῦν παρ' αὐτῶν τῶν Ὑποδιακόνων τὸ ὅσοι πιστοὶ ἐκφωνεῖται· ὅρα τούτων τῶν Ὑποδιακόνων τὰ ἔργα ἢ εἰς τὸ Συμεὼν Θεσσαλονίκης ἐν κεφαλ. ξδ'. Ἔτι δέ φησιν ὁ Βαλσαμών, ὅτι διαφέρει τὸ ἅπτεσθαι τῆς ὕλης ταύτης, τὸ μὴ γὰρ ὑλης ταύτης, τὸ μεταχειρίζειν ἐστὶν ἁπλῶς τόπου εἰς τόπον ὅπερ ὑπηρεσίας ἐστὶν ἔργον· τὸ δὲ ἅπτεσθαι, τὸ ὑπουργεῖν ἐν τῇ θυσίᾳ ὅπερ τοῖς Ἱερεῦσι ἢ Διακόνοις ὡρίσθη. ὁ δὲ, κθ'. παρακατιών, ἐπεὶ μὴ καταλιμπάνειν ὁρίζεται τὰς θύρας τοῦ ὑπηρετεῖν, ἐὰν μὴ βραβεῖον αὐτὸν ὑλέσθαι· καὶ ὐχ Ὑποδιάκονον ἢ πλατυκώτερον ἐκδέχεται τὸ ὄνομα τοῦ ὑπηρετεῖν. ὅρα ἢ τὸν, μγ'. τῆς αὐτῆς Λαοδικείας.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ ὑπηρέτην (1) Ὡράριον (2) φορεῖν, οὐδὲ τὰς θύρας ἐγκαταλιμπάνειν.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (β)

Ὅτι οὐ δεῖ Ἀναγνώστην, ἢ Ψάλτην (3) φορεῖν Ὡράριον.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (γ)

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς Ἱερατικοὺς ἀπὸ Πρεσβυτέρων, ἕως Διακόνων, ἢ ἐξῆς τοὺς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἕως ὑπηρετῶν, ... ἢ θυρωρῶν, ἢ τοὺς τάγματος τῶν ἀσκητῶν εἰς καπηλεῖον εἰσιέναι.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'.

Ὅτι οὐ δεῖ ὑπηρέτην Ἄρτον διδόναι, ὅτε Ποτήριον εὐλογεῖν.

ΚΑ-

(α) Τῆς αὐτῆς μγ'. (β) Τῆς ς'. λγ'. οέ. τῆς ζ'. ιδ'. Καρθ. κϛ'.
(γ) Ἀπος'. μϛ'. μγ'. νϑ'. τῆς ς'. θ'. τῆς ζ'. κϛ'. Καρθ. ιή. μζ'. ξϑ'.

(1) Ὁ ὑπηρέτης ἔτος ἢ θυρωρός ἐστιν. ὅθεν ἢ αἱ Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλ. (βιβλ'. ϛ'. κεφ. νζ'.) φασὶ „ κηκέτωσαν οἱ πυλωροὶ εἰς τὰς „ εἰσόδους τῶν ἀνδρῶν φυλάσσοντες αὐτάς . . . . . ἢ φυλαττέσθωσαν δὲ „ αἱ θύραι, μήτις ἄπιστος εἰσέλθῃ, ἢ ἀμύητος. τοῦτο δηλοῖ ἢ τὸ παρὰ τῶν Διακόνων ἐκφωνούμενον ἤδη. „ Τὰς θύρας τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρό- „ σχωμεν. Καὶ τοι ἐκ τοῦ, κδ'. Κανόνος τῆς αὐτῆς δηλαδὴ κρίνονται οἱ ὑπηρέται τῶν θυρωρῶν. (2) Ὡράριον ἀπὸ τοῦ, ὡς ὥρις, Λατινιστὶ, ὃ σημαίνει τὸ σῶμα κατὰ τὸν Εὐφράτιον, περὶ Ὡραρίου σελ. 268.), ὥστε τὸ Ὡράριον δηλοῖ ὀθόνην, δι' ἧς ἐσπόγιζον τὸ σῶμα τῶν πιστῶν οἱ Διάκονοι ὅτε μεταδίδων αὐτοῖς τοῦ θείου Ποτηρίου. ἀλλὰ ἢ ὁ θεῖος Ἀμβρόσιος μεδιολάνων, ὡ τῷ εἴῳ τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ Σατύρου, εἰς τοιαύτην σημασίαν (ἤγουν ὀθόνης, ἢ, κοινώτερον εἰπεῖν Μανδηλίου,) τῷ Ὡραρίῳ ἐχρήσατο. ἢ τὸ εἰς τὴν ὄψιν τοῦ ἁγίου Λαζάρου Σουδάριον, ὃ φασι τὰ Εὐαγγέλια,) οὗτος Ἀμβρόσιος Ὡράριον ὠνόμασε. ἢ τὰ Σιμικίνθια δὲ τοῦ θείου Παύλου (πράξ. 19. 12.) Ὡράρια ἢ Σουδάρια ὑπῆρχον κατὰ χυριολεξίαν, ἤγουν Μανδήλια, Ῥινόμακτρα, ἢ κατὰ τὸν Βαρῶνον. καὶ τοι ἄλλοι λέγουσιν εἶναι τὰ Φακιόλια. ἤγουν οἱ κεφαλόδεσμοι, ἢ αἱ ζῶναι τῶν Ἱερέων. Ὁ δὲ Σεΐδας ὡ τῷ, Φωσφόριον, τὸ Ὡράριον, ἐκμαγεῖον τοῦ προσώπου καλεῖ. νῦν δὲ τὰ Ὡράρια τοῖς Διακόνοις εἰς ὠμοὺς συντελοῦσιν, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ σημαίνειν τὰς πτέρυγας τῶν Σεραφίμ. ὅθεν ἢ ὡ πολλοῖς τούτων, τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος γέγραπται, (ὅρα Συμεὼν Θεσσαλονίκης. 276.)

(3) Τοῖς Ἀναγνώσαις τοπάλαι, ἀναγινώσκειν φερωνύμως τὰς θείας Γρα-

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (α)

Τοῖς μὴ προαχθεῖσιν ὑπὸ Ἐπισκόπων, ὐκ ἔξεσιν ἐφορκίζειν (1).

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (β)

Ὅτι ὐ δεῖ τὰς εἰς ἀγάπην καλεμένας, μέρη αἴρειν (2).

ΚΑΝΩΝ ΚΗ' (γ)

(3) Ὅτι ὐ δεῖ ἐν Ἐκκλησίαις ἀγάπας ποιεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'.

Οἱ Ἰουδαϊκῶς ἐν Σαββάτῳ σχολάζοντες, ἀνάθεμα. τὴν γὰρ Κυριακὴν, εἴγε δύναιντο (4), σχολαζετωσαν.

ΚΑΝΩΝ Λ'. (δ)

Ὅτι ὐ δεῖ πιστὸν ὅλως μετὰ γυναικῶν ἀπολύεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (ε)

Οὐδὲσιν ἔξεσι δίδοναι (5) τέκνα ἐπὶ γάμῳ αἱρετικοῖς. ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν, εἴγε ἐπαγγέλλοιντο χρισιανίζειν.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'.

Ὅτι ὐκ ἐκχωρεῖται αἱρετικῶν εὐλογίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀλογίας λαμβάνειν.

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'.

Ὅτι ὐ δεῖ συνεύχεσθαι αἱρετικοῖς, ἢ σχισματικοῖς.

ΚΑ-

(α) Ἀντιοχ'. ί. (β) Τῆς ς'. οδ'. ος'. πή. ςζ'. Γαγγρ. ιά. Λαοδ. χή. Καρθ. μθ'. (γ) Τῆς ς'. οδ'. ος'. πή. υζ'. Γαγγρ. ιά. Λαοδικ. χζ'. Καρθαγ'. μθ'. (δ) Τῆς ς'. οζ'.
(ε) Τῆς δ'. τῆς ς'. οβ'. Λαοδικ. ί. Καρθ. χθ'.

Γραφὰς ἔργον ἦν (τῆς ς'. λγ'.). ἀλλὰ νῦν ἔργον αὐτοῖς, τὸ ψάλλειν. τὸ δὲ ἀναγινώσκειν αὐτὰς ὡς ἐπ' ἐλάχισον γίνεται (Ζωναρ.).

(1) Ο ί. Ἀντιοχ'. ἢ τοῖς πρωτοιερεῦσιν ἐπιτρέπει προάγειν ἐφορκισάς. (2) Μερίδας γὰρ βρωμάτων ἐοίκασι λαμβάνοντες ἀπάγειν εἰς τὰς ἑαυτῶν οἰκίας, ὅπερ ὕβριν ὡεποίει τοῖς τὸτο ποιῦσι κἂν τε Ἱερατικοῖς, κἂν τε Λαϊκοῖς. (3) Ο' παρὼν Κανὼν αὐτολεξὶ ταυτίζεται τῷ, οδ'. τῆς ς'. (4) Καίτοι ὁ παρὼν Κανὼν λέγει τὸ, εἰ δύναιντο, ἢ, νδ'. ὁμως Νεαρὰ Λέοντος τῦ Σοφῦ, διωρίσατο ἅπαντας ἀναγκαίως σχολάζειν. Ὅ, τε Ἅγιος Νικηφόρος, Κανόνι, ς'. ὅτε ὁδοιπορεῖν ἐν Κυριακῇ ἐκχωρεῖ, ἄνευ ἀνάγκης, ἢ Εἴας. (5) Τὸ διδόναι τέκνα αἱρετικοῖς ἐπὶ γάμῳ, επι-

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'.

Ἀνάθεμα ἔσωσαν οἱ ἀπιόντες πρὸς τὰς ψευδομάρτυρας (1) τῶν αἱρετικῶν.

ΚΑΩΝ ΛΕ'.

Οἱ τὴν Ἐκκλησίαν ἐγκαταλιπόντες, καὶ ἀγγέλους (2) ὀνομάζοντες καὶ συνάξεις ποιοῦντες, ἔσωσαν ἀνάθεμα, ὅτι ἐγκατέλιπον τὸν Χριστὸν, καὶ προσῆλθον τῇ κεκρυμμένῃ εἰδωλολατρείᾳ. (3)

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (α)

Τοὺς Κληρικοὺς, μαγείας μετερχομένους, ἢ ἐπαοιδὰς, ἢ μαθηματικήν

(α) Τῆς ς'. ξγ'. Ἀγκύρ. κδ'. Βασιλ'. ζ'. ξέ. οϛ'. πγ'. Νύσσ. γ'.

πιχίνδυνον, ἴσως γὰρ σαλευθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἐκείνων αἱρέσεως, τὸ δὲ λαμβάνειν αἱρετικὰ τέκνα μᾶλλον ἐνύποσχοντο χριστιανίζειν. ἀσφαλές.

(1) Οἱ κατὰ τὸν θ'. Κανόνα τῆς παρούσης, ἀφικόμενοι πρὸς τοὺς ψευδομάρτυρας τῶν αἱρετικῶν εἰς τὸ ἰαθῆναι, ἴσως ἀσθενοῦντες, κατὰ πλάνην τοῦτο ἔπασχον. διὸ καὶ ἐκεῖσε μόνον ἀφαρίζοντο (κατὰ Βαλσαμ.). ὡσαύτως δὲ, ἐπεὶ εἶασαν τοὺς ἀληθεῖς μάρτυρας, καὶ πρὸς ἐκείνους τοὺς ψευδεῖς ὁλοψύχως προσέδραμον, ἀναθεματίζονται.

(2) Κατὰ μὲν τὸν Ἐπιφάνιον (ὃν οἱ ταῖς πανάρχαις) τινὲς αἱρεσιῶται ὠνόμαζον ἑαυτοὺς ἀγγελικοὺς, ἢ ἐπαιρόμενοι, ὡς ὅτι ἐκέκτηντο τάξιν καὶ πολιτείαν Ἀγγέλων, ἢ δοξάζοντες ὅτι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων ἔκτισται ὁ κόσμος καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἐπικαλούμενοι, καὶ οὐ τὸν Χριστόν. ἢ καὶ ὡς παρ' ἐκείνων τὰ θεῖα μυεῖσθαι νομίζοντες. Κατὰ δὲ τὸν θεῖον Θεοδώρητον (ὃν τῇ πρὸς Κολασσαεῖς ἑρμηνείᾳ). διὰ τοῦτο ἀγγελικοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμαζον, διότι ἔλεγον, ὡς ὁ νόμος δι' ἀγγέλων ἐδόθη. Οὗτοι καὶ ἔσεβον καὶ ἐλάτρευον αὐτοῖς. τὸ δὲ αἴτιον, ὡς φησιν ὁ αὐτὸς Θεοδώρητος, καθ' ὃ ἐξέδωκε τὸν παρόντα Κανόνα ἡ Σύνοδος ἐστὶν, ἐπεὶ ἡ αἵρεσις αὕτη διήρχετο ὡς πολλοῖς ἔτεσι, κατὰ τὴν Φρυγίαν καὶ Πισιδίαν, ἧς τινος Μητροπόλεως ἦν ἡ Λαοδίκεια. ὁ δὲ Ὠριγένης (ὡς τῷ κατὰ Κέλσου β'. βιβλ'. ε'.) λέγει, ὅτι διὰ τοῦτο ἐπεκαλοῦντο ὡς Θεοὺς τοὺς Ἀγγέλους, διότι τινὲς εὑρίσκον αὐτοὺς παρὰ τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, θείους καὶ Θεοὺς ὀνομαζομένους, ὅρα καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον (Κολασσαεῖς, κεφ. β'. . (3) Ὀνομάζει δὲ ὁ Κανὼν τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα εἰδωλολατρείαν, καθότι ὁ πονηρὸς ἀπάγων αὐτοὺς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Χριστὸν, ὀλίγον κατὰ μικρὸν καὶ λελησμένως εἰς εἰδωλολατρείαν ἐκκυλίσαι.

τικὴν (1), ἢ ἀστρολογίαν (2), ἢ τὰ λεγόμενα φυλακτήρια ποιοῦντας, ῥίπτεσθαι ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἢ αἱρετικῶν, ἑορταστικὰ λαμβάνειν, μήτε συνεορτάζειν αὐτοῖς.

ΚΑΝΩΝ ΛΗ'. (β)

Μὴ ἐξεῖναι παρὰ Ἰουδαίων ἄζυμα λαμβάνειν.

ΚΑΝΩΝ ΛΘ'. (γ)

Μήτε συνεορτάζειν ἔθνεσιν.

ΚΑΝΩΝ Μ'. (δ)

Ὅτι οὐ δεῖ Ἐπίσκοπον εἰς Σύνοδον καλεμένους, καταφρονεῖν, ἑαυτοὺς

(α) Ἀποστ. ὁ. (β) Ἀποστ. ὁ. Ἀποστ. οά.
(δ) Ἀποστ. κζ'. τῆς ά. ἑ τῆς ϛ'. ιθ' τῆς ϛ'. ἡ. τῆς ζ'. ϛ'. Ἀντιοχ. κ'. Καρθ. κϛ'. πά. πδ'. πέ. ρδ'.

(1) Τὸ κβ'. κεφάλαιον τῶν λθ' τῶν ἐξηκοστῶν βιβλίων τῶν Βασιλικῶν ταῦτα διέξεισιν. „ Ἡ μὲν γεωμετρικὴ δημοσίᾳ διδάσκεται. ἡ δὲ „ μαθηματικὴ καταχρίνεται. ἣν ὁ παλαιὸς φησι, μαθηματικὴν εἶπε „ τὴν ἀστρολογίαν (παρὰ Βαλσαμ. ἀποκρίσ. κζ'.), ἥτις ἢν ἀπόπτυστος λογίζεται. ἡ ἐπειδὴ διά τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς μαθητικῆς, ἢ γεωμετρίας προέχωρεῖ τις ἢ εἰς τὴν λεγομένην ἀστρολογίαν διὰ τοῦτο ἀνέφερεν ὁ Καν'. ἢ τὴν μαθηματικήν. ἀστρολογία δὲ, ἡ γενεθλιαλογία, (Βαρῖνος). ὅρα ἢ Γρηγορ'. Θεολόγον εἰς τὰ Φῶτα ὡ τῷ Γραικολατίνῳ σελ. 626. περὶ ταύτης. (2) Οὐ μόνον παρὰ Χριστιανοῖς, ἀλλὰ ἢ παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς μισητὸν ἐχρημάτισε τὸ τῶν ἀστρολόγων φῦλον, διὸ ἢ ἐξόριστοι ἐγένοντο ἀπὸ Ῥώμης, καθὼς μαρτυρεῖ Δίων (βιβλ'. μθ'.) ἢ ὁ Τάκιτος (βιβλ'. ιϛ'.). βλέπε ἢ Βλάσαρ. ὡ τῷ. Μ κεφ. ά. εἰς δύω εἴδη διαιροῦντα τὴν περὶ τὰς ἀστέρας πραγματείαν, εἰς ἀστρονομίαν, εἰς ἣν ἢ οἱ ἅγιοι κατεγίνοντο. ἢ εἰς ἀστρολογίαν, εἴτ' οὖν γενεθλιαλογίαν, εἰς ἣν οἱ δαίμονες συνήργουν. ὅρα ἢ Ἱερεμ'. (ι. 2.) οἱ γὰρ τοιοῦτοι συμπεριφέρεσθαι ἐπίστευον τὰ ἡμέτερα τοῖς τῶν οὐρανίων κινήσεσι. ἢ δι' αὐτῶν προγινώσκεσθαί τινα ὡς ἀναγκαίως συμβησόμενα. τούτῳ δὲ τῷ Κανόνι ὑπέχεινται, ἢ οἱ τὰ φανταστικῶδη προγνωστικὰ τῶν Καλανδαρίων μετὰ πάσης ἀναγινώσκοντες τῆς προθυμίας. Οἱ δὲ Ἀστρονόμοι, οὐκ ἀπόβλητοι.

ὅρα

αυτὺς γὰρ αἰτιάσονται (1). ἐκτὸς εἰ μὴ δι' ἀνωμαλίαν (2).

ΚΑΝΩΝ ΜΑ'.

Ὅτι ὐ δεῖ ὁδεύειν τὺς Ἱερατικὺς, ἢ Κληρικὺς (3) ἄνευ Κανονικῶν γραμμάτων (4).

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'.

Ὅτι ὐ δεῖ τὺς αὐτὺς ἀνωτέρῳ δίχα κελεύσεως Ἐπισκόπυ ὁδεύειν.

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'. (α)

Μὴ δεῖν τὺς ὑπηρέτας, κᾂν βραχὺ τὰς θύρας ἐγκαταλείπειν, ἢ τῇ Εὐχῇ (5) σχολάζειν.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (β)

Ὅτι ὐ δεῖ γυναῖκας εἰς τὸ Θυσιαστήριον εἰσιέναι.

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (γ)

Ὅτι ὐ δεῖ μετὰ δύο ἑβδομάδας τῆς Μ'. δέχεσθαι εἰς τὸ Φώτισμα (6).

(α) Τῆς αὐτῆς κά. ἢ κζ'. (β) Νικηφ'. ιέ. (γ) Τῆς ς'. οἡ.

Ὅρα ἢ Ζωναρ. ἢ Συμεὼν Θεσσαλονίκ. σελ. 35. ἢ 7. 27. ἢ Τὸν Μελέτιον Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορίᾳ, τόμ. ά. σελ. 26.

(1) Ἤγουν αἴτιοι ἔσονται εἰς τὸ ἐπιτιμηθῆναι παρὰ τῆς Συνόδυ.

(2) Ἤτοι σωματικὴν, οἷον νόσον, ἢ πραγματικὴν, οἷον ἀναγκάζουσάν τινα Ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν. (3) Ἱερατικοὶ οἱ περὶ τὸ Βῆμα, Κληρικοὶ δε, οἱ λοιποί. ὅρα περὶ τύτων ἢ τὴν σημείωσιν τὴν ά. τῦ, ἡ. τῶν Ἀποστόλων. (4) Τὰς εἰρηνικὰς, ἢ συστατικὰς ἐπιστολὰς, Κανονικὰς λέγει, ἢ ὅρα τῦ τῆς δ'. ιά. Καν'. τὴν ἐξήγησιν, ἣν ποιεῖται ὁ Ζωναρ. κατὰ πλάτος, ἢ Ἀντιοχ'. Κανόν. ἡ. (5) Ἐνδέχεται γὰρ, λαθόντας τινὰς ἀμυήτυς, εἰσελθεῖν τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον. ἴσως γὰρ οἱ τοιῦτοι θυρωροὶ, ἐπεὶ ὐκ ἠδύναντο ὑπὸ τῦ πολλῦ πλήθυς ἀκροᾶσθαι τῶν τῆς λειτυργίας εὐχῶν, ἠνίκα ἐφίσαντο ταῖς Βασιλικαῖς θύραις, ὁλὰ τῦτο εἰῶν αὐτὰς, ἢ ἐπλησίαζον τῷ Βήματι εἰς τὸ ἀκῦσαι. ἢ ὕτως ἐκεῖνοι κατὰ ἄπυσίαν τύτων εἰσέδυσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ὁλα τῦτο λέγει ὁ Κανὼν, μὴ τῇ εὐχῇ σχολάζειν. (6) Ἐπεὶ ἡ νὺξ τῦ μεγάλυ Σαββάτυ, μέσον ἐστὶ τῆς ταφῆς, ἢ τῆς ἀναστάσεως τῦ Κυρίυ, μετέχυσα ἀμφοτέρων ὡς μέρει. ὧν τύπος ἢ αἱ τρεῖς καταδύσεις, ἢ ἀναδύσεις αἱ ὡ τῷ Βαπτίσματι. τύτυ ὥσπερ ἕνεκα εἴθισο τῇ Ἐκκλησία κατὰ ταύτην τὴν νύκτα τὺς κατηχυμένυς βαπτίζειν, ὡς ἂν, ὁ μόνον κατὰ τὰς καταδύσεις, ἢ ἀναδύσεις συνθάπτοιντο, ἢ συνανιῶνται τῷ Χριστῷ οἱ βαπτιζόμενοι, ἀλλὰ

ΚΑΝΩΝ Μ΄. (α)

Περὶ τοῦ δεῖν ἐκμανθάνειν τὴν πίστιν τοὺς Φωτιζομένους, καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ, ἢ τοῖς Πρεσβυτέροις ἀπαγγέλλειν τῇ ε. τῆς Ἑβδομάδος.

ΚΑΝΩΝ ΜΑ΄.

Ὅτι καὶ οἱ ἐν νόσῳ βαπτισθέντες, ὀφείλουσιν ἀναῤῥωσθέντες, ἐκμανθάνειν τὴν πίστιν (1), ὡς ἂν εἰδοῖεν, ὅτι θείας δωρεᾶς κατηξιώθησαν.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ΄. (β)

Ὅτι δεῖ τοὺς βαπτιζομένους, καὶ τῷ ἁγίῳ χρίεσθαι μύρῳ (2).

(α) Τῆς ς΄. ὁή. (β) Κυπριανοῦ ὁ Κανών.

ΚΑ-

ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν καιρόν. ὅθεν καὶ ὁ παρὼν Κανὼν τοὺς μέλλοντας κατὰ ταύτην τὴν νύκτα βαπτισθήσεσθαι, ἐπισκήπτει ἅπασαν τὴν Μ΄. προετοιμάζεσθαι, καὶ προκαθαίρεσθαι διὰ νηστείας, καὶ προσευχῆς, καὶ τῆς ἄλλης ἀσκήσεως. ὅς τις ἂν μετὰ δύο Ἑβδομάδας τῆς Μ΄ ἄρξηται τοῦ ἑτοιμάζεσθαι εἰς τὸ βαπτισθῆναι τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, μὴ δεχθήτω τότε, φησὶν, εἰς τὸ βαπτισθῆναι, ἀλλ' εἰσέπειτα βαπτισθήτω. ὤφειλε γὰρ ὅλην τὴν Μ΄. προκαθαίρεσθαι. εἶπον δὲ, ὅτι ἡ νὺξ τοῦ μεγάλου Σαββάτου μεσόριον ἐστὶ τῆς ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. ἡ γὰρ ἡμέρα τοῦ μεγάλου Σαββάτου καθαρῶς ἐμφαίνεται, καὶ περιέχει τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου. ἥ τε ἡμέρα τῆς λαμπροφόρου Κυριακῆς καθαρῶς ἐμφαίνεται, καὶ περιέχει τὴν Ἀνάστασιν. ἡ δὲ νὺξ μεσιτεύουσα ταῖς δύο ταύταις, ὡς μέρει περιέχει αὐτάς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐν Καρθαγένῃ Δυτικὴ τοπικὴ Σύνοδος, περὶ Ἱερουργίας λαμβάνει, ἃ καὶ Κανόνι ξ΄ ἠπόρησε, ἐνωθῆναι κβ΄. ὁρίζει ὥστε ταῖς μὲν ἄλλαις ἡμέραις τῶν νηστειῶν, γίνεσθαι τὴν λειτουργίαν περὶ τὰς ὥρας τοῦ ἑσπερινοῦ. τῷ δὲ μεγάλῳ Σαββάτῳ, περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτός. ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ τυπικὰ, μεγάλην παρατήρησιν παραγγέλσεσιν ἔχειν τὸν Ἐκκλησιάρχην, ὥστε τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τοῦ μεγάλου Σαββάτου, γίνεσθαι ὡς τῇ β΄. ὥρᾳ τῆς νυκτός. τοῦτο μὲν διότι ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον, Ὀψὲ Σαββάτων, προσιμιάζων τὴν Ἀνάστασιν. τοῦτο δὲ, καὶ διότι μέλλουσι μεταλαβεῖν οἱ βαπτισθέντες τότε. Διὸ καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς (παρὰ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου λαβὼν) σωτήριον καὶ Φωταγωγὸν τὴν νύκτα ταύτην ὀνομάζει, καὶ προαγγελον τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, διὰ τὰ πολλὰ Φῶτα τῶν Φωτιζομένων (ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος αὕτη ἡ σωτήριος νὺξ καὶ Φωταγωγὸς τῆς λαμπροφόρου κβ΄.

(1) Ἡ πίστις ὡταῦθα τε, καὶ ὡς τῷ ὑποτέλῳ Κανόνι. Τὸ μυστήριον τῆς πίστεως σημαίνει, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν. (2) Καθὼς παρεγγυᾷ καὶ τὸ κγ΄.

ΚΑΝΩΝ ΜΘ'. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ ἄρτον προσφέρειν τῇ Μ'., εἰ μὴ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ.

ΚΑΝΩΝ Ν'. (ϛ)

Ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῇ Μ'. τῇ ὑστέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Ε'. λύειν, ἢ ὅλην τὴν τεσσαρακοστὴν ἀτιμάζειν. ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Μ'. ξηροφαγεῖν (1).

ΚΑΝΩΝ ΝΑ'.

Ἐν Μ'. μὴ δεῖν Μαρτύρων γενέθλια (2), ἢ μνήμας ἐπιτελεῖν, ἀλλ'

(α) Τῆς ς'. νϚ'. (ϛ) Τῆς ς'. κθ'.

κγ'. κεφ. τῶν, ζ'. βιβλ'. τῶν Ἀποστολικῶν διαταγῶν. Ἡ δὲ χρῆσις τοῦ ἁγίου μύρου δηλοῖ τὴν ὡ τῷ κατὰ τὸν Ἰορδάνην βαπτιζομένῳ Χριστῷ ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. ὡ εἴδει περιστερᾶς. ἢ κατὰ τὸν Κύριλλον Ἱεροσολύμων τὸ χρίσμα ἐστὶ σύμβολον, ὅτι λαμβάνομεν τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἢ τέλειοι Χριστιανοὶ καθιστάμεθα. ὅθεν ἢ Χριστιανοὶ προσαγορευόμεθα ὐ μόνον καθ' ὃ, τι πιστεύομεν εἰς Χριστὸν, ἀλλὰ ἢ καθότι χριόμεθα τῷ ἐπουρανίῳ χρίσματι, ἢ χριστοὶ Κυρίου, ἢ μέτοχοι Χριστοῦ γινόμεθα, κατὰ τὸ προφητικόν. „ Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ „ Θεός σου, κξ'. ὅτῳ μύρῳ χρώμενοι ἐπὶ τῶν αἱρέσεως προσερχομένων τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ἢ εἴτε ἀπ' ἀρχῆς τοιούτων ὄντων, ἤγουν αἱρετικῶν, ἢ ἀποσκιρτησάντων ἀπὸ τῆς ὀρθοδοξίας, ἢ εἶτα πάλιν ἐπαναστραφώτων εἰς αὐτήν. ὐ μὴν δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν γυναικῶν ἐκπεπτωκότων ὡ μολυσμῷ. καθώς τισι δοκεῖ. ὅτι δὲ ὕτως ἔχει, ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἀναφέρειν τοιοῦτόν τι τὸν μέγ. Βασίλειον (Καν. μδ'.) γίνεται δῆλον. δεῖ δὲ γινώσκειν ἢ τοῦτο, ὅτι (κατὰ τὸν Συμεὼν Θεσσαλον'. κεφ. ξή.) τοὺς τόπους ὡ οἷς ἐμυρώθη ὁ βαπτισθεὶς, ἀποπλυθῆναι χρεὼν ὡ τῷ Ναῷ διὰ σπόγγου ἢ ὕδατος παρὰ τοῦ Ἱερέως, ἐπιλεγομένων ἢ εὐχῶν, μετὰ ζ'. ἡμέραν τοῦ βαπτισμοῦ. τό, τε τότε ἀπόπλυμα, ἢ τὸ ἐκ τῶν κατὰ σαρκίων ἀμφίων, ὡ ἰδιάζοντι καθαρῷ τόπῳ χεθῆναι. (1) Ὥσε εἴγε ἡ Ε'. αὕτη, εἰς τὴν μεγάλην Ε'. παραληφθῇ (καθὼς ἢ ἡ ς'. ὡ τῷ αὐτῆς, κθ'. ἐξέλαβε, ἢ Ζωναρᾶς ὡθάδε), φανερὸν ὅτι ἐπιτατόμεθα, ἢ ταύτην ξηροφαγοῦντες διανύειν. ἢ εἰ πᾶσαν τὴν Μ'. θεῖον ξηροφαγεῖν ἡ δὲ, δ'. ἢ, ς'. ἴσται τῇ Μ'. (κατὰ τὸν, ξδ'. Ἀποστόλων), ἄρα ἢ πᾶσαν. δ'. ἢ, ς'. χρεὼν ἐστὶ ξηροφαγεῖν. ὅρα ἢ τὴν τοῦ, ιέ. τοῦ Πέτρου σημείωσιν.

(2) Ἔοικε τεπαλαιὸν ἢ Γενέθλια ἐπιτελεῖν τὰς πίστεις τῶν μαρτύρων. ὅπερ ἤδη ἤρνησε. μόνον δὲ τοῦ Προδρόμου ἤδη τοῦτο γίνεται ἢ τῆς Θεοτόκου.

ἀλλ' ἐν Σάββασι, ἢ Κυριακαῖς (1).

ΚΑΝΩΝ ΝΒ'.

Μήτε γάμους (2), ἢ γενέθλια.

ΚΑΝΩΝ ΝΓ'. (α)

Μὴ δεῖν Χριστιανὸς βαλίζειν (3), ἢ ὀρχεῖσθαι ἐν γάμοις, ἀλλὰ σεμνῶς ἐσθιειν. ΚΑΝΩΝ ΝΔ'. (β)

Ὅτι οὐ δεῖ πᾶν τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁρᾶν θεωρίας θυμελικῶν, ἀλλὰ πρὸ τῆς τῶν τοιούτων εἰσόδου ἀναχωρεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΝΕ'.

Ἀνοίκειον Χριστιανοῖς ἐκ συμβολῆς (4) συμπόσια ἐπιτελεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΝϚ'. (γ)

Οὐ δεῖ πρεσβύτερον πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἐπισκόπου εἰσιέναι, ἢ καθέζεσθαι ἐν τῷ βήματι, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ἐπισκόπου εἰσιέναι. πλὴν εἰ μὴ ἀνωμαλοίη (5), ἢ ἀποδημεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΚΑΝΩΝ ΝΖ'. (δ)

Οὐ δεῖ ἐν κώμαις, ἢ χώραις καθίσασθαι Ἐπισκόπους, ἀλλ' ἢ περιοδευτὰς (6). τοὺς μέντοι ἤδη πρὸ καταξαθέντας, καθὼς ἢ τοὺς

Πρε-

(α) Τῆς ζ'. κϐ'. (β) Τῆς ϛ'. κδ'. (γ) Τῆς α'. ιή.
(α) Ἀποστόλων λή. τῆς α'. ἡ. Σαρδικῆς ϛ'.

κυ. ἢ ἴσως τὰ Γενέθλια ἐξακούονται, ἀντὶ τῶν γενεσίων, ἅτινα σημαίνουσι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τεθνήκασιν. (ὅρα τὸν Βαρῶν. ἐν τῷ Γενεθλ'.) ἢ ἐποιμώς ἐκ παραλλήλου εἴληπται ταῦτα, ἤγουν Γενέθλια ἢ μνήμαι.

(1) Ἐν ταύταις χαρμοσύνοις ὅσαις, εἰκότως ἢ αἱ χαρμόσυνοι μνῆμαι τῶν μαρτύρων γινέσθωσαν, μὴ μέντοι ἐν ταῖς νηστίμοις, ὅσαις πάντως πανθήμοις, ἀνοίκειον γάρ. (2) Οἱ πεποιηκότες τοὺς γάμους τούτους Ἱερεῖς παιδεύονται. αὐτοὶ δὲ οἱ γάμοι μένουσιν ἀδιάλυτοι, (Συνοδικ. πρακτικ. τμήμ. ϐ'. ἐπιγρ. ϛ'. τόμ. α'. σελ. 15. ἐν τῇ ἐπιτομ. τῶν Κανόνων. (3) Κυμβαλα κτυπεῖν (Ζωναρᾶς).

(4) Συμβολὴ ὁ κοινὸς ἔρανος εἰς τὸ ἀμβροτέρας ποιῆσθαι τραπέζας. αἵτινες μέθης, ἢ ἀσωτίας γίνονται αἰτίαι.

(5) Νοσηλεύεται (Ζωναρᾶς).

(6) Περιοδεῦται λέγονται κατὰ τὸν Ζωναρᾶν, ἢ Βαλσαμῶνα, „ σὰ τὸ

Πρεσβυτέρους, μηδὲν πράττειν χωρὶς τῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει Ἐπισκόπου γνώμης.

ΚΑΝΩΝ ΝΗ'. (α)

Ὅτι οὐ δεῖ προσφορὰν ἐν οἴκοις (1) γίνεσθαι ἔτε παρ' Ἐπισκόπων αὐτῶν.

ΚΑΝΩΝ ΝΘ'. (β)

Ἤκισα ἰδιωτικὰς Ψαλμὰς, ἀλλὰ μόνα τὰ κανονικὰ βιβλία τῆς θείας Γραφῆς (2) λέγεσθαι.

ΚΑΝΩΝ Ξ'. (γ)

Ὅσα δεῖ τῶν τῆς Γραφῆς ἀναγινώσκεσθαι βιβλία (3).

(α) Τῆς ς'. λά. (β) Ἀπες. πέ. Λαοδικ. ξ'. (γ) Ἀπες. πέ.

" τὸ περιέρχεσθαι. ἢ καταρτίζειν τὰς πίστεις, μὴ ἔχοντες καθέδραν οἰκείαν. ἀναφέροντες δὲ καθέδραν οἰκείαν ἅτοι οἱ ἐξηγηταὶ, φαίνονται ἡγεῖσθαι αὐτὰς Ἐπισκόπους. ὁ δὲ Γενναδίος (ὡ τῷ κατὰ πλάτος ἐγκυκλίῳ ἐπιστολῇ τῇ κατὰ τῶν Σιμωνιακῶν) διακρίνει τὸν περιοδευτὴν τοῦ Χωρεπισκόπου. Καὶ ὡ τῷ ὁ. δὲ πράξει (περὶ Κυρίσου ἢ Δωρεθέου) τῆς δ'. Συνόδου Ἀλέξανδρος Πρεσβύτερος ἢ περιωδευτὴς ἐμφέρεται.

(1) Ἐν ἀφωτιωμένῳ τόπῳ εἰς Θεοῦ δοξολογίαν δεῖον προσφέρειν τὴν θυσίαν τῷ Θεῷ. ἢ μὴ ὡ οἴκῳ κοινῷ. φησὶ γὰρ ὁ μέγας Βασίλειος ὡ σελ. 525. (ὡ τοῖς κατὰ πλάτος ὅροις) " μήτε τὸ κοινὸν δεῖπνον ὡ " Ἐκκλησία ἐσθίειν. μήτε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον ὡ οἰκίᾳ καθυβρίζειν, ἐ" κτὸς εἰ μὴ ὡ ἀνάγκη ἐπιλέξηται τις καθαρώτερον τόπον, ἢ οἶκον ὡ καιρῷ εὐθέτῳ. εὔχεσθαι μέντοι ἀλλαχοῦ αὐτῷ πανταχῇ ἃ κεκώλυται. τοῦτο δὲ τὸ ὡ οἴκοις πᾶσιν ἀδιαφόρως λειτουργεῖν, ἢ ὡ παντὶ τόπῳ, τῶν Λατίνων ἐσί. (2) Ἐλέγοντο γὰρ ἐκτὸς τῶν, ρν'. τοῦ Δαβὶδ εἶναι καί τινες Ψαλμοὶ ἕτεροι τοῦ Σολομῶντος. ἢ ἄλλων Προφητῶν. οἳ ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπὸ τοῦ Κανόνος ὠνομάσθησαν. Κανονικὰ δὲ βιβλία εἰσίν. (ἃ ἢ ὡσλαθήκευς Γραφὰς ὀνομάζει ὁ Ὠριγώνης παρ' Εὐσεβίῳ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ, βιβλ'. ς'. κεφ. κέ. Καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγ'. ἁγιογράφους δέλτους, (τόμ. Β'. σελ. 63.) ὅσα ὁ πέ. Καν'. τῶν ἁγίων Ἀποσόλ. ἀπαριθμησω. ἐγράφησαν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ πιστῶν ἀδελφῶν (Εὐσέβ. Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορ'. βιβλ'. ε'. κεφ. κή.) Ψαλμοὶ ἢ ᾠδαὶ τὸν Χριστὸν θεολογοῦντες, ἅπερ ὁ αἱρετικὸς Παῦλος ὁ Σαμωσατεὺς κατέπαυσεν ὡς νεώτερα, ἢ νεωτέρων συγγράμματα (καθὼς ὁ αὐτὸς Εὐσέβ. Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ βιβλ'. ζ'. κεφ. λ'. μαρτύρεται). ἀλλ' ἐκεῖνα ἦσαν οἷα τὰ νῦν ψαλλόμενα Τροπάρια ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅθεν οὐδὲ περὶ τοιούτων Ψαλμῶν ὁ Κανὼν φθέγγεται. (3) Καὶ καταγράφονται δὴ ταῦτα

τα

ΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΡΔΙΚΗ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΙΚΟΣΙ.

Προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ κατὰ τὴν Σαρδικὴν Σύνοδος τῶν ἁγίων, τμά. Πατέρων γέγονε περὶ τὸ, τμς'. ἔτος ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ἐξῆρχε δὲ ταύτης Ὅσιος ὁ Κορδύβης, ἢ ὁ Σαρδικῆς Πρωτογάνης (1). ἐξετέθεντο δὲ τοὺς ἐφεξῆς Κανόνας, ἀφορῶντες εἰς ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Καίτοι εἴθισο τὸ μεθίστασθαι (2) Ἐπισκόπους ἀπὸ πόλεως μικρᾶς εἰς ἑτέραν πόλιν, ἀλλ' ὁ τοῦτο ποιήσας, ὡ τοσοῦτον ὡς φαῦλον (3) ἔθος

(α) Ἀποστόλων ιθ'. Ἀντιοχείας ις'. καί.

ταῦτα τῷ κατὰ πλάτος αὐτῆς τῆς Συνόδου Κανόνι, ὃ ἢ ἡμεῖς ἐνταῦθα ποιῆσαι περιττὸν ἔγνωμεν, ὡ τῷ τῶν Ἀποστόλων, πέ. ἀκριβῶς ταῦτα προεκθέμενοι.

(1) Ὅρα περὶ αὐτῆς τοῦ, έ. Κανόνος τῆς β'. τὴν ς'. σημείωσιν, τὸν Μελέτιον Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορ. τόμ. ά σελ. 366. Σωκράτ. Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορ. βιβλ. β'. κεφ. 20 Θεοδώρητ. Ἐκκλησιαστικ. Ἱστορ. βιβλ. β'. κεφ. ή. (2) Ὑποτίθησι δὲ ὁ Κανὼν πάντως ὅτι ἡ τοιαύτη μετάθεσις γίνεται καθ' ὑπερηφανίαν, ἢ ὑπερηφάνειαν (ὡς που περὶ τὸ τέλος φησὶ) ἢ δι' ἄτοπα σφοδρῶς ἄτως ἐπ' ζημιᾷ ταύτην. (3) Τὸ κακὸν ἔθος, ἢ ὁ θεῖος Χρυσός. ἀνατρέπει, (καθ' ὑπόληψιν ἀρχαῖον τυγχάνει) ὁμιλ'. ί. ἢ νς', εἰς τὴν Γένεσιν. ἢ λόγῳ εἰς τὸ Ἀποστολικὸν, „ Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος ἐχέτω. ἢ ὁμιλ'. ις'. τῆς ά. πρὸς Κορινθ'. Καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος λόγῳ, ά. εἰρηνικ. ὡ τῇ ἀρχῇ „ περιφρονῶ τὸν ἀνθρώπινον νόμον, „ διὰ τὸν νόμον τοῦ Πνεύματος. Καὶ ὁ Κύριος ἐν Εὐαγγελίοις (Ματθαίου ιέ. 3.) „ Διατὶ ἢ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; εἰδὲ ἢ τὸ ἔθος, ἔστιν ὅτε ὡς ἄγραφος νόμος ἰσχύει (κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιστ'. ρξ'. πρὸς Διόδωρον, ἢ κατὰ τὸ ς'. βιβλίον τῶν Βασιλ. Τίτλ. ά. κεφ. καί. παρὰ Φωτίῳ Τίτλ. ά. κεφ. γ'.), ἀλλὰ

θος ποιῶν, ὅσον ὡς βλαβερώτατον τοῖς πράγμασι (1), (οὐδεὶς γὰρ Ἐπίσκοπος ἀπὸ μείζονος πόλεως εἰς ἐλαχιστοτέραν μετέρχεται), καὶ τῶν Λαϊκῶν αὐτῶν μὴ ἐχέτω τὴν κοινωνίαν, τῇ γὰρ πλεονεξίᾳ, καὶ ὑπερηφανίᾳ ὁ τοιοῦτος δουλεύει.

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Ὁ δὲ ὕτω μανιώδης ὡς παραιτεῖσθαι (2), διαβεβαιούμενος ἀπὸ τοῦ πλήθους κεκομίσθαι γράμματα εἰς τὸ ἐπισκοπῆσαι αὐτοῖς, μηδὲν ἐν τῷ τέλει λαϊκῆς γῆν κοινωνίας ἀξιούσθω (3).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (6)

Ἀλλ' ὅτε ἀπιέναι εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν, εἰ μὴ προσκληθείη. Καὶ ὅτι δύω Ἐπίσκοποι ἐπαρχίας τινὸς, εἰ ἐρίζουσιν ἀλλήλοις, παρὰ τῶν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπων δικαζέσθωσαν. Εἰ δέ τις τῶν δικαζομένων ἀπαρέσκηται τῇ ἐκείνων δίκῃ, ὁ Ῥώμης (4) διδαχθήτω παρὰ τῶν κρινάντων τὰ κατ' ἐκείνους, ὡς διορίσαι ἤτοι γενέσθαι τινὰς τῶν γειτνιώντων (5) τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐπισκόπων ἐπιγνώμονας, ἢ μένειν τὴν προτέραν δίκην βεβαίαν καὶ ἀπαράτρεπτον.

(α) Τὸς αὐτὸς ἀνωτέρω. (6) Ἅπος. λέ.

ΚΑ-

ἀλλὰ τὸ εὔλογον καὶ νόμιμον. ὅρα καὶ τὸν Ἀρμενπ'. βιβλ'. ά. τίτλ. ά.

(1) Ἐπάγεται ἡ τοιαύτη παιδεία, οὐ μόνον διότι ἔθος φαῦλον ὠργῆται, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ τοιοῦτον ἔθος ἀφορμὰς καὶ εἰς διαφθορὰν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. (2) Ἀπολογεῖσθαι παραιτεῖσθαι τὴν μέμψιν ἀποσκευάζεσθαι. (3) Τοῦτο ὁ Ζωναρᾶς ἐξηγήσατο οὕτως, „ὐδὲ ὠ τῷ θανάτῳ μεταλαβεῖν αὐτόν. (4) Ταῦτα δὲ λέγει ἡ Σύνοδος περὶ τοῦ Ῥώμης, ἐπεὶ ὑπ' αὐτὸν ἐτέλουν τότε αἱ Σάρδεις, ὡς ὅσαι μέρος τῆς Μοισίας, ἢ τις ἐστὶν ἐπαρχία τοῦ Ἰλλυρικοῦ (ὅρα τὸν Μελέτιον Γεωγραφ.) ὑπέκειντο γὰρ τῷ Πάπᾳ τότε, αἱ δυτικαὶ πᾶσαι σχεδὸν Ἐκκλησίαι, ἤγουν, αἱ Μακεδονικαὶ, αἱ Θετταλικαὶ, αἱ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, αἱ τῆς Ἑλλάδος αἱ τῆς τοῦ Πέλοπος, καὶ αἱ τῆς λεγομένης Ἠπείρου. αἵτινες ὕστερον τῷ Κωνσταντινουπ. ὑπετέθησαν (Ζωναρᾶς ὠ τῷ ταύτης, ἐ.). ἀγαθὸν ἂν τὴν ἐκλήτον αὐτῷ ὠφείδων, τῶν μὴ αὐτῷ ὑποτασσομένων Ἐπαρχιῶν.

(5) Οἱ τοιοῦτοι γείτονες, δηλονοτι ξένοι λογίζονται, καὶ οὐ τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

(1) Περὶ καθαιρεθέντος Ἐπισκόπου παρὰ τῶν γειτονούντων Ἐπισκόπων, ὅτι ἐὰν πάλιν θέλῃ ἀπολογεῖσθαι, καὶ μεταχινεῖται τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰ μὴ ὁ Ῥώμης ἀποφήνηται.

ΚΑΝΩΝ Ε'.

Ἐπίσκοπός τις ἐὰν καταγγελθεὶς (2) καθαιρεθῇ ὑπὸ τῶν τῆς ἐνορίας Ἐπισκόπων, εἶτα ζητήσῃ ἔκκλητον ἀπὸ τοῦ Ῥώμης, καὶ τῇ κελεύσει τούτου, ἀναχριθεὶς ὑπὸ γειτνιώντων, τὸ αὐτὸ πάθῃ. ἐκχωρεῖται καὶ ἄλλην ἔκκλητον ποιήσασθαι πρὸς τὸν Ῥώμης (3). Ὅτῳ ἐπ' ἐξουσίας κεῖται, καὶ πέμψαι Πρεσβυτέρους ἐκ τοῦ ἰδίου πλευροῦ (4) ὅπως μετὰ τῶν Ἐπισκόπων κρίνωσι τὰ κατ' ἐκεῖνον, καὶ ἐγκρίναι τὴν προτέραν κατὰ τούτου τῶν Ἐπισκόπων ἀπόφασιν.

ΚΑΝΩΝ ς'. (6)

Πολλῶν ὄντων Ἐπισκόπων ἐν τινι ἐπαρχίᾳ, καὶ ἑνὸς μόνου ἀπομείναντος (5), εἰ ζητοίη τὰ πλήθη (6) Ἐπίσκοπον, ὁ ἔξαρχος τῆς ἐπαρχίας (εἴτ' ἔν ὁ Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως) μεταχαλεσάσθω δι' ἑαυτοῦ γραμμάτων τὸν ἀναπομείναντα Ἐπίσκοπον (7). εἰ δὲ ἐκεῖνος μήτε ἔλθῃ μήτε ἀποχριθῇ, τὸ ἱκανὸν τῇ βουλήσει τοῦ πλήθους γινέσθω

(α) Τῆς κϚ'. ις'. Καρθαγώνης ιϚ'. (6) Ἀποστόλων ά.

(1) Καὶ ὁ παρὼν Κανὼν ἀκόλουθος τῷ ἀνωτέρῳ ὢν ἀλλάττει δ' ἐκεῖνο, τῷ μὴ καθαίρεσιν προσαναφέρειν. ἥπερ ὡ ἐκείνῳ ἴσως οὐκ ὠνοεῖται.

(2) Κατηγορηθείς. (3) Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον ὅτι μὴ Ϛ'. ἔκκλητον δύναται ποιῆσαι ὁ καταδικασθεὶς Ἐπίσκοπος. μὴ καθὼς τοῦτο ὠνῆται ὑποκειμένως τῷ Πάπα ἐπαρχίαις ὤφελε γίνεσθαι. ὅτω μὴ ὠνῆται ὑποκειμένως τῷ Κωνσταντινουπόλ. ὡσὲ οὐκ ἔξιν ἰδικὸν τοῦτο τῷ Πάπα, δηλαδὴ ἡ ἔκκλητος. ἔξι δὲ ἔκκλητος, ἀναφορὰ, ἡ ἔγκλησις δίκης τινὸς ἀπὸ μικροτέρου εἰς ἀνώτερον κριτήριον, ὡς μὴ καλῶς κριθέισης. βλέπε μὴ Νομικὸν Γραικορωμ. τόμ. Ϛ'. σελ. 99. ὅρα μὴ Βαρῖνον εἰς τὸ, ἐφέται.

(4) Ἴδιον πλευρὸν τοῦ Πάπα ὠνταῦθα ὠνοεῖ, τοὺς οἰκειοτέρους αὐτῷ μὴ ἐγκρίτους. (5) Ἢ θανόντων τῶν ἄλλων, ἢ καθαιρεθέντων.

(6) Τὰ χρεύοντα Ἐπισκόπου. (7) Ὥσε μετ' αὐτοῦ παραγινομένου καταστήσασθαι τὸν ζητούμενον.

νέσθω (1). πρὸς δὲ χειροτονίαν Μητροπολίτου (2) δεῖον μεταλαμβάνεσθαι ἢ τοὺς ἀπὸ τῆς πλησιοχώρου ἐπαρχίας (3) Ἐπισκόπους. πλὴν μὴ ἐν βραχείᾳ πόλει καθιζάσθω Ἐπίσκοπος, ὅπου ἢ Πρεσβύτερος μόνος ἀρκεῖ, ἵνα μὴ ἐξευτελίζηται τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου. ἀλλ' ἔνθα καὶ πρότερον ἐγένετο Ἐπίσκοπος. εἰ δέ τις πόλις ἐπληθύνθη (4) ἀνθρώποις, ἀξιούσθω ἐπισκοπῆς.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Ἐπίσκοπον μὴ παραγίνεσθαι εἰς τὸ στρατόπεδον (5), πλὴν εἰ μὴ γράμμασι βασιλικοῖς προσκληθείη (6). καθ' ὃν τρόπον ἀπιόντα, μὴ αἰτεῖν κοσμικὰ ἀξιώματα, ἢ πράξεις περινοεῖν τισι, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνωφελεῖς. ἀλλ' ἀξιοῦν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων χηρῶν, ἢ ὀρφανῶν, ἢ τῶν εἰς ἐξορίας, ἢ οἱανδηποτοῦν ἀποφάσεων (7) ἐκδεδομένων. εἰ ἄ-

(α) Ἀντιοχ'. ἰά. Σαρδικῆς ἡ. θ'. κ'.

(1) Τοιτέστι δοθήτω αὐτοῖς Ἐπίσκοπος παρὰ τοῦ Μητροπολίτου. Καὶ οἱ μὲν, (ὅτε Ζωναρ. δηλ. ἢ ὁ Ἁρμενόπλ. ἐπιτομῇ τῶν Καν'. τίτλ. ἀ. ἐπιγραφ. ἀ.) θέλουσιν ὥστε ἐπὶ μόνῳ τῷ Μητροπολίτῃ μένειν τὴν ψῆφον τοῦ τοιούτου Ἐπισκόπου, ἢ μὴ εἶναι ἀναγκαίαν, ἧς ἄνευ, τὴν τῶν πλησιοχώρων Ἐπισκόπων μετάκλησιν. ἢ τὸ ὕφος δὲ τοῦ Κανόνος ἔοικοι δίδωσιν οὕτω νοεῖν, μὴ μέντοι ἢ χειροτονεῖν ἐξεῖναι τῷ Μητροπολίτῃ μόνῳ. τοὺς δὲ πλησιοχώρους Ἐπισκόπους, ὅταν μέλλωσι γίνεσθαι ψῆφοι περὶ τοῦ Μητροπολίτου, ἀναγκαῖον μεταλαμβάνεσθαι. οἱ δὲ, βούλονται ὥστε ἢ ἐπ' ἐκείνου τοῦ ἀνωτέρω Ἐπισκόπου τῇ ψήφῳ μεταλαμβάνεσθαι τοὺς γειτονεύοντας Ἐπισκόπους πρόρρησιν εἶναι. (2) Μητροπολίτου τοιαύτης ἐπαρχίας, οἵαν ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, δηλαδὴ χειροτονίας, πλὴν ἑνὸς, Ἐπισκόπων. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἤδη ἠρέκτησαν. Καὶ γὰρ ὁ Μητροπολίτης ἢ παρὰ τῶν τῆς ἰδίας ἐπαρχίας, ἢ ἢ τῶν τῆς γειτονευούσης Ἐπισκόπων, τόγε νῦν ἔχον ψῆφος δέχεται, ἢ χειροτονεῖται (καθὼς ἢ οἱ αὐτοκέφαλοι Ἀρχιεπίσκοποι). ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου. (3) Δῆλον ὅτι ἄλλη ἐπαρχία αὕτη.

(4) Βραχεῖα ὅσα πρότερον ἢ πολλοστή, εἶτα ἐγένετο πολυάνθρωπος.

(5) Ἦγον πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐπειδὴ τότε οἱ Βασιλεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, στρατεία ἐσχόλαζον. (6) Ἢ ὑπὸ τῆς οἰκείας Συνόδου κριθῇ ἐκεῖσε ἀπιέναι (κατὰ τὸν, ιά. Ἀντιοχ'. (7) Ἑτέρας δηλ. κολάσεως.

ει ἆρα ἡ ταῦτα τὰ ὀνόματα δικαίαν ἔχει τὴν ἀξίωσιν (1), ἢ τῇ Ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων εἰς τὸ βοηθηθῆναι.

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

Τὰς ὑπέρ τινων, (οἵους (2) ἀνωτέρω εἴπομεν) δεήσεις, οἱ Ἐπίσκοποι τῷ Βασιλεῖ διὰ Διακόνε (3) ἀποστελλέτωσαν, ἢ διὰ τὸ ἀνεπίφθονον εἶναι τὸ ὑπηρέτε πρόσωπον, ἢ διὰ τὸ θᾶττον (4) διὰ τε τοιύτε δύνασθαι κομισθῆναι τὰ παρεχθησόμενα.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (6)

Εἴ τις Ἐπίσκοπος πρὸς Ἐπίσκοπον τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἔτυχε διάγων ὁ Βασιλεὺς, γράψῃ δεήσεις (5), χρὴ τὴν τοιαύτην ἐπιστολὴν διὰ τε οἰκείε Μητροπολίτε ἀποστέλλειν (6). ἔτος γὰρ τὸν ἑαυτῷ Διάκονον ἀποστελεῖ μετ' αὐτῆς, ἢ ἄλλας συνατικὰς, κατὰ ἀκολουθίαν (7) παρεξει ἢ πρὸς τὸς ἐκείνε Ἐπισκόπους (8). Εἰδέ τις ἐ-

(α) Τὸς αὐτὸς τοῖς ἀνωτέρω. (6) Τὸς αὐτὸς ἀνωτέρω

(1) Εἴγε δηλαδὴ αὗται αἱ χῆραι, ἢ τὰ ὀρφανὰ, ἢ οἱ καταδυναστευόμενοι δικαίως αἰτῆσι βοηθηθῆναι. (2) Πάσχοντες δηλαδὴ ἀδίκως κ.ξ., ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω Κανόνι εἴρηται. (3) Εἰ πέρ ὑποτεθῇ αὐτῇ ἡ Συνοδος ἡ ἐν Σαρδικῇ μεταγενεσέρα τῆς ἐν Ἀντιοχ. (ἐπειδὴ ἑκατέραι ἐπὶ τῶ Κωνσαντίνε ἐγένοντο τῶ υἱῶ τῶ μεγάλε Κωνσαντίνε) ἀναιρεῖν ἔοικε τὸν ια. Κανόνα ἐκείνης, συγχωρήσης τοῖς Ἐπισκόποις τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀμέσον ἄφιξιν. καὶ τοι ἀρκεῖ τοῦτο τῷ Βαλσαμ. δὲ τὸν κ'. τῆς αὐτῆς Σαρδικῆς. (4) Τὰ παρὰ τῶ Βασιλέως βοηθητικὰ ἴσως γράμματα. Ἢ ἂν τὸν κομισθήσονται διὰ τε Διακόνε, ἢ διὰ τε Ἐπισκόπε, ὡς μὴ χρηζοντος πολλῆς ἀποσκευῆς ἐκείνε ἐν τῇ ὁδῷ (οἷος ὁ Ἐπίσκοπος), ἢ ἐκ τύτε, μηδὲ βαδύνοντος. (5) Περὶ τινος ὑποθέσεως δ.λ. ψυχωφελοῦς. (6) Οἷον ὁ Ἐπίσκοπος ὁ τὰς δεήσεις μελλων ποιήσειν τῷ Βασιλεῖ δι' ἐπιστολῆς πρὸς ἄλλον Ἐπίσκοπον (παρ' ᾗ ἐπαρχίᾳ διάγει αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς) ἐμφανισάτω αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν πρότερον τῷ ἑαυτῷ Μητροπολίτῃ ὡς ἂν εἰ μὲν εὔλογος εἴη, ἀποσταλῇ μετὰ τε Διακόνε τε Μητροπολίτε πρὸς ἐκεῖνον τὸν Ἐπίσκοπον, ἢ πρὸς τὸν Βασιλέα. εἰ δὲ ἀνεύλογος, ἢ τὰς ἀνάγκας ὠχλᾶται ἐμποδισθῇ. (7) Κατὰ ἀκολουθίαν τῆς ἐκείνε παρακλήσεως, ταῦτον ἀπεῖν συμφώνως ἐκείνῃ. (8) Παρ' οἷς ἔτυχε διατρίβων ὁ Βασιλεύς.

τις Ἐπίσκοπος βάλοιτο περὶ εὐλόγου ὑποθέσεως ἀξιῶσαι φίλους ἑαυτῷ, ὄντας ἐν τῷ παλατίῳ, ἢ κωλύεται διὰ τὸ ἑαυτῷ Διάκονον τοῦτο ποιῆσαι (1). οἱ δὲ εἰς τὴν Ῥώμην παραγινόμενοι (2), τὰς δεήσεις ἃς ἔχουσι πρὸς τὸν Βασιλέα, τῷ Πάπᾳ ἐμφανιζέτωσαν, ἵνα πρότερον αὐτὸς δοκιμάσας ταύτας, μὴ ἐν ἐχθρᾳ ἀνθίστηται μετὰ ἰδίας προσάσεως ἀποστείλῃ αὐτὰς πρὸς τὸν Βασιλέα.

ΚΑΝΩΝ Ι.

Μὴ δεῖν ἐξ ἀγορᾶς (3), ἢ πλούσιον, ἢ σχολαστικὸν χειροτονεῖσθαι Ἐπίσκοπον, χωρὶς τοῦ διαμένειν ἐπὶ χρόνον οὐκ ἐλάττω μήκους εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀναγνώστου, Διακόνου τε, καὶ Πρεσβυτέρου ἵνα ἥ τε πίστις καὶ ἡ καλοκἀγαθία αὐτοῦ γνώριμος γένηται (4). ἢ γὰρ ἂν νεόφυτος λογισθείη (5), ὃς μὴ παρὰ τοῦ Ἀποστόλου κωλύεται.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (6)

Εἴτις Ἐπίσκοπος ἐξ ἑτέρας πόλεως, ἢ ἐπαρχίας εἰς ἑτέραν παραγε-

(α) Ἀποστόλων π'. (6) Ἀποστ. λέ. Ἀγκ. ς'. ιθ'. κ'. π'. τῶν αἁ'. ις'. Ἀντιοχ. ιγ'. κδ'. Καρθαγ. οθ'. ελά. Σαρδικ. ιβ'.

(1) Ἀλωτέρω οὖθα χρεία ἦν δεηθῆναι τοῦ Βασιλέως, τὸν Διάκονον τοῦ Μητροπολίτου ἔλεγε δεῖν ἀποσταλῆναι. ὡταυθα δὲ οὖθα τῶν τοῦ Παλατίου τὸν ἑαυτοῦ Διάκονον, ἢ ὑπὸ τὸν τοῦ Μητροπολίτου ὁρίζεται.

(2) Ἐνδημοῦντος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ Βασιλέως, οἱ παραγινόμενοι (ἤτοι δὲ οὐκ εἰσὶ πάντως Ἐπίσκοποι, ἐκωλύθησαν γὰρ, παρὰ τοῦ ἀνωτέρω ἡ Κανόνος, ἀλλὰ Διάκονοι, ἢ ἄλλοι Κληρικοὶ) μετὰ δεήσεων πρὸς τὸν Βασιλέα, ἀπαιτοῦνται δεῖξαι αἰτας τῷ Πάπᾳ, ἵνα μὴ αὐτὸς (καθὼς ἀνωτέρω ὁ Μητροπολίτης) κρίνῃ εἰ εὔλογοί εἰσιν ἐμφανισθῆναι μὴ τῷ Βασιλεῖ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον μὴ ἐνδημοῦντος τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει τοῦ Πατριάρχου οἱ τοιοῦτοι ἐπαιτοῦνται τῷ Βασιλεῖ.

(3) Ἐξ ἀγορᾶς μὲν, οἱ ἐκ δημοσίας ὑπάρχουσι συγχύσεως· οἱ περὶ λόγους δὲ σπουδάζοντες, εἰσὶν οἱ σχολαστικοὶ (Ζωναρᾶς). ὅσα περὶ τούτου μὴ τόμ. ς'. τῶν Συνοδ. κ. πράκτικ. σελίδ. 953. 954. μὴ 963.

(4) Οὐκ ἀπὸ πάντων τῶν δοκιμαζομένων ἐπίσης δῆλα καθίσταται τοῖς δοκιμάζουσι τὰ τοιαῦτα πρωτεύματα· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῶν ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπὶ πολύν. Ἀναγνωθι μὴ τὴν τοῦ ις'. τῆς α'. γ'. σημείωσιν. (5) Ἄλλως, ἢ ὡς ὁ Ἀπόστολος· τὸ Νεόφυτος ἐξελήφθη παρὰ

ραγένηται κόμπου χάριν, ἢ καθοσιώσεως (1) θρησκείας (ἐπειδὴ τὸ μὴ ὑποδεχθῆναι τοῦτον, τῶν ἀνθρώπων νενόμισο) ἵνα μὴ πλείονα χρόνον ἐν ἐκείνῃ διάγων ἢ ὁμιλῶν (2) συνεχέστερον καταισχύνῃ τὸν αὐτόθι Ἐπίσκοπον· ὁρίζομεν ἐπὶ τούτῳ χρόνον, εἰ μὴ τοῖς ἐν πόλεσι λαϊκὲς τεθέσπισται παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν (3) τρεῖς ἐφεξῆς Κυριακὰς μὴ συνερχομένους (4), ἀποχινεῖσθαι τῆς κοινωνίας (5), ὅτε πρέπον ἐστίν· ὅτε συμφέρει Ἐπίσκοπον (εἰ μηδεμίαν βαρυτέραν ἀναγκὴν ἔχει, ἢ πρᾶγμα δυσχερές) ἐπὶ πλεῖον ἀπολειπεσθαι τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, ἢ λυπεῖν τὸν ἐμπεπιστευμένον αὐτῷ λαόν.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (α)

Ὁ εἰς ξένην ἐπαρχίαν ἔχων κτήματα Ἐπίσκοπος εἰς ἐπιχειρίαν τῶν πωλητῶν, εἰ ἐν ἐκείνοις παραγένοιτο πρὸς συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, μὴ πλέον τῶν τριῶν Ἑβδομάδων διατρίβειν ἐκεῖσε συγχωρεῖται. Καὶ ἐν τῇ ἀγχιστευούσῃ δὲ Ἐκκλησίᾳ (6), ἐν ᾗ Πρεσβύτερος συνάγει, συνερχέσθαι, ἢ λειτουργεῖν (7) οὐκ ἐμποδίζεται. ἥκιστα μέντοι συνεχέστερον ἐν τῇ πόλει παραγίνεσθαι ἐπιτρέπεται, ἐν ᾗ ὁ

(α) Ἀποστόλων νή. ἢ τοῦ λοιποῦ ἀνωτέρω.

πόλεως τῆς Συνόδου. (1) Διὰ ζήτησιν πίστεως, φησὶν ὁ Ζωναρᾶς· ἢ εἰς πληροφόρησιν ἢ σφάλωσιν τῆς εὐσεβείας. (2) Διδασκων. (3) Οὗτοι χρὴ νοεῖσθαι πάντως πρὸ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ Πατέρων, ἢ ἀγράφως παραδεδωκέναι τὸν τοιοῦτον Κανόνα· ἢ ἐγγράφως μὲν ἤδη ἐκ τοῦ εὑρίσκεται, ὁ δὲ τῆς μετὰ ταῦτα ἐκτῆς ἕκτης Συνόδου, π. ἀναφέρει περὶ τούτου.

(4) Δῆλον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ συνέρχεται ἡ συνέλευσις, ἀλλὰ μὴν οὐχ ὅτι γε τὸ παρόντα διδάσκειν κατὰ τὸν, κ'. τῆς ς'. ἀλλὰ μὴ τὸ κατ' ἰδίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ δῆλα συνεχέστερον, ἐκ ἐκκεχώρηται· (5) Ἐκ τούτου τοῦ Κανόνος, ἢ ἐκ τοῦ κατωτέρω, γίνεται δῆλον· ὅτι τρεῖς Ἑβδομάδ. μόνον συγχωρεῖται ἡ ἔλλειψις τοῦ Ἐπισκόπου ἐκ τῆς οἰκείας ἐπαρχίας. ἡ τε αὖ, εἰς ἣν μὴ ἂν ταύτην ἐξέτεινε. Κανὼν, ιε'. (6) Ἀγχιστεύουσα Ἐκκλησία τῷ κτήματι νοεῖται. (7) Τὸ λειτουργεῖν οὐτωσὶ βέλτιον ἀντὶ τοῦ, τὰς συνήθεις δεξιολογίας προσφέρειν τῷ Θεῷ, νοητέον. ὅτε γὰρ ἐθέλοι λειτουργεῖν αὐτῷ ἐκκεχωρῆσθαι, χωρὶς ἀδείας ἐκείνου τοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἐπισκόπου, Ἀποστ. λε'.), ἀλλ' ὅτε ἀπολείπεσθαι τῆς συνάξεως ἐπὶ τρισὶ Κυριακαῖς, (τῆς ς'. π.).

ἢ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (α)

Τοὺς ἀφορισθέντας Κληρικοὺς παρὰ τῷ ἰδίῳ Ἐπισκόπῳ, εἴ τις Ἐπίσκοπος γνησίως δέξηται εἰς κοινωνίαν, γινωσκέτω ἑαυτὸν ὑπεύθυνον καθισάνειν εἰς ἀπολογίαν (1) ἐν Συνόδῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (β)

Ἔξεσι τὸν παρ' Ἐπισκόπου ἐκβληθέντα τῆς Ἐκκλησίας Πρεσβύτερον, ἢ Διάκονον ἀπολογεισθαι τῷ Μητροπολίτῃ, ἢ, ἀπόντος τούτου, τῷ πλησιοχώρῳ (2), κἀκεῖνος δὲ ὁ Ἐπίσκοπος ὁ δικαίως, ἢ ἀδίκως (3) ἐκβαλὼν τὸν τοιοῦτον, γινώσκειν φέρειν ὀφείλει ἵνα ἡ ἐξέτασις τοῦ πράγματος γένηται. πρὶν δὲ ἐπιμελῶς ἑκάστα ἐξετασθῇ, ὁ μὴ ἔχων τὴν κοινωνίαν, ἑαυτῷ οὐκ ὀφείλει ἐκδικεῖν ταύτην πρὸ τῆς διαγνώσεως. ἐὰν δὲ τύχωσί τινες τῶν Κληρικῶν τὴν ὑπεροψίαν αὐτοῦ (4), πικροτέροις (5) ῥήμασιν ἐπιτρέφειν αὐτὸν ὀφείλουσιν.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (γ)

Ὁ καθισὼν Ἐπίσκοπος εἰς ἀνώτερον βαθμὸν, ξένον Κληρικὸν παρὰ

(α) Ἀπος'. ιϚ'. λϚ'. (β) Τῆς α'. ἐ. τῆς ὡ τῇ Σοφ'. α'. Ἀντιοχ'. δ'. ς'. ιϚ'. ιέ Καρθαγ'. ια'. λξ'. οα'. οδ'.
(γ) Ἀπος' ις'. τῆς Α'. ιέ. ις'. τῆς δ'. ἐ ί.

(1) Οὐ μονομερῶς δηλαδὴ κατακριθήσεται, ἀλλὰ ἢ ἐλκυσθήσεται εἰς δικαστήριον, ἢ ὡς ἔγκλημα ποιήσας, ἀπολογήσασθαι ἀπαιτηθήσεται.
(2) Τὸ ἢ τῷ πλησιοχώρῳ δικαιολογεῖσθαι πρὸς τὸ ἀθωωθῆναι, ὅπως ἔτι ἢ νῦν ἐγνώσθη, ὡς δοκεῖ ἢ τῷ Ζωναρᾷ ἢ Βλάσταρι.
(3) Ἐπειδὴ λέγει ὁ Κανὼν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ὁ δικαίως, ἢ ἀδίκως ἀφορίσας, ὀφείλει φέρειν τὴν ἐξέτασιν, ἢ παρακατιὼν, πρὶν δὲ ἐπιμελῶς ἑκάστα ἐξετασθῇ, ὁ μὴ ἔχων τὴν κοινωνίαν μὴ ἐκδικεῖν ταύτην πρὸ διαγνώσεως, συνάγεται ὅτι ἢ ὁ ἀφορισθεὶς εἴτε δικαίως, εἴτε ἀδίκως, ὀφείλει φέρειν, ἢ μὴ ἀντεκδικεῖν ἑαυτὸν ἕως ἂν παρεωθῇ ἡ τοιαύτη ἐξέτασις, ἧς γνῶσιν κοινωνεῖ ἢ Σύμεων Θεσσαλον. ἀποκρ. λά. ἢ ὁ Ζωναρ. ὡ τῇ ἐξηγ. τῶν κατ' αὐτὸν λϚ'. Καρθαγ'. Καν'. ἢ ὁ Βαλσ. ὡ τῇ τότε τῷ, ιδ'. Σαρδικ. Καίτοι ἀλλαχοῦ περὶ τῆς τοιαύτης διαγνώσεως ἀμφιγνοεῖν φαίνεται. ὅρα ἢ τὸν, ε'. τῆς α. ἢ τὸν, ς'. Ἀντιοχ. ἢ τὴν σημ. τῷ, λϚ'. Ἀποστόλων. (4) Ὑπεροψία ἐστὶ τὸ ἀναιδῶς προσιόντα τῇ κοινωνίᾳ (Ζωναρ.). (5) Ὀνειδισικοῖς λόγοις ἄγειν τοῦτον εἰς ὑποταγήν.

ρὰ γνώμην τῦ χληρώσαντος, ἐκεῖνον Ἐπισκόπυ, διορθύσθω ὑπὸ τῶν συνεπισκόπων, καὶ ἐκείνη ἡ κατάσασις ἔξω ἄκυρος.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ'. (α)

Πρεσβύτεροι, καὶ Διάκονοι μὴ χρονοτριβείτωσαν, ξένοι ὄντες, ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ, καθὼς καὶ περὶ Ἐπισκόπων ὥρισαν (1).

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (β)

Τῷ ἀδίκως ἐκβληθέντι Ἐπισκόπῳ τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας, ἢ διὰ τὴν ἐπισήμην, ἢ διὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ διὰ τὴν τῆς ἀληθείας ἐκδικίαν (2), καὶ φεύγοντι τὸν κίνδυνον, ἀθῴῳ καὶ καθωσιωμένῳ (3) ὄντι, ἐξέσω ἐπὶ τοσῦτον διάγειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ, ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς ὕβρεως· πλείστη γὰρ καλοκαγαθία, καὶ φιλοφρονήσει παραδεκτέος ὁ τοιῦτος.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'.

Τὺς καταστάντας παρὰ Μυσαίκ, καὶ Εὐτυχιανῦ (4), ἐπειδὴ αὐτῶν ἀδεμία αἰτία εὑρέσκοιτο, ἔδοξε πάντας ὑποδεχθῆναι.

(α) Σαρδικ. κά. ιϛ'. (β) Τὺς αὐτὺς ἀνωτέρω.

---

(1) Καθὼς ἀπείρηται ἡ χρονοτριβὴ ὡ τῆ ξένῃ τοῖς Ἐπισκόποις, εἰς τὸν, κά. καὶ ιϛ'. τῆς αὐτῆς, ὥτω καὶ τοῖς ξένοις Κληρικοῖς ὡ τῇ Θεσσαλονίκῃ εἰς τὸν παρόντα Κανόνα. (2) Ἐπισήμην μὲν ἐνῦσι, τὴν ἀκρίβειαν τῶν δογμάτων· ὁμολογίαν δὲ, τὸ ὁμολογεῖν ὅσα καὶ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία· ἀληθείας δὲ ἐκδικίαν, τὴν προασπίαν τῶν ἀδικεμένων (Ζωναρᾶς). (3) Ἀφωρισμένῳ εἰς κόλασιν Ζωναρ. φησίν· ὁ δὲ Λατῖνος μεταφράζει τὸν καθωσιωμένον εἰς τὸν ἐπάρατον, ὡς καὶ ἔλεγε (κατ' αὐτὸν πάλιν τὸν Ζωναρ.) ἀθῴῳ μὲν ὄντι κατὰ τὸ δίκαιον· καθωσιωμένῳ δὲ, διὰ τὴν δυνασείαν τῶν διωκόντων αὐτόν. (4) Ὁ Μυσαῖος καὶ Εὐτυχιανὸς ὅτε ἐχειροτόνησαν τὺς τοιῦτος Κληρικῦς, ἦσαν Ἐπίσκοποι κανονικῶς κεχειροτονημένοι· μετὰ δὲ ταῦτα καθαιρεθέντες διά τινα αὐτῶν βαρέα ἐγκλήματα, ἀπώλεσαν τὰ δίκαια τῶν Ἐπισκόπων· καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ζωναρᾶς· ὁ δὲ Βαλσαμὼν ἐξ ὠαντίας τύτυ ἐλόμενος τὺν Μυσαῖον, καὶ Εὐτυχιανὸν ἀχειροτονήτως εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, ὑποκρινομένυς δὲ τὰ τῶν Ἐπισκόπων, ὐκ ἀποδεκτέος· εἰδὲ γὰρ ἂν ἡ Σύνοδος τὺς ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθέντας, ὡς Κληρικῦς ὑπεδέχετο ἐπανελθόντας· ὡς συνάγεται ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἀπὸ τῦ Κανόνος.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'.

Τὺς εἰς Κλῆρον προαχθέντας ὑπό τινων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐὰν μὴ βέλοιντο ἐπανέρχεσθαι εἰς ἃς κατωνομάσθησαν Ἐκκλησίας, τῦ λοιπῦ μὴ ὑποδέχεσθαι. τὸν δὲ Μασσαλιανὸν, ἢ Εὐτυχιανὸν, μὴ Ἐπισκόπυς εἶναι, ἀλλὰ Λαϊκύς.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Ὁ ὑπὸ ἀλαζονείας μὴ Φυλάξας τὰ παρ' ἡμῶν ταῦτα σωτηριωδῶς ὁρισθέντα Ἐπίσκοπος, ἐγκλήματι ἀπολογίας ἑαυτὸν (1) ὑπεύθυνον καταστήσει, ἢ καθαιρεθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (β)

Ὅτι Ἐπίσκοπος ἄλλῳ Ἐπισκόπῳ συναντήσας ἀπιόντι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἐκζητῆσαι ὀφείλει (2), εἰ διὰ τὰς ἐπάνω προκειμένας αἱρέσεις (3), ἢ κεκλημένος ἄπεισιν. εἰ δ' ὖν, μήτε τοῖς γράμμασιν (4) ἐκείνυ ὑπογραφέτω, μήτε ὅλως αὐτῷ κοινωνείτω (5).

ΤΗΣ

(α) Τῆς ς'. Β'. (β) Ἀντιοχ. ιά. Σαρδικ. ζ. ἡ. θ'.

(1) Ὅρα τὴν σημείωσιν τῦ, ιγ'. τῆς παρέσης.

(2) Ὁ ὀφείλων ἔτος Ἐπίσκοπος ἐκζητεῖν τὸν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀπιόντα ἄλλον Ἐπίσκοπον, ἔοικεν εἶναι Μητροπολίτης τῦ ἀπιόντος, ἐ γὰρ ἂν ἄλλως τὸν μὴ αὐτῷ ὑποκείμενον δυνηθείη ἐκζητῆσαι (Βαλσαμών).

(3) Διὰ μὲν ἄλλας αἰτίας κωλύονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπιέναι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, ἀλὰ δὲ τὰς ἐπάνω ἐξαιρέσεις, ἐκ ἔτι. ἦγεν ἀλὰ τὸ βοηθῆσαι πτωχοῖς, κξ'. (ἄτινα Βλέπε εἰς τὸν τῆς αὐτῆς Συνόδυ Κανόνα, ξ'. ἡ. θ'.). ὡσαύτως ἢ ἀλὰ τὸ κληθῆναι ὑπὸ τῦ Βασιλέως.

(4) Ἐπιστολαὶ εἰρηνικαὶ ἢ ἀπολυτικαί εἰσιν αὗται.

(5) Διὰ τὸν, ιά. Ἀντιοχείας.

ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟΝ.

προθεωρία περὶ ταύτης.

Ἡ Ἐν Καρθαγένῃ (1) τῆς κατὰ τὴν Ἀφρικὴν Καρχηδόνος Ἐπαρχίας Σύνοδος τῶν σιζ'. ἁγίων Πατέρων (2), ἐγένετο ἐπὶ τῦ Ὀνωρίυ, καὶ Θεοδοσίυ τῶν Βασιλέων, τῦ μὲν, τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης. τῦ δὲ Θεοδοσίυ, τῆς Νέας, περὶ τὸ υιθ'. ἢ κ'. ἔτος (3). ἦσαν δ' ἐν αὐτῇ τοποτηρηταὶ τῦ Πάπα Ῥώμης, Φαυστῖνος Ἐπίσκοπος μετὰ δύω Πρεσβυτέρων (4). Ἐξῆρχε δὲ τῆς Συνόδυ, Αὐρήλιος Ἐπίσκοπος Καρθαγένης, ὃν καὶ Πάπαν ὠνόμαζον (5) καὶ αὐτὸν. ἤθροισαν δὲ πρὸς πολλαῖς ἄλλαις ὑποθεσεσι, καὶ κατὰ Πελαγίυ, καὶ Κελεστίυ, τὰ αὐτὰ φρονούντων τῷ Νεσο-

(1) Κατὰ τὸν Μελέτιον Γεωγράφον. καὶ τὴν Γραμματικὴν τῆς γεωγραφίας Καρχηδών, καὶ Καρθάγινα ἡ αὐτή ἐστιν. ἀλλ' ἐκείνως μὲν ὀνομάζεται καθ' Ἕλληνας. Καρθάγινα δὲ κατὰ Λατίνυς. ὁ δὲ Ζωναρ. καὶ Βλάσαρ. ὡ τῇ κατ' αὐτὸς προθεωρίᾳ ταύτης τῆς Συνόδυ, τὴν Καρθαγέναν βύλονται μέρος τῆς Καρχηδόνος, ταύτην δὲ, ἐπαρχίαν τῆς Ἀφρικῆς. ἐκ δὲ τῶν Ἐρειπίων αὐτῆς ἐκτίσθη ἡ διάσημος Πόλις, τὸ Τύνεσι κοινῶς λεγόμενον, ἀπέχον ἐκείνης, 12, μίλια πρὸς Ἀνατολάς. ἦν δὲ ὅτε Νεαρᾶς τῦ Ἰυβινιανῦ, Αὐτοκέφαλος ὁ ἐκείνης Πάπας. ὑφ' ὃν καὶ 125. ἐτέλεσαν Ἐπίσκοποι. (2) Ὅρα τὸν ἀριθμὸν ἴσον περὶ τὸ τέλος τῶν Κανόνων τῶν κατὰ πλάτος, ὡ οἷς καὶ ὑπογράφαι τῶν Ἐπισκόπων (πραχτ. Συνοδ. τόμ. α. σελ. 320.) καὶ τὸν Ζωναρ. εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς προθεωρίας ταύτης τῆς Συνόδυ.

(3) Βλέπε τὸ ἔτος ὡ τῇ λογικῇ Εὐγονίυ Βαλγαρέως, σελ. 304. καὶ ὡ τῷ Λατινικῷ προσιμίῳ τῷ πρὸ τῶν κανονικῶν ἐξηγήσεων χειμένῳ τῦ Ζωναρ.

(4) Καίτοι ἡ ὡ Καρθαγὼ τοποτηρητὰς εἶχε τῦ Πάπα, ἀλλ' ὃν τοπικὴ μέμ ὑπῆρχον, ἦκισα δὲ ἐκκλησιαστικὴ, ὡς ἐκείνος φαντάζεται.

(5) Ὅρα τῆς αὐτῆς Συνόδυ τὸ. κγ'. τὴν σημείωσιν.

Νεσορίῳ (1). καὶ κατὰ τῶν Δοναττιστῶν (2) καὶ κατὰ τοῦ Ἀπιαρίου Πρεσβυτέρου (3) Σίκκης.

ΚΑΝΩΝ Α΄.

1. (4) Τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου τὸν τύπον φυλάττοντα τὰ ἑπόμενα καὶ ὁρισθέντα παρ' ἡμῶν, βεβαιωθέντα φυλαχθῆναι (5).

ΚΑΝΩΝ Β΄.

2. Ὁμολογητέα, καὶ διδακτέα τῆς Ἐκκλησίας ἡ πίστις, ἥγουν τῆς Τριάδος ἡ ἑνότης, ἡ μηδεμίαν ἔχειν διαφορὰν γινωσκομένη. εἶτα φυλακτέα τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἡ τάξις (6) μετὰ συναινέσεως ἑκάστου, καὶ ὁμοῦ πάντων.

ΚΑΙ

(1) Ὅρα κατὰ τούτων Κανόνας τῆς αὐτῆς Συνόδου ἀπὸ τοῦ, ρκ΄. ἕως τοῦ, ρκζ΄.

(2) Ὅρα καὶ περὶ τούτων τῶν αἱρετικῶν ἀρχομένην τὴν Σύνοδον ἐκ τοῦ, νε΄. αὐτῆς Κανόν. καὶ ἄλλων μετ' αὐτόν.

(3) Τούτου τὴν ὑπόθεσιν σκόπει περὶ τὸ τέλος τῶν Κανόνων τῆς αὐτῆς Συνόδου εἰς τὸν Ζωναρᾶν ἐξηγήσεις, σελ. 516. καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνόδων, σελ. 322. τόμου α΄.

(4) Ἐπειδὴ ἄλλως μὲν ἀριθμοῦνται ὑπὸ τοῦ Ζωναρᾶ καὶ Βαλσαμῶνος οἱ Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ἄλλως δὲ παρ' ἡμῶν, ταύτῃ τοι, τὸν μὲν κατ' ἐκείνους ἀριθμὸν, σημειώμενοι ἀραβικοῖς, τὸν δὲ καθ' ἡμᾶς, Ἑλληνικοῖς, ὡς ἂν οἱ θέλοντες, εὐχερῶς εὑρίσκειν αὐτοὺς καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς ἑρμηνευταῖς, μάλιστα τῷ Ζωναρᾷ.

(5) Οὕτω παράφρασον τὸν παρόντα Κανόνα, Τὰ τε μέλλοντα εἰς τὸ ἑξῆς ὁρισθήσεσθαι, καὶ τὰ τέως ὁρισθέντα παρ' ἡμῶν ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ, φυλαχθήσεσθαι βέβαια καὶ τέρεα, ἐγὼ φυλάττειν τὴν σχολὴν ἔσχον, καὶ ὁμοίως τῶν ἐν Νικαίᾳ λελεγμένων, καὶ πραχθέντων. Ἀνέγνωσθησαν γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ Ἀφρικανῇ Συνόδῳ ἴσα τούτοις Συμβόλου τῆς πίστεως, καθὼς συνετέθη ὑπὸ τῆς α΄. Συνόδου, τῶν τε, 20. ἐκείνης Κανόνων, ἃ μεθ' ἑαυτῶν τότε ἔφερον ἐκεῖθεν οἱ Ἀφρικανοὶ παλαιοὶ Πατέρες, Καικιλιανὸς δὲ ἦν ἔτος Καρθαγένης, ὁ παρὼν τότε ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, (ὅρα Δοσ. Θ. δωδεκαβ. σελ. 997. καὶ Εὐγενίου Βυλγαρέως λογικὴν σελ. 304.). εἶτα ἀπεφάνθη ἤδη ἐπὶ Συνόδου καθὼς ἀνωτέρω παρατεθραυσμένως εἴπομεν, ἀκολουθήσαντες τῷ Ζωναρᾷ, καὶ Βαλσαμῶνι.

(6) Ἡ ἐκ τῶν Συνοδικῶν Κανόνων ἐξηγημένη, ἡ ὅπερ κατωτέρω ὁ Κανὼν λέγει, ἥγουν μετὰ συναινέσεως ἑκάστου, καὶ ὁμοῦ πάντων.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

3. Ὥ"στε ἐγκρατεῖς εἶναι ἐν πᾶσι (1) τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς Ἱερωσύνης, δηλαδὴ Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

4. Ὥ"στε τοὺς αὐτοὺς βαθμοὺς καὶ πάντας τοὺς τὰ Ἱερὰ ψηλαφῶντας (2), σωφρονεῖν (3) ἀπὸ γυναικῶν.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

5. Περὶ μὴ τοκίζειν, παρὰ τὰς Γραφὰς, τοὺς Κληρικοὺς ἀπὸ οἱουδήποτε πράγματος. τὸ γὰρ ἐπιλήψιμον ἐν Λαϊκοῖς, πολλῷ μᾶλλον ἐν Κληρικοῖς καταδικάσιμον.

ΚΑΝΩΝ ς'.

6. Ὥ"στε χρίσμα (4), ἢ καταλλαγὴν μετανοούντων (5), εἰς δημοσί-

(α) Τῆς ς'. ιβ'. ιγ'. (β) Ἀποσ'. ε'. καὶ ἑπομένως τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω. Καρθ. γ'. ιθ'. λγ'. (γ) Ἀποσ'. μθ'. τῆς α'. ιζ'. Δευτερονόμιον κγ'. 19. 20. Ψαλμὸς ιε'.

(1) Οὗτος ὁ Κανὼν κοινώτερον φθέγγεται περὶ ἐγκρατείας πάσης. ὁ δὲ ἑξῆς, ἰδικώτερον, δηλαδὴ μόνον ἀπὸ γυναικῶν.

(2) Συμπεριέλαβεν ὡταῦθα καὶ τοὺς Ὑποδιακόνους (ὅρα Κανόνα αὐτῆς, λγ'.) (3) Ἐκληπτέον τὴν τοιαύτην σωφροσύνην, ὅτε λειτουργοῦσιν, ὅρα καὶ τὰς σημειώσεις τοῦ λγ'. τῆς αὐτῆς Συνόδου.

(4) Ἡ τοῦ ἁγίου Μύρου τελετὴ, καὶ μυστήριον ὀνομάζεται παρὰ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου (κεφ. ὁ'. Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας, τόμ. α'. σελ. 215. ὅρα καὶ Συμεὼν Θεσσαλονίκης, κεφ. οα'. οβ'. ὃς καὶ σλαφέρειν φησὶ, τοῦ Μύρου τὴν τελετὴν τῆς αὐτοῦ ἐψήσεως. ὁ γὰρ μετὰ τὸ ἐφθῆναι, καὶ τετελεσμένον ἤδη καθίσαται. ἀλλὰ δεῖται καὶ τῆς ἑξῆς εὐχῆς, τῆς, Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν Φώτων. Σκόπει καὶ εἰς τὸ εὐχολόγιον. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τοῖς Γραικοῖς, στανιώτατα ἐκτελεῖται, παρὰ δὲ τοῖς ὠμοσκοβίαις, σχεδὸν κατ' ἔτος γίνεται. ἄρχονται δὲ ἕψειν αὐτὸ ἀπὸ τῆς μεγάλης Β'. (ἀναγινωσκόντων τῶν Ἱερωμένων τὰ Εὐαγγέλια ὡ αὐτῷ τῷ ἕψειν) μέχρι τῆς μεγάλης Ε'. ἥτις κατασκευὴ, καὶ τοι πᾶσιν ἐφεῖται τοῖς Ἐπισκόποις, πλὴν, καὶ διὰ τὸ πολυδάπανον, καὶ διὰ τὸ ὑπερέχον, μόνῳ ἤδη τῷ Πατριάρχῃ ἀποκεκλήρωται, καθὼς καὶ ἐκεῖσε ἔοικε μόνῳ τῷ Μοσκοβίας ἐπιτετράφθαι. (5) Φιλίωσις πρὸς Θεόν ἐστιν ἡ καταλ-

μοσίαν λειτουργίαν, ἢ χορῶν καθιέρωσιν (1) ἀπὸ Πρεσβυτέρων μὴ γίνισθαι.

ΚΑΝΩΝ Ζ'.

7. Τὺς ἐν κινδύνῳ ζωῆς ὄντας, καταλλάττουσι ἢ οἱ Πρεσβύτεροι, ἀπόντος τοῦ Ἐπισκόπου, ἐρωτήσαντες (2) μὲν τοι αὐτόν.

ΚΑ-

ταλλαγὴ, ὅπερ ἐστὶ συγχώρησις ἁμαρτημάτων, ἢ λύσις ἐπιτιμίων· ὥστε δηλαδὴ οἱ μὴ παραχωρήμενοι ἐπ' Ἐκκλησίας συνιζάμενοι τοῖς πιστοῖς προσεύχεσθαι μετ' αὐτῶν, ἐς τὸ πιὸν, λυθέντος τοῦ ἐπιτιμίου, ἐπ' ἀδείας δημοτίᾳ συμπροσεύχεσθαι αὐτοῖς (τὸ γὰρ λειτουργεῖν ἢ ἀντὶ τοῦ, ὑμνεῖν τὸν Θεὸν ἐκλαμβάνεται). Ἀλλ' αὐτὴ ἡ καταλλαγὴ, ἢ αὐτοῖς τοῖς Πρεσβυτέροις, ἀδείᾳ Ἀρχιερέως, ἐπιτρέπεται, κατὰ τὸν ἑφεξῆς Κανόνα. Ἅπερ δὲ ἐξωμολογήσατό τις πνευματικοῖς Πατράσι, ἢ τὴν ἱκανοποίησιν ἐδέξατο παρ' ἐκείνων τε, ἢ ἐτέλεσε, (Συμεὼν Θεσσαλονίκ. ἐρωτ'. κδ'. σελ. 340. ἢ Κίτρους ὑποκρίσει, γ'.) οὐκ ὀφείλει πάλιν ἐξομολογήσασθαι τὰ αὐτὰ ἑτέροις, ἢ εὐθύναις ἐπιζητεῖν. ἀθετεῖ γὰρ ἔτω τὰς πρωτας, ὁρᾶ ἢ τὸν Ἀβδᾶν Βαρσανούφιον ὡς τῷ Εὐεργετινῷ, σελ. 116 λέγοντα, τὸ ἐρωτῆσαι ἄλλων, τὸν αὐτὸν λογισμὸν, ἀπιστίας ἐστὶ ἢ πειρασμοῦ· εἰ μήπω τοῖς αὐτοῖς περιεπάρη ἁμαρτήμασι ἢ καθαρῶς θέλων ἐξομολογήσασθαι, ὡς ῥίζας τινὰς ἢ αἰτίας τῆς ϛ'. ἁμαρτίας ἢ τὰ πρότερον ἐξαγορεύει· ἆρα ταπείνωσιν ἁμαρτήματα. ἢ ἢ ἁπλῶς διὰ συντριβὴν καρδίας, ἢ ἐξευδύνωσιν, ὡς ἂν τι πλέον κερδανῇ τῇ ταπεινώσει.

(1) Αὕτη δὲ ἡ καθιέρωσις προσαγωγὴ Παρθένων ἐστὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμολογουσῶν ἁγνεύειν· ἆρα εἶε. ὡς οἱ Ἐπίσκοποι δι' εὐχῶν καθιέρων ὡς ἀνατεθείσας τῷ Θεῷ, ἢ ἐκεῖνοι ἐφρόντιζον τῆς Φυλακῆς, ἢ ἀναγωγῆς αὐτῶν, μετὰ τὸ χωρισθῆναι αὐτὰς ἐκ τῶν Πατέρων αὐτῶν· ὁρᾶ περὶ τούτων τῶν Παρθένων τῆς αὐτῆς Συνόδου Κανόνα, νά. ἢ τὰς σημειώσεις αὐτοῦ· ᾧ ᾧ ἢ Πρεσβύτεροι ἐοίκασιν ἐπιτρέπεσθαι καθιερῶν ταύτας, ἀπόντος τοῦ Ἀρχιερέως. (2) Ἐν τῷ Ν'. Κανόνι ἡ αὐτὴ Σύνοδος ἐπιτρέπει τῷ Πρεσβυτέρῳ, εἴ περ μακρὰν ἄπεσιν ὁ Ἐπίσκοπος, ἢ χωρὶς ἐρωτήσεως καταλλάσσειν τοὺς μετανοοῦντας, ἀνάγκης κατεπειγούσης, ἀλλὰ δεῖν ἔχειν ὠταλτήριον γράμμα ἐξ ἐκείνου, ἵνα λύσιμα γίνωνται τὰ ἐξομολογηθέντα. τὸ γὰρ χωρὶς ὠταλτηρίου ἀφιέναι ἁμαρτήματα τὸν Ἱερέα, ἐγγὺς ἐστὶ φησὶν ὁ Συμεὼν Θεσσαλονίκ. (σελ. 334. ἐρωτήσ. οϛ'.) τῇ ἀχειροτονήτως ἱερουργοῦντος τῷ ἁμαρτήματι. Καταλλάσσει ἢ ὁ Λαϊκὸς Ἱερεύς, (Βαλσαμ. ἀποκρ'. ιθ'.). ὁ μὴν δὲ ἢ ὁ ἰδιώτης Μοναχὸς, (ὁ αὐτὸς ἀποκρ'. λζ'. ἢ Συμεὼν, κεΦ. σμθ'. σν'.) Καὶ τοι ὁ Ζωναρᾶς (ἐξηγήσ. τοῦ, ζ'. τῆς ὠ Καρθαγ.) βέλεται (ὃ καλῶς, οἶμαι) ἢ τοὺς Μο-

νᾶχοὺς

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

8. Ὅσοι κατηγορῆσιν (1) Ἐπισκόπων, μὴ ἔσωσαν διαβεβλημένοι.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (β)

9. Ὅτι οἱ τὰς ἀξίως τῆς Ἐκκλησίας διωχθέντας δεχόμενοι, καὶ αὐτοὶ τῷ ἴσῳ ἐγκλήματι εὐθυνέσθωσαν (2).

ΚΑΝΩΝ Ι'. (γ)

10. Εἴτις Πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου καταγνωσθῇ, καὶ αὐτὸς ὑπερφανευθεὶς, ἰδίᾳ Ἱερουργεῖ, ἢ νέον Θυσιαστήριον ἀνορθώσῃ κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Πίστεως, ἀνάθεμα ἔστω (3).

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (δ)

11. Πρεσβύτερος τὰ αὐτὰ τῷ ἀνωτέρῳ Πρεσβυτέρῳ παθὼν, καὶ ποιήσας, χωρὶς τοῦ γνωρίσαι τοῖς γειτνιῶσιν Ἐπισκόποις πρὸς τὸ καταλλάξαι (4), ἀνάθεμα. σκοπητέον δὲ μήπως δικαίως μεμφοιτο τῷ Ἐπισκόπῳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (ε)

12. Οἱ Ἐπίσκοποι ὑπὸ δώδεκα (5) Ἐπισκόπων ἐπὶ ἐγκλήματι ἐξε-

(α) Ἀποστ. οδ'. Καρθ. ρλζ'. ρλή. ρλθ'. (β) Ἀποστ. ί. ιά. ιϛ'. λϛ'.
(γ) Ἀποστ. λά. τῆς δ'. ιή. τῆς ϛ'. λά. λδ'. Καρθαγένης ξϛ'.
(δ) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω (ε) Ἀποστ. οδ'.

ναχὲς, ἀδεᾶ ἐπισκοπικὴ καταλλάσσειν τῷ Θεῷ τοὺς μετανοοῦντας, καὶ χεῖρα δὲ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς μετανοοῦσι τίθεσθαι γνωματεύει. (ὁ αὐτὸς ἑρμην. τῷ λ'. ἢ. καθ' ἡμᾶς. λε. τῆς αὐτῆς). (1) Τὸ κατηγορεῖν ὡταυτὰ ὠνόει ὁ Κανὼν, ἀντὶ τοῦ ὠ ἐγαγεῖν, ἢ ἐγκαλέσαι Ἐπίσκοπον εἰς Μητροπολίτην τὸν ἐκείνης, ἢ εἰς τὴν τῆς ἐπαρχίας Σύνοδον, περὶ ὑποθέσεως ἀπειλούσης τὸ Ϛαθμὸ αὐτὸ καθαίρεσιν, ἥτις Ἐκκλησιαστικὴ λέγεται ἔγκλησις, καὶ ἐγκληματικὴ κατηγορία. τὴν δὲ ἐπὶ χρήμασιν ὠαγωγὴν, παντὶ ὁτῳοῦν ἔξεστι πιεῖσθαι, ἤγουν καὶ μὴ καλῶ βίῳ ὄντι. (ὅρα τὸν τοῦ ϛ'. τῆς Ϛ'. σημείωσιν). (2) Ὅπερ ἐστὶν, εἰ ἐκεῖνοι καθηρέθησαν, καὶ ὅτοι οἱ δεξάμενοι καθαιρεῖσθωσαν εἰ ἐκεῖνοι ἀφωρίσθησαν καὶ ὅτοι ἀφορισθήτωσαν, κξ'. (3) Ὅρα καὶ τὸν ἑξῆς Κανόνα.

(4) Φιλιῶσαι αὐτοὺς διαφερομένους. (5) Ἐὰν χωρὶς ἀνάγκης, ἧς τις ἀπῇ, ἄκυρος ἔστω ἡ καταδίκη (Βαλσ. καὶ Ἀριστόπλ. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, τμήματι, ά. ἐπιγραφῇ, ε.). Δέκατος δὲ τρίτος ἀριθ-

ἐξεταζέσθωσαν. οἱ Πρεσβύτεροι ὑπὸ ἓξ (1) ἢ τῶ ἰδίω. Καὶ οἱ Διάκονοι ὑπὸ τριῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (α)

Ὅτι δεῖ τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ πολλῶν, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ὑπὸ τριῶν, κατὰ παραγγελίαν τῶ Μητροπολίτω, χειροτονεῖσθαι (2), εἰ δέ τις ἐναντιωθῇ τῇ ἰδίᾳ ὁμολογίᾳ (3), ἢ ὑπογραφῇ, καθαιρεθήσεται.

ΚΑΝΩΝ.

14. Τὸν Πρεσβύτερον ἀπὸ πάντε ἐπαχθεῖσθαι Ἐπισκόπων, διὰ τὴν τῆς χώρας ἔνδειαν, ἢ Διάκονον ἀπὸ τριῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, προκαθημένω δηλονότι τῶ ἰδίω αὐτῶ Ἐπισκόπω (4).

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (β)

15. Οἱ εἰς κριτήρια δημόσια Πορευόμενοι Ἐκκλησιαστικοὶ, εἴτε ἐπὶ ἐγκληματικῷ (5) Πράγματι, εἴτε ἐπὶ πολιτικῷ (6), κἂν νικήσωσιν, ἐπ' ἐκείνω μὲν, καθαιρείσθωσαν. ἐπὶ δὲ τῶ πολιτικῶ, ζημι-

(α) Ἀποστ. ά. τῆς ά. δ'. (β) Τῆς δ'. θ'. Ἀντιοχ'. ιϛ'.

ριθμείσθω ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. ὧν ἂν ἄνευ (ὅρα ἢ Νομικὸν Γραικορωμ'. σελ. 223. ἢ Βαλσ. εἰς τὴν ἀπορίαν, ἢ λύσει, ἣν ποιεῖται εἰς τὸν αὐτὸν Κανόν'. ἢ τῷ ιδ'.). (1) Ἐπειδὴ ἔσικεν ὅτος ὁ Κανὼν μὴ συμφωνεῖν τῷ δ'. Ἀντιοχ'. συμβιβάζοντές τινες αὐτὸς, φασὶν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος μόνος ἑκάστω τῇ ἀρχῇ ψηφίζεται τὴν δίκην, ἢ ἐπὶ τῶν Πρεσβυτ'. ἢ ἐπὶ τῶν Διακόνων. ὁ δὲ παρὼν, ἐὰν ἀπαρέσκηται τῇ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου διαγνώσει, ἐπιτρέπει τὸν τοιοῦτον ἀριθμόν. (2) Τινὲς ἐνταῦθα ἐκλαμβάνουσι τὴν χειροτονίαν, ἀντὶ τῆς Ἱεροτελεσίας. πλὴν ἐναντιοῦσθαι δόξει ὁ Κανὼν τῷ α'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἢ δύο ὁρίζοντι Ἐπισκόπων γίνεσθαι τὴν χειροτονίαν. ἀντὶ τοίνυν τῆς ψήφου ἐκλεκτέον. (3) Ἐάν τις πρότερον ἄξιον ὁμολογήσῃ τὸν μέλλοντα ἐπισκοπήσειν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀρνεῖται τὴν ἐκείνου ἀξιότητα χωρὶς τοῦ ἀποδεικνύναι τὸ αἴτιαμα ἢ καθαιρεθήσεται. (4) Ἐχρῆν ἡμᾶς εἰσηγουμένους ἐνταῦθα τῷ Ἑλληνικῷ ἀριθμῷ ἐπιγράψαι ιδ'. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς τὰ αὐτὰ ἀποφαίνεται, ἃ ἢ ὁ πρὸ αὐτοῦ, ιϛ'. τῆς αὐτῆς Συνόδου, ἤγουν περὶ ποσότητος τῶν κρινόντων Πρεσβύτερον. ἢ Διάκονον (καίτοι ἐκεῖνος, 7. ὢν τος. 6. ἀπαιτεῖ ὅλα τὸ πλῆθος τῶν Ἐπισκόπων), ὅλα τοῦτο ἂν ἐπεγράφη τῷ ἀριθμῷ κατὰ τὰς ἄλλας. (5) Ὅρα τὴν σημ'. τοῦ. ἡ. τῆς αὐτῆς.

(6) Πολιτικὸν πρᾶγμα λέγει τὴν χρηματικὴν ὑπόθεσιν. ὅρα ἢ τοῦ ς'. τῆς Β'. τὴν α'. σημείωσιν.

ζημιωθήτωσαν (1) ὃ ἐκέρδησαν, εἰ θέλωσι μένειν ἐν τῷ οἰκείῳ βαθμῷ.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (α)

15. Εἰ δὲ ἐκκλήτου γενομένης ἀπὸ ἐλαττόνων εἰς μείζους Ἐκκλησιαστικὰς κριτὰς, λυθῇ ἡ τῶν ἐλαττόνων ψῆφος, μηδὲν βλάπτεσθαι τούτους εἴγε μόνον μὴ ἀποδειχθῶσιν, ὅτι κατὰ ἔχθραν, ἢ προσπάθειαν, ἢ χάριν (2) ἐδίκασαν.

ΚΑΝΩΝ ΙϚ'. (β)

15. Ἐὰν οἱ διαφερόμενοι αἱρετίσωνται δικαστὰς (3), ἢ ὀλιγωτέρους τῶν ὁρισθέντων (4), μὴ ἐξεῖναι (5) ἐκκαλεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (γ)

15. Καὶ ὅτι τὰ τέκνα τῶν Ἱερέων, ἢ ἁπλῶς οἱ χρισιανοὶ, ὀφείλουσιν ἤτε ἐκτελεῖν (6) θεώρια κοσμικὰ, ἤτε θεωρεῖν. ὥστε, ὅπου βλασφημίαι (7), μὴ προσιέναι.

ΚΑ-

(α) Ἀποσ'. οδ'. τῆς δ'. θ'. (β) Καρθ. ιϚ'. ιέ. ριέ. ρλά.
(γ) Τῆς ς'. κδ'.

---

(1) Εἰ γὰρ μὴ ἐπαναστρέψωσι τὸ κέρδος. ὃ ἐπὶ τῷ ἐξωτερικῷ κριτηρίῳ ἐκέρδησαν, καθαιρεθήσονται.

(2) Δωροδοκηθέντες. (3) Οἱ Ἐκκλησιασικοὶ δηλαδὴ Ἐκκλησιασικὰς, ἀμὴν κοσμικάς. (4) Ἐν τῷ ιϚ'. Κανόνι, ἤγουν τῶν, 12. δικαςῶν. (5) Δηλονότι τῷ καταδικασθέντι οὐκ ἔξεσιν ἐκκαλεῖσθαι τὰς αἱρετὰς κριτὰς, καθὼς διατάτεται ἡ τῶν Βασιλικῶν τὸ γ'. βιβλίον, τίτλ. ά. κεφ. μό'. ἢ ι'. ἢ βιβλ'. ζ'. ἢ. θ'. κεφ. γ'. τίτλ. Ϛ΄. κεφ. ιθ'. κζ'. ὑ μόνον δὲ ὅτοι ἡλικα ἐκκαλοῦνται, ἀλλὰ ἢ ὁ τοῦ Πατριάρχου ψῆφος (τῆς ά. ς'. σημειώσεως, Ϛ΄.) ἢ ἡ τοῦ Βασιλέως, ἢ ἡ τῆς Συγκλήτου, ἢ ἡ τοῦ Ἐπάρχου τῶν Πραιτωρίων, ἢ τῆς πόλεως, ἢ ἡ καθαίρεσις τῶν μὴ επαναστρεφομένων Κληρικῶν εἰς τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν (Ἀντιοχ'. γ'.), ἢ ἡ τοῦ ἀφώτος τὴν Σύνοδ ἢ ὁραμόντος εἰς τὸν Βασιλέα (Ἀντιοχ'. ιϚ'.)

(6) Οὔτε αὐτουργεῖν δηλ. ἐπεὶ, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν, ἐν ταῖς μεγίσαις πόλεσι θέατρα ἦν, ἢ Ἵπποι ἐτρέφοντο εἰς ἱπποδρομίαν, ἢ θηρία εἰς θηριομαχίαν. ἢ ἐν ἔθισο ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἱπποτροφίας ἀνατίθεσθαι οἰκίοις τῶν πολιτῶν, ἢ αὐτοὺς ἐπιτελεῖν ταῦτα τὰ θεωρία, ὅτοῖοι ἴσως ἐγίνοντο ἢ Ἱεροπαῖδες. (7) Βλασφημίας τὰς ἀσέμνους πράξεις καλεῖ, δι' ὧν ὁ Θεὸς βλασφημεῖται.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (α)

16. Ὅτι ὐ δεῖ τὺς Ἐκκλησιαξικὺς ἐκλήπτορας (1), ἢ προκυράτορας γίνεσθαι, μήτε ἔκτινος αἰσχρῦ, ἢ ἀτίμυ πράγματος τρέφεσθαι (2).

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (β)

16. Καὶ τὺς μέλλοντας γίνεσθαι Ἀναγνώσας, ἀναγκάζεσθαι (3) ἢ γαμεῖν, ἢ ὁμολογεῖν ἐγκράτειαν.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (γ)

Τὺς Κληρικὺς μὴ τοκίζειν ἐν οἱῳδήποτε πράγματι (4).

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (δ)

16. Πρὸ τῶν, κέ. ἐτῶν μὴ χειροτονείσθωσαν Διάκονοι.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (ε)

16. Οἱ Ἀναγνώσαι τὸν δῆμον μὴ προσκυνειτωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'.

17. Ἡ Μαυριτανία σιτιφάνσης, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Συνόδυ κεχώρισαι (5) ἀπὸ τῦ τῆς Νυμιδίας πρωτεύοντος, διὰ τὸ μακροδαπὲς, συγκεχώρηται ἔχειν ἴδιον (6) πρωτεύοντα (7).

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. ς'. τῆς ς'. θ'. Ϛ'. Τιμοθέκ Ϛ'. 4.
(β) Ἀπος'. κς'. τῆς ς'. ιθ'. Καρθ. λγ'. (γ) Ἀπος'. μθ'.
(δ) Τῆς ς'. ιθ'. ιέ. (ε) Τῆς ς'. λγ'.

---

(1) Ἐκλήπτορές εἰσιν, οἱ μισθωτοί. προκυράτορες δὲ, οἱ διοικηταί. ταὐτὸν εἰπεῖν, μὴ διοικεῖν ὡ κοσμικοῖς. (2) Ἢ πορνοβοσκὸς γινομένυς, ἢ μυρεψὸς, ἢ κυρεῖς, ἢ καπήλυς, ἢ ἄλλοτι τοιῦτον. ὅρα ἢ ὡ τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, ὡ τοῖς Συνοδικοῖς πρακτικοῖς, τόμ. ά. σελίδι 18. τμήματ. γ'. ἐπιγραφῇ, Ϛ'. σχόλιον ἀπεῖργοι ταῦτα.

(3) Λέγυσί τινες ὅτι, καθὼς ἐκ τῆς Ῥώμης ἔθος ἐγώετο ὡ τῇ Ἀφρικῇ τὸ ἀπέχεσθαι τῶν ἰδίων συμβίων πρὸς τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέρυς Διακόνυς ἢ Ὑποδιακόνυς (Κανὼν τῆς αὐτῆς, γ'. δ'.). ὕτως ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἴθιστο τοῖς Ἀφρικανοῖς ἢ τὺς μέλλοντας γίνεσθαι Ἀναγνώσας ἀναγκάζειν, ἢ γαμεῖν, ἢ ὁμολογεῖν ἀγαμίαν. (4) Ὅρα τῆς αὐτῆς Συνόδ. ἢ τὸν. ε. ταυτιζόμενον τύτῳ. (5) Εὕρηται ὡ τῇ Ἐκκλησιαξικῇ Ἱστορίᾳ Εὐσεβίυ (βιβλίῳ ί. κεφ. ς'.) χωρὶς γραφομένη ἡ Μαυριτανία τῆς Νυμιδίας, ἢ ἀνάπαλιν. (6) Πλησιεστέρου δηλονότι.

(7) Μανθάνομεν ἐκ τύτυ, ὅτι ὐ δέον εἶναι μακρὰν τὺς Ἐπισκόπυς τῶν οἰκείων λαῶν.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (α)

18. Τὸν χειροτονούμενον Ἐπίσκοπον, ἢ Κληρικὸν, δέον διδάσκεσθαι παρὰ τοῦ χειροτονοῦντος, τοὺς ὅρους τῶν Συνόδων, ἵνα μὴ παραβαίνοντες τούτους μεταμεληθῶσι.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (β)

18. 19. 20. Μὴ δεδόναι τοὺς Ἱερατικοὺς θείαν κοινωνίαν, ἢ βάπτισμα (1) τοῖς νεκροῖς.

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (γ)

18. καὶ 21. Ὅτι δεῖ Σύνοδον (2) ἀθροίζεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν, πρὸς ἣν οἱ Μητροπολῖται ἀποσελέτωσαν οἰκείους τοποτηρητὰς, δύω, ἢ καὶ πολλοὺς ἐκλεξάμενοι Ἐπισκόπους.

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (δ)

22. Πρὸς τὸν Μητροπολίτην ἀναγέσθω ἡ κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου κατηγορία, καὶ μετὰ δίμηνον, ἀφ' οὗ ἐμηνύθη, εἰ ἐκ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἀ-

(α) Τῆς ζ'. ϐ'. (β) Τῆς ς'. πγ'. (γ) Ἀπος'. λζ'.
(δ) Ἀπος'. αδ'. τῆς δ'. θ'. καὶ. Ἀντιοχ'. ιϐ'. ιέ. Σαρδικῆς δ'. Καρθαγ'. ή. ιϐ'. ις'. υς'. ρέ. ρλά. ρλζ'. ρλή. ρλϐ'.

(1) Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Βαλσαμὼν (ὡς τῇ. κ'. ἀποκρ'. πρὸς Μάρκον Ἀλεξανδρείας) μεγάλως καθάπτεται τῶν μυρίζοντων τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἢ Ἱερεῖς ὡθαπτομένους. ὃ μὴν δὲ καὶ τῶν ἐγχειριζόντων τοῖς τοιούτοις ἅγιον Ἄρτον (ὡς τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ. πγ'. τῆς ς'.), ἀλλ' ἀφίησι τούτους ἀνελέγκτους, μὴ καλῶς ποιῶν. περὶ δὲ τοῦ εἰ δέον ϐαπτίζειν. ἢ κοινωνεῖν τοὺς Φρενιτιῶντας, ἢ τοὺς ἀσθενοῦντας ὡς ᾧ ἀσθενοῦσιν, ὁ μὲν Ἠλίας ὁ Κρήτης (Νομικ. Γραικορωμ'. σελ. 336. 337.) καὶ ὁ μακάριος Ἰωάννης (παρὰ τοῖς Συνοδ' πρακτικ. σελ. 15. τμήματι. β'. ἐπιγραφ. ς'. τόμ. ά. ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς βίϐλου.) τῆς ἀναισθητοῦσιν ἀσθενέσιν, ὃ συγχωροῦσιν τὴν θείαν μετάληψιν. ἀρκεῖ δέ φασι τούτων τὰ χείλη, καὶ ἡ γλῶσσα ἐπισφραγίζεσθαι τῇ ἐπαφῇ καὶ ἐπιχρίσει ἐκείνων τῶν Ἁγιασμάτων. ὁ δὲ ἅγιος Τιμόθεος (Κανὼν. δ'.) τοῖς ἐξ ἀσθενείας Φρενητιάσασι κατηχουμένοις ἐκχωρεῖ τὸ ϐάπτισμα. ἑπομένως ἂν. καὶ τὴν θείαν μετάληψιν. ὡς καὶ μᾶλλον προσεκτέον. ὡς ἐπικεκυρωμένων τούτοις τῶν Κανόνων.

(2) Οὐκ ἐκ μιᾶς ἐπαρχίας ϐούλεται ὁ παρὼν Κανὼν γίνεσθαι τὴν τοιαύτην Σύνοδον, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν ἐπαρχιῶν, εἶναι καὶ αἱ κεκυρωμέναι τοπικαὶ ἦσαν.

τὸ ἀπολογηθῆναι, γενέσθω παντάχῃ ἀκοινώνητος (1). εἰ δὲ ἀνευλόγως ἀποκρυβῇ τὸ κριτηρίου ὁ κατήγορος, ὁ μὲν κατηγορηθεὶς, λυθήσεται, ὁ δὲ κατήγορος ἀφορισθήσεται, ἐὰν μέν τοι μὴ κωλυθήσεται τὸ κατηγορεῖν, ἐὰν ἀποδείξῃ ἐξ ἀνάγκης ὑπ' ἀπήντησε κατὰ τὴν προθεσμίαν. εἰ δὲ ὁ τοιοῦτος διαβέβληται (2) ἀπροσδεκτος ἔστω εἰς Ἐκκλησιαστικὴν (3) (πλὴν, εἰ μὴ εἴη χρηματικὴ), κατηγορίαν Ἐπισκόπου.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (α)

23. Ὅτε δὲ κρίνει Ἐπίσκοπος τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν Ἱερατικοὺς, μετὰ τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ (4) τῶν, ὧν οἱ κατηγορούμενοι αἰτήσονται, πλησιοχώρων Ἐπισκόπων, κρινέτω, τῆς αὐτῆς ὑπερθέσεως, μὴ περιεργείας τῶν προσώπων φυλαττομένης μὴ ἐπὶ τούτων ὡς μὴ ἐπὶ τοῦ Ἐπισκόπου (5). τοὺς δὲ λοιποὺς (6) Κληρικοὺς, μὴ μόνος ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν δικαζέτω.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (β)

Ὥστε μὴ συνάπτεσθαι ὡς συνοικεσίῳ Αἱρετικοῖς τὰ τέκνα Κληρικῶν.

ΚΑΝΩΝ Λ'. (γ)

25. Μηδεὶς Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς, συνεισαγέτω διὰ δωρεᾶς τῶν οἰκείων πραγμάτων τινὰ τῶν μὴ ὀρθοδόξων, κἂν συγγενὴς εἴη (7).

ΚΑ-

(α) Καρθ. ιϐ'. ις'. (β) Τῆς δ'. ιϐ'. (γ) Ἀποσ'. μ'. Καρθ. τϐ. ρϛ'.

(1) Ἀφορισμούς. (2) Ὅρα εἰς τὸν ς'. τῆς β'. οἷος ἔστος ὁ διαβεβλημένος. (3) Ὅρα εἰς τὴν σημείωσ. τοῦ αὐτοῦ ς'. τῆς Ϛ'. τί ἐστιν Ἐκκλησιαστικὴ κατηγορία. (4) Νόμιμος ἀριθμός ἐστιν, ὃς ὢν τῶν προλαβόντι, ιϐ'. σεσημείωται. (5) Ὅρα τὸν ἀνωτέρω κζ'. Κανόνα. (6) Λοιποὶ Κληρικοί εἰσιν, ὧν οἷς ἐ διωρίσθησαν κριταὶ πολλοὶ (Καρθαγ'. ιϐ'.) οἷον Ἀναγνώσαι, Ψάλται, κξ'.

(7) Μηδεὶς εἰσαγέτω εἰς τὴν ἑαυτοῦ διαθήκην αἱρετικὸν Κληρονόμον σὺν τοῖς λοιποῖς Κληρονόμοις τοῖς ὀρθοδόξοις, μηδὲ δωρείσθω αὐτοῖς τινὰ ἐκ τῶν οἰκείων πραγμάτων, κατὰ γὰρ τὸ, λϐ'. Βιβλίον τῶν βασιλικῶν, τίτλ. ἡ. κεφ. λη. οὐδὲ παῖδες αἱρετικοὶ δύνανται κληρονομῆσαι γονεῖς ὀρθοδόξους, οὐδὲ γονεῖς αἱρετικοὶ δύνανται ἄλλους καταλιμπάνειν Κληρονόμους, εἰ μὴ τοὺς οἰκείους παῖδας χριστιανοὺς ὄντας, κἂν ἄλλους δὲ παῖδας

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (α)

26. Πέραν Θαλάσσης (1) Ἐπισκόπους μὴ ἀποδημεῖν, εἰ μὴ ἐξαιρέτως (2) μετὰ τετυπωμένης (3) ἀπολυτικῆς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἤτοι παραθέσεως (4).

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'. (β)

27. Περὶ τῶν, ἃς δεῖ βίβλων ἐν Ἐκκλησίᾳ ἀναγινώσκεσθαι ἐπ' ὀνόματι (5) τῶν Κανονικῶν Γραφῶν (6).

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (γ)

28. Τοὺς ὑποδιακόνους τοὺς τὰ Ἱερὰ μυστήρια ψηλαφῶντας (7), ἢ τοὺς Διακόνους, ἢ Πρεσβυτέρους, ἢ Ἐπισκόπους, κατὰ τοὺς ἰδίους ὅρους, ἢ ἐκ τῶν συμβίων ἐγκρατεύεσθαι (8) ἵνα ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν· εἰ δὲ μή, καθαιρεῖσθαι. τῶν λοιπῶν Κληρικῶν εἰς τοῦτο μὴ ἀναγκαζομένων, εἰ μὴ ὦν γηραλαιότητι.

ΚΑ-

(α) Ἄπες'. κϐ'. λγ'. τῆς δ'. ια'. Σαρδικ. ζ'. ἡ. Καρθ. κϐ'. εις'.
(β) Ἄπος'. πέ. Λαοδ. δι' Ἰαμϐ.
(γ) Ἄπος'. ε'. τῆς ς'. κϐ'. λ'. Καρθ. γ'. α'. Κορινθ'. ζ'. 29.

δας ἔχοιν αἱρετικὰς, ἀπόκληρι ἔσονται ἐκείνοι· καὶ τοι παρὰ τῶν γονέων κληρονόμοι ἐγράφησαν. οἱ δὲ γονεῖς ὀρθοδόξοι ὄντες, τοὺς ἑαυτῶν υἱοὺς αἱρετικοὺς ὄντας, κατέλιπον κληρονόμους· ἐὰν ἄλλους υἱοὺς ὀρθοδόξους μὴ ἔχωσι, κληρονομήσωσαν· εἰ δὲ ἐπίλοιποι ὀρθόδοξοι συγγενεῖς ὦσι, ἢ, α. Σιζελί, τῶν Βασιλικῶν. (1) Ἤγουν μακρὰν ὁδὸν ἢ εἰς τὴν Ἰταλίαν.
(2) Εἰμὴ δηλαδὴ πάντων τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τοῦ Μητροπολίτου.
(3) Ὑπογεγραμμένης Ὑπισολῆς, ἢ ὡσεσημασμένης (Ζωναρᾶς).
(4) Παρατιθέντος δηλαδὴ ταρισώτης γνωρίζοντος αὐτούς.
(5) Καὶ ἄλλα δὲ ἀναγινώσκεσθαι ὡς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐκ εἰς τὸ ὄνομα τῶν θείων Γραφῶν. (6) Καὶ καλοῦνται δὴ αὗται αἱ Γραφαὶ ἐν τῷ κατὰ πλάτος Κανόνι τῆς Συνόδου· σὺ δὲ μάθοις τὰς τοῦ πέ. Ἄπος. ἢ ξ'. Λαοδ. σημ. (7) Οἱ Ὑποδιάκονοι αὐτοὶ ἕως τοῦ Βήματος χειροτονοῦνται ἢ ἑτοιμάζουσι, ἢ αὐτοῖς μεταλαμϐάνουσι (Συμεὼν Θεσσαλ'. κεφ. ιϐ'. σελιδ. 113. 10) οὐδὲ τὰ ἱερὰ Μυστήρια ψηλαφῶσιν (Λαοδ. κα'. ἢ σημ.) ἀλλὰ τὰ ἱερὰ σκεύη κενά. (8) Τοῦτο ἦν μὲν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μεταχειρίσεως τῶν μυστηρίων· εἶτα τὸ ἀπέχεσθαι δηλαδὴ τῶν ἰδίων γυναικῶν, ἐνεργήσει ἢ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἀνατολικοῖς· εἰ δὲ τε-

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (α)

29. Ὅτι ὐ δεῖ τινι Ἐπισκόπῳ διασπασθῆ πρᾶγμα τῆς Ἐκκλησίας. εἰ δὲ ἀνάγκη κατεπείγῃ, ἢ τὸ πρᾶγμα ἀπρόσοδον ᾖ, ἐμφανισέον τῷ Μητροπολίτῃ, ἢ τοῖς ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόποις. ἢ (μὴ συγχωρέσης τῆς ἀνάγκης), καὶ τοῖς γειτνιῶσιν Ἐπισκόποις. εἰ δὲ μὴ ὕτω πωλήσῃ, καθαιρείσθω.

ΚΑΝΩΝ ΛΕ'. (β)

30. Πρεσβυτέροις, ἢ Διακόνοις καθαιρεθεῖσιν, ὐ χρὴ ἢ χεῖρας ὡς μετανοοῦσι Λαϊκοῖς ἐπιτιθέναι (1), ἢ ἀναβαπτίζειν αὐτούς.

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (γ)

31. Ἔξεστι τοῖς Κληρικοῖς, ἀπαρεσκομένοις τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἑαυτῶν Ἐπισκόπων, συναινέσει τούτου, προσκαλεῖν τοὺς γειτνιάζοντας Ἐπισκόπους. εἰ δὲ ἢ ὕτως ἔκκλητον αἰτοῦσι, πρὸς τὸν Μητροπολίτην τῆς Ἐπαρχίας. ἀπίτωσαν, ὡς ἢ περὶ Ἐπισκόπου τοῦτο ὥρισαν (2). πέραν δὲ τῆς Θαλάσσης (3) εἰς τὸ ἀναδικάσασθαι ἀπιόντες, ἀφοριζέσθωσαν (4) ἐν τῇ Ἀφρικῇ.

ΚΑ-

(α) Ἄπος'. λθ'. μά.
(β) Ἄπος'. κέ. μζ'. ξή. Βασιλ'. γ'. λς'. μδ'. νά. τῆς ς'. κά. Καρθ. νζ'.
(γ) Τῆς ϛ'. ς'. τῆς θ'. θ'. Καρθ. ιά. ρις'. ρλδ'.

δὲ τελείως χωρίζεσθαι λέγει, χωρισθήσεται ἢ ἔστις ὁ Κανὼν τῶν ἄλλων ἱερῶν Κανόνων. Ἀποστολικοῖς ἢ Συνοδικοῖς Κανόσιν ὠαντιούμενος (Ζωναρᾶς). (1) Τοῖς γὰρ προτερχομώσις τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐξαγορεύσεσιν ἁμαρτήματα Λαϊκοῖς ἐπετίθεν τὰς χεῖρας οἱ Ἀρχιερεῖς, ἢ κατὰ γνώμην αὐτῶν, οἱ Ἱερεῖς, ἢ εὐχόμενοι, ἀφώριζον αὐτούς, ἢ ἴσων ἔκαστον εἰς τόπον ἐπιτιμίου τοὺς τὸ ἁμάρτημα αὐτῷ (Ζωναρ.). ὅρα ἢ τὸν, ν'. τῆς αὐτῆς ἢ τὸν, ξς'. ἢ ριδ'. (2) Ἐν τῷ κζ'. Κανόνι τῆς αὐτῆς.

(3) Πέραν δὲ τῆς θαλάσσης, ἄλλας ἐπαρχίας πέρῶ κειμένας, ὠνόει, οἷα ἐστὶ ἢ Ἰταλία, ἢ ἡ Ῥώμη. ὅρα λά. τῆς αὐτῆς τὴν σημείωσιν.

(4) Ἐντεῦθεν καταβάλλεται ἡ ὀρθὸς τὸ Πάπα αὐξῆντος δεδόσθαι αὐτῷ πάσας τῆς οἰκουμένης τὰς ἐκκλήτους κρῖναι. εἰ γὰρ ὠ τῶν ὠ Ἀφρικῇ ἐπαρχιῶν, καίτοι προσχώρων ὄντων ἢ συγχωρεῖται τοῦτο, σχολῇ γ' ἂν ἑτέρων χωρῶν τὸ τοιοῦτον δίκαιον σχοίη. ταυτὴ τοι ἐπειδὴ (ὡς φαίνεται

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'. (α)

32. Ὅτι ὁ διὰ ἐχθυμίαν ἀκοινώνητος γενόμενος Ἐπίσκοπος, ἢ Κληρικὸς (1), ἐὰν κοινωνήσῃ πρὶν ἢ ἀκουσθῇ (2), αὐτὸς ἑαυτὸν καταδικάζει.

ΚΑ-

(α) Ἄπος'. ΛΒ'. τῆς α'. ἐ. Σαρδικ. ιθ'. τῆς ς'. χθ'. ἢ σημείωσιν.

νεται ἐκ τῶν ἐξεξῆς τῶν ἀποσταθώτων ἐκ τῆς Συνοδικῆς τῶν Ἀφρικανῶν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πάπαν Κελεστῖνον) ὅλα τὰ Φαυστίνα ἐπιτρόπου, ἢ τοποτηρητὴς τοῦ Ῥώμης ἀπεσταλτο ἀπ' αὐτῆς τῆς Ῥώμης πρὸς τὴν Ἀφρικανὴν Συνοδον, ὅτι δέον ἐστὶν ἐκ τοῦ πλευροῦ τοῦ Ῥώμης (ἤγουν ἐκ τῶν πλησιεστέρων, ἢ τιμιωτέρων αὐτοῦ) πέμπεσθαι εἰς τὴν Ἀφρικανὴν, ἐπὶ τῷ τελειῶσαι πάντος Ἀφρικανὸν Ἐπισκόπου ὑπόθεσιν, ἤγε ἐκκλητον ποιεῖσθαι εἰς τὸν Ῥώμης. Ἀπεκρίνεται αὐτῇ ἡ Σύνοδος ... ὅτι τοῦτο ὑδέμια τῶν Πατέρων Συνόδων, ὁρισθὲν εὑρίσκομεν ἢ ὅρα σελ. 523. ὡ τοῦς τοῦ Ζωναρᾶ ἐξηγήσεσι). ,, Τίς ἐστὶν ὁ τῆς πίστεως (ν. ᾧ τινι ὁπότε (ἤγουν τῷ ,, Πάπα Ῥώμης) δύναται τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐμπνεῦσαι τὴν δικαιοσύνην, ,, τοῖς δὲ ἀναριθμήτους εἰς Σύνοδον συνηθροισμένοις Ἱερεῦσι (= πατέρων ἡμῶν) ἀρνεῖσθαι; ὅθεν περὶ τῆς τινος ὠφανεὶ ἐκ τοῦ πλευροῦ τῆς σῆς ἁγιωσύνης πέμπεσθαι, ὑδεμιᾶ τῶν Πατέρων Συνόδων ὁρισθὲν εὑρίσκομεν. ,, ὅπερ παλαι ὅλα τοῦ αὐτοῦ συνεπισκόπου ἡμῶν Φαυστίνου, ὠφανεὶ ἐκ μέρους ,, τῆς ὡ Νικαίων Συνόδου αὐτόθεν ἀπεσταλτο, ὡ τοῦς ἀληθεστέρους ἀπο- ,, γραφοῦς τῆς ὡ Νικαίων, ὡς περ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου Κυριλ- ,, λου Ἀλεξανδρείας, παρὰ τοῦ πρεσβυντέρου Ἀτλικοῦ τοῦ ὡ Κωνσαντίνου πό- ,, λεως πεμφθέντας ἀπὸ τῶν αὐθεντικῶν ..... τοιοῦτον τύποτε γὰρ ἂν ἡμῖν ,, νηθημεν εὑρεῖν (σελίδι 524 A B Ὥστε ἐκ τούτων συμπεραίνεται, ὅτι Εὐδοῦς πρεσβάλετο ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ῥώμης (τῶν ἐσωθέτων νοθευτῶν δηλαδὴ ἢ λόγως ἢ βιβλία) ὅτι τοιοῦτος ὅρος ἐστὶν ἐν Κανόσι ὡ τοῖς τῆς Νικαίας Κανόσιν εὑρίσκοιτο. Ἐν δὲ τοῖς τῆς Σαρδικῆς ἔξι, ἐ. Κανόσι, ἐπιτρέπων τῷ Πάπα τὴν τοιαύτην ἔκκλητον. Ἀλλ' αὐτὰ ὅλα τὰ ὑποτασσεσθαι τότε τῷ Ῥώμης, τοιοῦτον Κανόνα ἐξέβετο, ὅτι δὲ ὑπετάσσετο, ὅρα τὴν, ἃ σημείωσιν τὸ, γ'. τῆς ὡ Σαρδικῆ ὅθεν ἢ αὐτὴ ἡ Σύνοδος, ὅλα ἡ ὡ Καρθαγένη, ἐπίτηδες ἔσχεν ἐκβεσθαι τὸν παρόντα Κανόνα, ἢ τὸν, λα'. ἢ ἑλῶ. Οἱ τῆς Σαρδικῆς αὐ, γ'. δ'. ἢ, ἐ. Κανόνες, περὶ τῶν ὑποκειμένων μόνον τῷ Ῥώμη ὡνοῦνται, ἃ μὴν δὲ περὶ ἄλλων, ὡς ἢ τὰ προειρημένα τῆς σημειώσεως διαλαμβάνει.

(1) Εἴτε δικαίως ὄντων, εἴτε ἀδίκως ὁ Ζωναρᾶς.

(2) Παρὰ ἀνωτέρω δηλαδὴ τοῦ ἔχοντος δίκαιον ἀναχρίνειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΑΝΩΝ ΛΗ'. (α)

33. Ὁ τε Κατηγορούμενος, ἢ ὁ κατηγορῶν, δύναται (1) ἐκλέγειν ἔγγιστα (2) τόπον τῇ συγχροτηθῆναι τὴν δίκην, ἐν ᾧ εὐχερῶς προκομίσει μάρτυρας (3).

ΚΑΝΩΝ ΛΘ'. (β)

34. Οἱ μὴ πειθόμενοι (4) Κληρικοὶ τοῖς ἰδίοις Ἐπισκόποις, βυλομένοις προβιβάζειν (5) αὐτὺς, διὰ τὸ ἔχειν ἀνάγκην Ἐκκλησιαστικὴν, ἐκπίπτετωσαν ἢ τῆ, ὃν εἶχον βαθμῆ.

ΚΑΝΩΝ Μ'. (γ)

35. Ἐπίσκοποι, ἢ Κληρικοὶ πάντες ἐὰν μὲν εὐπορήσαντες ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ τῆς Κληρώσεως, ἀγοράσωσιν οἱαδήποτε χωρία εἰς ὄνομα ἑαυτῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀφιερώτωσαν. εἰ μὴ γὰρ, ἐνέχονται ὡς διηρπακότες Δεσποτικὰ πράγματα (6). Ἐὰν δὲ ἀπὸ κυρίως (7) Φιλοτιμίας, ἢ κληρονομίας συγγενικῆς ἀγωράσωσιν ἐκεῖνα, ποιείτωσαν ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν οἰκείαν πρόθεσιν (8), μετὰ δὲ τὸ προθέσθαι, μετατραπέντες, καθαιρῆνται.

ΚΑ-

(α) Ἀποσ'. οέ. Καρθαγώνης ρμ'. (β) Ἀποσ'. λς'.
(γ) Ἀποστόλων μ'. Καρθαγώνης λ'. πθ'.

---

(1) Ἐνδέχεται φοβεῖσθαι τὸν κατήγορον τὺς συγγενεῖς τῆ κατηγορουμένῳ, ἢ ὅτι αὐτῷ ἐπαναστήσονται, ἢ ὅτι μάρτυρας ἐλθεῖν οὐκ ἐάσουσιν ἐν τῇ πατρίδι τῆ κατηγορουμένῳ γνωμούσης ἐν τῆς δίκης.

(2) Ἔγγιστα. ὅτι μακρὰν ἐκ ζητοῦν τόπον, εἰώκασιν ἀποφεύγειν τὴν δίκην, ὅτε γὰρ ὁ κριτὴς ἐκεῖσε πορεύεται, ὅτε οἱ μάρτυρες.

(3) Δηλονότι κατὰ τῆ κατηγορουμένῳ. (4) Οὐ δι' εὐλάβειαν, ἢ ἀναξιότητα (κατὰ τὸν ἀνάμεσον ἑρμηνευτὴν) ἀλλὰ καταφρόνησιν, ἢ ἀπείθειαν, ὡς κοπωδεστέρῳ ὄντος ἴσως τῆ ἀνωτέρῳ βαθμῆ.

(5) Ἀπὸ Ὑποδιακόνων. φερε. εἰς Διακόνους ἢ ἀπὸ Διακόνων εἰς Πρεσβυτέρους. (6) Τῆ γὰρ Δεσπότῃ Θεῆ ἡμῶν εἰσὶ πράγματα τὰ τοιαῦτα. (7) Κυρίως ἀντὶ τῆ, ἤγε κατ' εὐθεῖαν αὐτοῖς μόνοις κατελήφθησαν, ἢ ἐχὶ εἰς τὸ διανέμειν πτωχοῖς, ἢ αἰχμαλώτοις, ἢ ἄλλοις τοιούτοις.

(8) Εἰσκομιζέτωσαν ἢ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅ, τι προαιρῆνται. (ἐ γὰρ ἀναγκάζονται ἢ ἐπὶ τούτοις, ὡς ἢ ἐπ' ἐκείνοις.

ΚΑΝΩΝ ΜΑ'. (α)

36. Οὔτε Πρεσβύτερος χωρὶς τοῦ Ἐπισκόπου, οὔτε Ἐπίσκοπος χωρὶς τῆς Συνόδου, ἢ τῶν ἰδίων Πρεσβυτέρων, χωρὶς ἀνάγκης, δύνανται πωλεῖν Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα.

ΚΑΝΩΝ.

37. (1) Ἀναγνωσθέντι τῷ ἐκ τῆς ἐν Ἱππῶνι Συνόδου Βρεβίῳ, ἐδόκει αὐτῷ προσθετέον, εἰ μὴ τὸ γνωρισθῆναι τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Πάσχα ἐν τῷ καιρῷ τῆς Συνόδου.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'.

38. Οὐ δεῖ τοὺς Ἐπισκόπους ἢ Κληρικοὺς αὐτεξούσια (2) ἔχειν τὰ τέκνα ἑαυτῶν, πρὸ τοῦ εἰς τὸν τρόπον, ἢ τὴν ἡλικίαν τούτων πληροφορηθῆναι. αὐτοῖς γὰρ συντείνειν τὰ ἐκείνων ἁμαρτήματα (3).

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'. (β)

39. Μὴ χειροτονεῖσθαι Ἐπισκόπους, ἢ Πρεσβυτέρους, ἢ Διακόνους, πρὶν ἢ πάντας τοὺς οἰκιακοὺς αὐτῶν ὀρθοδόξους ποιήσωσιν.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (γ)

40. Ὅτι οὐ δεῖ, πλὴν τοῦ Ἄρτου, ἢ οἶνον σὺν ὕδατι, ἄλλο τι ἐν τοῖς Ἁγίοις προσφέρειν. προσφέρεσθω δὲ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, ἢ μέλι, ἢ γάλα (4) ὡς ἀπαρχὴ, ἐν μιᾷ ἐθίμῳ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ τῶν νηπι-

(α) Ἀποστ. λή. λβ'. μ'. (β) Ἀποστ. πϛ'. (γ) Ἀποστ. γ'. δ'.

(1) Κατὰ τὸν Ζωναρ. ὁ Ἀραβικὸς ἔτος ἀριθμός.

(2) Τῇ ἐλευθερίᾳ ἢ αὐτεξουσιότητι τῶν Τέκνων ἐκ ἀπόκειται μόνη ἡ τοῦ Πατρὸς συναίνεσις, ἀλλὰ χρήζει ἢ τῆς ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ παραστάσεως, ἢ ἐξετάσεως ὁμολογίας (γ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτλ. τοῦ λά βιβλ. τῶν Βασιλικῶν, ἢ Ἀρμενοπ. ϛιβλ'. ά. τίτλ. ιζ'.). προσιόντα ἢ γὰρ χρὴ τὸν Πατέρα τῷ ἀρμοδίῳ δικαστῇ, ἢ λέγειν αὐτῷ ὅτι „ τόνδε (τὸν Τέκνον μου δη„ λον'.) πείθω αὐτεξούσιον, ἢ Τῆς ἐμαυτοῦ ἀφίημι χειρός. ὅρα ἢ τοῦ ιζ'. Ἀποστόλων τὴν ά. σημείωσιν ἐν τῷ ἡ. (3) Εἰς τοὺς γονεῖς γὰρ ἀφορῶσι τὰ ἁμαρτήματα τῶν παίδων.

(4) Εἴθισο ἐν μιᾷ ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ προσφέρεσθαι ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ γάλα, ἢ μέλι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν νηπίων, ἃ τινα γάλακτι ἢ μέλιτι τρέφον-

νητίων μυστήριον, ὅμως ἰδίᾳ εὐλογεισθωσαν, ὥστε δύνασθαι τῆς Κυριακῆς εὐχαριστίας. προσφερεσθω δὲ ὡς ἀπαρχὴ, μὴ σῖτος νέος, μὴ σαφυλαι (1). ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (α)

41. Κληρικοὶ, ἢ ἐγκρατευόμενοι (2) πρὸς Παρθένες (3), ἢ χήρας, μὴ εἰσίτωσαν ἐντὸς ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τῶν Πρεσβυτέρων, μὴ τότε δὲ, μετὰ καὶ ἄλλων ἐντίμων ἀνδρῶν.

ΚΑΝΩΝ ΜΣ'. (β)

42. Οὐ δεῖ καλεῖσθαι τὸν πρῶτον Ἐπίσκοπον, ἔξαρχον τῶν Ἱερέων, ἢ ἄκρον (4) Ἱερέα, ἀλλὰ μόνον Ἐπίσκοπον τῆς πρώτης καθέδρας. ΚΑΝΩΝ ΜΖ'. (γ)

43. Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι τὰς Κληρικὰς εἰς καπηλεῖον, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης. ΚΑΝΩΝ ΜΗ'. (δ)

44. καὶ 52. Ὅτι δεῖ ἐπιτελεῖσθαι πάντοτε παρὰ νησικῶν Ἅγια Θυσιαστήρια, πλὴν (5) τῆς μεγαλης Πέμπτης. ἐὰν δὲ ἀπόθα-

νῃ

(α) Τῆς ά. γ'. (β) Ἀποστ. λδ'. τῆς δ'. θ'. Σαρδικ. ς'.
(γ) Ἀποστ. μβ'. (δ) Λαοδικ. ν'. τῆς ς'. κθ'.

τρέφονται. κατὰ τὸ προφητικὸν (Ἡσαΐου ζ. ις'.) „ βούτυρον (τὸ ἐκ „ γάλακτος ὂν) καὶ μέλι φάγεται τὸ παιδίον, ἤγουν ὁ Ἰησοῦς, εἰς σύνδειξιν τῆς ἀληθοῦς ἀνθρωπότητος (καθὼς ἐρωτηθεὶς εὗρε τοῦτο ὁ Κορέσιος) ἅ τινας ἐκωλύθησαν ὑπὸ τὸν τῆς ς'. νζ'. (1) Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ὁπωρῶν, καὶ γευμάτων μηδὲν ἄλλο εἰς τὸ θυσιαστηρίῳ προσφέρεσθαι, εἰ μὴ σῖτον, καὶ σαφυλὰς, ὅταν πέπειρα γένωνται. (2) Οἱ Ζωναρᾶς τοὺς Μοναχοὺς θέλει ἐγκρατευομένους, λαμβάνων τοῦτο ἐκ τοῦ ιθ'. Καν'. τοῦ μεγ'. Βασιλ'. ἄλλοι δὲ ἐγκρατευομένους βούλονται, τοὺς μὴ ἀποφευγομένους γυναικερεᾶ γῆμαι λαϊκὰς, φέροντες εἰς βεβαίωσιν τὸ τοῦ Ἀποστόλου, ά. Κορινθ'. ζ'. θ'. „ εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. ἄλλοι δὲ τοὺς Ἱεραπλικὰς λέγουσιν, οἷς ὧν ᾧ ἐχειροτονοῦντο, ἐπηγγείλαντο ἐγκρατεύεσθαι τῶν Συμβίων. (3) Καθιερωμένας. (4) Προς αἵρεσιν τοῦ τύφου καὶ τῆς ὑπερηφανίας ταῦτα παρεγγυῶνται τοῦ Πάπα Ρώμης. καὶ τοι ἡ ὁ. ὢν τῷ θ'. αὐτῆς, μεταγωνέρα ὅσα, ἔσικε μὴ ἀρεσθῆναι τῷ Κανόνι τούτῳ. ἀμέλει τοι καὶ ἐχρήσατο τῷ τοῦ Ἐξάρχου ὀνόματι, ἀμὴν δὲ καὶ τῷ τοῦ ἄκρου. ὅρα περὶ Ἐξάρχων καὶ τὴν γ'. σημείωσ. τοῦ θ'. τῆς δ'.

(5) Τοῦτο τὸ μέρος τοῦ παρόντος Κανόνος διωρθώσατο ἡ ς'. ὢν τῷ, κθ'. αὐτῆς Κανόνι.

τις τὸ δεῖλινὸν, ἢ οἱ μέλλοντες παράθεσιν (1) ποιήσειν, μὴ ὧσι νήπιοι, μοναχοὶ Εὐχαῖς ταύτην τελειτωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΜΘ'. (α)

45. Περὶ τῦ μηδαμῶς συμπόσια ἐν Ἐκκλησίαις ποιεῖσθαι, εἰ μήπω κατ' ἀνάγκην ξένος τις ἐκεῖ καταλύοι.

ΚΑΝΩΝ Ν'. (ϛ)

46. Ὅτι οὐ δεῖ τὰς Πρεσβυτέρας συγχωρεῖν τοῖς μετανοῦσι παρὰ γνώμην τῦ Ἐπισκόπυ, εἰ μή τις ἀνάγκη κατεπείγοι ἀπόντος ἐκείνυ. Καὶ τοῖς δημοσίᾳ δὲ πλημμελήσασι (2) πρὸ τῆς ἀψίδος ἐπιτιθέναι τὰς χεῖρας. ΚΑΝΩΝ ΝΑ'. (γ)

47. Τὰς Ἱερὰς Παρθένυς τῇ τῦ Ἐπισκόπυ, ἢ, ἀπόντος τύτυ τῇ τῶν Πρεσβυτέρων προνοίᾳ παρατίθεσθαι σεμναῖς γυναιξὶν (3), ἢ ἅμα κατοικοῦσας ἀλλήλας φυλάττειν (4).

ΚΑ-

(α) Τῆς ϛ'. οθ'. (ϛ) Καρθαγ. ϛ'. ζ'.
(γ) τῆς ά. ιθ'. τῆς δ'. ις'. Καρθ. ϛ'. ελέ.

---

(1) Οἱ Ἱερεῖς εἰ μέλλοντες πιῶν παραθήσειν, εἶτ' ἂν σύξασιν εἰκείωσιν πρὸς Θεὸν ἀπὸ τῆς ἱερυργίας, ἐὰν μὴ ὦσι νήπιοι, ἀπὸ μόνων εὐχῶν ταύτην τελείτωσαν. ἢ μὴ ἀπὸ λειτυργίας. ἢ παραθήσειν ὕτως ἐκλητέον, ὅτε προετίθεντο, ἵνα ἐπιτελεσθῇ τοῖς κεκοιμημένοις τὰ ἐπικήδεια ἅσματα. ἢ παράθεσιν, τὴν ἐκκομιδὴν ἀκουέον. ὁ δὲ Νικόλαος ὁ Καβάσιλλ. ὠ τῆ ἱερωμ. τῆς λειτυργίας. κεφ. μέ. βούλεται τὰς κεκοιμημένας μᾶλλον ὠφελεῖσθαι ἀπὸ τῶν λειτυργιῶν, ἢ τοὺς ζῶντας, καθ' ὅτι καὶ δευτέρους μολυσμοῖς ἁμαρτάνοντες χραίνονται ὡς ὅτοι. " καθαίρονται γὰρ " φησι ἀπὸ τῶν εὐχῶν τῶν Ἱερέων ἢ τῆς μεσιτείας τῶν θείων δώρων ἢ " παντελῶς ἀφίεμενοι πάσης εὐθύνης. ἢ γὲν ἀφαιρέντες τῶν ἐγκλημά- " των φέρ. ἢ μηδὲν δῆλον. προσιθέντες ῥ πιστμα ὡς ὄ, ζῶντες.

(2) Τοῖς μὲν ἄλλοις, μετανοοῦσιν, ὧδον τῆς Ἐκκλησίας τιθέναι τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν τῆς αὐτῆς Συνόδυ, λέ. ἢ ξϛ'. (ὧν ὅρα ἢ τὰ σημειώματα). τοῖς δὲ παροῦσιν, ἔξω τῆς αὐλίδος. ἤγυν τὸ προπυλαίυ ἢ Νάρθηκος; ὅθ' γὰρ ἐξομολογοῦνται τὸ δημοσίᾳ γινωσκόμενον. ἢ ἢ ζηλύμενον. ἢ ἐπὶ σώματος πάντων φερόμενον. (3) Ἵνα καταρτίζωνται ὑπ' αὐτῶν, εἰς ἀρετὴν, ὡς ἀγνείαν ἐμελλήσασαι.

(4) Ἤ, ἤγε ἃ παρατίθενται τοιαύτας σεμναῖς γυναιξὶ, συνοικεῖσαι γὲν ἐμοῦ

ΚΑΝΩΝ ΝΒ'. (α)

48. Τὺς ἀσθενῦντας ἢ μὴ δυναμένους ἀποκρίνεσθαι ὑπὲρ ἑαυτῶν τότε βαπτίζεσθαι (1), ὅτε τῇ αὐτῶν προαιρέσει τὴν περὶ αὐτῶν μαρτυρίαν κινδύνῳ ἰδίῳ εἴπωσιν.

ΚΑΝΩΝ ΝΓ'. (ϛ)

49. Τὺς σχηνικὺς, ἢ ἄλλους τοιουτοτρόπους, ἢ τὺς ἀποσά-

τας,

(α) Τιμοθ'. δ'. (ϛ) Ἀπος'. νϛ'. Καρθ. οϛ'.

ὁμῦ πᾶσαι αὐταὶ αἱ Παρθένοι, ἐρῶσιν ἀλλήλας, ἢ Φυλάττει ἡ μία τὴν ἄλλην. (1) Εἰ ἀσθενῦντες τινὲς κατηχούμενοι, ἢ ἄπιστοι, ὐ δύνανται ἀποκρίνεσθαι ἐρωτώμενοι, ἂν βύλωνται βαπτισθῆναι, ἴσως ἢ ὅτι ἐλαβησαν ἢ τὸν νῦν, ὡς μηδὲ νοεῖν ἃ ἐρωτῶνται, διορίζει ὁ Κανὼν, ὅτι τότε τὺς τοιύτυς δεῖν βαπτίζεσθαι, ὅταν αὐτοπροαιρέτως μαρτυρήσωσι πρότερον ὅτι ἰδίῳ κινδύνῳ θέλουσι τὸ βάπτισμα, ὥστε δηλαδὴ εἰ μὴ τὴν πίστιν ἔπειτα φυλάξουσιν, αὐτὺς κινδυνεύειν εἰς τὰ τῆς ψυχῆς, (καί τοι δι' ἑτέρων τὰς τῦ βαπτίσματος συνθήκας ποιησόμενοι). εἰ δὲ μαρτυρῦνται ὅτι προηρῦντο τὸ βαπτισθῆναι ἢ πρὸ τῆς ἀσθενείας, ἀπαρεμποδίστως βαπτισθήτωσαν. ὁ δὲ Ζωναρ. ἰδίᾳ ὡ τῇ ἑξῆγ'. τῦ δ'. Κανόνος τῦ Τιμοθέυ, τὺς ὅτως ἔχοντας κατηχυμένους, ἁπλῶς βύλεται βαπτίζεσθαι, μόνον εἰ μὴ δαιμονῶσιν, (ὅρα Κυρίλλυ Καν'. ε'. ἢ Νικηφόρυ Κανόν. κε'). ὅτως ἑρμηνεύουσιν οἱ ἐξηγηταὶ πάντες τὸν Κανόνα τῦτον ὡς ἐξεθέμεθα, μόνος δὲ ὁ Ἀνώνυμος ἐξηγητὴς ὐκ αὐτὺς, ἀλλὰ τὺς ἀναδόχυς βύλεται κινδυνεύειν, λέγων, εἰ οἱ ἀσθενῦντες ὐ δύνανται ἀποκρίνασθαι ἃς ὡ τῷ Βαπτίσματι ἀπαιτυμένας ἱερὰς ἀποκρίσεις, τότε χρεὼν βαπτίζεσθαι, ὅταν οἱ ζητῦντες αὐτὺς βαπτισθῆναι, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποκριθῆναι ἀνάδοχοι, μαρτυρήσωσιν ὅτι κινδυνεύουσιν αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, εἴγε οἱ ἀσθενεῖς ὐκ ἤθελον τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν προαιρέσει βαπτισθῆναι. λέγουσι δέ τινες εἰ περὶ τὰ τοιαῦτα περίεργοι, ὅτι τῦ ὅτως ἀσθενῦντος, εἰκὸς βαπτίζειν τὴν χεῖρα ὡ δοκιμασίᾳ, δι' ἧς ἴσως ὁ ἀσθενῶν θλίψῃ τὴν χεῖρα τῦ δοκιμάζοντος, ἢ τότε γνώσεται αὐτὺς ὁ δοκιμάζων δι' αὐτῦ τῦ σημείυ. ἢ ἄλλυ παρομοίυ, ὅτι ἐκ προαιρέσεως τὸ βάπτισμα βύλεται. ὁ ἢ ὡ τῇ ἐξαγορεύσει γινόμενον τοῖς τοιύτοις (τοῖς νοσῦσι δηλαδὴ ἀθασίαν) παρὰ τῦ πνευματικῦ Πατρὸς ὐκ ἂν εἴη ἀπεμφαῖνον, ἐρωτᾶσθαι ἂν καλὸν ἐστιν, ἅμα βαξαζομένης τῆς χειρὸς ἐκείνου, εἰ τοῦδε, τὸ ἁμάρτημα ἐποίησαν, ἢ τοῦδε. εἰ βύλονται κοινωνῆσαι κτ'. ἢ ἐκεῖνοι ἴσως θλίψουσι τὴν χεῖρα τῦ πνευματικῦ ὁμολογοῦντες διὰ τῦ τοιύτυ σημείυ ὅτι ἐποίησαν, ἢ ὅτι βύλονται.

ίας (1), δέχεσθαι μετανοοῦντας.

ΚΑΝΩΝ ΝΔ'. (α)

50. Δέον ἀναχινώσκεσθαι (2) τὰ πάθη τῶν μαρτύρων ἐν ταῖς μνείαις αὐτῶν.

ΚΑΝΩΝ ΝΕ'. (β)

51. Ἐρωτητέον (3) τὰς συνιερεῖς ἡμῶν (δεῖνας) εἰ τὰ παρὰ Δονατισταῖς βαπτισθέντα νήπια, προβιβασία εἰς Ἱερατικὰς ὑπηρεσίας (4).

ΚΑΝΩΝ ΝϚ'. (γ)

44. καὶ 52. Μὴ προσφέρεσθαι τὰ ἅγια (5) ἀπὸ ἀρισησάντων, ἀλλ' ἀπὸ νησικῶν, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ (6) ὁρισθῆναι ἠκούσαμεν.

ΚΑΝΩΝ ΝΖ'. (δ)

53. Ὥστε μὴ γίνεσθαι ἀναβαπτίσεις, καὶ ἀναχειροτονήσεις (7), καὶ μεταχινήσεις (8), Ἐπισκόπων. Καὶ ὅτι οἱ τοιαῦτα ποιοῦντες καὶ παρχιτούμενοι ἀποξηναι (9), μηθ' ὁ χριθῶσι μὴ ὄντες τῆς Συνόδου (10), περιελθέτωσαν τῷ ἄρχοντι ἐκ τῆς οἰκείας μονοτονίας (11).

ΚΑΝΩΝ ΝΗ'. (ε)

54. Τρεῖς Ἐπισκόπους ἀρκεῖν εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπου.

(α) Ἀποσ'. πέ. (β) Καρθ. ξϚ'. σε. οϚ'. οζ. οη. μθ'. ρ'. ρά. ρϚ. ργ' ρε'. ρκη. ρκθ'. (γ) Τῆς ϛ'. κθ'. Καρθ. μή. (δ) Ἀποσ'. κθ'. μζ'. ξή. τῆς αϚ'. β'. Σαδικ. ά. (ε) Ἀποσ'. α'. τῆς ά. δ'.

---

(1) Οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀρνησάμενοι. (2) Δῆλον ὅτι ἐπ' Ἐκκλησίας.

(3) Ἐν τούτῳ τῷ Κανόνι ἡ Σύνοδος ἐρωτᾷ τοὺς συνεπισκόπους αὐτῆς (ἤτοι τοὺς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ὄντας) περὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν Αἱρετικῶν Δονατιστῶν εἰ δεκτέον ἐστὶν, ἢ οὐ· τῷ δὲ ξϚ' αὐτῆς ὁρίζεται ὅτι δέχεται τὸ τοιοῦτον βάπτισμα, ᾧ καὶ Κανὼν τὴ σημαίνει ὅρα δὲ ἀπείροι τινες εἰσὶν ἅτοι οἱ Δονατισταὶ, ἐν μέρει. (4) Μὴ χειροτονεῖσθαι δηλαδὴ ϐ'. ἀληθινῷ βαπτίσματος. (5) Ἤγουν τὰ μυστήρια τῆς θείας εὐχαριστίας.

(6) Ἐν τοῖς κατὰ Νίκαιαν τοιοῦτόν τι οὐχ' εὑρίσκεται.

(7) Εἰ ὀρθοδόξως καὶ Κανονικῶς δηλαδὴ πρότερον ἐγένοντο. ὅρα καὶ τῷ ϛ'. Ἀγκύρ. τὴν ϛ'. σημείωσιν. (8) Μεταχινοῦνται δὲ οἱ Ἐπίσκοποι ἐαν καταλείπωσι τὴν οἰκείαν ἐπισκοπὴν, καὶ μεταπίπτωσιν εἰς ἄλλην.

(9) Ἀρνήμενοι δηλαδὴ τὸ ἀποσῆναι τῆς ἀτελείας.

(10) Μηθ' ὃ ἀποβάλωσι δηλαδὴ τῷ ἱερῷ καταλόγῳ καθαιρέμενοι.

(11) Διὰ τὴν οἰκείαν αὐτογνωμοσύνην καὶ ἀπείθειαν παραδοθέντωσαν τῷ ἄρχοντι.

ΚΑΝΩΝ ΝΘ'. (α)

55. Ἐάν ποτε πρὸς ἐπιλογὴν Ἐπισκόπου ἀναφυῇ τις ἀντιλογία, προσεθείσθω τῷ προλεχθέντι τῶν τριῶν ἀριθμῷ· εἰς ἢ δύω, πρὸς τὸ καθαρὰν τὸν χειροτονηθησόμενον ἐπ' αὐτῷ τῷ Λαῷ, ὃν μέλλει χειροτονεῖσθαι. ἐξεταζέσθωσαν δὲ πρῶτον οἱ ἀντιλέγοντες (1).

ΚΑΝΩΝ Ξ'. (β)

56. Ἀπὸ δὲ τῆς κατ' ἐνιαυτὸν γινομένης ἐν Καρχηδόνι Συνόδου διαδιδόσθω ἑκάστῃ Ἐπαρχίᾳ διὰ τοποτηρητῶν, τῇ ἁγίᾳ Πάσχα τὴν ἡμέραν (2).

ΚΑΝΩΝ ΞΑ'. (γ)

57. Ὀφείλομεν ἐπισκέπτεσθαι (3) ἑκάστην Ἐπαρχίαν ἐν τῷ καιρῷ τῆς Συνόδου, ἢ ἐκεῖσε παραγίνεσθαι (4).

ΚΑΝΩΝ ΞΒ'. (δ)

58. Τὰ ἐν ταῖς παροικίαις (5) πληθη, ἃ μηδέποτε ἔσχον Ἐπίσκοπον

(α) Ἀποσ. ξά. Καρθ. νη. ρλη. τῆς ά. δ'. Ἀντιοχ. ιθ'.
(β) Ἀποσ. λδ. Καρθ. κς. πα. πδ'. πε. ρδ'. Ἀντιοχ. ά.
(γ) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω. (δ) Ἀποσ. κζ. λα. τῆς αϚ'. β'. Γάζ. ε'. Λαοδ. ι. ιά. νζ. ξε. οϚ'. πγ'. ρθ'. Σαρδ. ς'.

(1) Εἴτε οἱ προλεχθέντες ἀνωτέρω ὡ τῷ, νῦν Κανόνι τρεῖς Ἐπίσκοποι ψηφίσωνταί τινα Ἐπίσκοπον, εἶτα περὶ αὐτῷ ἀναφυῇ τις ἴσως κατηγορία παρά τινων, οἱ τοιοῦτοι ψηφισαὶ παραλαζέτωσαν ἢ ἄλλον ἕνα, ἢ δύω, παρόντος τῷ λαῷ ἐφ' ὃν μέλλει χειροτονεῖσθαι, ἢ ἵνως ἐξεταζέσθω ἢ ἡ ὑπόληψις τῶν κατηγόρων, ἢ ἡ κατηγορία αὐτη. Σύδε (φησὶ Βάλσα.) εἰπὲ τὴν κατηγορίαν ταύτην γίνεσθαι κατὰ τῦ ψηφισθέντος, μὴ ὄντος Ἱερέως· ἀλλὰ Διακόνου, ἢ Λαϊκῦ· τὸν Ἱερέα γὰρ ὁ δικάζει πάντε Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ ἕττά. (Καρθαγ. ιϚ'.)

(2) Τὴν ὁρισθεῖσαν ἴσως παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἁγίας πρώτης Συνόδε. ὅρα Κανόν. ζ'. τῶν Ἀποστόλ. ἢ αὐτῷ τὴν σημείωσιν.

(3) Ἐξεταζειν ἢ περιεργαζεσθαι τὰς ἐν ἐκείναις Ἐκκλησιαστικὰς ἀναφυομένας ὑποθέσεις, ὑπισχνεῖται ἐνταῦθα ἡ Σύνοδος.

(4) Παραγίνεσθαι δὲ τὸ, τὺς τοποτηρητὰς ἑκάστης ἐπαρχίας, ἴδς ὄντας ἐν τῇ Συνόδῳ, αὐτοπροσώπως περιέρχεσθαι εἰς ἑκάστην πόλιν τῆς ἐπαρχίας, ἢ τὴν ἐξέτασιν ἐκτελεῖν, ἢ τὴν ὁρθωσιν ἐπάγειν.

(5) Παροικίας ἐνταῦθα ἔοικεν ὀνομάζειν ὁ Κανών, τὰς ἐπαρχίας πόλεις, ἢ τὰς κώμας, ἐν αἷς ἐπισκοπὴ συγχωρεῖται (Σαρδικ. ς'.) καθίσασθαι Ἐπίσκοπον, ἀλλ' ὑποκεῖσθαι ταύτας Μητροπολίτῃ, ἢ χειρῷ Ἐπισκόπῳ

σκοπον, μὴ λαμβάνειν τοιοῦτον, ἢ ἀπὸ Ἐπισκόπων, ἢ ἀπὸ Πρεσβυτέρων, χωρὶς γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου, παρ' ὃν ἐξ ἀρχῆς κατέχοντα. τοὺς δὲ κακῶς οὕτως Ἐπισκοπήσαντας ἐκείνοις, αὐθεντικῶς (1) ἐκβλητέον (2).

ΚΑΝΩΝ ΞΓ'. (α)

59. Κωλυέσθω ἕκαστος Ἐπίσκοπος τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι ξένον Κληρικὸν παρὰ γνώμην τοῦ κληρώσαντος αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπικοινωνῇ ἀλλοτρίοις (3)· ὃς γὰρ ἂν πράξῃ τοιοῦτόν τι, χωρισθήσεται τῶν Ἐπισκόπων (4).

ΚΑΝΩΝ ΞΔ'. (β)

60. Δύναται ὁ Καρχηδόνος, ὅτινα ἐθέλει χειροτονεῖν Ἐπίσκοπον ἢ Κληρικὸν ἀφ' οἵας ἢ τινος Ἐκκλησίας (5), κἂν εἰς τυγχάνῃ ἐν ἐκείνῃ Πρεσβύτερος τυχὸν, ἢ Διάκονος· ἀλλ' ἐμφανισθήτω τοῦτο ἢ τῷ ζητουμένῳ Κληρικῷ Ἐπισκόπῳ. ὃς ἐὰν ἀκαθοσίωτος (6) εὑρεθῇ, τὸ ἐπ' ἐξουσίας ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ εἶναι ἐκδικητέον (7).

ΚΑΝΩΝ ΞΕ'. (γ)

61. Τὸν συγχωρήσει τοῦ ἐξ ἀρχῆς Ἐπισκόπου καταξαθέντα ἔντινι παροι-

(α) Τῆς δ'. ἐ. τῆς ζ'. μέ. (β) Ἄπος'. ιε'. ις'.
(γ) Καρθ. ξδ'. ρθ'. Ἀντιοχ'. ζ'.

(1) Τὸ αὐθεντικῶς, ἢ τῶν εἴκοσι τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν πρωτευόντων Ἐπισκόπων καθέδρα, εἴτ' ἐν μιᾷ τῆς τῶν Πατριαρχῶν, ἢ Μητροπόλι τῶν δυνάμεως ἐξαιρέσεων. (2) Τοὺς δὲ κακῶς ἐκβαλλομένους, δῆλον ὅτι ἢ καθαιρεῖσθαι ἐκεῖ. (τῆς παρούσ'. κζ'.)

(3) Μὴ σεσεβαίζεσθαι τὸν ἀλλότριον αὐτὸν Κληρικόν.

(4) Ἢ ἀθεριοθήσεται, ἢ καθαιρεθήσεται δηλαδή.

(5) Ἀλλοτρίας δηλονότι (ὁρᾶ δὲ ἢ Βλαστάρεως εἰς τὸ. α'. κεφ. θ'. ὅς ἢ τὸν Βουλγαρίας λέγει τοῦτο δύνασθαι, ἢ τὸν Κύπρου, ἀλλ' τὴν ὁλ'. λύσιν. Νῦν μὲν ἢ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχην, ἢ τὸν Βασιλέα. ἢ δύναται μὲν τοι ὁ Κωνσταντινουπόλ. Πατριάρχης ἢ ἀπὸ ἄλλης Πατριαρχίας Κληρικὸν χειροτονεῖν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὸ ἑαυτοῦ κλήματι ἐλευθέρων Μητροπόλεων. τὸ δ' αὐτὸ καὶ εἴποις ἢ περὶ τῶν προνομίων ἄλλων Ἀρχιεπισκόπων. (6) Ἀπιθὴς ἀνυπότακτος.

(7) Δέον ἐκδικῆσαι τὸ προνόμιον ταύτης τῆς καθέδρας, τοῦτ' ἔστιν χειροτονῆσαι ἐκεῖνον, εἰ ἢ ὁ Ἐπίσκοπος τὸν χειροτονηθησόμενον ἐθέλοι.

παροικίας (1) Ἐπίσκοπον, ἑτέραν μὴ ἐκδικεῖν (2) μηδὲ μήτε τινα τοιοῦτον (3) πλέειν ἄνευ ἀπολυτικῆς.

ΚΑΝΩΝ Ξς'. (α)

63. Τοὺς βαπτισθέντας μικροὺς ὑπὸ τῶν πεπλανημένων καὶ αἱρετικῶν Δοναπιστῶν (4), ἐὰν ἐπιγνῶσι τὴν ἀλήθειαν, ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσι λογισμοῦ δεκτικήν, καὶ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ὑποδεχθῶσι τῆς Τριάδος τὰ ἁγιάσματα, ἀναδέχθηναι τοὺς τοιούτους (5) ἐπιτιθεμένης αὐτοῖς τῆς χειρὸς (6) κατὰ ἀρχαίαν τάξιν, καὶ κληροῦσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΞΖ'. (β)

64. Ὅτι δέον ἡμῖν αἰτῆσαι τοὺς βασιλεῖς (7), ἵνα παντελῶς ἐξαλείψωσι τὰ τῆς εἰδωλομανίας λείψανα, καὶ τοὺς κατὰ τινας τόπους ἔτι ὄντας ναοὺς αὐτῶν καταστρέψωσι.

ΚΑΝΩΝ ΞΗ'. (γ)

65. Καὶ ἵνα ὁρίσωσιν ὥστε, ἐάν τινες ἐν Ἐκκλησίᾳ (8) οὖσαν δήποτε αἰτίαν (9) Ἀποστολικῷ δικαίῳ (10) γυμνάσωσι (11), καὶ ἴσως ἡ τομὴ τῶν

(α) Ἀποστ'. μς'. μζ'. τῆς α. ἡ. Καρθ. νέ.
(β) Καρθαγ'. ιθ'. (γ) Καρθ. λή. ρμ'.

(1) Μικρὰ χώρια αὕτη, ὑπεκειμένη Ἐπισκόπῳ.
(2) Ἦγουν μὴ ζητεῖν καὶ ἄλλην εἰκεῖσθαι, ὡς δηθὲν ἀνήκουσαν αὐτῷ (Ζωναρ.). (3) Ἦγουν Ἐπίσκοπον. (4) Δονάτος ἀρχηγὸς αἱρέσεως, μὴ ἄλλως τῶν θείων μυστηρίων διδάξας μεταλαμβάνειν, εἰ μή τις ὁσίων κατέχων ἐν τῇ χειρὶ, τοῦτο πότερον ἀσπάζοιτο περὶ τοῦ βαπτίσματος τούτων ἠρώτησαν ἐν τῷ, νέ. Κανόνι. ἐνταῦθα δὲ ἀποφαντικῶς γνωματεύσει. (5) Τῶν τοιούτων τὸ βάπτισμα δέον ἀναδέχθηναι.
(6) Τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὸν αὐτῆς, λέ.
(7) Ὀνώριος ἔοικεν εἶναι τηνικαῦτα ὁ Ῥώμης Βασιλεύς.
(8) Εἰς Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἤγουν, κατὰ τὸν Ζωναρ. ἐν κλήρῳ Ἐκκλησιαστικῷ τεταγμένα.
(9) Δίκην ὑπόθεσιν. (10) Καθὼς δικαιοῖ πρόσταξις τοῦ Ἀποστόλου (α. Κορινθ'. ς'.), τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων.
(11) Δικασωνται δηλαδή.

τῶν Κληρικῶν (1) τῷ ἑνὶ μέρει ἀπαρίσῃ, μὴ ἐξεῖναι εἰς μαρτυρίαν προκαλεῖσθαι τὸν προσκοπήσαντα Κληρικὸν (2), ἢ ἐν σκοπημένῳ τῷ πράγματι παρατυχόντα, ἢ ἐν τὸν προσήκοντα Ἐκκλησιαστικῷ προσώπῳ (3).

ΚΑΝΩΝ ΞΘ'. (α)

66. Καὶ ἵνα κωλύσωσι τὰ ἑλληνικὰ συμπόσια (4), ἢ τὰς ἐν τοῖς γενεσίοις (5) τῶν μαρτύρων εἰς τὰς ἀγρὰς, ἢ ἐν ταῖς πλατείαις γινομένας μισχρὰς ὀρχήσεις.

ΚΑΝΩΝ Ο'. (ε)

67. Καὶ ἵνα μὴ ἐν Κυριακῇ, ἢ ἐν ταῖς Ἑορταῖς, μάλιστα τῇ ἁγιοδοκῇ τοῦ Πάσχα, θέατρα, ἢ ἱπποδρόμια γίνωνται· μετατεθῶσι δὲ ἢ αἱ ἡμέραι τῶν ἱπποδρομίων, μήτε τις τῶν χριστιανῶν εἰς ταῦτα ἀπιέναι ἀναγκαζέσθω.

ΚΑΝΩΝ ΟΑ'. (γ)

68. Καὶ ἵνα ὁ καταδικασθεὶς (6) ἐπί τινι ἐγκλήματι ὑπὸ τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων Κληρικὸς, μὴ βοηθῆται ἐν τούτῳ μήτε ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἧς ὑπῆρχε (7), μήτε παρ' οἱουδήτινος ἄλλου (8), ὡς ἂν ἀδίκως πεπονηλατημένου (9) ἢ εἰς τιμὴν, ἢ εἰς χρήματα.

ΚΑ-

(α) Ἀποστ'. μθ'. μγ'. (ε) Τῆς κ'. κδ'. (γ) Ἀποστ'. κῆ.

(1) Ἡ δίκη τῶν κρινόντων. (2) Οὐ θέμις τὸν Κληρικὸν τὸν κρίναντα τινὰ ὑπόθεσιν, μαρτυρεῖν περὶ τῆς αὐτῆς προκαλούμενον ἐν ἄλλῳ ἐκκλησιαστικῷ δικαστηρίῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἁπλῶς Κληρικοὶ, ἢ Ἱερομόναχοι ἀναγκάζονται (εἰ ἔτυχεν ἐκεῖσε) μαρτυρεῖν, ἐμπεδίζοντες τοῦτο τῷ νόμῳ (Βιβλ. καὶ τίτλ. ἀ. ἐν διαφόροις κεφαλ.). (3) Προσήκοντα καλεῖ τὸν συζυγικὸν, ἢ ἄλλως οἰκειούμενον Ἐκκλησιαστικῷ τινι προσώπῳ.

(4) Συμπόσια λέγουσιν Ἑλληνικὰ οἱ Πατέρες, τὰ Διονύσια, τὰ Κρόνια, τὰ Διάσια, κτλ. (5) Ἡ ἡμέρα τῆς θανάτου (ἤγουν τὸν Βαπτιστὸν εἰς τὸ γενέθλιον) Γενέσια ὀνομάζεται, ἤγουν ἡ τοῦ ἁγίου τῆς τοῦ νῦν τῆς Λαοδικείας. (6) Δικαίως δηλονότι· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἔπεσεν, πολλοὶ Κανόσιν τὸν ἀντιωθήσεται, ὥστε διδόναι τοὺς Κληρικοὺς ἐκκλήτους αἰτιωμένους τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων αὐτῶν. (7) Δηλονότι Κληρικὸς ἢ δι' ἔγκλητος ἐβοηθήθη τῷ λαϊκῷ, κατὰ τὸν Βαλσαμῶνα. (8) Δυνάσῃ τυχὸν ἀνθρώπου. (9) Ὁ πῶς ἂν εἴη ὁ τοῦτο ἐπιχειρήσας

ΚΑΝΩΝ ΟΒ'. (α)

Καὶ ἵνα μήτις τὰς προσελθόντας Ἕλληνας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παιγνιώδης (1) βιάζηται πάλιν τὰ αὐτὰ παίγνια ἐπιτελεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΟΓ'. (β)

Καὶ ἵνα, εἴπερ οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἡμέτεροι συνερεῖς χειροτονοῦσιν (2) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐλευθερίας, ἡμέτε δοθῇ ἄδεια διὰ τῶν ἐκεῖσε παρ' ἡμῶν ταλάντων τοποτηρητῶν τὸ τοιοῦτον ἐκπελέσαι, ὑπὲρ Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, καὶ σωτηρίας ψυχῶν.

ΚΑΝΩΝ ΟΔ'. (γ)

Περὶ τοῦ ἀξίως καταδικασθέντος Αἰκιτίου Ἐπισκόπου, ἐπειδὴ ἐκ ἡσυχάζει, χωρητέον (3), ὡς χρή, καὶ ὡς δυνατὸν κατ' ἐκείνου (4) ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'. (δ)

Ὅπως πρέπως χρήσασθαι τοῖς Δονατιστικοῖς (5).

ΚΑ-

(α) Ἀπος'. νϚ'. Καρθ. νγ'. (β) Ἀπος'. πϚ'. Καρθ. ή.
(γ) Ἀπος'. κη'. Καρθ. οά. πέ. Ἀντιοχ. (δ) Καρθ. νέ.

φήσιας, ποινηλατηθήσεται. (1) Σκηνικὸς, καὶ μίμους, οἵτινες ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι κατὰ καιροὺς ἐθιάζοντο ἐπιδείκνυσθαι τὰ παίγνια.

(2) Ἐκφωνῆσαι καὶ πράξασιν ἐλευθερίας δούλων, ἀπὸ τῶν οἰκείων δεσποτῶν, ἢ ἰδίᾳ προαιρέσει τούτων ἐλευθερούντων αὐτοὺς, ἢ καὶ ἀκόντων, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἴσως τοὺς δούλους ὑπομένειν τὴν παράνομον δεσποτείαν ἐκείνων· καὶ ἀλλὰ τοῦτο προσφεύγοντας τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὧν ὤφειλον ἀντιλαμβάνεσθαι οἱ Ἐπίσκοποι. ἢ καὶ ἀνεγκλήτων τινῶν ἀνθρώπων ἐγκλήμασί τισι, καὶ καταφευγόντων ὡς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ζητουμένων ἔνσημον. περὶ τῆς τῶν τοιούτων ἐπ' ἐλευθερίας ἐρωτᾶσθαι παρὰ τοποτηρητῶν οἱ τῆς Ἰταλίας. καὶ ἐὰν ποιῶσι χαίρειν τοῦτο, ἵνα γένωνται καὶ ἡ πρὸς τοὺς Βασιλεῖς παρ' ἡμῶν ἀναφορὰ βεβαία, καὶ ἡ εἰλικρινότης αὐτῶν τῶν Βασιλέων τούτων δεχθῇ. (3) Ἀπὸ τῶν παρόντων Κανόνων μανθάνομεν, ὅτι πρέπει ὁμοίως παιδεύεσθαι τοὺς τοιουτοτρόπους Ἀρχιερεῖς, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι πάντως αὐτοὺς ὡς καὶ τοῦτον. (4) Ὡς εἴρηται, καὶ ἐξωτικῶς. ὅρα δὲ καὶ τὸν νζ'. ταύτης, καὶ τοὺς τότε σημ. γ'. καὶ δ'.

(5) Ὡς συνεκλείσθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων Ἀναστασίου, παρ' οὗ καὶ τὴν χειροτονίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοὺς τοὺς Δονατιστὰς ἔμαθον χωρὶς ἀναβαπτισμοῦ.

ΚΑΝΩΝ ΟΣ'.

73. Ὡσε γενίσθαι ἐκ τῆς Συνόδου ταύτης πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀφρικῆς γράμματα δηλωτικὰ τῆς καταφρονήσεως, ἧς πάσχουσι τοὺς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους οἱ Μαξιμιανισταί (1), καὶ τῆς τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιῶν παρ' ἐκείνων ἁρπαγῆς, καὶ ἑπομένως, βοηθῆσαι αὐτοὺς τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ.

ΚΑΝΩΝ ΟΖ'. (α)

74. Καὶ πρὸς τὸν Ῥώμης ἐπισκεῖλαι, ὅτι ἡ Ἀφρικανῶν Ἐκκλησία δέχεται τὰς χειροτονίας τῶν Δονατιστῶν διὰ πολλὰς αἰτίας εὐλογοφανεῖς, ἐὰν πρὸς αὐτὴν μετελθεῖν θελήσωσι, καί τοι ὑπὸ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Συνόδου προαπεβλήθησαν.

ΚΑΝΩΝ ΟΗ'. (β)

75. Περὶ τῶν τοποτηρητῶν ἀποσταλῆναι πρὸς Δονατιστὰς ὑπὲρ εἰρήνης, καὶ ἑνώσεως (2).

ΚΑΝΩΝ

76. Τοὺς Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους κατὰ τοὺς ἰδίους ὅρους ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἰδίων γαμετῶν, ἢ μὴν, ἀποκινηθῶσι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως· τοὺς δὲ λοιποὺς Κληρικοὺς πρὸς τοῦτο μὴ ἀναγκάζεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκάστης Ἐκκλησίας συνήθειαν παραφυλάττεσθαι (3).

ΚΑΝΩΝ ΟΘ'. (γ)

77. Μὴ ἐξεῖναι Ἐπισκόπῳ τὴν αὐθεντικὴν αὐτοῦ καθέδραν καταλιπεῖν

(α) Πρὸς Τιμόθ. Α'. Ε'. 25. Καρθ. ρϚ'. Ἀντιοχ'. ι'. τῆς ΑΒ'. θ'.

(β) Καρθαγένης νε.

(γ) Ἀντιοχ. κη'. τῆς ς'. ιθ'. τῆς αϚ'. ιε'. Σαρδικῆς ιά.

σμῷ, ἢ ἔστι, εἰ ἐθέλει ταῦτα εἰς τὰς Κανονικὰς ἐξηγήσεις τῶν Ζωναρ. ὡς τῆς γ'. πεδίου Καρθαγ. σελ. 448, 449. καὶ ὡς τῆς δ'. σελ. 457. 458.

(1) Μαξιμιανισταὶ ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Δονατιστῶν καὶ ἰδίαν Συναγωγὴν ἐποιήσαντο, οἳ καὶ Ἐκκλησίας ἐρημικὰς κατέσχον ἁρπάσαντες.

(2) Τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ δηλονότι.

(3) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν οὐκ ἐπιγέγραπται τὸν ἀριθμὸν Ἕλλησι παρ' ἡμῶν, οὐκ ἐπὶ ταυτίζεσθαι τῷ, λγ'. τῆς αὐτῆς Συνόδου, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸν

λιπεῖν (1), ἢ ἀπιόντα· Ἐν ἄλλῃ Ἐκκλησίᾳ, (τῆς ὑπ' αὐτὸν παροικίας ἢ αὐτῇ τελούσῃ), ἢ ἐν οἰκείῳ πράγματι, ὑπὲρ ὃ χρὴ ἐπιπολὺ ἀσχολεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ Π'. (α)

78. Ὅτι δεῖ βαπτίζειν τὰ νήπια, περὶ ὧν ἀμφιβάλλεται τὸ, εἰ ἐβαπτίσθησαν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑ'. (β)

79. Ὅτι δεῖ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα δηλοῦσθαι πᾶσι (2) διὰ τῆς ἐτησίου Συνόδου γινομένης πρὸ δέκα καλανδῶν (3) Σεπτεμβρίων.

ΚΑΝΩΝ ΠΒ'. (γ)

80. Μηδενὶ ἐξεῖναι τὴν καθέδραν κατέχειν, ἢ τινι μεσίτης δέδοται, ἀλλὰ σπουδάζειν προνοεῖσθαι ἐκεῖσε Ἐπίσκοπον (4). εἰ δὲ περὶ τοῦτο ἀμελήσοι, μετὰ ἐνιαυτὸν (5), ἕτερος ψηφισθήτω μεσίτης.

ΚΑΝΩΝ ΠΓ'. (δ)

81. Περὶ τοῦ αἰτῆσαι ἀπὸ τῶν Βασιλέων ἐκδίκους (6) ὥστε συμπροvοεῖσθαι τοῖς Ἐπισκόποις τῶν πανήτων, κατὰ τῆς τῶν πλησίον τυρα-

(α) Ἅπος'. μξ'. τῆς ς'. πδ'.
(β) Ἅπος'. ζ'. Καρθαγ'. ξ'. ἢ τὴν σημείωσιν ριζ'.
(γ) Τῆς δ'. κε. τῆς αϛ'. ις'. Σαρδικ. ιά. Καρθ. οθ'. πς'.
(δ) Ἅπος'. κζ'. τῆς αϛ'. θ'.

τὰ τὸν Ζωναρ. ἐξωθεν σεσημείωται Ἀραβιστί. (1) Ὁ Βαλσμ. λέγει ὅτι ἡ μετάθεσις αὕτη, ἀθέσι Βασιλικῇ, ἢ πλαγιώσει Συνοδικῇ γίνεται, ἐκ μὲν τοῦ ἄλλως. τὸ δὲ, ὑπὲρ ὃ χρὴ, οὐταῦθα μὲν, ἀορίστως κεῖται. ὡς δὲ τῷ, ις'. τῆς, αϛ'. πορίζεται εἰς ἓξ μῆνας. (2) Δῆλον δὲ ὅτι τοῖς Ἀφρικανοῖς. (3) Καλάνδαι αἱ πρῶται τοῦ μηνὸς αἱ ἡμέραι, ὡς εἶναι αὐτὴν τὴν, καὶ. τοῦ Αὐγούστου. ὅρα περὶ αὐτῶν τῶν Καλανδῶν τῆς ς'. τὴν τοῦ, ξϛ'. σημείωσιν. (4) Ἔθος ἦν πάλαι, ἔνθα ποτὲ Ἐπισκόπου ἐχήρευεν Ἐκκλησία, σέλλεσθαί τινα Ἐπίσκοπον ἢ αὐτὸν, (ὃν ἢ μεσίτην ὠνόμαζον) πρὸς τὸ κυβερνᾶν τὸν λαὸν, ἢ σπουδάζειν, μὴ οἰκειοῦσθαι τοῦτον τὴν ἐπισκοπὴν ἑαυτῷ· ἀλλὰ φροντίζειν περὶ τῆς τοῦ νέου Ἐπισκόπου ἐκλογῆς· ἢν εἰ μὴ συνήργησεν αὐτὸς τοῦ οἰκείου, μετεκινεῖτο.

(5) Ἐξ ἀνάγκης παρεταθη εἰς ἐνιαυτὸν ἡ ἀναβολὴ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἐπισκόπου, διὰ τὰς διχονοίας τοῦ λαοῦ. ὁ γὰρ, κε τῆς δ'. ἐ συγχωρεῖ τοῦτο. (6) Ὅρα ἐποίους βούλεται εἶναι τοὺς ἐκδίκους, ἢ τοῦ Ἰουστ. Νεαρ. ιε. ἢ ὁ, ρξ'. Κανὼν Καρθ. περὶ τῶν αὐτῶν.

Τυρανίδος.

ΚΑΝΩΝ ΠΔ'. (α)

82. Τὺς Ἐπισκόπυς τὺς χωρίς τινος ἀνάγκης μὴ συνερχομένυς ἐν τῇ Συνόδῳ, μὴ ἀξιῶσθαι κοινωνίας ἀλλαχῦ, πλὴν τῆς αὐτῶν Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΕ'.

83. Περὶ τῦ Κρεσκωνίυ Βιλλαρεκαντίυ, ὅτι ἰσίον ἐσὶ μὴ αὐτῷ διὰ τῦ τῆς Νεμηδείας πρωτεύοντος, ψῆφον νομοθετηθήσεσθαι κατ' αὐτῦ τῦ Κρεσκωνίυ μὴ ἀπαντήσαντος τῇ Συνόδῳ.

ΚΑΝΩΝ Πς'.

84. Ἐπειδή τινες τῶν ἐν τῇ Ἱππῶνι παρῆντῦντο τὴν ἄτοπον κοινωνίαν τῦ Αἰκυτίυ, ἵ ἕνεκα μὴ παρὰ τῶν τοιύτων αἰ ἐκεῖ κατεδέχοντο Ἐκκλησίαι, πεμπόντων τινες Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῆς Συνόδυ, εἰς τὸ χειροτονῆσαι ἄλλον Ἐπίσκοπον, μὴ καταξῆσαι τὰ ἐκεῖ (1)

ΚΑΝΩΝ ΠΖ'. (β)

85. Κληρικοὶ ἐλεγχόμενοι (2) εἰς ἐγκλήματα, ἐὰν μὴ μετὰ ἐνιαύτὸν (ἐν ᾧ μὴ ἀκοινώνητοι ἔσονται) Φροντίσωσι καθαρθῆναι, ἀναπολόγητοι τῦ λοιπῦ ἔσωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΠΗ'. (γ)

86. Τὺς ἀπὸ ἀλλοτρίυ Μοναςηρίυ, μήτε ἡγεμόνας, μήτε Κληρικὺς

(α) Τῆς δ'. ιθ'. (β) Ἀπος. εθ'. τῆς ς'. ε'. Καρθ. κζ'.
(γ) Τῆς ζ'. κα.

(1) Αὐτὸς ἐσὶν ὁ προκαθαιρεθεὶς δικαίως Αἰκύτιος (ἀνωτέρ. οδ'.), ὃ τῆς Ἐκκλησίας ἔτι χηρευύσης, τινες τῶν ἐκεῖσε ἐφασίαζον, ζητοῦντες παρανόμως τὴν κοινωνίαν ἐκείνυ. (τὸ γὰρ ἐν τῷ Κανόνι, παρῆντῦντο ἀντὶ τῦ, ἤτῦντο ἐκλαμβάνεον. ἢ τὸ κατεδέχοντο, παρ' ἄλλοις κατεδέχοντο κεῖται). ὅθεν καὶ κατέγνωσαν τινες Ἐκκλησίαι ἐπὶ τῷ αὐτῦ ὀνόματι ἀνάθεμα ἐξαλῆσαι οἱ ἀπὸ τῆς Συνόδυ Ἐπίσκοποι. καὶ τὸν Ζώναρ. καὶ Βαλσαμ. φασὶν, ἢ ὡς ἡμεῖς ἐξηγοῦνται τὸν Κανόνα, ἀδίκως λέγοντες παραιτῆσθαί τινας τὴν ἐκεῖ κοινωνίαν, ὡς μὴ τοῦτο ὁρισθὲν παρὰ τῆς Συνόδυ, ἢ τὸ ὡς τῦ Κανόνι ἄτοπον. ἄτοπον γὰρ οὐδαμῶς ἦν· ἀλλ' ἔοικε πάντως σφάλλεσθαι τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἔννοιαν. ἀδίκως γὰρ (ὡς ἐκεῖσε ἐν τῷ οδ'. Κανόνι ἐμφέρεται) κατεδικάσθη. (2) Τὸ ἐλεγχόμενοι οὐ τελέως ἀποδεικνυμένους ἐκλαμβάνεον, ἀλλ' ἁπλῶς κατηγορουμένους.

χὴς ἀξιώτω τις Ἐπίσκοπος (1). ταύτῃ γὰρ ἢ ὁ ἀξιώσας ἐν ἄλλῃ Ἐπαρχίᾳ κοινωνίας μὴ ἀξιώσθω, ἢ τῷ ἀξιωθέντος ἄκυρος ἔσω ἡ ἀξίωσις.

ΚΑΝΩΝ ΠΘ'. (α)

87. Περὶ Ἐπισκόπου τῶν τὰς αἱρετικὰς, ἢ Ἕλληνας, κληρονόμους καταλιμπάνοντος, ὅτι ἀναθεματίζεσθαι χὴ μετὰ θάνατον εἰκὸς, χὴ ὅτε δύνατας ἀπολογηθῆναι, ἐὰν ἀδιάθετος (2) ἀπογένηται.

ΚΑΝΩΝ ϙ'. (β)

88. Περὶ τῶν γεννομένων ἐλευθερίων (3) ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, αἰτήσασθαι τὸν Βασιλέα.

ΚΑΝΩΝ ϙα'. (γ)

89. Περὶ πλατειῶν Ἐκκλησιῶν τῶν μαρτύρων, αἵτινες ᾠκοδομήθησαν (4) εἰς τὰς ἀγρὰς, χὴ ἀμπελῶνας. χωρὶς λειψάνων αὐτῶν τῶν μαρτύρων, ἀλλὰ δι' ἐνυπνίων ἴσως, ἢ ματαίων ἀποκαλύψεων.

ὥστε

(α) Ἀπος'. λθ'. μ'. τῆς δ'. κϛ'.
(β) Ἀπος'. πϛ'. Γάγγ. γ'. Καρθ. σγ'. (γ) Τῆς ζ'. ξ'.

(1) Ἐπίσκοπός τις Φυγόντα τινὰ Μοναχὸν ἄλλης ὠορίας, εἴτ' ἂν ἐπαρχίας ὡς Φησιν ὁ Βαλσ.) ἀπὸ τῆ οἰκείᾳ Μοναστηρίᾳ, εἰ μὲν κατασήσῃ αὐτὸν Ἡγούμενον, ἢ Κληρικὸν εἴς τι τῶν ὑΦ' ἑαυτὸν Μοναστηρίων, ὡ ἄλλῃ ἐπαρχία κοινωνίας μὴ ἀξιώσθω ὁ τοιῦτος Ἐπίσκοπος. ἔδει δὲ αὐτὸν καθαιρεῖσθαι. κατὰ τὰς δεχομένας ἀπὸ ἀλλοτρίων Ἐπισκόπων Κληρικὰς, κατὰ τὸν, ιζ'. τῆς ς'. ἀλλὰ τοῦτο ὐ πάσχει, ἐπεὶ Ἡγουμένῳ ἐδέξατο Μοναχὸν, ὐ μὴν Ἐπισκόπῳ Κληρικὸν, (κατά τινα σχολιαστὴν).

(2) Εἰ δὲ χὴ ὕτω κακῶς διαθέμενος, ἀνασΦήλῃ τῆς ἀσθενείας, μηδόλως ἐχέτω δικαιολογεῖσθαι. διότι ἠκυρώθη ἡ αὐτῦ παράνομος διαθήκη. εἴτ' ἂν διότι ἀδιάθετος ἤμελλε τελευτᾶν (κατὰ Βαλσαμ.). ὁ δὲ Ζωναρ. δύσΦραστον χὴ δυσνόητον καλεῖ τὸ τοιῦτον χωρίον τῦ Κανόνος.

(3) Ἐν τῷ ἀνωτέρ. σγ' Κανόνι ἀπόΦασις ἐγώετο ἐρωτηθῆναι τὰς ὠ τῇ Ἰταλίᾳ συνεπισκόπους ὑπὲρ τῆς τῶν δούλων ἐλευθερίας, χὴ ὅρα ἐκεῖσε. μαθόντες ἂν ὅτι ἐδόθη ἄδεια τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας, ἀπεΦήναντο αὖθις ὠ τύτῳ τῷ Καν'. ἵν' αἰτήσωνται τὰς Βασιλεῖς. εἰς τὸ μένειν τὰς τοιαύτας ἐλευθερίας σερεὰς, μὴ δυναμένων δηλαδὴ τῶν δεσποτῶν, ἔλκειν αὖθις εἰς δουλείαν, τὰς πρότερον αὐτῶν δούλας. (4) Ὁ Ζωναρᾶς, χὴ Βαλσαμ. θέλουσιν, ὅτι εἰ χὴ λείψανα ἁγίων οἱ τοιῦτοι εὐκτήριοι οἶκοι ἐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἂν ἀπόχρη μαρτυρεῖσθαι, ὅτι παλαιόθεν ἐκτίσθησαν, χὴ ἐκ τύτῳ μὴ

ὥστε, εἰ δυνατὸν, καταγραφῆναι ὑπὸ τῶν ἀντοπίων Ἐπισκόπων. εἰδ' ὅν, μὴ ὀχλαγωγεῖν (1) τοὺς τόπους ἐκείνους, τὰ πλήθη νοθετείσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'. (α)

90. Αἰτητέον τοὺς Βασιλεῖς, ὥστε ἐκριζωθῆναι τὰ λείψανα τῶν εἰδώλων (2).

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'.

Ἔξεστι τῷ προσκυνητῷ Ἐπισκόπῳ Καρχηδόνος (3) ὑπαγορεύειν, καὶ ὑπογράφειν Ἐπιστολὰς, ὡς ἐκ τῆς Συνόδου, (ὁσάκις γένηται χρεία) ἐπ' ὀνόματι πάντων τῶν Ἐπισκόπων.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'.

92. Δηλοῦται ἐν τούτῳ τῷ Κανόνι, ὅτι δι' ὑπογραφῆς (4) πάντες ἐβεβαίωσαν τὰ πραχτέα ἐν ταῖς κατὰ Ἵππωνα, καὶ Καρχηδόνα Συνόδοις.

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (β)

93. Μηδένα Ἐπίσκοπον τολμᾶν ἑαυτὸν προτιμᾶν τῶν πρὸ αὐτοῦ (5).

ΚΑ-

(α) Καρθαγώνης ξζ'. (β) Τῆς γ'. ς'.

μὴ καταγρέφεσθαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσὶν οἳ καὶ ὡς ἐρήμῳ τελοῦσιν, ὡς πολλοῖς δὲ, καὶ διὰ τὸ εἶναι ἄνευθεν θυρῶν, καὶ ἄλογα ζῶα ἀφοδεύουσιν, ὡδέχεται δὲ καὶ παλαιόθεν δι' ὀρυπνίων καὶ ματαίων ἀποκαλύψεων ἐκτίσθαι, καὶ χωρὶς ἁγίων λειψάνων, ταῦτ' ἄρα, χρεὶττον ἂν εἴη κατεδαφισθῆναι, ἢ, τό γε μετριώτερον, δι' ἀντιμινσίων ἀναγκαίως, λειτουργεῖν ὡς αὐτοῖς.

(1) Μὴ συνάγεσθαι τοὺς ὄχλους, μηδὲ τοὺς ὀρθοδόξους καταδεσμεῖσθαι τῇ τῶν θεομισουμένων, μηδὲ μνήμας μαρτύρων ὡς αὐτοῖς ἐκτελεῖν (Ζωναρᾶς. (2) Ἐν τῷ ἄλλῳ Κανόνι τῷ, (ξζ'.) καθηρέθησαν οἱ βωμοὶ. ὡς τούτῳ δὲ, καὶ τὰ εἴδωλα. (3) Ὃν καὶ Πάπαν ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς Συνόδου ὠνόμασαν, καὶ σκόπει Συνοδικῶν πραχτικῶν τόμ. α'. σελ. 291. καὶ Ζωναρ. ὡς ταῖς ἐξηγήσεσι Καρθαγ'. εἰς τὴν προθεωρίαν ταύτης, καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἐκεῖσε τοῦ α'. ταύτης Κανόνες, σελ. 385. καὶ 381.

(4) Σημείωσαι ὅτι πρόρρησις ἐστὶ τὸ ὑπογράφεσθαι παρὰ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς Συνόδου. τὰ ὡς τῇ Συνόδῳ δόξαντα. ὅρα καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἐκθεσμιώνου Τριῴδιον, σελίδ. 158 τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, ὅτι ἀναθεματίζει τοὺς μὴ καταστατζομένους τὰ πραχτικὰ τῆς δ'. καὶ ς'. Συνόδου. βλέπε καὶ τὸν. ς'. τῆς γ'.

(5) Δηλαδὴ τῶν προκεχειροτονημένων, ὅπερ τέως ἠπράχθησε, τοῦ Καθ-

μοῦ,

ΚΑΝΩΝ ϙϛ'. (α)

94. Περὶ τῦ Κυοδβελτδέυ Ἐπισκόπυ, ὅτι ἐπειδὴ κατηγορηθεὶς ὑπότινος, ἢ ὑποσχόμενος ἐξετασθῆναι παρὰ τῇ Συνόδῳ, μετὰ μικρὸν παρητήσατο ἢ ἀνεχώρησεν, ἡ Σύνοδος ἀκοινωνησίᾳ αὐτὸν κατεδίκασεν, ἕως ἂ τὸ κατ' αὐτὸν πρᾶγμα περατωθῇ, ὃ μὴν δὲ ἢ ἀφαιρέσει τῆς Ἐπισκοπῆς (1).

ΚΑΝΩΝ

95. Τῷ Μαξιμιανῷ Ἐπισκόπῳ, ἢ τῷ Λαῷ δοθῆναι γράμματα παρὰ τῆς Συνόδυ, ὥστε χαίρειν ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ τύτυς ἄλλον ἑαυτοῖς ἀναζητῆσαι (2).

ΚΑΝΩΝ ϙζ'. (β)

96. Περὶ ἐνυπογράφων γραμμάτων (3), ἃ δεῖ παρὰ τῶν χειροτονησάντων λαμβάνειν τὺς χειροτονηθέντας Ἐπισκόπυς, δι' ὧν ἢ ἡ ἡμέρα, ἢ ὁ Ὕπατος (4) ἐδείκνυτο.

ΚΑΝΩΝ ϙη'. (γ)

97. Ὅς τις ἐν Ἐκκλησίᾳ κἂν ἅπαξ ἀνέγνω (5), παρ' ἄλλης μὴ παραδέχεσθαι.

ΚΑΝΩΝ

98. Κατειπῦσα ἐν ἀρχῇ ἡ Σύνοδος τῶν μὴ σειλάντων εἰς αὐτὴν τοποτηρητὰς, μετὰ τῦτο συγγινώσκει τύτοις, ἐὰν δεξωνται τὰ τῇ Συνόδῳ δόξαντα, ἢ ψηφισθησόμενα (6).

ΚΑΝΩΝ ϙθ'. (δ)

99. Περὶ τῦ τοῖς ἀρχηγοῖς τῶν Δονατιςῶν συνελθεῖν (7) καθ' ἑαυ-

(α) Ἅπος'. οδ'. τῆς β'. ς'. (β) Ἅπος'. ιβ'. Καρθ. ηε'. ριζ'.
(γ) Ἅπος'. ιέ. τῆς ς'. ιζ'. ιη (δ) Καρθαγώνης νέ.

μῦ, ἢ τῦ χρόνυ κρατῦντος. (1) Μανθάνομεν ἐκ τύτυ τῦ Κανόνος ὅτι ἢ παιδεύεσθαι δίκαιον τὺς Ἐπισκότυς τὺς καταφρονῦντας τῦ κριτηρίυ τῶν συνεπισκόπων αὐτῶν, ἢ μὴ ἐξωθεῖσθαι τελείως τῦ θρόνυ αὐτῶν, ἕως ἢ δ' καισθῶσι. (2) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν ἐκ ἐπιγέγραπται τὸν ἀριθμὸν Ἑλληνιςὶ ὡς μὴ ἀφορῶν εἰς κοινὴν ὑπόθεσιν.

(3) Μαρτυρίαι ἦσαν ταῦτα. (4) Καθ' ἃς ἐχειροτονῦντο, ἄτλα διὰ τὸν ἀνωτ'. νέ Κανόνα ἐγίνοντο. (5) Δηλονότι Ἀναγνώσης.

(6) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν ἀνεπίγραφος καθ' Ἕλληνας μεμένηκε ὅλα τὸ πρὸς τὸ κοινὸν μὴ ἀποβλέπειν. (7) Συνελθεῖν ἢ συνεμιλῆσαι πάντως

ἑαυτὸν ἕνα ἕκαστον τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἐπισκόπων, ἢ συμπαραλαμβάνοντα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕτερον γείτονα (1) διὰ τῶν πρωτευόντων ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι (2).

ΚΑΝΩΝ

100. Ἀνεγνώσθη ὁ τύπος (3), καθ' ὃν εἰρηνικῶς συνελεύσονται, καὶ προσλαλήσουσιν οἱ παρὰ τῆς Συνόδου καλούντες τοῖς Δονατισταῖς, καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν Ἐπισκόπων.

ΚΑΝΩΝ Ρ'. (α)

101. Περὶ τοῦ ἐν ταλτηρίῳ, ὃ ἔλαβον οἱ ἀπὸ τῆς Συνόδου κατὰ Δονατιστῶν Πρέσβεις, ἐν ᾧ διαλαμβάνονται ἃ (4) ἔμελον ζητήσειν παρὰ τοῦ Βασιλέως (5).

ΚΑΝΩΝ ΡΑ'. (β)

101. Ὥςε πρὸς τοῖς ἀνωτέρω (6), αἰτῆσαι (7) παρασχεθῆναι Φυλακὴν (8) ταῖς ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν Ἐκκλησίαις, ἐκ ἀλλοτριαν ταύτην καὶ ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν. Φυλαχθῆναί τε καὶ τὸν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Θεοδοσίου Νόμον, τὸν δέκα λίτρας χρυσίου πρόσιμον διατ-

(α) Καρθ. νέ. (β) Καρθ- νέ. Πράξ. Ἀποσ'. κγ'. 11.

τως αὐτοῖς ἅπερ ὁ ὢν τοῖς πρακτικοῖς εὑρισκόμενος τύπος (πράξ. έ.) ἦς πρὸς τὰς Δονατισὰς συνελεύσεως περιέχει (ταῦτα δὲ κεῖται ὢν ταῖς ἐξηγήσεσι τοῦ ζωναρ. ὢν τῷ. 100. Κανόνι ταύτης τῆς Συνόδ. σελ. 477), ἤγουν ὅτι ἐλάβομεν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς Συνόδου συνομιλῆσαι ὑμῖν, ἐπιποθοῦντες τὴν ὑμετέραν διόρθωσιν, ἐπειδὴ εὐδοκιμεῖ τὸν Κύριον μακαρίζοντα τοὺς εἰρηνοποιούς, κξ'. ἄ τινα μετὰ ταῦτα, ὃν τρόπον ἐλαλήθησαν τοῖς Δονατισταῖς, λαληθήσονται καὶ τῷ Βασιλεῖ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων Πρεσβέων κατ' αὐτῶν τῶν Δονατιστῶν. (ὅρα τῆς αὐτῆς Κανόνα τὸν ἑφεξῆς), καὶ ζητηθήσονται τὰ ἀκόλουθα ζητήματα. (1) Τὸν δὲ γείτονα, ἐπόμενόν ἐστιν Ἐπίσκοπον καὶ αὐτὸν εἶναι κατὰ τὸν Ζωναρ. (2) Ὥςε ἐὰν ἐκεῖνοι οἱ Δονατ. μὴ θέλωσι, καὶ ἀκεσίως σλα τῶν πρωτευόντων, ἤγουν Χριστιανῶν ἀρχόντων, συνέρχεσθαι.

(3) Ὁ τύπος αὐτός ἐστιν, ὃν ὢν τῷ τοῦ ἀνωτ'. ιθ'. Καν'. σημειώσει ἐσημειώσαμεν. (4) Οἷα εἰσὶ τὰ ἑφεξῆς ὢν τοῖς Κανόσι ρά. ρβ'.

(5) Ὁ ἐνιαυτὸς ἐστιν ἔτις. (6) Ὅρα τῆς αὐτῆς Κανόνας, ή. ιβ'.

(7) Τὸν αὐτὸν Βασιλέα Ὀνώριον. (8) Στρατιώτας ἴσως φυλάττοντας, καθὼς διωρίσθησαν καὶ τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ (πράξ. Ἀποστόλων κγ'. 10.

διατάσσοντα κατάτε τῶν χειροτονύντων, ἢ χειροτονημένων αἱρετίκων, ἢ κατὰ τῶν κτητόρων, παρ' οἷς ἡ ἐκείνων εὑρεθῇ Συναγωγή (1), ἢ κατὰ τῶν τὰς ἐπιβυλὰς ποιούντων (2).

ΚΑΝΩΝ ΡΒ'. (α)

101. Αἰτήσασθαι ὥστε ἀνακαινισθῆναι ἢ τὸν ἕως τότε Φυλαττόμενον Νόμον, τὸν μήτε δωρεὰν, μήτε κληρονομίαν λαμβάνειν τὺς τοιούτυς αἱρετικὺς θεσπίζοντα. προσέτι δὲ ἢ βοήθειαν δοθῆναι ταῖς Ἐκκλησίαις, παρὰ τῶν ἑκάστης Ἐπαρχίας ἀρχόντων. Δηλῶται δὲ ἐν τούτῳ, ἢ ὅτι ἐκχωρεῖται τοῖς παροῦσι τοποτηρηταῖς, ἢ εἴτι ἄλλο λυσιτελὲς ταῖς Ἐκκλησίαις νοήσειαν ἐξανῦσαι.

ΚΑΝΩΝ

102. (3) Γράψαι δεῖ πρὸς μὲν τὺς ἄρχοντας ἐπιμερίσαι Φύλακας ἐν τοῖς χωρίοις, οἷς ἔνεισι Δονατίσαι, ἀποτρέποντας τὰς ἐκείνων παροινίας καὶ τὸν Αἰκύτιον μὴ διεκδικεῖντι τῶν Ἱερατικῶν δικαίων. πρὸς δὲ τὸν Ῥώμης, ἢ τὺς ἄλλυς Ἐπισκόπυς τῶν χωρῶν αἷς ἐνεδήμει ὁ Βασιλεὺς, ἵνα τούτῳ τὺς αὐτῶν τοποτηρητὰς συσήσωσιν.

ΚΑΝΩΝ

103. Ἐν τούτῳ τῷ Κανόνι κεφάλαιά τινα τίθονται (καθὼς Φησι Ζωναρᾶς, ἢ ἐκ τῦ Κανόνος ἐμφαίνεται), ἃ ἐκ ἀναγκαῖα γραφῆναι, διὰ τὸ ἄρτι μὴ χρησιμεύειν (4).

ΚΑΝΩΝ ΡΓ'. (β)

Πεμφθῆναι γράμματα πρός τε τὺς ἄρχοντας προτρεπτικὰ, ὅπως

(α) Ἀπος'. μ'. Καρθαγ. λ'. μ'. νέ. (β) Καρθ. νέ.

(1) Δῆλον ὅτι κατὰ ὀρθοδόξων, χειροτονύντων αἱρετικὺς, ἢ ὑπὸ αἱρετικῶν χειροτονημένων, τὸ τοιῦτον πρόσιμον αἰτηθήσεται γνώσθαι. ἔτι δὲ, ἢ κατὰ τῶν ὑποδεχομένων τὺς τοιούτυς αἱρετικὺς (ἤγυν τὺς Δονατισάς) εἰς ἱεροπραξίαν ὡ κτήτεσιν οἰκείοις (Ζωναρᾶς).

(2) Τῶν Δονατισῶν δηλαδὴ

(3) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν ἐκ ἐπιγράφεται Ἑλληνιστὶ τὸν ἀριθμὸν, ὡς μὴ συντελῶν τι εἰς τὴν καινότητα. (4) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν ἀνεπίγραφος τὸν

πως, καθὼς ἐν τῇ Καρχηδόνι ἕνωσις ἐγένετο (1), οὕτω καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἐπαρχίαις Φροντίσωσι γενέσθαι. ἐπίτε τὸ Κομιτάτον (2) εὐχαριστικὰ, διότι ἀπηλάθησαν (3) τῆς Ἀφρικῆς οἱ Δονατισταί.

ΚΑΝΩΝ ΡΔ'. (α)

104. Μὴ γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν Σύνοδον πάσης (4) τῆς Ἀφρικῆς, ἀλλ' ὅταν κοινὴ χρεία γένηται, καλεσθήσονται οἱ Ἐπίσκοποι διὰ γραμμάτων. τὰς δὲ ἰδίας αἰτίας, ἐν ἑκάστῃ Ἐπαρχίᾳ ζητεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΡΕ'. (β)

105. Ὅτι οὐ δεῖ αἱρετὰς δικαστὰς ἐκκαλεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ

116. Τοποτηρησίαι διαφόρων Ἐπαρχιῶν ἐμφανισθεῖσαι, χαρίεντως προσεδέχθησαν (5).

ΚΑΝΩΝ ΡΣ'. (γ)

117. Αἰτηθῆναι, ὥστε πάντε ἐπιλεγόντας ἐκβιβαστὰς (6) διανεμηθῆναι εἰς τὰς ἐν ταῖς διαφόροις Ἐπαρχίαις Ἐκκλησίας διὰ τὰ ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιῶν χρειώδη.

ΚΑΝΩΝ ΡΖ'. (δ)

118. Αἰτηθῆναι ἔτι ἀπὸ τῶν Βασιλέων ἄδειαν τῷ καταξῆσαι ἐκδίκους σχολαστικοὺς (7) εἰς τὸ ἐκδικεῖν τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας,

(α) Ἅπος'. λξ'. (β) Ἅπος'. εθ'. τῆς ς'. τῆς δ'. θ'. Καρθ. ις'.
(γ) Ἅπος'. κζ'. τῆς αβ'. θ'. (δ) Ἅπος'. κζ'. τῆς αβ'. θ'. Καρθ. πγ'

τὸν Ἑλληνικὸν ἀριθμὸν σὺν τὰ ἀφηγημένα αἴτια.

(1) Τοῖς ὀρθοδόξοις δηλαδὴ μετὰ τῶν Δονατιστῶν.

(2) Εἰς τὸ παλάτιον, ταὐτὸν εἰπεῖν πρὸς τὸν Βασιλέα· ἡ Κόμης γὰρ ἐλέγετο ὁ Βασιλεὺς (καὶ ἀπὸ τοῦ Βαλσαμ.). (3) Τῇ ἀπὸ τῶν προσαξει.

(4) Τὸ γίνεσθαι Σύνοδον ὡς Ἀφρικὴ κατ' ἰδιαυτὸν, ἀπὸ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῆς, ἐμποδίζεται ἐνταῦθα. ἡ μὲν δὲ ἡ μερικὴν Σύνοδον ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ, περὶ διαφόρων ἀναγκαίων ὑποθέσεων.

(5) Καὶ ἔτος ὁ Κανὼν ὡς ἤδη ἄχρηστος. ἔμεινε καθ' Ἕλληνας ἀνεπίγραφος τὸν ἀριθμόν. (6) Εἰκασιν εἶναι οἱ τοιοῦτοι, ἄρχοντες Βασιλικοὶ φέροντες εἰς ἔκβασιν ἃς ἂν ἐγκλήσεις ψήφους οἱ Ἐπίσκοποι κατά τινων δικαίως, οἳ ἡ διαφέρουσι τῶν ἐφεξῆς ἐκδίκων.

(7) Σχολάζοντας δηλαδὴ ἢ ἔργον ἔχοντας ἐκδικεῖν ἃ γράφει ὁ Κανών.

ας, ἀνθισαμένους μὲν τοῖς ἀνακύπτουσιν, ἀναφέροντας δὲ (1) τὰ ἀναγκαῖα τοῖς κριτηρίοις διὰ γραμμάτων ἀπὸ τῆς Συνόδου.

ΚΑΝΩΝ ΡΗ'. (α)

109. Περὶ τοῦ εἶναι αὐτεξουσίους τοὺς τοποτηρητάς (2).

ΚΑΝΩΝ

110. Προμαρτυρησαμένων τῶν Μαυριτανῶν (καταφορικῶς δηλονότι) Πρίμοσόν τινα ὥστε παρεσιασθῆναι τῇ Συνόδῳ, ἀνεζητήθη, καὶ ἐπεὶ οὐχ εὑρέθη, κεκριται δηλωθῆναι τῷ Ῥώμης αὐτὸ τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ ζητηθεὶς τῇ Συνόδῳ οὐχ εὑρέθη (3).

ΚΑΝΩΝ ΡΘ'. (β)

111. Περὶ τῶν μηδέποτε ἐσχηκότων ἰδίους Ἐπισκόπους ὄχλων, ὥστε πάλιν μὴ ἔχειν, εἰ μὴ συναινέσει τῆς Συνόδου ἑκάστης Ἐπαρχίας καὶ, τοῦ Μητροπολίτου, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου, ὃ ἦν ἡ Ἐκκλησία (4).

ΚΑΝΩΝ ΡΙ'. (γ)

112. Οἱ μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, πρὸ τοῦ τῆς ἑνότητος Βασιλικοῦ Νόμου (5) ἐπισραφέντες Δονατισταί, ἐχέτωσαν τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον. εἰ δὲ ἀποθανόντος ἐκείνου, θελήσουσι μὴ ἔχειν ἴδιον, ἀλλ' ἑτέρας διοικήσεως Ἐπισκόπῳ (6), ᾧ ἀνήκουσιν, ὑποταγῆναι, καὶ τοῦτο

(α) Καρθ. ρϛ'. (β) Ἅπος'. λδ'. Σαρδ. ς'. Καρθ. ξϛ'. ξέ. Λαοδ. νζ'.
(γ) Ἅπος'. λή. Καρθ. νέ.

(1) Ὅσα μὲν δύνανται, αὐτοὶ ἐκδικοῦσιν, ἀνθισάμενοι τοῖς ἀνακύπτουσι, τὰ δὲ λοιπὰ, ὑπομιμνήσκουσιν εἰς τὰ δικαστήρια.

(2) Καὶ ἐκ τούτου μανθάνομεν, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ ρϛ'. τῆς αὐτῆς, ὅτι οἱ τοποτηρηταὶ, οἱ ξελλόμενοι, ἢ πρὸς Συνόδου, ἢ πρὸς Βασιλέως, οὐκ ἀπεικότως δύνανται λαβεῖν αὐτεξουσιότητα, μὴ ὅτι γε ὡς εἷς διωρίσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἃ περ εἰκοθεν ἐπινενοήκασι συμφέροντα τοῖς, εἴ γε αὐτοὺς ἀπεσταλκασιν, ἐκτελεῖν. καί τοι ἔστιν ὅτε μέχρι τοῦδε ὁρίζονται, καὶ οὐ περαιτέρω.

(3) Καὶ οὗτος ὁ Κανὼν ἀνεπίγραφος τὸν Ἑλληνικὸν ἀριθμὸν ὡς ἤδη ὢν τῷ κοινῷ οὐχρῆσθε

(4) Οὗ ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἴσως ἡ Ἐκκλησία αὕτη, εἴτ' ἂν παροικία (κατὰ τὸν Ζωναρ.) ὑπῆρχε. (5) Γέγονε νόμος παρὰ τῶν Βασιλέων ἑνωθῆναι τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀφρικῆς (Ζωναρ.) τῶν Δονατιστῶν δηλαδὴ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων. Καρθ. ργ'. σημείωσαι ἀ. (6) Ὀρθοδόξῳ παν-

τῆτο αὐτοῖς ἐξέσω. μετὰ δὲ τὸν ἀνωτέρω Νόμον, πάσας τὰς Ἐκκλησίας (1), ἢ τὰς διοικήσεις αὐτῶν (2), ἢ τὰ δικαιώματα διοικεῖσθαι ὑπὸ τῶν καθολικῶν (3) Ἐπισκόπων τῶν ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, εἴτε ἐπέτρεψαν ἐκεῖνοι (4), εἴτε μή. ἢ εἴτισιν ἐκ τούτων κατεχρήσαντο (5) μετὰ τὸν Νόμον, ἐπαναιρεῖσθαι αὐτά.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΑ΄. (α)

113. 114. Ζητηθέντων τῶν κατηγόρων τῦ Ἐπισκόπυ Μαυρουσίε, ἢ μὴ παρασιασάντων τῇ Συνόδῳ, νεύσει ταυτης (6), παρελαβον ὁ Μαυρούσιος ἑπτὰ Κριτὰς, ὡς ἠτήσατο, πρὸς τὸ διαγνωσθῆναι τὰ κατ' αὐτῦ παρὰ τῷ οἰκείῳ πρωτεύοντι, παρ' ᾧ ἢ οἱ λοιποὶ Κριται (7) ἐπιλεγήσονται.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΒ΄. (β)

115. Ὥσε γράψαι τὴν Σύνοδον τῷ Ρώμης, ὅπως ἡ Ρωμαϊκὴ, ἢ Ἀλεξανδρινὴ Ἐκκλησία, πρὸς ἀλλήλας διχονοῦσαι εἰρηνεύσωσι, καθὼς ὁ Κύριος παραγγέλλει.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΓ΄. (γ)

116. Ζητηθῆναι Νόμον γενέσθαι παρὰ τῶν Βασιλέων, ὥσε, ἐὰν διαζευχθῇ (8) συνοικέσιον, ἢ καταλλαγῆναι, ἢ ὕτω μένειν (9).

κατὰ

(α) Ἀπος΄. οδ΄. Καρθ. ις΄. ῥέ ελά. (β) Ἰωάν. ιδ΄. 27. ά. Θεσσαλον. ε΄. 13. (γ) Ἀπος΄. μη΄ ἢ ς΄. πζ΄. Ματθ. ε΄. λβ΄. ἢ 19. 9. Μάρκ. ί. 11. Λυκ. ις΄ 18. Ρωμ. ζ΄. 3. ά. Κορινθ΄. ζ΄. 10. 27.

πάντως ἐξ ἀνοχῆς ὄντι. (1) Τὰς ἐν τοῖς τόποις τῶν ἐπισραφέντων Δοναλισῶν. (2) Τὰς οἰκονομίας, ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν τῶν Ἐκκλησιῶν (Ζωναρ.). (3) Καθολικὰς μὲν αὐτὰς καλεῖ, ὡς ἀρθοδόξους. ὡ τοῖς τόποις δὲ ἐκείνοις λέγει, ὡς γνησιευόντας. (4) Εἴτ' ἂν οἱ Δονατισαὶ. (5) Καὶ εἴ πέρ οἱ Δονατισαὶ ἐξετοίησα τὸ τινα τῶν Ἐκκλησιασικῶν πραγμάτων, ἤγουν ἐπώλησαν, ἢ ἠλλοτρίωσαν. (6) Ἐκ τύτυ μανθάνομεν, ὅτι δίδεται ἄδεια τῷ κατηγορεμένῳ Ἐπισκόπῳ, ἢ Κληρικῷ, ἐπιλέγειν ἐκ πλείους τῶν ἡμίσεων κριτὰς, ὡς ἂν ἕλληται. (7) Ἕως τῶν ιδ΄. ὁμολογέτι (Καρθαγώνς. ιδ΄.). (8) Ἐξεταστέα ἡ διάζευξις εἴτε ἐπὶ πορνείᾳ· εἴτε ἐπ' ἄλλῃ αἰτίᾳ ἐστὶν εὐλόγῳ, ἐπότε ἐκ μένει ὕτως, ὡς ἐγένετο, ἤγουν διεζευγμένα τὰ μέρη. (9) Τυτέσιν ἀγάμες τῷ λοιπῷ ἑκατέρας. ἡ δὲ Βασιλ., φησὶν (θ΄. Κανν.

κατὰ τὴν Εὐαγγελικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν διδασκαλίαν. εἰ δὲ μή γε, ἀναγκασθήτωσαν μετανοῆσαι (1).

ΚΑΝΩΝ ΡΙΔ'. (α)

117. Αἱ πρὸς τὸ Θυσιαστήριον ὀφείλουσαι λέγεσθαι ἱκεσίαι, εἴτε προοίμια (2), εἴτε παραθέσεις, εἴτε αἱ τῆς χειροθεσίας, μὴ ἄλλαι κατὰ τῆς πίστεως, ἀλλ' ἢ αἱ κεκυρωμέναι ἔσωσαν (3) ἐν τῇ Συνόδῳ, καὶ αἱ ἀπὸ τῶν συνετωτέρων συναχθῆσαι.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΕ'. (β)

118. Ὅσοι πρὸς Βασιλέα ἀπίασιν, εἰ μὲν ζητῆσι διάγνωσιν δημοσίων δικαστηρίων (4), καθαιρείσθωσαν. εἰ δὲ ἵνα πρὸς Ἐπισκόπων, μὴ ἐμποδιζέσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΣ'. (γ)

119. Περὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ μὴ κοινωνούντων, εἴγε λάθρα ἀπέλθωσιν εἰς τὰ περατικὰ (5) πρὸς τὸ κοινωνῆσαι, ἐκπεσόντας τῷ Κλήρῳ.

ΚΑΝΩΝ ΡΙΖ'. (δ)

120. Ὁ ἐπὶ τὸ κομιτάτον πορευόμενος (6), δεικνὺς τὴν οἰκείαν ἀπολυτικὴν Ἐπιστολὴν (7) τῷ Ῥώμης, εἰπάτω τοῦτῳ καὶ τὴν ἀνάγκην,

(α) Λαοδικ. ιδ'. (β) Ἀπος'. οδ'. τῆς β'. ε'. τῆς δ'. θ'. Καρθ. ιδ'. Ἀντιοχ'. ιβ'. (γ) Ἀπος'. ιβ'. ιγ'. λβ'. Καρθ. λς'. ρλς'. (δ) Ἀπος'. ιβ'. Ἀντιοχ'. ια'. Σαρδικ. θ'. Καρθ. μζ'.

" Καν'.) ὁ καταληφθεὶς (τυτέστιν ἀλόγως) συγγνωστὸς ἐστι. καὶ ἡ συνοι-
" κοῦσα αὐτῷ οὐ κατακρίνεται. (1) Ὡς μοιχείαν ἐργασάμενοι.

(2) Προοίμια εἰσὶν, ὡς ἐν τῇ λειτουργίᾳ, τὰ τυπικὰ, ἢ τὰ ἀντίφωνα, καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια. παραθέσεις δὲ εἶεν τὸ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. περὶ δὲ τῆς ἐπιθέσεως τῆς χειρὸς, τὰς ἐν χειροτονίᾳ εὐχὰς ὁ Κανὼν ἐδήλωσε. (3) Τὰς μὲν εὐχὰς, ἐπὶ πάντων τῶν μυστηρίων τὰς κεκυρωμένας ἐν τῇ Συνόδῳ εἰκὸς λέγεσθαι, ἃ μὴν δὲ ἄλλας νεοσυντάκτους. (4) Ὥστε κριθῆναι εἰς πολιτικὰ δικαστήρια.

(5) Εἰς τὸ πέραν τῆς Ἀφρικῆς. (6) Ὁ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀφικόμενος Ἐκκλησιαστικὸς, ἢ πάτινα ἑαυτῷ ἀνάγκην. (7) Διότι ἐκρίθη ἐν τῇ Ῥώμῃ διέπρεπεν ὁ Βασιλεὺς, δίκαιος ἦν εἰδέναι ὁ Πάπας τὰς τῶν τοιούτων

Ἐκκλη-

κην, οἱ ἦν ἄπεισι πρὸς τὸν Βασιλέα, ὡς ἂν ᾖ ἐξ ἐκείνου ἀπολυτικὴν λάβοι πρὸς τὸν Βασιλέα. εἰ δὲ σιωπήσας ἀπέλθῃ πρὸς τοῦτον, ἀκοινώνητος ἔσῳ (1). Ἐὰν δέ τις τῇ Ῥώμῃ ἐνδημῶν ἀθρόον σχοίνῃ ἀνάγκην τοῦ ἀπιέναι εἰς τὸ κομιτάτον, ἐμφανισάτω τῷ Ῥώμης τὴν αἰτίαν (2). αἱ δὲ ἀπολυτικαὶ, ἐχέτωσαν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἢ τοῦ ἐπιόντος, ἢ (ἐγνωσμένης ταύτης) τοῦ παρελθόντος, καθὼς γράφεται ἡ Ὑπατεία ἐν τοῖς δημοσίοις πρακτικοῖς (3).

ΚΑΝΩΝ ΡΙΗ'. (α)

121. Ὥστε Ἐπίσκοπον ἕνα μὴ ἐκδικεῖν ἑαυτοῦ διάγνωσιν (4).

ΚΑΝΩΝ ΡΙΘ'. (β)

122. Αὐτοπροαιρέτως ἕκαστος χρισιανιζέτω (5).

ΚΑ-

(α) Ἀπος. ὁδ. τῆς β'. ς'. τῆς δ'. β'. Καρθ. ιβ'. ις'. κή.
(β) Νεοκαισαρείας ιβ'.

Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς τὸν Βασιλέα Συντυχίας ὡς πρωτείων τῶν αὐτόθι Ἱεραρχῶν. (1) Ἔοικε δὲ ἡ ἀπολυτικὴ ἐπιστολὴ, ἣν κομίζεται παρὰ τῶν Προέδρων ἑαυτοῦ ὁ τοιοῦτος μὴ δεδεγμένην ἢ δεδεγμένην ἀνάγκην ἀποδημεῖν, διὰ τοῦτο ἢ ἐπισκήπτεται πρὸς τῇ ἐμφανείᾳ τῆς Ἀπολυτικῆς (ἔχει ἄπεισι πρὸς τὸν Βασιλέα) ἐξαγγεῖλαι τῷ Ῥώμης ἢ ἦν, ἣν ἔχει ἀνάγκην δι' ἣν εἰς τὸ κομιτάτον πορεύεται. εἴποι δ' ἄν τις ἢ ἄλλως, ὅτι πρὸς τὸν Βασιλέα ἦν ἡ Ἀπολυτικὴ ἐκείνη, ἢ δὲ πρὸς τὸν Πάπαν. ἀλλὰ ἡ Σύνοδ ἢ ὅτως ἔχουσαν, ἐπισκήπτει δεῖχθῆναι τῷ Πάπα ἐξαγγέλοντα αὐτῷ ἢ τὴν ἀνάγκην. (2) Καὶ ὡς εἰ ἔλεγεν· ἀπόχρη ἡ πρὸς ἐκεῖνον ἐμφάνεια, χωρὶς τοῦ δεῖχθῆναι Φορντίδα λαβεῖν, ἢ τῷ οἰκείῳ Ἐπισκόπῳ ἐμφανίσαι τὴν αἰτίαν. (3) Ὥσπερ ἤδη ἐνώθαμεν γράφειν τὸ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως σωτήριον ἔτος εἰς τὰς δημοσίας πράξεις, ἢ εἰς ἄλλας ἰδιαιτέρας. (4) Ἐπισκόπου πρὸς Ἐπίσκοπον, ἢ Ἐπισκόπου πρὸς Κληρικὸν διαφερόμενον, ἢ ἄλλη Σύνοδος ποιείτω τὴν δίκην, ἢ μὴ εἰς Ἐπίσκοπος ζητείτω ποιεῖσθαι τὴν περὶ αὐτῶν διάγνωσιν. (Ζωναρᾶς). ἢ μὴ διϊσχυρίζεσθω ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ μόνου γνωμένην ὡς τοῖς ὑπ' αὐτὸν διάγνωσιν, ἐπεὶ ἢ τοῖς Κληρικοῖς ἔφεται (Καρθ. λς'. ρλδ'.) ἐκκαλεῖσθαι ταύτην, εἰς Σύνοδον, εἴτ' ἦν, ἢ εἰς πολλούς.

(5) Καὶ μὴ ἀναγκαζέσθω εἰς τοῦτο.

ΚΑΝΩΝ ΡΚ'. (α)

123. (1) Ὁ λέγων τὸν Ἀδὰμ πλασθῆναι θνητὸν (2), ὡς, κἂν μὴ ἥμαρτε, τεθνηξόμενον τῇ ἀνάγκῃ τῆς Φύσεως, ἀνάθεμα ἔστω.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΑ'. (β)

124. Καὶ τὰ νεογνὰ παιδία (3) εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαπτίζονται, ἐπειδὴ ἔλκουσιν εἰς ἑαυτὰ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν. κατὰ τὸ Γραφικόν, „ δι' ἑνὸς Ἀνθρώπου, ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, κ.τ.λ. ᾗ ὁ μὴ οὕτω φρονῶν, ἀνάθεμα εἴη.

(α) Καρθαγ'. ρκά. ρκδ'. ρκγ'. ρκδ'. ρκέ. ρκς'. ρκζ'.
(β) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτέρω.

---

(1) Οὗτος ὁ Κανὼν ᾗ οἱ ἑπόμενοι ἑπτὰ, τὴν αἵρεσιν ἀνατρέπουσι τοῦ Πελαγίου, ᾗ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κελεστίου (Αὐγουστίνου περὶ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, (κεφ. ε'. ᾗ ς'.). (2) Ὁ Ἀδὰμ οὐκ ἐπλάσθη παρὰ Θεοῦ φύσει θνητὸς, ἀλλὰ μέσος μεγέθους, ᾗ ταπεινότητος, ἦγουν θνητότητος, ᾗ ἀθανασίας. κἂν γὰρ σαρκὰ ᾗ πρὸ τῆς παραβάσεως εἶχεν, ἀλλ' οὐκ ἀθανάτην ἔχομεν. ᾗ τοῦτο φησὶν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος (ὡ τῷ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν λόγῳ σελ. 619.) „ Καὶ τὸν δερματίνους ἀμφιένυται χιτῶνας, ἴσως τὴν παχυτέραν σάρκα ᾗ θνητὴν, ᾗ ἀντίτυπον. διὰ τῆς ἁμαρτίας γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος. (Ῥωμ'. ε'. 12.) Οἱ δὲ Πελαγιανοὶ λέγοντες ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐπλάσθη θνητὸς ᾗ διὰ τοῦτο ἀνάγκῃ τῆς Φύσεως ἀπέθανεν ὁ Ἀδὰμ ᾗ οὐ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ἀναθεματίζονται ὑπὸ τῆς Συνόδου. αἴτιον θανάτου ποιούμενοι τὸν Θεὸν, ἐξὸν ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησε, κατὰ τὸ γεγραμμένον.

(3) Οἱ Πελαγιανοὶ οὗτοι ᾗ σὺν αὐτοῖς, ᾗ ἄλλοι αἱρετικοὶ, ἔλεγον μηδένα ἀνθρώπων κοινωνῆσαι τῷ Ἀδὰμ τῆς παραβάσεως. ὁ δὲ Καλεστίνος ᾗ οἱ κατ' αὐτὸν, θέλουσι μόνα τὰ γινώμενα ὑπὸ τῶν πιστῶν μὴ μετέχειν, ἐκ μὴν δὲ ᾗ τὰ ὑπὸ τῶν ἀπίστων. ἡ δὲ ἡμετέρα Ἐκκλησία, κατ' ἀλήθειαν, ᾗ πραγματικὴν κοινωνίαν δοξάζει μεταδίδεσθαι πρὸς πάντα ἄνθρωπον, μέχρι ᾗ αὐτῆς τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, τὸ τοιοῦτον προπατορικὸν ἁμάρτημα. τοῦτ' αὐτό ἐστι. ᾗ τὸ τοῦ Ἀποστόλου, „ ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτομεν (Ῥωμ'. ε'. 12.) ὥθεται ᾗ ἀναγκαίως οἱ πάντες ἄνθρωποι χρήζειν τοῦ κατὰ Χριστὸν βαπτίσματος. Γνώμη δὲ τῶν Θεολόγων ἐστὶν, ὅτι ὁ ὑλικὸς τρόπος, δι' οὗ τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημα μεταδίδοται, ἡ ἐμπαθὴς ᾗ φιλήδονος φύσις ἐστὶ τοῦ σπέρματος, ἐξ οὗ συλλαμβανόμεθα. διὸ ᾗ ὁ Κύ-

ΚΑΝΩΝ ΡΚΒ'. (α)

125. Η τῦ Θεῦ χάρις ἡ τινι δικαιῦται ἕκαστος διὰ Ἰησῦ Χρισῦ (1), ἐχ ὅτι γε ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, ἀλλὰ ἡ βοήθειαν παρέχει εἰς τὸ μὴ ἡ ἑτέρα πλημμελεῖν (2). ἡ ὁ ἕτω μὴ γνωματεύων, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΓ'. (β)

126. Η αὐτὴ θεία χάρις, ἐ μόνον γνῶσιν τῦ καλῦ, ἡ κακῦ παρέχεται, ἀλλὰ ἡ ἀγαπην ἡ ἰσχὺν εἰς τὸ ποιεῖν τὸ καλόν. ἡ ὁ μὴ ἕτω δοξάζων, ἀνάθεμα. ἤτε γὰρ γνῶσις, ἡ ἡ ἀγάπη, ἐκ τῦ Θεῦ ἐστί. ἡ εἰ ἡ γνῶσις Φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ, πῶς παρὰ Θεῦ τὸ μὲν Φυσιῦν, δοθήσεται ἡμῖν, τὸ δὲ οἰκοδομῦν, εἶτ' ὂν ἡ ἀγάπη, ἐκέτι;

ΚΑΝΩΝ ΡΚΔ'. (γ)

127. Χωρὶς αὐτῆς τῆ θείας χάριτος (3) ἐ μόνον δυσχερῶς, ἀλλ' ἐδὲ ὁλοτελῶς δυνάμεθα ποιῆσαί τι ἀγαθόν. ἡ ὁ μὴ ἕτω πιστεύων, ἀνάθεμα. — ἐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος, ὅτι χωρὶς ἐμῦ, ἐ δύνασθε εὐχερῶς ποιεῖν, ἀλλ' ἐδὲν ποιεῖν.

ΚΑ-

(α) Τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνωτ'. (β) Καρθ. ρκ'. Ψαλμ. μδ'. 10. ἀ. Κορινθ. η. 1. α. Ἰωάν. δ'. 7. (γ) Καρθ. ρκ. Ἰωάν. ιε'. 5.

ὁ Κύριος ἡμῶν ἀναμάρτητος, ἔρα Εὐχωίων Βύλγαρ. θεολογία βιβλ'. γ'. τιμήμ. ϛ'. κεφ. ε'. περὶ τὰ τέλος σχεδόν. (1) Η δικαιῦσα τὸν ἄνθρωπον ἐ τῷ βαπτίσματι δηλονότι.

(2) Εἰ μὴ ἡ ἡμεῖς δι' ῥαθυμίαν ἐκπίπτωμεν ἑαυτοὺς τῶν ἁμαρτιῶν.

(3) Ἔλεγον ὅτι, ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἔξιν ἀπὸ τῦ αὐτεξουσίυ, χρεία δὲ ἡ τὴν χάριν ταύτην τὴν δικαιῦσαν, ἕπεσθαι, ἐ μὴν δὲ προηγεῖσθαι, εἰ μὴ ὡίοτε. ἡ τὸ θέλημα τῦ ἀνθρώπυ ἀρκεῖ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν θείων ἐντολῶν. Τῦτο δὲ τὸ ἄτοπον αὐτῶν δόγμα, ἀνατρέπεται ἡ ὑπὸ τῦ Ἀποστόλυ, λέγοντος ,, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν, ἡ τὸ θέλειν ἡ τὸ ἐνεργεῖν. (Φιλιπ. β'. κεφ.) ἡ πάλιν ,, ἐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι, κτλ'. (β'. Κορινθ. γ'.) ἔρα ἡ περὶ χαρίτων ἐν τῷ Κορεσίυ θεολογικῷ. ἐξ ἧ ἡμεῖς ἠρανισάμεθα συνεπτυγμένως τὰ ἑξῆς. Αἱ χάριτές ἐσιν αὗται, ἡ προκαταρτικὴ ἡ φωτίζουσα πάντα ἄνθρωπον, (χωρὶς ἐνεργείας τῦ αὐτεξουσίυ) πρὸς γνῶσιν τῦ ἀγαθῦ. ἡ ἐνδυναμοῦσα τὴν θέλησιν, εἰς τὸ ἀγαπῆσαι τὸ ἀγαθόν. ἡ συνεργοῦσα μετὰ τῦ ἐνεργῦντος τὸ ἀγαθὸν εἰς τὸ τερματῦσθαι τὴν πρᾶξιν ἐκείνυ τῦ ἀγαθῦ. ἡ δικαιῦσα,

ΚΑΝΩΝ ΡΚΕ'. (α)

128. Τὸ ῥητὸν τὸ λέγον· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ τὰ ἑξῆς. ὃς τις νομίσῃ παρὰ τῶν ἁγίων λέγεσθαι διὰ ταπεινοφροσύνην, καὶ οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀνάθεμα (1). εἰ γὰρ διὰ μόνην ἐκείνην ἐλέγετο τὸ ἁμαρτάνειν, οὐκ ἂν προσεῖχεν ὁ Ἀπόστολος οὕτως. Ἐὰν δὲ ὁμολογήσωμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν . . . . ἀφήσει ἡμῖν, κτλ. ἀλλ' ἠδύνατο εἰπεῖν, ἐὰν μὴ ὁμολογήσωμεν ἑαυτοὺς ἐξυψοῦμεν.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΣ'. (β)

129 Καὶ τὸ ἐκ τῆς Κυριακῆς Εὐχῆς· Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὁ καταταυτὰ τῷ ἀνωτέρῳ ἐκλαμβάνων, ἀνάθεμα.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΖ'. (γ)

130. Τὸ αὐτό ἐστι καὶ τούτῳ τῷ Κανόνι, προστιθεμένῃ καὶ ὅτι, οὐδεὶς ὑπομενεῖ τὸ ψεύδεσθαι τῷ Θεῷ τοὺς ἁγίους ἐν τῷ εὔχεσθαι τοῖς μὲν χείλεσιν, ἀφαιρεθῆναι αὐτοῖς τὰς ἁμαρτίας, τῇ δὲ καρδίᾳ λέγοντας μὴ ἔχειν.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΗ'. (δ)

131. καὶ 132. Περὶ τῶν διοικήσεων (2) τῶν ἀπὸ Δονατιστῶν ἐπισρα-

(α) α'. Ἰωάν. α'. 8. 9. Παροιμ'. κθ'. 16. Καρθαγ'. ρκ'. ρκά.
(β) Καρθ. ρκ. ρκά. Ματθ'. ς'. 12. ὅρα καὶ Ἰακώβ. γ'. 2. καὶ Βασιλειῶν γ'. η. 46. (γ) Καρθ. ρκ. (δ) Καρθ. νε.

σα, καὶ καθιστῶσα τὸν ἄνθρωπον, ὥστε ἁμαρτάνειν μέχρι τέλους ἐν τῷ ἀγαθῷ. ἡ Ἐκτικὴ καὶ καθ' ἕξιν ἐγκεκολαμμένη τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ μένουσα ἐν αὐτῷ κατὰ βάθος, κἂν ἐνεργεῖ τὸ ἀγαθόν, κἂν μή. Καὶ αἱ μὲν πρῶται ἅμαρτίαι, ἐκλείπουσι πολλάκις τῶν ἐχόντων. ἐξ ἧς καὶ κολάζονται. αἱ δὲ τελευταῖαι δύω, μόνοις δίδονται τοῖς προωρισμένοις, μένοντος Ἐφραὶμ τῇ αὐτεξουσίᾳ καὶ μόναι αὗται ἐπισφραγίζουσι τὸν προορισμόν.

(1) Ὅρα ἐν τῷ Εὐεργετινῷ τὸν ἅγιον Μάρκον (σελ. 384.) ὅς τις καὶ αὐτὸς δι' ὧν λέγει τὸν Κανόνα τοῦτον ἐμπεδοῖ, μὴ μόνον δηλ. ἐπὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων προσήκειν τὸ ῥητόν. οὐδεὶς γὰρ φησιν ἀνελλιπὴς ἁμαρτημάτων εὑρίσκεται τοκαθημέραν.

(2) Τὰς διοικήσεις νῦν ἐπαρχίας, ἢ νῦν ἐπισκοπάς, ἢ τόπους, ἢ λαούς, τοὺς ἐν αὐτοῖς τοῖς τόποις.

ιεραφθέντων, πῶς εἴτε καθολικὰ (1), ἢ οἱ ἐκ τῆ Δονάτη ἐπισραφέντες Ἐπίσκοποι, μεριζέσθω ταύτας μεταξὺ ἀλλήλων ὀφείλουσιν.

ΚΑΝΩΝ ΡΚΘ'. (α)

133. Τόπος, ὃν μετὰ τὴς Νόμης εἰ Ἐπίσκοπός τις ἀπὸ αἱρέσεως ἐλευθερώσας, κατάσχῃ αὐτὸν ἐπὶ τριετίαν, ἢ μὴ ἀναζητηθῇ παρά τινος, (καὶ τοι ὀφείλοντος μὲν αὐτὸν ἀναζητῆσαι, ἡσυχάζοντος δὲ), ἐς τὸ ἴδιον ὑπ' αὐτῆ μὴ ἀναζητείσθω. εἰ δὲ ἡ Ἐπισκοπὴ (2) ἐχήρευσεν Ἐπίσκοπε, δύναται ὁ μετὰ ταῦτα Ἐπισκοπήσας ζητῆσαι αὐτόν. ὁμοίως δύναται ἢ ἀπὸ τῆ Δονάτη ἐπισραφεὶς Ἐπίσκοπος, εἰ τύτῳ ἀνῆκε, ἀναζητῆσαι αὐτόν.

ΚΑΝΩΝ ΡΛ'. (β)

134. Μηδεὶς Ἐπίσκοπος ἀνήκειν νομιζων τῷ θρόνῳ τῷ ἑαυτῆ λαόν τινα ὑπὸ ἕτερε Ἐπίσκοπε κατεχόμενον, ἐπεμβαινέτω τῷ αὐτῷ Λαῷ, ἄνευ χρίσεως Ἐπισκόπων. καί τοι τῆτον ζητῆντι. ἐκείνως γὰρ ποιήσας, ἢ εἰ δίκαιον ἐπ' ἐκείνῳ εἶχον, ἐκπεσεῖται τύ τε, ὡσαύτως δὲ ἐκπεσεῖται ἢ εἰ παρὰ τῆ Μητροπολίτε μὲν γράμματα περὶ τῆ κατέχειν τὸν τοιῆτον Λαὸν ἔλαβεν (3), ὁ μὴν δὲ ἢ ὁ κατέχων (4) εἰρηνικῶς διὰ γραμμάτων αὐτῷ ἐπέτρεψε τὴν κατάσχεσιν. Ἐὰν δὲ κἀκεῖνος (5) ἀντεναγάγῃ, Ἐπίσκοποι ἢ τότε κρινέτωσαν, ἢ ἐς ὁ πρωτεῖων ἦω, ἢ ἐς γειτνιῶντες κατὰ συνκλίνεσιν (6) ἐπιλεξώνται.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΑ'. (γ)

135. 136. Ἐπίσκοποι ἀμελήσαντες τῶν ἀνηκόντων τόπων (7) τῇ αὐ-

(α) Τῆς δ'. ιζ'. Καρθαγ. νέ. ρκή. ρλ'. (β) Τῆς δ'. ιζ'. Καρθ. ρκθ'. (γ) Ἅπος'. νή. Σαρδικ. ια'. Καρθ. ις'. ρξ.

(1) Καθολικοί εἰσιν, οἱ ἀπ' ἀρχῆς ὀρθοδοξοι, ἔρα εἴ ἄτω καθολικὴν καλεμένην τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἢ ὡ τῷ, ἢ τῆς α'.

(2) Εἰς ἣν λέγεται ἀνῆκειν τὸν τόπον αὐτόν. ἔστ' ὢν τὸν ὡ αὐτῷ λαόν.

(3) Οὐδὲ γὰρ τῆτο αὐτὸν ἐνίκησεν. (4) Ὁ τέως δηλ. κατέχων Ἐπίσκοπος. (5) Ὁ ὡσαγόμενος δηλ. (6) Τῶν ἀντιδίκων.

(7) Ὁ Ζωναρ. τὴν λέξιν. τῶν τόπων, συγκεχυμένως. ἤγκεν ἐμῆ μετὰ τῶν

τῇ αὐτῶν καθέδρᾳ πρὸς τὸ τότε κερδᾶναι πρὸς τὴν καθολικὴν ἑνότητα (1), ἐγκληθήτωσαν (2) παρὰ τῶν γειτνιώντων Ἐπισκόπων. ἐξ ὅτου, ἐὰν μετὰ ἓξ μῆνας μηδὲν ἀνύσωσι (3), προσκυρωθήτωσαν (4) οἱ τοιοῦτοι τόποι τῷ δυναμένῳ τότε κερδᾶναι (5). εἰ μή διά τινα οἰκονομίαν (6) ἔδοξαν ἐκείνων ἀμελεῖν. τοῦτο τῶν αἱρετικῶν ἐπιλεξαμένων, ὥστε ἀθορύβως αὐτοὺς παραδέξασθαι καὶ ἐν τοσούτῳ ἡ αὐτοῦ ἐπιμέλεια ἀπὸ ἑτέρου προελήφθη (7). ἤ τινι εἰ κατεχρήσατο, τοὺς αὐτοὺς αἱρετικοὺς πλέον ἐκάκιζεν. ὅπερ χρινέτωσαν Ἐπίσκοποι διοριζόμενοι παρὰ τοῦ Μητροπολίτου. εἰ δὲ κατὰ κοινὴν συγκίνησιν (8) ἐπιλεγῶσιν οἱ χρινάντες τρεῖς ἔσωσαν, ἢ εἷς. ὥστε, ἢ τῇ τῶν ὅλων ψήφῳ ἀρεσθῆναι, ἢ τῇ τῶν δύω (9). ὁ δὲ μὴ πειθαρχῶν τοῖς αἱρετοῖς Κριταῖς, ἔστω ἀκοινώνητος τοῖς ἄλλοις

τὰ τῶν λαῶν ἐξέλαβε λέγων: „Εἴ τινες Ἐπίσκοποι ἀμελῶσι τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων ταῖς Ἐκκλησίαις αὐτῶν, πρὸς τὸ αὐτοὺς κερδᾶναι τὰ αὐτῶν τοῦ ὥστε αὐτοὺς ἐκνικῆσαι καὶ ἔχειν, κτλ. κατεχομένους δηλον ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν. ὁ δὲ Βλάσαρις ἀφημιώσας, ἦγεν τοὺς λαοὺς μόνους ἀντὶ τῶν τόπων ὡφέλησεν, ἴσως εἰκάσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κατὰ πλάτος Κανόνος. „οὗτω λέγει, τοῖς καθολικωτάτοις τῶν οἰκείων ποιμνίων Ἐπισκόποις „καὶ μὴ διδάσκουσι τὰ σωτήρια, εἴτ' ἂν εἰς τὸ σῴζεσθαι αὐτούς, κτλ.

(1) Τὴν ὀρθόδοξον Σύνοδον, ἢ κρεῖττον, Ἐκκλησίαν. (ὅρα τὸν κατωτέρω Κανόνα). (2) Αἰτιαθήτωσαν εἰς τὴν Σύνοδον, ἢ κρεῖττον, ὑπομιμνησκέσθωσαν μετὰ ἐλέγχου παρὰ τῶν γειτνιόντων (ἵνα ἡ χωρὶς τοῦ ἐγκληθήτωσαν ῥῆμα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἑνότητος).

(3) Μένοντες εἰς τὴν αὐτὴν δηλαδὴ ἀμέλειαν.

(4) Προσαπονεμέσθωσαν, προσεθέσθωσαν.

(5) Δῆλον ὅτι Ἐπισκόπῳ κατ' αὐτῷ. (6) Ἡ δὲ οἰκονομία ἔστιν αὕτη. οἱ αἱρετικοὶ Ἐπίσκοποι συμφωνοῦντες τοῖς ὀρθοδόξοις ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς, συνεβούλευον τοῦτοις τοῖς ὀρθοδόξοις κατὰ μικρὸν γενέσθαι τὴν μεταβολὴν τοῦ αἱρετικοῦ λαοῦ, ἵνα μὴ θορύβους γένηται. ὁ δὲ Βλάσαρ. λέγει· εἰ δὲ δι' οἰκονομίαν τινὰ τὴν σιγὴν εἵλοντο (οἱ δοκοῦντες ἀμελεῖν ἐπίσκοποι) κτλ. (7) Ἦγουν ἄλλος Ἐπίσκοπος προσέλαβε καὶ ᾠκειοποιήσατο ἑαυτῷ τοὺς τοιούτους τόπους. (8) Ἀμφοτέρων δηλαδὴ τῶν περὶ αὐτῶν τῶν τόπων ἐριζόντων Ἐπισκόπων. (9) Εἴγε δηλαδὴ καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ

ἄλλοις Ἐπισκόποις.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΒ'. (α)

137. Ἐὰν ἐν ταῖς καθέδραις (1) Ἐπίσκοπος ἀμελὴς γένηται κατὰ τῶν αἱρετικῶν, μὴ φροντίσῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς τὴν καθολικὴν ἑνότητα ἐπισπᾶσθαι (καί τοι ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπαρχίᾳ διάγων, μὴ περὶ τούτου ὑπομιμνησκόμενος παρὰ τῶν γειτνιώντων Ἐπισκόπων), μετὰ ἓξ μῆνας τῆς ὑπομνήσεως, ἀκοινώνητος ἔσω. ἐκτὸς εἰ μὴ ὁ ἐπεξεργασὴς (2) ἐπαρκέσειν εἰς τοὺς τοιούτους τόπους.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΓ'. (β)

138. Ἐὰν δὲ ὁ τοιοῦτος ψευδήται ὅτι ἐκοινώνησαν οἱ αἱρετικοὶ (3) ἢ ἐκοινώνησαν μὲν, ἐπὶ μὴν δὲ τῇ ἐκείνου συνειδήσει (4), καθαιρεῖται.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΔ'. (γ)

139. Ἐὰν Κληρικοὶ αἰτιώμενοι περὶ τῆς ψήφου τοὺς ἰδίους Ἐπισκόπους μεμφῶνται, οἱ γειτνιῶντες Ἐπίσκοποι τὰ μεταξὺ τούτων περατώσουσιν, οἱ παρ' αὐτῶν (5) κατὰ συναίνεσιν τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων προσλαμβανόμενοι. εἰ δὲ μὴ ἀπ' αὐτῶν θέλουσιν ἐκκαλέσασθαι, ταῖς ἐν Ἀφρικῇ Συνόδοις δικαζέσθωσαν, ἢ πρὸς τοὺς Πρωτεύοντας τῶν αὐτῶν Ἐπαρχιῶν· ἐπὶ μὴν δὲ μὴ πέραν τῆς Θαλάσσης (6). ἔσονται γὰρ οὗτος ἀκοινώνητοι τῇ τῆς Ἀφρικῆς Συνόδῳ.

(α) Ἄτες'. νή. Σαρδικ. ιά. (β) Ἄτες'. νή. Σαρδικ. ιά.
(γ) Τῆς β'. ς'. τῆς δ'. θ'. Καρθ. ιά. λς'.

θρᾷ μὴ συναινέσωσιν. ὅρα περὶ τῶν αἱρετῶν κριτῶν ἐν Καν'. ις'. τῆς αὐτῆς ἐν τὴν σημείωσιν. (1) Οὐ μόνον τοὺς ἄλλους τῶν αἱρετικῶν τόπους ἐπισπᾶσθαι φροντίσειν τοὺς Ἐπισκόπους, κατὰ τὸν ἀνωτ'. Καν'. ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἐκείνων καθέδρας, ἤτ' ἐν Μητροπόλει. (2) Ὁ ὑπεξεργασὴς ἴσως ἔστιν ὁ ἔκδικος, ἐν ἐκβιβασὴς, περὶ ὧν ἐλαμβάνομεν ἐν ρξ'. ἐν ρζ'. ὡς ἐζήτησαν οἱ Πατέρες παρὰ τοῦ Βασιλέως. ἐκεῖνος γὰρ τοῦ ἐπεξεργασοῦ δηλαδὴ ὠνόμασαν. ἀναγκασθήσονται ἐν ἄκοντες οἱ αἱρετικοὶ ἀπολογηθῆναι. (3) Οἱ Δονατισταὶ δηλαδὴ τῇ καθολικῇ ἑνότητι. (4) Μὴ εἰδότος αὐτοῦ, μηδὲ συνῳδάζοντος. (5) Οἱ παρ' αὐτῶν τῶν δικαζομένων ἐπιλεγόμενοι ἐκκλησιάρχαι ἔσονται. (6) Πέραν τῆς θαλάσσης οἰκοῦσι πρὸς τοὺς τῆς Ἰταλίας Ἐπισκόπους.

μοδῳ.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΕ'. (α)

140. Παρθένες ἐὰν ἐξ ἀνάγκης, ἤτοι δυνάσ῾ᾳ τινὸς ἐραστῆ, ἢ θανατηφόρῳ κινδύνῳ ἐπιπεσόντος, καλύψῃ (1) τις Ἐπίσκοπος διὰ τοῦ σχήματος αὐτὸς χεῖρας ἐπιθήσεται ἑαυτῶν. κέ. παρ' ἡλικίαν (2). (παρακαλέντων δηλονότι, ἢ τῶν γονέων αὐτῶν, ἢ τῶν Φροντιστῶν) βλαβήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΣ'.

141. Περὶ τοῦ μὴ κατέχεσθαι ἐπὶ πολὺ πάντας τοὺς Ἐπισκόπους παρὰ τῆς Συνόδου, ἀλλ' ἐπιλεγῆναι ἀνὰ τρεῖς ἐξ ἑκάστης Ἐπαρχίας (3).

ΚΑΝΩΝ ΡΛΖ'. (β)

142. Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἐν ἀφορισμῷ ἔτι ὄντας, δεχθῆναι ἐπὶ κατηγορίαν (4).

ΚΑΝΩΝ ΡΛΗ'. (γ)

143. Οὔτε μὴν τοὺς δούλους, ἢ ἀπελευθέρους, ἢ οὓς οἱ δημόσιοι νόμοι οὐ προσδέχονται. ἔτι μὴν ἢ τοὺς ἀτίμους, οἷον μίμους (5), ἢ τοὺς κατ' αὐτοὺς, ἢ αἱρετικούς. πλὴν εἰ ἔχουσιν ἰδίας αἰτίας οἱ τοιοῦτοι. προσδεχθήσονται γὰρ τότε εἰς κατηγορίαν.

ΚΑΝΩΝ ΡΛΘ'. (δ)

144. Κατήγορος ὁ μὴ τὸ πρώτως τῶν κατὰ Κληρικῶν ἐγκλημάτων ἐξετασθὲν δυνηθεὶς ἀποδεῖξαι, πρὸς τὰ λοιπὰ ἀπρόσδεκτος ἔσῳ

(α) Τῆς ά. ιθ'. Καρθ. νά. ς'. τῆς δ'. ιέ. τῆς ς'. μ'. μέ. Βασιλ'. ιή.
(β) Ἁπος'. οδ'. οέ. τῆς ϛ'. ς'. τῆς δ'. κά. Καρθ. ή. χζ'. ελή. ελθ'.
(γ) Καρθαγώνης ελζ'. ελθ'. (δ) Καρθ. ελή.

(1) Ἐνδύσῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα.
(2) Ἐκ νέας αἱ τοιαῦται ἀφιερῶνται τῷ Θεῷ, χωριζόμεναι τῶν γονέων, ἢ προσαγόμεναι ταῖς Ἐκκλησίαις, ὡ ὑποσχέσει τοῦ παρθευέιν. (ὅρα τὸν ς'. ταύτης) ὅ πω μεύτοι ἢ ἐκείροντο ἕως τοῦ, κέ. ὡιαυτοῦ, καὶ ταύτην τὴν Σύνοδον. κατὰ δὲ τὸν μέγ. Βασιλ'. (Κανὸν ιή) ἕως ἐνιαυτοῦ, ιζ'. κατὰ δὲ τὴν πενθέκτην Σύνοδ. (Κανὼν μ'.) ἕως τοῦ. ί. ἔτους. δόνος. (4) Ἐπὶ κατηγορίᾳ δηλαδὴ Ἐπισκόπων. ἢ Κληρικῶν (Ζώρα τὰς τῆς σκηνῆς ὡ τῇ σημειώσει τοῦ. κδ'. τῆς ς'.

ἔξω.

ΚΑΝΩΝ ΡΜ'. (α)

145. Ὅσα ἀνωτέρω (1) πρόσωπα εἴπομεν ἀπρόσδεκτα εἰς κατηγορίαν, τὰ αὐτὰ ἤτε εἰς μαρτυρίαν προσδεκτέα. ἤτε μὴν οἰκιακὸς ὁ κατήγορος μάρτυρας παραγαγέτω, ἀλλ' ἠδὲ τοὺς πρὸ τῶν δεκατεσσάρων ἐνιαυτῶν (2).

ΚΑΝΩΝ ΡΜΑ'. (β)

146. Ὁ λέγων Ἐπίσκοπος ὅτι, ἐπειδὴ ὁ δεῖνα ὡμολόγησέ μοι (3) κατὰ μόνας ἁμάρτημα, διὰ τοῦτο ἢ κοινωνῶ, (ἀρνημένῳ δηλονότι ἐκείνῳ) μὴ λογιζέσθω εἰς ὕβριν ὅτι μόνος ἢ πιστεύεται, ἀλλὰ καὶ ἀκοι-

(α) Καρθ. ρλζ'. (β) Ἅπας'. λϛ'. σημ'.

(1) Ἐν τῷ. ρλζ'. ρλη. ρσθ'. (2) Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἄνηβοι.

(3) Τὰς ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων, ἢ κἀθέλα τούτων, ἐπὶ τῶν Ἱερέων γινομένας ἐξαγορίας, δεῖν γίνεσθαι κατ' εἶδος (Χρυσοστ. τόμ. ιϛ'. σελίδ. 289. 290. ἢ τόμ. Ϛ'. σελ. 667.), ὅρα ἢ Ἰωάν. τῆς Κλίμακος, σελ. 46. περὶ ὑπακοῆς). ἐξαγορεύων γάρ τις γνησίως τὸν φόνον, φέρ' εἰπεῖν, ὀφείλει ὁμολογῆσαι ὅτι ἢ ἐκούσιος τυχὸν ἐγένετο. ἢ ὅτι πρὸς ἄρχοντα ἴσως. ἢ Ἱερέων ἄνδρα. ἐπότε ἢ τὸ ἐπιτίμιον ὁρισθήσεται σφοδρότερον. τοῦτο δὲ τὸ κατ' εἶδος ἐξαγορεύεσθαι, ἀτείρεται πρὸς Θεοῦ. ὅρα Μάρκ. ὠ τῇ Φιλοκαλ'. (κεφ. ρνϛ. ἢ Πέτρου χαρτοφύλακος τόμῳ Ϛ'. τῶν Συνοδικῶν σελ. 1003. ἀποκρίσει ἰσχατη.). Ἐὰν δὲ ὁ μετανοῶν ἢ καταλέγῃ τὰ κατ' αὐτὸν ἁμαρτήματα, ἢ κατ' ἄγνοιαν, ἢ δι' αἰδῶ, ὀφείλει ὁ ἀναδεχόμενος αὐτὸ τοῦτο πιστεῖν (ἢ ὅρα ἐγχειρίδιον πνευματικὸς διδασκόμενος ἐπιγραφόμενον, σελ. 32. 33.) ἐκεῖ ἢ ὁ Ἱερὸς Λύγδεινος ὕτω διδάσκων φησίν. „ὁ ἐπιμελὴς ἐρευνητὴς, ἢ λεπτὸς ἐξεταστὴς, σοφῶς ἢ εἰσάγει παντοίους ἐρωτήματα τὸν μετανοοῦντα ὀλυχὸν ἀγνοεῖ, ἢ δι' αἰδῶ βούλεται κρύψαι. Καὶ ἡ Σαμαρίτης γὰρ μεγάλως ἀπώναλο. καί τοι ἐκ ἀφ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Δεσπότου τὰ ἴδια ἐπύθετο πταίσματα, ἢ τὸ ὅλον εἰπεῖν, ἐπὶ τούτῳ τῷ μὴ οἰκεθεν ἐξαγγέλοντες τὰ ἑαυτῶν, καλὸν τὸ, μόνα ταῦτα ἀποκρίνεσθαι τῷ πνευματικῷ Πατρί. Ναὶ Πάτερ. οὐχὶ Πάτερ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων. ὑπεφαρμόσει ὁ αὐτὸς λόγος. Ἐνταῦθα δὲ τοῦ λέγω γνωμένοις. οὐχ εἷον ἢ τὰ ἐξ περιεργίας παραθεῖναι ἄττα εἰς Γεωργίου τὸν Κορέσιον οἱ πολλοὶ ἀποδιδοῦσιν. ἐφ' οἷς πολυπραγμονεῖν τοὺς μετανοοῦντας οἱ προσδεχόμενοι αὐτοὺς πνευματικοὶ ὀφείλουσιν, εἰσὶ δὲ ταῦτα. τίς. τί. πότε. πῦ. πῶς. ἢ διατί. τούτων ὃν τὸ μὲν

ἀκοινώνητος ἔσω τοῖς ἄλλοις Ἐπισκόποις, ἐφ' ὅσον τῷ ἀφ[illegible]σμέ νῳ παρ' αὐτῷ ὁ κοινωνεῖ, ἵνα μὴ λέγῃ κατά τινος, ὃ ἐλέγξαι (1) ὁ δύναται.

Οι

τὸ μὲν τίς, ἤγουν τὸ πρόσωπον, ἤτοι ὡρισμένως, εἴτ' ἂν ἰδιοτικῶς νοῆται, οἷον Πέτρος, Παῦλος, ἢ σχετικῶς. ὁ ἔτως, ἢ φύσει ἢ τέχνῃ, ἢ προαιρέσει, ἢ τύχῃ. πλεῖον ἂν ἁμαρτάνει τῶν ἄλλων. ἤτοι ὁ υἱὸς, ἢ ὁ μαθητὴς, ἢ ὁ ἀρχόμενος, ἢ ὁ φίλος, ὑβρίζων, ὁ μὲν, τὸν ἴδιον Πατέρα. ὁ δὲ τὸν ἴδιον διδάσκαλον. ἢ ὁ μὲν τὸν ἄρχοντα. ὁ δὲ, τὸν φίλον ἑαυτοῦ. τὸ δὲ τί, ἤγουν τὸ πρᾶγμα, αὔξει ἢ αὐτὸ τὴν ἁμαρτίαν κατ' εἴδος διαφέρουσαν ἑτέραν τῆς ἑτέρας, εἰ. μείζων ὁ φόνος τῆς κλοπῆς. κξ'. ὡσαύτως ἢ κατὰ τὸ πῶ, πλεῖον ἁμαρτάνει ὁ φονεύων, ἢ κλέπτων ἐν Ἐκκλησίᾳ, παρὰ τὸν ταῦτα ποιοῦντα ἐν τῷ τυχόντι τόπῳ. ἢ κατὰ τὸ πότε δὲ, δῆλον ὅτι, λειτουργίας τελουμένης, ἀσεβέστερόν τινα, μεῖζον τὸ παράπτωμα τοῦ κατ' ἄλλην ὥραν εὐτραπελίζεσθαι. Καὶ τὸ πῶς, εἴτ' ἂν ὁ τρόπος αὔξει, ἢ μειοῖ τὴν φαυλότητα. ὁ γὰρ ἐκ βίας ἁμαρτάνων, μᾶλλον παιδεύεται τοῦ ἀκουσίου. τὸ αὐτὸ ἢ ἐν τῷ, διατί ταῦτα ἔπραξεν, ἐν τῷ ὃ ἔσχατον ἔπεται. ὡς ὁ γε διαχειρισάμενος τύραννον ἵ' αὐτὸς μοναρχήσῃ, μεῖζον ἥμαρτεν, ἢ ὃς ἵνα τὴν πόλιν τῆς τυραννίδος ἀπαλλάξῃ. Ἔνιοι δὲ, ἢ τὸ, ποσάκις ἐπὶ τῶν ἐξαγορευόντων περιεργάζεσθαι βούλονται. μεῖζον γὰρ ἐνέχεται ὁ πολλάκις ταὐτὸ ἐξαμαρτήσας τοῦ ἅπαξ προσχρύσαντος. Διττὴ δὲ ἡ ἁμαρτία, ἡ μὲν προπατορικὴ, ἡ δὲ προαιρετικὴ ἢ προσωπική. καὶ ἐκείνη μὲν, λαλύεται διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. αὕτη δὲ διὰ τῆς μετανοίας. ἥ τε μετάνοια αὕτη, διττὴ πέφυκεν, ἤτοι ἄμεσος πρὸς μόνον τὸν Θεόν. ἢ ἔμμεσος, διὰ πνευματικοῦ Πατρός. ἢ τῆς ἐμμέσου διαυτῆς μέρη τρία, συντριβὴ καρδίας διὰ τὴν ἁμαρτίαν. Ἐξομολόγησις εἴτ' ἂν διὰ στόματος Πνευματικῷ Πατρὶ ἀπαγγελία τῆς ἁμαρτίας, ἐν ἐπιλυχρινεῖ πρὸς αὐτὸν τὸν πνευματικὸν ὑποσχέσει τῆς ἀγαθῆς πράξεως. ἢ ἱκανοποίησις, τοῦτέστι πλήρωμα ἐγχρόνου ποινῆς ὀφειλομένης Θεῷ ἐπὶ τῇ λύσει τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τὴν ἐκείνης ἀναλογίαν. ἐπὶ γὰρ ἡ ἁμαρτία ἢ ξένησιν τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἐργάζεται, ἢ τιμωρίαν ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ αἰώνιον, ἡ ἱκανοποίησις ἀμφότερα θεραπεύει. ὅταν δὲ πολλὰ ἢ τὰ ἁμαρτήματα, τῷ κορυφαιοτάτῳ αὕτη ἐπιτιθέσθω μόνῳ. καὶ δὲ τὸ τρισσῶς ἐνεργεῖσθαι τὴν ἁμαρτίαν, ἔργῳ, λόγῳ, ἢ διανοίᾳ. τρισσῶς ἐπιδέχεται ἢ τὴν ἴασιν. Ἐλεημοσύναις πρὸς τὰς δεομένας ἢ κακοπαθείαις τοῦ σώματος. Προσευχαῖς ἢ εὐχαριστίαις πρὸς τὸν Θεόν. Ἀγάπῃ ἢ ταπεινώσει πρός τε αὐτὸν, ἢ πρὸς τὸν πλησίον.

(1) Οὐ μόνον καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἐλέγξαι, ὀφέλει μὴ λέγειν τι κατά τι-

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ, ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου.

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ἀκροατὴς ἐγένετο ὠριγένους ἐν τῷ Δ'. τῆς Βασιλείας ἔτει Φιλίππου, ὃς μετὰ τὸν Γορδιανὸν ἐβασίλευσεν, ἐχειροτονήθη δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτος τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, ἔσχε δὲ προκάτοχον ἑαυτοῦ τὸν Ἡράκλαν, ὡς φησιν ὁ Βλάσαρις (1). ἐξώρισεν δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ Δεκίου, ἢ ὑπὸ τοῦ Οὐαλεριανοῦ διὰ τὴν πίστιν ἢ ἐλιθοβολήθη, ἢ πάλιν ἀνεκλήθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν (2), ὁ δὲ Βασιλίδης, πρὸς ὃν ἡ Κανονικὴ αὕτη Ἐπιστολή, Ἐπίσκοπος ἦν τινος κατὰ τὴν πενταπόλιν παροικίας.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ὅτι ἄδηλον τὸ ἐν ποίᾳ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἀνέστη ὁ Κύριος, ἢ ὅτι οἱ μετὰ τὸ μεσονύκτιον (3) διὰ τὴν ἐπὶ τῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐκ νεκρῶν

(α) Τῆς ς'. πθ'. ὅρα ἢ τὴν εἰς αὐτὸν τῶν τῆς ς'. πθ'. σημείωσιν.

τά τινες ὑ θεϊκῶνος πνευματικῶς λογισμὸς, ἀλλὰ ἢ διὰ τὴν σύγκασιν τῆ Μυστηρίῳ τῆς ἐξομολογήσεως, ἀνατρέπεται γὰρ τοῦτο, εἴ γε μὴ φυλάττοιντο ἀνεκτέα τὰ ἐξαγορευόμενα. Διὰ τοῦτο ἢ ὁ Πατριάρχης Λευκᾶς, ὡς φησιν ὁ Βαλσαμὼν (ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ Κανόνι) ἀλειτουργησίαν ἐπαίδευσε τὸν Ἡγούμενον Μονῆς τῆ γηροτροφείᾳ, ὅτι τὸ ἐξιπτεῖν ἁμαρτήματά τινες τῶν αὐτῷ ἐξομολογησαμένων.

(1) Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆ Νεμβκανίνῳ αὐτῆ. (2) Ὅρα Εὐσέβιον Παμφιλ'. Ἐκκλησιαστικ. Ἱστορ'. β. Κλ'. ζ'. κεφ. δ'. ε (περὶ τὸ τέλος). ἢ καὶ ἢ β. Κλ'. ς'. κεφ. μς'. Καίσεν. τόμ. α'. σελ. ρκδ'. Ἄθρει ἢ Μελέτιον Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. τόμ. α'. σελ. 248.

(3) Ἡ ἡμέρα ἀπὸ ζ'. ὥρας τῆς νυκτὸς ὁρίζεται, μέχρι τῆς ς': ὥρας τῆς ἑ-

νεκρῶν Ἀνασάσα χαρὰν, ἀπονηςιζόμενοι, ἀκατηγόρητοι.

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Τὰς ἐν ἀΦέδρῳ (1) γυναῖκας, μὴ εἰσιέναι (2) εἰς τὸν οἶκον τῦ Θεῦ, ἢ τολμῆσαι τῇ τραπέζῃ τῇ ἁγίᾳ προσελθεῖν, ἢ μεταλαβεῖν, ἐπεὶ ἢ ἡ ἐν Εὐαγγελίοις αἱμορρόῦσα, μόνα τῦ κρασπέδα τῦ Δεσποτι-

(α) Τιμοθ'. ς'. ζ'. Λαοδ. μδ'.

τῆς ἑπομένης τῆς νυκτὸς, ἢ τὸ γινόμενον ἐν οἱαδήποτε ὥρα τῶν κδ'. ὡρῶν, ἐν ἡμέρᾳ δοκεῖ γίνεσθαι (Νόμος παρὰ Βλάσαρ. ἐν τῷ. ἡ. κεΦ. γ'.) Ἡ δὲ χρισιανικὴ ἐποχὴ, καθ' ἣν εἰώθαμεν μετρεῖν τὰ ἔτη, ἢ σημειῦν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀπὸ τῆς Χρισῦ γεννήσεως, ἡ τοιαύτη λέγω ἐποχὴ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ά. Ἰανναρίυ (Μελέτ. Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαςικὴ Ἱςορία, τόμ. ά. σελ. 98.).

(1) Λέγονται ἐν ἈΦέδρῳ, διὰ τὰ κεχωρίσθαι αὐτὰς τῆς τῶν λαϊκῶν γυναικῶν ἕδρας ὡς ἀκαθάρτυς, ὅταν ἐν τοιαύτῃς ἐπιμηνίοις ὦσι, διὰ ἢ αἱ Ἑβραῖαι ἑπταήμεροι ἐν ἰδίῳ τόπῳ ἐκαθήντο ἡσυχάζυσαι (Λεῖτ. ιε. 19. 25. (2) Διάκονοι γυναῖκες τοπάλαι χειροτονῦντο, εἰσῆρχοντο δὲ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα (ὅρα ἢ τὴν ὑποσημ. τῦ ιε. Κανόνος τῆς δ'.) Ὕςερον δὲ Φασὶ διὰ τὴν τῶν ἐμμήνων ἀπροσωρέτον ῥῦσιν, ἢ ἀπὸ τῦ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐκτελεῖν (τὴν τῆς διακονίας δηλαδὴ), ἢ ἀπὸ τῦ, εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα εἰσιέναι κεκώλυνται. ἢ ἀπὸ τούτων μέν, πάντοτε. ἀπὸ δὲ τῦ Καθολικῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπείργονται μόνον, ὅτε ἐν τῇ ῥύσει εἰσὶ τῦ αἵματος. ἢ τότε μὲν διὰ τὸ ἀκαθάρτυς αὐτὰς τῷ ὄντι ὑπάρχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ ὕτως νομίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὡς δυσωδίας ἐμποιῦσας τοῖς συνδιατρίβυσι ἢ συμπροσευχομένοις. ὀνομάζει δὲ ἀκαθάρτυς τὰς ἐν ἀΦέδρῳ ἢ ὁ Νόμος, ἵνα μηδεὶς ταῖς τοιαύταις συνάπτηται. Φασὶ γάρ τινες, ἢ λῶσον, ἢ λέπραν γεννᾶσθαι ἐκ τῆς ἐν τῷ τοιῦτῳ καιρῷ συναφείας (Θεοδωρήτος ἐν τῇ Σειρᾷ τῆς θείας ΓραΦῆς. τόμ. ά. σελ. 1062. ἢ σελ. 1058.). διὰ τῦτο ἢ τῶν συναπτομένων ἐν τοιῦτῳ καιρῷ, ἐξολοθρεύεσθαι τὰς ψυχὰς ἀμΦοτέρων, νομοθετεῖ ὁ Θεὸς, ἐκ τῦ λαῦ αὐτῶν. (Λεῖτ. ιή. 19. 29.) ὅρα ἢ Φίλωνα τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ Σειρᾷ σελ. 1082 τόμῳ ά.). παραγορεύονται δὲ ἀκάθαρτοι ἔτι αἱ τοιαῦται γυναῖκες, ἢ ἵνα ἀναχωρήσῃ γένηται τῆς ἡδονῆς (αὐτόθ. σελ. 1058.), καὶ ἵνα ἀναπαυθῇ πρὸς καιρὸν ἡ τέως ταῖς ὠδῖσι καταπεπονημένη (αὐτόθ. σελίδι, 1028. ἢ 1029.) οὐδὲ γὰρ τὰ αἵματα ἔΦοιμεν ἀκάθαρτα, ἐξ ὧν ἄνθρωποι συνίστανται, (ὅρα τὸν αὐτὸν Θεοδωρητ. ὠθεν ἀνωτέρω, σελ. 1057. ἢ 1059 E. Z.).

Καὶ αἱ

σιν τοιχῳ ἐθιζε. προσεύχεσθαι δὲ αὐτὰς, ὅπως ἂν ἔχωσιν (2) ἀνεπίφθονον.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τὰς γεγαμηκότας (1) ἀπέχεσθαι ἀλλήλων ἐκ συμφώνου (2) πρὸς καιρὸν

(α) Τῆς ς'. ιγ'. Τιμοθέου, ἐ.

Καὶ αἱ Διαταγαὶ δὲ Ἀποστόλων βιβλ'. ς'. κεφ. κς'.) ὑδὼρ θέλουσι τῶν καθ' φύσιν ἀκάθαρτον κυρίως εἶναι (ὅρα τὸν αὐτὸν Θεοδώρητ. ὧθεν ἀνωτέρω. σελ. 1058. Ε.), εἴουν ἐστὶ, τὸ ἐκκρινόμενον σπέρμα μὴ ἐμπαθῶς ῥυὲν (Ἀθανασίου Κανὼν, α'.) Ἐπεὶ δὲ ἐμνήσθη μοι ἀνωτέρω Καθολικῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπάγομαι τὸν Βαλσαμῶνα οὕτω λέγοντα· Ὁ πρόναος οὐκ ἔστι κοινὸς ὡς τὸ προαύλιον τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν, ἀπονεμηθὲν ταῖς γυναιξὶ ταῖς μὴ κεκωλυμέναις Ἐκκλησιάζειν. ὃς δὴ πρόναος, ἢ Νάρθηξ καλεῖται. ἔξω τῆς Ἐκκλησίας κείμενος (κατὰ τὸν Ζωναρ. ἐξηγήσει τῶ, ιά. τῆς α'.), ἢ προπύλαια (ὅρα ἢ Σκρεβέλιον Λεξικὸν ὡ τῷ, *templi vestibulum* ἢ πάλιν χωρὶς, ὡ τῷ, *vestibulum* ἢ τόπος δεύτερος ὑπάρχει μετανοίας, ὁ τῶν ἀκροωμένων λεγόμενος. ἢ ὡ αὐτῷ ὠδὲ ἀνδράσιν εἰσιέναι ἐᾶσθαι, ἐπιτιμηθεῖσι μὴ ἐκκλησιάζειν.

(1) Καθ' ἑαυτὰς δηλαδὴ ἢ κατὰ μόνας.

(2) Ἐν ἄλλαις ἀντιγράφοις, γεγηκυίας, κεῖται.

(3) Πρὸς καιρὸν δέον ἀπέχεσθαι ἀλλήλων τὰς τοιούτους ἐκ συμφώνου. ἢ ὅτε ἄκοντες τῶ ἀνδρὸς εὐχαριστεῖσθαι τὴν γυναῖκα, ὅτε μὴ ἐκλεγομένης τῆς γυναικὸς, τὸν ἄνδρα. ὑδέτερος γὰρ ἐξουσιάζει τῶ ἰδίου σώματος, κατὰ τὸν Ἀπόστολον (α'. Κορινθ'. ζ'. 4.). εἰ δὲ ἄκοντες θατέρου τοιοῦτόν τι γένηται, ἀποστερεῖν ἐστι, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἀπόστολον τὸ ταὐτὸν ἀπεῖναι, ἀδικεῖν. τοῦτο γὰρ αὐτὸ, ἤγουν τὸ ἀποστερεῖν ἢ ἐπὶ τῆς ἀδικίας τῶν χρημάτων λέγεται. ἐπεὶ ἢ μίξις αὕτη ἡ γαμικὴ, ἀσχολίαν, ὑ μὲν δὲ ἢ ἀκαθαρσίαν ἐμποιεῖ. (ὅρα Θεοφύλακτον Βουλγαρίας εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶ, „ μὴ „ ἀποστερεῖται ἀλλήλων. α'. Κορινθ'. ζ'. . .) τὸ δὲ, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ ἢ τῇ προσευχῇ, σημαίνει τὸ, ὅταν καιρὸς ᾖ ἐπιτεταμένως προσεύξασθαι, εἴος ἂν ἔτι μάλιστα, ἐφ' ὃν μέλλομεν μεταλαβεῖν. (Βλάσαρις, κεφ. ιή. τῶ Γ.) ὑ γὰρ ἔστω ἁπλῶς, ἵνα προσεύχησθε, ἀλλ' ἵνα σχολάζητε. εἰ γὰρ ὅλα τὸ ἁπλῶς εὔχεσθαι ἀπέργει τοῖς γεγαμηκόσι τὴν συνέλευσιν, πῶς ἀλλαχῦ φησὶν (α'. Θεσσαλονίκης ἐ. 17.), ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε; ὡς ἂν ἓν ἡ εὐχὴ σπουδαιοτέρα γένηται, ἀπέχεσθέ φησιν ἀλλήλων. ὡς ἢ τοῖς Ἰουδαίοις πάλαι ἐτετάκτο ὡ τῷ Σινᾷ (Ἔξοδ. ιθ'. 15.) μὴ προσελθεῖν γυναικὶ τρεῖς ἡμέρας. Καὶ ὁ Ἰωήλ, „ ἁγιάσατε νηστείαν ἐκτὸς, προσίθετο, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τῶ κειτῶνος

" καιρὸν, ἵνα σχολάζωσι τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ νηστείᾳ. (1) ἐν πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὦσι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Οἱ καθ' ὕπνους ἀποσπερματισθέντες, τῷ ἰδίῳ κατακολουθείτωσαν συνειδότι, καὶ εὐπαρρησίαστοι ὄντες, προσίτωσαν τῷ Θεῷ. καὶ ἐπὶ τῶν βρωμάτων γάρ φησιν, " ὁ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται (2).

ΚΑ-

(α) Τιμοθ'. ιϚ'. Ἀθανασ'. ά. πρὸς Ἀμμῶν Ἐπιστολῇ. καὶ τὴν σημείωσιν. ὡ τούτῳ καὶ Νηστευτ. ς'. πρὸς Ῥωμ'. ιδ'. 23.

" τῶνος αὐτῷ, καὶ Νύμφη ἐκ τῆς παστῆς αὐτῆς (Ϛ'. 15. 16.). Ἐὰν δὲ καιρῷ ὠφάντος τῆς προειρημένης ἐπιτεταμένης προσευχῆς, κἀκεῖνο πάλιν τὸ ἕτερον μέρος ἐκδέχηται τὴν ἀποχήν, ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτι ὀφείλει παραραθῆναι τὴν ἐκείνης ὤρασιν. ὁ δὲ Θεολόγος Γρηγόριος, τὸ ά. φησὶ συνοικέσιον. Νόμος. τὸ Ϛ'. συγχώρησις. τὸ γ'. παρανομία. Τὸ δὲ ὑπὲρ τούτου, χειρώδης βίος. (εἰς τὸ, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους. σελίδι, 501. Δ.). (1) Τὰς νηστίμους ἴσως συνοδικὰς ἡμέρας, αἱ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐνομοθετήθησαν τηρεῖσθαι, καὶ μάλιστα ἃς εἴπομεν ἀνωτέρω τῆς μεταλήψεως. ὅρα καὶ Τιμοθέου τὴν, ιγ'. ἀπόκρισιν, καὶ Βαλσαμῶνος τὴν, ί. καὶ, ια. καὶ, νά. καὶ, νϚ'. καθ' ἣν τελευταίαν ἀπόκρισιν, καὶ μὴ μεταλαμβάνειν ὡ τῷ Πάσχα τοὺς μιγνυμένους συζύγους τῇ τεσσαρακοστῇ ἐθέλει. (2) Ὡς καὶ ἔλεγεν ὁ Πατὴρ, ἐὰν ἄισθωνται χωρὶς ἐμπαθείας γενέσθαι τὴν ῥῦσιν, μετεχέτωσαν τῶν ἁγιασμάτων. καὶ ἵν' ὅτως εἴπω, ὅπερ ὁ Ἀπόστολος ἐπὶ τῶν βρωμάτων ἔχρησε, τοῦτο καὶ ἐγὼ φημὶ ἐπὶ τοῦ ὠνπτισμοῦ, καὶ τὰ ἑξῆς.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Ο ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΛΟΓΟΣ, ΔΙΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΑΣ ΚΑΝΟΝΑΣ. Ο ΔΕ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΝ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΚΑΝΩΝ, ΠΑΡΕΙΛΗΠΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΛΟΓΩ ΤΗ ΑΥΤΗ ΑΓΙΑ.

Προθεωρία περὶ τῆ αὐτῆ ἁγίᾳ.

Ἕτερος ὁ Θεῖος, δύω μετὰ τὸν Μακάριον Διονύσιον μεσολαβησάντων προεστὼς τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρείας ποιμήν, μαρτυρήσας ἐπὶ Διοκλητιανῆ (1).

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Τοῖς μετὰ πολλὰς ἢ ἀνηκίστους βασάνους προδιδομένοις ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τῆς σαρκὸς, μετὰ τὸ καταπονηθῆναι γ' ἔτος, προσετιμήθητωσαν αὐτοῖς ἢ ἄλλαι μ' ἡμέραι, ἢ οὕτω δεχθῆτωσαν, καταμελετωμένοι παρ' αὐτῶν, τῷ ὥτιπερ ἢ ὁ Κύριος ἐχρήσατο ἐν τῇ τῶν τοσούτων ἡμερῶν νηστείᾳ ὑπὸ τοῦ διαβόλου πειραζόμενος· ὑπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· γέγραπται γὰρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, ἢ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Τοῖς δὲ μετὰ τὸ ἐν φυλακῇ μόνον ξενοχωρίας, ἢ δυσωδίας πειραθῆναι χωρὶς βασάνων, μᾶλλον δὲ ἐν ἀπολαύσει πολλῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀδελφῶν, κατά τινα πτωχείαν δυνάμεως ἢ τυφλότητα τεθραυμένοις τε ἢ ἠχμαλωτισμένοις (2), ἐπαρκέσει ἑαυτὸς πρὸς τῷ ἑτέρῳ χρόνῳ (3), μεμνημένοις τοῦ λέγοντος, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐ-

(α) Ματθ. δ'. 10. Δευτερον. ς'. 13. (β) Ἡσ. ξά. 1. Λευϊτ. δ'. 18.

(1) Ὁρα ἢ Συναξαριστὴν Νοεμβρίῳ κδ'.

(2) Ἐκπεσοῦσι δηλαδὴ ἁρπαγαμένοις. (3) Ταὐτὸν ἐστὶν, Τέτακε-

τος

" ἐπ' ἐμὲ, ὃ ἕνεκεν ἔχρισέ με. Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπ. ἀλλ-
" κέ με . . . . κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, κξ'.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Τὰς τε χωρὶς τοῦ παθεῖν τι, ἀλλ' αὐτομολήσαντας πρὸς τὴν κακίαν, προδεδομένας διὰ Φόβον, μετὰ δ' ἔτος ἢ αὐτὰς δεχόμεθα, καταταυτὰ τῷ χρόνῳ τῆς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἀκάρπου Συκῆς (1) ἣν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ἢ καρπὸν μετανοίας ἀποδειξάμενοι, ὠφελη-θήσονται.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

Τοῖς δὲ παντάπασιν ἀπεγνωσμένοις (2) ἢ ἀμετανοήτοις, λεχθήσεται τὸ τῆς ἑτέρας συκῆς, μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν " αἰῶνα. ἢ παραχρῆμα ξηραίνεται.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Τὰς καθυποχριναμένας κατὰ τὸν ἐπιλαπτευσάμενον Δαβὶδ, ἢ ὡς παιδία ἔμφρονα, κατὰ πολλὴν ξενοχωρίαν διαπαίζαντας ἐν παιδίοις ἄφροσι, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς, δοξαντάς τε, ἢ προσιέναι τοῖς βωμοῖς, ἢ χειρογραφῆσαι, ἢ ἀνθ' ἑαυτῶν, ἐθνικὰς βαλεῖν, μὴ γυμνῶς δὲ ἀπογραψαμένας τὰ πρὸς ἄρνησιν, μετὰ ἐξάμηνον δεχθῆναι, μελετῶντας τὸ, " Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν Υἱὸς . . . . " ἢ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. ὃς ἐν τῷ ς'. μηνὶ τῆς συλλήψεως τοῦ ἑτέρου παιδίου συνελήφθη, κηρύττων μετ' ἐκείνου μετάνοιαν.

ΚΑΝΩΝ ς'. (δ)

Τὰς δούλης τὰς διὰ τὸ καταπεπολεμῆσθαι ὑπὸ τῶν οἰκείων Δεσποτῶν εἰς τοῦτο (3), ἀντ' αὐτῶν, ἐλευθέρους, μετὰ ἐνιαυτὸν δέχεσθαι.

(α) Λουκ. ιγ'. 6. 7. 8. 9.
(β) Ὅρα Ἐκκλησιαστικὴν α'. ις'. ἢ Ἡσαΐου μη'. 22. Ματθ. κα'. 10.
(γ) α'. Βασιλ. κεφ. κα'. 13. Ἡσαΐου β'. 6. Λουκ. ι'. 26. Ματθαίου γ'. 2. δ'. 17. (δ) Ἐφεσ'. ς'. 8.

τος ἑαυτὸς συμπαραλαμβανομένου δηλαδὴ τῷ ὢν τῷ δὲ τῷ Κανένι ἑαυτῷ, ἢ τῇ ὢ τῷ ἀνωτέρω πρώτῳ, γ'. ἔτεσι.

(1) Τρία ἔτη, ὡς εἶπε λέγει ὁ Κύριος, ἢ ἓν, ὃ ὑπῆρχε ὁ ἀμπελουργὸς, τέσσαρα. (2) Καὶ ἄτοι οἱ ἀρνησόθεοι εἰσί. (3) Εἰς τὸ θῦται.

σθαι μανθάνοντας τῷ λοιπῷ ὅτι τῷ Χριστῷ εἰσι δοῦλοι, καὶ Φοβείσθωσαν αὐτὸν εἰδότες ὅτι « Ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κο- « μιεῖται παρὰ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Οἱ δὲ εἰς τοῦτο καταναγκάσαντες Δεσπότην, τριετίαν ἐξετασθήσονται ἐν μετανοίᾳ, παρήκουσαν γὰρ τῷ Ἀποστόλῳ τὰ αὐτὰ θέλοντος ποιεῖν τοὺς Δεσπότας τοῖς δούλοις, ἀνιέντας τὴν ἀπειλήν. κξ'.

ΚΑΝΩΝ Η'.

Τοῖς προδεδομένοις καὶ ἐκπεπτωκόσιν (1), εἶτα ὁμολογήσασι τὸν Χριστὸν, καὶ διὰ τοῦτο βασανισθεῖσιν, εὔλογον ἐστιν ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας συνεπισχύειν καὶ κοινωνεῖν ἔντε ταῖς προσευχαῖς, καὶ τῇ μεταλήψει τῆς εὐχαριστίας, ἵνα εὐτονώτερον ἀγωνισάμενοι, καταξιωθῶσι καὶ αὐτοὶ τοῦ βραβείου τῆς ἄνω κλήσεως.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (β)

Τοῖς ὡς ἐξ ὕπνου (2), παραπηδῶσιν εἰς τὸν ἀγῶνα ὠδίνοντα, καὶ ὐ μόνον εἰς ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἐπισπασαμένοις πειρασμὸν, καὶ αὐτοῖς κοινωνητέον, ἐπείγε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ ἠγωνισαντο, καὶ τοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ μὴ προσέχοντες « διδάσκοντος προ- « σεύχεσθαι ἵνα μὴ εἰσιλθωμεν εἰς πειρασμόν.

ΚΑ-

(α) Ἐφεσ'. ς'. 9. (β) Ματθ. κς'. 41. ς' 13.

(1) Τοῖς παραδεδομένοις παρ' ἄλλων εἰς τοὺς τυράννους, καὶ διὰ φόβον ἴσως ἀρνησαμένοις, εἶτα παρρησιασθεῖσι πάλιν εἰς τοὺς τυράννους, ὡς Χρισιανοῖς, καὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ὁμολογίαν ὑποφέρουσι βασανους, τοῖς τοιούτοις λέγω, δεῖν συμβουλεύειν, ἔτι ὡς τοῖς ἀγῶσιν ὄσι, καὶ τῆς θείας κοινωνίας ἀξιοῦν, ἵνα εὐτονώτερον ἀγωνίσωνται, καὶ καταξιωθῶσι τοῦ βραβείου κξ'.

(2) Καθὼς οἱ ἐξ ὕπνου ἐγειρόμενοι, εἰ γε εὐθέως ἐπιχειρήσωσι ποιῆσαι, οὐκ ὀρθὸν ποιοῦσιν, ἐσκοτισμένοι ὄντες ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕπνου. οὕτω καὶ ὅτε τὸ τοιοῦτον κήρυγμα οὐκ ἐπαινετῶς ἐτολμήσαντο εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου, καὶ διότι αὐτόκλητοι ἐπήδησαν, καὶ ὅτι ὡς χαιρῶν ἐπήδησαν, ὡς ᾧ οὐκ ἦν φανερὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλ' ὢν ἔτι, ἦν τοῦτον, καὶ ἑαυτοῖς ἐπεσπάσαντο πειρασμὸν, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ἐκίνησαν τοὺς πλουτοῦντας, τῷ ἀτάκτῳ

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

(1) Κληρικὸς δὲ αὐτομολήσαντας, ἢ ἐκπεπτωκότας, ἢ ἀναταλαίσαντας, ἐπειδὴ κατέλιπον μὲν τὸ τῦ Κυρίυ ποίμνιον, ἐμωμήσαντο (2) δὲ ἑαυτὲς, καθαιρείσθω (3). ἢ γὰρ ὁ Ἀπόστολος ἐπι „ θυμίαν εἶχεν „ εἰς τὸ ἀναλῦσαι, ἢ σὺν Χριστῷ εἶναι. ἀλλ' ἔλε„ γε, τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (β)

Καί τοι εἰσί τινες παραπηδήσαντες ἐν ἀκμῇ διωγμῦ, πολλῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενοι, διὰ δὲ τὰς βασάνυς ἠττηθέντες, ἢ διὰ τῦτο μεταγνόντες, ἢ ἀποδυρόμενοι, κατὰ πίστιν τε ὑπεξιόντες (4), ἄξιον μέντοιγε ἐστὶν ἐπινεῦσαι τῦτοις Εὐχάς τε γίνεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, (ἐάν τις γὰρ ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέ„ ρα. Ἰησῦν Χριστὸν δίκαιον, ἢ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν ὑπὲρ τῶν ἁ„ μαρτιῶν ἡμῶν), συμπάσχειν τε ἢ ἀλγεῖν τοῖς ὀδυρομένοις ὑπὲρ τῶν

(α) Ἀπος. ξϛ'. τῆς ἁ. ιά. Ἀγκυρ. ἁ. ϛ'. γ'. Πέτρυ. ιδ'. Ἀθαναϛ. Ἐπιστολῇ πρὸς Ῥοφιανὸν Θεοφ'. ϛ'. Φιλιπ. ἁ. 23. 24.
(β) Λ'. Ἰωάννυ ϛ'. 1. 2.

κτῳ αὐτῶν κινήματι. ἀλλὰ καί τοι ἁπλῶς, καὶ ἀτάκτως δηλαδὴ ἠγωνίσαντο· ἐπεὶ μέντοι οὐκ Χριστὸν ἠγωνίσαντο, κοινωνητέοι ἐκχωρεῖνται εἶναι τοῖς πιστοῖς, μὴ ποινηλατούμενοι δηλαδή. (1) Ἐν τῷ ἀνωτέρ. Κανόνι συγχωρήσας τὰς λαϊκὰς τὰς αὐτομολήσαντας εἰς τὰς ἀγῶνας, ἢ ἐκπεπτωκότας μὴ διὰ τὰς βασάνυς, ἀναπαλαίσαντας δὲ πάλιν. ἐπὶ τῷ παρόντος καθαιρεῖ τὰς Κληρικὰς τοιῦτόν τι πραξάντας.

(2) Ἐμωμήσαντο ἑαυτὰς, μὴ ἀντισχόντες, ἀλλ' ὑπωδόντες τοῖς τυράννοις. (3) Διὸ, τί τοῖα ἄτοπα ἐπείησαν οἱ τοιῦτοι, ἓν μὲν ὅτι αὐτόκλητοι ὑπεισῆλθον εἰς τὸν ἀγῶνα, κεκωλυμένον ὂν τῦτο, ἢ ὑπὸ τῦ ἁγίυ Γρηγορ' τῦ Θεολόγ· ἢ πρὸ τύτυ, παρ' αὐτῦ τῦ Σωτῆρος (Ματθ'. 1. 23. ἢ, ιϛ'. 15. Ἰωάν. ιά. 54). β' ὅτι τὸ ἑαυτῶν ποίμνιον κατέλιπον ὁπότε, διωγμῦ ὄντος, ἠδύναντο ταῖς ἑαυτῶν διδασκαλίαις, τύπες εἶναι ἐκείνυ ἢ σημειωμάτος· ἢ γ'. ὅτι ἐκπεπτώκασι, ἀρνησάμενοι δηλ. διὰ τὸ μὴ ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνυς. (4) Ἀλλ' ἂν ἀποθανόντες τῇ ὀρθοδοξίᾳ πίστει, ἢ κρυφίως ὑποχωρήσαντες ἀπὸ τῶν ἀτίσεων, εἰς τὸ τὰ τῆς εὐσεβῦς πίστεως ἐλευθέρως ὠφελεῖν, (τῦτων γὰρ θάτερον εἶχον αἱνίττεσθαι ὁ ἄ-

τῶν ἡττηθέντων συγγνώμων.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (α)

Τοὺς δόντας ἀργύρια, ὥστε ἀνενοχλήτους αὐτοὺς παντάπασι γενέσθαι ὑπὸ πάσης κακίας (1), ἀκαταιτιάτους εἶναι, ἢ περὶ τῶν συρόντων γάρ, ἀντὶ Παύλου, ἢ Σίλα ἐν Θεσσαλονίκῃ » λαβόντες φασὶ τὸ » ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, ἀπέλυσαν αὐτούς.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (β)

Οἱ ἐάσαντες πάντα (2), ἢ ἀναχωρήσαντες, ἐκ ἐγκληθήσονται, εἴγε ἄλλοι δι' αὐτοὺς κατεσχέθησαν. ὅτε γὰρ ὁ Παῦλος, ἐπεὶ συνήρπασαν δι' αὐτὸν Γάϊον, ἢ Ἀρίσαρχον. ὅτε ὁ Πέτρος, ἐφ' ὅτῳ ἀπήχθησαν δι' αὐτὸν οἱ Φύλακες. ὅτε ὁ Χρισὸς, διότι ἀνῃρέθησαν δι' αὐτὸν τὰ βρέφη. ὅτε ὁ Πρόδρομος, καθότι ἐφονεύθη δι' αὐτὸν ὁ Πατὴρ αὐτοῦ Ζαχαρίας (3), αἰτιῶνται.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (γ)

Οἷς δὲ οἱ εἰδωλολάτραι βίαν πολλὴν ἢ ἀνάγκην ἐπήγαγον, τῇ μὲν κανόν

(α) Πράξ. Ἀπος'. ιζ'. 9. (β) Πράξ. ιβ'. 29. ἢ ιϛ'. 19. Ματθ. ϛ. 16 ἢ. κγ'. 35. (γ) α. πρὸς Τιμοθ. ε'. 11. 12.

ὁ ἅγιος ἀλλὰ τοῦ ὑπεξιέναι κατὰ πίστιν). τοῖς δὲ ὅτως ὑπεξιοῦσι, δίκαιόν ἐσιν ἐπινεῦσαι. εἶτ' ἂν συγκατατεθῆναι, ἢ δεήσεις ποιεῖν ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἢ σὺν τοῖς συνοικέτιν αὐτῶν. ἀλγοῦσι ἢ πάσχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἠτιμωθέντων, ἢ ἡμᾶς ἀλγεῖν, ἢ συμπάσχειν. (1) Ὥστε μήτε ἀρνήσασθαι δηλαδὴ μήτε ὅλως ξασανισθῆναι, ὡ τῷ διωγμῷ.

(2) Δηλονότι περὶ τῶν καταλιπόντων τὰς ἑαυτῶν περιουσίας ὡ τῷ διωγμῷ ἢ φυγόντων φησί.

(3) Ὁ μέγας Βασίλειος ὡ τῶν εἰς τὴν Χρισοῦ γώνησιν λόγῳ φησὶν ὅτι, » λόγος τίς ἐσι, ἢ ἔτος ἐκ παραδόσεως εἰς ἡμᾶς ἀφιγμένος, ὅτι ὁ Ζαχαρί» ας ὡ τῶν παιδίων χώρα, τὴν Μαριὰμ καταλάξας, μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου » κύησιν, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατεφονεύθη μεταξὺ τοῦ Ναοῦ, ἢ τοῦ θυσιασηρίου, ἐγκληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὡς ἀλλὰ τούτου κατασκευάζων τὸ παράδοξον » ἐκεῖνο ἢ πολυθρύλητον σημεῖον, παρθένον γενήσασαν, ἢ τὴν παρθε» νίαν μὴ διαφθείρασαν. ἀλλ' ὡδήγηται ἢ τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀληθεύειν, ὡς ἢ τὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ἢ ὡ μὴ τοῖς κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐγκλη-

μα

χάνον τιθέντες ἐκείνων τοῖς σώμασι (1), τῇ δὲ προσάγοντες τὰς χεῖρας ἀκόντων καῆναι τῷ ἀνιέρῳ θύματι. ὅτοι ἐν τοῖς ὁμολογηταῖς ταχθήσονται, κατὰ τὸν Γιμόθεον (2). ἐπεὶ ὁ συγκατέθεντο τῇ σφῶν βδελυρίᾳ. ΚΑΝΩΝ ΙΕ΄. (α)

Γὰς τετράδας, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συμβούλιον ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ τοῦ Κυρίου, ἢ τὰς Παρασκευὰς, διὰ τὸ πεπονθέναι αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, κατὰ παράδοσιν εὐλόγως νηστεύομεν (3). τὰς δὲ Κυριακὰς, χαρμοσύνως ἄγομεν, διὰ τὴν Ἀνάστασιν. ἐν αἷς οὔτε μὴν γονυκλιτοῦμεν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΩΔΕΚΑ.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου.

Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ θαυματουργὸς γέγονεν ἐπὶ Αὐριλιανοῦ Βασιλέως, κατὰ τὸ, σοέ. ἔτος (4). Αὐτός ἐστι ᾧ ὁ διδαχθεὶς καθ' ὕπνον τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας Τριάδος παρὰ τῆς Θεοτόκου, ᾧ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. ὃς ᾧ ἐρωτηθεὶς

(α) Ἀποστόλων ξθ΄.

μα μόνον φόνου ὑποσχεῖν, μὴ φονευθῆναι δέ, ὡ δὲ τῇ τοῦ Προδρόμου φυγῇ, ἀγαγεῖν εἰς ἔκβασιν τὴν καταδίκην τοῦ ἐγκλήματος.

(1) Σιδηροδεσμεῦντες αὐτὰ εἰς τὸ ἀνοιχθῆναι ἴσως ᾧ δέξασθαι τὰ εἰδωλόθυτα. (2) Ὁ Ἀπόστολος ἐστὶν ἔτος, ᾧ ὅρα τὰ ὡ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ τοῦ Παύλου. (3) Ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὡ τῇ διδασκαλίᾳ τῇ πρὸς πάντας. (τόμῳ ς΄. σελ. 700. Β.) ἡ τῆς Τετράδος ᾧ παρασκευῆς, φησὶν ἕως ὥρας ὠνάτης νηστεία, τεταγμένη ἐστίν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος Κύπρου βιβλίου γ΄. κατὰ αἱρέσεων, ὡ ἄρτῳ, ᾧ ἅλατι, ᾧ ὕδατι ταύτην ὁρίζει. ὅρα ᾧ τὰς ὡ τῷ ξθ΄. Ἀποστόλων, ᾧ ν΄. Λαοδικείας σημειώσεις, ᾧ Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως ὡ τῷ τυπικῷ σελίδι. 235. ᾧ Ἰωάννου Κίτρους Ἀποκρίσεως. ιε΄. πρὸς Καβάσιλαν. ᾧ τὸ τέλος τῆς σημειώσεως, τοῦ ι΄. τοῦ Τιμοθέου. (4) Ὅρα τὸν Συναξαριστὴν, Νοεμβρίου ιζ΄.

θεὶς πρὸς τὸν Πάπα, τοὺς Κανόνας τούτους ἐξέδοτο ἐν ἐδέᾳ Ἐπιστολῆς.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

1. (1). Οὐ βαρεῖ (2) ἡμᾶς τὰ βρώματα, εἰ ἔφαγον ταῦτα οἱ αἰχμάλωτοι, ἅπερ παρετίθεσαν αὐτοῖς οἱ κρατοῦντες αὐτῶν βάρβαροι. μάλιστα ἐπειδὴ ᾄδεται τοὺς τοιούτους βαρβάρους εἰδώλοις μὴ τεθυκέναι (3). „ ἀλλ' ὃ δὲ τὸ εἰσπορευόμενον κοινοῖ τὸν ἄνθρω-„ πον, κατὰ τὸ γραφικόν.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

1. Τῇ ὑπὸ βαρβάρων ἐξυβρισθείσῃ αἰχμαλώτῳ, εἰ μὲν προσωφρόνει, οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα θανάτου (4), ὥσπερ οὐδὲ τῇ ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Νεάνιδι. εἰ δὲ μὴ πρότερον κατέγνωστο ἐκείνης ὁ βίος, οὐ δεῖ

(α) Πέτρου ιδ'. Μαρκου ζ'. 15. 18. 19. 20.
(β) Βασιλ'. μθ'. Νηστηφ'. κ'. Δευτερον. κδ'. 25. 26. 27.

(1) Τὸν α'. τούτων Κανόνα, ἢ τὸν δ', τῶν ἁγίων ὁ Βαλσαμὼν εἰς ἕνα περικλείει. ἢ ἐκ τούτου ὡς ἐγὼ ἀριθμῶ δύο ἢ δέκα, αὐτὸς ἑνδεκα ψηφίζει. ἀμέλει εἰ θέλοι τις εὑρεῖν αὐτοὺς ὡ αὐτῷ τῷ Βαλσαμῶνι, ἢ ὡ τοῖς παυδέκταις, ἴδοι σημειοῦ αὐτοὺς κατ' ἐκείνους ἢ ἀπὸ τῶν ἀραβικῶν ἀριθμῶν ἐξωθεν. (2) Τὸ φαγεῖν τοὺς αἰχμαλώτους βρώματα, ἅπερ παρετίθεν αὐτοῖς οἱ βάρβαροι „ (μάλιστα ἐπειδὴ ᾄδεται κξ'. τῶν Κανόνες). ἤκουσα δίδωσιν ἡμῖν ἐάσας λογίζεσθαι ἁμαρτίας, ἢ ἐάσας ἁμαρτίαν τὸ τοιοῦτον. (3) Καὶ ἐκεμνῶς ὅτε εἰδωλόθυτα ἦσαν, καὶ οἱ ἴσως ἄλλως κεχρανσμένα ἢ ἀκάθαρτα. Διὰ τί δὲ ὁ θεῖος Πέτρος ὡ τῷ ιδ'. αὐτῶ Κανόνι ἢ ὁμολογητὰς τοὺς τοιούτους καλεῖ, ὅτις δὲ ὁ ἅγιος ἐκεῖ; ἢ ὅτι ἐκεῖνοι ἐκ ἰδίαις χερσὶν, ὡς ἔοικε, ἐγείσαντες, ἀλλὰ σιδηρεσμηθέντες.

(4) Οὐ μὴν ἢ πάντη ἀνεγκλητος ἡ τοιαύτη τυγχάνει, ἢ δι' ἄλλας προηγησαμένας ἁμαρτίας φθαρεῖσα, ἢ ἀπὸ μελλήσας. διὸ ἢ αὐτὴ μετρίως ἐπιτιμητέα. ὅρα ἢ τὸν κ'. Νικηφόρου πανηλατοῦντα τὴν τοιαύτην, ἢ τὸν λδ'. τῶν Νηστευτῶν, δι' ἃ ἢ τοὶ χωρὶς τοῦ δοῦναι αἰτίαν ἐμέσαντα ὡ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὡ ἢ ἐκεινώσατε τῶν θείων μυστηρίων, ὁ ἅγιος κανονίζει, καθὼς ἢ τὴν ἀκκείωσ τὸ βρέφος ἀπιβαλοῦσαν (ὡ τῷ αὐτῷ. καὶ ἢ κδ'.). Καὶ παρὰ μὲν λαϊκῶ συζύγω, ἢ ὅτω βαίως ὑπὸ τῶν κρατούντων φθαρεῖσα. δεχθήσεται (κατὰ τὸ ς'. βῆμα τοῦ ιδ'. κεφ. τοῦ. λῆ. τίτλ. τοῦ ξ'. βιβλ. τοῦ πολιτικοῦ Νόμου.) παρὰ δὲ ἱερέως, ἤκουσα. ἀλλ' ἐὰν αὐτὴν δεχθῇ, παύσεται τοῦ ἱερατεύειν. καὶ τοι ἔοικεν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ ὁ συ-

δεῖ προχείρως κοινωνεῖν τῶν Εὐχῶν (1).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

2. Οἱ ἐν καιρῷ διωγμοῦ τὰ τῶν αἰχμαλωτισθέντων χρισιανῶν ἐναπομείναντα πράγματα διὰ πλεονεξίαν ἁρπάσαντες, ἀσεβεῖς εἰσι θεοσυγεῖς. ἵνα γὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ὀργὴ ἐφ' ὅλον τὸν Λαὸν, καὶ ἐπ' αὐτοὺς πρῶτον τοὺς προεξῶτας (2), (δεος γὰρ μὴ συναπολέσῃ ὁ ἀσεβὴς τὸν δικαιον, κατὰ τὴν Γραφὴν), ἐκκηρυχθήτωσαν. (3)

ΚΑΝΩΝ Δ'. (6)

3. Ὥσπερ τὸ ὑφαιρεθὲν παρὰ τοῦ ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἀχαρ, ἀνάθεμα (4) ἦν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ μόνος ἀπεθανεν (5) ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἀλλότριαν (6) τῷ καιρῷ τούτῳ κέρδος, ἀνάθεμα νενομί-

(α) Γενεσ. ιή. 23. Ἐφεσ'. ε. 3. 5. 6.
(6) Ἰησ. ζ'. 11. 24. κξ'.

ζει συναινοῦσι, σὺν τῷ Θεῷ. Βασιλ'. καὶ διὰ τὴν τοῦ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου Νεαρ. ναὶ μὴν καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τοῦ Γρηγορείου τὸν Καν'. βλέπε καὶ τὰς σημ. τοῦ θ'. Κανόνος Βασιλείου. (1) Συμπροσεύχεσθαι δηλονοτὴ ταῖς πίσαις γυναιξί. (2) Εἴτε Ἐκκλησιαστικοὶ εἰσιν οἱ τοιοῦτοι, εἴτε Λαϊκοὶ, ἤγουν καὶ τε Ἀρχιερεῖς, καὶ τε ἄρχοντες. (3) Ἀποκηρυχθήτωσαν τῆς Ἐκκλησίας. καὶ γὰρ ὁ Θεολόγ. Γρηγόρ. ὡς τῷ μ'. λόγῳ σελίδ. 661. Β. περὶ Βαπτίσματος, τοὺς βαπτισθέντας μὲν, μὴ ἐπιστρέφοντας δὲ τὸ δίκαιον, καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα καταδικάζει. „ Φησὶ γὰρ ὅτι διὰ κακῶν „ ὄντων (σοὶ τῷ βαπτισθῆναι) τὸ τε κτήσασθαι μὴ δικαίως, καὶ τὸ τὰ ἁλ„ θόντα κατέχεσθαι, τοῦ μὲν, ἄφεσιν ἔλαβες. τὸ δὲ, σημερον ἀδικεῖς. „ .... καὶ οὐκ ἀνῃρέθη τὸ ἁμάρτημα, μένον καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα. ὅρα καὶ τὸν β'. τίτλ. τοῦ ς'. βιβλίου τοῦ Κώδικος, καὶ τὸ μζ'. βιβλίου τῶν Διατάξεων (παρὰ Φωτίῳ, τίτλῳ. θ'. κεφ. κζ.). τοῦτο αὐτὸν τίτλον τοῦ αὐτοῦ ς'. βιβλίου καὶ τὸν Ἀρμενόπυλ. (βιβλίῳ ς'. τίτλ. ζ'.) ὅμοιον λέγοντα εἶναι. καὶ τὸ ἁρπάσαι τινὰ τὰ ἀλλότρια καὶ τὸ δέξασθαι τὰ ἁρπαγέντα, εἰ γνοίη αὐτὰ ἀλλότρια ὄντα. Καὶ ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος Φησίν, εἰ τὰ ἀλλότριον ἀποδοθῆναι δύναται, καὶ οὐκ ἀποδίδοται, μετάνοια οὐ γίνεται, ἀλλὰ προσποιεῖται. ὅρα δὲ καὶ τὸν ἑξῆς Κανόνα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Γρηγορ'. Νεοκαισαρείας. (4) Ἀφιέρωμα εἰς Θεὸν, (Ἰησοῦς Ναυῆς 6.) (5) Ἀλλὰ μετὰ πάντων τῶν συν αὐτῷ. (6) Ἀλλότρια λέγει τὰ τῶν ἀδελφῶν Χρισιανῶν πράγματα, ἃ ὡ τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου ὑπὸ τῶν ὁ

νυμίσωμ προσήκει. κἀκεῖνος γὰρ, ἡμῖν αὐτοὶ νῦν, ἐκ προνομῆς ἔλαβον. κἀκεῖνος μὲν, τὰ τῶν πολεμίων. οἱ δὲ νῦν, τὰ τῶν ἀδελφῶν, κερδαίνοντες ἐλεύθριον κέρδος.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (α)

4. Εἰ ἐν τῇ Παλαιᾷ εἰς καιρὸν Εἰρήνης, ἢ τρυφῶν τῶ ἀδελφῶ, ἢ ἐχθρῶ, ὅ, τι ἂν ἀπόληται, ἐκ ἔξεσι τῷ εὑρόντι κερδᾶναι, πολλῷ μᾶλλον ἤδη ἢ ἐν πολεμίῳ καιρῷ, ἢ ἐν δυσυχίᾳ, ἐκ ἐφειται τοῦτο. ΚΑΝΩΝ ς'.

5. Οἱ τὰ αὐτῶν ἀπολέσαντες ὑπὸ Βοράδων ἢ Γότθων, μὴ τὸ αὐτὸ τοῖς ἀλλοτρίοις ποιείτωσαν, διὰ τοῦτο εὑρόντες κατέχειν (1) ἢ τοῖς ἄλλοις Βοράδοι ἢ Γότθοι γινόμενοι, ἡ μὴν, δεον ἐκκηρυχθῆναι τῶν Εὐχῶν. ΚΑΝΩΝ Ζ'.

6. Τὸ διαφυγόντας τινὰς (2) αἰχμαλώτους, κατέχεσθαι αὖθις βίᾳ (3), ἔργον ἀπίστων ἢ ἀσεβῶν, ἢ σκηπτῶν ἄξιον.

ΚΑΝΩΝ Η'.

7. Ὅσοι αἰχμαλωτισθέντες Βαρβάροις, ἢ αὐτοὶ ἐξεβαρβαρώθησαν, ὡς ἢ Φονεύειν τοὺς ὁμοφύλους, ὁδούς τε, ἢ οἰκίας ὑποδεικνύναι ἀγνοοῦσι τοῖς βαρβάροις, μετανοοῦντας, ἢ τῆς ἀκροάσεως (4) ἀπείργειν δεῖ, μέχρις ἂν Συνοδικῶς (5) κριθῇ τι περὶ αὐτῶν.

ΚΑ-

(α) Δευτερον. κδ'. 1. 2. 3. Ἐξοδ. κγ'. 4. 5.

τῶν ὁμοπίστων ἐκερδαίνοντο. ἐδόκει ἦτ[ον] ὄντα ἢ αὐτὰ οἷον τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένα, ὅθεν καὶ τοι καλά τε τοῦτο, ἢ κατὰ τὸ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐκεῖνα[ς] ἢ ταῦτα ὁμοιοῦσθαι, ταῦτα ὅμως οἷς ἀδελφῶν, ταχύτερον ἐπάγοντι τὸ κρίμα. (1) Ἐπειδὴ οἱ βάρβαροι ἐδήμευσαν ὡ τῷ πολέμῳ τὰ τῶν Χριστιανῶν, αὐτοὶ ὄντες οἱ Χριστιανοὶ, ὥθα αὐτοῖς παρῆκει, ἐδήμευον τὰ τῶν σφῶν ἀδελφῶν, οἰόμενοι ταῦτα πράττοντες μὴ σφάλλεσθαι. Ἁμάρτοι ἦτο ἢ ἐκείνοις παρεικάζονται τοῖς βαρβάροις. (2) Χριστιανὸς δηλονότι. (3) Ὑπὸ ὁμοπίστων δηλονότι Χριστιανῶν. (4) Προσκλαίειν δὲ τῇ θύρᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἔξωθεν, ὅς ἐστι α'. τόπος τῆς μετανοίας. τὸ γὰρ ἀκροᾶσθαι, β'. ὅπερ ἐστὶ, ταπεινότερος. (5) Ἡ ὡ Ἀγκύρα ὕστερον Σύνοδος ὥρισατο περὶ τῶν τοιούτων ὡ τῷ θ'. αὐτῆς Κανόνι, ἢ ἴσα ἐκεῖσε.

ΚΑΝΩΝ Θ'.

8. Οἱ δ' ἀλλοτρίοις οἴκοις ἐπελθόντες (1), εἰ μὲν ἑκόντες ἐγνωσιμάχησαν, ἢ ἀποδῶσιν (2), ὑποπιπτέτωσαν. εἰ δὲ ἑλεγθέντες, ἢ τῆς ἀκροάσεως ἀπαξιώσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Ι'.

9. Οἱ εὑρόντες τι ὑπὸ τῶν βαρβάρων καταλειφθὲν (3), ἐὰν ἐλεγθῶσιν, ὑποπιπτέτωσαν, ἐὰν δὲ ἐξείπωσι, ἢ ἀποδῶσι, συνευχέσθωσαν (4).

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

10. Τοὺς τὴν ἐντολὴν πληροῦντας, ἐκτὸς αἰσχροκερδείας πάσης πληροῦν δεῖ, μὴ ἀπαιτοῦντας εὐρητρα (5).

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'.

11. (6) Η πρόσκλαυσις, ἔξω τῆς πύλης τοῦ εὐκτηρίου ἐστίν, ἔνθα ἑστῶτα τὸν ἁμαρτάνοντα, χρὴ τῶν εἰσιόντων δεῖσθαι πιστῶν ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι. ἡ ἀκρόασις, ἔνδοθι τῆς πύλης, ἐν τῷ Νάρθηκι, ἔνθα ἑστάναι χρὴ τὸν ἡμαρτηκότα, ἕως τῶν κατηχουμένων, ἢ ἐντεῦθεν

---

(1) Ἐν τῇ τῶν βαρβάρων πάντως καταδρομῇ.

(2) Τὰ, ἅπερ δηλαδὴ ἔλαβον.

(3) Πράγματα τῶν Χριστιανῶν λεηλατήσαντες οἱ βάρβαροι, ἔστιν ἃ, διὰ τὸ εὐτελὲς αὐτῶν, κατέλιπον ἢ ἐλάμβανον τιμιώτερα. περὶ τοιούτων τοίνυν φησὶν ὁ Κανὼν, καταλειφθέντων. (4) Τὸ δὲ μόνης μὲν εὐχῆς, μὴ μέντοι ἢ θείας μεταλήψεως ἀξιῶσαι τοὺς τοιούτους τὸν ἅγιον, ἕως ἂν δείξωσί τινα μετάνοιαν, τηροῦντος τὴν ἀκρίβειαν ἂν εἴη, ἢ συμφωνοῦντος τῷ ἑ. θέματι τοῦ, μγ'. κεφαλ'. τοῦ ιβ'. τίτλου τοῦ ξ'. βιβλίου, ὡ οἷς καταδικάζεται ὡς κλέπτης ὁ ἀλλότριον εὑρὼν ἐρριμμένον, ἢ δι' ἑαυτὸν τοῦτο λαμβάνων. καίτοι μὴ ἁπλῶς τινος ὑπάρχει.

(5) Παρ' ἐκείνων δηλαδὴ, οἳ ἦσαν κύριοι τῶν πραγμάτων, ἅτινα ὡ τοιαύτη ἐξερήτησαν περιστάσει καταδρομῆς. (6) Τοῦτον τὸν Κανόνα, ἔνιοι μὲν οὐ βούλονται αὐτὸ τοῦτο ἦγον Κανόνα εἶναι τοῦ ἁγίου (ὧν τῆς μοίρας ὑπάρχει ἢ ὁ Βαλσαμ.). ἔνι δὲ οὐ ἁδαμῶς. (οἷοι εἰσὶν ὁ Ζωναρ ἢ Βλάσιος) οὐδὲ γὰρ ἑρμηνεύουσιν αὐτὸν ὡς τοὺς ἄλλους Κανόνας, ὅτε μὴ ἑρμηνεύουσιν αὐτοῦ ὅλως ὡς ὤφελον τοῦτο ποιῆσαι ὡ οἷς διαλαμβάνουσι περὶ τῶν τόπων τῆς μετανοίας. ὁ μὲν ὡ τῷ. ιά. τῆς ά. ὁ δὲ Βλάσιος. εἰς τὸ μ. σοιχ'. κεφ. ε'. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἕπεσθαι τοῖς ά. μᾶλλον, ἢ τοῖς

τεῦθεν ἐξέρχεσθαι. ἀκόων γάρ φησι (1) τῶν Γραφῶν, ἢ τῆς διδασκαλίας ἐκβαλέσθω, ἢ μὴ ἀξιούσθω προσευχῆς: ἡ δὲ ὑπόπτωσις, ἵνα ἔσωθεν τῆς πύλης τὸ Ναὸ ἱσαμένος, μετὰ τῶν κατηχουμένων ἐξέρχηται. ἡ δὲ σύσασις, ἵνα συνίσαται τοῖς πιστοῖς, ἢ μὴ ἐξέρχηται μετὰ τῶν κατηχουμένων. τελευταία, ἡ μεθέξις τῶν Ἁγιασμάτων.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΜΜΟΥΝ ἐπιστολῆς. Καὶ τῆς πρὸς τὸν Ρεφιανὸν, Κανόνες δύω, μεσολαβοῦντος ἐν τούτοις καὶ ἄλλου Κανόνος ἐκ τῆς λθ'. ἑορτασικῆς αὐτοῦ Ἐπιστολῆς. ἀπαριθμοῦντος τὰ Βιβλία τῆς Θείας Γραφῆς.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου.

Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ μέγας τῷ, τκς'. Ἐπισκοπεῖ τῆς ἰδίας Πατρίδος. ὁ Κωνσταντῖνος ἐξορίζει αὐτὸν εἰς Τριβερὶν τῆς Γαλλίας, ὡς ἀπειλήσαντα δῆθεν ἀποστρέφειν τὸν σῖτον τὸν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, τῇ τοῦ Κωνσταντίνου χορηγουμένον. (οὕτω γὰρ διέβαλον αὐτὸν τῷ βασιλεῖ οἱ Ἀρειανοί). ἐπεβίωσε μέχρι τοῦ, τοά. ἢ, τογ'. παυμάνας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη μς'. μετὰ κινδύνων ἀπείρων, καὶ ἐξοριῶν.

ΚΑ-

τεῖς β'. ὅρα δὲ περὶ ἐκείνων τῶν τόπων καὶ τὴν α'. σημ'. ὡ αὐτῷ τῷ τῆς πρώτης, ἰδὲ Καν'. (1) Ἴσως ἡ λθ'. τοῦ β'. βιβλίου τῶν Ἀποστόλων διαταγή ἐστιν αὕτη, ἡ Φάσκουσα „ τοὺς λόγους ἀκούοντες ..... μὴ κοινωνεῖν „ τοσαύτην τῇ τροσευχῇ, ἀλλ' ἐξερχέσθωσαν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ „ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ἡ φυσικὴ ἀβουλήτως ἔκχρισις (1) (εἴτ' οὖν τὸ ἐκ τῶν σπερματικῶν πόρων περίττωμα), οὐκ ἔστιν ἀκάθαρτος, οὔτε ἁμαρτωδὴς, οὐ ἑπομένως, εἰ μὴ ἂν ἀτιμώρητος.

ΚΑ-

(α) Διονυσίου δ'. Τιμοθ'. ιϛ'. ὅρα καὶ Βασίλ. ὅρων κατὰ Πλάτ. ἐρωτ'. τθ'. σελ. 525. Βλέπε καὶ Ἀποστόλων Διαταγαὶ 6. κϛ'. ὅρα καὶ Νηστευτοῦ περὶ τοῦ σπέρματ. Κανον. ϛ'. σημ'.

(1) Παντὶ ζῴῳ ἡ Φύσις πόρους παρέσχετο τῇ σαρκὶ, ὥστε δι' ἐκείνων ἑκάστου μέλους τὰ περιττώματα ἐκκεκρίσθαι. οἷα αἱ τρίχες, αἱ κόρυζαι, οἱ ἰδρῶτες, καὶ τὰ ἐκ τῆς γαστρὸς ἀλαχωρήματα. οἷον δηλονότι καὶ τὸ σπέρμα (ὃ καὶ ὁ Βαρῖνος, καθὼς καὶ ὁ Ἅγιος, περίττωμα ὀνομάζει. καὶν ὁ Βρυεννιος ὡ τόμ. Β'. σελ. 193. αὐτό τε καὶ τὸ δάκρυον οὐκ ἐθέλει περίττωμα εἶναι), ἁπλᾶ μὴ ἐκκινούμενα, βλάπτει τὸ ζῷον. ὅθεν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ἐκκωμένου τούτου τοῦ σπέρματος, ἀδεμία προσρίζεται αἰτίασις, ἐκτὸς εἰ μὴ γένηται τις τούτου κένωσις μετ' ἐμπαθοῦς λαθέσεως, ἢ τις πάντως καὶ ἁμαρτώδης. γίνεται δὲ καὶ ἐκ πολυφαγίας, καὶ ἐκ παρουσίας, καὶ ἐξ ὁράσεως ἐμπαθοῦς εὐειδῶν προσώπων. (ὃν τρόπον ἐπ' ὠϊῶν καὶ ἐχεγγυρότων συμβαίνειν ἐμάθομεν. ὅρα καὶ τοῦ Νηστευτοῦ Κανόνα, ϛ'. καὶ τὴν σημείωσιν αὐτοῦ) καὶ ἐκ φαντασίας τῶν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ αἰσχρολογίας, καὶ ἀπὸ ὑπερηφανίας ἐπάρσεώς τε καὶ καταφρονήσεως τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κατακρίσεως, καὶ πολυϋπνίας, καὶ ἑπομένως, ἐκ πολλῆς καὶ μεγάλης τοῦ σώματος χαυνώσεως, εἴτ' οὖν ἀμελείας. ἀπὸ πολλοῦ καμάτου, ἀπὸ ἐκτεταμένης νηστείας, ἀπὸ ἀσθενείας, καὶ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου παρελεύσεως, ἐξ ὅτου τὸ περίττωμα τοῦτο οὐκ ἐξεκενώθη. τελευταίων δὲ, καὶ ἀπὸ δαιμονίου φθόνου. οἵτινες ἔσχατοι πάντε τρόποι, ἀνεπιτίμητοί εἰσιν. ὅρα ὠϊοις τούτων τῶν τρόπων συμβάλοντα καὶ τὸν θεῖον Ἰωάν. τῆς Κλίμακος (σελίδι 226. 227. εἰς τὸν περὶ ἀγνείας λόγον καὶ σωφροσύνης, καὶ τὸν ἅγιον Γρηγόριον Συναΐτην ὡ τὴ Φιλοκαλίᾳ σελ 906. 907) ὁ δὲ Ζωναρ. (Νομικὸν Γραικορωμ. σελίδι 359.) θέλει μηδεμίαν εἶναι αἰτίασιν τῇ ἀφαντάστῳ ῥεύσει ὅτε τῇ πεφαντασμένῃ μὲν, ἐμπαθείας δὲ γινομένῃ χωρὶς καὶ ἧς ἐπιθυμία οὐ προηγήσατο (μὴ μολυνθέντος πρότερον τοῦ λογισμοῦ ἐκ συγκαταθέσεως) ἢ καὶ ἴσως καὶ προηγήσατο (ἐπιθυμία δηλ.), ἀλλ' ἀπεβλήθη, ἢ μὴ προσδεχθεῖσα ἕλκος, ἢ καὶν προσεδέχθη, μὴ προσμείνασα, τοῦ ἀγαθοῦ νικήσαντος λογισμοῦ. ὥστε μηδὲ τὴν κατὰ διάνοιαν ἁμαρτίαν ἐκτελεσθῆναι. (ἥτις ἴσως ἐστὶν ἡ συγκατάθεσις). ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου γνωματεύει (αὐτόθ. σελ. 361.), εἰς ἐμπαθὴς προϋπέκειτο λογι-

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Περὶ τῶν κεκανονισμένων Ἱερῶν βιβλίων (1).

ΚΑΝΩΝ Γ'.

Τοῖς μὲν καταπεπτωκόσιν, εἰ μὲν μὴ προΐσαντο τῆς ἀσεβείας τόπος χλήρου ἤκιστα δοθείτω (2). εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης παρεσύρησαν, μᾶλλον δὲ οἰκονομικῶς τῇ βίᾳ συνέδραμον, ἵνα μή τινες ἀσεβέστατοι καταστάντες (3), διαφθείρωσι τὰς Ἐκκλησίας (ὥσπερ ἤδη ὁ Ἀρειὸν συνέδρα-

(α) Ἀπὸ τ. πέ. Λαοδ. ξ'. Καρθ. λϛ'.

γισμὸς. ἢ περισέμνυε, ἢ ἠδύνθη αὐτοῖς ἡ τύτυ σλαλογὴ, ὡς τὴν κατὰ διάνοιαν ἁμαρτίαν ἤδη σιςῆναι, ἢ νυκτερινὴ δὲ Φανλασία ἐπηκολύθησε, ἢ ῥῦσις δὲ γονῆς ἐπιγέγονε, τύτυς ἢ ὑπὸ αἰτίασιν εἶναι, ἢ ὑπὸ ἐπιτίμησιν, σλὰ τὸν τῦ λογισμῦ μολυσμόν. κᾶν γὰρ μήτε Φανταστία νυκτερινὴ αὐτοῖς ἐπιγώνται, μήτε ῥῦσις γονῆς, ὑθὺ ἤτοι μεμόλυνται. ἔςι δ' ὅτε, ἢ λογισμῦ μὴ προϋπαρξάντος ἐμπαθῦς, μήτε μὴν τῆς κατὰ σλάνειαν τελεσθείσης ἁμαρτίας, ἐπειδὴ ἐξ ἀκρασίας τῆς περὶ βρῶσιν, ἢ πόσιν, ἢ τὴν γαςέρα ἐβάρυνε, ἢ τὸν ὕπν συνεβόλωσε, ἢ ὕπνον ἀδελφὸν ὑπνώττων θανάτῳ Φαντασία περιπέπτωκε, ἢ σπέρμα ἐξέχρινεν. ὐκ ἀνέγκλητος ὁ τοιῦτος. ὅτε δὲ δυσχερὲς ἔσι τῷ ἐνειρώξαντι σλακρῖναι ἀκριβῶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὑπέςη τὴν ῥεῦσιν, εἴτε θηλαδὴ ἐπιτιμητέος, εἴτε μὴ, ἀπεχέσθω τῆς θείας μεταλήψεως κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ μέγας Βασίλ. καίτοι Φυσικὴν τὴν ἔκκρισιν ταύτην εἶκε νομίζειν, ἀλλ' ὧν χρείττονας τῆς Φύσεως ἔδειξεν ὁ Ἀπόσολος γενέσθαι Φησὶ τὰς μέλλοντας προσέρχεσθαι τοῖς θείοις μυςηρίοις (κατὰ πλάτ. ἐρωτησ. ὀρθ. 309. σελ. 525.), ὅθεν ἢ κατιὼν λέγει, „ Τὸ ὡ ἀκαθαρσία ὄντα ἐγγίζειν τοῖς „ ἁγίοις, ἢ ἐκ τῆς παλαιᾶς Φοβερὸν τὸ κρίμα διδασκόμενα. εἰ δὲ πλέον „ τῦ Ἱερῦ ὠδὶ, Φοβερώτερον δηλονότι παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ἀπόσολος λέγων, „ ὁ ἐσθίων ἢ πίνων ἀναξίως κϛ'. Ἀκαθαρσίαν δὲ ἐνομάζει ὁ Ἅγιος, ὐ τὸ σπέρμα αὐτὸ, ἀλλὰ τὸν ἐμπαθῆ τρόπον τῆς ἐκκρίσεως. ὅρα ἢ ὡ τῷ κανῶ λαοδικ. σελ. 173. περὶ Διακόνου, ὅτι σλὴν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς, ὡ Φαντασία παραφανείσης, κωλύεται μετὰ ἡμέρας ἡ μετάληψις. βλέπε ἢ Εὐεργετινὸν, βϐλ'. ϛ'. σελ. 471.

(1) Ἄτλα ὡ τῷ κατὰ πλάτ. Κανόνι, ἔτ' ἂν ὡ τῇ προκειμένῃ ἑορταςικῇ αὐτῦ ἐπιςολῇ ἰδικῶς καταγράΦει. ὅρα δὲ, ἢ τὴν ἡμετέραν σημ. ὡ τε τῷ, πέ. τῶν Ἁπος'. ἢ. ξ'. Λαοδικείας.

(2) Ἀλλὰ δεχθήτωσαν ὡς λαϊκοὶ, Κληρικοὶ δηλαδὴ τελέντες πρὸ τύ.

(3) Ἐπίσκοποι ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

δραμεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ τοῦ Λαοῦ παραβάσει, ἵνα μὴ ὑποστρέψωσιν εἰς Αἴγυπτον), ἢ ὅτε τῆς ἀσεβείας προῖσαντο, οἱ ποιοῦτοι μενιτῶσαν εἰς χλῆρον. τοῖς δὲ ἀπατηθεῖσιν (1), ἢ βιασθεῖσι, συγγνώμη διδόσθω.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΥΟ

πρὸς τοῖς ἀννενήκοντα, ἐκ τῶν πρὸς τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχιον Ἐπίσκοπον Ἰκονίου Ἐπιστολῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἄλλους.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου.

Βασίλειος ὁ μέγας ἐγεννήθη περὶ τὸ. τκθ'. Πατρὶς δὲ αὐτοῦ, Καισαρεία ἡ ἐν τῇ κατὰ πόντον μοίρᾳ τῆς Καππαδοκίας, Μάζακα τὸ πάλαι καλουμένη (2). ἐν ἔτει τὸ. χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Καισαρείας, καὶ, ἡ. ἔτη ἐπεσκόπησε.

ΚΑΝΩΝ Α'.

Περὶ τῶν καθαρῶν (3), δεῖον τῷ ἔθει τῶν καθ' ἑκάστην χώραν ἕπεσθαι (4), διὰ τὸ διαφόρως ἐνεχθῆναι περὶ τοῦ βαπτίσματος αὐτῶν τοὺς τότε περὶ τούτων διαλαβόντας. ἐκεῖνο δὲ ἔκρινον οἱ Παλαιοὶ δέχεσθαι βάπτισμα, τὸ μηδὲν τῆς πίστεως παρεκβαῖνον. ὅθεν τὰς

(1) Λαϊκοῖς δηλονότι, συγγνώμη δίδοται, οἰκονομουμένοις κατὰ τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους.

(2) Νεοκαισάρειαν ὀνομάζει τὴν πατρίδα τοῦ ἁγίου ὁ Θεοτόκης ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἱερᾶς τῆς Γραφῆς, σελ. ια'. τόμ. α'. ἀλλ' ἴσως κρεῖττόν ἐστι Καισάρειαν ταύτην καλεῖν, καὶ μὴ Νεοκαισάρειαν, καὶ ὅρα Μελέτιον Γεωγραφέν.

(3) Οὗτοι εἰσὶν οἱ Ναυατιανοί, καὶ ὅρα τὴν τούτων αἵρεσιν ἐν τῷ. ἡ. τῆς α'. Συνόδου. (4) Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, ὅτι ἔνιοι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἀμφίβολοί εἰσι διὰ τὸ μὴ Συνοδικῶς διαγνωσμονηθῆναι τί τὸ πρακτέον περὶ τούτων, δεῖον ἀκολουθεῖν τῷ ἔθει τῶν καθ' ἑκά-

τὰς μὲν, αἱρέσεις (1) ὠνόμασαν. τὰ δὲ, σχίσματα (2). τὰς δὲ παρασυναγωγὰς (3). Καὶ Αἱρέσεις μὲν, τὰς περὶ αὐτῆς τῆς εἰς Θεὸν πίστεως διαφερομένας, οἷον οἱ Μανιχαῖοι, ἢ οἱ κατ' αὐτούς· σχίσματα δὲ, τὰς δι' αἰτίας τινὰς Ἐκκλησιαστικὰς, ἢ ζητήματα ἰάσιμα πρὸς ἀλλήλους διενεχθέντας, ὡς ἢ τὸ περὶ τῆς μετανοίας διαφόρως ἔχειν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας· παρασυναγωγὰς δὲ, τὰς συνάξεις τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων, ἢ Ἐπισκόπων, ἢ παρὰ τῶν ἀπαιδεύτων Λαῶν γινομένας. οἷον, εἴτις ἐν πτοήσματι ἐξετασθεὶς, ἐπεσχέθη τῆς λειτουργίας, ἢ μὴ ὑπέκυψε τοῖς Κανόσιν, ἀλλ' ἑαυτῷ ἐξεδίκησε τὴν προεδρίαν, ἢ τὴν λειτουργίαν, ἢ συναπῆλθον τούτῳ τινὲς, καταλιπόντες τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν· ἐδοξε τοίνυν τοῖς ἐξ ἀρχῆς (4), τὸ μὲν τῶν αἱρετικῶν, παντελῶς ἀθετῆσαι (5). τὸ δὲ ἀποσχισάντων, ὡς ἔτι ἐκ τῆς Ἐκκλησί-

---

ἑκάστην χώραν. (1) Γεώργιος ὁ Σχολάριος (ὡ τῶν κατὰ Σιμωνιακῶν) αἱρετικὸς ἐστί φησιν· ἕκαστος, ὃς ἂν ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ πλαγίως πλανᾶται περί τι τῶν ἄρθρων τῆς πίστεως· ἢ τὸ ϛ. βῆμα τοῦ ι. κεφαλ. τοῦ α. τίτλ. τοῦ α. βιβλίου τῶν Βασιλικ. αἱρετικὸς φησίν ἐστι, ἢ τοῖς τῶν αἱρετικῶν ὑπόκειται νόμοις, ὁ μικρὸν ἢ πολὺ ἐκκλίνας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Διαφέρουσι δὲ οἱ αἱρετικοὶ τῶν ἀπίστων, καθ' ὅτι οἱ μὲν αἱρετικοὶ, ὀρθῶς δοξάζουσιν ὀρθῶς τὰ τῶν Χριστιανῶν· οἱ δὲ ἄπιστοι, ἐδόλως τὴν ὠσαρκον εἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ ἢ παραδέχονται (Μελετ. Ἐκκλησιαστ. Ἱστορίας, σελίδι. 71.). (2) Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος ἐπιστολῇ. ρα. φάσκει ἐστὶ σχίσμα φησὶν· ἢ μὴ πρότερον αἱρέσιν ἀναπλάσῃ, ἵνα ὀρθῶς δόξῃ τῆς Ἐκκλησίας χωρισθῆναι. ἢ κεφ. ια. εἰς τὰ κατὰ Ματθαῖον ὁ αὐτὸς λέγει· τὸ σχίσμα κακῶς δόγματός, γίνεται αἵρεσις, ὅρα ἢ τὴν Κανονικὴν ἐπιστολὴν τῶν περὶ Κυπριανόν. (3) Δοσίθεος ὁ Ἱεροσολύμων (σελίδι. 968. τῆς δωδεκαβίβλου) ἢ ἡ παρασυναγωγὴ, εἶδος σχίσματος ἐστί φησιν, ἄνευ αἱρέσεως.

(4) Οἱ ἑξαρχῆς ὅτι, οὐκ εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Κυπριανόν. αὐτοὶ γὰρ ἢ τοὺς σχισματικοὺς παντὶ τρόπῳ ἐβάλλοντο ἀναβαπτίζειν ὡς ὡ τῷ κατ' αὐτοὺς ἐπισκ. φαίνεται) οἱ μετὰ τὸν Κυπριανὸν ἄρα εἰσὶν, ἤγουν τῆς ὡ Λαοδικήνης Συνόδου οἱ Πατέρες, οἵτινες ὡ τῷ, ἢ. αὐτῶν Κανόνι ἐνέξαντο οἰκονομικῶς τὸ τῶν σχισματικῶν βάπτισμα.

(5) Ἤγουν τὸ βάπτισμα.

κλησίας ὄντων, παραδέξασθαι. τοὺς δὲ ἐν ταῖς παρασυναγωγαῖς, μετανοίᾳ ἀξιολόγῳ καὶ ἐπιστροφῇ βελτιωθέντας, συναπτεσθαι πάλιν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὥστε πολλάκις καὶ τοὺς ἐν βαθμῷ (1), μεταμεληθέντας, εἰς τὴν αὐτὴν παραδέχεσθαι τάξιν. οἱ Καθαροὶ ἔν γε αὐτοὶ τῶν ἀπεσχισμένων εἰσί (2). πλὴν, ἀλλ' ἔδοξε τοῖς ἀρχαίοις, τοῖς περὶ Κυπριανὸν λέγω, καὶ Φιρμιλιανὸν τὸν ἡμέτερον (3), τούτους πάντας μιᾷ ψήφῳ ὑποβαλεῖν (4), Καθαροὺς, καὶ Ἐγκρατίτας, καὶ Ὑδροπαραστάτας. διότι ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ χωρισμοῦ, διὰ σχίσματος γέγονεν, οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας ἀποστάντες, οὐκ ἔτι ἔσχον τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ἑαυτοῖς. ἀπέλιπε γὰρ ἡ μετάδοσις τῷ διακοπῆναι τὴν ἀκολουθίαν. οἱ μὲν γὰρ πρῶτοι ἀναχωρήσαντες, παρὰ τῶν Πατέρων ἔσχον τὰς χειροτονίας, καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν, εἶχον τὸ χάρισμα τὸ Πνευματικόν: οἱ δὲ ἀποῤῥαγέντες, Λαϊκοὶ γενόμενοι, ἔτε τοῦ βαπτίζειν, ἔτε τοῦ χειροτονεῖν εἶχον τὴν ἐξουσίαν, οὐκ ἔτι δυνάμενοι χάριν Πνεύματος ἁγίου ἑτέροις παρέχειν, ἧς αὐτοὶ ἐκπεπτώκασι. διὸ ἀναγκαίως ἀναθαίρεσθαι τῷ ἀληθινῷ βαπτίσματι ἐκέλευσαν. ἐπειδὴ δὲ ὅλως ἔδοξε τισὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, οἰκονομίας ἕνεκα τῶν πολλῶν (5), δεχθῆναι αὐτῶν (6) τὸ βάπτισμα, ἕως δεκτόν. τὸ δὲ τῶν ἐγκρατιτῶν, οὐκ ἔτι (7). ἐὰν μέν τοι μέλλῃ τῇ καθόλου οἰκονομίᾳ ἐμπόδιον ἔσεσθαι τοῦτο, πάλιν τῷ ἔθει χρησέον, καὶ τοῖς οἰκονομήσασι τὰ καθ' ἡμᾶς Πατράσιν ἀκολουθητέον. ὑφορῶμαι γὰρ μήποτε ὡς βελόμεθα

(1) Κληρικοί εἰσιν ἔτοι, οἱ ὑπὸ ταῖς παρασυναγωγαῖς ὑπαχθέντες.
(2) Οἱ Ναυατιανοὶ, σχισματικοί εἰσι. (3) Καισαρείας Ἐπίσκοπος ἦτος ἐχειροτόνησε, ἀλλά τοι τοῦτο ὁ Ἅγιος ἡμέτερον ὁμολογεῖ, καὶ ἡγεῖτο καὶ αὐτὸς μετὰ Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ τῆς ὑπ' Ἀντιοχείᾳ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Συνόδου κατὰ Παύλου τοῦ Σαμωσατέως. (ὅρα τὴν ἡμετέραν προθεωρίαν ὑπὲρ τῆς κατ' αὐτὴν τὴν Ἀντιόχειαν Συνόδου, καὶ Βλάσαριν καὶ εἰς περὶ τῶν Συνόδων). (4) Ἤγουν βαπτισθῆναι ὡς παρακατιόν φησι
(5) Καὶ ὡς κατὰ ἀκρίβειαν δηλαδή. (6) Τῶν καθαρῶν καὶ ἁπλῶς τῶν σχισματικῶν. (7) Τὰς αὐτὰς γὰρ τῶν Μαρκιωνιστῶν ἔχουσιν αἱρέσεις

θx ὁκ.ηγὲς αὐτὲς περὶ τὸ βαπτίζειν ποιῆσαι, ἐμποδίσωμεν τοῖς σωζομένοις διὰ τὸ τῆς προτάσεως αὐχηρόν. παντὶ δὲ λόγῳ τυπωθήτω, τὲς ἀπὸ τᾶ βαπτισμᾶ ἐκείνων προσερχομένες, χρίεσθαι ὑπὸ τῶν πιςῶν, μὴ ἄτω προσιέναι τοῖς μυςηρίοις (1).

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Ἡ φθείρασα κατ' ἐπιτήδευσιν τὸ ἔμβρυον (κᾆν τε ἐκμεμορφωμένον ᾖ (2), κᾆν τε ἀνεξεικόνιςον) ὡς οἱ Φονεῖς κανονίζεται. 10. ἔτη. διότι πρὸς τῇ φθορᾷ τᾶ ἐμβρύα, πολλάκις ἐναποθνήσκεσι ταῖς τοιαύταις ἐπιχειρήσεσι μὴ αἱ γυναῖκες. ὁριζέσθω δὲ, μὴ χρόνῳ, ἀλλὰ τρόπῳ ἡ θεραπεία.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (β)

Διάκονος πορνεύσας, καθαιρείτω, τῆς κοινωνίας δὲ τῶν Λαϊκῶν ὐκ ἀρχθήσεται μὴ διὰ τὸ, ὐκ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, μὴ διὰ τὸ, ἐκεί-

(α) Ἅπος' ξέ. τῆς α'. ιϛ'. τῆς ς', μά. (β) Ἅπος'. κέ. τῆς ς'. κά. ρϛ'. Νεοκαισ. ἀ. Καρθ. λε. Βασιλ', λϛ'. μϐ'. νά. ὁ. (Ναὺμ ί. 9.

ρέσεις, μὴ ἵνα τιμάτας. (Βασιλ'. μζ'.) (1) Ἐν τούτῳ τῷ Κανόνι ὁ ἅγιος καὶ τὸ εἰκὸς ἐμφαίνει γνώμα τε μα. πρεπτὸν ὅμως τῶν πρὸ αὐτᾶ τὴν δόξαν, ὡ δὲ τῶ, μζ'. ἀποφαντικῶς μηδίζεται, ὅτωσι ἐπιζεύῃ, ὁ ἡμέτερος λόγος ἰσχὺν ἐχέτω. ὥστε δηλαδὴ τὲς Ναυατιανὲς, μὴ τὲς κατ' αὐτὲς σχισματικὲς, ἀναβαπτίζεσθαι. (ἐ μὴ τοῖς περὶ τὸν Κυπριανὸν ἦν ὁρισάμενον) μὴ συμβαλεῖν τῷ θείῳ Ἀμφιλοχίῳ, Σύνοδον ἀθροίσαι ὡς ἂν τὰ αὐτὸ ἐπικυρώσῃ. ἐφ' οἷς αἰτίαις καταλέγει ἐκεῖσε.

(2) Ὅρα Ἐξοδ. κα'. 22. μὴ Θεοδώρητ. μὴ Διόδωρον τὲς ἐξηγητὰς ὡ τῇ Σειρᾷ τῆς Γραφῆς, τόμ. α'. σελ. 793. 794. ὡ εἰς ἃ τῆς ἦν θεσπίζει ὁ Νομοθέτης ποινῆς, ἁλαχρίνεται τὸ ἐκμεμορφωμένον τᾶ ἀνεξεικόνιςε, ὡς ἔτι τὸ μὲν, ἔμψυχον. τὸ δὲ, ἄψυχον. ἀλλ' ὁ μέγας Βασίλειος ἴσην ἐπάγει τὴν ἐπιτιμίαν. ἁλὰ τὸ ἐκδικεῖσθαι ταύτῃ δι' ὃ φάσκε, ὡθέχεται γάρ φησι μὴ τὰς ἐπισπορούσας ἅμα τῷ ἐμβρίῳ ἀναποθνήσκειν. βλέπε μὴ τῆς ὡ Γαγγίῳ ἀθροισθείσης ὁμολογίας, μέρος ά. ἀπόκρισιν. κή. ἐξ ἧς συνάγεται ὅτι μετὰ τὸ ὀργανισθῆναι τὸ σῶμα, δίδεται ἡ ψυχή. ὅρα μὴ Συνεσίῳ τῷ σοφῷ ἐπισκλῆν πρὸς τὸν εἰκὸς κάθελκον, ἧς ἡ ἀσχὴ, ὡ ἀνόητος ἂν εἴην. ὡαντιμιμοῦμαι τῷ ἑνθῷ δόγματι τῆς Ἐκκλησίας, δικαίως ὑσερογωῆ εἶναι τὴν ψυχὴν τᾶ σώματος. ἔτι γὰρ ἀσηρικτος ἦν τῇ πίσει.

ἐκεῖνος μὲν, πάλιν συγχωρεῖσθαι ἀφορισθέντας. ὁ δὲ, ἅπαξ ἔχει διαρκῆ τὴν δίκην τῆς καθαιρέσεως. Καθόλου δὲ ἀληθέστερόν ἐστιν ἴαμα, ἡ τῆς ἁμαρτίας ἀναχώρησις. ὥστε ὁ διὰ σαρκὸς ἡδονὴν ἀθετήσας τὴν χάριν, διὰ τοῦ συντρίμματος τῆς σαρκὸς, καὶ πάσης διαλαγωγίας τῆς κατ' ἐγκράτειαν τῶν ἡδονῶν ἀποχῆς, ὑφ' ὧν κατεσφάλη τελείαν ἡμῖν παρέξει τῆς ἰατρεύσεως αὐτοῦ τὴν ἀπόδειξιν. Ἀμφότερα τοίνυν ἰσέον, καὶ τὰ τῆς ἀκριβείας, καὶ τὰ τῆς Συνηθείας. ἑπέσθω δὲ ἐπὶ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὴν ἀκρότητα, τῷ παραδοθέντι τύπῳ (1).

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Ἐνιαύσιος, ἢ διετὴς ἀφορισμὸς ὥρισαν ἐπὶ τῶν διγάμων, τριετὴς δὲ, ἢ καὶ τετραετὴς ἐπὶ τῶν τριγάμων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν πολυγάμων, καὶ ἡ τριγαμία γὰρ πολυγαμία ἂν εἴη, μᾶλλον δὲ πορνεία κεχολασμένη. συνήθειαν δὲ κατελάβομεν ἐπὶ τῶν τριγάμων, πενταετίας ἀφορισμὸν (2) μετὰ τῶν βαθμῶν τῆς μετανοίας.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (β)

Τοὺς ἐπὶ ἐξόδῳ μετανοοῦντας αἱρετικοὺς, δέχεσθαι οὐκ ἀκρίτως, ἀλλ' εἰ γνησίως μετανοοῦσι.

ΚΑΝΩΝ ς'. (γ)

Τῶν Κανονικῶν (3) τὰς πορνείας, εἰς γάμον μὴ καταλογίζεσθαι (4). ἀλλ' ἐκ παντὸς τρόπου διασπᾶν.

ΚΑ-

(α) Νεοκαισ. γ'. ζ'. Βασιλείου ν'. π'.
(β) Τῆς β'. ζ'. Νεοκαισαρείας ιβ'. Καρθ. β'. (γ) Ἀπος'. κς'. τῆς δ'. ιθ'. ιε'. ις'. τῆς ς'. δ'. ς'. Ἀγκύρ. ι'. Βασιλείου ιη'. κ'. ξ'.

---

(1) Ὅρα τὴν σημείωσιν τοῦ, ρβ'. τῆς ς'. περὶ τῆς ἀκριβείας, καὶ συνηθείας.

(2) Ὅρα περὶ τριγάμων τὴν, μδ'. ἀπόκρισιν Βαλσαμ. τὴν πρὸς Μάρκον, καὶ ξδ'. καὶ σχόλιον ὠ τῇ τοῦ Ἀρμενοπούλου ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, τμήματι ε. ἐπιγραφῇ γ'. (3) Κανονικοὶ ἂν λέγοιντο οἱ Ἱερωμένοι, Κληρικοὶ, Μοναχοὶ, Μοναστριαι, καὶ αἱ Παρθενίαν ἐπαγγελλόμεναι. ὅρα καὶ τὴν γ'. σημείωσιν τοῦ, ς'. τῆς δ'. καὶ τὴν, α'. τοῦ ις'. τῆς α'. καὶ τοῦ, ιη'. Βασιλ'. περὶ τῶν τοιούτων Παρθένων. βλέπε δὲ τὸν, α' τῆς ὠ Νεοκαισαρ'. καὶ τὴν αὐτοῦ ὑποσημ'. μὴ συμφωνοῦντα τῷ Κανόνι. εἰς τὴν τῶν ἱερωμένων παντελῆ ἄρνησιν διὰ τὸν γάμον. (4) Μὴ συγχωρείτω ὁ Ἀρχιερεὺς ὥστε καὶ

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (α)

Ἀρρενοφθόροι (1), καὶ ζωοφθόροι, καὶ φονεῖς, καὶ φαρμακοὶ, καὶ μοιχοὶ, καὶ εἰδωλολάτραι (2), τῆς αὐτῆς (3) καταδίκης εἰσιν. οἱ δὲ ἐν. ζο. ἔτεσι μετανοήσαντες ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῇ κατ' ἄγνοιαν (4), δίκαιοί εἰσιν ἀνυπερθέτως παραδεχθῆναι.

ΚΑΝΩΝ Η'. (β)

Πολλαὶ ἐν τοῖς ἐκουσίοις, καὶ ἀκουσίοις φόνοις διαφοραί. Ἀκούσιον παντελῶς ἐστι, τὸ ἀκοντίσαντα λίθον ἐπὶ κύνα, ἢ δένδρον, ἀνθρώπου τυχεῖν, καὶ τοῦτον κατὰ πάροδον παραπεσεῖν. Ἀκούσιον μέν τοι καὶ ὃς τις βαλόμενος βελτιῶσαί τινα, ἰμάντι, ἢ ῥάβδῳ μὴ σκληρᾷ. τύπτοι, ἀποθανὴ δὲ ὁ τυπτόμενος. Ἐν τοῖς ἀκουσίοις ἐστὶ, καὶ τὸ, ἀμυνόμενόν τινα ἐν μάχῃ ξύλῳ, ἢ χειρὶ, ἀφειδῶς ἐπὶ τὰ καίρια τὴν πληγὴν ἐνεγκεῖν, ὥστε κακῶσαι αὐτὸν, οὐχ ὡς τε παντελῶς ἀνελεῖν. ἀλλὰ τοῦτο ἤδη προσεγγίζει τῷ ἑκουσίῳ. ὁμοίως καὶ ὁ ξύλῳ βαρεῖ, καὶ λίθῳ μείζονι τῆς δυνάμεως τῆς ἀνθρωπίνης χρησάμενος τοῖς ἀκουσίοις ἐναριθμεῖται, ἄλλο μέν τοι προελόμενος, ἄλλο δέ τι ποιήσας. Ὁ μέν τοι ξίφει χρησάμενος, καὶ ᾧτινι τοιούτῳ, ἐδεμίαν ἔχει

(α) Ἅπασ'. μή. ξέ. τῆς α'. ιά. τῆς ς'. ξά. πζ. Ἀγκύρ. ις'. ιζ'. κ'. Βασιλ'. ξϛ'. Νύσ. δ'. Νηστευ. ιζ. ιη. (β) Ἅπασ'. ξέ. Νηστευτ. ιϑ'.

σε καὶ ἀλλὰ γαμικῆς ἱεροτελεσίας συνάπτεσθαι τοὺς τοιούτους. ἀ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἐκείνης τῆς πορνείας, μὴ ἐπιτρατέτω τοῖς τοιούτοις ὁ Καισαρικοῖς δηλαδὴ ἡ γαμικὴ ἱεροτελεσία. (1) Ὁ ἅγιος φησιν Ἱερώνυμος, ὅτι ἀλλὰ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν τοσαύτας χιλιάδας ἐτῶν ἐβράδυνεν εἰς τὸ σωανθρωπῆσαι ὁ Κύριος. ὅρα καὶ Λευϊτικὸν κεφ. κ'. ιγ. τοὺς δὲ εἰς τὸ παρὰ φύσιν χρωμένους ταῖς ἰδίαις γυναιξὶν, ὑπὲρ τοὺς ἀνδροφόνους ἁμαρτάνειν ὁ Χρυσός. ἀποφαίνεται. (ὁμιλία ϛ'. τῇ πρὸς Ῥωμαίους).

(2) Ἢ τοὺς μάγους ὠνομένους, ὡς ἐπικαλουμένους τοὺς δαίμονας, καθὰ Ἰαννᾶς, καὶ Βαλσαμ. καὶ τοὺς ἀρνησαμένους. (3) Ἢ τῇ πολυετίᾳ μόνον τῶν ἐπιτιμίων, (οἱ μὲν γὰρ τούτων πλείονα ἔτη κανονίζονται, οἱ δὲ, ἐλάσσονα) ἢ τῇ τετρακτύϊ τῶν τῆς μετανοίας τόπων ἐξομοιοῦνται.

(4) Ἀκαθαρσίαν οὐταῦθα, κατὰ τὸν Βαλσαμῶνα, ἡ αἱμομιξία ἐστὶν. ἃ γὰρ πέφυκασι τὰ λοιπὰ ἀκάθαρτα ἁμαρτήματα κατ' ἄγνοιαν γίνεσθαι.

ἔχει παραίτησιν, ἢ μάλιστα ὁ τὴν ἀξίνην ἀκοντίσας, ἢ γὰρ ὑδὲ ἀπὸ χειρὸς φαίνεται πλήξας, ὥστε τὸ μέτρον τῆς πληγῆς ἐπ' αὐτῷ εἶναι ἀλλ' ἠκόντισεν, ὡσεὶ ἢ τῷ βάρει τῷ σιδήρῳ, ἢ τῇ ἀκμῇ, ἢ τῇ διὰ πλείστου Φορᾷ, ὀλεθριαν ἀναγκαίως τὴν πληγὴν γενέσθαι. Ἐκούσιον δὲ πάλιν παντελῶς ἢ τὸ τῶν λῃστῶν, ἢ τὸ τῶν πολεμικῶν ἐφόδων. ὅτοι μὲν γὰρ, διὰ χρήματα ἀναιροῦσι, τὸν ἔλεγχον ἀποφεύγοντες. οἱ δὲ ἐν τοῖς πολέμοις ἐπὶ φόνες ἔρχονται, ὅτε φοβῆσαι, ὅτε σωφρονίσαι, ἀλλ' ἀνελεῖν τὰς ἐναντιομένους. Καὶ μὲν τοι, ἢ αἱ διδοῦσαι φάρμακα, πρὸς τὸ ἑαυτῶν φίλτρον ἐπάγεσθαί τινας πειρώμεναι, σκότωσιν ἐμποιοῦντα ταῖς διανοίαις, ἐὰν ἀνέλωσιν, εἰ ἢ ἄλλο προεχόμεναι, ἄλλο ἐποίησαν, ὅμως διὰ τὸ περίεργον, ἢ ἀπηγορευμένον τῆς ἐπιτηδεύσεως, ἐν τοῖς ἑκουσίοις καταλογίζονται. Καὶ αἱ τὰ ἀμβλωθρίδια διδοῦσαι φαρμακα, ἢ αἱ δεχόμεναι, φονεύτριαι εἰσι (1).

ΚΑΝΩΝ Θ'. (α)

Κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀπόφασιν, ἔξεστι ἢ ἀνδράσι, ἢ γυναιξὶν ἐκ ἔξεστι γάμου ἐξίστασθαι, παρεκτὸς λόγου πορνείας (2). ἡ δὲ συνήθεια τῆς Ἐκκλησίας, τὸν μὲν ἄνδρα, ἢ μοιχεύοντα, ἢ τύπτοντα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἢ τὰ αὐτῆς ἀναλίσκοντα, προσάσει κατέχεσθαι ὑπ' αὐτῆς. τὴν δὲ γυναῖκα μοιχευομένην, ἐκβάλλεσθαι (3). κατά

(α) Μάρκ. ι'. 11. 12. Ἀποστ. μή. Βασιλ'. κά. λδ'. γ'. ι'. ιή. 22. Βασιλείου ος'.

(1) Καὶ δὲ ἐκ ἀποθάνωσι, πάλιν ὡς φονεύτριαι λογίζονται (Βασιλείου λγ'. Κανόνος συμείωσιν.

(2) Τὸ πορνείας ὄνομα ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀντὶ μοιχείας ἔοικεν ἐκλαβεῖν, ἡ γὰρ ἄλλῳ συνοικοῦσα, ἑτέρῳ δὲ συμφθαρεῖσα, μοιχᾶται.

(3) Οὐ μόνον κατὰ τὴν παλαιὰν ὡς κεῖνται τὰ προσεχῶς εἰσηγούμενα παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἀλλὰ ἢ κατὰ τὴν νέαν ἐκκλησίαν ἡ τοιαύτη. ἔφη γὰρ ἢ ὁ Παῦλος (α'. Κορινθ. ς'. 16.) „ Ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐστι. Καὶ αἱ Διαταγαὶ Ἀποστ. βιβλίον ς'. κεφ. ιδ'. „ ὁ καταλείχων φα„ σὶ, τὴν παραφθαρεῖσαν, φύσεως θεσμοῦ παράνομος. κξ'. μάλιστα ἡ συνει-

κατά τε τὸν Προφήτην Ἱερεμίαν, καὶ τὸν Παροιμιαστήν. ἐκείνη γὰρ εἰ καταλιτοῦσα τοῦτον, ἀλλῳ συζευχθῇ, μοιχᾶται (1). ὁ δὲ καταλειφθεὶς, συγγνωστός ἐστι, καὶ ἡ συνοικοῦσα αὐτῷ ὑ καταχρίνεται. ὁ αὐτὸς δὲ, εἰ ἀποστὰς (2) τῆς ἑαυτοῦ ἐπ' ἄλλην ἐλθῇ, μοιχός ἐστι καθὼς καὶ ἡ αὐτὸν δεξαμένη, μοιχαλίς.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Οἱ ὀμνύοντες μὴ καταδεχθῆναι τὴν χειροτονίαν, ἐξομνύμενοι (3) μὴ ἀναγκασθῆναι ἐπιορκεῖν, εἰ γὰρ καὶ δοκεῖ τις εἶναι Κανὼν (4) ὁ συγχωρῶν τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ πεῖρᾳ ἐγνώσθησαν, ὅτι ἐκ εὐόδων-

(α) Ἀποστ. κέ. τῆς ϛ'. καὶ Βασιλ'. κή. κθ'. ξδ'. πϚ'.

συνοιδῶν αὐτῇ μὴ ἀφισαμένῃ τὸν μοιχεύεσθαι, καὶ πορνοβοσκὸς ἂν κληθείη κατέχων αὐτήν, (Νόμος παρὰ τῷ Βλάσαρι, εἰς τὸ, μ. ὡ κεφ. ιδ'. περὶ μοιχείας). καί τοι ἡ, ρι'. Νεαρὰ Ἰουστινιανοῦ. (παρὰ τῷ αὐτῷ Βλάσαρι, αὐτόθ.) συγχωρεῖ, εἰ θέλει ὁ ἀνὴρ, κατέχειν αὐτὴν μετανοήσασαν. ὁρᾶ καὶ τὴν ἀνασημείωσιν τοῦ Ϛ'. Κανόνος Γρηγορίου Νεοκαισαρείας.

(1) Ἡ δὲ μοιχεία (κατὰ τὸν Βαλσαμ. εἰς τὸν, κ'. Ἀγυρ.) ἐκ ἄλλως καταχρίνεται, εἰ μὴ διὰ ϛ. μαρτύρων, ὀμνυόντων ἰδίαν ἐπ' αὐτοφόρῳ τὴν μοιχείαν τελεμμένην. ἡ δὲ κατάκρισις ἐστι, βιναικεφία. ὁρᾶ καὶ τὴν τοῦ, λϚ'. τοῦ Νηστευτοῦ σημείωσιν, περὶ τῆς μοιχαλίδος. Καὶ ἐκείνη μὲν ἡ παιδεία, ἐστι τῶν ἐξωτικῶν δικαστηρίων. ὁ ἀναιρῶν ὅμως αὐτὴν σύζυγος, διὰ τὸ καταλαβεῖν αὐτὴν μοιχευομένην, φονεὺς πάντως ἐστίν. ὑδαμοῦ γὰρ τοῦτο ἐκκεχώρηται. δύναται δὲ ἀνελεῖν ἐν μόνῳ τῷ ἰδίῳ οἴκῳ τὸν ἐν συμπλοκῇ καταληφθέντα τῆς ἰδίας γυναικὸς, καὶ τοῦτον σκηνικὸν ὄντα, ἢ ἄτιμον (παρὰ Βλάσαρ. ὦθα ἀνωτ'. ἤγουν εἰς τὸ μ. στοιχεῖον κεφ. ιδ'.).

(2) Χωρὶς δηλαδὴ λόγου μοιχείας. (3) Ἐπειδὴ τοιαύτην ἀπαναίνονται μεθ' ὅρκου. (4) Τοιοῦτος Κανὼν ὑδαμοῦ φαίνεται, πλὴν εἰ μὴ εἴπειμεν ὅτι ὁ Ἅγιος ἐκλαμβάνει ὡς Κανόνας τὰς ὑποθήκας τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, αἷς κέχρηται πρὸς Δρακόντιον (τόμῳ ά. σελ. 956.) λέγων, μετὰ πολλὰ, πρὸς τὸ πεῖσαι δέξασθαι τὴν ἐπισκοπήν. „ Εἴτε „ λόγον δέδωκας, ὃ δὲ λόγος τοῖς ἁγίοις ὡς ὅρκος ἦν. Ἀλλὰ ἀναγνωθι „ τὸν Ἱερεμίαν (κ'. 9.) τῶς ἦ αὐτὸς εἰρηκώς, ὃ μὴ ἐνεμάσω τὸ ὄνο„ μα Κυρίου, ὕστερον δὲ φοβηθεὶς τὸ ἐν αὐτῷ πῦρ γενόμενον, οὐκ ἔτι ὡς εἶ„ ρηκε πεποίηκεν. ὃδε ὡς προληφθεὶς τῷ ὅρκῳ ἐκρίθη, ἀλλὰ τὸν ἐγχει„ ρίσαντα εὐλαβούμενος, τετελείωκε τὴν προφητείαν.

δῦνται (1) οἱ παροικήσαντες. σκοπεῖν δὲ δεῖ ἢ τὸ εἶδος τῦ ὄρους (2), ἢ τὰ ῥήματα, ἢ τὴν διάθεσιν, κξ'.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Τὸν καταχλιθέντα μὲν ἀπὸ τῶν πληγῶν τινὸς, βαδίσαντα δὲ πάλιν, κατὰ τὰ τῦ Μωϋσέως, ὃ λογισόμεθα πεφονεῦθαι. εἰ οὐκ ἐξανέστη μετὰ τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἦν τῷ μὴ προελέσθαι αὐτὸν ἀνελεῖν ὁ τυπτήσας, φονευτὴς μὲν, ἀλλ' ἀκούσιος, διὰ τὴν πρόθεσιν.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Τὰς διγάμους παντελῶς ὁ Κανὼν τῆς ὑπηρεσίας (3) ἀπέκλεισε.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Τὰς ἐν πολέμοις φονευθέντας, οἱ Πατέρες (4) ἀνεπιτιμήτους εἶασαν, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἢ σωφροσύνης ἀμυνομένους. τάχα δὲ καλῶς ἔχει συμβουλεύειν, τριετίας τῆς κοινωνίας μόνης ἀπέχεσθαι, ὡς τὰς χεῖρας μὴ καθαρὰς.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (δ)

Οἱ τοκισαὶ τὸ ἄδικον κέρδος εἰς πτωχὰς ἀναλώσαντες (5), Ἱερῶν.

(α) Ἀπος'. ξέ. ὅρα ἢ Ἐξοδ. κεφάλαιον κά 18. 19.
(β) Ἀπος'. ιζ'. (γ) Ἀπος'. ξέ. (δ) Ἀπος'. μδ'.

(1) Παρὰ τῷ Ζωναρᾷ εὐδοκῦνται γράφεσθαι, ἤγουν ὁ θελητοὶ τῷ Θεῷ εἰσὶν, ἢ οὐκ εὐδόκιμοι, ἢ εὐάρεστοι, παραχωρῦνται δὲ ἢ εἰς πειρασμὸν ἐμπεσεῖν. (2) Ἤγουν, ἢ Θεὸν ὠνόμασεν ὁ ἁμώσας, ἢ ἄλλο τι. ἢ εἰ ἐκ μικροψυχίας, ἢ οὐκ ἐξ ἀμεταθέτου γνώμης ἁμώμοκεν, ὃν τρόπον ἢ ὁ κωλυθήσεται ἀποξῆναι τὸ ὄρκος. (Ζωναρᾶς). ὅρα ἢ τὴν εἰς τὸν τῦ αὐτῦ Πατρὸς, πδ'. σημείωσιν. (3) Τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κληρώσεως. δηλαδὴ ἢ τῶν Ψαλτῶν, ἢ τῶν Ἀναγνωστῶν, ἢ τῶν θυρωρῶν κξ'.

(4) Ὁ μέγας Ἀθανάσιός ἐστιν ὅτος ὡ τῇ πρὸς Ἀμμῶν ἐπιστολῇ. ὁ δὲ μέγας Βασίλειος Φυλάττων τὸν ἑπταήμερον καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἀλλὰ τὴν πρὸς τὰς Μαδιναίικς αἱματοχυσίαν (Ἀριθ. κεφ. λά. 24.) παραγγέλλει τὴν τριετίαν τῆς ἀκοινωνησίας. ἦν ἄλλοι μὲν τηροῦσιν, ἄλλοι δὲ ὄ. Ὅρα ἢ τὰς ἑρμηνευτὰς Ζωναρᾶν, ἢ Βαλσαμ. ἢ Δοσίθεον (σελ. 533.) τῆς Δωδεκαβίβλου. (5) Ἐξ ἀντισλασολῆς ἔπεται ὅτι ἐὰν τὰ ἄδικα κέρδη (ἅπερ εἰσὶν οἱ τόκοι) μὴ ἀναλώσωσιν εἰς τὰς πτωχὰς, οὐκ ἱερῶνται.

ρῶνται.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (α)

Μὴ ἀκριβολογεῖν γραμματικὴν ἐπὶ τῆς Γραφῆς. ἢ ὅτι τὰ πετεινὰ τῷ ἀρανῷ, ἢ οἱ ἰχθύες τῆς Θαλάσσης, ἢ τὰ διαπορευόμενα τριβὰς Θαλασσῶν (1), ἅττα τοῖς ἰχθύσιν ἀντιδιαστέλλονται (οἷά εἰσι τὰ κητώδη, αἱ Φάλαιναι, οἱ Δελφῖνες, αἱ Φῶκαι, οἱ Ξιφίαι, κξ'. ἢ τὰ ὀστρακόδερμα πάντα, ὧν ἐδώδιμον ἐστιν ἰχθὺς) ἐκ τῶν ὑδάτων ἐξήχθη.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ' (β)

Νεεμὰν ὁ Σύρος ὁ μέγας παρὰ Κυρίῳ, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ τῷ Κυρίῳ τῷ ἑαυτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'.

Ὁ Πρεσβύτερος Βιάνωρ (2) (καθὼς ἢ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ κατ' Ἀντιοχείαν ὁμομωκότες Κληρικοὶ) ἀπεχέσθω μὲν τῶν δημοσίων συλλόγων. Ἰδίᾳ δὲ, ἐνεργείτω τὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ὃ ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπηρεσίαν ἄδειαν αὐτῷ παρέχει. διότι οὐκ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐστὶν (3) ἡ Ἱερωσύνη, ἀλλ' ἐν Ἰκονίῳ. ἣν τῆς Ἀντιοχείας εἰς οἴκησιν ἀντηλλάξατο. μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ εὐκολίᾳ τοῦ ὅρκου, ὃν ἐπὶ τοῦ ἀπίσω ἐξομώσατο.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (γ)

Ἡ ὑπὲρ τὰ δεκαέξ, ἢ δέκα ἢ ἑπτὰ ἔτη ἧς ἡλικίας, (ὁπότε ἢ χυρο-

(α) Ψαλμὸς ιή. (β) Δ'. Βασιλειῶν ε. ί. (γ) Τῆς ς'. μ'. μδ'.

(1) Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστῖνος (ἑρμην'. τῶν Ψαλμῶν) τριβὰς θαλασσῶν ἐνόησε τοὺς παραθαλασσίους τόπους. ἢ ἀκολούθως, διαπορευόμενα τριβὰς θαλασσῶν, οἰονεῖ πάντα τὰ ὡς τοῖς τοιούτοις παραθαλασσίοις τόποις ἐναυλιζόμενα. εἷά ἐστιν οἱ Καβυρεῖ. Λεπάδες. Κόγχαι, ἢ τὰ τοιαῦτα.

(2) Ὁ Βιάνωρ αὐτὸς (καθὼς ἢ οἱ μετ' αὐτοῦ Κληρικοὶ) φαίνεται ἔτι εἰς τοῦτο ἀνάγκης περιέσῃ ὑπό τινος ἀπίσω. ἄρχειν λαχόντος ὡς Ἀντιοχέα, ὥστε ὀμόσαι ἐπ' αὐτῷ ἢ μὴν πεπαῦσθαι τῆς Ἱερωσύνης. ἐρωτώμενος οὖν ὁ μέγας παρὰ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου εἰ δεκτός ἐστιν ὁ τοιοῦτος πρὸς τὸν κλῆρον διὰ τὸν ὅρκον, ἐκχωρεῖ ὡς Ἰκονίῳ (εἰς ἣν πόλιν μετῳκίσθη ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας) ἐκτελεῖν ἐπ' ἀδείας τὰ τῶν Πρεσβυτέρων ἢ οὐκ ὡς Ἀντιοχέα. διὰ τὸ σκάνδαλον. καθ' ὃν τρόπον, ἤγουν ἰδίᾳ λειτουργοῦντος ἢ ὑ δημοσίᾳ φυλάττεται τὸ ἀσκανδάλιστον. ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἰκονιέων τὸν τοῦ Βιάνορος ὅρκον. (3) Τὸ, ἔξιν ἀντὶ τοῦ, γίνεται ὠεργῆται τὰ τῆς Ἱερω-

κυρία ἐστὶ τῶν λογισμῶν) καθομολογησαμένη (1) οἰκειοθελῶς παρθενίαν, ἢ ἐκπεσοῦσα (2), εἰ μὴ ὡς δίγαμος μετὰ ἑνιαυτὸν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν (3) δεκτὴ ἐγίνετο. ἐμοὶ δοκεῖ ὡς μοιχαλίδα λογίζεσθαι, μὴ δεχομένη πρότερον, πρὶν ἢ παύσηται, ἐπειδὴ ἅτε Ἐκκλησία κραταιοτέρα κατέστη, ἢ τὸ τῶν παρθένων τάγμα ἐπληθύνθη, αἵτινες οἷα νύμφαι Χριστοῦ, μείζους εἰσὶ τῶν χηρῶν. ὅθεν ἢ εἰ ἡ χήρα ἁμαρτήσασα βαρυτάτῳ κρίματι ὑπόκειται, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, πολλῷ μᾶλλον ἡ παρθένος.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (α)

Ἀνδρῶν δὲ ὁμολογίαν οὐκ ἔγνωμεν (4), πλὴν τῶν ἐγκαταριθμουμένων τοῖς μοναζουσιν, οἳ κατὰ τὸ σιωπώμενον δοκοῦσι δέχεσθαι τὴν ἀγα-

(α) Τῆς δ'. ις.

ερωσύνης ὑπὸ τοῦ Βιάνορος ἐκλαπτέον. (1) Σημείωσαι ὅτι, καὶ τοιαῦται Παρθένοι οὐκ ἦσαν οἷαι αἱ καθ' ἡμᾶς μονάζουσαι (ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ ἑφεξῆς μάλιστα ιθ'. Κανόνος τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου) ἀλλὰ μόνον ἀνατεθειμέναι τῷ Κυρίῳ, ἢ παρθενίαν ὁμολογήσασαι, χωρὶς μοναδικοῦ σχήματος δηλαδὴ (κατὰ τὸν παρόντα Κανόνα. ἢ τὸν, ς'. ἢ, νά. Καρθαγ'.) ἢ σαφέστερον εἰπεῖν, χωρὶς κειρᾶς. ὠφείλουσι ὅμως μελανὰ ἱμάτια (κατὰ τὸν, με. τῆς ς'. ἢ τὸν, ρλέ. Καρθαγ'.). ὅρα ἢ τὴν, ϛ'. ἑρμηνείαν τοῦ, πρώτου Κανόνος τοῦ Νικολάου. Ὁ δὲ Βαλσαμὼν λέγει ὅτι, κἂν μὴ ἀποκαρῇ τις (ὡς οὐδὲ αὗται αἱ Παρθένοι) ἀλλὰ βαστοφορήσῃ, ὡς αὗται, ὑ δυνήσεται μεταστχηματισθῆναι, ἢ εἰς γάμον ἐλθεῖν τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' ἀναγκασθήσεται ὑποσρεψαι εἰς τὸν μοναδικὸν βίον, ὡς πολλάκις φησὶ τοῦτο εἰπομεν. (2) Ἐκπίπτει δὲ, ἡ πρανεύσασα, ἢ γαμηθεῖσα. (3) Πατέρας ἴσως αἰνεῖ τοὺς ἐν Ἀγγύρᾳ ἐν Κανόνι ιθ'. προγενεστέρα γὰρ αὕτη ἡ Σύνοδος τοῦ ἁγίου. (4) Ἀτὸ γυναικῶν πολλαὶ ἐκ νέας ἐοίκασιν ἀφιερῶσθαι τῷ Θεῷ, ὑπισχνούμεναι μὲν παρθενίαν, μὴ ἀποκειρόμεναι δὲ. (ἢ ὅρα σημείωσιν, ϛ' τοῦ, ρλέ. Καρθαγένης, ἢ Βαλσαμῶνος ὅς τις λέγει, ὅτι αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ, ιη. Κανόνι, μετὰ λαϊκοῦ σχήματος ἀφωρίζοντο τῷ Θεῷ). ὅτε δὲ ἐτέλων εἰς ἡλικίαν, ἀπεκείροντο· τοιαύτην ἐξ ὀνύχων ὁμολογίαν ἀνδρῶν, φησὶν ὁ ἅγιος ὅτι οὐκ ἔγνω, ἐκτὸς τῶν τὸ σχῆμα ἐνδύντων ἑαυτοὺς τῶν μοναζόντων, ὃ, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ κειρῶ, οὐκ ἐπηγγελλοντες ἀγαμίαν, (καθὼς ἐπηγγέλλοντο αἱ βήλειαι ἀφιερούμεναι)· ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ σιωπώμενοι.

ἀγαμίαν (1). ἀλλὰ ἢ αὐτὲς δίκαιον ἐρωτᾶσθαι, ἵνα ἐναργῶς ὁμολογήσαντες, εἰ παραβῶσιν (2) ὡς πορνοι ἐπιτιμῶνται.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Ὅσαι ἐν αἱρέσει ἦσαι παρθωίαν ὡμολόγησαν, ὀρθοδοξήσασαι, δύνανται γαμηθῆναι. ὅσα γὰρ ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἢ κἀθολα, τὰ ἐν τῷ κατηχημένῳ βίῳ γινόμενα, εἰς εὐθύνας οὐκ ἄγεται (3). τύτες δὲ δῆλον ὅτι ἄνευ βαπτίσματος (4) ἡ Ἐκκλησία ὐ παραδέχεται. ὥστε ἀναγκαιότατον ἐπὶ τύτοις τὰ πρεσβεῖα τῆς γνώσεως (5).

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'. (β)

Ἀνὴρ εἰς ἐλευθέραν γάμυ ἐκπεσὼν, τῷ τῆς πορνείας ἐγκλήματι ὑπάγεται, (ἢ πλεῖον (6) ἐπιτιμᾶται), ὐ μὴν ἢ τῷ τῆς μοιχείας

(α) Τῆς ά. ιδ'. Νεοκαισαρ'. έ. Ῥωμαίοις γ'. 19. (β) Βασιλ'. ιθ'. Νύσ. δ'. Νεοκαισ. ή. ὁρᾶ ἢ Διαταγ. Ἀπος'. βιβλ'. ς'. κεφ. ιδ'.

---

(1) Ἀπορῶ τι ὑπισχνῦντο εἰ τοιῦτοι ὅτε προσήρχοντο τῷ πάγματι τῶν Μοναχῶν, εἰ παρθενίαν οὐχ ὁμολόγυν ἐναργῶς, ἵνα ἂν ῥητῶς. ἀλλ' ἔοικεν ὅτι ῥακωδῦται μόνον ἐγίνοντο. εἰ ἢ μεταμφιάσασθαι, ἢ εἰς γάμον ἐλθεῖν τὸ λοιπὸ οὐκ ἠδύναντο, ἐπειδὴ κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἐδόκυν τὴν ἀγαμίαν παραδέχεσθαι. ὅπερ ἢ ἐπὶ Διακόνων ὁρᾶται τελούμενον. ἢ ὐ μόνυν ἐπὶ μοναζόντων δηλωθῆ. (2) Παραβαίνειν δὲ αὐτοὶ ὡς ἢ αἱ θῆλειαι ἀνωτ'. ἤγυν, ἢ πορνεύοντες, ἢ εἰς γάμον ἐρχόμενοι. ἴσως δὲ τὸ, πόρνος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μοιχὸς ἐξέλαβεν, ὡς ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, έ. 32. ἢ ιθ'. 7. (περὶ ὧ ὁρᾶ ἢ τὴν ὠ τῶ. μή. τοῦ αὐτοῦ ἁγίου σημείωσιν), ἢ ἐκ τύτυ οὐχ ἕπεται ὠφαντιῶσθαι τοῦτον τὸν Κανόνα τῷ τοῦ αὐτοῦ ξ'. Κανόνι. (3) Ἐὰν βαπτισθῶσιν οἱ κατηχύμενοι, ὐ κανονίζονται τοῦ λοιποῦ τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα, ἃ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἔπραξαν, ὁποῖα ἂν ὦσιν, ἕως δὲ μένωσι κατηχύμενοι, εὐθύνονται πάντως (Νεοκαισαρείας, έ.). (4) Ἰδοὺ πάλιν ὁ μέγας Βασίλειος ἢ διὰ τύτυ τοῦ Κανόνος ἔθελε θέλεσθαι ἁπλῶς πάντας τοὺς αἱρετικοὺς βαπτίζεσθαι, κἂν ὁ ζ'. τῆς β'. οἰκονομικῶς ἐδέξατο τινὰς αἱρετικοὺς χωρὶς τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος, ὡς ἐκεῖσε εἴπομεν. (5) Ἀναγκαίως λοιπὸν ἕπεται βαπτιζομένοις αὐτοῖς, τὸ ἐξαίρετον τῆς ἀναγεννήσεως, ἤτοι ἡ συγχώρησις τῶν προημαρτημένων, (Ζωναρᾶς). (6) Πλεῖον τοῦ μὴ ὢν γάμῳ ὄντος.

ας. ἢ δεχθήσεται παρὰ τῆς ἰδίας γυναικός. ἐκ ἔτι ἡ γυνὴ (α) οὕτω γὰρ ἡ συνήθεια κεκράτηκε.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'. (α)

Ὁ ἁρπάσας γυναῖκα ἤτοι μεμνησευμένην, ἢ ἀμνήστευτον, ὀφείλει ἐπιτρέψαι αὐτήν, ἢ τῷ μνηστῆρι (εἰ βούλοιτο λαβεῖν αὐτήν), ἢ τοῖς γονεῦσιν, ἢ τοῖς ἀδελφοῖς, ἢ πρεσβῶσιν αὐτῆς κἂν θέλωσιν ἕτεροι (2), ἰσάσθω τὸ συνοικέσιον. πλὴν ὁ διαφθείρας ταύτην εἴτε λαθραίως (3), εἴτε βιαιοτέρως, ὡς πόρνος τετραετίαν (4) (ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ κατ' ἔτος μεταβαίνων) ὡρίσαι (5) ἐπιτιμάσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (6)

Περὶ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμόντων, ἢ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμεμένων ὅρα Ἐπιστολὴν παρ' ἡμῶν ἐκτεθωνημένην (6). ὁ δὲ ἀδελφὸς ἰδίαν γυναῖκα (7) λαβών, ἣ πρότερον δεχθήσεται, πρὶν ἀποθα-

ΚΑ-

(α) Τῆς δ' κξ'.

(6) Ἀποστ. ιθ'. Βασ. πζ'. Τιμ. ιά. Διον. γ'. ἢ σημ. τέτων.

(1) Αὕτη ἡ συνήθεια ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέφρησεν. (ὅρα τὴν σημείωσιν τῶ, μή. Ἀποστολικ. Κανόνος, ἢ τὴν τῶ, β'. τῶ Βασιλ'.). ἐπεὶ δὲ δύω εἰσὶ τὰ εἴδη τῆς μοιχείας, τὸ μὲν κυφότερον, ὅταν θάτερον πρόσωπον τῶν συζύγων συμφθαρῇ ἄλλῳ προσώπῳ ἐλευθέρῳ, τὸ δὲ βαρύτερον, ὅταν συγχύνηται προσώπῳ συνεζευγμένῳ ἢ αὐτῷ ἐν γάμῳ, ὁ μὲν ἀὴρ, φησὶν ὁ Ἅγιος εἰς τὸ κυφότερον ἐκπεπτωκὼς, ἃ διώκεται. ἡ δὲ γυνὴ εἰς αὐτὸ μόνον ἐκπεπτωκυῖα, καταλιμπάνεται. ἢ ὡ μὲν τῶ, θ'. ἐλάλησεν ὁ Ἅγιος ἀορίστως, ἐνταῦθα δὲ, ὡρισμένως.

(2) Συμφωνούσης δηλονότι ἢ τῆς γυναικὸς, συνιέσθω ἔτος ὁ ἐξ ἀπαγῆς γάμος. (3) Ἐκοῦσαν δηλαδή. (4) Ἐπειδὴ ἡ πορνεία ἡμίσου βάρος ἔχει τῆς μοιχείας, κατὰ τὸν, δ'. τῶ Νύσσης· ὁ δὲ κ'. τῆς ὡ Ἀγκύρ, εἰς ἑπτὰ ἔτη ἐπιτιμᾷ τὴν μοιχείαν, ἑπόμενον ἐστὶ τὸ ἥμισυ πέντε ἔτη ὁρισθῆναι τοῖς πόρνοις, ἤγουν τὸν, ὅ'. ἑαυτόν.

(5) Ὑπὸ τῶν ποὸ αὐτῶ ἁγίων Πατέρων. (κατὰ τὸν Ζωναρ. ἢ Βαλσαμ.). (6) Ἡ πρὸς Διόδωρον αὐτῶ, ρξ'. ἐπιστολή ἐστιν αὕτη, ἡ τις, πζ' ὑπάρχει Κανών. (7) Οὔτε ἀνάπαλιν, γυνὴ δηλαδὴ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς τὸν ἄνδρα δύναται λαβεῖν, ὅτε τὸν ἀδελφὸν τῆ ἰδίᾳ ἀνδρός. (ἀποθα-

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (α)*

Τὴν καταλεγεῖσαν χήραν (1) μετὰ ἑξηκονταετίαν, (ὁ γὰρ κατάλεκτος (2) πρὸ τούτου τοῦ χρόνου) ταῖς διακονουμέναις ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔκρινεν ὁ Ἀπόστολος, γαμουμένην παραιτᾶσθαι, ὥστε ἐὰν μὴ διαζευχθῇ, ἀκοινώνητος ἔσω τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ δὲ χηρεύων ἀνὴρ, μόνον ὡς δίγαμος ἐπιτιμάτω γαμήσας.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (β)

Συγχωρεῖται μέν τις ἔχειν εἰς γυναῖκα ἣν διέφθειρεν, ἐπιτιμᾶται δὲ διὰ τὴν φθορὰν (3).

ΚΑΝΩΝ ΚϚ'. (γ)

Κρεῖττόν ἐστιν, εἰ δυνατὸν, χωρισθῆναι τὰς κατὰ πορνείαν συναπτομένας (4). ἐὰν δὲ σφίγγωσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὸ συνοικέσιον, γνωριζέτωσαν γοῦν τὸ τῆς πορνείας ἐπιτίμιον.

ΚΑ-

(α) Νεοκαισ. ξ'. Βασιλ'. ά. Τιμοθ'. έ. ή. 11.
(β) Απος. ξζ. Βασιλ'. κϚ. κϚ. (γ) Βασιλ'. κέ.

ποθανόντων πάντως ἐκεῖσε μὲν τῆς ἀδελφῆς, ὠταῦθα δὲ, τοῦ πρεσβύτου συμβίου) ὁρα ἡ Διονυσ γ'. σημ. (1) Χῆραι τινὲς μετὰ ἑξηκονταετίαν κατελέγετο εἰς ταῖς διακονουμέναις· εἶτ' ἂν τρεφομέναις διὰ τῶν τῆς Ἐκκλησίας συντρεσίων, ἐπεὶ ἐπηγγέλλοντο μὴ δευτερογαμῆσαι.

(2) Κατὰ μὲν τὸν Ἀπόστολον, τὰς νεωτέρας χήρας παραιτεῖσθαι, ἕως ἔοικε νοεῖσθαι ἦγον μὴ ταύτας αὐτὰς εἰς τὰς διακονουμένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἕως ἐ φθάσωσιν εἰς τὸ ξ'. ἔτος. Κατὰ δὲ τὸν Ἅγιον, τὰς μετὰ ἑξηκονταετίαν ταγθείσας εἰς τὰς διακονουμένας, εἶτ' ἂν τρεφομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας χήρας, ἢ γαμουμένας, παραιτεῖσθαι, ἦγον μὴ πρέπειν δέχεσθαι τὸ λοιπὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐκλαμβάνεσθαι.

(3) Μὴ ὄντων ἄλλων μήτε μεμνηστευμένων. ἐπιτιμᾶται δὲ ἡ κατὰ τὸν νόμον ἐτῶν τρία ἔτη. ἡ κατὰ τὸν κϚ'. τέσσαρα. τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου. Φθορὰ δὲ κυρίως ἐπὶ τῆς παθούσης· ἢ ἐπὶ τῆς αἰτησάσης. (Βαλσαμ. εἰς τὸν λ'. Βασιλ'.). ὁρα ἡ Νηστευτοῦ, κϚ'. σημείωσ. βλέπε ἡ τὸν ἑξῆς Κανόνα τοῦ μεγάλου. (4) Συγχωρήσας ἀνωτέρω καὶ συγκαταθέσθαι τὸν Ἅγιον τοὺς συμφθαρέντας πρότερον συνέρχεσθαι τοῖς αὐτοῖς εἰς γάμον, ὕστερον μὲν τῷ παρόντι, ἀκριβέστερον ἢ τελεωτέρον νομοθετεῖ, ὥστε, εἰ δυνατὸν τοὺς τοιού-

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (α)

(1) Τὸν ἀθέσμῳ (2) γάμῳ κατ' ἄγνοιαν περιπαρέντα Πρεσβύτερον, μόνης καθέδρας μετέχειν, τῶν δ' ἄλλων ἐνεργειῶν ἀπέχεσθαι. εὐλογεῖν δὲ ἕτερον τὸν τὰ οἰκεῖα τημελεῖν τραύματα προσκαίειν τε τῷ Κυρίῳ ὀφείλοντα, ἀνακολουθον. εὐλογία γὰρ, ἁγιασμοῦ μεταδοσις. ὁ δὲ τοῦτον μὴ ἔχων διὰ τὸ ἐκ τῆς ἀγνοίας παράπτωμα, πῶς ἑτέρῳ μεταδώσει;

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (β)

Διδασκέσθω ἕκαστος ἀπέχεσθαι ἀπαιδεύτων προσευχῶν, ἢ ἐπαγγελιῶν. γελοῖον γαρ ἐστι τὸ εὔχεσθαι (3) τινα ἀπέχεσθαι ὑείων, χρεῶν, ἃ ὅπερ ἐστὶ κτίσμα Θεοῦ ἀποβλητον, μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον (4).

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (γ)

Ἅπας (5) ὁ ὅρκος ἀπηγόρευται. ὅθεν πολλῷ εἰκὸς τὸν ὀμνύοντα ἐπὶ τὸ κακοποιῆσαι, μετανοεῖν μὲν (6) ἐπὶ τῇ προπετείᾳ τοῦ ὅρκου. μὴ βεβαιοῦν δὲ ἑαυτῷ τὸ ἀνόσιον. ὁ δὲ γὰρ Ἡρῴδῃ συνήνεγκεν εὑρε-

(α) Τῆς ς'. κς'. νδ'. (β) α'. Τιμοθ'. δ'. 4. (γ) Ἅπος'. κέ τῆς ς'. μθ'. Βασιλ'. ί. κή. ξδ'. πδ'. Ματθαίου ιδ'. 9. 10.

τοιούτους ἢ εἰς γάμον ἐλθόντας. χωρίζεσθαι. λέγει δὲ τὸ, εἰ δυνατὸν, ἐπεὶ οὐδέχεται, ἢ λαθραίως συμφθείρεσθαι μετὰ τὴν ζεύξιν, ἢ ἢ φονευθῆναι. ἀλλὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἔρωτος. δυνατὸν δὲ ἢ ἄλλως νοηθῆναι τὸς Κανόνας ἑάτως, τὴν μὲν φθειρομένην παρθένον μὴ ἐγκαταλιμπάνεσθαι ὑπὸ τοῦ φθείραντος, ἐπειδὴ ἴσως οὐδεὶς ἄλλος αἱρετίσεται αὐτὴν εἰς γάμου κοινωνίαν. ἡ δὲ πορνευθεῖσα, ἐπειδὴ παρ' ἑτέρου πρότερον ἐλεχρέθη, ἐὰν ζημιῶται ἐὰν αὐ γαμηθῇ τῷ πορνεύσαντι. (1) Τῷ αὐτῷ Κανόνι. ἐπὶ λέξεως ἐχρήσατο ἢ ἡ, ς'. εἰς τὸν, κς'. αὐτῆς, ἢ ὅρα τὰ ὡ τῇ ἐκεῖσε σημειώσει. (2) Ὅρα περὶ τούτου τοῦ ἀθέσμου γάμου, τὴν τοῦ, ιθ'. Ἅπος'. σημείωσιν.

(3) Τὸ ἐπαγγέλλασθαι Θεῷ. (4) Πάντως εἴ τι πρὸς ἐδωδὴν ἐπιτήδειον.

(5) Καθόλου ἢ ἐπὶ ἀληθέσι, ἢ ἐπὶ ψευδέσι, ἢ ἐπὶ ἀγαθοῖς, ἢ ἐπὶ πονηροῖς. ὅρα ἢ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον τὰ αὐτὰ γνωματεύοντα, τόμ. β'. ἐρωτήσ. ρκθ'. σελίδι, 383. (6) Τὸ δὲ μετανοεῖν, ἴσως ἐπιτιμᾶσθαι ἐστι μετρίως.

εὐορκήσαντι κατὰ τὸ Προφήτου.

ΚΑΝΩΝ Λ'. (α)

Οἱ τε ἁρπάζοντες γυναῖκας, ἢ οἱ αὐτοῖς εἰς τοῦτο συνεργοῦντες, τρία ἔτη ἔξω τῶν Εὐχῶν ἔστωσαν (1). τὸ δὲ μὴ βιαίως γινόμενον, ἀνεύθυνόν ἐστιν, ὅταν μὴ Φθορὰ (2), ἢ κλοπὴ ἡγήσηται τοῦ πράγματος. αὐτεξουσία δὲ ἡ χήρα, ἢ ἐπ' αὐτῇ τὸ ἀκολουθῆσαι. ὥστε τῶν σχημάτων (3) ἡμῖν ὁ Φροντιστέον.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (δ)

(4) Ἡ ἀποδημοῦντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, πρὸ τοῦ πεισθῆναι περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἑτέρῳ συνοικήσασα, μοιχᾶται.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'. (γ)

Οἱ τὴν πρὸς θάνατον (5) ἁμαρτίαν ἁμαρτάνοντες Κληρικοὶ, καθαι-

(α) Τῆς δ'. κζ'. (δ) Τῆς ς'. μγ'.
(γ) Τῆς ε'. δ'. καὶ Βασιλ'. γ'. μδ'. καὶ Νεκμ. ι'. 9.

(1) Ἀκροώμενοι δηλονότι τοῦ προνάου.

(2) Βαλσαμιῶν τὴν Φθορὰν ἢ κλοπὴν, λαθραίαν μοῖχον λέγει. ἡ δὲ Φθορὰ πάλιν φησὶ, κυρίως ἐπὶ τῶν παρθένων ἢ ἀνήβων λέγεται. ἡ δὲ κλεψιγαμία, (Βασιλ'. ξθ'. σημειω. ς'.) εἰς μὴ τοιαύτην ἐλευθέραν. ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο, ὅτι ἢ δίκα τοῦ γενέσθαι ἁρπαγὴν, ἢ ὁ Φθορεὺς, ἢ ὁ πόρνος ἐπιτιμῶνται. ἔση δ' ἂν ἡ παρθένος ἐλευθέρα, ὅταν μὴ ἔχῃ, ἢ γονεῖς, ἢ ἄλλους συγγενεῖς, ἢ ἕψηται ταῖς ἐρασταῖς ἑκουσίως ὡς ἡ χήρα. πρὸ τοῦ δὲ φανῆναι ἐλευθέραν γυναῖκα, ἢ πρὸ τοῦ συναφθῆναι αὐτὸν γάμῳ νομίμῳ, εἴ γε Φθορὰ ἕψοιτο, οὐκ ἀνεύθυνον ἔσαι τὸ γεγενός.

(3) Σχηματίζεται ὅτι ἡρπάγη (καὶ τοι ἐλευθέρα οὖσα) αἰσχυνομένη ἴσως ἢ τοὺς συγγενεῖς τοῦ πρεσβυτέρου ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοὺς ἐκείνης παῖδας, ἢ τοὺς γείτονας, μήτι ταχέως ἐπελάβετο ἐκείνη αὐτῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἢ μήτι ὁ ἐρωμένος, ἢ ἐρασὴς αὐτῆς ὑπάρχει πανσχρὸς, ἢ ἄλλο τι λογιζομένη. τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκοῦσα δέδωσιν ἑαυτήν. (4) Αὐτολεξεὶ ὁ παρὼν Κανὼν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ ς'. ἐν τῷ αὐτοῦ, μγ'.

(5) Παρὰ τῷ σοφωτάτῳ ἐν τῇ ἐξηγ'. τοῦ ῥητοῦ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (ἐπιστολῇ α'. κεφ. ε'. 16. 17.) πρὸς θάνατον ἁμαρτία κρίνεται, ἢ μὴ δι' ἐπιστροφῆς θεραπευομένη, οἷα ἡ τοῦ Ἰούδα. (Σλέπε καὶ Ἰωαν. ε'. τῆς ἑβδόμης) ἢ τῶν μνησικάκων. „οὕτω γὰρ μνησικάκων εἰς θάνατον (Σολομῶν τ. παρεμ'. κε'. 28.). ὁ δὲ Ζωναρᾶς ὅμοιόν ταύτην τῆς βουλήσεως

θυρῶνται μὲν, οὐκ ἐξείργονται δὲ τῆς τῶν Λαϊκῶν κοινωνίας· ὃ καὶ ἡ γὰρ ἐκδικήσεις δὶς ἐπὶ τὸ αὐτό.

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (α)

Ἡ ἐν ὁδῷ γεννήσασα, ἢ ἀμελήσασα (1) τοῦ κυήματος, ὡς φονεύτρια λογίζεται.

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (β)

Γὰς μοιχευθείσας γυναῖκας, μὴ δημοσιεύεσθαι μὲν (2), ἵνα μὴ θανατωθῶσιν (3) ἐλεγθείσαι. ἴσασθαι δὲ (4) χωρὶς κοινωνίας, μέχρι τοῦ συμπληρωθῆναι τὸν χρόνον τῆς μετανοίας.

ΚΑΝΩΝ ΛΕ'. (γ)

(5) Ἐὰν γυνὴ τὸν σύνευνον αὐτῆς ἀλόγως ἐγκαταλίπῃ ὁ μὲν συγγνώμης ἄξιος, ὥστε κοινωνεῖν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἡ δὲ, ἐπιτιμίου.

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (δ)

(6) Αἱ γαμηθῆσαι στρατιώτιδες, καί τοι μήπω πεισθεῖσαι τῷ θανάτῳ τῶν οἰκείων ἀνδρῶν, ἀφανῶν ὄντων, μοιχῶνται, ὡς αἱ προδηλωθεῖσαι (7), πλὴν συγγνωμονέστεραι εἰσι τῶν μὴ στρατιωτίδων.

διὰ

(α) Ἄπος'. ξέ. Βασιλ'. νϚ'. Νηστευτ. κέ. (β) Νηστευτ. λϚ'.
(γ) Γῆς ς'. πζ'. (δ) Γῆς ς'. ηγ'.

σεως, ἢ συγκαταθέσεως, τὴν εἰς ἔργον προχωρήσασαν βούλεται. (ὅσαν δηλονότι, ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς θανάσιμον). ὁ δὲ Βαλσαμὼν, τὴν ἐπάγουσαν κεφαλικὴν τιμωρίαν. (ὁρ. Ἄπος'. κέ. σημειωσ. β.

(1) Ὁ δὲ Ζωναρᾶς φησι, κἂν μὴ ἀποθάνῃ τὸ κυηθὲν, ἀλλὰ ὑπὸ ἄλλης ζωογονηθῇ, ἐκείνη ὡς φονεύτρια ἐπιτιμηθήσεται, ἐφ' ὅτῳ ἐκείνου, ἢ τοῦ ἵνα μὴ ὀφθῇ αὐτῆς ἡ μοιχεία, ἢ δι' ἄλλο τι, ἀπανθρώπως ἠμέλησε. (πλὴν εἰ μὴ εἴη ἔγκυος τὸν τρόπον). (2) Τὸ δημοσιεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰς τότε τῶν μετανοούντων τάττεσθαι συνοδίαν. Καὶ ὁ Νηστευτὴς δὲ Κανών. λϚ'. ἀδημοσίευτον ταύτην βούλεται εἶναι ἁμαρτίαν οἰονδήποτε πλημμέλημα. ὅρα δὲ, ἢ ἂν ὦ ἐκείνῳ σημείωσιν. (3) Ἢ ὑφ' ἑαυτῶν ὑπὸ τῆς πολλῆς αἰσχύνης, ἢ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνδρῶν συνιόντων. (4) Δηλονότι σὺν ταῖς πιστοῖς γυναιξίν. ἀλλὰ πῶς ἂν μὴ γνωρισθεὶς ἢ χωρὶς μεταλήψεως ἴσαμεν; ἢ τοῦτο δυσχερέστατον. (5) Αὐτοῖς λέξεσι, ἢ τούτῳ τῷ Κανόνι ἐχρήσατο ἡ, ς'. ὡ τῷ αὐτῆς, πζ'. ἢ ὅρα καλῶς.

(6) Καὶ τούτῳ, ὡ τῷ, ηγ' ἡ αὐτὴ ἐχρήσατο.

(7) Ἐν Κανον. δηλαδὴ λά.

διὰ τὸ μᾶλλον ὕποπτον εἶναι τὸν θάνατον ἐνταῦθα.

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'.

Μετὰ τὸ ἀφωρισθῆναι τὴν ἀλλοτρίαν (1) ὁ γαμήσας, μοιχὸς μὲν διὰ τὴν πρώτην, ἀνεγκλητος δὲ διὰ τὴν δευτεραν (2).

ΚΑΝΩΝ ΛΗ'. (α)

Αἱ παρὰ γνώμην τῶν πατρὸς ἀκολουθήσασαι (3) Κόραι, πορνεύουσι. διαλλαγέντων δὲ τῶν γονέων, δοκεῖ θεραπεύεσθαι τὸ γεγονὸς (4), ἐν τριετίᾳ μέντοι ἐὰν μεταλαμβάνωσι.

ΚΑΝΩΝ ΛΘ'.

Ἡ τῷ μοιχῷ συζῶσα, μοιχαλὶς ἐστι πάντα τὸν χρόνον (5).

ΚΑΝΩΝ Μ'. (β)

Ἡ παρὰ γνώμην τῶν Δεσπότου, ἀνδρὶ ἑαυτὴν ἐκδοῦσα, ἐπόρνευσεν. αἱ γὰρ συνθῆκαι τῶν ὑπεξουσίων ἀβέβαιοι. ἡ δὲ μετὰ ταῦτα πεπαῤῥησιασμένῳ γάμῳ χρησαμένη, ἐγήματο (6).

ΚΑΝΩΝ ΜΑ'. (γ)

Ἡ γαμηθεῖσα ἐν Κυρίῳ (7) χήρα, ἀνέγκλητός ἐστιν, εἰ μηδεὶς δηλαδὴ ἐστὶν ὁ διασπῶν τὸ συνοικέσιον αὐτῆς (8).

ΚΑ-

(α) Βασιλείου κδ'.
(β) Ἀποσ. πδ'. Γρηγορ. γ'. Καθ. αγ'. ἡ. Βασιλ. μα'. μβ'. νγ'.
(γ) Οἱ αὐτοὶ ἁγιοι. ᾧ Ἀποσ. α'. Κορινθίων ζ'. 19.

(1) Μνηστὴν τινος, ἢ γυναῖκα νόμιμον ἀποδημοῦντος.
(2) Ἐλευθέραν ἔσαν ἀνδρός. ἢ ᾧ αὐτὸς δι γαμεῖ ἴσως, ἔχει δὲ ᾧ γαμεῖ. (3) Τοῖς εἰκείοις ἐραταῖς ἑκοῦσαι ἀκολουθήσασαι.
(4) Οἱ νόμοι ὅμως οὐδὲ μετὰ τὴν διαλλαγὴν τῶν γονέων, ἐκχωροῦσι τὴν γαμικὴν ταύτην συναφειαν. (ὅρα ἐν τῇ τοῦ Ἀρμενοπούλου εἰς τοὺς Κανόνας ἐπιτομῇ σχόλιον ιβ΄ μήκαλι ἐ ἐπιγραφῇ, γ'. (5) Εἴτε τὸν εἰκεῖον ζῶντα ἐγκαταλιπὼν ἀκολουθήσῃ τῷ ταύτην μοιχεύσαντι. εἴτε, ἀποθανόντος ἐκείνου, εἰς γάμον τοῦτο συναφθῇ. ἐὰν γὰρ μὴ ἀποσχῇ τούτου, οὐδέποτε συγχωρηθήσεται. (6) Ἐὰν μετὰ τὸ πορνεῦσαι ἐλευθερωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτῆς, ἢ παραχωρήσαντος τοῦτο, γαμηθῇ παῤῥησίᾳ, οὐ λογισθήσεται τότε πόρνη. (7) Ἡ μὴ μετά τινος δηλαδὴ αἱρετικοῦ, ἢ συγγενοῦς αὐτῆς, ἢ ἄλλως πως παρανόμου. (8) Γονεὺς, ἢ δεσπότης αὐτῆς, ὡς ἔστιν ὑπεξούσιος.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'. (α)

(1) Οἱ ἄνευ τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Δεσπότυ γάμοι, πορνεῖαί εἰσι (2) μετὰ δὲ τῆς ἐπινεύσεως τότων, λαμβάνυσι τὸ βέβαιον.

ΚΑΝΩΝ ΜΓ'. (β)

Ὁ θανάτυ πληγὴν δὺς τῷ πλησίον, φονεύς ἐσι.

ΚΑΝΩΝ ΜΔ'. (γ)

Ἡ τῷ Ἕλληνι συμπορνεύσασα Διάκονος, εἰς μὲν κοινωνίαν (3) δεκτή ἐσι. εἰς δὲ τὴν προσφορὰν, τῷ Ζ'. ἔτει δεχθήσεται (4). ἀγνεύσα δηλονότι. ὁ δὲ μετὰ τὴν πίσιν Ἕλλην πάλιν τῇ Ἱεροσυλίᾳ προσιὼν (5), ἐπὶ τὸν ἔμετον ὑποσρέφει. ἡμεῖς δὲ τῆς Διακόνυ τὸ σῶμα ὡς καθιερωμένον (6), ὐκ ἔτι ἐπιτρέπομεν ἐν χρήσει εἶναι σαρκικῇ.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. τϐ'. Βασιλ'. λή. μ'. μά. (β) Ἅπος'. ξέ.
(γ) Ἅπος'. κέ. Καρθ. λέ.

---

(1) Ὁ παρὼν Κανὼν ἀναχεφαλαίωσίς ἐσι τῦ, λή. μ'. ἢ μά.

(2) Εἰ δὲ πορνεῖαι, ἢ χωρίζεσθαι δίκαιοι.

(3) Εἰς τὸ συνίσασθαι ταῖς πισαῖς. (4) Ὁ Ζωναρᾶς, ἢ ὁ Βαλσαμὼν ἐπειδὴ Ἕλληνί φασι, ἢ ὲ πισῷ συνεφθάρη ἡ τοιαύτη Διάκονος, ὅλα τῦτο ὐχ ὡς οἱ πάλαι Πατέρες διερίζυσι (Ἀγκύρ. ιϑ'.) ταύτην ἐκανόνισεν ὁ ἅγιος, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔκρινε. Σαρύτερον δηλονότι.

(5) Εἰ δὲ ὁ ταύτῃ συμφθαρεὶς Ἕλλην πισεύσας, πάλιν ζητεῖ ταύτην ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα, ἱεροσυλίαν τὸ πρᾶγμα καλεῖ ὁ ἅγιος, ἢ αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον ὑποσρέφειν λέγει. (6) Ἐντεῦθεν συνάγει ὁ Βαλσαμὼν ὅτι, μήτε οἱ καθαιρεθέντες ἢ μετασχηματισθέντες Ἱερομόναχοι, ἢ Διάκονοι δύνανται γυναικὶ συναφθῆναι· μητε οἱ καθαιρεθέντες κοσμικοὶ Ἱερεῖς χειροτονήσαντες ἴσχυσι δευτερογαμῆσαι, ἐπειδὴ καί τοι καθηρέθησαν, ἀλλ' ὄν καθιερωμένον ἔτι ὑπάρχει τὸ σῶμα αὐτῶν τῷ Θεῷ, εἴ γε ἐξ ἀρχῆς οἱ μὲν, μηδόλως εἰς γάμον ἐλθεῖν ὡμολόγησαν, οἱ δὲ, κατὰ τὸ σιωπώμενον, μὴ δι᾽γαμῆσαι. ἀλλὰ μηδὲ τῶν κοσμικῶν αὐτῶν Ἱερέων αἱ γαμεταὶ, κἂν ἐκεῖνοι τελευτήσωσι, δύνανται δευτερογαμηθῆναι. ὅρα ἢ Βλάσαριν εἰς τὸ. Γ. στοιχεῖον κεφάλ. ιϛ'. καί τοι τῦτο ἄλλοις ἄδεκτον, τεθνηξάντων γὰρ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἐλεύθεραί εἰσί φησι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, „ ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐσὶν ἀπὸ τῦ νόμυ γενομένη „ ἀνδρὶ ἑτέρῳ (Ῥωμ'. ζ'. 3.).

ΚΑΝΩΝ ΜΕ'. (α)

Ὁ λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἐνυβρίζων τὸν Χριστὸν (1) οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ ἀπὸ τῆς προσηγορίας.

ΚΑΝΩΝ ΜϚ'.

(2) Ἡ γημαμένη κατ' ἄγνοιαν ἀνδρὶ καταλειφθέντι πρὸς καιρὸν παρὰ τῆς γυναικὸς, εἶτα ἀφεθεῖσα διὰ τὸ ἐπανελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὴν πρότεραν, ἐπορνευσε μὲν, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ, γαμετὴν οὐκ εἰσχθήσεται, καλλιον δὲ ἐὰν μείνῃ οὕτω.

ΚΑΝΩΝ ΜΖ' (3)

Οἱ ἐγκρατῖται, σακκοφόροι, καὶ ἀποταχτῖται, τῷ αὐτῷ ὑπόκεινται λόγῳ, ᾧ καὶ Ναυατιανοὶ, ὅτι περὶ μὲν ἐκείνων Κανὼν ἐξεφωνήθη (3), εἰ μὴ διάφορος. τὰ δὲ κατὰ τούτους ἀποσεσιώπηται. ἡμεῖς μὲν τοι, ἐνὶ λόγῳ ἀναβαπτίζομεν τοὺς τοιούτους (4). εἰ δὲ παρ' ὑμῖν

(α) Ἰακώβ. ε, 14. (β) Βασιλ'. α'.

(1) Δῆλον ὅτι τοῖς ἔργοις. οὕτω δὲ, δηλαδὴ Χριστὸς καλεῖται ὁ Χριστὸς, ἤγουν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Ἱερεὺς. ὡς θύσας ἑαυτὸν. αὐτὸς γὰρ ἐχρίσθη χυρίως τῷ ἀληθεῖ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἁγιος ἔσχε τὸ Πνεῦμα ὡς ἑαυτῷ, ὡς ὁ Χριστός. ὡς μὲν γὰρ τοῖς προφήταις ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος ὠφέλει τὰ θαύματα. ὡς δὲ τῷ Χριστῷ οὐκ ὠφέλει ἡ χάρις, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πνεύματι δημιουργὸν ὄντι ὠφέλει ἐκεῖνα (Θεοφύλ. ἐξήγ. εὐαγγ'. Ματθ. α. ι'. (ὁρᾶ καὶ Βασίλ. κεφ. ιϚ'. εἰς τὰς θεολογικὰς παραπτηρ'. λέγονται ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ προσηγορία, τοῦ παντὸς ἐστὶν ὁμολογία. δηλοῖ γὰρ τόν τε χρίσαντα Θεὸν, καὶ τὸν χρισθέντα Υἱὸν, καὶ τὸ χρίσμα τὸ Πνεῦμα. βλέπε καὶ τοῦ μή. Κανόνος τῆς Λαοδικείας τὴν ογμ. Καὶ τὸ Ἰησοῦς δὲ Ἑβραϊκόν ἐστι (κατὰ τὸν Κορέσσιον ὡς τοῦ ἑρμην'. τοῦ ὡς τοῦ πρὸς Φιλιππησ'. Ἰησοῦ ὀνόματος) ἀπὸ τῆς ῥίζης Ἰαχὰ, ὃ δηλοῖ ἔτωσιν. ἐφ' ᾧ λέγεται Ἰεχυά. ἤγουν Σωτὴρ. ὡς εἴρηται ά. κε. Φ. Ματθαίου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἐπειδὴ ἐστὶ τὸ Κύριον τοῦ Μεσσίου ὄνομα, κατὰ τὸν Λύγουστῖνον ἐξήγ'. α τῆς ά. ἐπιστ. Ἰωάννου, τόμ. ζ'. .... καὶ αὐτοῦ τοῦ τετραγράμμου Ἰεωβὰ πρόσχες, κατά τινας. (2) Τοῦτον τὸν Κανόνα ἡ ς' ἐκ τῆς ἑαυτῆς, ιγ'. ἐχρημάτισατο αὐτολεξεί. (3) Φαίνεται ὅτι ὁ ά. ἐστὶν ἔτος τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

(4) Ὁ Ζωναρ. φησὶν ὅτι ὠνταῦθα ὁ ἅγιος καὶ τοὺς Ναυατιανοὺς βαπτίζεσθαι

ὑμῖν ἀπηγόρευται τὸ τῆ ἀναβαπτισμῆ. ὥσπερ ἂν ἡ παρὰ Ῥωμαίοις, οἰκονομίας τινὸς ἕνεκα. ἀλλ' ὁ ἡμέτερος λόγος ἰσχὺν ἔχετω ὅτι ἐπειδὴ ὥσπερ Μαρκιωνιστῶν ἐστὶν ἀποβλάσημα ἡ κατ' αὐτὺς αἵρεσις, βδελυσσομένων τὸν γάμον, ἢ ἀποστρεφομένων τὸν οἶνον, ἢ τὴν κτίσιν τῆ Θεῆ μεμιασμένην εἶναι λεγόντων, ἃ δεχόμεθα αὐτὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐὰν μὴ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ἡμέτερον Βάπτισμα (1) . . . . ὥστε, ἐὰν ἀρέσῃ τῆτο (2), δεῖ πλείονας Ἐπισκόπες ἐν ταὐτῷ γενέσθαι, ἢ ἕτως ἐκθεσθαι τὸν Κανόνα, ἵνα ἡ τῷ ποιήσαντι τὸ ἀκίνδυνον ἢ (3), ἢ ὁ ἀποκρινόμενος, τὸ ἀξιόπιστον ἔχῃ ἐν τῇ περὶ τῶν τοιῆτων ἀποκρίσει.

ΚΑΝΩΝ ΜΗ'. (α)

Ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ὑπὸ τῆ ἀνδρὸς, μένειν ὀφείλει. ἢ γὰρ εἰπὼν ὁ Κύριος, «ὅτι ὁ ἐγκαταλείπων γυναῖκα, ἐκτὸς λόγυ πορνείας (4), ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι ἢ δι' αὐτῆ τῆ λόγυ μοιχαλίδα αὐτὴν ὀνομάσας, ἀπέκλεισεν αὐτὴν τῆς πρὸς ἕτερον κοινωνίας.

ΚΑΝΩΝ ΜΘ'. (β)

Αἱ πρὸς ἀνάγκην γωνόμεναι φθοραὶ, ἀνεύθυνοι.

(α) Ματθαίυ ε'. 22. (β) Γρηγορ'. Θαυμ. β'.

ζεσθαι ὁριζεται μετὰ τῶν ἄλλων προσερχομένως τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὃ, τι Ἀνώνυμος ἑρμην'. Τῶν Κανόνων φησὶν, εἰς μὲν τὸν. ά. Κανόνα ὁ ἅγιος κατ' οἰκονομίαν διωρίσατο εἶναι δεκτὸν τὸ βάπτισμα τῶν ἐγκρατιτῶν, ὑδροπαρασατῶν, ἢ Ναυατιανῶν, ἀκολυθῶν πάντως τοῖς κατὰ τὴν Ἀσίαν Πατράσιν. Ἐν δὲ τῷ παρόντι Κανόνι εἰσενὲ ἐπιδιορθύμενος τὸ κατ' οἰκονομίαν ἐκεῖσε ὁρισθὼ, ἢ τὺς ἐγκρατίτας, ἢ Σακκοφόρυς, ἢ Ἀποστακτίτας, ἢ Ναυατιανύς. ἀποφαίνεται ἀναβαπτίζεσθαι, τὸ δὲ, εἰ δὲ παρ' ὑμῖν τοῖς περὶ σὲ τὸν Ἀμφιλόχιον νοητέον. (1) Οἱ Ἐγκρατῖται μάλιστα εἰσὶν ἕτοι, οἱ ἀκολυθῦντες τοῖς Μαρκιονισταῖς. (2) Πάλιν δὲ λέγει, ἐὰν ἀρέσῃ τῆτο, κολάζει τὴν παρ' ἑαυτῆ θεσμοθεσίαν, ἢ ἐπιτρέπει ταύτην τοῖς πλείοσι. (3) Τυτέστιν ἵνα οἱ ἀναβαπτίζοντες τὺς τοιύτυς, ἀκινδύνως τῆτο ποιῶσιν. (4) Ἐνταῦθα τὴν πορνείαν ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀντὶ μοιχείας ἐξέλαβέ φησι Ζωναρ. εἰς τὸν. ιθ'. τῆ αὐτῆ ἁγίυ, ὃ περ Κανόνος ἔλεπε ἢ τὴν καθ' ἡμᾶς σημείωσιν γ'.

ΚΑΝΩΝ Ν'. (α)

Ἐπεὶ ἡ τριγαμία νόμος (1) οὐκ ἔστιν, ὡς ῥύπασμα τῆς Ἐκκλησίας ὁρᾶται, καὶ τοι δημοσίαις (2) καταδίκαις οὐχ' ὑποβάλλεται, ὡς τῆς ἀνειμένης (3) πορνείας αἱρετωτέρα.

ΚΑΝΩΝ ΝΑ'. (β)

Τοῖς παραπεσοῦσι (4) τῶν τε ἐν βαθμῷ (5), τῶν τε ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀχειροτονήτῳ (6), μία ὁριζέσθω τιμωρία, ἡ ἔκπτωσις τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΑΝΩΝ ΝΒ'. (γ)

Ἡ τὸ κυήματος κατὰ τὴν ὁδὸν ἀμελήσασα, εἰ μὲν ἐξ' ἀνάγκης, συγγνωστὴ. εἰ δὲ μή, ὡς Φονεύτρια κρίνεται.

ΚΑΝΩΝ ΝΓ'. (δ)

Ἡ χήρα δήλη, τάχα δ' μέχρι ἑπτέσων (7) ἑλομένη δεύτερον γάμον ἐν σχήματι ἁρπαγῆς (8), διὰ δὲ τὴν διγαμίαν, ἐπιτιμᾶται.

ΚΑΝΩΝ ΝΔ'. (ε)

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀκουσίων Φόνων. ἢ ἄλλο τε ἐγράφη (9).

κατὰ

(α) Νεοκαισ. γ'. Βασιλ'. δ'. π'. (β) Ἁγιος'. κέ. (γ) Ἀποστόλων ξε. Βασιλ'. λγ'. (δ) Βασιλ'. λή. (ε) Ἁγιος'. ξέ. Βασιλ'. ή.

(1) Οὐδεὶς ἐστιν Ἐκκλησιαστικὸς Νόμος ἐκχωρῶν αὐτήν.

(2) Οὐ Φανερῶς καταδικάζεται Λαστωμενος. (κατὰ τὸν Βαλσ.).

(3) Ἡ μὲν πορνεία, ἀπόλυτος, εἰς ὁποίαν δήτινα θηλαδὴ γυναῖκα ἐξαπλωμένη ἀναιδῶς. ἡ δὲ τριγαμία, συνεσταλμένη ἐστὶ πορνεία, εἰς μίαν μόνην περιοριζομένη. (4) Τοῖς ἁμαρτάνουσι τοιαῦτα ἁμαρτήματα, οἷα καθ' ἑαυτὰς ἐκπίπτειν τῆς οἰκείας τάξεως.

(5) Οἱ ἐν βαθμῷ, ἢ χειροθετοῦνται, εἶεν Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, ἢ Ὑποδιάκονοι. (6) Οἱ ἐν ἀχειροτονήτῳ ὑπηρεσίᾳ εἰσὶν οἱ σφραγιζόμενοι, ἢ οἱ προβαλλόμενοι (ὅρα τῆς δ'. β'. σημείωσιν). καὶ τοι ἢ αὐτοὶ, καὶ εἰκόνες ὑπηρετοῦσιν ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ. (7) Εἰ μὲν γὰρ ὑποθῶμεν ὅτι προϋπῆρχε μὲν δήλη ποτὲ ἡμῖν δὲ ἢ ἤδη, ἐρήμου παντὸς ὅτι ὡς πόρνη καταδικάζεται, εἴγε χωρὶς τῆς γνώμης τῶν οἰκείων δεσποτῶν τὸν σχηματισμὸν τῆς ἁρπαγῆς ἐσέρξε. (8) Ὅρα τὴν. γ'. σημείωσιν τοῦ. λ'. Κανόνος τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου περὶ τοιούτου σχήματος.

(9) Ἐν τῷ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Κανόνι. ἡ. ἢ ὅρα τὰ ἐκεῖσε.

κατὰ δὲ τὸ ἰδίωμα τῆς περιφάσεως, μετρείσθω ἢ τὰ ἐπιτίμια.

ΚΑΝΩΝ ΝΕ'. (α)

Τῶν ἀντεπεξιόντων (1) τοῖς λῃσαῖς, οἱ μὲν ἐξωτικοὶ, κωλύονται τῆς μεταλήψεως (2). οἱ δὲ Κληρικοὶ, καθαιρῶνται (3). πᾶς γὰρ φησιν ὁ λαβὼν μάχαιραν, ἢ τὰ ἑξῆς (4).

ΚΑΝΩΝ ΝϚ'. (β)

Ὁ ἑκουσίως φονεύσας, 20. ἔτη ἀκοινώνητος, κατὰ βαθμὸς, μανέτω τῶ ἁγιάσματος. ΚΑΝΩΝ ΝΖ'. (γ)

Ὁ δὲ ἀκουσίως. 10, κατὰ βαθμός.

ΚΑΝΩΝ ΝΗ'. (δ)

Ὁ μοιχὸς, 13. ἢ αὐτὸς κατὰ βαθμός.

ΚΑΝΩΝ ΝΘ'. (ε)

Ὁ πόρνος, 7, ἢ αὐτὸς κατὰ βαθμός.

ΚΑΝΩΝ Ξ'. (ϛ)

Ἡ παρθενίαν ἐπαγγειλαμένη, ἢ ἐκπεσοῦσα, ὡς μοιχαλὶς ποινηλατείσθω, ὡσαύτως ἢ ὁ μονάζων.

ΚΑΝΩΝ ΞΑ'. (η)

Τὸν κλέψαντα, εἰ μὲν ἑαυτῶ κατηγορήσῃ, ἐπὶ ἐνιαυτῶ μὴ μεταλα-

(α) Βασιλ'. ιγ'. Ματθ. κϛ'. ϛ2. (β) Ἄπος'. ξέ. τῆς ἁ. ιἁ. Νύσ. έ. Νησευτ. ιθ'. (γ) Τὰ αὐτὰ χἀνταῦθα. (δ) Ἀγκύρ. κ'. Νύσσ. δ'. Νησευ. ιϛ'. (ε) Βασιλ'. κϛ'. Νύσσ. δ'. Νησευ. ιἁ. (ϛ) Τῆς δ'. ις'. (η) Γρηγορίᾳ τῶ θαυματουργῶ γ'. δ'. έ. ϛ'. Νύσσ. δ'.

(1) Οἱ τὰς αὐτοῖς ἐπερχομένας λῃσὰς φονεύοντες, εἰσὶν οὗτοι.

(2) Ἤρεσέ τινι μετὰ ταῦτα Συνόδῳ ὥστε τοὺς τοιούτους, ἢ τοὺς ἐπὶ τὸ κοινῇ συμφέρον ἐκ παρακλήσεως φονεύσαντας λῃσὰς ἐπιτιμᾶσθαι, καθὼς ἢ τοὺς ὡ τῷ πολέμῳ, ἤγουν τρία ἔτη (Βαλσαμ'.). ὡ δὲ τῇ ἑπτεσμῇ τῶ Ἀρμενοπ'. εἰς τὸς Κανόνας; τμήματ. έ. ἐπιγρ. γ'. Ἀρχιερεύς τις οὕτω φονεύσας Σαρακηνὸν, καθηρέθη Συνοδικῶς.

(3) Βλέπε ἢ τὸν. έ. τῶ Νύσσης, ἢ τὴν ὡ αὐτῷ ϛ'. σημείωσιν.

(4) Ὅρα τὸν Ἅγιον ὅτι ὡς μάχαιραν σΦάττεσαν ἤκηται τὴν ξέρησιν τῆς θείας κοινωνίας ὡ τοῖς λαϊκοῖς, ἢ τοῖς κληρώσεως, ὡ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς. ὃ ἢ τοῖς ὁπωσοῦν νυνεχέσιν οὕτω λογιστέον.

λαβεῖν. εἰ δὲ ἐλεγθείη, ἐπὶ δυσὶν ἔτεσι κατὰ βαθμούς.

ΚΑΝΩΝ ΞΒ'. (α)

Ὁ ἀρσενοκοίτης, ὡς ὁ μοιχὸς, ιε'. ἔτη οἰκοδομηθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΞΙ'. (β)

Ὁ κτηνοβάτης, ὡσαύτως ἐξομολογηθήσεται (1).

ΚΑΝΩΝ ΞΔ'. (γ)

Ὁ ἐπίσκοπος (2), ι. ἔτη.

ΚΑΝΩΝ ΞΕ'. (δ)

Ὁ Γόης, ἢ Φαρμακὸς, ὡς ὁ Φονεύς (3).

ΚΑΝΩΝ ΞϚ'. (ε)

Ὁ τυμβωρύχος (4) ὢν ι. ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἔσω.

ΚΑ-

(α) Βασιλείου ζ'. Νύσσ. δ'. (β) Ἀγχύρ. ιϚ'. ιζ'. Βασιλ'. ζ'. Νύσσ. δ'. (γ) Τῆς ϛ'. μδ'. (δ) Βασιλ'. οϚ'. πγ'. (ε) Νύσσης ζ'.

---

(1) Ἐν μετανοίᾳ διελεύσει. (οὕτω μεταφράζει αὐτὸ ὁ Λατῖνος.

(2) Ὁ χωρὶς τινὸς ἀνάγκης, ἢ εἰας δηλονότι. βλέπε δὲ τὴν δ'. ὑποσημείωσιν τῶ ά. Κανόνος τῶ αὐτῶ Πατρός. (3) Περὶ τῶν αὐτουργῶν μάγων ἔοικεν οὐταῦθα κανονίζειν ὁ Ἅγιος, δὲ ἐχὶ τῶν ἐξακολουθούντων κατὰ πλάνην, δὲ γὰρ δὲ εἰ μὴ οὕτως. ἀλλ' ὡ γνώσει ἀκολουθοῦντες, δὲ αὐτοὶ ὡς οἱ Φονεῖς παιδεύονται. δὲ ὁρα τῶ αὐτῶ Κανόνα, οϚ'.

(4) Ὅσοι ἄνευ ἐπινεύσεως Βασιλέως, ἢ Ἐπισκόπου, ἢ ἀρχόντων μετακινήσωσι σώματα νεκρῶν, μετὰ τελείας ὁσίας ταφῶτα (ὁσία δὲ ἐστιν, ἡ ἀφωσιωμένη τοῖς τεθνεῶσι τιμὴ), ὡς τυμβωρύχοι παιδεύονται (ὅρα τὸ τελευταῖον σχόλ. τῶ. κζ'. κεφαλ'. τῶ. θ'. τίτλ. τῶν κατὰ Φώτιον παρὰ τῷ Βαλσαμῶνι). ὁ δὲ, ζ'. τίτλ. τῶ. ια'. βιβλίου τῶν διατάξεων τὺς τυμβωρύχους βούλεται ὑποκεῖσθαι τῷ τῆς ἱεροσυλίας Νόμῳ. διὸ δὲ (κατὰ τὸν προοιμ'. Βαλσαμ.) χωρὶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς τῶν, ὧν πρεσώπων ἀνωτέρω εἴπεμεν, λείψανα μεταβέμενες Ἡγούμενές τις τῆς Μονῆς τῶ ἁγίου Μωκίου, ἐξεβλήθη τῆς ἡγουμενείας, δὲ καθηρέθη (ὅρα ὥθα ἀνωτέρω δηλαδὴ τὸ σχόλιον τῶ. κζ'. κεφαλ'. τῶ. θ'. τίτλου. παρὰ Φωτ'.). οἱ δὲ διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν λέγοντες ὁρᾶν Βριχολάκας, δὲ τοῖς τοιούτοις φαντάσμασι φενακιζόμενοι ὑπὸ τῶν δαιμόνων, μεγάλης ἐπιτιμίας ἐσὶν ὀφειλέται, οἱ μάλιστα ἀνορυττόντες τὺς τάφους, καὶ σὶ τὰ λείψανα τῶν νεκρῶν. ὐδέποτε γὰρ τὸ Θεῖον ἐπιτρέπει τῷ πονηρῷ δαίμονι ἀμφιῶ-

ΚΑΝΩΝ ΞΖ'. (α)

Ὁ ἀδελφομίκτης (1), ὡς ὁ Φονεὺς ἐξομολογηθήσεται. (2)

ΚΑΝΩΝ ΞΗ'. (β)

Τὸ ἀπειρημένον (3) διὰ συγγένειαν συνοικέσιον, ὡς μοιχεία ἐπιτιμηθήσεται. ΚΑΝΩΝ ΞΘ'. (γ)

Ἀναγνώσης τῇ μνηστῇ τῇ ἑαυτοῦ πρὸ τοῦ γάμου συναλλάξας (4), ἀργεῖ

(α) Βασιλ'. οὐ. Νηστευτ. ιγ'. ιδ'. ιέ. (β) Ἀγκύρ. κ'. τῆς ς'. νό. Βασιλ'. νή. πζ'. (γ) Ἀποστ. κς'.

φιόνυσθαι σώματα νεκρῶν, ἢ ἐγκατοικεῖν αὐτοῖς τοῖς σώμασι. Βογομήλων γὰρ τῶν αἱρετικῶν ἡ τοιαύτη κακοδοξία, ἢ ὅρα τόμον, ϛ'. Συνόδ. πρακτικ. σελ. 992. Φρονήματ. ς', Εἰ δὲ ἢ ἔφθασάντινες τοιούτοις φάσμασι συναντῆσαι διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, ὡς προείπομεν, ἡμεῖς οὐδὲν, ἀλλ' ἢ σχηματισμὸν δαιμονιώδη ὡ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ὁρώντων γνωματεύομεν εἶναι, ὥσε βλέπεσθαι τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, ἢ εἰ ὡ τῷ μνήματι αὐτὸν τὸν νεκρὸν φαίνεσθαι, οὐχ' ὡς τρώγοντι ἔοικεν, ἀψυχος, ὠχρὸς, ἢ πελιδνός. ἀλλ' ἔμψυχος, ἐρυθρὸς, ἢ παρὰ φύσιν ἐκτόπως ἐξωγκωμένος, ἢ ὡ τῷ ἀέρι τοιοῦτόν τινα σχηματίζεσθαι, καθὼς ἢ κόρη ἐπὶ τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου (Εὐεργετ. σελ. 1043.) ἧτις τότε μὲν, ἐωράσθη ὡς ἦν, κόρη δηλαδὴ. τοῖς δὲ λοιποῖς, ἐδόκει Φοράς. τοιαῦτα δὴ ἢ τὰ παρὰ τῶν μάγων τερατευόμενα, οἳ τοῖς θεαταῖς τὴν ξηρὰν καθιστῶσι θάλασσαν ἐοικέναι, ἢ ἀνάπαλιν, τὴν θάλασσαν ξηράν. τῇ ἀληθείᾳ μὲν οὔ, τῇ δοκήσει δὲ πάντως. οὕτω οἱ ἐκείνοις, τοῖς Βριχολάκοις δηλ. περιτυγχάνοντες ἁγιασμὸν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκτελείτωσαν, ἢ πιστεύσαντες τῷ Θεῷ, ἀπαλλαγήσονται τῶν τοιούτων ἀθυρμάτων τοῦ κακοδαίμονος. ἀλύτους γὰρ δεχόμεθα, εἴτ' ἂν δοξάζομέν τινας μένειν ἐκ τῶν νεκρῶν δεδεμένους, ἤτοι δι' ἀφορισμὸν ἱερατικὸν, ἢ δι' ἀδικίαν, ἢ δι' ἄλλο βαρύτατον ἁμάρτημα. τοὺς δὲ τοιούτους, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πάλιν λύεσθαι, ἢ τῶν σφῶν συζυγῶν ἀποτινόντων τὸ ἀδίκημα. Βριχολάκους δὲ, μὴ ὅτι γε ὑφεξᾶναι, ἀλλ' οὐδὲ ὀνομάζεσθαι θεμιτὸν τοῖς ἐκ τῆς εὐσεβείας.

(1) Ἐν μὲν τῷ παρόντι Κανόνι, ὡς ἀμφιθαλεῖ ἀδελφῷ συμφθαρύντα ἐπιτιμᾷ ὡ. 20. ἔτεσιν. ὡ δὲ τῷ, οὐ. ὡς ἑτεροθαλεῖ (ἤγουν ἀπ' ἄλλου Πατρὸς ἢ Μητρὸς) ὡ. 12. ἔτεσι, κατὰ τὸν Ἀνώνυμ. ἐξηγητήν.

(2) Ἐν μετανοίᾳ βουλεύσει. (3) Δῆλον δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ νόμου. ὃ ἢ σπάσεται πάντως. (4) Συμφθαρεὶς ἐκείνῃ ὁμογνώσῃ εἰς ταύτην τὴν φθοράν, (τοῦτο γὰρ βούλεται τὸ συναλλάξαι).

ἀργεῖ ἐνιαυτὸν, μόνων ἀπρόκοπος, χλεψιγαμήσας (1) δὲ ἄνευ μνησείας, παυθήσεται τῆς ὑπηρεσίας. τὸ αὐτὸ ἢ ὑπηρέτης. (2)

ΚΑΝΩΝ Ο΄.

Διάκονος, ἢ Πρεσβύτερος ὁμολογήσαντες ὅτι ἐν χείλεσι (3) μόνον ἐμιάνθησαν, ἀπεχόνται (4) τῆς λειτουργίας, μεταλαμβανοντες ἐντὸς τοῦ Βήματος. εἰ δὲ πλεον τούτου φωραθείησαν ἡμαρτηκότες, καθαιρεῦνται. ΚΑΝΩΝ ΟΑ΄. (α)

Ὁ συνειδωκὼς (5) τινὶ τῶν προειρημένων ἁμαρτημάτων, ἢ μὴ ὁμολογήσας (6), ἀλλ' ἐλεγχθεὶς, ὡς ἐργάτης τοῦ κακοῦ ἐπιτιμη-

θή-

(α) Ἀγκύρ. κέ.

(1) Ἢ μετὰ τὴν Φθορὰν γαμικῶς αὐτῇ συναφθεὶς, ἢ λάθρα αὐτὴν ἁρπάσας, ὑπεξούσιον οὖσαν, ἢ εἰς γάμον μετ' αὐτῆς ἐλθών.

(2) Ὅ τε Ζωναρᾶς, ἢ Βαλσαμών, ἢ Βλάσαρις τὸν ὑπηρέτην ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ Ὑποδιακόνου ἐκλαμβάνουσιν, ὅθεν ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν τοιοῦτον γαμεῖν (κατὰ τὸν κς΄. τῶν Ἀποστόλ.), εἰς τὸ δεύτερον ἁμάρτημα τὸ ἐν τῷ Καν΄. ἤγουν εἰς τὴν χλεψιγαμίαν λέγουσιν εἰ ἁλοίη, καθαιρεῖται. ἢ ἄλλως ἤγουν Ψάλτην, ἢ Θυρωρὸν ἐκληπτέον τὸν τοιοῦτον.

(3) Τὸ ἐμπαθῶς, ἢ ἐρωτικῶς γινόμενον φίλημα νοεῖται, τὸ διὰ τῶν τοῦ σώματος χειλέων τελούμενον, ὃ ἢ μίασμα ψυχῆς ἐστι ἢ ἀκαθαρσία. ἡ γὰρ μόνη ἡ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν συγκατάθεσις μιαίνει τὴν ψυχὴν, πολλῷ μᾶλλον τὸ τοιοῦτον φίλημα, καίτοι παρ' ἄλλων, (ἴσ. οὐκ ὀρθῶς) τὰ τῆς γυναικείας αἰσχύνης μεταφερικῶς ἐξελήφθησαν χείλη.

(4) Εἰσὶ δὲ αἱ ἐπίσχεσιν, ἃ τὴν μέχρι τινὸς ἀργίαν ἐξεδέξαντο, ἀλλὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ οἰκείου βαθμοῦ, συνάγοντες τοῦτο ἐκ τοῦ μὴ ὁρίσαι τὸν ἅγιον τὸ πεσὸν τῆς τοιαύτης ἐπισχέσεως, συγχωροῦντος τοῦ Κανόνος μόνην τὴν ἐν τῷ Βήματι μεταλῆψιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἢ πλεόν τι ἡμαρτηκότος, (οἷον ἂν εἴη πάντως ὁ συγκοιλισμὸς) ἢ τὴν τοιαύτην ἔσεσθαι ἀποτρέποντος. ἀλλ' ὁ Ζωναρᾶς (ᾧ ἢ ἄλλοι συντίθενται) ἐπίσχεσιν τὴν μέχρι τινὸς ἀργίαν βούλονται, ἢ ἐ τὴν ἔκπτωσιν· ὃ ἢ φιλανθρωπότερον.

(5) Συνεγνωκότα βούλεται ὁ Βαλσαμών ἐ τὸν μόνην εἴδησιν ἔχοντα, ἢ μὴ δυνάμενον κωλῦσαι. ὁ γὰρ τοιοῦτος φησιν ἀναμάρτητος.

(6) Εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἢ, ἁπλῶς, εἰς τὸν δυνάμενον σωτηριωδῶς κωλῦσαι, ἢ διορθῶσαι τὸ ἁμάρτημα, ἢ αὐτὸς ὤτες διὰ σεμνῆς ὑπομνήσεως ἐ-

θήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΟΒ'. (α)

Ο' μάντεσιν ἑαυτὸν ἐπιδὺς, ἢ τισι τοιούτοις, ὡς ὁ Φενεὺς ἐπιτιμηθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΟΓ'. (β)

Ο' τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος (1), διὰ βίου προσκλαίειν ὀφείλει, καὶ ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ μεταλαμβάνειν (2).

ΚΑΝΩΝ ΟΔ'. (γ)

Ε'άν τις γενόμενος ἐν τοῖς προγεγραμμένοις ἁμαρτήμασι, σπουδαίως ἐξομολογήσηται, ὁ πιστευθεὶς τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν, εἴπερ ἐλαττώσῃ τὰ ἐπιτίμια, ἀκατάγνωστος ἔσται, τῆς ἐν ταῖς Γραφαῖς Ἱστορίας γνωριζούσης (3) ἡμῖν τοῦτο.

ΚΑΝΩΝ ΟΕ'. (δ)

Ο' ἀδελφῇ συμμιανθείς, καί τοι ἑτεροθαλεῖ, ἀπρόσδεκτος εἰς Ἐκκλησίαν, ἕως ἂν ἀποζῇ, μεθ' ὃ, ιβ'. ἔτη μὴ μεταλαμβανέτω. βαθμηδόν.

ΚΑ-

(α) Τῆς ς'. ξά. Βασιλ'. ξέ. (β) Ἀπος'. ξϛ'. Ἀγκύρ. ά. ϛ'. ιϛ'. Πέτρου ή. (γ) Τῆς ά. ιϛ'. (δ) Βασιλ'. ξζ'.

ὡς ἐκεῖνο μὴ ἐμποδίσας, ἀλλ' ἠλέγχθη ἔπειτα ἀποκρύπτων αὐτὸ, ἐπιτιμηθήσεται ὡς ὁ γινωσκόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὡ ᾧ ἡμάρτανε.

(1) Ο' ἐθελοντὴς ἁπλῶς ἀρνησάμενος τὸν Χριστὸν, ἔξω τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πύλης προσκλαιέτω ὡ παντὶ βίῳ. (2) Διὰ τὶ οἱ πρὸ τοῦ ἁγίου Βασιλέου Πατέρες ὀδύνα ἀρνησόχριστον μέχρι παντὸς βίου ἐκώλυσαν τῆς θείας κοινωνίας, ὡς αὐτὸς ὡ τῷ παρόντι; ἢ, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν, ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἅγιοι ἐκανόνιζον ὡ τῷ ὄντι χρηματίζοντες, Πέτρος, καὶ οἱ ὡ Ἀγκύρᾳ Πατέρες, καὶ ὤφειλον διὰ τοῦτο καὶ μαλακώτερον ἐπιτιμᾶν. ὅτος δὲ ὡ πλατυσμῷ, καὶ χρηστότητι τῆς πίστεως, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρχον, (ὡς ὁ αὐτὸς, ἐν. αὐτοῦ Κανόνι φησι), ὁπότε θριμύτερα ἔδει ὁρίζεσθαι καὶ τὰ ἐπιτίμια.

(3) Καὶ εἰς τὸν Ἐζεκίαν γὰρ (Βασιλειῶν δ'. ιϑ'. 19 20. κ. 2. 3. 4. 5. ιδ'.) καὶ εἰς τὸν Μανασσ. (παραλειπόμενα β'. λγ'. 12 13.) οὕτω γνησίως μετανοήσαντας, ταχέως ἔφθασεν ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ μὴ καὶ ἀραχνίοις μίτοις δεσμεύεσθωσαν τὰ καλωδίοις ὡ τρίτοις καλαδεσμεῖσθαι ὀφείλοντα, ὡς εἴρηται ὤ τινι Συνόδῳ (παρὰ Βαλσαμ.)

ὅρα

ΚΑΝΩΝ ΟΞ'. (α)

Ὁ μοίως ἡ ὁ τὴν ἑαυτῦ νύμφην λαβών.

ΚΑΝΩΝ ΟΖ'.

(1) Ὁ καταλιμπάνων τὴν ἰδίαν γυναῖκα, ἢ ἑτέραν συναγόμενος, ὡς μοιχὸς ἑπτὰ ἔτη ἐπιτιμάτω ὑπὸ τῶν Πατέρων βαθμηδόν.

ΚΑΝΩΝ ΟΗ'. (β)

Ὡσαύτως ἡ οἱ δύο ἀδελφὰς λαμβάνοντες εἰς συνοικέσιον, καί τοι ἐν διαφόροις χρόνοις (2).

ΚΑΝΩΝ ΟΘ'. (γ)

Οἱ ταῖς ἑαυτῶν μητρυαῖς ἐπιμαινόμενοι, ὡς ἡ οἱ ταῖς ἀδελφαῖς, ἐπιτιμάσθωσαν.

ΚΑΝΩΝ Π'. (δ)

Ἡ πολυγαμία (3) ὡς κτηνώδης, ἡ ἐκ ἀνθρώπινος, μείζων τῆς πορνείας. οἱ τοιοῦτοι τοίνυν μετὰ ἐναυτῦ πρόσκλαυσιν, ἡ ὑποπτώσιν τριῶν, δεχθήτωσαν.

ΚΑ-

(α) Βασιλείου ιδ'. οβ'. (β) Νεοκαισαρείας ς'.
(γ) Βασιλ'. ξζ'. οέ. (δ) Βασιλ'. δ'. κς'. ν'.

ὁρα ἡ τὸν, πδ'. ἡ πέ. τῦ αὐτῦ Βασιλείου, ἡ τὴν ὡ αὐτῷ τῷ σημείωσιν. Καὶ ἔτι τῦ Πατριάρχου τῦ Λύκου (ὡ τῇ ἐπιτομῇ τῦ Ἀριστηνοπέλου εἰς τοὺς Κανόνας, τμήματι, έ. ἐπιγραφῇ, γ'. σχόλιον). διότι Ἐπίσκοπος εἰς στρατιώτην τινὰ φονεύσαντα, ἐπὶ μέρους πάνυ ἐπιτιμίῳ τὴν ἀθῳώσιν ἔδωκε. ἡ ἐκεῖνος μέχρι τινὸς ἀλιτουργησίαν ὑπέσχη. ἡ ὁ στρατιώτης καιρικῶς ἐπετιμήθη. (ὁρα ἡ τὴν, ά. σημείωσιν εἰς τὸν, έ. τῦ Ν. στ. ἡ τὴν εἰς τὸν, ρς'. τῆς ς'. (1) Αὐτοῖς λέξεσι μετωχετεύθη ἡ ἔτις ὁ Κανὼν ὑπὸ τῆς ς'. ὡ τῷ αὐτῆς, πζ'.

(2) Πάντως μετὰ τὸν θάνατον τῆς μιᾶς

(3) Καὶ τὴν τριγαμίαν πολυγαμίαν ὁ Ἅγιος ἐκάλεσεν ὡ τῷ, δ'. αὐτῦ Κανόνι, ἥτις ὡς περ μείζων τῆς πορνείας, ἔστω ἡ τὸ ἐπιτίμιον αὐτῆς βαρύτερον. ὁ γὰρ πόρνος ὡ ἑκάστῳ ἔτει μεταβαίνει ἀφ' ἑνὸς τόπου τῶν μετανοούντων εἰς τὸν ἄλλον (οἷς ὡ τῷ, κς'. τῦ αὐτῦ). ὁ δὲ τρίγαμος, ἐκτ' ἂν πολύγαμος, μετὰ τὴν πρόσκλαυσιν ἐν αὐτῦ, ζ. ἔτη ὑποπίπτω (ὡς ὡ τῷ παρόντι Κανόνι.) μὴ συνεισάμενος τοῖς πιστοῖς, ὅπερ βαρύτερον ἐκείνου (Ζωναρᾶ.) ἐπιτίμιον. βλέπε περὶ πολυγάμων Διονυσίου γ'. σημείωσιν ς'. ὡ ἡ διαιρεῖται ὁ γάμος.

ΚΑΝΩΝ ΠΑ'. (α)

Ὅσοι μὴ ὑπενεγκόντες τὴν βίαν τῶν βασάνων, ἠρνήθησαν τὸν Θεὸν, ὅρκους ἐθνικοὺς ὀμόσαντες, ἢ βρωμάτων εἰδωλικῶν γευσάμενοι, μετὰ, 8. ἔτη, κατὰ βαθμοὺς δεκτοὶ γενέσθωσαν (1). οἱ δὲ αβιάστως ταῦτα τελέσαντες, μετὰ, 11. ἔτη δεχθήτωσαν.

ΚΑΝΩΝ ΠΒ'. (β)

Καὶ περὶ τῶν ἐπιορκησάντων (2), εἰ μὲν ἐκ βίας παρέβησαν τοὺς ὅρκους, ὡς, 6. ἔτεσιν ἐπιτιμασθωσαν. εἰ δὲ ἄνευ ἀνάγκης προεδωκαν (3) τὴν ἑαυτῶν πίστιν, ὡς, 11.

ΚΑΝΩΝ ΠΓ'. (γ)

(4) Οἱ καταμαντευόμενοι (5), ἢ ταῖς συνηθείαις τῶν ἐθνῶν ἀκολουθοῦντες, ἢ διάτινων ἀνερευνῶντες Φαρμακείας (6), ἐξαετεῖς ἐπιτάζονται βαθμηδόν.

ΚΑ-

(α) Τῆς ά. ιδ'. τῆς ς'. ιθ'. Ἀγκύρ. δ'. ἐ ς'. Πέτρου γ'. Βασιλείου σγ' Νύσσης ϛ'. (β) Βασιλ'. ξδ'. (γ) Τῆς ς'. ξά.

---

(1) Μὴ ξενισθῇς βλέπων διαφέροντα τὸν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ, σγ'. ἔωθε γὰρ ὁ Ἅγιος ὥρια μὲν τῶν ἐπιτιμίων ἐπάγειν κατὰ γνώμην τῶν προγωνεστέρων Πατέρων. ὥρια δὲ κατὰ γνώμην οἰκείαν, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐν τῷ. κϐ'. ἢ ἐν τῷ. νθ'. αὐτοῦ Κανόνι. ἐν τε τῷ. σγ'. ἢ ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ ζ'. ἢ ἐν τῷ. πγ'. ἢ ἐν ἄλλοις. (2) Πολυειδὲς ἐστι τὸ τῆς ἐπιορκίας ἁμάρτημα ἢ διὰ τοῦτο ἢ δυσθεράπευτον, ἄλλως γὰρ ἐπιτιμᾶται ὁ κατὰ ὀλιγωρίαν ὀμόσας, ἢ ἐπιορκήσας. ἄλλως ὁ καθ' ἑαυτὸν. ἄλλως ὁ ἐκ μελαμέλω. ἄλλως ὁ διὰ ἄμυναν. ἄλλως ὁ καθ' ὅλον. ἄλλως ὁ διά τι παιγνιῶδες ἢ ἢ ἀποβλητον. ἄλλως ὁ σωματικὸν ὅρκον παραβάς ἄλλως ὁ ἔγραφον. ἄλλως ὁ ἐρωτικῶς παρορκήσας. ἢ ἁπλῶς, εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δεχομένου τὴν ἐξομολόγησιν κεῖται ἡ θεραπεία τῆς ἐπιορκίας (Βαλσαμὼν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ Κανόνος).

(3) Ὅρα ὅτι πρόσθες ἀπίστεως ἐστι, τὸ ἀθετῆσαι τοὺς ὅρκους. ὅρα ἢ τὸν ἀνωτέρω Κανόνα. (4) Ὁ αὐτός ἐστιν ὅτος ὁ Κανὼν τῷ, κδ'. τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ διαφέρει δὲ μόνον, καθότι ἐκεῖνος πενταετία τοὺς τοιούτους καταδικάζει, ὅτος δὲ ἑξαετία. (5) Ἴσως δὲ καταμαντευόμενοι, εἰ κατὰ πλάνην τοῖς μάντεσιν ἀκολουθοῦντες. (6) Ἀφ' ὧν Φαρμακειῶν τάχα καὶ σπουδευθήσων, ὡς οἴονται, ἢ ἄλλως ἐβλάβησαν. ὁ δὲ Βλάσαρις εἰς τὸ μ.

ΚΑΝΩΝ ΠΔ'. (α)

Μὴ τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ δεῖν κρίνειν τὴν μετάνοιαν (1). εἰ δέ τινες διαπεσπασμένως ἔχουσι τῶν ἰδίων ἐθῶν, ἢ τὴν Εὐαγγελικὴν ζωὴν ὑποδέχονται, ἐδείξαμεν ἡμῖν πρὸς αὐτοὺς κοινὸς λόγος, δεδιδάγμεθα δὲ ἀκούειν· σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΕ'.

(2) Διαμαρτύρεσθαι μὲν νυκτὸς, ἢ ἡμέρας, ἢ δημοσίᾳ, ἢ ἰδίᾳ τοῖς ἐξαγορευομένοις ὀφείλουσιν οἱ ἐπὶ τῆς μετανοίας. ὃ μὴν δὲ ἢ συναπάγεσθαι αὐτῶν ταῖς πονηρίαις, ἢ συναπόλλυσθαι αὐτοῖς. ἀλλὰ προσεύχεσθαι μᾶλλον μὲν κερδῆσαι αὐτούς. εἰ δ' ὧν, σπουδάζειν τὰς γοῦν ἑαυτῶν ψυχὰς τῆς αἰωνίου καταχρίσεως περισώσασθαι

(α) Τῆς ς'. ρϟ'. Νύσσ. δ'. ϛ'. Γαγρ. ιθ'. ιγ'.

τοῦ. μ. κεφ. ά. αἱ Φαρμακεῖαι φησὶν ἢ ἀναιρέσεσιν, ἢ τῶν φρενῶν ἐξιστᾶσι, καὶ εὐκταίαν τὸν θάνατον ποιοῦσι τῷ πάσχοντι. (ὃ τῇ Φύσει ἴσως τοῦ Φαρμάκου, ἀλλὰ ταῖς ἔμπροσθεν αἷς τοῦ Φαρμάκου). ὁ δὲ Βαρίνος τοιαύτας, ἤγουν Φαρμακείαν ὀνομάζει, τὰς ἀπὸ δηλητηρίων γινομένας βλάβας.

(1) Καὶ ὁ Θεῖος Χρυσόστομος ὁμιλίᾳ. ιδ'. τῆς. ϛ'. πρὸς Κορινθίους, ὃ τοῦτο ζητῶν, φησὶν ἡ χρόνου πλῆθος, ἀλλὰ ψυχῆς διόρθωσιν.

(2) Ἕως τοῦ, πε. Κανόνες ὁμιλοῦσι ὄντες Βαλσαμῶν καὶ ὁ Βλάσαρις ἀποτερματίζεσθαι τοὺς Κανόνας τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἴτινες εὑρίσκονται ὡς τοῖς πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Κανονικοῖς αὐτοῦ Ἐπιστολαῖς. Τὰ δὲ ἄλλα ἑξῆς αὐτοῦ Κανονικὰ, ἐκ τῶν αὐτοῦ Ἐπιστολῶν ὑπομάζουσιν, ὡς οἱ δὲ καὶ Κανόνας. καὶ ἐς τὴν τῶν Συνοδικῶν πρακτικῶν ἔκδοσιν οὕτω φαίνονται, παρισθμοῦσι δηλαδὴ τῷ τῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων ἀριθμῷ. ἤγουν τῷ πε'. ὁ δὲ Ζωναρᾶς ἐκ τῆς ἐν τῷ νθ'. τῆς ζ'. ἐξηγήσεως, καὶ ὑγδοηκοστῷ ἕκτῳ Κανόνες μέμνηται, ὃς ἐστιν, ἐπιστολὴ ρξ'. πρὸς Διόδωρον. καὶ ἴσως τινές, (ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ζωναρᾶς.) τὴν ἑξῆς περὶ κοσμίου πρὸς τοὺς Ἐγκρατίτας, μὴ μετρεῖν ἐκ τάξεως Κανόνος, ὡς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν ἕνεκεν μὲν, καλοῦντας τοὺς ἀνδρόκτας ἐκ τῆς ς'. τὴν δὲ πρὸς Διόδωρον ἐπιστολὴν, κανόνα. πζ'. οἱ τινες ἀναπείθεται ἀνήκειν ἐς ἑξῆς ἢ συμφωνοῦσιν ἡμῖν τῷ ἀριθμῷ. (καὶ ὁ ἡμεῖς τῷ μέτρῳ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἁγίου ἠκολουθήσαμεν). Διὸ δὴ ὠθοῦν τῷ ἀρχαϊκῷ ἀριθμῷ σημαίνομεν αὐτούς, εἴ θέλοι τις εὑρεῖν ἕνεκεν καὶ ὡ αὐτοῖς τοῖς κανόσι.

σθαι (1).

ΚΑΝΩΝ ΠΕ'. (α)

Τὰ κρέα ἡμῖν ὡς λάχανά ἐστι χορτῶ κατὰ τὴν ἀξίαν, κατὰ δὲ τὴν τῶν συμφερόντων διακρισιν, ὡς ἡ ἐν λαχάνοις τὸ χρήσιμον τὸ βλαβερὸν διακρίνομεν. ὅθεν ἔτε κώνειον (2), ἢ μοσχεύμενον φαγοι ἄντις νεῦν ἔχων, ἔτε γυπὸς, ἢ κυνὸς ἅψαιτο ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης· ὡς ὅγε φαγὼν (3), οὐκ ἠνόμησε (4).

ΚΑΝΩΝ ΠΣ'. (ε)

Ἐάν τις πάθει ἀκαθαρσίας ποτὲ κρατηθεὶς, πρὸς γάμον ἀγάγηται, τῆς γυναικὸς τελευτησάσης τὴν ἀδελφὴν, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν παρ' ἡμῖν μέγιστον ἔθος ἐστὶ, νόμου δύναμιν ἔχον, (διὰ τὸ ὑπὸ ἁγίων ἀνδρῶν παραδοθῆναι) εἰς τὸ μὴ γίνεσθαι τὴν τοιαύτην ἀκαθαρσίαν. δεύτερον δὲ ἡ φύσις ἡ διακρινεσα τὰς προσηγορίας τῶ γένους συγχέεται διὰ της τοιαύτης ἀκαθαρσίας. (τὰς γὰρ γεννηθέντας, ἢ ἀδελφοὺς ἀλλήλων προσαρμόσει λεγεσθαι, ἢ ἀνεψιοὺς, ἢ τὴν θείαν τὴν αὐτὴν, ἢ μητρυὰν). διὰ ταῦτα, μήτε γάμον ἡγεῖσθαι τοῦτον (5), μήθ' ὅλως εἰς ἐκκλησίας πλήρωμα παραδέχεσθαι πρότερον, ἢ διαλῦσαι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων.

ΚΑ-

(α) Ὅρα τὸν Κανόνα τοῦτον Ἐπιστ. αὐτῶ πρὸς Ἀμφιλόχ. σλς'. ὅρ. ἢ τὴν Γωέσ. ζ. ἢ Νηστευτ. λγ'. σ.

(ε) Ὅρα τὸν Κανον. τοῦτον Ἐπιστολ. αὐτῶ πρὸς Διόδ. ρξ'. Βασιλείκ κβ'.

---

(1) Ἐν μὲν τῷ πρ', ἐπεσκήπτετο ὁ Ἅγιος σμικρύνειν τοὺς πνευματικοὺς οἰκονόμους τὰ ἐπιτίμια τῶ τοῖς γνησίως μετανοοῦσιν, (ὅρα ἢ τὴν τῶ ἐκείνῳ σημείωσιν). ὠνταῦθα δὲ, ἤγγικεν τῷ, πρ' ἢ. πέ. μὴ συγκαταβαίνειν ἀλογοφρονεῖν τοῖς μὴ γνησίως μετανοοῦσιν, ἵνα μὴ ἢ αὐτοὶ σὺν ἐκείνοις ἀπόλωνται. (2) Τὸ Κώνειον φαγών τις ἀποθνήσκει. τὸ δὲ μοσχεύμενον, παραφρονεῖ. (3) Ἐν τοιαύτῃ δηλαδὴ ἀνάγκῃ.

(4) Ὀνειδιζόμενοι παρὰ τῶν ὀρθοδόξων οἱ αἱρετικοὶ Ἐγκρατῖται, διὰ τί οὐ σαρκοφαγοῦσι, ἐδελυττόμενοι τὸ κρέας; ἀντεπῆγον ἐκεῖνοι, ὅτι ἢ ὑμεῖς ἔνια τῶν ἑρπετῶν ἐδελυττόμενοι οὐκ ἐσθίετε. πρὸς ὃ ὁ ἅγιος ἀποτείνεται, ὡς ὠ τῷ Κανόνι δηλοῦται.

(5) Ἐν οἷς γὰρ συνοικεσίοις συγχέονται τὰ ὀνόματα, ὡς ἢ ὠν τῷδε, παράνομα τὰ τοιαῦτα συνοικέσια, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως. ἤτις ὀ-

νόμα-

ΚΑΝΩΝ ΠΗ'. (α)

Ὁ μὴ ἐξοικίζων Πρεσβύτερος (1) τὴν συνείσακτον αὐτῷ γυναῖκα, ἀργὸς ἔστω τῆς Ἱερωσύνης, καὶ περὶ τῆς τοιαύτης ἀργίας, ἀπολογησέται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. εἰ δὲ τολμήσει Ἱερουργεῖν, ἀνάθεμα ἔστω παντὶ τῷ Λαῷ, καὶ οἱ δεχόμενοι αὐτὸν, ἐκκήρυκτοι κατὰ πᾶσαν Ἐκκλησίαν γενήσονται.

ΚΑΝΩΝ ΠΘ'. (β)

90. Τῶν διορισθησομένων εἰς ὑπηρεσίαν (2) τῆς Ἐκκλησίας, δέον πολυπραγμονεῖσθαι τὴν ἀναστροφὴν κατὰ τὴν πάλαι τῆς Ἐκκλησίας συνήθειαν, παρὰ τῶν συνοικούντων αὐτοῖς Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ ἐπαναφέρειν τοῖς Χωρεπισκόποις, οἳ καὶ μὴ ἐναριθμείτωσαν αὐτοὺς ὑπηρέτας τῷ τάγματι τῶν Ἱερατικῶν, ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου. ἢ μὴν, ὡς Λαϊκοὶ ἔσονται οἱ παραδεχθέντες εἰς ὑπηρεσίαν.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (γ)

91. Εἴτις μέχρι τοῦδε χειροτονεῖ, λαμβάνων χρήματα καὶν τε πρὸ τῆς χειροτονίας, καὶν τε μετὰ, διορθωθήτω, ἐπεὶ, ἀνάγκη λέγειν

(α) Ὅρα τὸν Κανόνα τοῦτον Ἐπιστολῇ αὐτοῦ, νέ. πρὸς Γρηγόρ. Πρεσβύτ. σελ. 149. παρισ. τύπ. (τῆς ά. γ'.

(β) Ὅρα τὸν Κανόνα τοῦτον Ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς Χωρεπισκόπους, νδ'. σελίδες 148. Ἀγκύρ. ιγ'.

(γ) Ὅρα τὸν Κανόνα τοῦτον Ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς Χωρεπισκόπους νγ'. σελ. 147. (Ἀποστόλων κθ'. Πράξ. ἡ. 20. Πάρξ. ά. 19.

νοματικὴ σύγχισις, καὶ ὡς γνώρισμα ἀσφαλὲς τοῦ ἀθέσμου γάμου παρατηρεῖται. περὶ οὗ. Ἔλεγε πλατυκώτερον εἰς τὴν κατὰ πλάτος ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸν Διόδωρον, ἐξ ἧς ὁ Κανὼν οὗτος. (1) Δῆλον δὲ ὅτι ὁ τοιοῦτος Πρεσβύτερος, ἢ χειρεύων ὑποτίθεται, καὶ τὴν συνείσακτον ἔχων, ἢ παρθωίαν ἐξ ἀρχῆς ἐπαγγελάμενος. (2) Τοιοῦτοι δ' ἂν εἶεν, Ὑποδιάκονοι, Ψάλται, Ἀναγνῶσαι, Θυρωροὶ, καὶ οἱ λοιποὶ, εἰ καὶ καθαιροῦνται, χωρὶς τῆς τοῦ Ἐπισκόπου γνώμης σφραγιζόμενοι ὑπὸ τῶν Χωρεπισκόπων, εἴτινες Χωρεπίσκοποι ὄντες τότε, (ἤδη γὰρ ἐξέλιπον) ὑπετάσσοντο τῷ Ἐπισκόπῳ αὐτῷ, ὃς καὶ αὐτοὺς διώριζεν εἰς τὸ εἶναι τοιούτους, ἤγουν Χωρεπισκόπους.

λέγειν πρὸς τὸν δεχόμενον τὸ ἀργύριον, ὅπερ ἐρρέθη πρὸς τὸν θέλοντα δῶναι Σίμωνα· τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν· κεφότερος γὰρ ὁ δι' ἀπειρίαν· ὠνήσασθαι θέλων· ἢ ὁ πιπρασκων τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ. ὅθεν ὁ τοιοῦτος, ὡσανεὶ πεπραμένος τῷ Σατανᾷ, ἀφαιρεθήσεται τοῦ χαρίσματος (1). τὰ τε χωρία, καὶ αἱ χεῖρες τῶν τὰς καρπὰς δεχομένων, Ἀκελδαμᾷ κληθήσονται (2).

ΚΑΝΩΝ ΜΑ'. (α)

92. (3) Φασί τινες (4) τὴν, ἐν, συλλαβὴν, προσήκειν ἰδίως τῷ Πνεύματι, τὴν δὲ, σὺν, κοινῶς ἐπεισῆχθαι. ὡς μὲν οὖν οὐχὶ ἀποκληρωτικῶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ, ἐν, διανήνοχεν (5), ἀλλὰ κοινὴ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ· ἐν τοῖς κατόπιν εἴρηται (6). καὶ οὐ μόνον οὐκ ἀφαιρεῖταί τι τῆς ἀξίας τοῦ Πνεύματος, καὶ πρὸς τὸ μέγιστον ὕψος τῶν μὴ πάντη διαφερόντων τοὺς λογισμοὺς ἐπανάγει. λοιπόμενον δέ ἐστι περὶ τῆς, σὺν, εἰπεῖν. Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων, καὶ κηρυγμάτων, τὰ μὲν, ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν. τὰ δὲ, ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων παραδόσεως (7), διαδοθέντα ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ, παρεδεξάμεθα. καὶ τὰ μὲν

(α) Τῆς ζ'. ξ'. καὶ τῆ ἡ. αὐτῆς Πρᾶξ. σελ. 883. καὶ 606. τόμου ς'. τῶν Συνοδικῶν. τῆς ε'. νέ. Γράγγρ. ιθ'. Χρυσοστόμ. λόγῳ. ὁ. Τῆς ς'. πρὸς Θεσσαλονίκης.

(1) Καθαιρούμενος, καὶ παρὰ τοῦ Μητροπολίτου, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. (2) Ἀκελδαμὰ, ἤγουν χωρίον αἱματος.

(3) Ὁ μὲν ὅτος Καν'. εἴληπται ἐκ τοῦ, κζ'. κεφ. τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον Θεολογικῶν παρατηρήσεων.

(4) Οἱ πνευματομάχοι εἰσὶν οὗτοι. (5) Διαφέρει, ἀπονέμεται, ἀποδίδοται. (6) Ἴσως ἐν τῷ ἀνωτέρῳ κεφαλαίῳ.

(7) Τριττὴ ἡ παράδοσις θεία, Ἀποστολικὴ, καὶ Ἐκκλησιαστικὴ, ἥ τε ἔγγραφος, καὶ ἡ ἔγγραφος καὶ θεία μὲν, ἧς ἀρχηγὸς ὁ Θεὸς, οἷον τὸ ὑπὸ τοῦ Παύλου (α. Κορινθίους, ζ. 10.) "τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος. Ἀποστολικὴ δὲ. (αὐτόθ. 12.) τοῖς δὲ "λοιποῖς, ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος. ἣν αὐτὸς ὡς οἰκονόμος καὶ πειμὴν τοῦ λαοῦ

μὲν, διαπάται τὰ κηρύγματα, διαστρέφεται. ἅπερ ἀμφότερα, τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔχει πρὸς τὴν εὐσέβειαν. ἢ τούτοις ὑδεὶς ἀντιρεῖ, ὅς τις γε κατὰ μικρὸν γῦν θεσμῶν ἐκκλησιαστικῶν πεπείραται. εἰ γὰρ ἐπιχειρήσαιμεν τὰ ἄγραφα τῶν ἐθῶν, ὡς μὴ μεγάλην ἔχοντα τὴν δύναμιν, παραιτεῖσθαι, λάθοιμεν ἂν εἰς αὐτὰ τὰ καίρια ζημιοῦντες τὸ Εὐαγγέλιον, μᾶλλον δὲ εἰς ὄνομα ψιλὸν περιΐσωντες τὸ κήρυγμα. οἷον, (ἵνα τῦ, πρώτυ καὶ κοινωτάτυ πρώτον μνησθῶ), τὸ τῷ τύπῳ τῦ Σταυρῦ, τὰς εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ ἐλπίκοτας, κατασημαίνεσθαι, τίς ὁ διὰ γράμματος διδάξας; τὸ πρὸς Ἀνατολὰς τετράφθαι κατὰ τὴν προσευχὴν, ποῖον ἐδίδαξεν ἡμᾶς γράμμα; . . . . ἐῶ τ' ἄλλα.

Αὐτὴν δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ ποίων γραμμάτων ἔχομεν; εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῆς τῦ Βαπτίσματος παραδόσεως, κατὰ τὸ τῆς εὐσεβείας ἀκόλυθον, ὡς βαπτιζόμεθα, ὕτω καὶ πιστεύειν ὀφείλοντες, ὁμοίαν τῷ βαπτίσματι τὴν ὁμολογίαν τιθέμεθα. συγχωρησάτωσαν καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀκολυθίας, ὁμοίαν τῇ πίστει τὴν δοξαν ἀποδιδόναι. εἰ δὲ τὸν τρόπον τῆς δοξολογίας ὡς ἄγραφον παραιτῆνται, δότωσαν ἡμῖν τῆς τε κατὰ τὴν πίστιν ὁμολογίας, καὶ τῶν λοιπῶν, ὧν ἀπηριθμησάμεθα, ἐγγράφυς τὰς ἀποδείξεις. εἶτα τοσύτων ὄντων ἀγράφων καὶ τοσαύτην ἐχόντων τὴν ἰσχὺν εἰς τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον, μίαν λέξιν (1) ἡμῖν, ἐκ Πατέρων (2) εἰς ἡμᾶς ἐλθῦσαν, ὃ συγχωρησυσιν, ἣν ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀνεπιτηδεύτυ συνηθείας ταῖς ἀδιαφόροις τῶν Ἐκκλησιῶν ἐναπομείνασαν εὕρομεν, ὃ μικρὸν τὸν λογον ἔχυσαν,

---

λαῦ ὡρίσατο. Ἐκκλησιαστικὴ δὲ, ἡ παρὰ τῶν διαδόχων τῶν Ἀποστόλων, ὅπερ συμπεραίνεται ἐκ τῶν ἑρμηνέων τῷ Ἀποστόλῳ (Α'. Τιμοθ. Β'. 2.), „ἃ ἤκυσας παρ' ἐμῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθυ „πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρυς διδάξαι. αὗτινες παραδόσεις πᾶσαι δεκταὶ εἰσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

(1) Τὴν, σὺν, δηλαδὴ πρόθεσιν. (2) Ὅρα τύτες τὸν Πατέρας ἐν τῷ ἑφεξῆς τῦ αὐτῦ Ἁγίυ, μβ'. Κανόνι.

σαν, ὐδὲ βραχεῖαν συντέλειαν εἰς τὴν τῦ μυςηρίυ δύναμιν εἰσφερομένην; ἤτε ἓν, ἐν, ἢ ἡ, σὺν, ἐκ ἀπεμάχονται πρὸς ἐναντίωσιν, ἀλλ' ἴδιον ἑκατέρα τὸν νῶν εἰσφέρεται πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἡ μὲν γὰρ, ἐν, τὰ πρὸς ἡμᾶς παρίςησι μᾶλλον, ἢ τὴν χάριν τὴν παρ' ἡμῖν τῦ Πνεύματος. ἡ δὲ σὺν, τὴν πρὸς Θεὸν κοινωνίαν, ἢ τὸ ἀξίωμα τῦ Πνεύματος ἐξαγγέλλει (1)· διόπερ ἀμφοτέραις κεχρήμεθα ταῖς φωναῖς. ὕτω ἢ ἐν τῷ Πνεύματι τὴν δόξαν προσάγομεν τῷ Θεῷ, ἢ σὺν τῷ Πνεύματι, ὐδὲν ἡμέτερον λέγοντες, ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ Κανόνος, τῆς τῦ Κυρίυ διδασκαλίας (2) ἐπὶ τὰ προσεχῆ ἢ ἀλλήλων ἐχόμενα, ἢ ἀναγκαία ἐν τοῖς μυςηρίοις τὴν συναφειαν ἔχοντα, τὴν φωνὴν μεταφέροντες. τὸ γὰρ ἐπὶ τῦ βαπτίσματος συναριθμηθὲν (3), ἀναγκαίως ὡήθημεν δεῖν ἢ ἐπὶ τῆς πίςεως συναρμόσαι. τὴν δὲ ὁμολογίαν τῆς πίςεως, οἷον ἀρχήν τινα ἢ μητέρα τῆς δοξολογίας ἐποιησάμεθα. εἰρηται μὲν ἓν (4) ὅτι ταὐτὸν ἐςι πρὸς διάνοιαν εἰπεῖν, δόξα Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, ἢ ἁγίῳ Πνεύματι. ἢ, δόξα Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι (5). . . . Βεβαιοῖ δὲ ἡμῖν τὸν λόγον ἢ ὁ Ἀπόςολος ἀδιαφόρως ἑκατέρᾳ τῇ φωνῇ κεχρημένος (6), ὐδὲν διαφέρειν ἡγεμένος τῷ συνδέσμῳ, ἢ τῇ προθέσει, πρὸς

---

(1) Ὅταν τὴν οἰκείαν ἀξίαν τῦ Πνεύματος ὠνοῦμεν, μετὰ Πατρὸς ἢ Υἱῦ, (ταὐτὸν εἰπεῖν σὺν Πατρὶ, ἢ Υἱῷ) αὐτὸ θεωρῦμεν, ὅταν δὲ τὴν εἰς τὰς μετόχυς ὠφελημένην χάριν ὠθυμηθῶμεν, ὠ ἡμῖν ἔνναι τὸ Πνεῦμα λέγομεν. (ὁ αὐτὸς αὐτόθ. σελ. 53. B.).

(2) Φησί γαρ ὠ τοῖς Εὐαγγελίοις, βαπτίζοντες αὐτὰς εἰς τὸ ὄνομα τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ ἁγίυ Πνεύματος.

(3) Ὅπερ ἐςὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

(4) Ἐν τοῖς αὐτοῖς τοῖς πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον, κεφ. κέ. σελ. 49. E. ἢ σελ. 51. A. (5) Δόξα γὰρ Πατρὶ δι' Υἱῦ ὠ ἁγίῳ Πνεύματι, ἔλεγον οἱ Πνευματομάχοι, ὐδέποτε δὲ, δόξα Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, ἢ σὺν Υἱῷ, ἢ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. ὅτε δόξα Πατρὶ ἢ Υἱῷ ἢ ἁγίῳ Πνεύματι. ἐπειδὴ ἐπύθοντο ὅτι ἢ ἐν τῦ, καὶ, ἢ διὰ τῆς, σὺν, ἀπαράλλακτος δοξολογία ἀπονέμεται ἢ τοῖς Τριὶ θεαρχικοῖς προσώποις, ἅπερ αὐτῶν τὴν καρδίαν ἔπληττεν. (6) Τῇ, καὶ, ἢ τῇ, σὺν.

πρὸς τὴν τῶν ὀνομάτων συμπλοκὴν ἀποχρήσασθαι.

ΚΑΝΩΝ ΜΒ'.

93. (1) Πρὸς γε μὴν τὸ ἁμάρτυρον, ἢ ἄγραφον εἶναι τὴν σὺν τῷ Πνεύματι δοξολογίαν, ἐκεῖνο λεγομεν, ὅτι . . . Ἀποστολικὸν οἶμαι ἡ τὸ ταῖς ἀγράφοις παραδόσεσι παρομένειν. Ἐπαινῶ γάρ φησιν (α), ὑμᾶς, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε. Καὶ (β) κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς παρελάβετε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' Ἐπιστολῆς. ὧν μία ἐστὶν ἡ παροῦσα αὐτη, ἣν οἱ ἐξ ἀρχῆς διαταξάμενοι, παραδιδόντες τοῖς ἐφεξῆς. . . . Εἰρηναίῳ (δηλαδὴ) ἐκείνῳ, Κλήμεντι τῷ Ῥωμαίῳ, Διονυσίῳ τῷ Ῥωμαίῳ, Διονυσίῳ Ἀλεξανδρεῖ, Εὐσεβίῳ Παλαιστινῷ, Ὠριγένει, ἢ ἄλλοις, μαλιστα παντων, τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ μεγάλῳ ἢ Θαυματουργῷ (2), συμπροϊοῦσις ἀεὶ τῷ χρόνῳ τῆς χρήσεως διὰ μακρᾶς τῆς συνηθειας ταῖς Ἐκκλησίαις ἐγκατερριζωσαν. ὃς ὡς ἂν δικαστηρίῳ εἴγε μαρτυρας παρεσησαμεθα, καί τοι τῆς διὰ τῶν ἐγγράφων ἀποδείξεως ἀπορροντες. ἒκ ἂν τῆς ἀφιεισης παρ' ὑμῶν ψήφου τυχοιμεν; (3) Ἐπὶ σώματος γὰρ δυο, ἢ τριῶν μαρτύρων κξ'. (γ) εἰ δὲ ἢ τὸν μακρὸν χρόνον πρὸς ἡμῶν (4) ὄντα ἐπεδείκνυμεν, ἒκ ἂν φανειη μὴ εἶναι καθ' ἡμῶν ἡ δικη εἰσαγώγιμος αὐτη (5); δυσωπητικὰ γὰρ τὰ παλαιὰ τῶν δογμάτων. Φοβερώτατον δὲ ἢ τὸ μὴ φοβεισθαι τὰς ἀπειλὰς, ἃς ὁ Κύριος τοῖς τὸ Πνευμα βλασφημοῦσιν ἐπανετείνατο. (δ)

ΤΟΥ

(α) α'. Κορινθ'. ια'. 2. (β) β'. Θεσσαλ. β'. 15. (γ) Δευτερον'. ιθ'. 15 Ματθ'. ιη'. 16. (δ) Ματθ. ιβ'. 31. 32. Μαρκ. γ'. 29. Λουκ. ιβ'.

(1) Οὗτος ὁ Καν'. ἐξείληπται ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, κθ'. κεφ. σελ. 59. τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον ἢ αὐτοῦ ὄντος.

(2) Ὁ Νεοκαισαρ'. ἐστιν ἅγιος. (3) Ταὐτὸν εἰπεῖν ἒκ ἂν ἐδικαιώθημεν; (4) Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, ταὐτὸν εἰπεῖν, πρὸς συνήθειαν ἡμῶν. (5) Οὐκ ἂν ἐποιήσαμεν μηδὲ εἰσαχθῆναι ὅλως τὴν δίκην εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποπεμφθῆναι, νικησάντων ἡμῶν;

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΚΤΩ (1).

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ἐν Ἁγίοις Γρηγόριος ὁ ἦ αὐτάδελφος τοῦ μεγάλου Βασιλείου, μετὰ τὸ ἀποβιῶναι τὴν αὐτοῦ γαμετὴν, τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης κατέστη Ἐπίσκοπος, ὃς ἦ τῇ ῥητορικῇ μεγάλως ἐξήσκητο. ἐξωσθεὶς δὲ τοῦ θρόνου παρὰ τοῦ Ἀρειανοῦ Οὐάλεντος, μετὰ τὸν τότε Θάνατον, πάλιν αὐτῷ ἐγκαθιδρίεται ὑπὸ τοῦ Γρατιανοῦ. Συμπαρέστη τῇ κατὰ Ἀντιόχειαν Συνόδῳ ἀλλὰ δὴ ἦ τῇ οἰκουμενικῇ δευτέρᾳ. ἐν ᾗ τινι παρὼν, τὸ ἐν τῷ περὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ἱερῷ Συμβόλῳ ἀνεπλήρωσε λεῖπον (2).

ΚΑΝΩΝ Α'.

(3) Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ εἰς τρία διήρηται μέρη, λογικὸν, ἐπιθυμητικὸν, ἦ θυμικὸν, (ἐν οἷς ἦ αἱ ἀρεταὶ, ἦ κακίαι) ὀφείλει ὁ Πνευματικὸς Ἰατρὸς εἰδέναι ἐν τίνι τούτων τὸ πάθος, εἰς τὸ προσαγαγεῖν ἁρμοδίως τὴν θεραπείαν.

ΚΑΝΩΝ Β' (α)

Ὁ περὶ τὴν πίστιν ἐκπεπτωκὼς, εἰ μὲν χωρὶς βίας, διὰ βίου ἐ συμ-

(α) Ἁγκύρ. γ'. ς'. Πέτρ. γ'. Βασ. λ'. ογ'.

(1) Τούτου τοῦ ἁγίου τοὺς Κανόνας μόνος ὁ Βαλσαμὼν ἐξηγεῖται.

(2) Νικηφόρος Κάλλιστος β. Ἐκλ. 12. κεφ. 13. παρὰ τῷ Θεοτόκῃ εἰς τὴν Σημειὰν τῆς θείας Γραφῆς. σελ. ιϛ'. (3) Τοῦτον τὸν. α'. Κανόνα οἱ ἀοίδιμοι ὄντα τῆς πρὸς Λητοῖον ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀριθμοῦσιν εἰς τάξιν Κανόνος, ἀλλ' ἄρχονται τὸ ἀριθμεῖν τῶν Κανόνων ἀπὸ τοῦ ἑξῆς, ἤγουν τὸν ϛ'. λογίζονται δ'. ἵνα ᾖ εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς ὀγδοάδος τῶν τοῦ ἁγίου Κανόνων, ἀφαιροῦσι τοῦ δ'. Κανόνος τὴν περικοπὴν. καθ' ἣν ἐκχωρεῖται ἡ μετάληψις ἐν τῷ θανάτῳ τοῖς πρότερον κεκωλυμένοις, ἦ τοῦ

συμπροσεύξεται τῷ λαῷ, ἀλλὰ κατὰ μόνας (1). ἢ ἐν τῇ ἐξόδῳ δὲ μεταλήψεται. εἰ δὲ μετὰ χαλεπὰς βασάνες, ὅτε ἢ οἱ πορνεύσαντες ἐπετιμήθησαν (2).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

(3) Οἱ πρὸς Γόητας ἀπιόντες, εἰ μὲν ἐπιμένοντες τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὑπὸ ἀνάγκης συμπτώματός τινος μικροψυχήσαντες συνηνέχθησαν, ὡς οἱ πρὸς τὰς βασάνες ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὁμολογίας ἀντισχεῖν μὴ δυνηθέντες, Φιλανθρωπευθήτωσαν (4). εἰ δὲ μὴ πιστεύοντες εἶναι Θεὸν τὸν τῶν χριστιανῶν, τῷ κρίματι τῶν παραβάντων ὑποβληθήτωσαν (5).

ΚΑΝΩΝ Δ'. (6)

Τὰς πορνείᾳ μολυνθέντας, 9. ἔτη κατὰ βαθμὸς μὴ μεταλαμβάνειν. τὰς δὲ μοιχείᾳ, ἢ Ζωοφθορίᾳ, ἢ Παιδεραστίᾳ, διπλασίως, ἔξεσι δὲ ἐν ἑκατέροις συντεμεῖν τὸν χρόνον, εἰ ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ μετὰ σπουδῆς ἐξηγορεύσαντο.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Τὰς ἑκουσίως φονεῖς, ἐννέα μὲν ἔτη ἀπειργέσθαι τῆς Ἐκκλησίας, ἐννέα δὲ ἀκροᾶσθαι, ἢ ἐννέα ὑποπίπτοντας, ἕτω μεταλαβεῖν, παρατηρῶντος τὸ Οἰκονόμου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εἴγε ἢ αὐτοὶ σπουδαιότερον μετανοήσωσι, συντεμεῖν ἢ τὸ ἐπιτίμιον, ἦγουν ἀντὶ ἐννέα ἐτῶν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ, ἢ ὀκτὼ, ἢ ἑπτὰ, ἢ ἓξ, ἢ πάντε μόναγωνέσθαι (6). τὰς δὲ ἀκουσίως φονεῖς μεταλαμβάνειν, ὡς οἱ πόρνοι.

(α) Ἀγκύρ. κδ'. Βασιλ. ξέ. (ε) Βασιλ. νή. νθ'. ξε'. ξγ'.
(γ) Τῆς ς'. ρε'. Βασιλ. οδ'. ἢ τὴν σημείωσιν.

τον ποιῆσι Κανόνα έ. (1) Ἔξω δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας (ἐν τῷ καιρῷ πάντως τῆς θείας μυσαγωγίας) ὡς οἱ κατηχούμενοι, ἔξω λατρείων ἢ προσευχόμενος. (2) Ἐννέα ἔτη δηλαδὴ, ἢ ὅσα τὸν ἑξῆς Κανόνα δ'. (3) Ἑκάτεροι ἤτοι οἱ Κανόνες, δηλαδὴ ἢ ὁ, ε'. ἢ ὁ, γ'. τῷ λογικῷ τῆς ψυχῆς ὑπάγονται.
(4) Μετὰ γ'. δηλαδὴ ἔτος δεχθήσονται (Πέτρ. ά.)
(5) Μετὰ. δ'. ἔτος (τὸ αὐτὸ Πέτρου. γ'.).
(6) Ἐκ τῶν λεγομένων τούτων μανθάνομεν, ὅτι οἱ δεχόμενοι λογισμὸς ὀφείλουσι μὴ παραπολὺ συγκαταβαίνειν εἰς τὰ ἐπιτίμια τοῖς σπουδαιοτέροις.

νοι, οἳ μὴ αὐτοὶ ἀπόβλητοι τῆς Ἱερωσύνης γίνονται (1). παρατηρεισθω δὲ μὴ ἐπὶ τέτων ἡ ποιὰ ἐπιστροφὴ πρὸς τὸ συντεμεῖν, ἢ μὴ, τὸν χρόνον. Εἰ δέ τις τῶν τοιέτων ἐξοδεύει τὸ βίω, κελεύει ἡ τῶν Πατέρων Φιλανθρωπία, μετασχόντα τῶν ἁγιασμάτων, μὴ κενὸν τῆ ἐφοδίω πρὸς τὴν ἐσχάτην Ἐκείνην, μὴ μακρὰν ἀποδημίαν ἐκπεμφθῆναι, ἐπανελθόντα δὲ εἰς τὴν ζωὴν, ἀναμένειν τὸν τεταγμένον χρόνον τῆ βαθμῶ (2).

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Ἐπειδὴ ἡ πλεονεξία ἐκ οἶδ' ὅπως παρῶπται ὑπὸ τῶν Πατέρων ἀνεπιμελήτος, καί τοι τῆς τριττῆς ἐν τῆ ψυχῆ καταστάσεως πάθος ἔσα, (ὁ λογισμὸς γὰρ φανταζεται τὸ καλὸν, ἐν τῆ ὕλη (3). ἡ ἐπιθυμία, τῆ ἀληθῶς ὀρεκτῆ ἀποῤῥεῖ. μὴ ἡ θυμώδης διαθεσις, πολλὰς ἐκ τῆς τοιαύτης αἰτίας (4) τὰς ἀφορμὰς λαμβάνει), μὴ συμφωνῆσα ἡ τοιαύτη νόσος τῶ κατὰ τὸν Ἀποστολον ὅρω, εἰδωλολατρίαν αὐτὴν (5) μὴ ῥίζαν πάντων τῶν κακῶν καλῆντα. (μὴ ἡ παλαιὰ δὲ Γραφὴ ἀπαγορεύει τὸν τόκον (6) μὴ τὸν πλεονασμὸν). ἡμεῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὁμολογεμένως ἀπηγορευμένων Κανονικὴν χρισιν ἐπά-

(α) Λεν. ιθ'. 15. Παύλ. Ἐφεσ'. ε'. 3. Γρηγορ'. Νεοκαισαρ'. γ'. Κολασ. γ'. 5. Λευϊτικ. κε'. 37. Ψαλμ. ιε'. 5.

ρους. ὅρα γὰρ μὴ τὸν δε τὸν Κανονισὴν, ἔτι τοῖς τοιέτοις ἀπὸ τῶν ὠνέα, εἰς τὰ ὀκτὼ, ἢ ἑπτὰ, ἢ ἓξ, ἢ τὸ πολὺ, πώτε κατέρχεται. ὅρα μὴ τὴν ὑποσημείωσιν τῆ, οδ'. Βασιλ'. μὴ τῆ. ρθ'. τῆς ς'.

(1) Καὶ εἰ μὴ ἔφθασαν Ἱερωθῆναι, δῆλον ὅτι ἄδεκτοι ἔσονται εἰς Ἱερωσύνην. ὅρα μὴ τὸν. νέ Βασιλείω. Ἄθρει δὲ μὴ τὸν χρόνον τῆ ἐπιτιμίω ὡ τῶ τῆ αὐτῆ Πατρὸς Κανόνι, δ'. (2) Ἴσως βαθμὸν λέγει τὸ μέτρον τῆ προδιωρισμένω προσίμω.

(3) Ὃ περ μὴ ἔστι τῆ ἀληθείᾳ ὡ αὐτῆ. (4) Τῆς πλεονεξίας δηλαδὴ. (5) Διττὴ ἡ εἰδωλολατρεία. ἡ μὲν, ἄμεσος τῶν εἰδώλων προσκύνησις, ἡ δὲ, ἔμμεσος, ἡ δι' ἃ τῶν χρημάτων λατρεύσα τῆ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα.

(6) Τόκος, ἐπὶ νομισμάτων. πλεονασμὸς δὲ, ἐπὶ ἐλαίω, οἴνω, σίτω, μὴ τῶν τοιέτων, ὅταν πλέον τῶν δοθέντων ἀντιλαμβάνονται.

ἐτάξομεν, ἐπὶ τῆς Κλοπῆς δηλαδὴ, ἐπὶ τῆς Τυμβωρυχίας, καὶ ἐπὶ τῆς Ἱεροσυλίας. τῶν κλεπτῶν δὲ (1) οἱ μὲν λῃσταὶ, ἅτε μιαιφόνοι. ὡς οἱ Φονεῖς κρίνονται, οἱ δὲ Τοιχωρύχοι, οἷα δι' ὑφαιρέσεως λαθραίως σφετεριζόμενοι τὰ ἀλλότρια, διαδόσει τῶν οἰκείων, ἢ μηδὲν ἔχοντες, ἐκ τῶν ἰδίων κόπων πρὸς τὰς χρείαν ἔχοντας διορθῶνται. κατὰ τὸν Ἀπόστολον (α). κἂν τούτοις ἡ θερμοτέρα μετάνοια συνελλέτω τὴν ποινηλασίαν.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (β)

Οἱ δὲ Τυμβωρύχοι, εἰ μὲν λίθας τινὰς ἀφαιροῦνται, χωρὶς τῆς ἀνακαλύψαι τὸν νεκρὸν, καί τοι ἐκ ἐπαινετοῖ (2), συγγνωστέοι ἀλλ' ὅμως, ὅταν εἰς κοινωφελέστερόν τι ἡ τῆς ὕλης μετάθεσις γίνηται. εἰ δὲ μὴ αὐτὰ τὰ ὀστᾶ ἀνακινοῦσι πρὸς τὸ κερδᾶναί τινα κόσμον, ὡς οἱ πόρνοι διορθῶνται, κατὰ τὸν βίον κἂν τούτοις ὁριζομένης τῆς προθεσμίας τοῦ ἐπιτιμίου.

ΚΑΝΩΝ Η'. (γ)

Ὁ δὲ Ἱερόσυλος, ἔλαττον ἐπιτιμάται τοῦ μοιχοῦ. πανταχοῦ δὲ ἐν τοῖς πλημμελήμασι καθορᾶν προσήκει τὴν τοῦ θεραπευομένου διάθεσιν, καὶ μὴ τὸν χρόνον οἴεσθαι πρὸς θεραπείαν ἀρκεῖν.

ΤΟΥ

(α) Ἐφεσ'. δ'. 28. (β) Βασιλ'. ξς'. σ.
(γ) Τῆς αὐ'. ἰ. σ. Ἀγκύρ. κ'. Νύσσ. δ'.

(1) Ὅρα ὅτι τὴν κλοπὴν, εἰς δύω εἴδη διαιρεῖ. εἰς λῃσίαν, καὶ εἰς Τοιχωρυχίαν, καθὼς καὶ τὴν ἐφεξῆς τυμβωρυχίαν εἰς ἄλλα δύω εἴδη, συγγνωστὴν δηλαδὴ καὶ ἀσύγγνωστον. (2) Ὁ γὰρ πολιτικὸς νόμος, ὡ βιβλ'. ξ'. τιτλ. κγ'. φησὶν, ὅτι οἱ ἀφαιρεῖντες τῶν τάφων λίθους, ἢ μάρμαρα, ἢ κίονας ἢ ἄλλην δή τινα ὕλην, 20. νομίσματα χρυσίου ἀποτίσουσι τῷ δημοσίῳ, καὶ τῷ τῆς ἱεροσυλίας ὑπέκεινται κρίματι.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑ.

Προθεωρία περὶ αὐτῶ.

Ἐ Ις ἦν ἕτος τῶν ἐν Κωνσαντινοπόλει, 150. ἁγίων Πατέρων τῆς Δευτέρας Συνόδω, διαδοχον ἐσχηκὼς τὸν Θεοφίλον (1).

ΚΑΝΩΝ Α'.

Παῖς, ἢ ἀνὴρ κατηχύμενος, ἐὰν μεταλάβῃ ἀγνοῶν (2), Φωτιζέσθω, παρὰ Θεῶ γὰρ κέκληται.

ΚΑΝΩΝ Β'. (α).

Ὁ δαιμονῶν ἐὰν μὴ καθαρθῇ (3), ἢ βαπτίζεται (4), εἰ μὴ ἐξο-

δεύοι

(α) Ἀπος'. οθ'. τῆς ς'. ζ. Τιμοθ'. γ'. δ'. ιέ.

(1) Ὅρα ἢ τὴν, έ. σημείωσιν τῦ Β'. Κανόνος τῆς ς'.

(2) Μήτε αὐτὸς εἰδὼς ὅτι τοῖς κατηχυμένοις κωλύεται τὸ μεταλαμβάνειν, μήτε ὁ μεταδιδὺς Ἱερεὺς κωλύσας, μήτε ἄλλος τις.

(3) Ὅτι δὲ ἢ ἅπας ἀβάπτιστος, ἀκάθαρτός ἐστι διὰ τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, δῆλον ἢ ἐξ ὧν ὠ τῆς τῦ βαπτίσματος εὐχαῖς λέγονται ὑπὲρ τῦ βαπτισθησομένυ, εἰς τὸ ἀπελαθῆναι πᾶν ἀκάθαρτον πνεῦμα τὸ ἐμφωλεῦον ὠ τῇ καρδίᾳ ἐκείνυ. ἢ ἐξ ὧν ὠ τῶ περὶ τῦ βαπτίσματος ἑαυτῦ λόγω ὁ Θεολόγ. Γρηγόριος φησι (σελ. 663.) „ἐξάγεσθαι ἀπὸ παν„τὸς βαπτιζομένυ τὸ ἀκάθαρτον Πνεῦμα (Ματθ'. ιβ'. 43.). ὅρα ἢ Φ.λοκαλ'. σελ. 224 ὠ ἢ ὁ Ἅγιος Διάδοχος ὁ Φωτικῆς φθέγγεται περὶ τύτυ. Ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῦ δαιμονιζομένυ ἀριδήλως ἐνεργεῖ. ὠ δὲ τῶ ἀβαπτίσῳ, νοερῶς τε ἢ κρύβδην. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῶ αὐτῶ ἁγιασθῶτι ὕδατι συχνοὶ βαπτισθῆναι δύνανται (Ἰωβ ἁμαρτωλὸς συνταγματ'. Χρυσάνθυ, σελ. ρλ'.). (4) Οὐ βαπτίζεται δὲ, ἢ διότι αὐτὸς ἐγνώετο ἄξιος τῦ ὅτως ἐνεργεῖσθαι ὑπ' ἐκείνυ τῦ Πνεύματος, διὰ τῶν προαιρετικῶν αὐτῦ ἁμαρτιῶν. ἢ διότι συμβαν ἐνεργηθῆναι ἐν ᾧ βαπτίζεται, ὐ δύνανται ἀποκριθῆναι τὰς ἀπαιτυμένας ἱερὰς ἀποκρίσεις, ἢ ἐπειμένως ἀταξία ὠ τῶ μυσηρίῳ παροπηθεῖ.

δεύοι (1).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Ὁ δαιμονῶν, ἐὰν μὴ ἐξαγορεύῃ (2) τὸ μυςήριον, ἢ ἄλλως βλασφημῇ, μεταλαμβανέτω, μὴ μέν τοι καθ' ἑκάςην (3).

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

Ὁ κατηχούμενος, ἐὰν ἐξ ἀσθενείας (4) φρενητιάσῃ, βαπτίζεται εἰ ὁ δαιμονᾷ (5).

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

Τὸ συνευναζόμενον τὴν νύκτα συνοικέσιον, ὁ μεταλήψεται (6), κατὰ

(β) Τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω ἢ Νικολ'. δ'.

(β) Ἁπος'. κθ'. τῆς ς'. ξ'. Νεοκαισ. ιβ'. Λαοδ. μζ'. Καρθ. νβ'. Τιμοθ'. β'. γ'. ιδ'. ιε. Βασιλείου ε'. Κυρίλλ ε'.

(γ) Διον. γ'. Τιμοθ'. ιγ'.

---

(1) Κινδυνεύει εἰς θάνατον. τότε γὰρ, ἵνα μὴ χωρὶς τοῦ θειοτάτου καὶ ἀναγκαιοτάτου αὐτῷ ἐφοδίου ἀπέλθῃ, ἐκχωρεῖται, ὅπως ἔχῃ βαπτισθῆναι.

(2) Τὸ ἐξαγορεύειν ὁ Βαλσαμὼν, καὶ ὁ Ζωναρ. καὶ ὁ Βλάσταρ. ἀντὶ τοῦ ἐκκαλύπτειν ἐκλαμβάνουσιν. ἐπάγοντες παράδειγμα τὸν Ἰούδαν, ἐξαγορεύσαντα τὸ μυςήριον τοῖς Ἰουδαίοις καὶ διασύραντα τὰ θείως τελεσθέντα, πρὸς Χριςοῦ ἀτιμίαν. ἀλλὰ γὰρ τὸ περὶ Ἰούδα ἐρημώσαν ὡ τοῖς Εὐαγγελίοις (Λουκ. κεφ. κβ'. 6.) ἐξωμολόγησεν, εὐσχημότερον, οἶμαι, ἡρμήνευται ἀντὶ τοῦ. ὑπέσχετο (Γεωργίος Ἰωαννίτης ὡ τῷ αὐτοῦ Λεξικῷ). Ἐντεῦθεν δὲ δῆλον γίνεται ὅτι περὶ τοῦ ἐκκλαλήματος ἐνεργουμένου τῷ δαίμονι, ἀποφαίνεται ὁ Ἅγιος, κατὰ τὸν Βαλσαμ. καὶ Ζωναρ. ὁρᾶ καὶ ὡ τῷ, οθ'. τῶν Ἀποςόλων, καὶ ἰδιαίτερον τὴν ἐξήγησ. τοῦ Βαλσαμ. εἰς τὸν δ'. Νικολάου. (3) Ἀλλὰ μόνον καθὰ Κυριακὴν, ὡς φησιν ὁ ἐξηγητὴς Ἀριςηνὸς· ὡς δὲ ἄλλοι, καθ' ὃν χρόνον ἐκ ἐνεργεῖται.

(4) Τῷ ἐξ ἀσθενείας φρενητιάσαντι (οἷόν τι μάλιςα ἔπεται ἐκ τῶν σχέσεων παθῶν) ἐκχωρεῖται τὸ βαπτίζεσθαι, εἴ τις τοῦτον εὑρίσκεται ἀναδεχόμενος. ἐκ ἦκισα δὲ, εἰ καὶ αὐτὸς ἔτος ὑγιαίνων πρότερον, ἐζήτει μὲν αὐτὸ σλάτινας δὲ αἰτίας ἀνεβάλλετο, (Ζωναρ. καὶ ὡ τούτῳ τῷ Καν. καὶ ὡ τῇ ἑξῆς. τοῦ. νβ'. Καρθαγ'.). τῷ δὲ σλὰ τὸ δαιμόνιον φρενητιάσαντι, ἐκ ἔτι εἰ μὴ ἐξοδεύοι (τοῦ αὐτοῦ Τιμοθέου, β'.

(5) Ἐὰν γὰρ δαιμονᾷ, γενήσεται αὐτῷ ἃ καὶ ὡ τῷ ἀνωτέρῳ ς'. τοῦ αὐτοῦ ἁγίου σλοίζονται, καὶ ταῖς αὐτοῦ σημειώσεσιν.

(6) Οὐχ ὡς ἁμαθαρσίαν τινὰ ἐργασάμενον, ἡ γὰρ κοίτη ἀμίαντος καθὰ τὸν Ἀπόσ. (πρὸς Ἑβραίους ιγ'. 4.), ἀλλ' ἀσχολίαν καὶ περισπασμὸν

κατα τὴν Γραφὴν (α). " Μὴ ἀποστερεῖται ἀλλήλους, εἰ μή τι ἐκ " συμφώνου, ἵνα σχολάζητε, κξ'.

ΚΑΝΩΝ ς'. (ϛ)

Γυνὴ κατηχουμένη, εἰ ἔδωκε τὸ ὄνομα αὐτῆς ἵνα βαπτισθῇ, εἶτα ἐν ἀφέδρῳ ἐγένετο, ὑ βαπτίζεται (1), ἕως ἂ καθαρισθῇ.

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (γ)

Καὶ πεφωτισμένη ὅσα ἡ τοιαύτη. ὑ μεταλαμβάνει, ἕως ἂ καθαρισθῇ.

ΚΑΝΩΝ Η'. (δ)

Η' ἐν τῷ Πάσχα (2) γεννήσασα, ἀπολύεται τῆς νηστείας.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (ε)

Οὐ δεῖ λειτουργεῖν Ἱερέα παρόντων αἱρετικῶν (3), ὁ γὰρ Διάκονος προσφωνεῖ " οἱ ἀκοινώνητοι περιπατήσατε.

ΚΑ-

(α) ά. Κορινθ. ζ'. ζ'. (ϛ) Διονυσ'. ϛ'. Τιμοθ'. ζ'. τῆς ς'. νθ'. σ.
(γ) Διονυσ'. ϛ'. Τιμοθ'. ς'.
(δ) Ἀπος'. ξθ'. τῆς ς'. κθ'. πθ'. Λαοδ. μθ'. ν'. νά. Διονυσ'. ά. Τιμ. ί.
(ε) Ἀπος'. μέ. ξέ. τῆς γ'. ϛ'. δ'. Λαοδ. ς'. θ'. λϛ'. λγ'. λδ'.

σπασμὸν ὠῇοῖς σωματικοῖς, ὁπότε σχολάζειν ὠῇαῖς προσευχαῖς ἐπισκήπτεται (Διονυσ'. γ'. σημ. ϛ'.). (1) Οἱ βαπτισθησόμενοι πρὸ ἡμερῶν ἀπεγράφοντο κατ' ὄνομα ὠῇ τοῖς κώδιξι τῆς Ἐκκλησίας. ἀφ' ἧ ἠγωνιζιχώτερον ἠτειμάζοντο. Φησὶν ἂν ὁ Ἅγιος, ἐὰν ἐπιςῇ ἡ προθεσμία τῷ βαπτισμῷ, ἢ κατ' αὐτὴν συμβῇ ἡ ῥύσις τῷ αἵματος, ὑπερτιθέσθω τὸ βάπτισμα ἕως τῷ ἐκείνης καθαρισμῷ. (2) Εἰσὶ μὲν οἳ, (Βλάσα. ῥ. ἢ Βαλσμ. ἢ Ζωναρ.) Πάσχα τὴν μεγάλην τεσσαρακοςὴν λέγουσιν. ἔτως, ἐν τῇ διὰ τὸ Πάσχα νηστείᾳ. ἕτεροι δὲ (Ἀριςην. ἢ ἄλλοι) τὴν μεγάλην Ἑβδομάδα, προσιθέντες τῷ Καν'. ἢ τόδε, καθ' ὃ δύναται, ἢ βέλεται βαςάσαι τροφῆς ἢ ποτῷ. ὅπερ ἐξηγοῦνται ἔτως, ἤτοι ὠῇαις ἡμέραις τῆς Ἑβδομάδος οἶνον ἢ ἄλλα μέτρια βρώματα συγχωρεῖται ἐσθίειν, κατὰ τὴν κρίσιν πάντως τῷ οἰκονομοῦντος τὰ κατ' αὐτὴν πνευματικῷ. ἔτω γὰρ ἠρωτήθη ὁ Ἅγιος, ἤγουν, εἰ ἀπολύεται τῆς νηστείας, ἢ τῷ μὴ πιεῖν οἶνον. ἢ ἀπεκρίνατο τὸν ἀνωτέρω Καν'. ἢ χωρὶς ἧς προσθήκης, ἢ μετὰ τῆς προσθήκης, δηλαδὴ τῷ, καθ' ὃ δύναται ἢ βέλεται, κξ'. (3) Εἴγε οἱ κατηχούμενοι διώκενται τῆς λειτουργίας, πολλῷ μᾶλ-

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Ο' ἐκταχεὶς ὑπὸ τῆς ἀσθωείας, μετέχει οἴνυτε ἢ ἐλαίυ ἐν τῷ Πάσχα (1).

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

Καλλμανος Κληρικὸς εἰς τὸ ζεῦξαι γάμον, ἐὰν ἀκύσῃ ὅτι παράνομος ἐξιν (2), ὀφείλει μὴ ἀπελθεῖν, μήτε λειτυργῆσαι (3), κοινωνῶν ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις.

ΚΑ-

(α) Τιμοθ'. ἡ.

λῶ μᾶλλον διωκτέοι οἱ αἱρετικοί. (1) Ὥσπερ ἐπὶ τὸ ἀνωτέρω. ἡ. Κανόνος λύσις τῆς ὠ τῇ μ'. νηστείας ἐπετρέπετο τῇ λεχοῖ, ὥτω καὶ ταῦθα ἑαυτὴ δίδοται ἄδεια τῷ ἐκταχεῖτι ὑπὸ τῆς ἀσθενείας εἰς τὸ λύειν τὴν νηστείαν. καὶ τοι ἔνιοι ἢ περαιτέρω τὸ οἶνυ, ἢ ἐλαίυ προχωρῆσιν, ἰσχυόμενοι εἰς τοῦτο ὑπὸ τὸ. ξθ'. Καν'. τῶν Ἀποστόλων, ὧ ᾧ ἡ λύσις τῆς νηστείας ἀφίεται ἀδιορίστως κατὰ τὰ ἤθη τῶν ἑρωμάτων. συνάγεται δὲ ἢ ἐκ τῆς τῷ οἰνέλαιυ ταῦθα λύσεως, ὅτι ἡ μεγάλη μ'. διὰ ξηροφαγίας ὁρίζεται διανυεσθαι. (2) Παράνομος γάμος (πλατύτερον ἐκλαμβανομένως), ἢ διὰ φυσικὴν ἢ πνευματικὴν συγγένειαν γίνεται, ἢ διὰ τὸ ἄνισον (ἦγυν τὸν μὲν, ἄνδρα, ἔλαττον εἶναι τῶν. 14. ἐνιαυτῶν. τὴν δὲ γυναῖκα, τῶν 12 ὡς ὁ νόμος διακελεύεται, κατὰ τὸν Βλάσαρ. (εἰς τὸ Γ. κεφ. Ϛ'.), ἢ διὰ τὸ ἱερατικὸς εἶναι, ἢ διὰ τὴν προϋπάρξασαν ἁρπαγὴν τῆς γυναικὸς ἢ τοῦ γένους, ἢ διὰ τὸ ἑτερόδοξον τῆς πίστεως, ἢ διὰ τὸ ἐπηγγελμένον εἶναι Παρθένον, ἢ Μοναχὴν, ἢ Μοναχόν, ἢ διὰ τὸ ἄλλῳ εἶναι μεμνηστευμένην, ἢ γεγαμημένην, ἢ διὰ τὸ ὑπεξούσιον εἶναι, ἢ διὰ τὸ ὑπερεχθῆναι τὴν δεγαμίαν, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας (ὅρα Βλάσαριν περὶ τῶν κεκωλυμένων γάμων. ὁ δὲ Δοσιθ. σημειοῖ (ὠ τῇ δωδεκαβίβλῳ σελίδ. 66 ἢ 745.) ὅτι ὁ Ἅγιος Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως καθεῖλε τὸν μέγαν Οἰκονόμον ἐπεὶ ἔζευξεν εἰς γάμον τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ὑὸν τῆς Εἰρήνης μετά τινος αὐτῷ συγγενίδος, παραπησαμένῳ τὴν πρότερον. διὰ τοῦτο ἢ οἱ νόμοι (Ἀρμενόπυλ. βιβλ'. ἢ τίτλ. δ'.) κελεύουσι τὸν μὴ εἰδότος τὸ Ἀρχιερέως, ἢ σεφανοῦντα, ἢ σεφανούμενον παύεσθαι.

(3) Ἡ λειτυργία ἐγίνετο μετὰ τὴν εὐλογίαν. ἐφ' ᾧ μεταλαβεῖν τοὺς νεονύμφους προσηυτρεπισμένους εἰς τοῦτο. ὅρα τὸν Ἀρχυντ'. σελ. 200 ἢ, 291, ἢ τὸν Ἱερὸν Μάξιμον εἰς τόμ. Ϛ'. Διονυσ'. τὸ Ἀρεοπαγίτ. σελίδ. 63, ὠ οἷς φησιν ὅτι ἀδύνατον τελεσθῆναί τι τῶν μυστηρίων δίχα τῆς μεταλήψεως. Ἄθρει ἢ τὸν Ζωναρ. εἰς τὸν κς'. Βασιλ. περὶ τῶν γαμούντων. ἢ Συμεὼν δὲ ὁ Θεσσαλονίκης (κεφ. ξή.) βούλεται ἀπαραιτήτως ἢ τὸν

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (α)

Ὁ ὀνειρασθεὶς (1) Λαϊκὸς, εἰ μὲν ἐξ ἔρωτος, ὁ μεταλήψεται· εἰ δὲ πειρασμῷ τῷ Σατανᾶ, ἢ μαλα, ὁ γὰρ ἂν παύσαιτο πειράζων κατὰ τὸν τοιοῦτον καιρόν.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (β)

Τῷ Σαββάτῳ, ἢ τῇ Κυριακῇ ἐξ ἀνάγκης ὀφείλουσιν ἀπέχεσθαι ἀλλήλων οἱ κατὰ γάμον ἐζευγμένοι, διὰ τὸ τότε τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τελεῖσθαι (2), ἢ διὰ τὸ τῷ Ἀποστόλῳ «Μὴ ἀποστερεῖτε «ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα κξ'.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'.

Ὑπὲρ τῆς γενομένης αὐτοφονευτῆς, εἰ μὲν φρενοληψία, γενήσεται προσφορὰ, ἡ Εὐχή. εἰ δὲ ἀπὸ ὀλιγωρίας (3), ἔμενεν.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (γ)

Εἴτινος ἡ γυνὴ πνευματιᾷ, ὥστε σίδηρα Φορεῖν, ἢ αὐτὸς ὁ δύναται ἐγκρατεύεσθαι, ἄδηλον εἰ ἐπ' ἀδείας ἐκείνῳ κεῖται τὸ ἑτέραν ἀγαγεῖν. μοιχεία γὰρ (4) μεσολαβεῖ.

ΚΑ-

(α) Διονυσ'. δ'. Ἀθανασίῳ πρὸς Ἀμμ. Ἐπις. Βασιλ'. ὡ τοῖς κατὰ Πλάτ. ὁρος. ἐρωτ'. Πθ'. σελ. 525. (β) Διονυσ'. γ'. Τιμοθ. ε. α'. Κορινθ. ζ'. 29. (γ) Ἀπος'. μή. οθ'.

ἢ τὸν βαπτιζόμενον (κατὰ τὴν γνώμην Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ) εὐθὺς μετὰ τὸ βάπτισμα κοινωνεῖν. (1) Ὁ ὡ ὀνείροις φανταζόμενος ἐστιν ὅτος, ὅτῳ σπέρματος ἴσως γίνεται ἐκροὴ (Βαλσαμ) ὅρα ἢ τὴν σημείωσιν τοῦ α' Κανόνος Ἀθανασίου. (2) Ἕπεται δὲ ἢ ἐκ τοῦ ὡ ἔθει εἶναι μεταλαμβάνειν κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας τῶν μυστηρίων. ὅρα τὴν σημείωσιν τὴν. β' τοῦ. γ'. Κανόνος τοῦ αὐτοῦ ἁγίου. (3) Ἦγουν ἐὰν ἀνέλῃ ἑαυτὸν ἢ ἐκ λύπην, ἢ διὰ μικροψυχίαν ἐκ φόβου, ἢ ἐκ ἐπήρειαν, ὁ γενήσονται ἐκεῖνα. τῶν δὲ τοιούτων βοθανῶν ἡ ὑσία παρὰ τοῦ νόμου δημεύεται· ἢ οἱ τοιοῦτοι ἐπιχειρήσαντες, ἢ μὴ δυνηθῶτες εἰς πέρας ἀγαγεῖν, ὡς φονεῖς τιμωροῦνται (Βλάσαρ. περὶ βοθανῶν) παρ' αὐτοῦ τοῦ Νόμου.

(4) Καί τοι ὁ Ἅγιος ἀποφαντικῶς μὲν ὅ, διδακτικῶς δὲ κανονίζει. καί τοι Λέων ὁ Σοφὸς μετὰ τριετίαν μὲν τῆς διακαρτερίας τοῦ ἀνδρὸς, πεντα-

ετί-

ΚΑΝΩΝ Ις'.

Ε'ὰν νηςεύων τις ἐπὶ τῷ κοινωνῆσαι, νιπτόμενος τῷ ςόματι, ἢ ὲν Βαλανείῳ κατεπιεν ὕδωρ (1) μὴ θέλων, ἀκωλύτως κοινωνειτω.

ΚΑΝΩΝ Ιζ'.

Συχνῶς ἀκέοντες τῶν λόγων τὲ Κυρίε, ἢ μὴ ποιῶντες, ὐκ ἀνδέχεται μὴ μέμφεσθαι ἑαυτοῖς. ὅπερ ἢ αὐτὸ μέρος σωτηρίας ἐςί.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'.

Πρὸς τὴν γνῶσιν ἢ Φρόνημα ἑκαςε κρίνονται παρὰ τῷ Θεῷ τὰ ἁμαρτήματα. τῶν μὲν δηλαδὴ, ἀπὸ δεκαετῦς (2) χειρας. τῶν δὲ, ἀπο μειζονος.

ΘΕΟ-

ετίαν δὲ τῆς γυναικὸς, ἐπιτρέπει τὴν λύσιν τὲ γάμε ὡ ΄οῖς ὕτω δαιμονῶσι, ἢ ἑπομένως, τὴν διγαμίαν. ὁ λόγος μέντοι τὲ Κυρίε κρατέιτω (Ματθ'. ιθ'. 9.) δι' ὃ ἐκτὸς πορνείας, κὰν ἕα ἄλλον τροπον τὴν τὲ γάμε λύσιν ἐφίησιν. (1) Ταυτη τοι κρεῖττον ἂν εἴη, ἁλὰ τὸ ἀσφαλέςερον μήτε ςόμα νίπτεσθαι, μήτε ὡ Βαλανείῳ λύεσθαι ὅλως κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τὸν τοιῦτον. εἰ δὲ ζύλεται ἔξωθεν μόνον τὰ χείλη πλυνέτω. πλὴν εἰ εἴη τὸ ςομα αὐτῦ καταπικρον ὑπὸ ἀναδιδομένης χολῆς.

(2) Ἔν τισιν ἐκδόσεσι κεῖται ἀντὶ δεκαετῦς δωδεκαετῦς. ὁ δὲ Βαλσαμ. φησὶν, οἱ μὲν ὀξυτέρας φύσεως ὄντες τῶν παιδων, συντομώτερον διακρίνεσι τὸ καλὸν ἢ τὸ χεῖρον. εἰ δὲ νωθροτέρας τυχόντες ἕξεως, βραδεῖς εἰσι πρὸς τὴν γνῶσιν τὲ δέοντος. ὁ δ' αὐτὸς ἢ Ἀποκρίσ. ν'. πρὸς τὸν Μαρκον. ἢ μετὰ τὸν. ς'. ἐν αὐτὸν γνωματεύει τὰς τε ἄρρενας, ἢ τὰς θηλείας τῃ ἐξαγορία ὀρρθῦσθαι. ὅτι Κληρικός τις ἁλὰ δεσμωτικῶν ἐγγράφων φησὶ, κατεγκυησαμένης γυναῖκα ἑπταετῆ ἢ μετὰ θάνατον ταυτης. ἑτέρᾳ συζευχθεὶς γυναικὶ ὡ παρεγωρήθη Συνοδικῶς Διακονικῆς ἀξιωθῆναι χειροτονίας. ὡς δίγαμος. εἰπε γὰρ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγία Σύνοδος, τὴν ἑπταετῆ γυναῖκα, δεκτικὴν εἶναι ἢ ἔρωτος ἢ ὀφορᾶς, ἢ πορνείας ἁλογισμῶν. εἰ δὲ ἐπὶ γυναικὸς ταυτα δικαίως περιλοσοφηται πολλῷ πλέον ἐπὶ ἀνδρὸς ψηφισθήσεται. ὁ δὲ Κίτρους ἀποκρ. ὁ'. τὰς μὲν θηλείας ἀπὸ. ιϛ'. τὸς δὲ Ἄρρενας, ἀπὸ. ιθ'. ἔτυς ζύλεται ἐξαγορεύειν τὰς ἁμαρτίας.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΟΙ ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΑΝΟΝΕΣ.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Θεόφιλος μετὰ τὴν τελευτὴν Τιμοθέου, εἴτ' οὖν ἐν ἔτει τπε. (1) ἐπὶ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας προεβιβάσθη θρόνον. αὐτός ἐστι ὁ παρανόμως καθελὼν τὸν Χρυσόστομον, ὃς διάδοχον τοῦ θρόνου κατέλιπε τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ θειότατον Κύριλλον (2).

ΚΑΝΩΝ Α'.

(3) Ἐπειδὴ συνέβη ἡ νήσιμος (4) τῶν Θεοφανείων ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, ἐπισημόνως χωρήσωμεν, ἢ μεταλαβόντες ὀλίγων φοινίκων, ἢ τὴν ὀφειλὴν τῇ νηστείᾳ, ἢ τὴν τιμὴν τῇ Ἀναστάσει ἀποδώσομεν. ἐκκλί-

(1) Κατὰ τὸν Κάβε, τόμ. Ι. σελ. 279. παρὰ τῷ Θεοτόκῃ, εἰς τὴν Γραφικὴν Σειρὰν τόμῳ α'. σελ. ιή.

(2) Οὗτος Θεοτόκης αὐτόθι, γράφει τὰ κατὰ τὸν Θεόφιλον πλατυλώτερον. (3) Τοῦτον τὸν Κανόνα τὸν, α'. ἄλλοι μὲν, αὐτὸ τοῦτο, Κανόνα δηλαδὴ ἢ λέγουσι, ἢ μετοῦσιν. ἄλλοι δὲ, ἐκ τῆς εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια προσφωνήσεως μόνον αὐτὸν ὀνομάζουσιν. ἢ μέν τοι γε ἢ Κανόνα. ἐπὶ τοσοῦτον γεμὴν τοὺς πάντας ὁρῶ ὅτι ὡς μαρτυρίαν Κανονικὴν αὐτὸν μετέρχονται, ὅτε περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Κυριακῆς, ἢ περὶ τῆς παραμονῆς τῶν Φώτων βούλονται φθέγξασθαι. μέχρις οὗ τοίνυν Κανόνος ἀλαμβάνει ὁ Θεόφιλος περὶ χρεῶν, εἰσὶν ἐκ τοῦ προσφωνηματικοῦ εἰς τὰ Θεοφάνεια λόγου. οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς, ἐξ ἐπιστολῶν αὐτοῦ εἰσίν.

(4) Νήσιμος ἡμέρα ἐστὶν, ἡ πρὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῶν Θεοφανείων, ταύτην ἐπᾶν, ἡ κοινότερον λεγομένη παραμονή. οὕτω γὰρ ἐκλαμβάνει ταύτην ἢ ὁ Κύριλλος Ἱωάν. (ἀποκρ. ις'.) ἢ ὁ Τιμόθ. Ἀλεξανδρ. ἢ ὁ Μάρκος ὁ Ἐφέσου (ὡ τῷ μηναίῳ τοῦ Ἰανουαρίου, μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τῶν Θεοφανείων). ὅς τις Μάρκος, ἐπειδὰν ἡ τοιαύτη Παραμονὴ ᾖ σὺν Σαββάτῳ τύχῃ, ἢ Κυριακῇ, καὶ τοι τὰς ὥρας τῶν Θεοφανείων ἀναγινώσκομεν τῇ πρὸ αὐτῶν παρασκευῇ, ὑ νηστεύομεν ὅμως ὡ αὐτὸ τῇ παρασκευῇ, ἀλλὰ τὸ Σάββατον, ἢ τὴν Κυριακὴν, κατὰ τὸν Θεόφιλον, (ἢ τις ἂν εἴη

ἐκκλινοντες τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας ταύτην, πρώτην κεχλημμένην, ὡς ἀρχὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν (1), ἢ ὀγδόην, ὡς ὑπεραναβεβηκυῖαν τὸν τῶν Ἰουδαίων σαββατισμόν. ἢ περιμένοντες τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν, περὶ ὥραν ἐνάτην συναχθῶμεν.

ΚΑ-

εἴη ἡ παραμονή) ἵνα μὴ κολοβωθῇ τὸ δωδεκαήμερον, ὧ ὧ παρελάβομεν καταλῦσαι εἰς τάντα (ὁρα ἢ τὸν Κίτρους. Ἀπορ. ιθ'. ἐν τῷ τυπικῷ σελ. 242.) ἀλλὰ τὴν ἐν τούτῳ νηστείαν τῶν ἁρμενίων. τούτῳ γὰρ τῷ ἁγίῳ Μάρκῳ ἐπακολουθοῦμεν ἐν τῇ ταύτης τῆς νηστείας ὑποθήκῃ, ἃ μὲν δὲ τῷ Νείλῳ (αὐτόθ.) ἢ ἢ ἄλλοις τυχὸν, οἵτινες ἢ τὴν παρασκευὴν μετατίθεσι νηστεύειν. Καὶ αὐτοὶ μὲν οἱ προειρημένοι ἅγιοι, ὅ, τε Τιμόθεος ἢ ὁ Μάρκος ὁμιλιᾷ ἢ μάλιστα τούτων ὁ Θεόφιλος μέχρι φοινίκων διορίζεσι τὴν νηστείαν· ἢ τυχὸν ἢ ἀσαφῶν, ἢ ἰσχαδῶν μετὰ ὕδατος. ὡσαύτως δὲ ἢ ὁ Κίτρους (Ἀποκρ. ις'.). τὰ δὲ τυπικὰ, τό, τε κοινὸν ἢ ἐκδεδομένον, πάντε κατὰ μέρος ἀνέκδοτα τῶν ἐν τῷ Ἁθῳ ἱερῶν Μοναστηρίων, ἢ μέχρις εἴνε ἢ ἐλαίου ἐκτείνεσι τὴν λύσιν, ἢ ὁρα ἐν αὐτοῖς. Εἰ δέ τις εὕροι ὅτι νηστεύοντες τῇ Κυριακῇ, παραβαίνομεν τὸν Ἀποστολικ. Καν'. ξς'. ἀπαγορεύοντες τὴν ἐν αὐτῇ νηστείαν, ἴσθι ὅτι ἐσθίων τις ἢ μικρὸν κλάσμα ἄρτου πρὸ τῆς, θ'. λύει τὴν νηστείαν (ἢν ὅπως μάθῃς ὁπόσα τις ὀφείλει εἶναι, ὁρα τὴν σημείωσιν τῶν ξθ'. Ἀποστόλων ἢ, ἐ. Πέτρ.). ἐντεῦθεν ἢ τὸ τυπικὸν φησι, (σελ. 50.) μετὰ τὴν ἕωθεν τελεσθεῖσαν ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ λειτουργίαν, κλάσμα ἄρτου ἢ ποτήριον οἴνου γευόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, (ἃ πρὸ ἀρχόμενα τῆς ἑ. ὥρας) εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τίνων δὲ ἐν αὐτῇ γευόμεθα; ὁρα πάλιν τὸ τυπικὸν ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων (τὰ ἴσα γὰρ ἡ μία τῆς ἄλλης φέρει παραμονῆς), δῆλον δὲ, ὅτι οἴνου ἢ ἐλαίου. (1) Μεγάλως ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἐδόξασεν ὁ Θεὸς ταύτην, καθ' ἣν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὴν ἡμέραν· λέγεται δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐν αὐτῇ ἐζωοποιήθημεν, τῶν ἐν ᾅδου δεσμωτηρίων ἀπαλλαγέντες. λέγεται δὲ ἢ ὑπεραναβεβηκυῖα τὸν Σαββατισμὸν, ὡς ἐκείνου ἐν ἑβδομάδι ἡμερῶν ὁριζομένου· αὕτη τῇ ὀγδοάδι ἐκείνου ὑπερανέστηκε. Φησὶ γὰρ ὁ Θεολόγ. Γρηγόριος (εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν, σελ. 760. Α.) „ἢ πρώτη ἐστὶ (ἡ Κυριακὴ) τῶν μετ' αὐτὴν, „ἢ ὀγδοὰς ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῆς. ἀλλὰ ἢ μία ὠνόμασται, ἢ μόνον ὅτι ἐν αὐτῇ ἅπασαι αἱ ἑξῆς ἄλλαι ἡμέραι ἐμπεριέχονται (τὰ γὰρ ἐν αὐτοῖς εἰς τελείας φύσεις ἀναφαίνοντα ποιήματα, ἐκ τῆς προϋπαρχούσης ὕλης τῶν στοιχείων, τῇ τῆς μιᾶς ἐκείνης ἡμέρας ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραχθείσης ἐγένοντο), „ἀλλὰ ἢ οἷς τῆς αὐτῆς ἀνακυκλουμένης πολλάκις. ἢ ὡς

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

1. (1) Ἐπίσκοποι οἱ καταξάντες παρὰ τῷ Ἀπόλλωνος Ἐπισκόπῳ, ἢ κοινωνήσαντες τοῖς ἔχουσι τὰς Ἐκκλησίας ἀρειανοῖς, ἐπιτιμάσθωσαν, εἴγε ἀΦ' ἑαυτῶν τοῦτο πεποιήκασιν. εἰ δὲ ὑπείκον-

(α) Ἀπος. μέ. ξή. τῆς ἁ. ἡ. Καρθαγ. νζ. οξ. ρά. Ἀθανασίῳ πιστολὴ πρὸς Ῥυφινιαν. Βασιλείῳ. ἁ.

» ἢ ὡς ὅτι εἰκὼν ἢ τύπος ἐστὶ τῆς ἐκεῖθεν αἰωνίου λήξεως τῆς ἀπαύστου, ἢ » ἀνεσπέρου ἡμέρας. (Βασίλ. σελ. 56. κεΦ. κζ. τόμ. γ'. περὶ Θεολογικῶν ἐρευνῶν), Φησὶ γὰρ πάλιν ὁ Θεολόγ. Γρηγόριος (εἰς τὴν Πεντηκοστὴν, 706. ε.) „ ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς ἐΦ' ἑαυτὸν συντιθέμενος, γεννᾷ » τὸν πεντήκοντα, μιᾶς δεούσης ἡμέρας. ἣν ἐκ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος προ» σειλήΦαμεν, ὀγδόην τε οὖσαν τὴν αὐτὴν, ἢ πρώτην μᾶλλον δὲ, μίαν ἢ » ἀκατάλυτον. Ὁλέπει δὲ ὅτι ἢ ἡ πρώτη κλίσις (ὁ αὐτὸς αὐτόθι, σελί» δ. 700. Α.) τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Κυριακῆς ἔλαβε. δῆλον δὴ, ἀπὸ γὰρ „ ταύτης, ἑβδόμη τὸ Σάββατον λέγεται. Ἔτι δὲ ἢ αὐτὴ ἡ Κυριακὴ οὐκ ἔλαβε τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν ὡς αἱ ἐΦεξῆς ἡμέραι, (δηλαδὴ ἡ. β'. ἡ. γ'. ἢ αἱ λοιπαὶ) ἐκ τοῦ ἀρχεγόνου Φωτὸς, ἢ τοῦ ἡλίου αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ ἀμέσως τοῦ Δημιουργοῦ. προσέτι ἢ ὡ αὐτῇ ἔκτισαι τὰ πάντα, καὶ τὰς ἀτελεῖς ἕξεις Φύσεις, καὶ τὰς σπερματώδεις, αἳ εἰς τὸ Φῶς ὡ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις παρῆχθησαν. ὡ ταύτῃ γὰρ τῇ Κυριακῇ, ἢ κατὰ τὸν Χρυσόστομ. (τόμ. ε'. σελίδι, 439. ἢ Σειρᾷ τῆς ΓραΦῆς, τόμ. ἁ. σελ. 19. Δ.) „ ἐποίησεν ὁ Θεὸς, ὅσα ἐποίησεν ἐκ μὴ ὄντων. ἀπὸ δὲ τῆς » δευτέρας ἡμέρας οὐδὲν ἐποίησεν ἐκ μὴ ὄντων, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐποίησε τῇ ἁ. » ἡμέρᾳ, μετέβαλεν ὡς ἠθέλησε. ἢ αὐτὴ δὲ ἡ, ἁ. ἡμέρα ἐβάνησε τὴν ὑλικὴν αἰτίαν τοῖς ὡ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις γενηθεῖσι κτίσμασιν. εἰσὶ γὰρ ὡδίνοντα τὰ τῆς, ἁ. ἡμέρας ποιήματα, κατὰ τὸν Θεσσαλονίκης Γρηγόριον, τὰ ὡ ταῖς ἐπιούσαις ἀπέτεκον. Ἐν αὐτῇ ἢ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκ», κατὰ πολλοὺς τῶν Πατέρων, ἐγένετο. Καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος γέννησις, ὡς ἢ ἡ κάθοδος τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀλλὰ ἢ τὴν μετὰ ταῦτα τοῦ σύμπαντος ἀναλαίνισιν, κατ' αὐτὴν παρὰ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος γνήσεσθαι Φασί.

(1) Οὗτος ὁ Κανὼν ἐστὶν ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ τοῦ αὐτοῦ Θεοφίλου, ὃ ἔλαβεν Ἀμμὼς παρ' αὐτοῦ. τινὲς δὲ (ὡς ὡ τοῖς Πανδέκτας) ἐκ τούτου ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν τῶν Κανόνων αὐτοῦ τοῦ Θεοφίλου, ἐπιγράΦοντες αὐτὸν πρῶτον, ὃ ἢ ἡμεῖς ὕστερον πρῶτον αὐτὸν συμπεθέμεν ἔξωθεν ἀραβικῷ χαρακτῆρι, ἢ ἑρμηνεύσας, ἢ τοὺς ἐΦεξῆς ἐκδηλώσαμεν.

χοντες τῷ Ἐπισκόπῳ, αὐλιζεσθωσαν, ὡς μὴ ἐπεγνωκότες τὸ εὔλογον. κἂν μὲν ἀποποιῶνται τούτων πάντες οἱ λαοὶ, ἀλλοι χειροτονείσθωσαν. ἂν δὲ ἀντιποιῶνται αὐτῶν μετ' ἐκείνων, οἷς κεκοινωνήκασι ταῦτα, ᾖ τούτοις ἐνεργείσθω τὸ ἔθος (1), ᾧ ᾗ ἡ ἐν Θηβαΐδι Σύνοδος ἐχρήσατο (2).

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

2. Περὶ Βίτου τινὸς Πρεσβυτέρου, εἰ ἐβιάσατό τινα (3) πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτῷ ἀποταξαμένην (4), ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὥστε μὴ μένειν Πρεσβύτερον, μήτε ὡς Λαϊκὸν συνίσασθαι (5), ᾗ ἐν Φρεὶ τοῦτο πρόχειμα τῷ Ἐπισκόπῳ, εἰ ἐξ ἀγνοίας κατέχησιν αὐτόν.

ΚΑΝΩΝ Δ'. (β)

3. Περὶ Σθρ τινος, ὥστε εἶναι ἀλλότριον τῆς Ἐκκλησίας (6), ὡς ὁ Ἐπισκοπος αὐτῷ αὐτὸν ἀπεφήνατο. ᾗ εἰ θέλει, δικαιολογεῖσθω (7).

ΚΑΝΩΝ Ε'. (γ)

4. Περὶ Πανὸφ τινος Διακόνου, ὥστε, εἰ μὲν κατηχούμενος τὴν οἰκείαν ἀδελφιδῆν ἐγάμησε, ᾗ βαπτισθεὶς ἐκεῖτι ἐχρήσατο, μένειν ἐν τῷ Κλήρῳ. εἰδ' ἕν. παύεσθαι. ᾗ ἐκ ἔξι πρόχειμα τῷ ἐξ ἀγνοίας κατασήσαντι αὐτὸν Ἐπισκόπῳ.

ΚΑ-

(α) Τῆς ά. β'. Νεοκαισαρ'. β'. ί. Θεοφίλου έ. ς'.
(β) Καρθαγένης ί. ιά. ιβ'.
(γ) Ἀπος'. ιθ'. τῆς ά. β'. Βασιλ'. κ'. Θεοφ'. ς'.

(1) Ἐξωθεῖσθαι ᾗ τάττες ἔοικε σλατάττειν, ᾗ ἄλλως ὀρθοδόξως κατασαθῆναι. (2) Ἴσως ἂν εἴη αὕτη, ἥτις ἐν τῇ πρὸς Ῥοφινιανὸν ἐπισολῇ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου σλαλαμβάνεται Σύνοδος τυχὸν δὲ ἐκ ταύτης τῆς Συνόδου εἰσὶ ᾗ τὰ γράμματα τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἃ ᾗ ὁ μέγας Βασίλειος ἀναφέρει ἐπισολῇ ἑαυτοῦ, πδ'.
(3) Καὶ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα.
(4) Χωρισθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.
(5) Τοῦτο ἐ κατὰ τοὺς Κανόνας ᾗ ὁρα τὸν. κέ. Ἀποσόλων. ᾗ τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐκ παραλλήλου, ὅτι μόνη καθαιρεσις ἐπιγίνεται τοῖς τοιούτοις. ἡμῖν ᾗ ἀφορισμός. (6) Τοῦ κλήρου δηλαδή. ὁρα ᾗ τὴν σημείωσιν τὴν ζ'. τοῦ θ'. τοῦ αὐτοῦ Θεοφίλου. (7) Ἐπὶ Συνόδου δηλονότι, ἐκδικῶν τὴν ἀποκλήρωσιν, (Ζωναρᾶς).

ΚΑΝΩΝ ε'. (α)

5. Περὶ Ἰακώβ τινος, ὥστε εἰ Ἀναγνώστης ὢν, ἐπόρνευσε, ἢ παρὰ τῶν Πρεσβυτέρων ἐξεβλήθη, εἶτα χειροτόνηται (1), ἀκριβῆς βεβαιώσεως γενομένης, καθαιρεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ς'. (β)

6. Κατὰ συμφωνίαν τῆ Ἱερατείᾳ (2), ἢ δοκιμασίαν τῆ Ἐπισκόπῳ (προσφωνοῦντος παρῆσι τοῖς ἁγίοις (3), εἰ δύνανται ἢ αὐτοὶ αὐτῷ μαρτυρεῖν) γινέσθωσαν αἱ χειροτονίαι, ἢ μὴ λαθραίως (4) ὡς τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην ἐχούσης. ἐν δὲ τῇ ἐνορίᾳ (5), εἰ μὲν κοινωνήσαντες εἰσί τινες ταῖς τῶν κοινωνησάντων γνώμαις (6), μὴ ἄλλως χειροτονείσθωσαν, ἀλλὰ τῶν ἀληθῶς ὀρθοδόξων Κληρικῶν δοκιμαζόντων· παρόντος πάλιν τῆ Ἐπισκόπῳ ἢ προσφωνοῦντος τῷ λαῷ, μόνον εἰ μὴ περιδρομή τις γένηται.

ΚΑΝΩΝ Η'. (γ)

7. Τὰ προσφερόμενα (7) εἰς Θυσίαν, μετὰ τὰ ἀναλισκόμενα εἰς τὴν

(α) Τῆς α'. θ'. Νεοκαισαρ'. θ'. ι'. Θεοφ'. γ'. ἑ.
(β) Ἀποστ'. ϛ'. (γ) Ἀποστ'. γ'. δ'. τῆς ε'. κή. λϛ'. νζ'. μθ'. Καρθ. μδ'. Νικολ'. ε'. ι'. Νικηφ'. ιά.

(1) Ἐκβληθεὶς πρότερον τῆ Κλήρῳ, εἶτα εἰς μείζονα βαθμὸν προήχθη.
(2) Ὅρα δὲ ὅτι ἁπλῶς τὰς χειροτονίας, εἴτε δηλ. Ἐπισκόπων, εἴτε Διακόνων, κατὰ συμφωνίαν τῆ Ἱερατείᾳ ἔδοξεν γίνεσθαι, ἢ δὲ ψήφων, ἐπομένως, κατὰ τὸν γ'. τῆς ζ'. (3) Ἁγίους ὠνόμασθαι, ἁπλῶς τοὺς Χριστιανοὺς ὀνομάζει, κατὰ τὸν Ἀπόστολον. (4) Ὁ παρὼν Κανὼν οὐ βούλεται λάθρα γίνεσθαι τὰς χειροτονίας, ἀλλ' ἐνώπιον τῶν χριστιανῶν, συμμαρτυρόντων ἢ αὐτῶν. πάλαι γὰρ δὲ τὸν φόβον τῶν ἐθνῶν, ἐχρήσατο τῆ κρυφιότητι ἡ Ἐκκλησία, ὃ μὴν δὲ ἢ ἡδὴ, ὅτε ἐκείνου, θείᾳ δυνάμει, ἀπηλάγημεν. ὅρα ἢ τὴν σημ'. Ἰω. ἑ. Λαοδικείας. (5) Ἐνορίαν τὴν χώραν, ἔοικε λέγειν, ὡς τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν ὠ τῆ πόλει ἐλέγοντο. (6) Πολλοὶ τῶν αἱρετικῶν ἐκοινώνουν τοῖς πιστοῖς, ἢ ἄκοντες, ἢ πεπλασμένως. τῶν τοιούτων δὲ πάλιν τοῖς γνώμαις συχνοὶ πιστοὶ ἐκοινώνουν, ἤγουν συγκατέβαινον, ἢ συνήνουν. ἐκ τούτων τοίνυν φησὶν, εἰ μέλλοι τις χειροτονεῖσθαι, μὴ ἄλλως χειροτονήσθω, ἀλλὰ τῶν ἀληθῶς (ἢ τῆ'. τῆ Κανόνος) ἵνα μὴ γένηται τις συναρπαγὴ ἢ ἀπάτη. (7) Ἐκείνης τῆς Προσφορᾶς, ἐξ ἧς ἐξάγεται ὁ

εἰς τὴν τῶν μυστηρίων χρείαν, οἱ Κληρικοὶ διανεμέσθωσαν, ἢ οἱ πιστοὶ, ἢ μὴν ἢ οἱ κατηχούμενοι.

ΚΑΝΩΝ Θ'. (α)

8. Ὁ Ἱεραξ καί τοι λέγει τὸν δεῖνα μὴ δεῖν εἶναι ἐν τῷ Κλήρῳ, ἐστ' ἂν μόνοι γε ἀξιόπιστος κατήγορος (1) ἐκ ἐλέγχει αὐτὸν διὰ μαρτύρων ἀξιοπίστων, μὴ ἐκβαλεσθω τῆς Ἐκκλησίας (2).

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. ϖδ'. εἰ. τῆς ά. Ϛ'. τῆς Ϛ'. ϛ'. Καρθ. ιϚ'.

ται ὁ Μαργαρίτης, (ἥτις ἢ ὑψωθεῖσα ὀνομάζεται παρὰ τῷ Νικολάῳ Κωνσταντινουπόλεως, Κανόν. ε. ἢ. ί.) ἐ μόνον οἱ κατηχούμενοι ἀμέτοχοι ὀφείλουσιν εἶναι, ἀλλὰ ἢ τοὺς πιστοὺς ἡ θέμις ἐσθίειν ἐπ' οἴκου, ἀλλ' ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ, (ὁ αὐτὸς αὐτόθ.). ὡς ὑπαρχῆσαν ἀντίδωρον, (ὅρα τὰ ἔξοχα ταύτης ἢ ὡ τῇ σημ. τῷ ε. Κανόν. Νικολάου, ἢ ὡ τῷ Συμεὼν Θεσσαλον. περὶ Ἀντιδώρου, σελ. 113. ὁ δὲ Γερμανὸς ὁ Κωνσταντινουπόλ. ἢ τὴν Θεοδόχον γαστέρα σημαίνειν τὴν Προσφορὰν ταύτην θέλεται εἴς τι ἐγχειρίδιον, ὡ τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς λειτουργίας, σελ. ρμϚ'. ἢ σκθ'.). τὴν δὲ ἄλλην προσφορὰν, τὴν ἔχουσαν τὰς 4. σφραγίδας, ἧς τινες ἐκβάλλεται ἡ μερὶς τῆς Θεοτόκου, τὰ τάγματα τῶν ἁγίων, ἢ αἱ μερίδες τῶν πιστῶν (ἢ ἢ παξαμάδιον ἔθισε ὀνομάζεσθαι ὡ τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω) ἐδὲν τὸ κωλύον ἢ κατ' εἶκον ἔδεσθαι, πλὴν, ἐ μετὰ γάλακτος, ἢ ἄλλου ἐπισιτισμοῦ, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν, (ὁ ἀνωτέρ. Νικόλ. Κανόν. ε.). τὰς δὲ ἄλλας συχνὰς προσφορὰς τὰς παρὰ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν προσαγομένας ἢ μὴ ὑψωθείσας, (αἵτινες ἢ αὗται ἁγιασμὸν ἔχουσι ἢ κατὰ τὴν Γραφὴν, ὡ τῇ Σειρᾷ τῆς Παλαιᾶς. σελ. 1581. Δ. Ε. Ζ. τόμ. ά. ὐχ ὅτι ἐξ αὐτῶν τι ἐξάγεται πρὸς Μυστηρίου τινὸς τελετὴν, ἀλλ' ὅτι καρπῶνται ἢ αὗται τῷ Θεῷ προσαγόμεναι εἰς τὸ Θυσιαστήριον) ἴσως ἢ μετὰ ἄλλων ἐδωδίμων τρώγεσθαι ὐκ ἀπέρχεται, καθὼς ἢ πάντοτε οἱ Ἱερεῖς τοῦτο ποιοῦσιν (Ἀόγιστ. σελ. 45. ἢ Συμεὼν Θεσσαλονίκης Ἀποκρίσ. μϚ'.). Καί τοι θρηνεῖ τοῦτο ὕστερον γινόμενον ὁ Βαλσαμ. (ὡ τῇ ἑρμην'. τοῦ ί. Κανόνος τοῦ Νικολ'.). θέλεται γὰρ ἄνευ τινὸς ὅλως ἐπισιτισμοῦ ταύτας, καί τοι μὴ ὑψωθείσας, ἐσθίεσθαι. περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ τῶν περισσευμάτων ἀπὸ τῶν προσφορῶν ὅρα ἢ τὸ, λά. κεφ. τοῦ, ἡ. βιβλ'. τῶν Ἀποστολικ. Διαταγῶν. συναδον τῷ παρόντι Κανόνι. (1) Φαίνεται ἐκ τούτου ὅτι ἀτόχρη ἢ ἑνὸς κατήγορος κατηγορῆται, ἀμὴν ἢ μάρτυς εἷς. ἡ γὰρ τοῦ ἑνὸς μαρτυρία, ἀποδοκιμάζεται. ἢ ὅρα Νομικὸν Γραικορωμ'. τόμ. β'. σελ. 16. (2) Ἐκκλησίαν ὠνταῦθα ὠνόμασε τὸν κληρικὸν Ἐκκλησιαστικόν.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

9. Γνώμη παντὸς τοῦ Ἱερατείου, καὶ συναινέσει τοῦ Ἐπισκόπου ἀποδεικνυσθαι (1) οἰκονόμον, πρὸς τὸ τὰ τῆς Ἐκκλησίας εἰς δέον ἀναλίσκεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (β)

10. Αἱ χῆραι καὶ οἱ Πάντες, καὶ ξένοι πάσης ἀναπαύσεως ἀπολαυέτωσαν ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (γ)

11. (2) Οἱ προσερχόμενοι τῇ Ἐκκλησίᾳ Ναυατιανοὶ, εἰ μὴ χωλύονται ἀπὸ τοῦ βίου, χειροτονείσθωσαν, κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'.

(3) Εἰ ὁ Μάξιμος ἀληθῶς ἐκ συμφώνου τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χωρίζεται, παρανόμως μὲν, κατ' ἄγνοιαν δὲ ἐκείνῃ συμβιῶν, συναγέσθωσαν τέως (4) μετὰ τῶν κατηχουμένων (5). εἰδ' ὑποκρίνονται, ποιησον ὅπερ ὁ Θεὸς ὑποβάλῃ σοι.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (δ)

13. (6) Ἐὰν ἡ διὰ τὴν ἀδικίαν ἀφορισθεῖσα γυνὴ, ἀπόθηται τὸ ἄδικον, καὶ μετανοοῦσα, νόμῳ Θεοῦ (7) προσερχήται, τῆς συνάξεως ὀρεγομένη, συναγέσθω τοῖς πιστοῖς (8).

(α) Ἀπος'. μά'. τῆς δ'. κς'. τῆς ζ'. ιά'.
(β) Ἀπος'. λή. λθ'. μά. (γ) Τῆς ά'. ή.
(δ) Γαγγρ'. Νεοκαισ. γ'. δ'. έ. ς'. Βασιλ' ξά. Γαγγρ'. Νύσσ. ς'.

κόν. ὡδὲ γὰρ ἡ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ ά. ἐξωθεῖται ὁ Κληρικὸς, εἰμὴ ἡ Ϛ'. ἁμάρτοι (Ἀπος. κέ. Βασιλ'. γ'. λϚ'.). ὕτω γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀντὶ τοῦ κλήρου δηλαδὴ ἐξέλαβεν ὁ αὐτὸς ἡ ἐπὶ τοῦ δ'. Κανόνος, ἡ κατὰ τὸν Ζωναρᾶν. (1) Γίνεσθαι ἐκλέγεσθαι οἰκονόμον τῆς Ἐπισκοπῆς.
(2) Ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Ἐπίσκοπον Ἀφύγιον ἔξιν ὅτος ὁ Κανών.
(3) Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀγάθωνα Ἐπίσκοπον.
(4) Πρὸς τὸ παρὸν δηλαδή. (5) Εοίκασι γὰρ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχοντος.
(6) Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Μηνᾶν Ἐπίσκοπον.
(7) Ἀγαθῇ συνειδήσει, ἡ μὴ δι' αἰσχύνην ἀνθρώπινον, ἀλλὰ διὰ Θεόν. (8) Πάντως ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΔΟΜΝΟΝ (1) ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΑΝΤΕ (2).

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερώτατος Κύριλλος προέστη τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ὢν ἔτη υιβ'. (3), ἀδελφιδοῦς χρηματίσας τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Θεοφίλου, ἀφ' οὗ μὴ διεδέξατο κατὰ πρόληψιν τὸ ἀπεχθάνεσθαι μὴ αὐτὸς τῷ Χρυσοστόμῳ. ἀλλ' ἐντελῶς ἑαυτὸν ἔπειτα ἐπανωρθώσατο δι' ὀπτασίας τῆς τοῦ Κυρίου Μητρὸς, μὴ τοῖς Ἱεροῖς διπτύχοις μεταμεληθείς, τὸ ἐκείνου σὺν τῇ περὶ αὐτὸν Συνόδῳ ἐνέγραψεν ὄνομα· ἐξάρχος τε τῆς Οἰκουμενικῆς, τρίτης ὑπῆρξε Συνόδου, τῆς Θεοτόκου προσηγορίας μέχρις αἵματος προϊσάμενος (4).

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ὁ Θεοφιλέστατος Πέτρος, ἐπεὶ χλαίει, κεκινημένος τῆς ἐκνεμηθείσης αὐτῷ Ἐκκλησίας (5). (ὅποτε ὤφειλε μηδ' αὐτῇ τιμᾶσθαι τῇ Κλήσει τῆς Ἐπισκοπῆς, ὡς μὴ ἔχων τὸ ὄνομα τῆς Ἱερωσύνης μετὰ τοῦ πράγματος, ἦγουν τὸ προεσαναι Θυσιαστηρίου) παρείτω, εἰ θέλει, ἐπὶ Συνόδου μὴ δικαιολογείσθω. μὴ εἰ τινας ἔχει Ἐπισκό-

(α) Τῶν δ'. θ'. ιζ'. Καρθαγ'. κζ'. τὰ περὶ Ἀγαπίου μὴ Βαγαδίου ὑπομνήματα Θεοφίλου, ς.

(1) Δόμνος ἦτοι. Πατριάρχης Ἀντιοχείας.

(2) Κατὰ μὲν τὸ Ἀριστηνοῦ, ς κατὰ δὲ τὸν Βαλσαμῶνα, 4.

(3) Φαβρίκιος ὡς τεύχει. 8. σελ. 553 παρὰ Θεοτοκῆ εἰς τὴν Σειρὰν τῆς Γραφῆς τόμ. α. σελ. κά. (4) Ὁ Θεοτοκῆς, αὐτόθι.

(5) Οὗτος καὶ τὸ ἐξεβλήθη τῆς οἰκείας ἐπισκοπῆς ἐκαλεῖτο μέντοι γε Ἐπίσκοπος· ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τούτῳ ἤρκεῖτο, ἀλλ' ἀπεκλείετο, ὡς φησὶν ὁ Κανών.

σκόπους ὑπόπτους ἐν τῇ Συνόδῳ, ἀπίτωσαν (1).

ΚΑΝΩΝ Β'. (α)

Αἱ δὲ ἀφῃρέθη χρήματα, δίκαιός ἐστιν ἀπολαβεῖν. Θαρσεῖσθαι γὰρ εἰκὸς τῷ Ἐπισκόπῳ τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀναλωμάτων, ἢ ὑλογοπραγεῖσθαι περὶ τούτου αὐτόν, σωζομένων μόνον τῶν χειμηλίων, ἢ τῶν ἀκινήτων κτήσεων τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΝΩΝ Γ'. (β)

Ἀθεσμόν ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ προσάγειν τινὰς Ἱερουργὸς, λιβέλλης παραιτήσεων. εἰ γὰρ ἄξιοί εἰσι, λειτουργείτωσαν. εἰ δὲ ἀνάξιοι, μὴ ἀπὸ παραιτήσεως ἐξίτωσαν (2), κατεγνωσμένοι δὲ μᾶλλον ἐπὶ πράγμασιν ὧν ἄντις πολλὴν ποιήσαιτο τὴν καταβολὴν (3), ὡς ἔξωθεν ἐχόντων πάσης ἀκολουθίας.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. μέρ. τῆς ζ'. ιϛ'.
(β) Τῆς ά. θ'. τῆς γ'. Ἐπιστολῆς Πέτρου ά.

(1) Οὕτω καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἔγραψε εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ συναχθεῖσαν Σύνοδον, ὅτι παραιτεῖται, καὶ ὡς ξένην κριτὰς ὧν ἦν τῇ Συνόδῳ τὸν Θεόφιλ. Ἀλεξανδρ. τὸν Ἀκάκιον κξ'. ἐπεὶ αὐτοὶ ἦσαν καὶ κατήγοροι, καὶ κριταὶ, καὶ ἐχθροὶ φανεροί. καὶ ὅτι ἂν αὐτοὶ οἱ, 4. ἀπῶσι τῆς Συνόδου, ἀπέρχεται εἰς τὴν Σύνοδον, καὶ κριθήσεται. εἰδ' ἂν, ὑδέποτε ἀπελεύσεται. ὡς ἂν ἐκεῖνοι ἐκείνους ἤκισα ἐξήγαγον τῆς Συνόδου, ὅτε αὐτὸς εἰς ἐκείνην ἀπῄει (τῶν πρακτικ. τῶν Συνόδ. τόμ. ά. σελίδ. 332.) ὅρα καὶ τὰ τελευταῖα τῆς δ'. σημειώσεως τοῦ δ'. Ἀντιοχείας περὶ τοῦ Χρυσοστόμου. (2) Σὺ δέ μοι ὅρα τὸ τοῦ Χρυσος'. τόμ. ά. περὶ Ἱερωσύνης σελ. 388. Α. „ ἐχρῆν οἶμαι τοσαύτην τοῦ πράγματος τῆς Ἱερωσύνης ἔχειν εὐλάβειαν, ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκφυγεῖν τὸν ὄγκον καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι ὡς αὐτῷ, μὴ περιμένειν τὰς παρ' ἑτέρων κρίσεις. ἅπαντες συμβαίνει ἁμάρτημα, καθαίρεσιν ἱκανὴν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ προλαβόντας ἐκβάλλειν ἑαυτὸν τῆς ἀρχῆς. ἐξ ὧν ἔπεται ὅτι δεῖ τοὺς καὶ ὡς κρυπτῷ καθαιρέσεώς τι τῆς Ἱερωσύνης ἁμαρτήσαντας ἄξιον καὶ χωρὶς ἐλέγχου, καὶ πρὸ κρίσεως οἰκείας, ἐκβάλλειν ἑαυτοὺς τῆς ἐπισκοπῆς. (ὅρα καὶ τὴν, γ'. ὑποσημείωσιν τοῦ, θ'. τῆς ὡς Νεοκαισαρείας.

(3) Οὕτω παράφρασον τὰ τελευταῖα ταῦτα τοῦ Κανόνος, ἤγουν ὧν ἄν τις ποιήσαιτο τὴν καταβολὴν, κξ'. Εἴγε ἀκριβῶς γνώσεταί τινι τὰ τοιαῦτα

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Ἐξεταστέος ὁ βίος τοῦ μέλλοντος χειροτονεῖσθαι Κληρικῷ, ἤγουν Πρεσβυτέρῳ, ἢ ἡ γαμετὴν ἔχει, ἢ ὅ. ἢ πῶς, ἢ πότε ἠγάγετο (1). ἢ εἰ μή τίς ἐστι τῶν ἐκβαλλομένων, ἢ παρ' ἑτέρῳ Ἐπισκόπῳ, ἢ ἐκ Μοναστηρίου (2).

ΚΑΝΩΝ Ε'. (β)

Οἱ χωρισθέντες διὰ πταίσματα κατηχούμενοι (3), ἐὰν ἐξοδεύωσι, βαπτιζέσθωσαν, ἢ μὴ ἀμέτοχοι τῆς κοινωνίας (4) ἀπελθέτωσαν.

ΤΟΥ

(α) Ἄπος. π'. (β) Τῆς ά. σύν. πδ'. Νεοκαισ. έ. ιβ'. Λαοδικ. μξ'. Βασιλ. έ. Θεοφ. έ. ί.

τα πράγματα, πολλὴν ἂν κατηγορίαν ποιήσειε κατὰ τοῦ πράξαντος, ὡς μὴ τηρήσαντος ἀκριβεστέραν Ἐκκλησιαστικήν. ἢ ἄλλως, μὴ ἐξίτωσαν ἀπὸ παραιτήσεως μηδὲν ἐχούσης ἔργου φαῦλον, ἀλλὰ κατεγνωσμένοι ὑπ' αὐτῶν παραιτούμενοι, ἐπ' ἔργοις, ὧν πολλὴν ἂν κατηγορίαν τις ποιήσεται. ὁ δὲ Βλάσαρ. οὕτω φησί, μὴ ἀπὸ παραιτήσεως ἐξίτωσαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποδεδιχθέντων κατ' αὐτῶν τῶν ἐγκλημάτων. ὅρα δὲ ὡ τοῖς Συνοδικ. πρακτικ. (ἐπιτομ. τῶν Καν'. τμῆμ. ά. ἐπιχρ. ἡ.) ὅτι ὁ παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν ἔχ ὡς ἀναξίως, ἀλλ' ὡς μὴ ἄξιος, μεταμεληθεὶς, πάλιν αὐτὴν Συνοδικῶς ἐπανέλαβε.

(1) Οὐ γὰρ οἱ νεόγαμοι, ὡς ἔοικε τῷ Κανόνι, ἐκχωροῦνται κληροῦσθαι, (καθὼς ἢ οἱ παρανόμως πως γαμήσαντες). ἢ ὅτω, σῴα τὸ εἶναι τὴν Λιβύην χώραν βαρβαρικήν, ἀνάγκη ἴσως ἐπέκειτο τοῖς ἐκεῖσε ἱερωμένοις, ὑποσχέσθαι τὴν τῶν οἰκείων γαμετῶν ἀποχήν, κατὰ τὸν, λύτης ς'. (2) Ἀλλ' ὅδε εἰ διά τινα ἀτοπήματα ἐκδεδιωγμένοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου, ἢ τῶν ἰδίων Μοναστηρίων κληρῶνται.

(3) Χωρίζονται κατηχούμενοι σῴα πταίσματα, ἔξω τοῦ Νάρθηκος γινόμενοι, χωρίζονται λέγω ἀπὸ κατηχουμένων τῶν ὡ τῇ Ἐκκλησίᾳ προσευχομένων. (4) Κοινωνίαν ὡταυθα ἢ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος λέγει, ἢ τὴν τῶν θείων Ἁγιασμάτων, ἐπειδὴ οἱ βαπτιζόμενοι ὤφειλον ἢ κοινωνεῖν τῶν Ἁγιασμάτων τούτων, κατὰ τὸν, ιά. Τιμοθ'. ὡ σημ. β'.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΕΡΟΝΥΜΩΣ ΕΠΙ-ΛΕΓΟΜΕΝΟΥ ΝΗΣΤΕΥΤΟΥ. ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΠΡΟΣ πρὸς τοῖς Τριάκοντα, Κανόνες συνωψισμένοι παρὰ Ματθαίου τοῦ Βλαστάρεως.

Προθεωρία περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

Ἤκμασεν οὗτος ὁ Ἅγιος ἐπὶ τῶν Βασιλέων Ἰουστίνου, Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου, περίπου τὸ, φπ'. ἀνὴρ θαυματουργὸς καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον (1). Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης, ὃς διὰ τὸ χρῆσθαι ἐν τῷ ἑαυτοῦ τίτλῳ τῷ, Οἰκουμενικὸς ὀνόματι, μεγάλως διηνέχθη τῷ τε Πελαγίῳ τῷ β'. καὶ Γρηγορίῳ τῷ Διαλόγῳ τοῖς Παπαις τῆς Ῥωμης (2).

Προκατασκευὴ, ἡ ἀπολογία τοῦ ἁγίου τῆς δοκούσης αὐτοῦ συγκαταβάσεως, ἥπερ ἐν τοῖς καθ' ἑαυτὸν χρῆται ἐπιτιμίοις, κανονίζων τοὺς ἁμαρτάνοντας.

Τὸ' συντέμνειν (3) ἡμᾶς τοσαύτης μετανοίας χρόνους, οὐκ ἂν δόξειε μὴ λόγου σῶσον τοῖς ὀρθῶς, ὡς οἶμαι λογιζομένοις, ἐπεὶ γὰρ ὅτε παρὰ τῷ μεγάλῳ Πατρὶ Βασιλείῳ, ὅτε μὴν παρὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν Θεσπεσίων ἡμῶν Πατέρων, νηστεία τις, ἢ ἀγρυπνία, ἢ γονυκλισιῶν ἀριθμὸς ὡρίσθη τοῖς ἁμαρτάνουσι, μόνη δὲ ἡ τῆς Ἱερᾶς ἀποχὴ κοινωνίας, δεῖν ἡμεῖς ᾠήθημεν τοῖς γνησίως μετανοοῦσι, καὶ τὴν σάρκα σκληραῖς ἀγωγαῖς κατατρύχειν (4) προθυμουμένοις

(1) Ὅρα τὸν Συναξαριστὴν τῇ ϛ'. Σεπτεμβρίου, καὶ τὸ περιέχον χρονικὸν λογίαν ὡρολόγιον. (2) Ὅρα περὶ τῆς τοιαύτης ἐνέστεως τὸν, θ'. σημ'. τοῦ, κη'. τῆς. δ'. δ'. (3) Ὅρα ταύτην τὴν συντομίαν ἐν εἰς τὸν, ιϛ'. τῆς α'. καὶ εἰς τὸν, ρϛ'. τῆς ς'. καὶ εἰς τὸν. ϛ'. Ἀγκύρ. καὶ εἰς τὸν. ϛ'. γ'. οδ'. πδ'. Βασιλ'. καὶ εἰς τὸν, δ'. ε'. ζ'. ὁ Νύσσης....

(4) Ὅρα δὲ ταύτας τὰς ἀγωγὰς μάλιστα εἰς τὸν τῆς α'. ιϛ'. Ἀγκύρ. ϛ'. ε'. ζ'. Λαοδικ. α'. ϛ'. Βασιλ'. γ'. οδ'. Νύσσης, δ'.

μενοις, ἢ βίον εὐγνωμόνως μετιέναι τῆς πρώην κακίας ἀντίρροπον, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐγκρατείας ἀντιμετρεῖν αὐτοῖς ἢ τὴν τοῦ χρόνου τῆς μετανοίας ἐλάττωσιν· οἷον, εἴτις οἶνον μὴ πίνειν ἐπὶ ἡμέραις ἡμέρας καταδέξαιτο, ἑνιαυτὸν ἢ ἡμεῖς ἐκρίναμεν ἀφαιρεῖν ἕνα τῆς ὁρισθείσης τῷ αὐτῷ πταίσματι πρὸς τῶν Πατέρων ἐπιτιμίας. ὡσαύτως εἰ χρέως ἐγκράτειαν ἐπαγγέλλεται προσκαίρου, ἕτερον ἡμεῖς χρόνον ἐκκόπτειν ἐδοκιμάσαμεν. εἰ τυρῷ ἢ ᾠῶν ἢ ἰχθύος, ἢ ἐλαίου, ἢ ὕτω καθ' ἑκάστην ἐγκράτειαν ἑνὸς τῶν τοιούτων εἴδους, ἕνα χρόνον περιαιρεῖν. ὁ μὲν ἄλλα, ἢ εἰ συχναῖς γονάτων κλίσεσι τὸ θεῖον ἐξευμενίζειν αἱρεῖται, ὁμοίως ποιεῖν, ἢ μᾶλλον εἰ φιλότιμον πρὸς ἐλεημοσύνην ἢ τῆς δυνάμεως ἔχ ἀποδιδοῦσαν τὴν προαίρεσιν ἐπιδείκνυται. εἰ δὲ ἢ μετὰ τὸ παράπτωμα, τὸν Θεοφιλῆ ἢ μονότροπον βίον ὑπῆλθε, ἔτι συντομωτέραν αὐτῷ μνησεύειν τὴν ἄφεσιν καλῶς ἔχειν ἐδοκιμάσαμεν, διὰ βίου μέλλοντι κακοπαθείαν μετιέναι, ἀγωγῇ τοιᾷδε προσήκουσαν. Ἐὰν δὲ ἀμελῶς ἔχῃ περὶ τὰ τοιαῦτα, δηλονότι ἃ προείρηται, τὸν διορισθέντα τοῖς Πατράσι πληρούτω χρόνον.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ (1).

ΚΑΝΩΝ Α'.

Ἡ διὰ τῶν λογισμῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν τῆς ἡδονῆς προσβολὴ

(1) Καίτοι τοῦτο τὸ ἁγίου οἱ Κανόνες οὐκ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς εἰκουμενικῆς ς' Συνόδου, καθὼς ἢ τῶν ἄλλων Πατέρων. ἀλλ' ὅν ἢ ὁ Βαλσαμ. (εἰς τὴν σημ. τοῦ, ιά. τοῦ Νικοδ. αὐτ) ἢ ὁ Βλάσαρ. (αὐτὸς γὰρ τούτους συνῳδίσων, ὡς ἢ ὦ τῇ ἀρχῇ τούτων ἐπιγέγραπται). ἢ ὁ Ἁρμενόπουλος. (ὅρα δὲ τοῦτον ὦ τῇ ἐπιτομ. τῶν Κανόνων πολλάκις τούτους τοὺς Κανόνας σφαλλαμβάνοντα). ἢ Νικηφόρος ὁ χαρτοφύλαξ, (βλέπε εἰς τὸ Νομικ. Γραικορωμ. σελ. 343.). ἐπιβεβαιοῦσιν αὐτούς. εἴτινες Κανόν. ἢ ἀπὸ τῶν χρόνων Νικολ. Κωνσταντινοπ. ὦ χρήσει ἦσαν, ὡς ἢ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τελευταίου Κανόνος τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου δῆλον καθίσταται. εἰ δὲ ἢ αὐτὸς ὦ τῷ αὐτοῦ Κανόνι φησιν ὅτι, Τὸ τοῦ Νηστευτοῦ Κανονικὸν πολλῇ

λὴ (1) ὡς ἁμαρτία μήπω ἀπεργασμένη, ἢ ἀνεπιτίμητος τὸ παράπαν ὑπάρχει.

ΚΑΝΩΝ Β'.

Ὁ συνδυασμὸς (2) μετανοίαις ἀποπλύνεται δυσκαίδεκα.

ΚΑΝΩΝ Γ'.

Ἡ πάλη (3) ἢ στεφάνων, ἢ τιμωρίας ἄξια.

ΚΑΝΩΝ Δ'.

Ἡ συγκατάθεσις (4), ἀρχὴ ἢ αἰτία τῶν ἐπιτιμίων.

ΚΑ-

λῆ συγκαταβάσει χρησάμενον, ὐκ ὀλίγως ἀπώλεσεν, ὑδὼ ξενον. ἐὰν γὰρ οἱ τὴν ἐπισασίαν τῆς ἐξαγορίας δεξάμενοι, μόνην μετίασι τὴν συγκατάβατιν τῶν χρόνων, μὴ μέντοι ἢ τὴν τεταλαιπωρημένην ἐκνοποίησιν ἐκείνου, ἕπεται πολλὰς ἀπολεσθῆναι. ἦν γὰρ ἐκεῖνος ποιεῖται θλῖψιν, βαρυτέρα φαίνεται τοῖς Φιλοσάρκοις τῆς τῶν παλαιῶν Κανονισῶν ἐπιτιμήσεως. (1) Καὶ κατὰ τὸν τῆς Κλίμακος Ἰωάν. λόγῳ ιέ. σελίδ. 232. „ ἡ προβολὴ λόγος ψιλὸς ἐστιν, ἢ εἰκὼν τῦ τυχόντος νεοφανῶς ὡ„ τῇ καρδίᾳ ἐμφερομένη. ἔστι δὲ αὕτη τῶν ὐκ ἐφ' ἡμῖν, ὡς ἀπὸ τῦ σπορέως τῆς κακίας ἐπιγινομένη. ἀλλὰ ἢ Ἰωσὴφ ὁ Βρυεὼν. λόγῳ ιέ. περὶ Τριάδος φησὶ, „ προσβολή ἐστιν ἡ ἁπλῶς γνωμένη τῦ ἐχθρῦ ὑπόμνησις „ ἢ ὠθύμησις, ἤγουν εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ δὲ, ἢ τὸ δὲ τὸ πονηρόν. Ὅρα ἢ ἢ Ζωναρ. ὡ Κανόνι Νεοκαισρ. δ'. ἢ Ἡσυχίε Πρεσβυτέρε πρὸς Θεόδωλον κεφ. μς'. ὡ τῇ Φιλοκαλ. σελίδι, 133 ἢ, 524. τῦ Φιλοθέε, ἢ. 890 κξ'. τῦ Μάρκ. ὡ τῷ Εὐεργετινῷ. ὅρα ἢ Νεοκαισαρ. τῦ. δ'. Καν. τὴν σημείωσιν. Κατὰ δὲ τὸν μέγαν Βασίλειον (Διατάξει. ιζ ὡ τοῖς Ἀσκητικοῖς) ὐ μόνον κατ' ἐπιβολὴν τῦ ἐχθρῦ αἱ ἀπρεπεῖς ὠνοιαι παρνοχλῶσι τοῖς ὀρθοῖς λογισμοῖς (εἴτ' ὢν προσβάλλωσιν), ἀλλὰ ἢ κατ' οἰκείαν ὀλιγωρίαν τῆς ψυχῆς, περὶ τὰ μὴ προσήκοντα πλανωμένης, (ὁπότε ἢ ὑπεύθυνος ἂν εἴη διὰ αὐτὴν τὴν ὀλιγωρίαν). ἀλλὰ ταύτην μὲν φησι, πυκνοτέρα ἢ ἐπιστρεφεστέρα τῇ τῆς διανοίας ἐπισάσει διορθῶσθαι δεῖ. τὴν δὲ ἐπιβολὴν τῦ ἐχθρῦ, τῇ προσευχῇ ὅλως ἢ πρὸς Θεὸν ἐπιχλήσει. (2) Κατὰ τὸν αὐτὸν Ἰωάν. τῆς Κλίμακ. (αὐτόθ.) „ συνδυ„ ασμός ἐστι, τὸ μετὰ πάθος (ἢ κατὰ πάθος) συλλαλῆσαι τῷ Φα„ νούτι, ἢ ἀπαθῶς. (3) Κατὰ τὸν αὐτὸν (αὐτόθ) „ ἡ πάλη ἰσο„ σθενής ἐστι πρὸς τὸν μαχόμενον δύναμις, ἐκβασίως, ἢ νικῶσα, ἢ τὴν ἥτ„ ταν ὑπομένουσα. (4) Κατὰ τὸν αὐτὸν (αὐτόθ.) „ ἡ συγκατάθε„ σις νεῦσις ἐστιν ἑκόντος πρὸς τὸ ὀφθὲν γινομένη. ἥτις ἢ ἀτελὴς ἐστι, κατὰ τὸν Κορέσσιον, ἢ τελεία, ὁπότε ἢ τελείαν κατάληψιν τῦ νοὸς περιέχει

ΚΑΝΩΝ Ε'. (α)

Ο' μολυνθεὶς καθ' ὕπνους τῷ τῆς ἐκκρίσεως πάθει, ἡμέραν μίαν τῆς κοινωνίας ἐκβαλλεται. τὸν δὲ, Ν'. ἄσας Ψαλμόν. ϗ, μθ'. μετανοίας ποιήσας, ὕτω τὸ ῥύπος καθαρθῆναι πιστεύεται.

Τοῦ ἀ-

(α) Διονισίου δ'.

χει, ϗ τελείαν συγκατάθεσιν τῆς βελήσεως. ὅθεν ϗ ἔμμονον τὴν ἁμαρτίαν ἐργάζεται. ὁ δὲ τῆς Κλίμακος, ϗ αἰσχμαλωσίαν συναριθμεῖ τοῖς ἐκ τῶν δολίων πειρασμοῖς, „ ἣν τινα ζωώδη ϗ ἀκούσιον τῆς καρδίας ἀπαγωγὴν ὁρίζεται. ἢ ἐπίμονον ϗ τῆς ἀρίσεως ἡμῶν καταστάσεως ἀφανιστικὴν συ- „ νουσίαν πρὸς τὸ τυχόν. ἔτι δὲ ϗ πάθος προσίθησιν ὁ αὐτὸς ἅγιος τῆς Κλίμακος (αὐτόθ.) ὅπερ ὕτως ὑπογράφει „ πάθος κυρίως. τὸ χρο- „ νῳ μακρῷ ὠ τῇ ψυχῇ ἐμπαθῶς ἐμφωλεῦον, ϗ ὡς περ εἰς ἕξιν αὐτὴν „ λοιπὸν ὠ τῇ πρὸς αὐτὸ συνηθείᾳ ἀγαγὸν, ϗ αὐθαιρέτως λοιπὸν ὠ αὐ- τῷ. ϗ εἰκότως αὐτομολῆσαν. ϗ τὸ μὲν, α'. φησιν, (ἤγουν τὴν προσβο- „ λὴν), ἀναμάρτητον. τὸ δὲ β'. (ἤγουν τὸν συνδυασμὸν), ἁ πάντως, „ τὸ δὲ γ'. πρὸς τὴν τῶ ἀγωνιζομένῳ κατάστασιν. (ὁ δὲ εἰς τὴν χοινὴν διάλεκτον ἑρμην. τῆς τῆς Κλίμακ. Γ'. λέγει τὴν συγκατάθεσιν, τὸ δὲ, πρὸς τὴν τῶ ἀγωνιζομένῳ κατάστασιν χολάζεσαν, ἐξηγεῖται ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν κατάστασιν, ϗ τάξιν, ἄλλως δηλαδὴ τὸν λαϊκὸν, ϗ ἄλλως τὸν Ἐκ- κλησιαστικὸν). „ ἡ δὲ πάλη, ἢ σεφάνων, ἢ τιμωριῶν αἰτιος, ἡ γὰρ αἰχ- „ μαλωσία, ἑτέρως, ὠ καιρῷ προσευχῆς ϗ ἑτερως ὠ ἑτέρῳ καιρῷ. ϗ „ ἄλλως ἐπὶ μέσοις. ϗ ἄλλως ἐπὶ πονηροῖς ἐνθυμήμασι κρίνεται. τὸ δὲ „ πάθος ἀναμφιβόλως ὠ πᾶσιν, ἢ ἀντιζύγῳ μετανοίᾳ, ἢ τῇ μελλούσῃ „ κολάσει ὑπόκειται. ὁ τοίνυν τὸ α' ἀπαθῶς λογιζόμενος πάντα τὰ ἐ- „ σχατα ὑφ' ἓν περιεκτῶν. ὁ δὲ Θεόδωρος Ἐδέσσης (Φιλοκαλ. σε- λ. 268) „ ἡ συγκατάθεσις φησι, χρονίζουσα κινῆ τὸ λεγόμενον πά- θος, ἔρα ϗ τὸ Διαγραμμα.

Τῶ ἁγίω Ἀναστασίω Ἀντιοχείας ἡ αἵρεσις τῆς καθ' ὕπαρ ξεώσεως, μετὰ ἧς τῆς κατ' αὐτὴν ἱκανοποιήσεως.

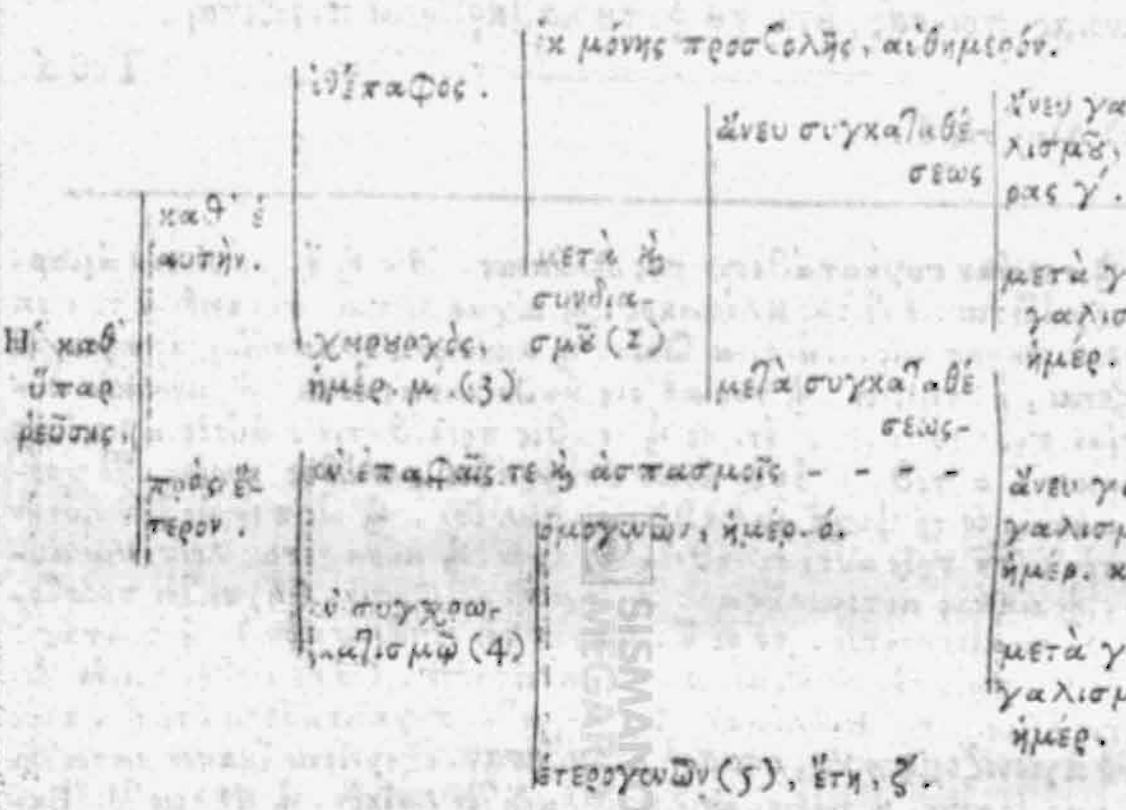

(1) Γαργαλισμὸς, ἴτως ὠδόνος κίνησίς ἐξι τῶ σωματικῶ μορίω πρὸς συνουσίαν ὀργῶντος. ὃς ἧ κνισμὸς ἂν κληθείη. (2) Τῶ λογισμῶ δηλαδὴ ἧ ὅρα περὶ τοῦτο τὸν, ϛ'. τῶ Νηστευτῶ Κανόνα. ὁ τοιοῦτος δὲ συνδιασμὸς τελεῖται ὅταν ἀναμιγῶσιν εἰ ἡμῶν τε, ἧ τῶν πονηρῶν πνευμάτων λογισμοί. (3) Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπάρατος λεγομένη μαλακία ἧ ὅρα περὶ ταύτης Νης ζ. Καν' (4) Οὗτός ἐστιν ὁ λεγόμενος Συγχυλισμὸς, ἧ ὅρα περὶ τοῦτο, Νηστευτῶ ἡ. Κανόνα. (5) Μετὰ ἀλόγων ζώων δηλαδή.

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Ο δὲ ἐγρηγορότος τῦ σώματος μολυνθεὶς, εἰς Ζ'. ἡμέραν τῆς κοινωνίας εἴργεται (1), τὸν Ν'. καθ' ἑκάστην ᾠδων, ἢ μθ'. μετανοίας ποιῶν.

ΚΑΝΩΝ Ζ. (β)

Ο μαλακίαν διαπραξάμενος (2), μ'. ἡμέρας ἐπιτιμᾶται. ξηροφαγῶν

(α) Ὅρα ἢ Ἀθανασ'. ἀ. σ. περὶ τῦ σπέρματος. (β) Λεβιτ. κεφ. ἀ. ιε. ἀμφίβλητον τῦ ἐχθρῦ ταύτην λέγει.

(1) Ἐγρηγορότος τῦ σώματος ὑφίσαται τις τὴν τοιαύτην ῥοήν, ἢ τοῖς ὕπνοις ἑφέπομένη τῦ σπέρματος, ἢ μόνη ἢ αὐτομάτως ἐκρέοντος ἀπὸ νόσου τῶν νεφρῶν ἢ τῆς λιθιάσεως, ὅτε ἢ ἀνεπίκλητος. ἣς ἢ γονορρυῆς ὠνόμασεν ὁ Μωσῆς, ἢ ἀκαθάρτους νομίζεσθαι διεταξατο, (Λευϊτ. ιε. α. 6. ἢ Ἀριθμ. ε. α. ὅρα ἢ Ζωναρ. ὧ οἷς περὶ ἀυτῆς ἀσμῦ κατὰ πλάτος γράφει, ἐν Νομικῷ Γραικορωμ. σελ. 351.) πάσχει δὲ τις αὐτὴν ἢ ὑπὸ ζωηρᾶς φαντασίας ἢ εἰκόνος. ἔστινος προσωπεραῦ ἀπόντος. ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς βίας, ἢ φωνῆς, ἢ ἁφῆς. ὧν τρόπων τὸν μόλυσμὸν, ὅρον λαγνείας ὀνομάζει ὁ τῆς Κλίμακος, (αὐτόθ. ἤγουν λόγῳ, ιε'. σελίδ. 218.), συμβαίνει δὲ τῦτο μαλίστα τοῖς ἐκ θερμῦ αἵματος συνισαμένοις, ἢ ἢ τοῖς ἀπὸ πολλῆς τῆ λαγνείᾳ εἰθισμένοις, ὧν ἅμα τὸ εἶναι ἀνευγμένας τὰς πόρους τῦ σπέρματος, ἀπὸ μικρᾶς ἀφορμῆς εὐθέως τὸ ῥέον ἐκεῖθεν ἐκ ἐμποδίζεται. (2) Ὅτι δὲ τὸ τοιῦτον παθος, θεοπυγίας ἐστι, ἢ θεομίσητον ἅπασιν τοῖς πανσόφοις καθωμολόγηται (ὅρα ἢ τῆ Γενεσ. κεφ. λη'. 10. ἢ Ματθ. περὶ Κορνθ. ς'. 9.). Γνώμη δὲ τινων Διδασκάλων ἐστὶν, ὅτι ἢ Θεὸς πάλαι ἐκ τῶν Φιλοσόφων τῶν Ἑλλήνων ὁ Θεὸς ἀποστρεφόμενος ἀπὸ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῶν ἀλαζονίαν, τίνεσιν ἀλλοῖαι τῦ τοιῦτου ῥυπαρήμασιν ... ἐπειὴ γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, σαν. ἀλλ' ἢ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν, εἰς ἀκαθαρσίαν τῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς (Ρωμ. α. 24.) ὅτεν παθῶν τῆς μαλακίας ἐν τοῖς αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς, συμπεφυκέναι φαντάζεσθαι. Καὶ ὁ Ἰωάννης δὲ τῆς Κλίμακος (ὡς τὰ ἀνωτέρω), πάθημα τέλειον ἄνευ ἑτέρου σώματος, ταύτην ὀνομάζει, ἢ θανατοῖ μετ' ἐμῶν ἀπὸ συμπεθαίνοντων ἐν ἐγωγε (φησὶ) γραφῆ παρελάβαμεν, ὅτι ἢ τῆς σωματικῆς ἡμῶν ὑγείας ἐστὶ θανατικόν, ἢ τῦτο παντόκλον, ἢ γὰρ πάντες οἱ Ἰατροὶ αὐτὸ ἀποδεικνύουσι, ἢ αἱ τοῖς ἔτοι οἱ μολυνόμενοι τῷ τοιῦτῳ πάθει μετὰ τὴν ὠφέλειαν τῦτο αὐθαίνοντα, ἐκ γὰρ τεσσαρακοντάπλασίως ὑποτιθέμενον αἷμα δύνανται ἀν-

τ.τη-

Φαγίᾳ δικαιτώμενος, καὶ μετανοίας ἑκάστης ποιῶν, ρ.

ΚΑΝΩΝ Η'. (α)

Ἡ δὲ εἰς ἀλλήλας μίξις (1), εἶτα διπλῆν ἐργαζομένη τὴν μαλακίαν, μέχρις, π'. ἡμερῶν τὸ προδηλωθὲν ἐπιτίμιον δέχεται.

ΚΑΝΩΝ Θ'.

Εἰ δέ τις τῶν τοῦ Κλήρου πρὸ τοῦ Ἱερωθῆναι τῷ τῆς μαλακίας περιπέπτωκε πάθει, ἐπιτιμώμενος (2) χειροτονεῖται. μετὰ δὲ ταῦτα κατ' ἄγνοιαν (3) τοῦτο ποιήσας, ἐπ' ἐνιαυτὸν τῆς Ἱερωσύνης εἴργεται. ἂν γνώτει δὲ τοῦτ' αὖθις ἐργασάμενος δὶς, ἢ τρὶς, καθαιρεῖται εἰς Ἀναγνώσην ἐρχόμενος.

ΚΑΝΩΝ Ι'.

Ἀλλὰ καὶ τῶν γυναικῶν, ἡ εἰς ἀσπασμὸς ἀνδρὸς ἐλθοῦσα καὶ ἐπαφὰς, μὴ μέντοι διαφθαρεῖσα, τὸ τῆς μαλακίας ἐπιτίμιον δέχεται.

ΚΑ-

(α) Νηστευτοῦ ἢ. ὥθεν καὶ περὶ τῆς ὡς συγχρωτισμῷ ὁμογενῶν ῥεύσεως.

τισηκῶσαι τὸ ἐν τοῦ σπέρματος εἰς τὴν δύναμιν, καὶ σύσασιν τοῦ ἀνθρώπου, κατά τινας Ἰατρούς. πολλάκις δὲ καὶ τελεία ἀποπληξία ἐμποιεῖται τοῖς τῷ τοιούτῳ πάθει μαινομένοις. ἐῶ λέγειν ἄλλα τε μυρία κακὰ καὶ νοσήματα ἐξ αὐτοῦ γινόμενα. ὥθεν τοι, ὅση δύναμις, ἕκαστος, ὀλίγα φρονῶν εὐπορεῖν, ἀπεχέσθω τοῦ τοιούτου. ὅρα καὶ Εὐεργετινὸν, βιβλ'. ϛ'. σελ. 471. περὶ ὠὐπνιασμοῦ. (1) Μίξιν δὲ ὠὐταῦθα, ἢ τὴν πρὸς ἀλλήλας τινῶν μαλακίαν ἐκληπτέον, ἢ τὸν λεγόμενον συγκυλισμὸν, ὅς τις, ἢ μεταξὺ ἀνδρῶν γίνεται, ἢ μεταξὺ γυναικῶν, ἢ μεταξὺ ἀνδρός τε, καὶ γυναικός. τάττεται δὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦτο, μέσον πορνείας τελείας, καὶ μαλακίας. ὅρα περὶ συγκυλισμοῦ τὸ, ϛ'. μέρος τοῦ, ιή. Κανόνος τοῦ αὐτοῦ Νηστευτοῦ, καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸ σημείωσιν. (2) Δῆλον ὅτι δι' ἐπιτιμίου τοιούτου, οἵῳ κανονίζεται ὁ μαλακιζόμενος. ἤγουν, μ'. ἡμέρας εἰργόμενος τῆς θείας κοινωνίας, κξ'. (3) Τὸ κατ' ἄγνοιαν ὠὐταῦθα, ὕτως ἐκληπτέον, ὅτι μὴ εἰδὼς ὁ τοιοῦτος ἐμποδίζεσθαι τοῦ Ἱεράσθαι τῷ τοιούτῳ μόνῳ πάθει τῆς μαλακίας ὕτως ἐπιτιμηθήτω, δηλαδὴ ἐπ' ὠὐαυτὸν τῆς Ἱερωσύνης εἰργόμενος. ἐξ οὗ ἕπεται καὶ μόνον αὐτὸ εἴργειν τὴν Ἱερωσύνην τοῖς κατὰ γνῶσιν ὠὐεργέτας. ὅρα καὶ Βλάσαρ. ὠὐ τῷ περὶ κοινωνίας.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'. (α)

Τῷ πορνεύσαντι Μοναχῷ, ἢ Λαϊκῷ, διετῆ χρόνον μὴ κοινωνεῖν ὑποτιθέμεθα, μετὰ τὴν, θ'. ξηροφαγίαν τα, καὶ μετανοίας ποιοῦντα. 250.

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'. (β)

Τὸν δὲ μοιχὸν, μετὰ τρία ἔτη τῆς κοινωνίας μετέχειν, μὴ δυσχεραίνοντα τὴν μετὰ τὴν, θ'. ξηροφαγίαν. ἀλλὰ καὶ μετανοίας ἑκάστης βάλλοντα, 250.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'. (γ)

Τὸν εἰς τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν ἀσχημονήσαντα, μετὰ, τρία ἔτη κοινωνῆσαι, μέχρις ἑσπέρας νηστεύοντα, ξηροφαγίαν τε, καὶ μετανοίας καθ' ἑκάστην, Φ'. ποιοῦντα.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (δ)

Τὸν δὲ εἰς τὴν ἰδίαν νύμφην, εἰς ἔτη δύω, μετὰ τὴν, θ'. ξηροφαγίαν, καὶ μετανοίας, τ'. ἑκάστην ποιούμενον.

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'.

Τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὑπόκειται καὶ ὁ τῇ ἰδίᾳ ἐπιμανεὶς πανθερᾷ (1), τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μὴ χωριζόμενος.

ΚΑΝΩΝ ΙϚ'. (ε)

Τὰς ὠμοφέδρῳ γυναῖκας, μηδενὸς τῶν ἁγίων ἅπτεσθαι μέχρις ἑπτὰ ἡμερῶν, καθὼς καὶ ὁ παλαιὸς παραγγέλλει Νόμος. ὃς οὐδὲ ἀνδράσι μίγνυσθαι συγχωρεῖ. συμβαίνει γὰρ ἀσθενῆ καὶ ἐξίτηλα γίνε-

(α) Τῆς ς'. μθ'. Βασιλ'. νθ'. ξ'. Νύσσ. (β) Ἀγκύρ. κ'. Νύσσης δ'. Βασιλ'. νή. (γ) Βασιλ'. ξζ'. σέ. (δ) Βασιλέως ος'.
(ε) Διονυσ'. Ϛ'. Τιμοθ'. ζ'. Λευϊτ. κεφ. ιέ. ιθ'.

(1) Ὁ μὲν Ἁρμενόπουλος (ὡς τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, τμήματ. έ. ἐπιγραφ. γ'. σελ. 29. τῶν Πρακτικῶν Συνοδικ. τὰς τοιαύτας φησὶ (Τὰς ὡς τοῖς ἀνωτέρω Κανόσι δηλαδὴ ἐμφερομένας, ιγ'. κδ'. ιέ.) ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐξ ἔτεσι κανονίζει, ὡσαύτως τοῖς γάμοις, καὶ ἀνδροφόνοις, καὶ πλέον τούτων ἐδὼ ἀναφέρει. ὁ δὲ Βλάς. καὶ ὅτω τρόπῳ εἰκονομαχοῦνται τὸ γε νῦν ῥέον οἱ τοιοῦτοι, ἐπεκτάδην παρίσησι. ὅρα καὶ Κανόνες Ἅπαν. ιζ'. σημ. ά. ὃ δ'.

γίνεσθαι τὰ σπειρόμενα. τὴν δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς αὐτῆς ἀκαθαρσίας καταφρονήσαντα, καὶ τῶν θείων ἀψαμένην Μυστηρίων, τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀκοινώνητον δίον εἶναι.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (α)

Τὸν ἀρρενομανήσαντα, τρία ἔτη τῆς κοινωνίας εἴργεσθαι, κλαίοντα, νηστεύοντα, πρὸς ἑσπέραν ξηροφαγοῦντα τε, καὶ μετανοίας, σ'. ποιοῦντα.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (β)

Παιδίον (1) δὲ πρός τινος φθαρὲν, εἰς Ἱερωσύνην οὐκ ἔρχεται. εἰ γὰρ καὶ ἐκεῖνο διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς ἡλικίας οὐχ ἥμαρτεν, ἀλλὰ τὸ αὐτοῦ σκεῦος ἐρράγη, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λοιποῦ εἰς Ἱερὰν λειτουργίαν ἄχρηστον γέγονεν. Εἰ δὲ εἰς τὰς μήτρας (2) τὴν ῥοὴν ἐδέξατο, προσφόρως ἐπιτιμώμενον, εἰς Ἱερωσύνην προβῆναι οὐ κωλυθήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'. (γ)

Τὸν ἑκούσιον μὲν φόνον, εἰς πενταετίαν εἴργεσθαι τῆς κοινωνίας, τὸν δὲ ἀκούσιον (3), εἰς τριετίαν, παροπτήσεως εἰς ἑσπέραν νηστείας, ἀκροτάτης τε ξηροφαγίας, καὶ μετανοιῶν ἑκάστης, τ'.

ΚΑ-

(α) Βασιλ'. ξϛ'. Νύσσ. δ'. (β) Βασιλ'. ὁ. (γ) Βασιλ'. ϛ'. η.

---

(1) Παιδίον οἰκεῖ πάντως τὸ πρὸ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.

(2) Ἐπειδὴ ὁ ζ'. Κανὼν τοῦ μεγ. Βασιλείου καὶ ταῖς τὸν πλησίον τι τοῦ φιλήματος προάξαντα, ἔπεται τὸν τῷ συγκλισμῷ πλέον τοῦ φιλήματος ὁμολογουμένως τυγχάνοντι, μοιχευθῆναι, ἀπείργεσθαι τῆς Ἱερωσύνης. οὐκ ἄτοπον ἀκολουθητέον ἡμᾶς ἀρχαίῳ τινὶ χειρογράφῳ, περιέχοντι τοὺς ἑξῆς Κανόνας, τοῦ Νηστευτοῦ, (ἐν ᾧ προσδιορισμὸς γίνεται τοῦ τοιούτου συγκλισμοῦ. καθ' ὃν προσδιορισμὸν καὶ συνᾴδει τῇ γραφῇ τοῦ Βασιλείου) φησὶ γὰρ ἐπὶ τούτου τοῦ Κανόνος, τὸν δεξάμενον ἐν ταῖς μήτραις τὴν ῥοὴν, γίνεσθαι Ἱερέα ἔτεσι Α'. εἴπερ ἄπαξ, ἢ δὶς τοῦτο ἐπέτρεψε. Β'. ἐὰν τὸ γεγονὸς οὐκ ἐδύνατο. Γ'. ἐὰν τὸ γεγονὸς οὐκ ἐδύνατο. Δ'. εἰ παιδίον ὑπῆρχεν ὅτε τοῦτο ὑπέστη. ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν, δ'. μὴ ἱερᾶσθαι. ὁρᾷ καὶ τὴν σφοδρὰν εἰς τὸν ἡ. Κανόνα τοῦ αὐτοῦ Νηστευτοῦ. (3) Ὁ Ἀρμενόπ. (τρισκαιδ. τ. ἐ. ἐπιγραφ. γ'. τῆς ἐπιτομ.) τὸν Κανόνα τοῦτον σαφεστερουμένως οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐκφέρει. σαφῶς γὰρ τὰς φόνους, εἰς ἑκουσίους, καὶ ἀκουσίους

ται τὴν

ΚΑΝΩΝ Κ'. (α)

Τὰς Φθειρέτας τὰ ἔμβρυα κατ' ἐπιτήδευσιν, ἢ τὰς διδύσας, ἢ τὰς λαμβανούσας φάρμακα ὥστε ἀμβλωθρίδια ἢ ἄωρα τὰ βρέφη ἐκτεσεῖν, πέντε ἔτη, ἢ τελάχιστον, τρία οἰκονομεῖσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'.

Ἡ ἀκουσίως τὸ βρέφος ἀποβαλοῦσα (1), εἰς ἓν ἔτος τὴν ἐπιτίμησιν δέχεται.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'.

Ἡ δὲ τῷ βρέφει ἐμπεσοῦσα κοιμωμένη, ἢ ἀποπνίξασα, μετὰ ἔτη τρία τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω, χρεῶν ἐπὶ ξηραῖς ἡμέραις ἀπεχομένη, ἢ τυρῶ, ἢ τὰ λοιπὰ ἐμπόνως ἐπιτελοῦσα. Καὶ εἰ μὲν ἐκ ῥαθυμίας, ἢ ἀκρασίας τῶν γονέων τοῦτο συνέβη, φόνῳ ἑκουσίῳ παρείκασμι. Εἰ δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, συγγνώμης τὸ πρᾶγμα ἄξιον. πλὴν ἢ τοῦτο δεῖται μετρίων ἐπιτιμίων, διότερα γὰρ πταίσματα ἡ ἐγκατάλειψις αὐτῆ γέγονε.

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'. (β)

Παιδίον ἀβαπτίστου ἀποθανόντος τῇ τῶν οἰκείων ἀμελείᾳ γονέων, εἰς τρία ἔτη οἱ γονεῖς τῆς κοινωνίας ἐκβάλλονται, ἢ ξηροφαγεῖν ἐν ταύτῃς καταδικάζονται, μετανοίας ποιοῦντες καθ' ἑκάστην. μ'. κλαυθμῷ τε ἢ τῇ κατὰ δύναμιν ἐλεημοσύνῃ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι (2).

ΚΑ-

(α) Βασιλ'. ς'. (β) Ἀπος'. μζ'. σημείωσ.

ταύτῃ διορίζει ἢ τὰ ἐπιτίμια. ὁ δὲ Βλάσταρις μηδὲν ὧδε λαχαίνων, ἔχ ἁπλοϊκώτερον ἂν λογισθείη ἐν τῷ μέρει τούτῳ. (1) Ταύτῃ τοι προσεχέτωσαν ὅσον ἐνι αἱ ἄτιμοι ἔξουσι γυναῖκες, ἐὰν ἥκιστα δὲ αἱ τῇ γονήσει πλησιάζουσαι, ὥστε μήτε ὑπάρχειν τι ἀναδέσασθαι, μήτε λίπην τινὰ ἐπιτεταμένην, ἢ ὀσμήν τινα θρασύτερον, ἐξ ὧν ἔσται τὸ ἀποβαλεῖν.

(2) Σημείωσαι κατὰ τὸν Ἀριστόπυλον (τμήματι. ἐ ἐπιγραφ. α'. τῆς ἐπιτομῆς τῶν Κανόνων ἐν σελ. τῶν μὲν πρακτικῶν 24. τόμῳ α'. εἰς τὰ σχόλια. τῇ δὲ Νομικῇ Γραικορωμ. σελίδ. 47 ἐνθα ἢ Ἡλίαν Κρήτης. σελ. 340 ἢ τὴν α'. ἀπόκρ. τῇ χαρτοφυλακος Πέτρου. σελ 39 5. τῆς αὐτῆς βίβλου. ἢ σελ. 1001. τῇ ς'. τόμ. τῶν περιφημοτάτων πρακτικ.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (α)

Μοναχὴ, ἡ ἑτέραις συνεγνωκυῖα μοιχείαν ἢ παιδοφθορίαν (1), ἢ μὴ

(α) Βασιλ'. ιή. ξ'. οά.

κτ. Συνοδ.) ὅτι εἰ μὲν τὸ νήπιον ὑγιαίνει, μετὰ μ'. ἡμέρ. τῆς αὐτῆ γωνήσεως βαπτίζεσθαι. εἰ δὲ κινδυνεύει εἰς θάνατον, βαπτίσας ὁ αὐτὸ Ἱερεὺς μόναις ταῖς τρισὶ καταδύσεσι, ἢ ταῖς ἐπιχλήσεσι τῶν Θεαρχικῶν Τριῶν ὑποστάσεων ἐπὶ τὴν βίαν, οὐκ ὀφέλει, εἰ μετὰ ταῦτα ἐκεῖνο ζήσει, ἀναγινώσκειν ἐπ' αὐτὸ τὰς πρὸ τῆ βαπτισθῆναι εὐχὰς, ἢ τὰς ἐφφρισμὰς, ἀλλὰ τὰς ἐφεξῆς μόνας. Εὕρηται μοι παρὰ Θεοδωρήτῳ τῷ Κύρῳ τόμ. α. τυπωθέντι ὡ Χάλη, ἔτ. 1768. ἀποκρίσει α. εἰς τὴν β'. τῶν παραλειπομένων σελ. 298. 299. ὅτι ἀπόντος Πρεσβυτέρου, ἢ Διακόνου ἀναγκάζεται προσφέρειν τῷ δεομένῳ τὸ βάπτισμα. Ἔτι παρὰ Νικηφόρῳ τῷ Ὁμολογητῇ ὡ τῷ, ιγ'. ἢ ις'. τῶν τῆς προσθήκης αὐτῆ Κανόνων (ἥτις προσθήκη κεῖται ἢ ὡ τῷ Γραικορωμαϊκῷ Νομικῷ, σελ. 196. ἢ ὡ τοῖς πρακτικοῖς τῶν Συνοδ. τυπωθεῖσιν ὑστέροις κατὰ τὸ, αὐξῆ τόμ. β'. σελ. 918.) γέγραπται, ὅτι, μὴ ὄντος Ἱερέως, εἰ βαπτίσει, ἢ ὁ ἴδιος Πατὴρ, ἢ ὅποιος δήποτε ἄνθρωπος, μόνον εἰ ἔχει Χριστιανὸς, οὐκ ἔστιν ἁμαρτία. Καὶ Γαβριὴλ ὁ Φιλαδελφίας, ἀποδεχόμενος ἢ αὐτὸς τὴν γνώμην ταύτην (παρὰ τῷ τῆ Χρυσανθῆ Ἱεροσολύμ. συνταγματίῳ, σελ. ρϚ'. μ'.) ἑπάγει ἅμα τῷ Νικηφόρῳ τῷ Ὁμολογητῇ, ἢ τὸν ἱερὸν Λυγκηστὴν τὰ αὐτὰ φθεγόμενον περὶ τῆ ὑπὸ ἀνιέρων βαπτίσματος, ὡ οἷς ἔτος γράφει πρός τινα Φερτενάτον. Τῆς αὐτῆς δὲ δόξης ἔχεται ἢ Ἰωὴβ ὁ ἐπιλεγόμενος ἁμαρτωλὸς ὡ τῷ αὐτῷ συνταγματίῳ τῆ Χρυσανθῆ σελ. ρκέ. α. Ἀλλὰ ἢ Εὐστράτιος Ἀργενῆτης ὁ χίος ὡ τῷ περὶ μυστηρίων σελ. 228. 329. ἀποδέχεται ἢ αὐτὸς ὡ ἀναγκη τὸ ὑπὸ λαϊκῆ βάπτισμα. Καὶ δῆλον μὲν ὅτι ἀνιέρως ἐδὼ τῶν θείων μυστηρίων, ἔχ ἥκιστα τῶν ἑπτὰ, δύναται ἐκτελεῖν· διά γε μὴν τὴν ἀνάγκην τῆ σωθῆναι τινὰ ψυχὴν, ἢ μὴ ὡ τῷ σκότει τῆ ᾅδου, ὡς εἰκὸς, τὴν μὴ ὅλως τῆ βαπτίσματος μετασχεῖσαν, ἀπαγαγέσθαι (ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἐκτὸς μυστηρίων, δυναμοῦν τῆ ἀνθρώπῳ σωθῆναι, χωρὶς δὲ τῆ βαπτίσματος, πάντη ἀδυνατοῦντος), ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος ὁ προφάσεως ἢ μικρᾶς δραξάσθαι ἐφιέμενος πρὸς τὸ σῶσαι ψυχὴν. (ὡ ἢ εὐφροσύνη ἐστὶν ἡ ὡ αὐτῆ τῇ ψυχῇ αὐτῆ κατοικία. Πρεσβ. ἡ.) ἀποδέχεσθαι ἔοικε ἢ τὸ τοιοῦτον ὑπὸ ἀνιέρων εἴτ' ἂν λαϊκῶν βάπτισμα καὶ τοι μὴ ὡτελῶς ὡς τὸ ἀπὸ τῶν Ἱερωμένων. τῶτοι ἢ εἰ ζήσειεν ὁ ἔτω βαπτισθεὶς, ἀναβαπτίζεται ὑπὸ Ἱερέως.

(1) Τῆς ἀνηλίκου Κόρης ἡ φθορὰ, παιδοφθορία παρά τισιν ὀ-

μάζε-

ἢ μὴ φανερᾶσα τῇ προεδρίᾳ, ἴσον ἔχει τὸ ἐπιτίμιον τῇ πράξει.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'. (α)

Τὰς ἐκτιθεμένας τὰ οἰκεῖα βρέφη πρὸς ταῖς εἰσόδοις τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς φονευτρίας ὁ νόμος κολάζει, χάντινες ἀνελόμενοι ταῦτα περιποιήσωνται (1).

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'. (β)

Τὸν ἑκουσίως μεταμεθέντα κλέπτην (2), ἕως μ'. ἡμερῶν τῆς κοινωνίας ἀπείργεσθαι. τὸν δὲ ἐλεγχθέντα, ἕως μηνῶν ἓξ, μετὰ τὴν, θ'. ξηροφαγήσαντα, ἢ μετανοίας. ρ. καθ' ἑκάστην ποιήσαντα.

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'. (γ)

Ὁ δημοσίᾳ κλοπῆς ἁλοὺς περὶ τὰ λεγόμενα κεφαλικίδια κλέμματα (3), εἰς Ἱερωσύνην οὐκ ἔρχεται, ἀλλ' εἰ μὴ μετὰ ταύτην τῷ πάθει περιπεσεῖται τούτῳ, τῆς Ἱερωσύνης ἀπογυμνούσθω.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'. (δ)

Τὸν συμβιαίου, εἰς ἔτος ἓν μὴ κοινωνεῖν, ξηροφαγήσαντα μετὰ τὴν, θ'. ἢ μετανοίας ἑκάστης, σ'. βάλλοντα.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (ε)

Ὁ Ἱερόσυλος, ὃν ἐλάττονι χρόνῳ τοῦ μοιχοῦ κολαζόμενος, οἰκονομεῖται ἕως τριετίας (4).

(α) Βασιλ'. λγ'. σημ. (β) Βασιλ'. ξά. Γρηγορ'. Νύσ. ς'.
(γ) Ἀποστόλων κέ.
(δ) Βασιλ'. ξς'. Νύσσ. ξ'. (ε) Νύσσης ἡ.

μαζέτω, ἤγουν ἢ Βασιλ'. κέ. σημ. τὸ δὲ ἀνήλικον αὐτῆς, ἀπὸ τῶν. ιγ'. ἐτῶν δίκαιον ἔστ' ἂν ἔτι λογίζεσθαι. κατὰ τὴν Νεαρὰν Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. ὡς εἰς περὶ μνήσεως θεσπίζει (Νομικὸν Γραικορωμαϊκὸν, ἐν σελίδι, 129.) (1) Συνήγνωσε δ' ἂν εἴη, ἔγγε ἐξ ἀνάγκης ἢ ἀπορίας τοῦτο ποιήσῃ· ἢ ὥρα Βασιλ'. τὴν τοῦ λγ'. σημ'. τῆς τοῦ. νδ'. Κανόνος.

(2) Μετὰ τὸ ἀποδῦναι τὴν ἀδικίαν καὶ ἐνίζεσθω ἕτω ἢ ἕτερα.

(3) Ὅσα τὴν ς'. σημείωσαι, τοῦ κέ. τῶν Ἀποστόλων.

(4) Εἰ ὁ Ἱερόσυλος ἔλαττον τοῦ μοιχοῦ κολάζεται, ὁ δὲ μοιχὸς ἐκ ζ. ἐτῶν (ἐκ αὐτῆς. Κανόν. ιδ'.) ἄρα ὁ Ἱερόσυλος ἔλαττον τῶν. ζ. ἐχρῆν παιδευθῆναι.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Τὰς ἐξ ἀνάγκης, ἢ χωρὶς ἀνάγκης (1) ἐπιορκήσαντας, μετὰ ἐνιαυτὸν κοινωνεῖν, ξηροφαγίαν μετὰ τὴν ἔννατην ἢ μετανοίας σὺν ποιοῦντας καθ' ἑκάστην.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (β)

Τοὺς γοητείαν, ἢ Φαρμακείαν ἐξαγορεύσι, ἢ ταῖς περιάπτα ποιήσαις, ἢ μαντείας μετεχομέναις γυναιξὶν, ἐπὶ τρισὶν ἔτεσι συντιμᾶσθω ἡ τῆς μετανοίας οἰκονομία. ξηροφαγίᾳ χρωμένοις ἑκάστης ὡρᾶς τῇ θ'. ὅσον ἀτεχνῶς ἀποζῆν, ἢ προσκυνήσεις ποιεῖσι, σὺν μετὰ τῆς πρὸς τὴν γῆν τῶν μετώπων εὐλαβοῦς προσερείσεως.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'. (γ)

Γυνὴ ὅτε Λαϊκὴ, ὅτε μοναζοῦσα, δι' οἷον δήποτε πταίσμα, τῆς Ἐκκλησίας χωρίζεται, ὅτι μὴ μόνον τῆς κοινωνίας (2), ὡς περ οὐδὲ Πρεσβυτέρους, ὅτε Διακόνους.

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (δ)

Ἐμπεσόντος τινὸς ἀκαθάρτου εἰς Φρέαρ, ἢ εἰς ἔλεον, ἢ εἰς οἶνον, ὁ τούτου γευσάμενος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κρέατος ἢ τυροῦ μὴ ἁπτέσθω, ἑπτὰ δὲ μὴ κοινωνείτω (3).

ΚΑ-

(α) Βασιλ'. ί. (β) Τῆς ς'. ξά. (γ) Βασιλ'. λδ'.
(δ) Ἀπος'. ξγ'. τῆς ς'. ξζ'.

(1) Καίτοι ὡηλλαγμένην εἶναι τὴν ἐπιτιμίαν ὡ τούτοις, ἡμεῖς γε μὴν ὡς ὡ τοῖς κατὰ Βλάσαριν ὡετύχομεν τῷ Κανόνι τούτῳ οὕτω ἢ ἐποιήσαμεν οἱ δὲ τῶν μυστηρίων οἰκονόμοι, διακρινέτωσαν ἢ ὡ τούτοις τὰ πρόσιμον.

(2) Ὁ δὲ Βαλσαμ εἰς τὸν, λδ'. Βασιλ'. ἐὰν φησὶ δημοσιευθῇ τὸ ἁμάρτημα τῆς μοιχευθείσης, ἐπιφερτισθήτω αὐτῇ ἢ ὁ χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. ὅρα ἢ τὸν, ιδ'. Θεοφίλου. (3) Ἴσως δὲ τὸ γεύσασθαι ἐκείνου ἄνευ τοῦ ῥαντίσαι αὐτὸ ἁγιάσματι, κανονίζεται οὕτως, ἢ διὰ τὸ σεσηπώναι ὡ τῷ ὑγρῷ ἐκείνῳ τὸ ζωῶδιον. δέξειε γὰρ ἂν οὕτως ὁ γευσάμενος, γεύεσθαι πνικτοῦ, ἢ θνησιμαίου, κεκωλυμένων ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Κανόνι. Εἰ δὲ ἐκεῖνο μὴ ὡεσάπη, ἐξαχθὲν ἀπορριπτέσθω, τὸ δὲ ἄγγος, ἢ τὸ ὡ αὐτῷ ὑγρὸν ἁγιασθέντα, εἰς χρῆσιν ἐρχέσθωσαν. „ Ἁγιάζονται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ, ἢ ὡτεύξεως (ἀ Τιμοθέου, δ'. ς'.), εἰ μήτι βλάβος, ἢ ἀηδία ἔποιτο τῷ χρωμένῳ (Κίτρ. ἀποκρ'. ιδ'.).

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (α)

Ὁ μετὰ τὴν θείαν ἐμμείσας (1) Μεταλῆψιν, μ'. ἡμέρας τῆς θείας ἀφίσαται κοινωνίας, τὸν Ν'. ᾠδῶν Ψαλμὸν καθ' ἑκάστην, ἢ μετανοίας ποιῶν, ν' κἂν ὁπωσδήποτε τοῦτο συμβῇ. εἰ γὰρ μὴ τοῦς ἀφορμὴν αὐτὸς οἴεται δοῦναι, ἀλλ', ἐν ἑτέρα τινὰ ἴδια πταίσματα τοῦτο πάντως παρεχώρηθη.

Προσθήκη μετὰ ταῦτα εὑρεθεῖσα εἰς τοὺς αὐτῶ Κανόνας.

Περὶ τῶν ἐν μάχῃ (2) ὄντων, ἢ θατέρῳ ἀποιχομένῳ, ὅτι τὸ ζῶν μέρος ὀφείλει ἀπέρχεσθαι εἰς τὸ μνῆμα τοῦ κεκοιμημένου, ἢ παρὰ τούτου, ὡς παρὰ ζῶντος μετὰ κλαυθμοῦ αἰτεῖσθαι συγχώρησιν (3), ἢ ξηροφαγεῖν Δ'. ἢ, ς'. ἑναυτὸν ὅλον, καθ' ὃν ἢ ἅπαξ μεταλάβειν. ποιεῖν ἢ μετανοίας κ'. ἑσπέρας. ἢ πρωΐ μνημονεύοντε αὐτοῦ ἐν ταῖς Συναξεσι, ποιῶν αὐτοῦ ἢ προσφοράν.

ΕΙΣ

(α) Νικηφ. κ'. σ'.

(1) Ὁ Βαλσαμὼν ιχ'. αὐτὸς ἀπορῶ. ὁ μὲν ἐξ ἀκρασίας φησὶν, εἰς τὸν ἔμμετον ὀλισθήκως μετὰ τὴν ἁγίαν μεταλῆψιν (τὴν αὐτὴν πάντως ἡμέραν). σφοδροτέροις ἐπιτιμίοις διερθωθήσεται. ὁ δὲ σὰ, συμπεσόντες τυχαίως ἀρρωστήμασι κακοῖς, κατὰ τὴν ἐπισυστικὴν ὀκρίσιν μᾶλλον ἐπιτιμηθήσεται. ἢ τοῦτο γὰρ ἔργον ἐστὶν ἐγκαταλείψεως ὡς ἐπὶ τῆς Ἰωάννου Θεσσαλονίκης (Νικηφ. κ.).

(2) Ἡγοῦν ἐν ἐχθρᾷ. (3) Ὀφείλομεν γὰρ φησὶν ὁ Διάλογος (παρὰ τῷ Εὐεργετινῷ σελ. 1039.) ἢ τοῖς πλησίον, ἢ ἐκκλησίαν ῥᾳστώνως συναφθῆναι ἢ τούτοις μετὰ τὰ ἐγκαίνωσεως τὴν ψυχὴν ὑποτάξαι, ἢ ὅτε καλοθελήσας αὐτῷ εὑρεθῆναι ἢ νίκα ὁ Κτίστης ἡμῶν τοιοῦτον λογισμὸν ἐν ἀληθείᾳ βεβαιῶσαι, παρεύδοκῆ τὸ σῶμον ἡμῶν προσθέσθαι, ἢ ἐκ τῆς ἁμαρτίας λύσαι ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΙΝΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ, ΙΑ'. ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΠΑΡΑ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας Συνόδου, Πατριαρχοῦντος Νικολάου, ἢ Βασιλεύοντος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. ὑπετέθησαν δὲ αὐταῖς συνωψισμέναι ἢ αἱ ἑρμηνεῖαι Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος.

Προθεωρία περὶ αὐτοῦ τοῦ Νικολάου.

Οὗτός ἐστι Νικόλαος Μοναχὸς ὁ Γραμματικὸς, ὁ ἐν τῷ λοφαδίῳ, ὃς ἐπατριάρχησεν ἔτη, κζ'. ἢ μῆνας τρεῖς (1). ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ᾳπδ'.

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

(2) Κωλύεται μὲν ἡ ἐπ' ἄμβωνος ἀνάγνωσις τῷ ἀχειροτονήτῳ Μονα-

(α) Τῆς ς'. λγ'. ξθ'. Λαοδικ'. ιε'. τῆς ζ'. ιδ'.

(1) Ὅρα Ἀρμενόπυλ. περὶ τῶν ἐπιτροπευσάντων ὡς Βυζαντίῳ Νομικ. Γραικορωμ. σελ. 302. (2) Ἐπὶ ταύτας ὁ Βαλσ. ἑρμηνεύει τὰς ἀποκρίσεις ὡς τοῖς πανδέκτοις τῶν ἱερῶν Κανόνων. δῆλον ὅτι ὡς Κανόνες παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ λογίζονται, ἐ γὰρ ἂν ἄλλως ἠρμήνευον αὐτὰς, ὡς ὅτι οὐδὲ τῶν τυχόντων ὁ ἀνὴρ, μάλιστα περὶ τὰ τοιαῦτα. ὅ τε γὰρ Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης (ὡς τῷ Ἀρμενοπ. παρὰ Νομικῷ τῷ Γραικορωμ. σελίδι. 288.), ἢ Μάρκος ὁ Ἐφέσου (ὡς τῷ τόμῳ τῆς Ἀγάπης. σελ. 583.) ἢ Γεννάδιος ὁ Σχολάριος αὐτόθ. σελ. 264.) σοφώτατον τοῦτον τὸν Βαλσαμῶνα καλοῦσι, μάλιστα ὡς νόμοις τε ἢ Κανόσιν. ὃς ἢ Ἀντιοχείας Πατριάρχης ἐχρημάτισε, Θεόδωρος καλούμενος. ἢ πάντων τῶν θείων Κανόνων ἑρμηνευτὴς, ὡς ἔτι. ασγ'. ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου. Καὶ ὁ Ἀρμενόπυλος δὲ ὡς τὴν προθεωρίαν τῆς ἐπιτομῆς τῶν Κανόνων μέμνηται τούτων τῶν τοῦ Νικολάου. ἀριθμοῦνται δὲ, ὑφ' ὡς κεῖνται ὡς τοῖς ἑκδεδομένοις εἰς τύπους Συνοδ. πρακτικοῖς, ἤγουν ὀκτὼ μόνον. ἀλλ' ὡς κεῖνται ὡς ταῖς ἱερομόναις πανδέκταις. καὶ μὴ εὑρίσκονται ὡς παλαιοῖς χειρογράφοις Βασιλικῶν Μοναστηρίων ὡς τῷ Ἄθῳ, δηλαδὴ ἕνδεκα, καθὼς

Μοναχῷ (1). ὁ μὲν δὲ ἡγ ἡ εἰς τὸ θυσιαστήριον εἴσοδος διὰ κηρᾶ ὑφαλῶν.

ΚΑΝΩΝ Β' (α)

Οἱ πολλοὶ διὰ τὸ μὴ ἐπακολουθεῖν ἐν Σαββάτῳ νηστείαν, οὐδὲ γόνυ κλίνουσιν. ἀπὸ δὲ Κανόνος τοῦτο ὁ κεκώλυται (2).

ΚΑΝΩΝ Γ'.

Τὴν ἐν τῷ Αὐγούστῳ νηστείαν, πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων νηστεύουσιν. ἦτις ὑπῆρχε μὲν πρότερον κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, ὕστερον ὅμως, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ συμπιπτούσας ἐθνικὰς νηστείας, μετετέθη (3).

ΚΑ-

(α) Ἄπος'. ξς'. τῆς ς'. νέ. ἡ.

θῶς ἡγ ἐνταῦθα μὴ εἰσὶ κατεγραμμέναι, ἡγ πᾶσαι ὑπὸ τοῦ Βαλσαμ. ἑρμηνεύονται. (1) Ἐπειδή τινες μὲν θέλουσι μετὰ μοναχικῶν ἀμφίων γίνεσθαι τὴν δοκιμασίαν, τινὲς δὲ χωρὶς τούτων, ὁ Βαλσαμὼν καθ' ἑκάτερον τρόπον τοῖς δοκιμαζομένοις ἐμφαίνει τὴν εἰς τὸ θυσιαστήριον εἴσοδον. ἡγ ὁ αὐτὸς ἐν τούτῳ τῷ Κανόνι ἐκ ταύτης δῆλον μετ' ἐκείνων δοκιμάζεσθαι τὸν Μοναχόν. ὅρα ἡγ τῶν Κασσιανοῦ ἐν τῇ Εὐεργετινῷ, σελ. 156. 157. ὃς οὔτε μοναχικοῖς οὔτε κοσμικοῖς ἔοικε τοῦτον ὡδεύειν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ Μοναστηρίου φησὶν ἀμφιέσασι δηλαδὴ ἑκάτερον. ὁ δὲ Ζωναρ. εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ, λ'. Κανόν. τοῦ Βασιλ'. μετὰ μοναχικῶν ἀμφίων γνωματεύει τὸν Μοναχὸν δοκιμάζεσθαι. ἡγ εἰ μεταμφιάσηται φησὶν, ἀποξᾶς τῆς μοναχικῆς διαγωγῆς. ἐκ ἐπιτιμᾶται. ὅρα ἡγ Βασιλ'. τοῦ, ιη. τὴν σημείωσιν.

(2) Ἀλλ' ὃ πᾶν τὸ κεκωλυμένον, ἐπιτέτραπται, κατὰ τὸ Νομικὸν παράγγελμα, ὡς φησὶν ὁ αὐτὸς Βαλσαμών. (3) Ἐν τίνι καιρῷ μετατεθεῖσα διωρίσθη γίνεσθαι, ἡγ παρὰ τίνος Συνόδου γέγονεν ἡ τοιαύτης διορισμὸς, πάντη ἄδηλον φησὶν ὁ Βαλσαμών. τὰ δὲ περὶ τῆς τοιαύτης νηστείας (ὁ αὐτὸς ἱερεὺς) ἐλέχθη ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, κατὰ παρουσίαν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Λουκᾶ, ἡγ τῶν παρευρεθέντων Ἀρχιερέων, ἡγ ἀπεδάνθη οὕτως, ἡγ διότι ἐκείνη ἡ περὶ τῶν Νικόλ. Συνόδος ἀναποδείκτως ταύτην γίνεσθαι θεσπίζει, ἡγ διότι ὁ τόμος ὁ λεγόμενος τῆς ἑνώσεως, ταύτην ἀναιρεῖται, (ὃς ἐγνώσθη ἐν ἔτ. 922. ἡγ ὅρα αὐτὸν τόμ. ς'. τῶν πρακτικῶν Συνόδων, σελ. 975.) ἐξ ἀνάγκης ταύτην ὀφείλομεν νηστείαν. Εἰ δὲ ἡγ ὁ τῷ τοιούτῳ τῆς ἑνώσεως τόμῳ ἐκ ἐμφέρεται ἡγ ἡ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νηστεία, ἀλλ' ἐν ἡγ εἰς τὰ Ἱεροσολυμικὰ, ἡγ Στουδιακὰ, ἡγ τὰ ἄλλα τυπικὰ, κεῖται ἀναγραπτος, (ὡς μαρτυρεῖ ἡγ αὐτὸς ὁ Βαλσαμ. ἐν οἷς περὶ τούτων τῶν νηστειῶν γράφει ἐν χειρογράφῳ τινὶ παλαι-

ΚΑΝΩΝ Δ'. (α)

Ὁ ἀπὸ μέλανος χυμοῦ ἐνοχλούμενος, καὶ δοκῶν δαιμονᾶν, μεταλαμβάνει. ὁ δὲ τῇ ἀληθείᾳ δαιμονῶν οὐ μετέχει (1). οὐκ ἔστι γὰρ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος.

ΚΑ-

(α) Ἅπος'. οθ'. Τιμοθ. γ'. δ'.

παλαιῷ, Ἀθωνιτίδος Μονῆς πλατύτερον). καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Διαταγὰς τῶν Ἁπος'. (βιβλ'. ε'. κεφ. κ'.). „ Φασὶ γὰρ ἐκεῖναι μετὰ τὸ ἑορτάσαι „ ὑμᾶς τὴν Ν'. ἑορτάσατε μίαν Ἑβδομάδα, καὶ μετ' ἐκείνην, νηστεύσατε. „ δίκαιον γάρ..... καὶ νηστεῦσαι μετὰ τὴν ἄνεσιν. μή τις δὲ ἡμᾶς μω„ μήσηται μὴ προσθεμένους τὸ μίαν ἦγον καὶ μετ' ἐκείνην νηστεύσατε μί„ αν. ὡς ἐν τῷ ἑβδόμῳ βιβλίῳ τῶν Διαταγῶν εὑρίσκεται. ὁ γὰρ Μα„ χαρίος ἐν τῇ Σαλπίγγι τῇ αὐτῇ, (σελ. 204.) ἀρχίζεται ὅτι ἅτως εὑ„ ρὼν αὐτὴν τὴν Διαταγὴν (χωρὶς δηλαδὴ τοῦ, μίαν), ἐν χειρογράφῳ πα„ λαιῷ Μεμβρανίνῳ τῆς ἐν Πατμῳ Μονῆς τοῦ Θεολόγου καθὼς καὶ ἐν τῷ Ἐκ„ κλησιαστικῷ Τυπικῷ, σελ. 241. τυπωθείσης Ἐνετίας, ἐν τῷ αὐτῷ. ἅτω, χωρὶς δηλαδὴ τοῦ μίαν, κεῖται ἀναγραπτον. ὁρᾶ καὶ Κανόνα, ιθ'. Νικηφόρου λαμβάνοντα περὶ τῆς τῶν Χριστοῦ γεννῶν, καὶ τῶν ἁγίων Ἀ„ ποστόλων νηστείας, ταύτας τὰς δ'. νηστείας τυχὸν αἰνίττεται καὶ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας (κεφ. η'. ιθ'.) λέγων, „ νηστεία ἡ τετρὰς, καὶ νηστεία ἡ πέμ„ πτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ ὀγδόη ἔσονται..... εἰς χαρὰν „ καὶ εὐφροσύνην. καὶ ἐὰν δὲ ὑποθῶμεν ὅτι ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἦταν αἱ τοιαῦται νη„ στεῖαι διὰ γεμὴν τὸ ἀπὸ κρεῶν, ὡς εἶπεν, ἐτῶν ἐπιτρέχον καλὸν ἔθος τῆς Ἐκκλησίας, (ὁρᾶ καὶ τὴν σημ. τοῦ. α Σαρδικῆς περὶ τοῦ τοιούτου ἔθους) καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὴν τῶν τῶν Νηστειῶν τήρησιν, τρόπον ἔστιν ἀφαιρέτως καὶ εἰς τέλος τηρεῖσθαι. ἐξ ἧς παραδόσεως, ὡς φασι, καὶ οἱ περὶ τὸν προδηλω„ θέντα Πατριάρχην Λευκαν, (καὶ ὁρᾶ ὡν ἐκεῖνοι τόμ. ζ'. τῶν Συνοδικῶν πρα„ κτικῶν σελ. 985.) καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὡν ταῖς τοιαύταις νηστείαις ἔγνωσαι, καὶ ἀθέμιτον τὸ συνέλλειν ταύτας, κατά τινας εἰς ἑπταημέρου, ὡς παραβαινομένης πάντως τοῦ ἀγαθοῦ ἔθους, ὃ ταὐτὸν ἂν εἴη καὶ νόμος παραβαθέν. (1) Κατὰ τὰς τελευταίας ἀναπτυξὰς, καὶ τοὺς ὁπωσδή„ ποτε ἀνεγλωμένους, μεταλαμβάνειν κρίνει ὁ Βαλσαμὼν. ἀλλ' ὡς περὶ ὁ μελαγχολικωτέρου, εἰ τυχοὶ ἐλασσήμων. ὃ μεταλαμβάνει· ἅτως ἐξ ἀντιθέσεως, ὁ δαιμονῶν καὶ ὁ ἐλασσήμει, μεταλαμβάνει. ὁρᾶ καὶ τὴν α. σημείωσιν τοῦ. γ. Τιμοθέου.

ΚΑΝΩΝ Ε'. (α)

Τὰ τῆς ὑψωθείσης (1) κλάσματα, ὧν μόνη τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσθίειν, τὰ δὲ περιττὰ τῶν ἄλλων, καίτοι πολλὰ συναχθέντα, προσφορᾶι δηλαδὴ ἢ νάματα, μή μετάτινος ἄλλου ἐπισιτισμοῦ (2)

ΚΑΝΩΝ ς'. (β)

Ὅπου ψυχικῶς βλάπτεται ὁ Μοναχός, ὀφείλει λέγειν τὸ αἴτιον τῷ προεστῶτι, ἢ εἰ προφανὴς ἐστιν ὁ κίνδυνος, ὑποχωρείτω ἐκείθεν, κἂν ὑπ' ἐκείνου δεσμηθῇ (3).

ΚΑΝΩΝ Ζ'. (γ)

Ὁ ἀνεύλογος δεσμὸς (καθ' ὃ ἢ ἀνίσχυρος), παρὰ Ἀρχιερέως λύεται (4).

ΚΑΝΩΝ Η'. (δ)

Τῶν ἐπὶ ἐγκλήματι καθαιρεθέντα Ἱερέα, ἢ ἐκουσίως καταλείψαντα τὴν Ἱερωσύνην καταγνόντα ἑαυτοῦ, μὴ προλέγειν τὸ, Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . . ἢ μετὰ Θυμιατοῦ θυμιᾶν. ἢ μεταλαμβάνειν ἔνδον

(α) Θεοφ. ἡ. συμ. (β) Τῆς ζ. καὶ σ. τῆς αϛ'. γ'. δ'. Νικολ'. ξ'.
(γ) Ἀπ. λϛ'. Σαρδικ. ιδ'. Καρθ. ἐμπ. Νικολ. ς'. ἢ σ.
(δ) Νικαιν. β'. Βασιλ'. κϛ'. Νικαιν. Λεοντ. τοῦ Σοφοῦ, ιθ'.

(1) Προσφορᾶς δηλαδὴ (ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀντίδωρον). Ἀλλ' ἤτοι αὐτὴ ἡ ἀκρίβεια οἴεται ὑψώσεως πεπείραται, ὡς εἰκότως μετειληχέναι τοῦ τοιούτου ἁγιάσματος, ἢ μήτι ἐκδεξώμεθα τοῦτο ἀντὶ τοῦ, μεγαλυνθείσης, ταύτῃ γὰρ ἢ εἰκὼς τοῖς ἐπισημαίνεται τῇ λόγχῃ, ἢ προφητικὰ ἐπᾴδονται λόγια, ἢ ὁ μετ' ὀλίγον, τελος, μετεσκιωθησόμενος ἄρτος εἰς θεῖον σῶμα ἐξενεχθήσεται. (2) Ὡς καὶ ἔλεγε, βιβρωσκέσθωσαν τὰ τοιαῦτα ἢ ὡ εἴκεις, πλὴν μετάτινος ἐπισιτισμοῦ.

(3) Εἰ δὲ διαρθοῖτο σκάνδαλον ὁ Προεστὼς, ὑποχωρείτω ὁ Μοναχός, ἐπὶ τοσοῦτον γενὴν φορτίζειν αὐτῷ τοῦ λυθῆναι παρ' αὐτοῦ ἅτε τοὺς δεσμήσαντος Ἡγούμενον, ἢ, κἂν μὴ θέλῃσι ἔτι, παρὰ τὸν κατὰ χώραν Ἐπισκόπου τινὸς, ἢ καὶ παρ' ἄλλου, πλὴν τοῦ λϛ'. Κανόνα Ἀποστόλων. καὶ γὰρ αὐτόλυτος γενήσεται. ζήτει ἢ θέμα εἰς τοὺς κεφ. τοῦ α. τίτλου τοῦ ιδ'. βιβλ'. τῶν Βασιλικῶν ἅμα ἢ τὸν ἑξῆς Κανόνα ἢ τὴν ἐνν.

(4) Καὶ ταῦθα ἐπιστρεπτέον τῆς λύσεως, ὡς ἂν μὴ ἐξ ἔθους ἤδη εἰς καταφρόνησιν περιπέσῃ τὰ θεῖα. εἰ δὲ πολιτικοὶ, τὸν ἀλόγως ἀφορισάντα ἀφο-

δον τῦ Θυσιαστηρίυ, ἀλλ' εἰς Λαϊκῶν τόπον τάττεσθαι (1).

ΚΑΝΩΝ Θ'.

(2) Τὸ, ἀπ' Εὐλογίας γινέσθαι τινὰ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῦ σφάλματος, ὅπερ λέγει ὁ μέγας Βασίλειος (3), ἀποσερηθῆναι ἐκ τῆς διδομένης εὐλογίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Τὰς ἀπὸ τῆς ἁγίας Δωρεᾶς κεκωλυμένας, κωλυτέον ἐξ ἧς ἀπὸ τῶν ὑψωμένων προσφορῶν (4), καθὼς εὑρίσκεται ἐν τῷ βίῳ τῦ ἁγίυ Θεοδώρυ τῦ Συκεώτυ (5).

ΚΑ-

(α) Θεοφ'. ἡ. Νικηφ'. ιή

ἀφορίζεσθαι, (ὅρα Συνόδων πρακτικῶν σχόλ. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Κανόνων, τόμ. α, σελίδι, 11.). (1) Περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ τῷ Βαλσαμ. ὡσὲ τῶν μὲν ἀνηκόντων τοῖς Ἱερεῦσι, πλὴ τῆς εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον εἰσελεύσεως, ἐρρηθῆναι. μηκέτι δὲ ἧ τῶν ἀνηκόντων ἐνεργειῶν τοῖς ἔξω τῦ Βήματος Κληρικοῖς. εἰκὸν δὲ ἧ μετὰ τρία ἔτη, φησὶν ἀλλαχῦ, (δηλαδὴ εἰς τὸν γ'. Ἀντιοχείας.) βεβληθῆ ἀναλαβέσθαι τὰς τῆς Ἱερωσύνης ἐνεργείας, μὴ δύνασθαι ἧ αὐτὸν τὸν εἰκεῖθελῶς χωρὶς τινος ἐγκλήματος, παραιτήσαμενον.

(2) Οὗτοί εἰσιν οἱ περιεσταυροῦντες τρεῖς Κανόνες τῦ Νικολάε. οἱ πρόσκεινται ἐν τῇ Πανδέκτῃ τῶν Κανόνων μετὰ τῶν τῦ Βαλσαμῶνος ἐξηγήσεων. (3) Ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τοῖς μικροῖς ἐπιτιμίοις τῦτο λέγει τὸ, ἀπ' εὐλογίας. εἰσὶ δὲ Ἐκκλησιαστικαὶ εὐλογίαι, πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἢ Πρεσβυτ. ἐπ' Ἐκκλησίας διδόμενα, ἢ γινόμενα εἰς εὐχὴν ἧ ἁπλῶς μόνον τῦ πιεῖν μόνῳ (Βαλσ.), ὧν ἓν ἐσὶ ἧ τὸ ἀντίδωρον, ἧ ὅρα Νικηφ'. ιή.

(4) Τὸ μέντοι μὴ λαμβάνειν κλάσμα ἔξω εἰ μὴ μόνον τῆς τῶν θείων ἁγιασμάτων κεκωλυμένης, πραγματικῶς (φησὶν ὁ Βαλσ. γινόμενον ἐλέγομεν. νομίζω δὲ (ὁ αὐτὸς ἧ τῦτο λέγει) ὅτι αἱ γυναῖκες τῦ ποιεῖν ἐκωλύθησονται, ὡς οἱ ἄνδρες. Ἐν δὲ τῷ, ιή. Νικηφόρος τἐναντίον φέρεσθαι. ἧ τῦτο τὸ τῦ Νικηφ'. ἐσὶ τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ ἀνωτέρω, ἤγουν πάντας ἧ πάντοτε τοὺς κωλυομένους τῆς ἁγίας Δωρεᾶς, κωλύεσθαι ἧ τῆς ὑψωμένης ἀφέσεως. ἐὰν μή τις εἴπῃ ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐμπαθῶς ἐνυπνιάσθη, ἧ τῆς θείας εὐχαριστίας τότε ἀπέρχεται ἧ αὐτῦ τῦ Κατακλυσμῦ. (5) Οὗτος δοξάζεται τῇ ιθ'. τῦ Ἀπριλίυ, ὁ δὲ βίος αὐτῦ, (καθὼς ἀμελαμβάνει ὁ Κανὼν), ὑφ' ἡμῶν τοιῦτος μνημονεύεται, ἐστ' ἂν προσφορῶν, ἄτε μὴν (ἐκτὸς τῦ Συναξαριστῦ), ἕτερος αὐτῦ βίος ἤδη εὑρίσκεται.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

Τὸ Κανονικὸν τῦ Νηςευτῦ πολλῇ συγκαταβάσει χρησάμενον, πολλὰς ἀπώλεσε. Διὸ οἱ ὢν γνωσει τῦ καλῦ ὄντες ἢ ἐκ τύτυ σφαλλόμενοι, ἐπανορθωθησονται (1).

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ, ΚΑΝΟΝΕΣ ἐκ τῶν Ἐκκλησιαςικῶν αὐτῦ συνταξεων, ἢ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων Πατερων (2).

Προθεωρία περὶ τῦ αὐτῦ.

Ὁ Ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος ὁ ὁμολογητης, ὁ ἀπὸ Ἀσηκριτῶν Μοναχὸς, προεςη Ἱερατικῶς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Βασιλείων, Νικηφόρυ Σταυρακίυ τε, ἢ Μιχαὴλ τῦ Ῥαγκαβε, ἐξεβλήθη δὲ τῦ θρόνυ παρὰ τῦ εἰκονομαχυ Λεοντος τῦ Ἀρμενίυ, τῷ, ωιε. ἔτει. (κατὰ τὸν Μελέτιον, τόμῳ, β'. 259.). ὅρα περὶ τύτυ ἢ τῶν Συναξαριςῶν, Ἰυνίυ β'.

ΚΑ-

(1) Βλέπωμεν (φησιν ὁ Βαλσαμὼν) ὅτι οἱ πλείους τῶν δεχομένων λογισμὸς ἀνθρώπων, μετὰ τῦ τεσῆτα καινικῦ κανονίζουσι. πρόσεχε δὲ σὺ ὁ δεχόμενος λογισμὸς κατὰ τὴν παρῦσαν σωτήριον ὑποθηκην Φυλάττεσθαι ἀπὸ τῆς πολλῆς συγκαταβάσεως. Ζήτει ἢ τὴν προπαρασκευὴν, ἢ ἀπολογίαν τῦ Νηςευτῦ, ἥτις κεῖται ὑπὸ τὴν προθεωρίαν τῶν Κανόνων τῦ αὐτῦ Νηςευτῦ. (2) Οὕτως ὡς κεῖται ἐνταῦθα ἡ ἐπιγραφὴ, εὑρίσκεται ἐν δι' ὅ χειρογράφοις παλαιοῖς τῶν τῦ Ἁθω Βασιλικῶν Μοναςηρίων, καθ' ἃ χειρόγραφα ἢ ἔτι οἱ Κανόνες ἐνταῦθα κατεγράφησαν. ἐν δὲ τῷ Νομικῷ Γραικορωμαϊκῷ (σελίδι, 195. ἐν ᾧ ἢ ἡ παρὰ τῦ Ἀρμενοπύλυ ἐπιτομὴ τῶν Κανόνων) ἄλλως ἐπιγέγραπται, ἤγυν, τῶν Νικηφόρυ τῦ Ὁμολογητῦ Κανόνες τινές. ἐν οἷς εἰσί τινες ἢ ἕτεροι, παρ' οἷς ἡμεῖς ἐγραψα-

ΚΑΝΩΝ Α'. (α)

Ἐὰν κατ' ἄγνοιαν πλυθῇ Ἀντιμήνσιον (1), ἐκ ἀποτίθεται τὸν ἁγιασμὸν, οὐδὲ βεβήλων γίνεται.

ΚΑΝΩΝ Β'. (β)

Ὁ δίγαμος οὐ στεφανοῦται (2), ἀλλὰ τιμωρίαις ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἔτη, β'. ὁ δὲ τρίγαμος, ε'.

ΚΑ-

(α) Τῆς ζ'. ζ'. σημ. (β) Νεοκαισ. ζ'. Βασιλ'. δ'.

γράψαμεν. (1) Καὶ Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης ἀποκρίσει, πρὸ. θεοφίλῳ φησὶ τὸ ἀποπλύνειν Ποτήριον, καὶ Σπόγγον, κξ'. οἷς εἰς τιμὴν, καὶ ὡραϊσμὸν ἀποβλέπον τῶν θείων σκευῶν, ὥστε, εἰ μόνον, εἶμαι, κατὰ ἄγνοιαν ἐκπλύνεσθαι αὐτὸ ὠδείχεται, καὶ μὴ βεβηλοῦσθαι. ἀλλὰ καὶ ὡ γνώσει, ὅταν τύχῃ ἱκανῶς ῥυπωθῇ, καὶ ἀποσμήξῃ τις, ὡ καθωσιωμένῳ τόπῳ χεων τὸ ἀπόπλυμα. ἐκ εὐθύνεται. καὶ γὰρ καὶ ὁ τῷ θείῳ βαπτίσματος ἀξιωθεὶς, καὶ μύρῳ χρισθεὶς, εἶγε ἀσθενήσας κατὰ ταύτην ἴσως τὴν ἡμέραν τῷ βαπτίσματος, ἀναγκασθῇ ὡ βαλανείῳ λουσθῆναι, σπογγισθεὶς οἰκονόμι πρότερον παρὰ τῷ Ἱερέως ὡς ἐλέγομεν ὡ τῷ σημειώσει τῷ, μὴ λασθικείας) ὁ παρὰ τοῦτο τὴν ἣν ἔλαβε χάριν διὰ τῷ τῆς παλιγγενεσίας λουτρῷ, ἀποτίθεται. (2) Ὁ Ἀπόστολος Παῦλες, ὁ καὶ ἐφίησι τοῖς χηρεύσασι τὴν διγαμίαν (α'. Κορινθίους, ζ'. 993.), ὑμὴν ἐοικέ πῃ καὶ τοῖς χηρεύσασι τοῦτ' αὐτὸ συγχωρῶν. ὅθεν ἔνθεν μὲν ὁ, δ'. Κανὼν Βασιλ'. εἰς ἕνα, ἢ δύω ἔτη ἀφορίζει αὐτούς. ἔνθεν δὲ ὁ παρὼν ἀναναίνεται τούτοις τὸ στεφανοῦσθαι. οἱ γὰρ στέφανοι τῶν νικώντων, ὁ τῶν νικωμένων. τῶν δὲ γαμούντων, οἱ μὲν ἅπαξ τοῦτο ποιοῦντες, ὡς νικῶντες λογίζονται. ὑποτίθενται μέχρις αὐτῷ τῷ γάμῳ παρθενίαν καὶ ἁγνείαν τηρήσαντες, καὶ τὸν Βελίαρ ὑποσκελίσαντες, (ὅρα Συμεὼν Θεσσαλον'. κεφ. σοε'. καὶ σπ'. σελ. 198.) τίμιος ὁ γάμος (Εβ'. ιγ'. 4.), ἀνθ' ὧν καὶ ὡ τοῖς τὰ τριάκοντα κερδάνασι καταστάσονται παρὰ τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίῳ, τόμ. β'. πρὸς Ἀμμῶν, σελ. 37 καὶ παρὰ τῷ Θεοφυλάκτῳ Βουλγαρίας ὡ τῇ ἐξηγήσει τῷ σπόρῳ, σελ. 65 Β. κεφ. δὲ τῆς Γραφῆς, ιγ'. 8. καὶ ὁ Θεολόγος δὲ Γρηγόριος (εἰς τὸ ῥητὸν „ ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, σελ. 501. Α.) Νόμον καλεῖ τὸν α'. γάμον. καὶ ὑποκατωβὶς φήσιν ὁ αὐτὸς. (σελ. 502. Β.) „ Καλὸν ὁ γάμος (δηλονότι ὁ α'.) πλείονας γὰρ εἰσάγει τοὺς εὐαρεστοῦντας τῷ Θεῷ. καὶ ὁ Χρυσόστ. (τόμ. σελ. 224.). καὶ λίαν ἐπαινεῖ τὸν, α'. γάμον. οἱ δὲ διγαμήσαντες, ὡς νι-

ΚΑΝΩΝ Γ'. (α)

Ὁ ἐξ ἀνάγκης ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ Νάρθηκι (1) τῆς Ἐκκλησίας καταμονὴν ποιησάμενος, ὁ κατακρινέτω. ἐὰν δὲ χρονίσῃ, αὐτὸς μὲν μετ' ἐπιτιμίας ἐκβληθήσεται. ὁ δὲ Νεὼς ἀπολήψεται τὰ οἰκεῖα.

ΚΑΝΩΝ Δ'.

Τῶν ἀδιαθέτως τελευτώντων χρὴ δέχεσθαι τὰς ὑπὲρ αὐτῶν γινομένας εὐποιΐας (2), εἰγε ἦ ζῶντες πρόθεσιν εἶχον τὸ οὕτω ταύτας τελεσθῆναι.

ΚΑΝΩΝ Ε'.

Ἐὰν Φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ Ε'. ἢ τῇ μεγάλῃ ς'. ἐκ ἁμαρτανομεν οἶνου τηνικαῦτα μεταλαμβάνοντες ἢ ἰχθύων (3).

ΚΑ-

(α) Τῆς ς'. κζ'. Διονυσ'. ϛ'.

ὡς νικηθέντες κρίνονται. ἀλλ' οἱ τοῦτο ἢ τῆς Ἱερωσύνης ἀταξιοῦνται (κατὰ τὸν. ιϛ'. τῶν Ἀποστόλων), ἢ πάσης ἱερατικῆς ὑπηρεσίας ἀπέργονται (κατὰ τὸν. δ'. Βασιλ'.). ὁρα ἢ Διονσ'. γ'. σ. καίτοι κατὰ τὸν Νικήταν, ἢ Ζωναρ. (ὡ τῇ τῦ. ζ'. Νεοκαισαρ'. σημ.) ὁ Φυλάττεται ὁ Κανὼν ἔτος τὸ ἁγίῳ. (1) Νάρθηκες, εἶ ἢ προστεμενίσματα. ὁρα τῆς ς'. τὸ οδ'. ἢ ιϛ'. τὰς σημειωσ. ἢ Διον. τὴν. ϛ'. σημ. περὶ τὸ τέλος, τὸ, ϛ'. Κανόνες. (2) Εἰ γὰρ ὡ τῷ ζῶντι ὑγιαίνων, εὐ ἐποίησε τις, πολλῷ προθυμότερον ὅτε τὸν περὶ ψυχῆς τρέχει, διανίσεων ἂν τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐπιδὴ ἀθρόον ἐπισχὸν τὸ δρεπανεῖν τὸ θανάτῳ ἐξεθέρισεν αὐτὸν ἀπλανήτον, τοῦτ' ἄρα ἢ αἱ παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκείνῳ γινόμεναι εὐποιΐαι, δέκται εἰσὶ πάντως. Τὸ αὐτὸ ζύλεται ὡ ἀποκρίσ. ιή. ἢ ὁ μέγας Ἀθανάσιος. ὃς ἢ ἀλλαχοῦ, δηλαδὴ ἀποκρίσει, λϐ'. „ ὥσπερ φησὶν ἡ ἀμπε„ λος, ὅτε ἐγὼ ὡ τῷ ἀγρῷ ἀνθεῖ, αἰσθάνεται τῆς ὀσμῆς αὐτῆς ὁ ἔσω ἄ„ νθρωπος ὄντως· ἢ συναναθεῖ ἢ αὐτὸς οὕτω νοεῖ ἢ τὰς ψυχὰς με„ τέχειν εὐεργεσίας τινὸς, ἐκ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν γινομένης εὐποιΐας. Εἰ δὲ ζῶν, ἐκ εὐ ἐποίει· ἢ ἀνεξομολόγητος τεθνηκε, καὶ οἱ αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐλεημοσύνας ποιήσωσιν, ὑδὲν ἐκεῖνον ὠφελήσουσιν ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἀθανάσ. (αὐτόθ.). νεκρὰς γὰρ θυσίας ταύτας καλεῖ, ἄλλαις δὲ ἁμαρτίαις ἴσχε περιεπέσετο. εὐκοπώτερον ὁ ὁμῖν ὁ τωσὶν ὡ τῷ μετὰ σωματος ζῶν τὰς ἀπόρρησ. οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ εὐεργεσίας, ἐκπορισὸν αὐτῷ ὠφελήσουσιν. (3) Ἀληθῶς μεγάλη ἢ ἁγία σωτηρίας αὐτη ἡ ἡμέρα. ἀλλ' ὅμως ὅτε ὡ ἐκδόσει, ὅτε ταῦτα ἐκδότα τυπικὰ ἐκχω-

ρῶσιν

ΚΑΝΩΝ ς'. (α)

Ὁ ἔχων Εὐχὴν Ἡγεμόνα, Πρεσβύτερος ὢν, χειροτονεῖ Ἀναγνώστην, ἢ Ὑποδιάκονον ἐν τῇ ἰδίᾳ μονῇ.

ΚΑΝΩΝ ζ'. (β)

Ἐάν τις ἐν ἀσωτείᾳ (1) ἔζησε μέχρις ἐτῶν εἴκοσιν, ἢ ἧς ἐπέκεινα, εἶτα Φανῇ ποιῶν ἔργα ἀρετῆς, ἐ χρὴ αὐτὸν χειροτονεῖσθαι· τὸ γὰρ Ἱερὸν ἀμόλυντον εἶναι δεῖ.

ΚΑΝΩΝ η'. (γ)

Οἱ ἀπὸ παλλακίδος, ἢ δι᾽ γάμων, ἢ τρι᾽ γάμων τικτόμενοι Παῖδες ἐὰν ἄξιον Ἱερωσύνης ἐπιδείξονται βίον, χειροτονεῖνται (2).

ΚΑΝΩΝ θ'.

Δεῖ μεταδιδόναι τῆς θείας κοινωνίας τῷ ἀσθενοῦντι, ἀποθανεῖν κινδυνεύοντι ἢ μετὰ τὸ γεύσασθαι βρώσεως.

(α) Τῆς ζ'. ιδ'. (β) Νεοκαισ. ιε'. (γ) Τῆς κγ'.

ΚΑ-

ρέσιν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ ἔλαιον μόνον, ταύτην τοι ἀτορεῖν μοι ἔπεισι πῶς ἦθτω κεῖται παρὰ τῷ ἁγίῳ. ὅρα γὰρ ὅτι τὸ ὠὸν ἐκδόσει τυπικὸν (τῇ μεγ'. ϐ'. σελ. 136.) ἢ ῥητῶς ἀποτρέπει τὸν Ἰχθύν. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος ἴσως οἰκονομικῶς (τὸ καιρῷ τότε καλοῦντος) τοῦτο ὡρίσατο, (καθὼς φασι ἢ οἱ τῆς ὠὸ Τριόλλω ἐκδόσεις Κανόνα ἑαυτῶν, κθ'. περὶ τῶν ὠὸ Καρθαγ'. Κανόνι μή. προέϐ. ἐρωτώντων τῆς λειτουργίας τῇ μεγ'. Ε'.) ὠδέχεται γὰρ ἀναγκαζόντων τινῶν τῶν ὠὸ τέλει μεταθέσθαι τὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα, μὴ ἀνεχομένων τάχα ὠὸ τοιαύτη σωτηρίῳ ἡμέρᾳ νηστεύειν, προέχρινεν ὁ ἅγιος καταλῦσαι τὴν μεγάλην Ἑβδομάδα, ἢ μὴ νοσθεῦσαι τὴν ἀκρίϐειαν τὸ χρόνῳ τῆς τὸ Χριστὸ συλλήψεως. ἐφ᾽ ἡμῖν δὲ ὐκ ἐπιτρέπεται τὸ καταλῦσαι, ἐπεὶ ἢ ὅτε τοιαύτη ἀνάγκη ἐπίκειται.

(1) Ἄσωτον ὠὐταῦθα ἐ τὸν εἰς σαρκικὰς μίξεις ἐκπεσόντα ἀκοσφέον, ἀλλὰ τὸν σταθῶντα τὴν ὐσίαν, τὸν ἐκχεχυμώνον, τὸν ἀφειδῆ. ἢ ὅτω γὰρ ἡ λέξις ἐκλαμϐάνεται. ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐ μόνον ὠὸ κ'. ἔτεσιν, ἀλλὰ ἢ ὠὸ μιᾷ καιρῷ ῥοπῇ μόνον μολυνθεὶς, ἀνάξιος κρίνεται χειροτονίας, κατὰ τὸς Κανόνας (τῆς ς'. γ'. Νικηφ'. λέ. Νηστεῦσ. θ'. ιή.). κᾀν θαυμάτων αὐτουργὸς ἀναδείχθῇ. „(2) Ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτῦ λόγον δώσει „τῷ Θεῷ (Ῥωμαίους, ιδ'. 12.). ἢ πάλιν ἕκαστος τὸ ἰδίου Φορτίον βα-

σάσει

ΚΑΝΩΝ Ι'. (α)

Χρὴ χάριν ἀσπασμῷ κλίνειν γόνυ ἐν Κυριακῇ (1), ἢ ἐν ὅλῃ τῇ Πεντηκοστῇ. ὁμοίως καὶ τὰς ἐξ ἔθους γονυκλισίας ποιεῖν.

ΚΑΝΩΝ ΙΑ'.

Οὐχ ἁμαρτάνει τις ὑπὲρ τριῶν ἀνθρώπων μίαν προσκομίζων προσφορὰν (2), ἢ μίαν ἅπτων καντήλαν (3).

ΚΑΝΩΝ ΙΒ'.

Ὅτι οὐ χρὴ σφραγῖδα ποιεῖν ἐν τῇ Εὐχῇ τοῦ σκευοφυλακίου (4) ἐπὶ τὸ ἅγιον Ποτήριον.

ΚΑ-

(α) Τῆς α'. κ'. τῆς ς'. ᾗ. Πέτρου ιέ.

" φάτνη (Γαλάτ. ς'. 5.). οὔτε Τιὸὶ ὑπὲρ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ Πατέρων. " ἕκαστος ἐν τῇ αὐτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται (Δευτερον. κεφ. κδ'. 16.) " Σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται (Παροιμ'. ε'. 22.). ὅτε γὰρ οἱ παῖδες μεταλαμβάνουσι τῶν πατρικῶν ἁμαρτημάτων. ὅτε οἱ γονεῖς τῶν ἰδίων, μᾶλλον ἔγωγε ἡγοῦμαι ἐπαίδευσαν αὐτοὺς ὅσον τὸ ἐπ' αὐτοῖς, ἐν νηθισίᾳ Κυρίᾳ, εἰ δὲ ἐκ ἐσωφρονίσθησαν. (1) Οἱ μὲν γονυκλισίας προσπίπτοντες Ἀναγνῶσαι τοῦτο γὰρ μοι δοκῶ αἰνίττεσθαι τῷ τοῦ ἀσπασμοῦ ὀνόματι) ὡς τοῖς τῆς Ἐκκλησίας χοροῖς ἐπὶ τῶν Ψαλτῶν, ἢ ἁπλῶς τῶν χοροστατούντων, ἔν τε τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, ἔν τε τῷ τελευταίῳ Τρισαγίῳ, ἢ ὡς ἄλλοις. ἢ χεῖρα φιλοῦντες Ἀρχιερέως, ἢ Ἡγουμένου, (ἔγωγε παρουσιάζεσι). οἱ ταῦτα, λέγω, τελοῦντες, ταπεινώσεως μὲν σύμβολον ὑπεμφαίνουσι πρὸς ἐκείνους, ἐμὴν δὲ ἢ μυστηριώτι, εἶδον ὑποδηλοῦσι τοῦτο ὡς ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι γονυκλιτοῦμεν. ὡς γὰρ τῇ τοιαύτῃ γονυκλισίᾳ, ὡς πεπτωκότας τῇ ἁμαρτίᾳ παριστῶμεν ἑαυτούς. ἔνθεοι ὡς ταῖς τοιαύταις πρὸς Κύριον δεήσεσι, κατὰ τὴν Κυριακὴν, ἀναστάσεως ἕνεκα ἡμέραν ἢ τὴν Ν'. ἐ συγχωρεῖμεθα ὅλως προσπίπτειν. ὁρᾶ ἢ τὴν, ς'. σημείωσιν τοῦ, κ'. τῆς, α. (2) Ὁ μίαν λειτουργίαν ἐπιτελῶν Ἱερεὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἁμαρτάνει. ἢ ὁρᾶ τὴν εὐχὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου τὴν μετὰ τὸν ἁγιασμὸν τῆς Φρικτῆς εὐχαριστίας ἀναλαμβάνουσαν πληθυντικῶς, ,, Μνησθητι Κύριε τῶν τὰ δῶρα σοι ταῦτα προσκομισάντων, ἢ ὑπὲρ ὧν, ἢ δι' ὧν (ἴσως δὲ ὑπηρέται εἰσὶν ὅτοι οἱ τὰς προσφορὰς κομίζοντες), ,, ἢ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν (ἤγουν ἐφ' οἷς χρόνοις). (3) Καὶ ὁ ὑπὲρ πολλῶν κεκοιμημένων μίαν ἅπτων καντήλαν, ἢ ἕνα κηρὸν ἐ σφάλλεται. (4) Βλέπε περὶ τοῦ σκευοφυλακίου σημείωσε. ς'.

ΚΑΝΩΝ ΙΓ'.

Ὅτι οὐ χρὴ ἄνευ θερμοῦ (1) λειτουργῆσαι Πρεσβύτερον, εἰ μὴ κατὰ πολλὴν περίστασιν, ἢ εἰ ἐδαμῶς εὑρίσκεται θερμόν.

ΚΑΝΩΝ ΙΔ'. (α)

Τὸν ἀθετήσαντα Μοναχὸν τὸ σχῆμα, καὶ πάλιν ἐπιστρέψαντα, δεῖ πάλιν ἐνδύειν αὐτὸν, ἣν ἀπεδύσατο Μοναχικὴν στολὴν, χωρὶς τῶν τεταγμένων Εὐχῶν (2).

ΚΑΝΩΝ ΙΕ'. (β)

Δεῖ τὰς μοναζούσας εἰσιέναι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον (3), καὶ ἅπτειν κηροὺς, καὶ καντήλαν, καὶ κοσμεῖν αὐτὸ καὶ σαρῶν.

ΚΑΝΩΝ ΙΣ'.

Οὐ χρὴ τοὺς Μοναχοὺς τῇ μεγάλῃ μ'. ἔργα γεωργικὰ μετιέναι, καὶ προφάσει τούτων εἰς οἶνον καταλύειν καὶ ἔλαιον (4). ταῦτα γὰρ ἀσριμαργίας εἰσὶν ἐπιτηδεύματα.

ΚΑΝΩΝ ΙΖ'. (γ)

Διὰ τρεῖς αἰτίας ἐφεῖται τῷ Μοναχῷ τῆς ἰδίας ἀναχωρεῖν μονῆς.

(α) Νικηφ', κδ'. (β) Λαοδ. μδ'. (γ) Τῆς ζ'. καὶ σ.

ωσ. ϛ'. τῶ. καὶ. Λαοδικ'. Φησὶ δὲ ὁ Κανὼν, ὁπότε λέγεται ἡ εὐχὴ τῶ Σκευοφυλακίῳ, εἶτ' ἂν τῆς Προθέσεως, ἥτις ἐστὶν, ,, Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, κξ'. καὶ σφραγίζει τὰ ἅγια δῶρα ὁ Ἱερεὺς σὺν τῆς χειρὸς, ἀλλ' ἀρκεῖται τῇ σφραγῖδι, ἣν ἐτελέσθη εὐαγὴς ὢν τῇ ἐνώσει. (ἔοικε γὰρ ὅτι ἐτελεῖτο παρά τινων Ἱερέων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἡ σὺν χειρὸς αὐτὴ σφραγὶς καὶ ὢν τῇ προειλαθούσῃ εὐχῇ). λήπτεται τοίνυν ἡ ὢν τῇ μυστικῇ σφραγὶς. (1) Δῆλον δὲ ὅτι περὶ τοῦ ὢν τῶν κοινῶν, καὶ ὢν ψυχρῷ ἔβαψαι ζέοντος ὕδατος. ὅρα τὴν τοῦ τῶν Ἀποστόλων, γ'. σημ. α'.

(2) Οὐ γὰρ τὴν ἐκ τούτων ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἀναγνωσθεισῶν εὐχῶν γεγονυῖαν ἀπώλεσε χάριν. ὅρα καὶ τὴν σημείωσιν τοῦ. α'. Κανόνος τοῦ αὐτοῦ Νικηφόρου. (3) Τοῦτο ἐφεῖται μοναχαῖς τοῖς κατὰ τὰ γυναικεῖα Μοναστήρια Ἐκκλησίαις, καὶ ὢν εὐκτηρίοις ἄλλοις οἴκοις, σπανίζουσιν ἀνδρῶν. ἔνθα δὲ ἔτοι πλήθουσιν, οὐκ εἰσὶν εὐαγεῖς νεωκορεῖν θυρίας, καὶ τοῖς κεκαρισμένοις. (4) Τούτων γὰρ ἐπισκηπτόμεθα ἀπέχεσθαι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ὅρα τὴν τοῦ ξθ'. Ἀποστόλων σημείωσιν.

νης. ἐὰν ἡ ὁ Ἡγούμενος αἱρετικὸς. ἐὰν εἴσοδος γυναικῶν εἰς τὴν μονὴν γίνηται, ἢ ἐὰν παιδία κοσμικὰ ἐν τῷ κοινοβίῳ μανθάνωσιν. ἄτοπον γὰρ δι' αὐτῶν τὰ ἐν τῇ μονῇ πραττόμενα δημοσιεύεσθαι.

ΚΑΝΩΝ ΙΗ'. (α)

Τοὺς ὄντας ἐν ἐπιτιμίοις Μοναχοὺς χρὴ συνεσθίειν τοῖς λοιποῖς, ἢ συνεύχεσθαι. μετέχειν δὲ ἢ εὐλογίας, ἤτοι κατακλασῦ ἅμα τῇ αὐτῶν ἐξομολογήσει (1).

ΚΑΝΩΝ ΙΘ'.

Τῇ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νηστείᾳ, ἢ τῇ τοῦ ἁγίου Φιλίππου (2), χρὴ τοὺς ἐν τῇ μονῇ καθημένους Μοναχοὺς, τετράδος, ἢ παρασκευῆς, ἅπαξ πρὸς ἑσπέραν σιτεῖσθαι, τοὺς δὲ ἐργαζομένους, μετὰ τὴν ς'. γεύεσθαι ὥραν, ἢ ἑσπέρας δειπνεῖν.

ΚΑΝΩΝ Κ'. (β)

Ἐὰν Φθαρῇ μονάστρια ὑπὸ βαρβάρων, ἢ ἀτάκτων ἀνδρῶν ἢ ἦν ὁ πρότερος βίος αὐτῆς ἄμεμπτος, εἰς μ'. ἡμέρας ἐπιτιμάται (3). εἰ δὲ ὁ πρώην αὐτῆς βίος μεμολυσμένος ἦν, τὸ τῆς μοιχείας ἐπιτίμιον ἐκπληροῖ.

ΚΑ-

(α) Νικολ'. ι'. (β) Βασιλ'. μθ'. Γρηγορ'. Θαυματουρ. ς'.

---

(1) Τοὺς ὡς ἐπιτιμίους ἐπέμενον ἂν εἶναι ἢ τῆς τῶν μυστηρίων μεταλήψεως κεκωλῦσθαι. ἀλλά γε τοὺς τοιούτους συνεύχεσθαι τοῖς ἀδελφοῖς, ἢ ἀντιδώρου γεύεσθαι. εἰς δὲ τὸν τοῦ Νικολάου ι'. τἀναντία φαίνεται κανονίζεσθαι, δηλαδὴ τοὺς ἀπεχομένους τῶν μυστηρίων τῆς εὐχαριστίας, ἀπέχεσθαι τῶν ἡγιασμένων ἄρτων, ἤτοι τοῦ κατακλασοῦ. ἀλλ' ἴσως διὰ τὴν ἐξομολόγησιν, ὡς φησιν ὁ Κανών, ἐπιτρέπεται αὐτοῖς τὸ κατακλασόν.

(2) Τὴν μὲν τῶν Χριστοῦ γωνῶν τεσσαρακοστὴν, ἣν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Φιλίππου, θυλοῦσι τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ἴσως δὲ ἢ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος νηστείαν, ὡς τελευτῶσαν εἰς τὴν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἑορτὴν, προσαγορεύει ἐκ τῆς ἴσης ὀνομασίας. (3) Καὶ γὰρ ἢ ὁ ἀπροσδόκητος ἐμπεσὼν, ἐπιτιμᾶται κατὰ τὸν Νηστευτὴν, Καν'. λδ'. Καὶ ὁ διὰ τὴν πίστιν, ἢ σωφροσύνην φεύγων, ἐπιτιμᾶται παρὰ τοῦ μεγ'. Βασιλ'.

(μαν-

ΚΑΝΩΝ ΚΑ'.

Ο τὸ Μοναχικὸν ἐνδὺς σχῆμα φόβῳ στρατείας, ἢ ἄλλῃ τινὶ πανηργίᾳ, ὡς δηθεν τοῦτο καταγελῶν, ἢ τοῦτο μετὰ τὴν ἀναγκην, ἢ τὴν ὑποκρισιν ἀποθέμενος, εἰς τεσσαρακοστὰς τρεῖς ἡμερῶν ἐπιτιμάτω, καὶ ἔτω τῆ ἁγίᾳ προσεισι κοινωνίᾳ.

ΚΑΝΩΝ ΚΒ'.

Μοναχῷ Πρεσβυτέρῳ νέῳ μοναστρίαις ὑπηρετοῦντος, καὶ μεταδιδόντος αὐταῖς, ὃ χρὴ κοινωνεῖν ἐξ αὐτοῦ (1).

ΚΑΝΩΝ ΚΓ'.

Ὅτι ὁ χρὴ τὸν Ἡγούμενον τὸ κουκούλιον τοῦ μαθητοῦ ἐκβάλλειν (2) καὶ διώκειν αὐτόν.

ΚΑΝΩΝ ΚΔ'. (α)

Τὸν ἀθετήσαντα τὸ ἅγιον σχῆμα, καὶ μὴ διορθούμενον, ὃ χρὴ ὑπὸ στέγην ἄγειν, ἢ χαίρειν λέγειν αὐτῷ.

ΚΑΝΩΝ ΚΕ'.

Ἐάν τις ἀσθενὴς ᾖ, καὶ ἐπιζητῇ τὸ ἅγιον Βάπτισμα (3), ἢ τὸ ἅγιον σχῆμα (4), χρὴ διδόναι ἀνυπερθέτως, καὶ μὴ κωλύειν τὴν χάριν

(α) Τῆς δ'. ξ'. σ. ΝικηΦ'. ιθ'. λθ'. σημ. Ἡσαΐᾳ μή. 22.

(Κανν'. ιγ'.), ὡς τὰς χεῖρας μὴ καθαρός. (1) Τὸ μὴ κοινωνεῖν ἐκ τοῦ τοιούτου, ἀπηλιτικώτερον εἴρηται τῷ ἁγίῳ, ἵνα δηλαδὴ ἀπόσχηται τῆς τοιαύτης ἐπιμιξίας καὶ σκανδαλώδους ὑπηρεσίας. ἡμεῖς γὰρ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῖς ὄψεσιν ὀφθέντος ἡμῖν ὅτι σαρκικῶς ἐκπέπτωκεν, ὀφείλομεν κοινωνεῖν. ὅρα καὶ Νεοκαισαρείας τὴν τοῦ ια'. σημείωσιν καὶ τὴν ὡ τῷ τοῦ Γαγγραδίου). (2) Καὶ ὁ Πρεσβύτερος τοῦ πηλικοῦτος παρὰ τῷ Εὐεργετινῷ (σελ. 593.) ὠνείδιζε ὅτι ἐξέβαλε τὰ κουκούλια σκητιωτῶν τινων ἀτακτησάντων. εἰ δὲ καὶ ὁ μέγας Παχώμιος (ὡ τῷ ἑαυτοῦ βίῳ) ἡτοιμάσθη ἄραι τὸ κουκούλιον ἀπὸ τοῦ Σιλβανοῦ τοῦ οἰκείου μαθητοῦ, ἀλλὰ τυχὸν. τὸ τὸ δοκεῖν τοῦτο ἐποίει πρὸς ἀπειλὴν, ὑμὴν δὲ τῇ ἀληθείᾳ. ἔοικε γὰρ ἐξεῖναι μὲν τοῖς Ἡγουμένοις ἐκδιώκειν τοὺς κοινοβίου τοὺς ὑφ' ἑαυτοὺς ἀτακτοῦντας, μάλιστα ἀταξίαν, τὴν ἐπὶ βλάβῃ ὅλης τῆς ἀδελφότητος (Εὐεργετιν'. σελ. 1098), ὡς καὶ ὡ τῇ σημ. τοῦ. καὶ. τῆς ζ'. προεφημῶν. μὴ μὴν τοι γε καὶ τῶν κουκουλίων ἀφαιρεῖν, ταὐτὸν εἶπεῖν ἀπογυμνοῦν πάντη τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, οἷα καὶ τῷ Καισαρείᾳ τῷ δοκεῖ. (3) Εἰ ὁ δ'. τῇ Τιμοθέῳ καὶ Φρεναπατῶντά τινα βαπτίζει, πολλῷ μᾶλλον τὸν σώας ἔχοντα τὰς Φρένας, καὶ τι ἄλλως ἀσθενοῦντα. (4) Περὶ τοῦ σχήματος ὅρα τὸν Βαλσαμῶ

χάριν.

ΚΑΝΩΝ ΚΣ'.

Ὅτι ὲ χρὴ λειτουργῆσαι Πρεσβυτερον Μοναχὸν ἄνευ μανδύου (1).

ΚΑΝΩΝ ΚΖ'.

Τὰς ἀδήλα πταίσματα ἐξομολογουμένους, τῆς μὲν κοινωνίας ἀπειργειν δεῖ τὸν δεχομενον τὴν ἐκείνων ἐξομολόγησιν. εἰς δὲ τὴν Ἐκκλησιαν εἰσερχεσθαι αὐτοὺς μὴ κωλύειν, μηδὲ θριαμβεύειν τὰ κατ' αὐτούς. ἀλλ' ἐπιεικῶς τούτους νουθετεῖν τῇ μετανοίᾳ προσανέχειν, ἢ προσευχῇ, ἢ οἰκονομεῖν τὰ προσήκοντα τούτοις ἐπιτιμια, κατὰ τὴν ἑκάστου προκίρεσιν.

ΚΑΝΩΝ ΚΗ'.

Μοιχοὶ, ἢ κτηνοβάται, ἢ ἀνδροφόνοι, ἢ οἱ τοιοῦτοι ἐὰν οἰκοθεν τὴν ἰδιαν ἐξομολογήσωνται ἀνομιαν, ἄδηλον τοῖς πολλοῖς ἔτι τυγχάνουσαν, τῆς κοινωνίας μὲν κωλύονται, ἢ τὰ ἐπιτίμια δέχονται, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δε εισερχόμενοι, ἵστανται μέχρι τῆς τῶν κατηχουμένων Εὐχῆς. ἐὰν δὲ δῆλα τὰ τούτων ὥσι πταίσματα, τότε λοιπὸν, κατα τον Ἐκκλησιαστικὸν Θεσμὸν ἐκπληροῦσι τὰ ἐπιτίμια.

ΚΑΝΩΝ ΚΘ'. (α)

Ἐὰν ἐξομολογήσηται κοσμικὸς τὰ ἑαυτοῦ σφάλματα ἐκ προαιρέσεως, δύναται ποιῆσαι οἰκονομιαν ὁ δεχόμενος.

ΚΑ-

(α) Βασιλ'. οδ'.

σαμῶνα ἐν τῇ ἐξηγήσει τοῦ ιϚ'. Νεοκαισαρείας, ἢ τὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, κεφ. τξ'. ἐπαινοῦντας ἢ τὴν ὡ τῷ τέλει τοῦ βίου ἀποχαρσιν. μεγίστη γαρ ἡ ἐκ τοῦ τοιούτου σχήματος ἀνυσιτέλεια, ἢ ὅρα παρὰ τῷ Εὐεργετινῷ σελ 184. γέροντα μέγαν σλρατικὸν, βλέποντα τὴν αὐτὴν δύναμιν ὅταν λαμβάνῃ τὸ σχῆμα ὁ Μοναχὸς, ἣν ἔβλεπε ἢ ὡ τῷ Φωτισμῷ ἐσῶσαν. (1) Ἄνωθεν τοῦτο ὡ τοῖς τοῦ Ἁθω εὐαγέσι Μοναστηρίοις, καὶ μὴν ἢ τοῖς τῶν κατ' αὐτὰ σκήτεων λεγομένοις Κυριακοῖς νομίζεται γίνεσθαι, τοῦτέστι, τὸ μετ' αὐτοῦ τοῦ μανδύου τελεῖν τὰς Ἱερομοναχὰς τὰς ἱερατικὰς ὑπηρεσίας, ἔν τε τοῖς ἑσπερινοῖς, ἢ τοῖς ὄρθροις, ἢ ὡ ἄλλαις ἱεραῖς τελεταῖς, καθ' ἃς ὁ χρὼς Φαινολίου. ἔστος δὲ ὁ Μανδύας κατὰ μὲν τὸ κελπῶδες τὰς τε πυκνὰς πτυχὰς, εἴτ' ἂν διπλώματα, ἢ τὸ ἀχειρον εἶναι

ΚΑΝΩΝ Λ'.

Κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐπισκόπου, ποιεῖ σκευοφύλαξ ἢ Πρεσβύτερος (1).

ΚΑΝΩΝ ΛΑ'. (α)

Ὅτι οὐ χρὴ μεταδιδόναι τοῖς λαμβάνουσι τόκον, ἢ συνεσθίειν αὐτοῖς ἐπιμένουσι τῇ παρανομίᾳ.

ΚΑΝΩΝ ΛΒ'.

Δεῖ νηστεύειν τοὺς Μοναχοὺς, τῇ δ' τῆς τυροφάγου, καὶ τῇ ς'. καὶ μετὰ τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν τυρὸν ὅπου ἂν ἐπιχωριάζωσιν, εἰς ἀνάτροπὴν τοῦ δόγματος τοῦ Ἰακώβου, καὶ τῆς τῶν τετραδιτῶν αἱρέσεως (2).

ΚΑΝΩΝ ΛΓ'. (β)

Εἴτις Παλλακὴν κεκτημένος, οὐ βούλεται ἢ καταλιπεῖν αὐτὴν, ἢ εὐλογηθῆναι, καὶ μετὰ Ἱερολογίας ἔχειν, οὐ χρὴ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ προσφερόμενα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἕως τοὺς θείους θεσμοὺς διὰ τῶν ἔργων καταφρονῶν εὑρίζει.

ΚΑΝΩΝ ΛΔ'. (γ)

Ἐὰν Μοναχὸς τὸ ἅγιον ἀποθέμενος σχῆμα, κρεοφαγήσῃ, καὶ γυναῖκα λάβῃ, δεῖ μὴ ἐπιτρέφοντα τὸν τοιοῦτον, ἀναθέματι καθυποβληθῆναι (3), καὶ ἄκοντα τὰ Μοναχικὰ ἐνδυθῆναι, καὶ Μοναστηρίῳ ἐγκαταχλεισθῆναι.

ΚΛ-

(α) Καρθ. ἐ. Ἀπος'. μθ'. τῆς α'. ιζ'. σ.
(β) Ἀπος'. ιζ'. σ. ς'. π'. β'. σ.
(γ) Τῆς δ'. ζ'. σημ. Νικηφ'. κδ'.

εἶναι, ἐξομοιοῦται τῷ τοῦ Ἀρχιερέως. κατὰ δὲ τὰ ἄλλα, οὐκ ἔτι. καὶ γὰρ καὶ ἀκριβῶς μέλας ὅλος ἐστὶ, καὶ ἐξ ἐρίων ὕφασαι, καὶ τῶν ποταμίων, καὶ πωμάτων τῶν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀμέτοχος πάντη καθέστηκε.

(1) Βλέπε τὴν ς'. σημ. τοῦ, ς'. τῆς α'.

(2) Ὅρα τὸν αὐτὸν Κανόνα ἐμφερόμενον ὡς τῷ Ἐκκλησιαστικῷ τυπικῷ, εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Τριῳδίου, κεφ. κζ'.

(3) Καὶ ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἀναθεματίζει τοὺς τοιούτους, καὶ ὅρα αὐτοῦ καθήκησιν, ιζ'. ὅπου παραγγέλλει μὴ κρύπτειν τὰ ἐκείνων πταίσματα.

ΚΑΝΩΝ ΛΕ'. (α)

Οὐ δεῖ τὸν ἅπαξ πορνεύσαντα χειροτονεῖσθαι, εἰ μὴ τῦ πάθους ἄπεση. Φησὶ γὰρ ἡ μεγας Βασίλειος. εἰ μὴ νεκρὸς ἀνίστῃ ὁ τοιοῦτος, Ἱερεὺς ὐ γενήσεται.

ΚΑΝΩΝ ΛΣ'. (β)

Ὁ Ἀπόστολος λέγων. εἴτις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος πόρνος, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. ὐχ ὃν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα οἶδε πορνεύσαντα λεγειν δοκει ἀλλὰ τὸν ὀνομαζομενον, ἤτοι πασι γινωσκόμενον, τὰ γὰρ ἀναισχύντως πλημμελήμενα, πλείονα τὴν τιμωριαν ἐφέλκεται.

ΚΑΝΩΝ ΛΖ'.

Ἐὰν γυναικὸς γεννησάσης τὸ βρέφος κινδυνεύῃ ἀπὸ ἡμερῶν τριῶν, ἤ. ἐ. τὸ μὲν βρέφος βαπτιζεσθω, ἄλλην δὲ γυναῖκα βεβαπτισμένην ἢ καθαρὰν δεον θηλάζειν αὐτὸ (1). τὴν δὲ τότε Μητέρα' ἐν ᾧ τὸ βρέφος κειται χοιτῶνι μὴ εισιεναι, μήτε ἅπτεσθαι ὅλως αὐτῦ, ἕως ἡμέρας μ'. ἐφ ᾧ εις τελος καθαρθῆναι, ἢ λαβειν παρὰ τῦ Ἱερέως Εὐχήν.

ΕΛΕΓ-

(α) Τῆς ε'. γ'. Νικηφ'. ζ'. σημ. (β) α'. Κορινθ. ε'. 11.

(1) Πέτρῳ δὲ χαστοφύλακι τἀναντία δοκεῖ, δηλαδὴ ἢ ὑπὸ ἀκαθάρτου θηλάζεσθαι. ἢ ὥρα τῦ ς'. τῆς ὡ Νεοκαισαρείας τὴν σημείωσ. περὶ τὸ τέλος.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΩ ΑΞΙΟΛΟΓΩΤΕΡΩΝ.

Καὶ ἔνθα μὲν κεῖται τὸ, αβ'. δηλῆται ἡ, ά. ἡ, β'. λεγομένη Σύνοδος. ἔνθα δὲ τὸ, Φ σημαίνοντα τὰ Φύλλα, εἴτ' ἐν αἱ σελίδες. ἔνθα δὲ τὸ, σ, ἡ ἐξηγηματικὴ σημειωσις τῦ Κανόνος.

Α Ἀρὼν ὐκ ἐκώλυσεν Ἰουδαίοις τὴν μοσχοποιΐαν, ἵνα μὴ εἰς Αἴγυπτον ἐπαναστραφῶσιν (Φύλλα 256. Ἀθανασίυ Κανὼν. γ'.

Ἀγάπας, εἴτ' ἐν συμπόσια τὰ ἐκ πίστεως οἱ ἐξευτελίζοντες, ἀνάθεμα (Φύλλα 154. Γάγγρ. ιά.

Μὴ ποιεῖν ταύτας ἐν Ἐκκλησία (Φύλ. 175. Λαοδικ'. κή.

Ἀγαπίυ ἢ Βαγαδίυ τῶν Ἐπισκόπων πέρι (Φύλ. 75. τῆς ε'. β' σημειώσ. γ'.

Ἀγαρηνῶν Παίδων τὸ βάπτισμα ὲ βάπτισμα, τῶν γονέων μὴ συνευδοκούντων τῇ πίστει, (Φύλ. 21. Ἀποσ'. μζ'. σημ.

Ἄγγελοι προσατῆσιν Ἐκκλησιῶν, (Φύλ. 53. Ἀποσ'. πέ. σημ.

Ἄγγέλυς οἱ ἑαυτὲς καλῦντες, ἀνάθεμα, (Φύλ. 176. Λαοδικείας λέ. σημ.

Ἄγια τὰ Φρικτὰ, ὰ χρὴ διαπέμπεσθαι εἰς ἑτέραν παροικίαν, (Φ 170. Λαοδικ' ιδ' Εἰ ἐκχυθῶσι, τι ποιητέον (αὐτόθ. σ.

Ἀγιασμὸν, ὁ ἐκπεπτωκὼς Πρεσβύτερος, ὐκ ἔχει, (Φύλ. 85. τῆς ε'. κε'. σ

Ἅγιοι ἢ αὐτοὶ καθ' ἡμέραν ἁμαρτάνεσι. (Φύλ. 232. Καρθαγένης ρκέ. σημ.

Ἀγροικικαὶ παροικίαι ποῖαι (Φύλ. 64. τῆς δ'. ιζ'.

Ἀγωνιστικώτερον, πῶς λέγεται; (Φύλ. 85. τῆς ε'. κε'. σ. δ'. ἢ Γαγγρίυ Κανόν. ά. σ.

Ἀδὰμ ἐπλάσθη μέσον θνητότητος, ἢ ἀθανασίας (Φύλλα 230.

Καρθ.

Καρθαγένης ρκ'. σ.
Ἀδιμ ὁ λεγων πλασθῆναι θνητὸν τῇ ἀνάγκῃ τῆς Φύσεως, ἀνάθεμα. (αὐτόθ.
Ἀδελφομίκτων πέρι. Φύλ. 272. Βασιλ'. οἐ.
Ἀδελφῶν πέρι ἀθεμιτογαμίας. (Φύλ. 268. Βασιλ'. κγ'.
Ἀδελφοποιΐα, οὐκ ἔστιν ἔννομος. (Φύλ. 96. τῆς ς'. νγ'. σ.
Ἀδίκως ἡ εἰ ἀφορισθείητις Κληρικὸς, μενέτω οὕτως, ἕως ἄν ἀθωωθῇ (Φύλ. 16. Ἀποσ'. λβ'. σ.
Ἄδικος ἡ βαπτισθεὶς ὁ συγχωρεῖται, ἐὰν δυνάμενος. μὴ ἐπιστρέψῃ τὸ ἄδικον. (Φύλ. 250. Γρηγορίου Νεοκαισ. γ'. σ. β'.
Ἄζυμα Ἰουδαίων μηδεὶς ἐσθιέτω. (Φύλ. 79. τῆς ς'. ιά.
Ἀθανάσιον τὸν μέγαν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τῶ. δ'. Κανόνος Ἀντιοχ'. ἐπεχείρουν παιδεύσαι (Φύλ. 160. Ἀντιοχ'. δ'. σ. δ'.
Ἀθεμιτογαμῶν τίς ἐστιν; (Φύλ. 12. Ἀποσ'. ιθ'. σ. Καὶ ὁ ἐν τούτῳ ἁλοὺς Πρεσβύτερος, καθαιρεῖται. (Φύλ. 84. τῆς ς'. κς'.
Ἀθέσμων γάμων παράσασις (Φύλ. 96. τῆς ς'. νδ'.
Αἰγύπτιοι Ἐπίσκοποι διατὶ οὐκ ὑπεγραφον τοῖς Συνοδικῶς δόξασι; (Φύλ. 69. τῆς δ'. λ'.
Αἰλίας πέρι. (Φύλ. 39. τῆς ά. ζ'. σ.
Αἷμα θεῖον ἐφυλάττετο, καθὼς καὶ σῶμα. (Φύλ. τῆς ς'. νβ'. σ.
Οἱ μὴ ἐμβάπτοντες τούτῳ τὸν προηγιασμένον Ἄρτον, παρανομοῦσιν (αὐτόθι.
Αἷμα ζώων μεθοδικῶς μὴ ἐσθίεσθαι. (Φύλ. 100. τῆς ς'. ξζ'.
Αἱμομίκτων πέρι. (Φύλ. 180. Βασιλείου ξζ'.
Αἵρεσις τί ἐστι. (Φύλ. 257. Βασιλ'. Καν. ά. σ. Οἱ ταύτῃ ὑπαδόντες Ἐπίσκοποι, ἐξεταστέοι. (Φ. 255. Ἀθανασίου γ'.
Αἱρετικὸς πῶς δεκτέον εἰς τὸ βάπτισμα (Φύλ. 109. τῆς ς'. ιέ.
Τούτων οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἰσὶν Ἱερεῖς. (Φύλ. 137. Σύνοδ. ἡ περὶ τὸν Κυπριανόν. Καὶ τὸ βάπτισμα, καὶ ἡ θυσία τούτων τε, καὶ τῶν σχισματικῶν, ἀπόβλητον. (αὐτόθι. Καὶ Ἀποστόλων μς'. σ.

Φύλ.

Φύλ. 20. Καὶ εἰς τὰ μαρτύρια τῶν αἱρετικῶν μὴ προσεύχεσθαι, (Φύλ. 169. Λαοδ. θ'. Μήτε συνοικέσια προσιέσθαι τινων, (αὐτόθι Λαοδ. ί. Μήτε εὐλογίας λαμβανειν παρ' αὐτῶν (Φύλ. 175. Λαοδ. λβ'. Μήτε συμπροσεύχεσθαι τούτοις τε, καὶ τοῖς σχισματικοῖς, (αὐτόθ. Λαοδικ'. λγ'. Μήτε εἰς Κληρονομίαν Κληρικῶν ταττέσθω τις τούτων (Φύλ. 202. Καρθ. λ'. Μήτε εἰσίτωσαν εἰς Ναὸν Κυρίου, (Φύλ. 160. Λαοδικείας. ς'. Διωκέσθωσαν δὲ καὶ τῆς θείας λειτουργίας, (Φύλ. 298. Τιμοθ'. σ. Δεκτέον δὲ τούτους καὶ ἐπὶ ἐξόδῳ μετανοοῦντας, (Φύλ. 260. Βασιλείου έ. Πῶς διαφέρουσι τῶν ἀπίστων. (Φύλ. 257. Βασιλ'. ά. σ. γ'.

Αἱρετικαὶ παρθενίαν ὁμολογήσασαι, μετὰ τὸ βάπτισμα, εἰ θέλουσι, γαμοῦνται, (Φύλ. 267. Βασιλ'. κ'.

Αἱρετικὰ βιβλία δοθήτωσαν τῷ ἐπισκοπείῳ Κωνσταντινουπόλεως. Φύλ. (118. τῆς ζ'. θ'.

Αἱρετοὺς κριτὰς ἐδεὶς δύναται ἐκκαλεῖσθαι, (Φύλ. 199. Καρθαγ. ιε'. Πόσους δεῖ ἐπιλέγεσθαι, (Φύλ. 234. Καρθ. ρλά. Ὁ μὴ πειθαρχῶν τούτοις Ἐπίσκοπος, ἀκοινώνητος γινέσθω, (Φύλ. 234. αὐτόθι.

Αἰχμαλωτισθέντων Χριστιανῶν ἁρπάζειν πράγματα τοὺς πιστοὺς, ὡς τὸν ἁμαρτωλοὺς. (Φύλ. 250 Γρηγορ. Νεοκαισ. γ'. κξ'.

Ἀκάθαρτα τῶν ἐσθιόντων περὶ, (Φύλ. 324. Νηστευτ. λγ'. σ.

Ἀκαθαρσία παρὰ τῷ Βασιλείῳ, ὁποία τις, (Φύλ. 261. Βασιλείου ο'. σ.

Ἀκοινωνήτῳ ὁ συνευχόμενος παιδεύεται, (Φύλ. 7. Ἅγιος. ί. σ. Καὶ ποῖος ἔστος. (αὐτόθι.

Ἀκολουθίας τῆς ἐν προσευχῇ περὶ, (Φύλ. 7. Ἅγιος. θ'. σ. β'.

Ἀκοινωνήτων, καὶ ἀποβεβλημένων διαφορὰ, (Φύλ. 49. τῆς β'. ς'. σ. β'.

Ἄκρα τῶν ἱματίων μὴ ποιεῖν ἑτερόχροα τοὺς Ἱερατικοὺς, (Φύλ. (120.

ζ 120. τῆς ζ'. ις'. σ.
Ακρίβεια κατὰ τὸν Θεῖον Βασίλειον ποία ἐν τοῖς ἐξομολογεμένοις; (Φύλ. 112. τῆς ς'. ρβ'. σ.
Ακροώμενοι ἐπὶ χειροτονίας τίνες; (Φ. 168. Λαοδ. έ. σ.
Αλεξανδρέων ὁ θρόνος, μετὰ τὸν Κωνσταντινοπόλεως (Φύλ. 88. τῆς ς'. λξ'.
Αλαγευσαμένων πέρι, (Φύλ. 143. Ἀγκύρας, ις'. σ. ζ'. σ.
Αλόγως ὁ καταλιπὼν ἀνὴρ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, ἢ ἀνάπαλιν, μοιχείαν ποιεῖ. (Φύλ. 106. τῆς ς'. πζ'. Ὁ οὕτω καταλειπόμενος, δύναται συναφθῆναι ἄλλῃ. (αὐτόθ. σ.
Αλόγως ὁ ἀφοριζόμενος, ἐκ ἐνέχεται, Φ. 329. Νικολ. ζ'.
Αμαρτημα ποῖον λέγεται θανάσιμον; (Φ. 271. Βασιλ'. λβ'. σ. Οἱ τοιοῦτόν τι εἰδότες, καὶ μὴ μαρτυρῆντες εἰς τὸ διορθωθῆναι, ἐπὶ δεκαετίᾳ κανονίζονται. (Φύλ. 145. Ἀγκύρ. κέ. Κοινωνεῖ δέ τις ἑκασος τρισσῶς τοῖς ἁμαρτάνεσι, 399. (αὐτόθ. σ. Ὁ λέγων μὴ ἔχειν ἁμάρτημα, ἑαυτὸν πλανᾷ. (Φύλ. 232. Καρθαγ'. ρκέ. Ὡς καὶ οἱ ἅγιοι (αὐτόθ. σ. Τὸ προπατορικὸν διὰ τοῦ σπέρματος μεταδίδοται. (Φύλ. 634. Καρθ. ρκά. σ. Ἐξαγορευθὲν ἁμάρτημα ὁ ἐξαγγέλλων Ἐπίσκοπος, ἀπαραδεκτος. (Φύλ. 237. Καρθ. ρμά. Τὸ ἅπαξ ἐξαγορευθὲν, ὃ χρὴ καὶ β'. ἐξαγορεύειν. (Φύλ. 195. Καρθ. ς'. σ. β'. Περισσατικὰ τὰ ἐν τῷ ἁμαρτήματι. (Φύλ. 238. Καρθ. ρμά. σ. β'. Καθόλου τέτου θεραπία, ἡ ἀναχώρησις. (Φύλ. 260. Βασιλείου γ'. Τῇ διαθέσει, μὴ τῷ χρόνῳ τοῦτο κρίνειν. (Φύλ. 285. Βασιλ. πδ'. Πῶς ἐξετασέον τὰ ἁμαρτήματα τοὺς ἐπὶ τῶν τοιούτων οἰκονόμους; (Φύλ. 112. τῆς ς'. ρβ'. σ. Ποῖα συγχωρεῖ ἡ χειροτονία; (Φύλ. 150. Νεοκαισαρείας θ'. σ.
Αμαρτήσασι δημοσίᾳ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτιθέναι τὰς χεῖρας. (Φύλ. 209. Καρθ. ν'.
Αμαρτήσαντας διαφόρως, μετὰ τὴν ἀνάλογον ἐπιτιμίαν, δεκτέον εἰς

ον εἰς τὴν μετάληψιν. (Φύλ. 168. Λαοδ. β'.

Α'μνὸν μὴ ἱσοριζειν τὸν Χριστὸν, (Φ. 105. τῆς ς'. πβ'.

Α'μφιάσματα πρέποντα ἐχετωσαν οἱ Κληρικοὶ, (Φύλ. 85. τῆς ς'. κζ'. Ποῖα εἰσὶ τῶν δοκιμαζομένων ἐν Μοναχοῖς; (Φ. 126. τῆς ά. ἢ β'. λεγομένης, ἑ. σ.

Α'ναβαπτίσεις, κξ'. μὴ γινέσθωσαν, (Φύλ. 211. Καρθαγ'. νζ'.

Α'ναγινωσκόμενα ἢ ἀπόκρυφα βιβλία τινα; (Φύλ. 32. Ἀποστόλων πέ. σ. ά.

Α'ναγνῶσαι τοπάλαι ἀνεγίνωσκον τὰς Γραφὰς, νῦν δὲ ψάλλεσι. (Φύλ. 174. Λαοδ. κγ'. σ. Οἱ αὐτοὶ ἐσφραγισμένοι ἔσωσαν ἐπ' ἐκκλησίας. (Φύλ. 88. τῆς ς'. λγ'. Οὓς ἢ ἡγέμονοι Ἱερωμένοι, ἢ χειροθεσίαν τῆς ἡγεμονείας ὑπὸ Ἐπισκόπων ἔχοντες ἐσφράγιζον (Φύλ. 119 τῆς ζ'. ιδ'. Ἔντισιν ἐπαρχίαις ὁ συνεχωρεῖτο αὐτοῖς γαμεῖν, (Φύλ. 63. τῆς δ'. ιδ'. Οὐ φορεῦσιν Ὀράριον. (Φύλ. 174. Λαοδ. κγ'. Περὶ τὸ τῇ μνησῇ τῇ ἑαυτῦ συναλλάξαντος, (Φύλ. 280 Βασιλ'. ξθ'. σ.

Α'ναδοχων πέρι τῶν ἐν τῷ βαπτίσματι, (Φύλ. 148. Νεοκαισαρείας ς'. σ.

Α'ναδοχοι γενόμενοι οἱ Πατέρες τῶν οἰκείων τέκνων, ὁ συνευνάζονται ταῖς Μητράσι τύτων. (Φύλ. 95. τῆς ς'. νγ'. σ. Περὶ τῶν ἐν τῷ Μοναχικῷ τάγματι, (Φύλ. 340. τῆς ΑΒ'. β'.

Α'ναθέματος πέρι. (Φύλ. 429. τῆς ἐν Γάγγε. κά. σ. Καὶ ὡς ἀφιέρωμα δὲ πρὸς Θεὸν παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ ἐκλαμβάνεται, (Φύλ. 250. Γρηγορ. τῦ Θαυματυρ Καν'. δ'. σ.

Α'ναξίως χειροτονύμενοί τινες, εἰ μεταλαμβάνεσι χάριτος τῆς Ἱερωσύνης, (Φύλ. 134. Γαναδ'. Ἐπιστολή.

Α'νάξιοι δὲ κληρώσεως τίνες; (Φύλ. 26. Ἀποστ'. ξά. σ.

Α'νάστασις Χριστῦ ἀδήλος ἐν ποίᾳ ὥρᾳ. (Φ. 239. Διονυσίυ κ'.

Α'ναχειροτονηθέντων πέρι (Φύλ. 28. Ἀποστ'. ξή.

Α'νδρόγυνα ἀπεχέσθωσαν ἀλλήλων πρὸς καιρὸν (Φύλλα 663.

Διονυ-

Διονυσίω γ'.

Ἄνδρες τοῖς μονάζουσιν ἀνατιθέμενοι, ἐκ ὁμολογοῦσι παρθενίαν (Φύλ. 266. Βασιλ'. ιθ'.

Ἀνδρὸς μοιχεύοντος πέρι, (Φύλ. 262. Βασιλ'. θ'.

Ἀνὴρ συνευναζόμενος γαμετῇ τὴν νύκτα, ἐ μεταλαμβάνει. (Φύλλα 297. Τιμοθέῳ έ.

Ἀπὸ γυναικὸς ἐὰν διαζευχθῇ, (καθὼς ἡ γυνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς) ἐ δύναται ἄλλῃ συναφθῆναι. (Φύλ. 227. Καρθ. ριγ'. Εἷς ἐλευθέραν ἐκτεσῶν, πόρνος λογίζεται. ἡ δὲ γυνὴ ἡ ἐλευθέρῳ συμφθαρεῖσα, μοιχαλίς. (Φύλ. 267. Βασιλ'. κά. σ. Ἄλλως δὲ ἡ αὐτὸς μοιχεύει εἰς ἐλευθέραν ἐκτεσῶν. (Φύλ. 21. Ἀποστόλ. μή. σ. δ'. Ἐὰν ἔχῃ ἀνευλόγητον ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτῆ ἐ χρὴ προσδέχεσθαι ὅτι προσφορὰν, ὅτε θυμίαμα χξ'. (Φ. 11. Ἀποστ. ιζ'. σ. β'.

Ἀντιδώρου πέρι. (Φύλ. 306. Θεοφίλου ή. σ.

Ἀντιμησίων πέρι. (Φύλ. 117. τῆς ζ'. ζ'. σ. Δι' αὐτων ἡ ἐν πλοίοις λειτουργίαι τελοῦνται. (Φύλ. 129. τῆς αβ'. ιβ'. σ. Ἐὰν πλυθῶσιν, ἐκ ἀποτίθενται τὴν χάριν (Φύλλα 331. Νικηφόρου ά.

Ἀντιοχείας ὁ θρόνος μετὰ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας (Φύλ. 89. τῆς ς'. λς'. Οἱ ἔξαρχοι τῆς ἐν αὐτῇ τῇ Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, ἦσαν αἱρετικοὶ (Φύλ. 160. Ἀντιοχ'. δ'. σ. δ'.

Ἀνύποπτοι συγγενίδες ὑ κωλύονται συνεισάγεσθαι τοῖς Ἱερατικοῖς (Φύλ. 77. τῆς ς'. έ. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παρούσας χειρὰς ἡ τοῦτο κωλυτέον (Φύλ. 37. τῆς ά. γ'. σ.

Ἀνυποτακτοῦντας τινὰς Ἱερατικὰς τῷ ἄρχοντι παραδοτέον (Φύλλα 128. τῆς αβ'. θ'.

Ἄξιος, ἢ ἀνάξιος Ἐπισκοπῆς ἢ χειροτονίας τίς ἐστιν; (Φύλ. 31. Ἀποστόλων. οζ'. ἡ. ξά. σ. (Φύλ. 26.

Ἀπάντων τοῖς μὴ βουλομένοις τῶν Ἐπισκόπων τῇ Συνόδῳ, ἐπιπλήξις

πληξις γανέσθω (Φύλ. 65. τῆς δ'. ιθ'.

Α'π' εὐλογίας, τὸ τῦ Βασιλ', τί ἐστι; (Φ. 330. Νικολ'. θ'. σ.

Α'πιστος κατὰ τί διαφέρει τῦ αἱρετικῦ; (Φ. 257. Βασ. ά. σ. γ'.

Α'πονηστίζεσθαι τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, πῶς ἐκλαμβάνεται; (Φ. 107. τῆς ε'. πθ'. Ἀκατηγόρητον τῦτο, γίνεσθαι μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῦ μεγάλυ Σαββάτυ (Φ. 239. Διονυσ'. ά. σ.

Α'ποθανόντος τῦ ἀφορίσαντος, λύει τὸν ἀφορισμὸν ὁ μετ' αὐτὸν ἐπισκοπήσας (Φύλ. Ἀπος'. λβ'. σ.

Α'ποθανόντων περὶ ἐν ἔχθρᾳ, (Φύλ. 325. Νηστευτῦ περὶ τὸ τέλος τῶν αὐτῦ Κανόνων.

Α'ποκάλυψις ἡ τῦ Ἰωαννυ, κρίνεται Κανονικὸν, (Φ. 32. Ἀποστόλων πέ. σ.

Α'πόκρυφα ὐ καλὸν καλεῖσθαι τὰ Ἱερὰ βιβλία, (αὐτόθ.

Α'ποστολικῶν Κανόνων περὶ, (Φ. 1. ἐν τῇ προθεωρίᾳ τύτων.

Α'πολελυμένη γυνὴ ποία; (Φύλ. 21. Ἀπος'. μή. σ. Ὁ ταύτην γαμῶν ἀφορίζεται, (αὐτόθ.

Α'πολυτικῶν γραμμάτων περὶ, (Φ. 8. Ἀπος'. ιβ'. σ. Τύτων ἄνευ μὴ δεκτέον Κληρικὸν. (Φ. 162. Ἀντιοχ'. ζ'.

Α'ριθμὸς ἀπαιτύμενος εἰς τὴν δίκην τῶν Ἱερατικῶν, (Φ. 197. Καρθαγένης.

Α'ρεινὸς, ποῖος; (εἰς τὴν πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα προθεωρίαν. σ δ'.

Α'ρμενόπυλος ποῖος; (αὐτόθι.

Α'ργυραμοιβῶν περὶ τῶν Χριστ. (Φ. 27. Ἀπος'. ξβ'. Ἢ τὴν ἑαυτῶν κλήρωσιν (αὐτόθ. Πῶς οἰκονομεῖνται, εἰ μὴ ὐκ ἀναβαπτίζονται, ἀλλὰ μόνον χρίονται. (Φ. 140. Ἀγκυρ. ε'. σ. ά.

Α'ρπάζοντες Ἐκκλησίας τας μὴ ἀνηκύσας Ἐπίσκοποι, τί παθεῖνο τω; (Φ. 213. Καρθαγ'. ξβ'. σ.

Α'ρπαζόντων περὶ γυναῖκας, (Φύλ. 67. τῆς δ'. κζ'. Οἱ Πολιτικοὶ νόμοι κατ' ἰδίαν τρόπον τὴν ἁρπαγὴν ταύτην ἐκχωροῦσι,

(Φιλ.

(Φύλ. 273. Βασιλ. λη. σ.

Α'ρταζειν τὰ τῶν αἰχμαλωτισθέντων πράγματα, ὅσον ἄτοπόν ἐσι, (Φ. 250. Γρηγορ. Νεοκαισ. γ'. κξ'.

Α'ρράβων τῦ μεγάλυ Σχήματος το Σταυροφόρον, (Φύλ. 132. τῆς ὧ Σοφιᾳ β'. σ.

Α'ρραβῶνος περι, εἴτ' ὧν μνησείας, (Φ. 9. Α'πος. κζ'. σ.

Α'ρρενοφθόρων πέρι, (Φ. 261. Βασιλ. ζ'. σ.

Α'ρρώμανευτων, εἴτ' ὧν εἰς το παρὰ φύσιν μιγνυμένων πέρι ταῖς συμβίοις, (αὐτοθι.

Α'ρτος ἢ οἶνος σὺν ὑδατι μόνον προσφερέσθωσαν, (Φύλ. 207. Καρθαγένης μδ'.

Α'ρχιερέως περι μεγαλοσχημονήσαντος, (Φ. 132. τῆς ἁγίας Σοφ'. β'. σ. Τὰ τῶν Α'ρχιερέων, ὅρα εἰς τὰ τῶν Ἱερέων, ἢ Ἐπισκόπων, ὁμῦ γὰρ ταῦτα.

Α'ρχυσι μὴ ἀπεμπωλείτωσαν τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς πράγματα. (Φ. 119. τῆς ζ'. ιβ'. Τὐτο ς παραδοτεον τὸν μὴ πειθομενον τῇ Ἐκκλησίᾳ. (Φ 128. τῆς αβ'. θ'. Τῶν τυπτόντων περι, ἢ φυλακιζοντων τὺς Α'ρχιερεῖς, (Φ 133. τῆς ὧ τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ γ'. Τῶν ὑμνυοντων κακοποιῆσαι, (Φ. 270. Βασιλειυ κθ'.

Αὐτοὶ ὀφείλυσι βοηθειν τοῖς Α'ρχιερεῦσιν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθεσεων, (Φ 217 Καρθ. ος'. Δια τὐτων τῆς μεσιτειας ὅστις Ἱερωθῇ, καθαιρεισθω. (Φ. 16. Α'πος. λ'.

Α'σιβειαν χειροττόντων τῶν Ἐπισκόπων ἐξεσι ἢ πρὸ Συνοδικῆς διαγνώσεως ἀποχωριζεσθαι τὺς Κληρικὺς (Φ 15 Α'πος. λα, σ.

Α'σθωνῆς ἀπολύεται τῆς νησειας. (Φ. 299, Τιμοθ'. Ι. σ.

Α'σκήτριαι, ἢ Α'σκηταὶ μὴ ἐξιτωσαν τῆς μονῆς χωρὶς ἀνάγκης ἀπαραιτήτυ. (Φ 93. τῆς ς' μς'.

Α'σπασμῦ περι τῦ ὧ τῇ Ἐκκλησίᾳ. (Φ. 172. Λαοδ. ιθ'. σ.

Α'στρολογία ὁποία τις ἐσι, (Φ. 177 Λαοδ. λς'. σ.

Α'στρο-

Α ἱερολόγοι ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐδιώκοντο, (αὐτόθ. σ. β'.
Αὐτεξούσια ποτε δέον γίνεσθαι τὰ τέκνα τῶν Ἐπισκόπων, ἢ Κληρικῶν, ἢ πῶς; (Φ. 207. Καρθ. μβ'. σ.
Αὐτεξουσιότης τί ἐστι; (αὐτόθι.
Αὐτεξούσιοι γίνονται οἱ τοποτηταὶ, (Φ. 226. Καρθ. ρή. σ.
Αὐτοκέφαλοι Ἀρχιερεῖς τίνες; (Φ. 89. τῆς ε'. λθ'. σ.
Αὐτοφονέων περὶ, (Φ. 300. Τιμοθ'. ιδ'. σ.
Α Φ ς ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ἢ παρὰ τῶν ἁγίων ἀληθῶς λέγεται, (Φ. 232. Καρθ. ρχς'.
Α Φέδρῳ τὰς ἑνώσας, μηδενὸς ἅπτεσθαι τῶν ἁγίων. (Φ. 319. Νηστευτῆ ις'.
Α Φίλιχις ἢ ἄγνιβοι τίνες; (Φ. 58. τῆς δ'. γ'. σ. β'.
Α Φιερώσαντός τινος πέρι, ὧν Μοναστηρίῳ πράγματα, (Φ. 122. τῆς ζ'. ιθ'.
Α Φιερωμένων τι ὁ λαμβάνων εἰς ἰδίαν χρῆσιν, ἀΦορίζεται, (Φύλλα 30. Ἅπος'. ογ'.
Α Φορισμῷ τριττὸν εἶδος, (Φ. 4. Ἅτος'. ε. σ. ά. λύσεως περὶ τούτου (αὐτόθι.
Α Φορίζειν ἀβάλως τῷ Ἐπισκόπῳ, ἐκ ἐΦεῖται τοῖς Ἱερεῦσιν, (Φ 17. Ἅπος'. λή. σ.
Α Φορίζοντος πέρι διὰ χρυσὸν, ἢ ἰδιοπάθειαν, (Φ. 115. τῆς ζ'. δ'.
Α Φορίσας τις ἀλόγως, ἀΦορίζεται ἢ αὐτὸς, (Φύλλα 651. Καρθαγένης ρά.
Α Φωρισμένοι, ἢ εἰς κατηγορίαν ἄδεκτοι, (Φ. 236. Καρθ. ρλζ'. Καὶ εἰς κοινωνίαν παρ' ἄλλων Ἐπισκόπων, (Φύλλα 162. Ἀντιοχείας ς'.
Α Φορισμὸς δὲ παντελὴς, ποῖος; (Φ. 130. τῆς αβ'. ιγ'. σ. β'.
Α Φορισθέντος πέρι ἀδίκως, ὅτι ἐκκαλεῖται τὸν ἀΦορισμὸν, (Φύλλα 190. Σαρδικ. ιδ'. σ. Καὶ ὅτι ὀφείλει περιμένειν ἕως ἂ διαγνωμονηθῇ τὰ κατ' αὐτὸν (αὐτόθι.

Α χει-

Ἀχειροτόνητος ὑπηρεσία τίς; (Φ. 277. Βασιλειν. νά. σ.

B.

Βαθμῶ Ἱερατικῶ καταβασις πότε γίνεται; (Φ. 116. τῆς ζ'. ἐ.
Βαθμοὶ οἱ κατὰ γάμον ἐν τῷ βαπτίσματι, διαφέροντες τῶν ἐν τῇ σαρκικῇ συγγενείᾳ. (Φ. 95. τῆς ς'. νγ'. σημ. Περὶ αὐτῶν τούτων τῶν Γαμικῶν βαθμῶν, (Φ. 96. τῆς ς'. νδ'. σ.
Βαλίζειν τί ἐστι; (Φ. 181. Λαοδ. νγ'. σ.
Βαλσαμῶν ἐξαίρεται. (Φ. 327. Νικολάου. ά. σ.
Βαπτιζεταί τις ἐξ ἀνάγκης ἢ ὑπὸ Λαϊκῶ. (Φ. 322. Νης. κγ'. σ
Βάπτισμα ἐπὶ πολλῶν μαρτύρων τελεισθω, (Φ. 98. τῆς ς'. νθ' σ. Οὐκ ἐκτελεῖται ἐν ἰδίοις εὐκτηρίοις. (αὐτόθ. Δίδοται τοῖς ἐξ ἀσθενείας Φρενητιάσασι, (Φ. 101. Καρθ. κέ. σ. Πόσα δύναται; (Φ. 151. Καρθ. ρκβ'. κξ'. Εἰ χωρὶς τούτου ἀποθάνῃ παιδίον τῇ ἀμελείᾳ τῶν γονέων, πῶς ἄν τοι παιδεύονται; (Φύλλα 471. Νηστευτ. κγ'. Οὐ συγχωρεῖ τὴν ἀδικίαν δυναμένην θεραπευθῆναι, (Φ. 250. Γρηγορ'. Νεοκαισ. γ'. σ. Περὶ τῶν τριῶν τούτων καταδύσεων, (Φ. 23. Ἀποστ'. ν'. σ. Περὶ τοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. (Φ. 22. Ἀποστ'. μθ'. Περὶ τοῦ τῶν Αἱρετικῶν, ἢ Σχισματικῶν. (Φ. 256. Βασιλ'. ά. σ. Περὶ τοῦ ἔντισι τῶν Ἀγαρηνῶν παισὶ γινομένου, (Φ. 21. Ἀποστ'. μζ'. σ.
Βαπτισθέντων παίδων, οἱ ἀναδοχοὶ ἢ γαμοῦσι τὴν ἐκείνων Μητέρα. (Φ. 95. τῆς ς'. νγ'. Τῶν γεγαμηκότων εἷ θάτερον πρόσωπον ἀναδεχθῇ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τὸν Υἱὸν, ἢ συνευναζονται τοῦ λοιποῦ. (αὐτόθι σ. ὕλη τοῦ βαπτίσματος, ἢ ποτάμιον ὕδωρ ἂν εἴη, ἢ Θαλάσσιον, (Φ. 25. Ἀποστ'. ν'. σ.
Βαπτισθέντος τοῦ ἑτέρου συζύγου τῶν Αἱρετικῶν, εἰ μὴ βαπτισθῇ ἢ θάτερος, ἐκ ἀπεικὸς γενέσθαι λύσιν τοῦ γάμου, (Φ. 274. τῆς ς'. οβ'. σ.
Βαπτιζόμενοι, ἐγράφοντο ἐν Κώδιξι, (Φ. 101. τῆς ς'. νθ'. σ.
Βαπτισθήσεσθαι τοὺς μέλλοντας, δεῖν ἐκμανθάνειν τὴν πίστιν. (Φύλ.

(Φύλ. 103. τῆς 5. οή. Καὶ προαπογράφεσθαι, (Φ. 298, Τιμοθεω 5'. σ.

Βαπτισέον ὡς ἀμφίβολον ὅτι ἐβαπτίσθησαν, (Φύλλα 106. τῆς 5'. πδ'.

Βαπτιζομενοι μετὰ τὸ θῦσαι, Ἱερῶνται, (Φ. 254. Ἀγκύρ. ιβ'.

Βαπτισθεὶς τις ἐν ἀῤῥωστίᾳ, ὐχ Ἱεράται, (Φύλ. 151. Νεοκαισαρειας ιβ'. σ.

Βαπτιζομένης δεῖν ἢ μυρίζεσθαι, (Φ 179. Λαοδ. μή. Καὶ κοινωνεῖν, (Φ. 299. Τιμοθ'. ια'. σ. β. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρνησάμενοι ἐν ὁποίῳ δήτινι τρόπῳ, ἡ ἡλικία, ὐκ ἀναβαπτίζονται, (Φ. 140. Ἀγκύρ. 5'. σ. α.

Βαπτισθησομένων τῆς δοκιμῆς πόσος ὁ χρόνος, (Φύλλα 56. τῆς Α'. β'. σ. α.

Βαπτίζονται ποτε οἱ ἐξ ἀσθενείας μὴ δυνάμενοι ἀποχριθῆναι; (Φ. 210. Καρθαγ'. νβ'. σ.

Βαπτιζομένῳ ἑκάστῳ ἀπελαύνεται πᾶν ἀκάθαρτον Πνεῦμα, (Φύλλα 196. Τιμοθ'. β'. σ. α. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἁγιασθέντι ὕδατι συχνοὶ δύνανται βαπτισθῆναι, (αὐτοθι.

Βαπτισθέντων δεύτερον πέρι, (Φ. 21 Ἀποσ'. μζ'.

Βαπτισθεὶς τις ὑπὸ Αἱρετικῶν, ἀβάπτιστός ἐστι, (Φ. 29. Ἀποστόλων ξή. Καίτοι οἰκονομικῶς, (ἢ ὃ κατ' ἀκρίβειαν δηλαδὴ) πολλοὶ τοιοῦτοι ἐδέχθησαν (Φ. 20. Ἀποσ'. μζ'. σ. α.

Βαπτισματα ποίων Αἱρέσεων ἀπόβλητα, (Φ. 50. τῆς β'. ζ'.

Βαπτισμάτων Λατινικῶν πέρι, (αὐτόθ. σ.

Βαπτίζεσθαι ἢ ἐκ νηπίου καλὸν, (Φ. 148. Νεοκαισ. 5'. σ. Ἡ πίστις τῶν γονέων, ἢ τῇ ἀναδοχῇ διασώζει τὸν τόπον τῆς τοῦ Νηπίου πίστεως. (αὐτόθ.

Βαπτισθέντα βρέφη εἰ θηλάζονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Μητέρων ἐν ἀφέδρῳ ὄσῃ, (Φ. 149. Νεοκαισ. 5'. σ.

Βαρβάρων Ἐπισκοπὴς χειροτονεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως

(Φύλ

(Φύλ. 67. τῆς δ'. κή.
Βαρναβα Ἀποστολου τὸ λείψανον εὑρέθη ἐν Κύπρῳ. (Φύλλα 55. τῆς γ'. ή σ.
Βασιλεια ὑβριζοντος περι. (Φ. 32. Ἀπολ'. πδ'. σ.
Βασιλικὸς Νομος ἐναντιόμενος τοῖς Κανόσιν, ἄκυρος τυγχάνει, (Φ. 15. Ἀπός'. κθ'. σ.
Βασιλικοῖς τοῖς ἐπιγεγραμμένοις προσεκτέον μᾶλλον Νόμοις, ἢ τοῖς πρὸ τῆς ἀναναθάρσεως. (αὐτόθ.
Βασιλικὰ γράμματα τιμῶντα τὰς Ἐπαρχίας, ποῖα; (Φύλ. 62. τῆς δ'. ιβ'.
Βασιλεὺς πότε εἴσεισι τὸ Θυσιαστήριον. (Φ. 100. τῆς ε'. ξθ'. σ.
Καὶ εἰ ὢν αὐτῷ μεταλαμβάνει. (αὐτόθ.
Βασιλεῖ μὴ ἀπέρχεσθαι Ἐπίσκοπον. ἢ Κληρικὸν ἄνευ τῆς τοῦ Μητροπολίτου γνώμης. (Φ. 163. Ἀντιοχ'. ιά.
Βδελυσσόμενοι τὰς τῶν ἁγίων συνάξεις. ἀνάθεμα. (Φύλ. 156.
Γάγγρ. κ'. ὡσαύτως ἡ οἱ τὸν γάμον, οἶνον, ἢ κρέα. (Φ. 25. Ἀπος'. νά.
Βῆροι τινες; (Φ. 155. Γάγγρ. ιβ'. σ.
Βιβλους Ἱερὰς τῶν διαφθειρόντων περι. (Φ. 100. τῆς ε'. ξή.
Πατρικοῖς Συγγράμμασι διερμηνευέσθωσαν. (Φύλλα 82. τῆς ε'. ιθ'.
Βιβλια αἱρετικὰ δοθήτωσαν τῷ Ἐπισκοπείῳ Κωνσταντινουπόλεως. (Φ 118. τῆς ζ'. θ'. Σεβάσμια τινα; (Φ. 32. Ἀπος'. πε. σ.
Ἀπόκρυφα τινα; (αὐτόθι. σ. Ψευδεπιγράφων περι. (Φύλλα 25. Ἀπος'. ξ'. σ.
Βιαίως Χριστιανὸς ἀθέον ποιεῖν. (Φ. 229. Καρθ. ριθ'.
Βιοθανῶν, εἴτ' ἂν αὐτοφονευτῶν περι. (Φ. 300. Τιμοθ'. ιδ'. σ.
Βλασφημοῦντος περι τὸν Θεὸν. (Φ. 14. Ἀπος'. κζ'. σ.
Βλάσαρις ποῖος; (εἰς τὴν προθεωρίαν τὴν πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα. σ. δ'.

Βοτα

Βοτὰ, ἢ Βρεμάλια ποῖα; (Φ. 99. τῆς ε'. ξβ'. σ.

Βαλγαρία αὐτοκέφαλος. (Φ. 90. τῆς ε'. λθ'. σ.

Βρέβιον τί ἐστι; (Φ. 124. τῆς αβ'. ά. σ.

Βρέφη μετὰ τὸ προπατορικὸν ἁμαρτήματος γεννῶνται. (Φύλλα 230. Καρθαγένης ρκά.

Βρέφη τῶν θανατωσῶν περὶ εἴτε ἐκμεμορφωμένα. εἴτε ἢ ἀνέξεικόνιστα (Φ. 259. Βασιλ'. β'. σ. τῶν ἐκτιθεμένων αὐτὰ πρὸς ταῖς εἰσόδοις περὶ. (Φ. 323. Νηστευτ. κε. Τῶν ἀποθνησκόντων ἀβαπτίστων δι' ἀμέλειαν τῶν γονέων. (Νηστ. κγ'. Φ. 321.

Βριχολάκων περὶ. (Φ. 279. Βασιλ'. ξε'. σ.

Βρεμάλια ποῖα; (Φ. 99. τῆς ε'. ξβ'. σ.

Βυζάντιον ὡς ἡ Ῥώμη διὰ τὸ βασιλεύειν τετίμηται. (Φύλ. 67. τῆς δ'. κή.

Γ.

Γάλα, ἡ μέλι ὲ προσενεκτέον τῷ Θυσιαστηρίῳ. (Φύλλα 97. τῆς ε'. νζ'.

Γάμων ἀθέσμων παράστασις. (Φ. 12. Ἀποστ'. ιθ'. σ Καὶ παρανόμων ἀπαρίθμησις. (Φ. 299. Τιμοθ. ια'. σ. ά. Ὀφείλουσιν οἱ γάμῳ συναπτόμενοι, μεταλαμβάνειν. (αὐτόθ. σ. β'. Πότε δεῖ ἐγκρατεύεσθαι; (Φ. 241. Διον. γ'. σ. Τῷ τριττῷ γάμῳ ἐνομασίαι (αὐτόθ. Φ. 242.

Γαμήσας τις μεμνηστευμένην ἑτέρῳ ἔτι ζῶντι, μοιχᾶται. (Φ. 111 τῆς ε'. ιή.

Γαμετὴ ὁ χρώμενος εἰς τὸ παραφύσιν, ὡς ὁ ἀνδροφόνος ἁμαρτάνει. (Φ. 261. Βασιλείου ζ'. σ.

Γαμικὴν κοινωνείαν Αἱρετικῶν μὴ προσίεσθαι. (Φύλλα 166. Λαοδικείας ί.

Γάμων ἀθέσμων, ἢ Πνευματικῶν ὑποθεσιῶν περὶ. (Φύλλα 96. τῆς ε'. νδ' σ.

Γάμον οἱ βδελυσσόμενοι, ἀνάθεμα. (Φ. 153. Γάγγρ. ά.

Γάμοι

Γάμοι ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ὐ γίνονται, (Φύλ. 181. Λαοδ'. νβ'. ἐν τούτοις μὴ ἀρχεῖσθαι, (αὐτοθ. Λαοδ'. νγ'.

Γαμικά. ἔπαινοι. (Φύλ. 332 Νικηφ'. β'. σ. Τούτων ἡ μίξις ἐκ ἔξιν ἀκαθαρσία. (Φυλ. 241. Διονυσ'. γ'. σ. Ἐκ ποσων αἰτιῶν λύονται. Φύλ. 22. Ἄπος'. μή. σ. Εἰ λύονται αἱρεμένου ἑτέρου τῶν ὅρων μονάσαι, (Φύλ. 93 τῆς ς'. μή. σ.

Γαργαλισμός τι; (Φύλ. 316. μετὰ τὸν ε. Κανονα τοῦ Νηστευτοῦ ἐν σημειώσει τοῦ Διαγράμματος.

Γημάντων ἀπὸ Πρεσβυτέρων οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες, ἀνάθεμα, (Φύλ. 154. Γάγγρας δ'.

Γόης πῶς κανονίζεται; (Φύλ. 279. Βασιλείου ξέ.

Γονεῖς τοὺς αἱρετικοὺς υἱοὺς μὴ καταλείπειν κληρονόμους, (Φ. 202. Καρθ. λ'. σ. Εἰ δεῖ ἐγκαταλείπεσθαι ὑπὸ τῶν υἱέων Αἱρετικοὺς ὄντας, (Φύλ. 155 Γαγγρας ις'. σ. Αὐτῶν ἢ μόνων ἡ μαρτυρία κατὰ τῶν παίδων ἰσχύει, (Φ. 23. Ἄπος'. νε. σ.

Γονορρύεις κατὰ τὴν Παλαιὰν τινες, (Φ. 317. Νηστευτ. ς'. σ.

Γονυκλισία τῆς ἐν Κυριακαῖς, (Φύλ. 45. τῆς α'. κ'. σ.

Γραφαὶ αἱ θεῖαι, ἢ ἀδιάθηκοι ἢ ἁγιόγραφοι ὀνομάζονται, (Φ. 182. Λαοδ'. νθ'. σ. Συγγράμμασι τῶν θείων Πατέρων διερμηνευθεῖσαν, (Φύλ. 82 τῆς ς'. ιθ'.

Γυναῖκες μὴ λαμπροφορεῖν ἐν τῷ μοιάζειν, (Φ. 92. τῆς ς' μέ. Μὴ φορεῖν ἀνδρὸς στολήν, ἢ ἀνταλλὴν, (Φ. 99. τῆς ς'. ξβ. Σιγᾶν ἐν Ἐκκλησίᾳ. (Φύλ. 101. τῆς ς'. ο. Μὴ διαιτᾶσθαι ἐν ἐπισκοπίοις ἢ μοναῖς ἀνδρῶν, (Φύλ. 121. τῆς ζ' ιή. Μὴ παρεισιάζειν διακόνισσας ὅπου Ἐπίσκοπος, ἢ Ἡγούμενος, (αὐτοθι. Ἀναιρεθῶν περὶ τὰ τικτόμενα, (Φ. 145. Ἀγκύρ. κά. Μοιχευθεισῶν, ὐ κληρῶνται οἱ ἄνδρες, (Φύλ. 149. Νεοκαισ. ή. Κἂν ὁμολογήσ. σιν αὐταῖς, ὅτι ἐμοιχεύθησαν, ὐ καταδικάζονται, ἕως μαρτυρήσωσι. κξ'. (αὐτοθ. σ. Καταλιπέσθω τὰς ἰδίας ἄνδρας ὡς βδελυσσόμενον τὸν γάμον, ἀνάθεμα, (Φύλ. 155.

Γάγγρ. ιδ'. Ἀποκείρεσθαι τὴν κόμην, ἀνάθεμα, (αὐτόθ. Φύσει ὑ φαλακρῶντας, (αὐτόθ. σ. Μὴ εἰσίτωσαν τὸ θυσιαστήριον, (Φύλ 178. Λαοδ. μδ'. Ἐὰν ἀπὸ ἀνδρὸς διαζευχθῶσι, μὴ δύνασθαι ἄλλοις συζευχθῆναι, ὡς ἡ οἱ ἄνδρες. Φύλ 227. Καρθ. ριγ'. Αἱ ἐν φύσει οὖσαι ἐκ εἰσιάσι τὴν Ἐκκλησίαν, (Φ. 240. Διονυσ'. β'. σ. Ἀλλ' ὅτε μεταλαμβάνουσιν, (αὐτοθι. Οὐ θηλάζουσι τὰ νεοφώτιστα ἐν φύσει οὖσαι, (Φ. 241. Νικηφ. λζ'. Τῶν ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθεισῶν πέρι, (Φύλ. 249 Γρηγορ. Νεοκαισ. β'. σ. Τῶν μοιχευομένων, (Φύλ. 262. Βασιλ'. θ'. Ἐλευθέροις ἀνδράσι καὶ τοι συμφθαρεισαι, μοιχαλίδες χρίνονται, ὑ μὴν ἡ οἱ ἄνδρες. (Φύλ 268. Βασιλ'. κά σ. Ἀμελήσασαι ἐν τῇ ὁδῷ τῶν οἰκείων βρεφῶν, φονεύτριαι εἰσι, (Φ. 272. Βασιλ'. λγ'. σ. Μοιχευθεισας μὴ διὰ τὸ ἀφορισμὸν δημοσιεύεσθαι, (αὐτόθ σ. Ὑπάνδρων πέρι δευτερογαμηθεισῶν ἀλόγως, (αὐτόθ. Ἐγκαταλειφθεῖσαι ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνδρῶν, μένειν ὀφείλουσι, (Φύλ. 176. Βασιλ. μή. Αἱ ἐν ἀφέδρῳ οὖσαι, ὑ βαπτίζονται, (Φύλ. 298. Τιμοθ'. ς'. Ἁρπαγῆς τούτων πέρι, (Φ. 67. τῆς δ'. κζ'. Πρεσβυτίδων τούτων περὶ, (Φύλ 169. Λαοδ'. ιά. σ. Αἱ λεχοὶ ἐκ ἀναγκάζονται τὰς νενομισμένας νηστείας τηρεῖν, (Φύλ. 298. Τιμοθ'. ή. Ἱερέων θνήξαντων τὰς γαμετὰς μὴ δευτερογαμηθῆναι. (Φ. 274 Βασιλ'. μδ' σ δ' καὶ τοι κατ' ἄλλους συγχωροῦνται εἰς τοῦτο, (αὐτόθ. Δαιμονιῶσῶν πέρι, (Φ. 300. Τιμοθεω ιέ.

Γαμηθεῖσαι. πρὸ τῆ πληροφορηθῆναι τὸν θάνατον τῆ ἀνδρὸς αὐτῶν μοιχῶνται, (Φύλ. 111 τῆς ιγ'. Καταλειφθεισαι ὑπὸ τῶν οἰκειων ἀνδρῶν διότι ἦλθον αἱ πρότεραι ἐκείνων γυναῖκες. ἐχωρεῦνται δευτερογαμηθῆναι (Φύλ. 762. Βασιλ'. μς'. Συευναασθῆσαι τοῖς οἰκείοις ἀνδράσι τὴν νύκτα. ἡμέρας ὑ μεταλαμβάνουσι ὅτε αὐταὶ, ὅτε οἱ αὐτῶν. (Φύλ. 297. Τιμοθ'. έ Καὶ τῇ μεγάλῃ δὲ Μ'. εἴγε συμπλοκὴ ἐν τούτοις γένηται τῷ Πά-

σχα

σχα ὐ μεταλαμβάνεσι. (Φ. 242. Διονυσ'. γ'. σ. γ'.
Γυνὴ δυσὶν ἀδελφοῖς γαμηθεῖσα, πῶς κανονίζεται; (Φύλ. 146. Νεοκαισαρείας β'.
Γυναικὸς ἀνευλογήτως συνευναζομένης ἀνδρὶ, ἀπὸ τῆς οἰκίας τούτων ὐ χρὴ προσδέχεσθαι, ὔτε προσφορὰν, ὔτε θυμίαμα κξ'. πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀπὸ γυναικὸς ἀσεβεῖ συνοικούσης. (Φύλ. 11. Ἀποσ'. ιζ'. σ. β'. Εἰς ἀσπασμὸς ἐλθοῦσα ἀνδρὸς, ὡς μαλακισθεῖσα παιδεύεται. (Φ. 318. Νηστευτῶ ί.

Δ.

Δαιμονᾶν τὰς προσποιουμένας, πῶς παιδεύειν; (Φύλλα 98. τῆς ς'. ξ'.
Δαιμονῶν τις, ὔτε συνεύχεται τοῖς πιστοῖς κξ'; (Φ. 31. Ἀποστόλ. οθ'. Εἰ μὴ βλασφημοίη, μεταλαμβάνει. (Φύλλα 297. Τιμοθεω γ'. σ.
Δαιμονώσσης τῆς γυναικός τινος, μοιχεία δοκεῖ τὸ ἄλλην γαμῆσαι. (Φ. 300. Τιμοθ. ιε. σ.
Διάκονος πότε καταβιβάζεται εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῶ οἰκείω τάγματος. (Φ. 78. τῆς ς'. ζ'. σ. γ'. Ὁρα περὶ Διακόνων ἡ εἰς τὸ. (Ἱερατικοί. Κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἀγαμία παραδέχεται. (Φ. 266. Βασιλ'. ιθ'. σ. Ἰατρὸς μὴ γινεσθω. (Φ. 79 τῆς ς'. θ'. σ. Μὴ καθεζεσθω, χωρὶς κελεύσεως. ἔμπροσθεν Πρεσβυτέρου. (Φ. 172. Λαοδ. κ'. Σωματικῶς ἁμαρτήσας. ὑπηρέτης γενέσθω. (Φ. 151. Νεοκαισ. ι. σ. Ἐὰν χειροτονήμενος διαμαρτύρηται ὅτι ἔπειτα βιλεται γαμῆσαι, γαμεῖ. (Φ. 142. Ἀγκύρ. ί. Ἠκύρωται τοῦτο. (αὐτοθ. σ. Θύσας ἐν διωγμῶ μόνης καθέδρας ἀπολαύει. (Φ. 139. Ἀγκύρ. β'. Ἐκβάλλων τὴν οἰκείαν σύζυγον, καθαιρεῖται. (Φ. 79. τῆς ς'. ιγ'. Διὰ ψήφων ἐγίνετο. (Φ. 115. τῆς ζ'. γ'. σ. Καὶ ἐν προηγιασμένῃ χειροτονοῦνται. (Φύλ. 151. Νεοκαισ. θ'. σ. ζ'. Ὁ Βαλσαμὼν τοῦτο ὐ συγχωρεῖ. (αὐτοθ. Τοπάλλα ἐκοινώνει τοῖς λα

τοῖς λαοῖς τῶν Μυστηρίων (Φ. 83 τῆς ε'. κγ'. Ὑπὸ τριῶν Ἐπισκόπων δικάζεται, (Φ. 198. Καρθ. ιβ'. Εἴγε πορνεύσῃ, ἐκ εἴργεται ἢ τῶν Λαϊκῶν τῆς κοινωνίας, (Φ. 259 Βασιλειῶ γ'. Μανθάντος περὶ ὧν χείλεσι, (Φ. 281. Βασιλ'. ο. Πότε προκαθέζεται τῶν ὑπὲρ αὐτὸν (Φ. 78 τῆς ε'. ζ'. σ. Διακονίσσης περὶ συμφθαρείσης Ἕλλην, (Φ. 274. Βασιλ'. μδ'. σ. ποσαετὴς ἐχειροτονεῖτο; (Φ. 63. τῆς δ'. ιε. Ὁποία τις αὕτη ἡ χειροτονεία; (αὐτοθι. Ὁποῖον αὐτῆς τὸ ἔργον; (Φύλ. 45 τῆς ά. ιθ. σ. ε'. Γαμηθεῖσα, ἀναθεματίζεται μεθ' ὃν ἐγαμήθη, (Φ. 64. τῆς δ'. ιε.

Διακρινισσῶν πέρι πλατυκώτερον, (Φ. 45. τῆς ά. ιθ'. σ. ε'. ἢ Διονυσίου, β'. σ. (Φ. 240.

Διακρίνεται τις πῶς ἐπὶ τῆς θείας μεταλήψεως. (Φύλλα 242.

Διάλογος Ἐπισκόπου Ῥώμης διεφέρετο τῷ Νηστευτῇ περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ ὀνόματος, (Φ. 68. τῆς δ'. κη. σ. θ'.

Διακωμώσιμον Ἑβδομάδα κατατρυφητέον τῶν Μυστηρίων ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, (Φ. 100. τῆς ε'. ξς'.

Διαταγῶν Ἀποστολικῶν πέρι, (Φ. 34. Ἀποστ. πέ. σ. β'.

Δίγαμοι εἰ καὶ προεφθάρησαν, μικρὸν ἐπιτιμῶνται, (Φυλ 167. Λαοδ ά. Καὶ ποσον τὸ ἐπιτίμιον; (Φ. 160. Βασιλειῶ δ'. Τρισσῶς ἐκλαμβάνονται οἱ δίγαμοι. (Φ. 9. Ἀποστ. ιζ'. σ. Παντελῶς ἀποκλείονται τῆς ὑπηρεσίας, (Φ. 264. Βασιλ'. ιβ Καὶ ἑπομένως, ὅτε Ἱερῶνται. (Φ 76. τῆς ε'. γ'. Οὔτε σεφανοῦνται, (Φ. 332. Νικηφ'. β'. σ. Ἐν τοῖς τούτων γάμοις μὴ ἐσιᾶσθαι τὸν Πρεσβύτερον. (Φ. 149. Νεοκαισαρ' ζ'. σ. Διδασκέτωσαν καθ' ἑκάστην οἱ Προεστῶτες τῶν Ἐκκλησιῶν τοὺς ὑφ ἑαυτοὺς, (Φύλ. 82. τῆς ε'. ιθ'. Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ Ἐπίσκοποι, καὶ Πρεσβύτεροι, (Φύλ. 25. Ἀποστόλων νη.

Διδάσκων Ἐπίσκοπος εἰς ξένην ἰδίᾳ μὲν, ἀνεπιτίμητος. δημοσίᾳ δὲ, καταβιβάζεται εἰς Πρεσβύτερον. (Φ. 83 τῆς ε'. κ'. σ.

Δίκαι-

Δίκαια Μητροπόλεως ποῖα; (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'. σ.

Δικαζόμενοί τινες Ἐπίσκοποι, καὶ ἀπαρεσκόμενοι τῇ δίκῃ, ἐκκαλοῦνται ταύτην εἰς τὸν Ῥώμης. (Φ 184. Σαρδικῆς γ'.

Δικαίως, ἢ ἀδίκως Κληρικὸς ἀφορισθεὶς, ὀφείλει περιμένειν β'. ἐξέτασιν. (Φ 190. Σαρδικ. ιδ'.

Διοικήσεως ἔξαρχος, τίνα εἰσὶν ὀνόματα ἑκάτερα; (Φύλλα 60. τῆς δ'. θ'. σ.

Διόσκορος Ἀλεξανδρείας πότε καθῃρέθη; (Φύλλα 78. τῆς δ'. λ'. σ. ά.

Δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μὴ δέον ἐκδικεῖν. (Φ. 259. Βασιλ. γ'. σ. ὅτε διπλῆ ἐκδίκησις λογίζεται ἡ σὺν τῇ καθαιρέσει τῶν Κληρικῶν, καὶ ἀποχὴ τῆς μεταλήψεως. (Φ. 13. Ἀπος'. κέ. σ. δ'.

Διωγμῷ ὢν χαιρῶ οἱ ἐάσαντες τὰ ἑαυτῶν, καὶ φυγόντες, ἀνέγκλητοι· εἰ ἄλλοι δὲ αὐτοὺς εἰρχθῶσι. (Φ. 147. Πέτρου ιγ'.

Δοκιμῆς πέρι τῶν Μοναχῶν. (Φ 126. τῆς αβ'. έ. σ.

Δονατιστῶν αἱρετικῶν πέρι. (Φ. 214. Καρθαγ'. ξς'.

Δοῦλοι ἐλευθερίαν τρεῖς μαρτυρείτωσαν. (Φ. 106. τῆς ς'. πέ.

Οἱ ἀφιεῶντες τούτους τῶν ἰδίων δεσποτῶν, ἀνάθεμα. (Φ. 153. Γαγγρ. γ'. Τούτων διαφορὰ (Φ 31. Ἀπος'. πβ'. σ. Μὴ χειροτονεῖσθωσαν εἰς μοναχοὺς χωρὶς τῆς τῶν Δεσποτῶν αὐτῶν γνώμης. (Φ. 59. τῆς δ'. δ'. Ἀναπαλοῦνται γὰρ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δεσπότου, καὶ εἰ ἐχειροτονήθησαν. (Φ. αὐτοθ. σ. Ἀπελεύθεροι καὶ δύσφημοι, ἀπαράδεκτοι εἰς κατηγορίαν. (Φ 236. Καρθ. ρλή.

Δοῦλος πέρι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δεσπότου δυναστευθείσης. (Φ. 276. Βασιλείου μθ'.

Ε.

Ἑβραῖοι ὑποκρινόμενοι τὰ Χριστιανῶν, ἐλεγχθήτωσαν. (Φύλ. 117 τῆς ζ. ή.

Ἐγγύας ἀπαιτεῖνται οἱ Αἰγύπτιοι Ἐπίσκοποι παρὰ τῆς Συνόδου. (Φύλ. 69. τῆς δ'. Ν. Τῆς τῶν Κληρικῶν πέρι. (Φύλλα 12

Ἀπο-

Ἀπος'. κ'. σ.
Ἐγγύα, ἢ ἡ μνησεία (αὐτόθι.
Ἐγκαίνια Ναῶν πολλαχῶς ὀνομάζονται, (Φ. 117. τῆς ζ'. ζ'. σ. Μὴ γινέσθωσαν χωρὶς μαρτυρικῶν λειψάνων, ἢ τῆς συνήθους Εὐχῆς. (αὐτοθι.
Ἐγκαίνια μικρὰ, παρὰ Κανόνας (Φ. 118. τῆς ζ'. ζ'. σ.
Ἐγκλείσων περι, (Φ 90. τῆς ς'. μά.
Ἐγκληματικὴ ὑπόθεσις τίς ἐστι; (Φ. 197. τῆς ἐν Καρθ. ἡ σ. Τ'αύτης ἕνεκα ἐξεταστέοι οἱ κατήγοροι, (Φ. 65. τῆς δ'. κά σ.
Ἐγκρατείας περι τῶν γ'. τῆς Ἱερωσύνης βαθμῶν, (Φύλλα 195. Καρθ. γ'.
Ἐγκρατευόμενοι μὴ εἰσίτωσαν εἰς παρθένους, (Φ. 108. Καρθαγένης μέ. καὶ τινες ἔτοι; (αὐτοθι.
Ἐγκρατιτῶν, ἢ Μαρκιονιτῶν βλασφημία, (Φ. 275. Βασιλ'. μζ'
Ἐγκύμονος βαπτιζομένης, ἢ συμβαπτίζεται ἢ τὸ κυοφορούμενον, (Φ. 148. Νεοκαισαρ'. ς'. σ.
Ἐγχώριοι παροικίαι τίνες; (Φ. 64. τῆς δ'. ιζ'. σ.
Ἐθῶν ἑλληνικῶν περι, (Φ. 99. τῆς ς'. ξβ'. Ἐκκλησιαστικῶν ἀγράφων, (Φ. 288. Βασιλ'. ηά. ηβ'.
Ἔθος πονηρὸν μὲν, καταργητέον, ἀγαθὸν δὲ, δύναμιν νόμου φέρεται. (Φ. 183. Σαρδικ. α. σ. β'.
Εἰδωλολατρίας διαίρεσις, (Φ 294. Νύσσης ς'. σ. γ'.
Εἰκόνων ἁγίων περι, (Φ. 105. τῆς ς'. πβ'. σ. β'.
Εἰκόνας ἀσέμνους μὴ ἔχειν ἐν οἴκοις. (Φ. 112. τῆς ς'. ρ'.
Εἰρηνικῶν γραμμάτων περι, (Φ. 8. Ἀπος'. ιβ. σ. Τίσι δοτέον ταῦτα; (Φ. 62. τῆς δ'. ιά. Χωρὶς τουτων μηδένα Κληρικὸν δέχεσθαι. (Φ. 162. Ἀντιοχ'. ζ'.
Ἐκβιβασαὶ τίνες; (Φ 225. Καρθαγ'. ρς'.
Ἔκδικοι τίνες; (αὐτοθ. Καρθαγένης ρζ'.
Ἐκδικῶ. πῶς ἐκλαμβάνεται. (Φ. 214. Καρθαγ'. ξέ. σ.

Ἐκκλη.

Ἐκκλησίαν τὴν ἰδίαν τῶν καταλιπόντων Κληρικῶν περι. (Φ. 65. τῆς δ'. κ'. Οἱ εὐπορῆντες, ἀνεγειρέτωσαν. οἱ δὲ μὴ, κωλυέσθωσαν. (Φ 121. τῆς ζ'. ιζ'.
Ἐκκλησία τί ἐστι; (Φ. 8. Ἀπος'. ιγ'. σ. Καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν αὐτῇ περιλαμβάνονται (αὐτόθι.
Ἐκκλησίαι πλασαὶ μαρτύρων καταστραφείσθωσαν. (Φύλ. 220. Καρθαγ'. ηά. σ.
Ἐκκλησιαστικῶν περι, τῶν πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπιόντων δικασθῆναι. (Φ 228. Καρθαγ'. ριέ.
Ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως οἱ καταφρονῆντες, ἀνάθεμα. (Φ. 154. Γάγγρ. έ.
Ἐκκλησιάζοντες χωρὶς γνώμης Ἐπισκόπου, ἀνάθεμα. (αὐτόθι. Γάγγρ ς'.
Ἔκκλητος τί ἐστι; (Φ. 185. Σαρδικ. έ. σ β'. τίνες ταύτῃ ὑποκεινται; (Φ. 199. Καρθ. ις'. σ γ'. Ἔκκλητος εἰς πασαν τὴν οἰκουμένην ὑ δίδοται τῷ Ῥώμης πάπα, (αὐτόθ. λς'. σ. γ' (Φ. 204.
Ἐκπεπτωκότων. τῆς πίστεως περι. (Φ. 229. Γρηγ. Νύσ. β'.
Ἐλεημοσύνης περι τῆς ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, (Φ. 333. Νικηφόρου δ'. σ.
Ἐλευθερίᾳ δοῦλων τρεῖς μαρτυρείτωσαν. (Φ. 106. τῆς ς'. πέ.
Ἐλευθερίας περι τῶν ὑπεξουσίων παίδων. (Φ. 207. Καρθαγέμβ'. σ. τὴ. Φ 11. Ἀπος. ιζ'. σ. θ'. ί.
Ἐλεγχειν τὸν ἐξομολογούμενον ἀθέμιτον (Φ. 237. Καρθ. ρμά.
Ἐλεγχόμενος τις εἰς ἀπηγορευμένας πράξεις, ὑ κληρῶται. (Φύλλα 26. Ἀπος. ξά.
Ἑλληνικὰ συμπόσια ποῖα; (Φ. 215. Καρθ. ξθ'.
Ἐμβρυοκτόνους ὡς φονεῖς ἐπιτιμητεον. (Φ. 108. τῆς ς'. ηα.
Ἔμβρυον κἂν τε ἐκμεμορφωμένον ᾖ κἂν τε μὴ, ἡ φθείρουσα, φονεύτρια ἐστι. (Φ. 259. Βασιλ'. β'.

Ἐμμέ-

Ἐμμέσαντος πέρι τὴν θείαν Μετάλ. (Φ. 325. Νηστευτ. λδ'. σ.
Ἐνεργθμενοι οἱ δαιμονῶντες (Φ. 144. Ἀγκύρ. ιζ'. σ. β'.
Ἐνυπνιασμῦ ἐκκρίσεως περι (Φ. 154. Ἀθανασίυ, ά. σ.
Ἐνυπνιαζομένων περι (Φ. 242. Διονυσίυ. δ'.
Ἐνορίαι Πρεσβυτέρων εἶχον προσόδυς (Φ. 25. Ἀποστόλ. νθ'.
Ἐνὼχ τῦ μετατεθέντος. ἦν ὅτε ἦν βιβλίον αὐτόθι Ἀποστ. ξ'. σ.
Ἐξαγορευθὲν ἁμάρτημα ὁ ἐξαγγείλας ἐπίσκοπος ἀπαραδεκτος. (Φ. 237. Καρθαγ'. ρμά. Ναὶ μὴν ἢ ἐπιτιμίας ἄξιος (αὐτόθ. σ.
Ἐξαγορεύεσθαι Ἱερεῦσιν εἰκὸς τοῖς δι' ἐνταλτηρίυ ἔχυσι τὴν ἄδειαν παρ' ἐπισκόπων (Φ. 212. Καρθ. ζ'. σ.
Ἐξαγορεύεσθαι κατ' εἶδος εἰκός. ἔνθα ἢ περὶ τῶν περισατικῶν (Φ. 237. Καρθ. ρμά. σ. ά.
Ἐξαγορευομένοις πῶς χρησέον τὰς ἐπὶ τῆς μετανοίας (Φ. 282. Βασιλ'. οδ'. πδ'. πέ ἢ σ. Περιττὸν τὸ, δίς τινα ἐξαγορεύειν τὰ ἐξαγορευθέντα. δι' ἃ ἢ τὴν ἄφεσιν ἐπορίσατο. (Φ. 196. Καρθ. ς. σ. Τὰ τῶν παίδων ἁμαρτήματα ἐξ ὅτυ δέον ἐξαγορεύεσθαι (Φ. 301. Τιμοθ'. ιή. σ.
Ἐξαγορεύειν τὸ μυστήριον τὸν δαιμονῶντα, πῶς ἐκληπτέον; (Φύλ. 267. Τιμοθ'. γ'. σ.
Ἔξαρχοι τανῦν λέγονται, οἱ ποτὲ Χωρεπίσκοποι (Φ. 163. Ἀντιοχ'. ί. σ. γ'.
Ἔξάρχυς, ἢ ἄκρυς Ἱερεῖς μὴ ὀνομάζεσθαι τὺς ά. τῶν ἐπισκόπων, (Φ. 208. Καρθαγ'. μς'. σ. Καίτοι ἄλλοθι ὀνομαζόντων (αὐτόθι. Ὅρα τὴν σημείωσιν. βλέπε δὲ ἢ τὸν ς'. τῆς Σαρδικῆς. Φ. 185.
Ἔξαρχος διοικήσεως ποῖος; (Φ. 61. τῆς δ'. θ'. σ. γ'.
Ἐξομοσία τίς ἐστι; (Φ. 69. τῆς δ'. λ'. σ.
Ἐξομοσάντων πέρι. (Φ. 243. Πέτρυ ά. κξ'.
Ἐξομολόγησων ὁ Ἰούδας πῶς νοεῖται; (Φ. 297. Τιμοθ'. γ'. σ

Ἑορ

Ἑορταῖς ταῖς τῶν ἁγίων, κωλύονται αἱ ὀρχήσεις (Φ. 215. Καρθαγ. ξθ'.
Ἑορτάζειν μετὰ Αἱρετικῶν, ἢ ἑορταστικὰ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, κεκώλυται. (Φ. 177. Λαοδικ. λζ'.
Ἐπεξεργασὴς, ποιός τις. (Φ 225. Καρθαγ. ρλβ'. σ. β'.
Ἐπιθυμήσαντος πέρι αισχρεργῆσαι ἢ μὴ τυχόντος (Φ. 147. Νεοκαισ. δ'. σ.
Ἐπίορκος πῶς κανονίζεται; (Φ. 279 Βασιλ'. ξδ'.
Ἐπιορκήσαντες τινες ἐν τῇ χειροτονίᾳ, ἐκ εὐοδῶνται. (Φ. 263. Βασιλ. ί.
Ἐπιορκίας εἴδη δύω, (Φ. 13. Ἀποσ'. κέ. σ. Καὶ ἄλλα εἴδη ταύτης πλατύτερον (Φ. 284. Βασιλ'. πβ'. σ.
Ἐπισκόπων αἱ προϋπάρξασαι γαμεταὶ ἀποχειράσθωσαν εἰς Μοναχὰς (Φ. 79. τῆς ς'. ιβ'. σ. Καὶ ἐν ἀπωκισμένῳ Μοναστηρίῳ (Φ. 93 τῆς ς'. μή. Οὔτε χειροτονῆνται εἰ μὴ ἐκεῖναι ἀποκαρῶσιν (Φ. 79. τῆς αὐτῆς. ιβ'. ιγ'. σ. Εἶχον δὲ ἄνωθεν ἢ αὐτοὶ (Φ. 7. Ἀποσ'. ε. σ. ά. Ἡ ς'. Σύνοδος ἐκώλυσε τοῖς ἐπισκόποις τὰς γαμετὰς (Φ. 79. τῆς ς'. ιγ'. σ. Μὴ διδάσκειν παῤῥησίᾳ εἰς ξένην, εἰς γὰρ Πρεσβυτέρου τάξιν καταβιβάζονται (Φ 83. τῆς ς'. κ'. Ἐμποδιζόμενοι τῶν σφῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ καταδρομῆς, ἐνεργειτωσαν τὰ τῶν ἐπισκόπων (Φ 89. τῆς ς'. λζ'. Μὴ ἐχέτωσαν ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων ἕτερόχροα, (Φ 120 τῆς ζ. ις'. σ Μήτε λαμπρὰ ἢ σηρικὰ ἀμφιανύσθωσαν, ἢ μύρα χρίεσθωσαν. (αὐτοθι. Μὴ ἐνεργειτωσαν Μοναστήρια ἐπὶ καταλύσει τῆς ἐπισκοπῆς (Φ τῆς αβ. ζ'. Τούτων οἱ χωριζόμενοι Κληρικοὶ ἄνευ ἐγκλήματος τὸ κατὰ τὴν πίστιν, παιδεύονται (Φ 129 τῆς αβ' ιγ'. Μὴ ἀντεισαγειν ἄλλον ἀνευλόγως, ζῶντος ἔτι τοῦ προτέρου (Φ 130. τῆς αβ'. ις'. Καὶ ὑπὲρ ἑξάμηνον χρονοτριβεῖ ἔξω τῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς προσαγῇ Βασιλέως ἢ Πατριάρχου (αὐτοθι. Ἐξ ἐθνῶν.

ἢ ἐκ φαύλης διαγωγῆς μὴ παρ' αὐτὰ ἐπισκοπεῖν (Φ 31. Ἀποστ. π. σ. Ὡσαύτως ἀπὸ λαϊκῶν. ἢ μοναχῶν ἀθρόον μὴ ἐπισκοπείτω (Φ. 130. τῆς αβ'. ιζ'. Τίνες ἔτως ἐγένοντο ἀθρόον; (αὐτόθι. σ. Μοναχὸς γενόμενος, ἐκπίπτει τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξίας (Φ. 132. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ. β. σ. Ὁ τύπτων τοῦτον, ἢ φυλακίζων λαϊκὸς. ἀνάθεμα (Φ. 133. αὐτόθι. γ'. Προεχέτω ἡγείσθω τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου (Φ. 162. Ἀντιοχ. θ'. Μηδὲν πραττέτω ἀβουλήτως ἐκείνου, (φύλ. 16. Ἀποστολ. λδ'.

Ἐπισκοπήσειν τὸν μέλλοντα, ἀναγκαῖον εἶναι τὰς Γραφὰς (Φ 113. τῆς ζ'. β. Καθαιρεθεὶς δὲ, εἰ πρὸ β'. ἐξετάσεως ἱεροπραγεῖν, μήτε ἀπολογίας ἀξιούσθω ἔπειτα (Φ 160. Ἀντιοχ. δ'. σ. γ'. ᾗ δ'. Μὴ ἀπερχέσθω εἰς βασιλεῖα χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Μητροπολίτου (Φ. 163. Ἀντιοχείας ια. Μήτε καθαιρεθεὶς ἵνα ἐκκαλέσηται (αὐτόθ. Ἀντιοχ. ιβ'. Μήτε ἱεροπραγείτω τι ὑπερόριος. (αὐτόθ. Ἀντιοχ. ιγ'. Εἰ δὲ παρακληθεὶς παρ' ἑτέρου ἱερουργοίη, μὴ μέντοι εἰς τὸ σύνθρονον ἐκείνου ἐγκαθιδρύσθω (αὐτόθ. σ. Οὐ δίδωσι σχῆμα μοναχῷ, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ Πρεσβύτερος (Φ 125. τῆς αβ'. β'. σ. γ'. Κρινομένου περὶ πρὸς τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου (Φ 164 Ἀντιοχ. ιδ'. Καταχρηθέντος περὶ ὑπὸ πασῆς Συνόδου (αὐτόθι. Ἀντιοχ. ιέ. Μὴ ἁρπαζέτω σχολάζουσαν ἐπισκοπὴν (αὐτόθ. Ἀντιοχ. ις'. Μὴ δεχομένου περὶ τὴν ἐγχειρισθεισαν αὐτῷ ἐπισκοπὴν, (αὐτόθ. Ἀντιοχ. ιζ. Μὴ χειροτονείσθω χωρὶς τῆς παρουσίας τοῦ Μητροπολίτου, ἢ πασῆς τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν Συνόδου (Φ 165. Ἀντιοχ. ιθ. Μὴ ἀμείβειν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ Φ. 166. Ἀντιοχ. κά. Μὴ καθιερᾶν ἑαυτῷ διάδοχον (αὐτόθ. Ἀντιοχ. κγ'. Διοικείτω τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα (αὐτόθ. Ἀντιοχ. κδ'. Τὰ αὐτῷ διακρινέσθωσαν τῶν τῆς Ἐκκλησίας, (αὐτόθι. Γνώμῃ τῶν Ἱερατικῶν ἐλέγειν

λεειν ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησιας (Φ. 167. Ἀντιοχ. κέ. Χειροτονημενοι μὴ εἶναι ἀκροωμενες (Φ. 168. Λαοδ. έ. Ἀμελοῦντος περι τὰ εἰς εὐσεβειαν τοῦ ἰδιου λαοῦ (Φ. 25. Ἀποσ. νή. Μὴ ἐλλεγεσθω ὑπὸ τοῦ ὄχλου. (Φ. 170. Λαοδ. ιγ'. Ἰδιῶ μὴ παραβαίνοντος εἰς τὴν Σύνοδον περι. (Φ. 219. Καρθ. πδ' Μὴ καθισασθω ἐν κώμῃ ἡ Χώρᾳ. (Φ. 211. Λαοδ. νζ'. Ἀπαρεσκομενος τῇ δίκῃ, ἐκκαλειται εἰς τὸν Ρώμης. (Φ. 184. Σαρδικ. γ'. Καὶ δευτερον τοῦτο δύναται ποιεῖν (Φ. 185. Σαρδικ. ε. σ. β'. Μὴ χειροτονεισθω εἰ ὁ διαμεινῃ ἐπιμήκισον εἰς ἕκαξον τῶν ἄλλων βαθμῶν (Φ. 188. Σαρδικ. ί. Μὴ ἀποδημειτω πλεον τριῶν Κυριακῶν ἡμερῶν. (αὐτόθ. Σαρδικ. ια. Ἀδικως δὲ ἐκδιωχθεὶς, δύναται πανταχοῦ χρονοτριβειν. (Φύλ. 191. Σαρδικ. ιζ. Πῶς ἐκχωρειται εἰς το στρατοπεδον ἀπελθειν. (Φ. 192 Σαρδικ. κα. ὑπὸ δώδεκα ἐπισκοπων δικαζεται, ἡ τοῦ Μητροπολιτου. (Φ. 197. Καρθ. ιβ'. σ. Χωρὶς τοσουτου ἀριθμοῦ ἄκυρος ἡ δίκη. (αὐτοθι. Πέραν θαλάσσης μὴ ἀποδημειτω. (Φ. 203. Καρθ. λά. Μὴ ἰδιοποιεισθω ξένον Κληρικὸν. (Φ. 213. Καρθ. ξγ'. Ἀτακτῶν μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι, παραδίδοται τῷ ἄρχοντι εἰς το παιδευθῆναι. (Φ. 216. Καρθ. οδ'. ἡ σύμ. Μὴ ἐστω τὸν πρωτότυπον αὐτοῦ θρόνον. (Φύλ. 218. Καρθ. οθ'. σ. Προχειροτονηθεὶς, προτιμαται τῶν μετὰ. (Φ. 221. Καρθ. μ. Λαμβανέτω ἔγγραφον μαρτυριαν παρὰ τῶν χειροτονησάντων. (Φ. 222. Καρθ. μζ'. Χειροτονιας αὐτῶν περι. (Φ. 1. Ἀποσ. ά. Κατηγορημενων τούτων τινι. (Φ. 30. Ἀποσ. οδ'. Δύω ἐν τῇ αὐτῇ πολει μὴ ἐπισκοπειτωσαν. (Φ. 40. τῆς ά. ἡ Ἐπισκοπῆς ὁ μὴ ἔχων τὸ πραγμα, οὐδὲ τῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιος. (Φ. 309 Κυριλ. ά. Ἐπίσκοποι ἡ οἱ Πρεσβύτεροι πάλιν ἐλέγοντο, ἡ ἀνάπαλιν. (Φύλ. 1. Ἀποσ. ά. σ. ά. Τίνες οἱ ἀναξιοι χειροτονίας, ἡ ἐπισκοπῆς. (Φύλ. 26. Ἀποσ. ξά. σ.

Ἐπι-

Ἐπιτροπευτωσαν τῶν ἀφηλικων. (Φ 58. τῆς δ'. γ'. Προνοεισθωσαν τῶν Μοναςηριων (Φ 59. τῆς δ'. δ'. Ὁ πρῶτος τότων. μὴ καλειςθω Ἄκρος, ἢ Ἔξαρχος (Φ 208. Καρθα γ'. μς. Πεπνρωμένός τις κατ' ἀμφω. ὐκ ἐπισκοπεῖ (Φ 31. Ἅπος. εἰ. Σχολαζων ἐπίσκοπος, τις ἐςι; (Φ. 164. Ἀντιοχείας ις'.

Ἐπιτιμιον. ὁ ἀφορισμὸς (Φ. 114. τῆς ζ'. ά. σ. β'.

Ἐπιτίμια ὐ οἷς Κανόσιν ὐ διορίζονται, τῷ ἐπισκόπῳ ἐπιτρέπονται. (Φύλ. 3. Ἅπος. γ'. σ. β'.

Ἐπιτίμια ἀρχαῖα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῖς μετανοεῦσι (Φ. 41. τῆς ά. ιά. σ. Τοῖς πολλὰ ἁμαρτήματα ἐξαγορεύεσι, μόνον τὸ χορυφαῖον ἐπιτιμάσθω (Φ. 237. Καρθ. ρμά. σ.

Ἐπιτίμια μὴ παραπολὺ σμικρύνεσθαι (Φ. 282. Βάσιλ'. οδ'. σ.

Ἐποχὴ Διονυσιακὴ, ἤτοι ἀπὸ Χριςοῦ. (Φ. 17. Ἅπος. λζ'. σ. γ'.

Ἐρημιτῶν πέρι τῶν ἐν πόλει ἀναςρεφομένων, (Φύλ. 91. τῆς ς'. μβ'.

Εὐαγγελικὰ πράγματα ποῖα λέγονται; (Φ 116. τῆς ζ. ς'. σ.

Εὐαγγελισμῷ τῷ θείῳ πέρι, (Φ. 333. Νικηφόρῳ έ. σ.

Εὐκτηρίων οἴκων ἐντὸς, ὐ ἐν πλείῳ ἔτι, μετὰ Ἀντιμανσίῳ τελῶνται τὰ τῆς Ἱερωσύνης. (Φύλ. 129. τῆς αβ'. ιβ'. σ.

Εὐνοχίζων τίς τινα, ὐ διὰ νόσημα, παιδεύεται, (Φύλ. 128. τῆς αβ'. ή.

Εὐνέχων τρία εἴδη. (Φύλ. 17. Ἅπος. κά. σ. Τίνες τότων κληροῦνται, (αὐτόθι.

Εὐνοχισθέντων πέρι. (αὐτόθι. Μὴ ἐχέτωσαν συνεισάκτους. Φύλ. 77. τῆς ς'. έ.

Εὐλογεῖσθαι ὐ δέον τὸ Ποτήριον ἐν τῇ εὐχῇ τῆς προθέσεως, (Φύλ. 173. Λαοδικείας κά. σ.

Εὔξασθαί τινα μὴ Φαγεῖν ὕεια, γελοῖον, (Φ. 270. Βασιλ'. κή.

Εὑρών τις πρᾶγμα αἰχμαλωτισθέντων Χριςιανῶν, ὅπως ὀφει-

λει

λει προσευχθῆναι. (Φ. 252. Γρηγορίᾳ Νεοκαισαρείας ί. ιά.
Εὐχαὶ Ἱερέων. αἱ κεκυρωμέναι ἔσωσαν. (Φ. 228. Καρθ. ριδ'.
Εὐχαριστίας Φρικτῆς τὰ μυσήρια ὐ χρὴ διαπέμπεσθαι ἐν τῷ Πάσχα ἀλλαχῦ. (Φύλ. 170. Λαοδ'. ιδ'. Εἰ δὲ ἐν τῷ ἱερουργεῖσθαι ἐκχυθῶσι, τί ποιητέον; (αὐτόθι σ. Καὶ μεταλαμβάνονται, ἢ μεταδίδονται ὑπὸ Λαϊκῶν ἐν ἀνάγκῃ. (Φύλ. 85. τῆς ς'. κή. σ. ά.
Εἰ Φορκισαὶ ἢ ἐξορκισαὶ τίνες. (Φύλ. 163. Ἀντιοχ. ιέ σ. β'.
Ἐχθρωδῶς ἀποθανόντων περὶ, (Φύλ. 325. Νήσευτῦ ἐν τῷ τελει τῶν αὐτῦ Κανόνων.

Ζ

Ζαχαρίας ὁ τῦ Προδρόμυ πῶς ἐφονεύθη; (Φύλ. 247. Πέτρου ιγ'. σ. β'.
Ζέοντος ὕδατος τῦ ἐν τοῖς μυσηρίοις περὶ. (Φ. 2. Ἀποσ. γ'. σ.
Ζωναρας ποῖος; (Φύλ. 6. Ἀποστολων ή. σ. ά.
Ζωντος Ἐπισκόπυ ἐκ ἀντεισακτέον ἄλλον, (Φύλ. 130. τῆς αβ'. ις'.
Ζωοφθόρων περὶ. (Φύλ. 261. Βασιλείυ ζ'.
Ζῴων αἷμα μεθοδικῶς ἐσθιειν ἄτοπον. (Φ. 100. τῆς ς'. ξζ'.

Η

Ἡγέμονος ἀνίερος ὁ χείρων ἐπιδόσει, μετατιθέσθω εἰς ἄλλο μοναστήριον πρὸς τὸ ὑποταγῆναι. (Φύλ. 121. ζ'. ιθ'.
Ἡγέμονος μὴ καθιστᾶσθω τις ἧς ἔκτισε μονῆς, χωρὶς τῆς γνώμης τῦ Ἐπισκόπυ. (Φύλ. 124. τῆς αβ'. ά. Ὁποῖον δεον εἶναι, (Φύλ. 125. τῆς αὐτῆς β'. σ. Ὁ μὴ ἀναζητῶν τὸν Φυγόντα ὑποταχτικὸν, ἀφορίζεται (αὐτόθι τῆς αὐτῆς γ'. Ὁ πρὸ τῦ ἑξαμήνυ ἀποχείρας μοναχὸν μὴ ἐξ ἀνάγκης, ὑποτασσέσθω. (Φύλ. 126. τῆς αὐτῆς, έ. Κείρει ἢ Ἀναγνώσας, εἰ τὴν ἡγεμωνίαν παρὰ Ἐπισκόπυ κέκτηται, (Φύλ. 119. τῆς ζ'. ιδ'. Γίνεται ἢ ἀνίερος, (Φύλ. 121 τῆς ζ'. ιθ'. σ. β'.

Ἡλι-

Ηλικίας περὶ τῆς τοῖς χειροτονεμένοις ἀπαιτεμένης. (Φ. 89 τῆς ς'. ιδ'. Τῶν δυναμένων χρῆσθαι τῷ λόγῳ. (Φυλ. 90. τῆς ς'. μ'. σ. Τῶν ὀφειλόντων ἐξαγορεύειν τὰ σφῶν αὐτῶν πταισματα. (Φύλ. 301. Τιμοθεω. ιή. σ. Τῶν μελλοντων μονάσειν. (Φύλ. 90. τῆς ς'. μ'.

Ηλιὸ τὸ Προφήτου. ἡν ὅτε ἦν βιβλίον. (Φ. 25. Ἀποσ'. ξ. σ

Ημερονυκτίου διάστημα πότε ἄρχεται. (Φ. 239. Διονυσ'. α. σ.

Θ

Θανασίμως ἁμαρτανόντων πέρι. (Φ. 271. Βασιλ'. λβ'. σ. Οἱ ὕτως ἁμαρτάνοντες Κληρικοὶ ἢ τῆς μεταλήψεως ἀπειργονται (Φ. 13. Ἀποσόλ. κέ. σ. γ'.

Θανάσιμον ἁμάρτημα ποῖον; (Φ. 271. Βασιλείου λβ'. σ.

Θανάτου πληγὴν ὁ δοὺς, φονεύς ἐστι. (Φ. 274. Βασιλ'. μγ'.

Θανάτου ἐν ὥρᾳ πέρι τῶν ἐξαιτουντων τὴν μεταληψιν. πρότερον κεκωλυμένην. (Φ. 41. τῆς ά. ιγ'. σ.

Θανόντες μᾶλλον τῶν ζώντων ὠφελοῦνται ἀπὸ τῆς λειτουργίας. (Φ. 208. Καρθαγένης μή. σ. β'.

Θανόντος ἐπισκόπου τὰ πράγματα. ὁ ἐπισκοπήσων διαδέξεται. (Φ. 88. τῆς ς'. λέ.

Θάπτειν νεκροὺς ἐν καθιερωμένοις Ναοῖς, ἀπείργεται (Φ. 106. τῆς ς'. πγ'. σ.

Θεατρα ἢ κυνήγια Χριστιανοῖς κεκώλυται (Φ. 94. τῆς αὐτῆς. νά.

Θεοτόκου ἢ αὐτῆς ἥψατο τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα (Φ. 230. Καρθαγ'. ρ. κα. σ. Λοχειῶν αὐτῆς λεγομένων πέρι. (Φύλ. 104. τῆς ς'. οθ'.

Θεοδωρήτου ποῖα ἀνεθεματίσθησαν Συγγράμματα εἰς τὴν προθεωρίαν τῆς έ. Συνόδου εἰς τὴν β'. σημείωσιν Φ. 71.

Θερμοῦ ἄνευ μὴ λειτουργεῖν (Φ; 336. Νικηφόρου ιγ'.

Θεώρια ποῖα; Φ. 94. τῆς ς'. νά. σ.

Θυητό-

Θνητότητος μεταξὺ, ἢ ἀθανασίας ἐπλάσθη ὁ Ἀδὰμ Φ. 230. Καρθαγένης ρκ'. σ. β'.
Θρόνος Κωνσταντινοπόλεως ἴσος τῷ Ῥώμης (Φ. 88. τῆς ς'. λς'.
Θυμελικὰ παίγνια τίνα; (Φ. 84. τῆς ς'. κδ'. σ.
Θυσάντων ἐν διωγμῷ Πρεσβυτέρων περὶ, (Φύλ. 139. Ἀγκύρας. ά. β. κξ'.
Θύσαντες πρὸ τοῦ βαπτίσματος. μετ' αὐτὸ ἱερῶνται, (Φ. 142. Ἀγκύρας ιβ'.
Θυσιαστήριον οἱ σήσαντες Κληρικοὶ χωρὶς γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου, παιδεύονται. (Φύλ. 15. Ἀποστόλων λά.
Θυτῶν ὅταν ἀπεχώμεθα, ἀφεκτέον ἢ τῶν καρπῶν αὐτῶν, (Φύλ. 97. τῆς ς'. νς'. Καὶ εἰ τῶν τοιούτων ἔν ἐσι ἢ ὁ ἰχθὺς. (αὐτόθ. σ.

I

Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος σὺν τοῖς λοιποῖς παραγγέλλει τὴν μίξιν τοῦ οἴνου σὺν ὕδατι ἐν τῇ λειτουργίᾳ (Φ. 87. τῆς ς'. λβ'.
Ἰβήρων Μητρόπολις, αὐτοκέφαλος Φύλ. 89. τῆς ς'. λθ'. σ.
Ἱερατικοί εἰσιν οἱ περὶ τὸ Βῆμα. Κληρικοὶ δὲ, οἱ λοιποὶ (Φ. 6. Ἀποστόλ. ή. σ. Συνεισάκτας γυναῖκας μὴ ἐχέτωσαν (Φ. 77. τῆς ς'. ε. Μὴ τοκιζέτωσαν. Φ. 168. Λαοδ. δ'. Ὁμολογοῦντες ὅτι σαρκικῶς ἐξήμαρτον, μόνον τὴν τιμὴν τῆς Ἱερωσύνης ἐχέτωσαν (Φ. 150. Νεοκαισ. θ'. ἢ σημ. γ'. ἢ δ'. Ὡσαύτως ἢ οἱ ἐν διωγμῷ θύσαντες (Φ. 139. Ἀγκύρ. ά. Καὶ οἱ ἀκουσίως φονεύσαντες (Φ. 294. Νύσσης έ. σ. Πρὸ τοῦ διωρισμένου χρόνου χειροτονούμενοι, καθαιρετέοι (Φ. 81. τῆς ς'. ιε. Ποτε τούτων ἐν τῇ δίκῃ, ἡ καταδίκη ἄκυρος; (Φ. 197 Καρθ. ιβ'. σ. Ἡ δὲ δίκη δὲ αὐτῶν ὑπὸ ἓξ ἐπισκόπων τελεῖται. (αὐτόθι. Καταγνωσθέντες ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπισκόπων, εἶτα μετὰ τοῦτο ἱερουργήσαν, ἀνάθεμα (Φ. 197. Καρθ. ί. Ἐὰν μὴ διαζευχθῶσι τῶν ἰδίων γυναικῶν μοιχευθεισῶν, καθαιρῶνται, (Φύλ.

λ. 149. Νεοκαισ. κ'. σ. Ἀνέγκλητοι δὲ εἰσὶ συγγινόμενοι ταῖς βίᾳ φθαρείσαις (αὐτοθι. Φ. 150 Γήμαντες μὲν, καθαιρένται, πορνεύσαντες δὲ ὡς λαϊκοὶ μετανοεῖσι, (Φ. 146 Νεοκαισ. ά. σ. Μὴ συνεστάτωσαν γυναιξὶ (Φ. 123 τῆς ζ'. κβ'. Οἱ τῶν αἱρετικῶν, ἢ σχισματικῶν ἐκ εἰσὶν Ἱερατικοὶ. (Φ. 137. Σύνοδος ἡ περὶ τὸν Κυπριανόν. Μὴ τυπτέτωσαν ὅλως, (Φ. 14. Ἀποσ. κζ'. σ. Μεταλαμβανειν ὀφείλουσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, (Φ. 6. Ἀποσ. ή. Κατὰ τὰς ἰδίας ὥρας ἐγκρατευέσθωσαν τῶν ἰδίων γαμετῶν. (Φ. 103. τῆς Καρθ. λγ'. Καθαιρεθέντας ἐ χρὴ ἢ χειροθετεῖσθαι ὡς λαϊκὰς μετανοοῦντας, ἢ ἀναβαπτίζεσθαι, (Φ. 104. Καρθ. λε. Οὐ δύνανται δευτερογαμῆσαι, (Φ. 76. τῆς ε'. γ'. σ. Ἀλλ' ὅδε εἰ μὴ καθηρημένοι εἰσὶ, (Φ. 274. Βασιλ. μδ'. σ. δ'. Ἀλλ' ὅτε αἱ τούτων γαμεταὶ, χειρώσασθαι, κατά τινας (αὐτοθ. Μολυνθέντων περὶ ἐν χείλεσι, (Φ. 281. Βασιλ. ό. σ. Κοσμικὴν φροντίδα μὴ ἔχειν, (Φ. 4. Ἀποστόλ. ε'. Μὴ ἀποστρέφεσθαι τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ χειροτονηθῆναι, (Φ. 17. Ἀποσ. λε'. Μὴ κυβεύειν, ἢ μεθύειν. (Φ. 19. Ἀποστόλ. μβ'. Μὴ διδάσκοντες τὸν λαὸν, οἱ Ἱερεῖς ἀφορίζονται, (Φ. 25. Ἀποσ. νή. Οὐ μόνον οἱ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἀπαιτῶνται διδάσκαλοι τῷ λαῷ, καθ' ὃ ἑκάτεροι καὶ Προεστῶτες τῶν Ἐκκλησιῶν, (Φ. 82. τῆς ε'. ιθ'. σ. Κατὰ μόνην τὴν χειροτονίαν πλεονεκτῶνται ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων, (αὐτοθι. σ. Μὴ προσδεύετωσαν τῷ ἐπισκόπῳ ἐν τῷ Βήματι. (Φ. 181. Λαοδ. νε'. Οἱ ὑπὸ τούτων ὡς γημάντων μὴ μεταλαμβάνοντες, ἀνάθεμα, (Φύλ. 154 Γάγγρ. δ'. Εἰ εἰς ἄθεσμον γάμον ἐξωκειλωσιν, ὁ μενει αὐτοῖς εὐλογία. (Φ. 270 Βασιλ. κζ'. Συγχωρέντων περὶ ἁμαρτήματα χωρὶς ἐνταλτηρίου. (Φ. 196. Καρθ. ζ'. σ. Μεγαλ. συνοδικῶν πέρι. (Φ. 132. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ, β'. σ. Μὴ ἐξιέσθωσαν εἰς γάμους διγαμούντων. (Φ. 149.

Νεο-

Νεοχαισ. ζ΄ Μὴ ἐκβαλέτωσαν τὰς ἰδίας γυναῖκας, (Φ. 79. τῆς ς. ιγ΄. σ Καίτοι παρὰ Κανόνας χειροτονηθέντες, ἐκτελοῦσιν ὅμως τὰ μυστήρια. (Φ. 151. Νεοκαισρ΄. ιά. σ. Ἵνα δὲ τελοῦσιν ὡς ὄντα τῶν ἐπισκόπων; (Φ. 17. Ἀποσ΄. λή σ. Οὐκ ἀναγκαζονται μαρτυρεῖν, (Φ. 214. Καρθ. ξή. σ. ς΄. Εἰ ψευδομαρτυρέσι πῶς παιδεύονται; (Φ. 109. τῆς ς΄. μδ σ. Περὶ τῶν ἐθελουσίως καταλιπόντων τὴν Ἱερωσύνην. (Φύλ. 329 Νικολ΄. ή. Διὰ ψήφων ἐγίνοντο. (Φ. 115. τῆς ζ. γ΄. σ. Αἱ ἐνορίαι αὐτῶν τοπάλαι εἶχον προσοδους. (Φ. 25 Ἀποσ΄. νθ΄. σ. Ἐν τελείᾳ λειτουργίᾳ χειροτονοῦνται. (Φύλ. 151. Νεοκαισ. θ΄. σ. ζ΄.

Ἱερεῖς τοπους μὴ κοινοποιεῖν. (Φ. 110. τῆς ς΄. μζ΄. Τίνες εἰσὶ; (αὐτοθι. Τὰ γινόμενα ἐν αὐτοῖς συμπόσια, ἢ ὀρχήσεις, κωλυίσθωσαν. (Φ. 225. Καρθ. ξθ΄.

Ἱερὰ τὰ ὄντα, τὰ αὐτὰ ἢ ἅγια εἰσὶν, ὁμοίως ἢ ἀνάπαλιν. (Φύλ. 129 τῆς αβ. ί σ.

Ἱερωσύνης ὁ μὴ ἔχων τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ τῆς τιμῆς ἐστὶν ἄξιος. (Φύλ. 309 Κυριλ. ά. Τίνες τούτης οὐκ ἀξιοῦνται. (Φ. 26. Ἀποσ΄. ξα σ. Καὶ οἱ μὴ ἐξ Ἱερατικοῦ γένους. ἱερῶνται. (Φύλ. 88 τῆς ς΄. λγ΄.

Ἱερωσύνη, ἢ ἀρχὴ ἐξωτερικὴ, ἀσύμβατα. (Φύλ. 32. Ἀποστολων πγ΄. σ.

Ἱερωμένον τι ὁ λαμβάνων εἰς οἰκείαν χρῆσιν, ἀφορίζεται. (Φύλ. 30. Ἀποστολ. ογ΄.

Ἱεροσολύμων περι. (Φ. 39. τῆς ά. ζ΄ σ Ὁ θρόνος τούτων μετὰ τὸν τῆς Ἀντιοχείας. (Φ. 89. τῆς ς΄. λς΄.

Ἱεροσύλων πέρι. (Φ. 139 τῆς αβ. ί σ. β΄.

Ἱστορία περι. (Φ. 275. Βασιλειου μεγ. σ

Ἱστορία τίς ἐστι; (Φ. 41. τῆς β΄. ζ΄. σ γ΄.

Ἱμάτια ἁρμόδια ἢ ἐν πόλει. ἢ ἐν ὁδῷ ἐχέτωσαν οἱ Κληρικοὶ.

(Φύλ 85. τῆς ς'. κζ'. Ποῖα δὲ οἱ δόκιμοι τῆς μοναδικῆς ζωῆς; (Φύλ. 266. Βασιλείου, ιή. σ. ά.
Ἰουδαίων ἄζυμα μὴ ἐσθιειν, μήτε Φιλιοῦσθαι τούτοις, κξ'. (Φύλ. 79. τῆς ς'. ιά. Ἐν συναγωγῇ τούτων οἱ προσευχόμενοι, παιδεύονται, (Φ. 17. Ἀποστολ. ξδ'.
Ἰουστινιανούπολις Φέρει τὰ δίκαια Κωνσταντινουπόλεως, (Φύλ. 89. τῆς ς'. λθ'.
Ἰουστινιανουπόλεων πέρι, (Φύλ. 55. τῆς γ'. ή. σ.
Ἱπποδρόμια, κξ'. μὴ θεασθωσαν Κληρικοὶ. (Φ. 84. τῆς ς'. κδ'.
Ἰσημερίας πέρι, (Φύλ. 5. Ἀποστόλ. ζ'. σ.
Ἴσος ὁ θρόνος Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ῥώμης, (Φ. 67. τῆς δ'. κή.
Ἰχθὺς εἰ καλεῖται θυτὸν, ἀμφίβολον, (Φ. 97. τῆς ς'. νς'. σ.
Τρία εἴδη τὰ ἐκ τῶν ὑδάτων συνεστῶτα, (Φ. 265. Βασιλ'. ιέ. σ.

K

Καθαιρέσεως πέρι. (Φ. 3. Ἀποστ'. γ'. σ. β'. Μὴ ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ διεκδικοῦντος τὸν νόμον, ἀνίσχυρός ἐστι, (αὐτόθι.
Καθαιρέσεως παντελοῦς πέρι, (Φύλ. 83. τῆς ς'. κά σ.
Καθαιρέσεως γινομένης, ἀργεῖ ὁ ἀφορισμὸς, (Φ. 13. Ἀποστόλ. κέ. σ. Τροποι ταύτης, καθ' ὧν ὐδεὶς ἀντερεῖ, (Φ. 160. Ἀντιοχ'. δ'. σ. γ'. Καθαιρεθέντός τις, δίκαιος ἂν εἴη παρεῖναι τῇ καθαιρέσει Συνόδῳ. (Φ. 75. τῆς ς'. β'. σ. γ'. Ἐκτὸς εἰ μὴ βουληθειη, (Φύλ. 30. Ἀποστόλων οδ'.
Καθαροὶ, οἱ Ναυατιανοὶ, (Φ. 40. τῆς ά. ή.
Καθιέρωσις ναῶν μετὰ μαρτυρικῶν λειψάνων γινέσθω, ὧν ἐκ ἄνευ, (Φύλ. 117. τῆς ζ. ζ'.
Καθολικοὶ οἱ ὀρθόδοξοι ὀνομάζονται, (Φύλ. 235. Καρθ. ρκή σ. β'.
Καλάνδαι ἐποῖαι; (Φύλ. 99. τῆς ς'. ξβ'. σ.
Καλβίνου δόξα περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, (Φ. 230.

Καρθ. ρχά. σ.
Καλόμενος τις ὑπὸ Συνόδε, ἢ μὴ ἀπαντῶν, παιδεύεται, Φ. 30. Ἀποστολων οδ.
Καλλωπισμὸς περὶ τῶν Κληρικῶν, (Φ. 85. τῆς ς'. κζ'.
Κανόνας ποσους, ἢ ποιους δεκτεον; (Φ. 74. τῆς ς'. β. Ὡς μαρτύρια Θεῖα τουτους λογιζεσθαι εικὸς. (Φ. 114. τῆς ζ'. ά. Οἱ συγχροτήσαντες τουτους ὑπὸ τῦ Πνεύματος ἐνηργάσθησαν (αὐτόθι. Οὐσια γὰρ ἔτοι, καθως ἢ αἱ θεῖαι γραφαὶ τῆς Ἱερωσυνης. (Φ. 115. τῆς αὐτῆς. β' σ. Ὅθεν ἢ ὡς θειας Γραφὰς τούτους ἡγητέον. (αὐτοθ. σ. ά Καὶ ἰσχυροτέρους τῶν Νομων Φ. 15. Ἀποστ. κθ'. σ. Τί ἐστι Κανών; (Φ. 74 τῆς ς'. β'. σ. ά. Οἱ μεριτοὶ Κανονες ἐπισφραγιζομενοι ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν, οἰκουμενικοὶ ἢ αὐτοὶ καθιστανται. (αὐτοθ. Οἱ ἱερὸν Κανόνα ἀναιρειν ἐπιχειρῦντες ἀναθεματίζονται, (Φ. 74. ἢ 114 τῆς ς'. ἢ ζ. α Οἱ δὲ παραβαίνοντες, ὑποβάλλονται ἐπιτιμιῳ. ᾧπερ ὁ παραβαινομενος Κανὼν διαλαμβανει. (Φύλ. τβ. τῆς ς'. β'.
Κανονικὰ πραγματα ποῖα; (Φ. 116. τῆς ζ'. ς'. σ. Τοιαῦτα μονα βιβλια λεγεσθωσαν ἐν τῇ Ἐκκλησιᾳ, (Φυλ. 182. Λαοδικειας νθ'. σ.
Κανονικαὶ ἐπιστολαὶ ποῖαι; (Φ. 178. Λαοδ. μά. σ.
Κανονικοὶ, οἱ τῦ Ἐκκλησιαστικῦ τάγματος (Φύλ. 58. τῆς δ'. β'. σ. γ'.
Καπήλους ἢ μυρεψους, μὴ εἶναι τοὺς Κληρικους. (Φ. τῆς ς'. θ'. σ.
Καπηλεῖα μὴ γινεσθαι ἐντὸς ἱερῶν περιβόλων. (Φ. 78. τῆς ς'. ος'. Μεγαλως τοῦτο παροργιζει τὸ θεῖον. (αὐτόθ. σ. Ἔνδον τούτων τῶν καπηλείων μὴ ἐσθιειν Κληρικὸν. (Φ. 24. Ἀποστολων νδ'.
Καππαδοκων ἐπισκοπὴ κατέχει Μητρόπολις. (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'. σ.

Καρ-

Καρθαγένης οἱ Ἱερατικοὶ τῇ μεγ'. Ε' ἔσθοντες ἐλειτούργουν. (Φύλ. 208. Καρθ. μή. Διὰ τῶν κυρίων Κανόνων τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἀσφαλίζονται τὰς σφῶν Κανόνας. (Φ. 194 τῆς αὐτῆς α. Ἀποβαλλόντες τῶν Ἱερατικῶν τὰς γαμετὰς, ἐκ ἀποδεκτοί, (Φ. 80. τῆς ς'. ιγ'. σ. β'. Διαφόρως οἱ ταύτης Κανόνες ἀριθμῆνται, εἰς τὴν δ'. σημ'. τῇ προοιμίῳ τῆς ὅλης ταύτης βίβλου. Ταύτης ὁ Ἐπίσκοπος δύναται ὃν θέλει χειροτονεῖν ἢ ἀπὸ ξένης, (Φύλ. 213. Καρθ. ξδ'. Κὠ Παπας καλεῖται, (Φ. 221. Καρθ. ιγ'. σ. Γραφεὶ ἢ ὑπογραφεὶ ἐπιστολὰς ὡς ἐκ τῆς Συνόδου, (αὐτόθ. σ.

Κατάβασις ἐπισκόπου εἰς Πρεσβύτερον, ἱεροσυλία (Φ. 69. τῆς δ'. κθ'.

Κατάβασις ἀπὸ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ πότε γίνεται, (Φ. 116. τῆς ζ'. ε.

Καταλλαγῆς εἰτ' ἐν συγχωρήσεως τῶν μετανοούντων περὶ, Φύλ. 195. Καρθαγ'. ς'. σ.

Καταμηνίων περὶ τῶν γυναικῶν, (Φ. 240. Διονυσίου. β'. σ.

Καταξάσεις τῶν μετανοούντων, (Φ. 41. τῆς α. ιά. σ.

Κατήγοροι ἐπισκόπων ὀφείλουσιν εἶναι βίου καλοῦ. (Φύλ. 197. Καρθ. ή. Ποῖοι δεκτοὶ, ἢ ποῖοι ἄδεκτοι; (Φ. 49. τῆς β'. ς'. Μὴ ἀποδείξαντες τὴν κατηγορίαν, ὑπόκεινται ταὐτοπαθείᾳ. (αὐτόθι. Εἰ ἀποκρυβῶσι μετὰ τὸ κατηγορῆσαι, τί παθαίνονται. (Φ. 202. Καρθ. κζ'.

Κατηγορούμενοι Ἱερατικοὶ ὃς θέλουσι παραλαμβάνουσι κριτὰς. (αὐτόθι. Καρθαγ'. κή.

Κατηχουμένων τάξεις πόσαι, ἢ ποῖαι; (Φ. 42. τῆς α. ιδ'. σ. β. Τούτων τὰ ἁμαρτήματα ἐκ εὐθύνονται, ἢ πῶς; (Φ. 267 Βασιλείου. κ'. σ. Εἰ μεταλάβωσιν ἀγνοοῦντες. εὐθὺς βαπτίζονται (Φ. 296. Τιμοθ'. α. Τούτων παραπεσόντων περὶ. (Φ. 42. τῆς α. ιδ'. σ. Πῶς παιδεύονται ἁμαρτάνοντες; (Φ.-

(Φύ. 148. Νεοκαισαρείας. έ.
Κεκοιμημένων πέρι, (Φύλ. 209 Καρθαγένης, μή. σ. β'.
Κελεστὸς ποῖος ἐχρημάτισε; (Φύλ. 52. τῆς γ'. ά. σ. γ'.
Κελεστῖνος δὲ ποῖος; (αὐτόθι.
Κεφαλῆς τρίχας τῶν διευθετιζόντων πέρι, (Φ. 110. τῆς ς'. ις'.
Κεφαλικὴ τιμωρία πῶς ἐννοείται, (Φ. 13. Ἀποστόλ. κε. σ. β'.
Κλέπτε ἢ κλοπῆς πέρι, (Φύλλα 278. Βασιλείε, ξά.
Κλέψας τις ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας, οἷος λογίζεται; (Φύλλα 129. τῆς αβ'. ί. σ.
Κλῖψι γαμία τίς ἐστι; (Φύλλα 281. Βασιλείε ξθ'. σ. β'.
Κλήμαντος ἐπιστολῶν πέρι, (Φύλ. 32. Ἀποστόλων πέ. σ.
Κληρικῶν ὀνομασίας πέρι, (Φ. 2. Ἀποστόλ. β'. σ. Ξένον μὴ λειτουργεῖν ἄνευ συστατικῶν, (Φ. 62. τῆς δ'. ιγ'. Μὴ καταλιμπάνειν τὴν ἰδίαν Ἐκκλησίαν, (Φύλ. 42. τῆς ά. ιέ. Καὶ εἴ ἅπαξ ἀνέγνω ἐν τῇ ἰδίᾳ Ἐκκλησίᾳ, (Φ. 222. Καρθ. ιή. Μάλιστα δὲ ἢ παρακαλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπε, ἢ μὴ ἐπαναστρέφων μήτε χώραν ἀποκαταστάσεως ἐχέτω καθαιρεθείς, (Φύλ. 160. Ἀντιοχ. γ'. Εἰ δὲ ἢ ἱεροπραγοίη πρὸ β'. ἐξετάσεως, μήτε ἀπολογίας χώραν, (ὡς ἀνωτέρω) ἐχέτω, (αὐτόθ. Ἀντιοχ. δ'. σ. Ἢ εἰς Βασιλέα ἕνεκα τοῦ τοιούτε ἀπελθοι, (Φ. 163. Ἀντιοχ. ιβ'. Μὴ ἐνδημείτωσαν ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνε χωρὶς ἀδείας Πατριαρχικῆς, (Φ. 66. τῆς δ'. κγ'. σ. Μὴ ἐν ἀλλοτρίᾳ τὰ τῶν Κληρικῶν ἐπιτελείτωσαν, (Φ. 82. τῆς ς'. ιζ'. Ποία τις τούτων ἡ κυρά; (83. τῆς ς'. κα. σ. γ. Τὰ πρέποντα ἐνδύεσθωσαν ἢ ἐν πόλει, ἢ ἐν ὁδῷ. (Φ. 85. τῆς ς'. κζ'. Μὴ λαμπρὰ ἢ Σηρικὰ. (Φ. 120. τῆς ζ'. ις'. Οὐ κληρωθήσεταί τις ἐὰν μὴ προαποδύσηται τὴν ἀναφυεῖσαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν. (Φύλ. 26. Ἀποστ. ξά. σ. Τίνες εἰσὶν οἱ μὴ ἄξιοι κληρώσεως, (αὐτόθ. Πόθεν Κληρικός; (Φ. 2. Ἀποστ. β'. σ. Καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείε Μητροπολίτε κληρωθείς τις, δύνα-

δύναται προβιβασθῆναι ἢ μὴ θέλοντος αὐτὸ τῷ Μητροπολίτῃ παρὰ τῷ προσφορᾷ Πατριάρχου, (Φ. 213. Καρθ. ξδ'. σ. Ἐν δυσὶν Ἐκκλησίαις μὴ τάττεσθαι (Φ. 120. τῆς ζ'. ιέ. Ἐν ὀλιγανθρώποις μέντοι Χώραις, τασσέται, (αὐτοθ. Μηδ' ὁντινανοῦν τρόπον τυπτέτω τινὰ ἀτακτοῦντα, (Φ. 120. τῆς αβ'. θ'. Καὶ εἰ μὴ χρεωδαιτεῖ, ὀφείλει ἐσθ' ὅτε συγκαταβαίνειν, (Φ. 143. Ἀγκύρ. ιδ'. Μὴ εἰσίτω εἰς καπηλεῖον, (Φ. 174. Λαοδ. κδ'. χωρὶς συστατικῶν μὴ ὁδευέτω, (Φ. 178. Λαοδικ'. μά. Ἀφορισθέντα μὴ δέχεσθαι παρ' ἄλλου Ἀρχιερέως, (Φ. 37. τῆς ά. έ. Ἔξεσι τούτῳ καταδικασθέντι, ἀπολογήσασθαι πρὸς τὸν Μητροπολίτην, (Φ. 195. Σαρδικ. ιδ. Εἴτε δικαίως, εἴτε ἀδίκως ἀφωρίσθη, ὀφείλει περιμένειν τὴν δίκην τοῦ Μητροπολίτου, (αὐτοθ. Συνευχόμενος καθηρημένῳ, καθαιρεῖται, (Φ. 7. Ἀποστ. ιά. Μικρὸν Κληρικὸν ἢ μόνος ὁ ἐπίσκοπος δικάζει, (Φ. 202. Καρθ. κή. Μὴ εἰσαγέτω εἰς κληρονομίαν Αἱρετικὸν, (αὐτοθ. Καρθ. λ'. Μὴ πειθόμενος προβιβασθῆναι, παιδεύεται, (Φ. 206. Καρθ. λθ'. Μὴ εἰσίτω εἰς παρθῶνον, (Φ. 208. Καρθ. μέ. Εἰ κατηγορηθῇ, ἀκοινώνητος μένει ἕως ἂν ἀθωωθῇ, (Φ. 219. Καρθ. πζ'. Ἀκοινώνητος ὢν Ἀφρικῆ ὢν, ἢ ἀπερχόμενος εἰς Ἰταλίαν πρὸς τὸ κοινωνῆσαι, καθαιρεῖται. (Φ. 228 Καρθ. ρις'. Ἔκκλητον ἐὰν ποιήσῃ πέραν τῆς θαλάσσης ἀφορίζεται, (Φ. 235. Καρθ. ρλδ'. σ. Αἱ πορνείαι τούτων μὴ ἐασθεῖσαι εἰς γάμον καταντῆσαι, (Φ. 260. Βασιλ'. ς'. Ὑβρίζων ἐπίσκοπον μὲν καθαιρεῖται. Πρεσβύτ. δὲ, ἢ Διάκονον, ἀφορίζεται. (Φ 24. Ἀποστ. νέ. νς'. Ὑπὸ αἱρετικῶν χειροθεὶς, ἐκ ἐστι Κληρικὸς, (Φ. 28. Ἀποστ. ξή. Ἐκ παντὸς τρόπου τοκίζων, καθαιρεῖται (43. τῆς ά. ιζ'. σ. Διορίζεται ἀπροκριματίσως ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου εἰς Φροντίδας Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἢ ὀρφανῶν. (Φ. 58. τῆς δ'. γ'. Στρατευόμενος, ἀναθεματίζεται (Φύλ.

λ΄ 60. τῆς δ΄. ζ΄. Ἀπαρεσκόμενοι περὶ τῇ δίκῃ τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου, (Φ. 204. Καρθ. λ5΄. Τοῦ ἀπὸ ἀξιώματος ἀγορεύσαντος χωρία, (Φ 206. Καρθ. μ΄. Τοῦ ἀποσχιρτήσαντος τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, (Φ. 8. Ἀποσ΄. ιέ. Μὴ τρεφεσθαι τὸν τοιοῦτον ἔκ τινος αἰσχροῦ πράγματος. (Φ. 200. Καρθ. ιή. Οὐκ ἀναγκάζεται μαρτυρῆσαι, (Φ. 214. Καρθ. ξή. σ. 5΄. Κληρικοὶ Μοναστηρίων. ἢ μαρτυρίων κξ΄. ὑποκεισθωσαν τῷ ἐπισκόπῳ. (Φύλ. 60. τῆς δ΄. ή. Πρὸς ἀλλήλους μὲν ἐρίζοντες, δικαζέσθωσαν τῷ ἐπισκόπῳ. πρὸς δὲ τὸν ἐπίσκοπον, τῇ Συνόδῳ. (αὐτόθ. τῆς δ΄. θ΄. Ἐνδεεῖς ὄντας, ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας βοηθεῖσθαι. (Φ. 25. Ἀποσ΄. νθ΄. Μηδὲν πραττέτωσαν χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ ἐπισκόπου. (Φ. 17. Ἀποσ΄. λή. Ἁμαρτάνοντες, καθαιρεῦνται μόνον, ἐμὴν μὴ ἀφορίζονται. (Φ. 13. Ἀποστόλων κέ. Κληρώσεως τίνες ἐκ ἀξιοῦνται. (Φ. 26. Ἀποστόλων ξά. σ. Κλήσεως περὶ, τῶν κατηγορημένων. (Φ. 30. Ἀποσ΄. οδ΄. σ. Κοινωνίας ἕνεκα τῆς ἀχράντου, μηδὲν δῶρον ζητεῖσθω. (83. τῆς 5΄. κγ΄. Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρεῖται. (Φ. 86. τῆς 5΄. κή. Ἐν ταῖς χερσὶ ταύτην δέχεσθαι, μὴ ἐν ἄλλαις ὕλαις. (Φ. 112. τῆς 5΄. ρά. σ. Ταύτην δεχόμενοι οἱ αἱρετικοὶ ἔῤῥιπτον. (αὐτόθ. σ. Οἱ μὴ ἐντρεφῶντες ταύτης ἐν τῷ Ἐκκλησιάζεσθαι, ἀφορίζονται. (Φ. 6. Ἀποσ΄. ή. Ταύτης ὀφείλουσιν ἀπολαύειν μὴ οἱ βαπτιζόμενοι, μὴ οἱ γαμοῦντες. (Φ. 299. Τιμοθ΄. ιά. σ. β΄. Μὴ διαπεμπέσθω εἰς ἑτέραν παροικίαν ἐν τῷ Πάσχα. (Φ 170. Λαοδ. ιδ΄. σ. Τοῖς ἀνακισθητοῦσιν ὐ δίδοται, εἰ μὴ μόνα τὰ χείλη βρέχονται. μὴ ἡ γλῶσσα. (Φ. Καρθαγ΄. κέ. σ. Ἀρχιερεῦσιν ἐνθαπτομένοις ἐχειρίζετο ἡμαρτημένως ἅγιος Ἄρτος. (αὐτόθ. Δίδοται τοῖς ἐξαιτοῦσι ταύτην ἐν τῇ τοῦ θανάτου ὥρᾳ πρότερον κεκωλυμένη. (Φ. 41. τῆς ά. ιγ΄. σ. Καὶ εἰ ἔτυχον βεβρωκότες. (Φ. 334. Νικηφ΄. θ΄. Τὸν ἕνεκα ταύτης παρασκευαζόμενον, μὴ συμμίγνυσθαι ἀφ΄ ἑσπέρας τῇ συμ-

τῇ συμβίῳ. (Φ 297 Τιμοθ'. έ. Εἰ ἐκχυθῇ ἢ κατὰ λήθην ἐδόλως προσκομιδὴ ἐγένετο, τί ποιητέον; (Φ. 170. Λαοδ. κ'. ιδ'. σ.

Κοινωνίας τῶν μυστηρίων πότε ἀπείργονται οἱ καθαιρέμενοι (Φ. 13. Ἀποστόλων κέ σ. γ'.

Κοινωνεῖν ἐ δεον τῷ ἀκοινωνήτῳ, (Φύλ. 159 Ἀντιοχείας β'.

Κοινὰ καταγώγια μὴ ποιεῖν τὰς ἐπισκοπὰς, ἢ Μοναστήρια. πρὸς γὰρ τῆς Τριάδος οἱ ποιοῦντες καθαιροῦνται. (Φύλ. 119. τῆς ζ'. ιγ'.

Κόμην τῶν διευθετιζόντων πέρι, (Φ. 110. τῆς ε'. ις'. σ.

Κόραι χωρὶς γνώμης τῶ Πατρὸς αὐτῶν ἀκολουθήσασαι πορνεύσι, (Φ. 277. Βασιλ'. λή. μ'. Εἰ παρ' ἡλικίαν ἐξ ἀναγκης ἀποκαρῶσιν, ἐκ ἄτοπον. (Φ. 236. Καρθ. ρλέ. σ. Τούτων καθιέρωσιν ἐ ποιοῦνται Πρεσβύτεροι. (Φ. 195. Καρθ. ε'. σ. γ'.

Κοσμικῇ ὐ ὑποθέσει ἢ ὁ ἄτιμος κατήγορος δεκτός ἐστι, ἢ οποία τις αὕτη. (Φ. 49. τῆς β'. ε'. σ.

Κυρὰν ὁ μὴ ἔχων, καίτοι Μοναχὸς ἐκ ἀναγινώσκει ἐπ' Ἐκκλησιας. (Φ. 119. τῆς ζ'. ιδ'. Ποίαν λογιστέον ταύτην ἐν Κληρικοῖς; (Φ 83. τῆς ε'. κὰ. σ. γ'. Ἡ αὐτὴ λέγεται ἢ σΦραγὶς. (Φύλ. 57. τῆς δ'. β'. σ.

Κρεοφαγία τῶν Μοναχῶν κατηγορεῖται. (Φ. 23. Ἀποστ. νά. σ.

Κρεῶν θυησιμαίων πέρι ἢ ἄλλων. (Φ. 27. Ἀποστόλ. ξγ'. σ.

Κρεῶν οἱ ἀπεχόμενοι Κληρικοὶ ὀΦείλουσιν ἐν καιρῷ ἀπογεύεσθαι. (Φ. 143. Ἀγκύρ. 14 σ. Οἱ βδελυσσόμενοι ταῦτα. ἀνάθεμα. (Φ. 153. Γάγγρας β'. Ὡς λάχανα χόρτου ταῦτα γευστέον. (Φ. 286. Βασιλ'. πε'. Ταῦτα ἔψειν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἀπείρηται. (Φ. 111. τῆς ε'. ιθ'. Τῶν Φαγόντων πέρι ἐν αἵματι κξ'. (Φύλ. 27. Ἀποστόλων ξγ'.

Κρίνας τις, ἢ προσκαλεῖται εἰς ἕτερον δικαστήριον ὡς μάρτυς. τῶ αὐτῶ. (Φ. 214. Καρθαγ'. ξή.

Κρινό

Κριτὴ αἱρετοὶ οὐκ ἐκκαλοῦνται. (Φύλλα 225. Καρθαγ'. ρέ.

Κριτὰς Λαϊκοὺς οἱ ζητοῦντες Ἐκκλησιαστικοὶ παιδεύονται. Φύλλα 198. Καρθαγίνης ιδ'.

Κτῆνος φονεῦσαι οὐκ εἰσακτέον εἰς Ἐκκλησίαν. (Φ. 106. τῆς ς'. πή.

Κτηνοβάται πῶς παιδεύονται; (Φύλλα 143. Ἀγκύρας ις'.

Κυβεία ὁ σχολάζων Κληρικὸς παιδεύεται. (Φ. 19. Ἀποστ. μβ'.

Ἀλλὰ μὴ ἁπλοῦς ὁ Χριστιανός. (Φύλ. 94. τῆς ς'. ν'.

Κυλίσεαι ἐν τοῖς διδασκομένοις τὰ πολιτικὰ πρᾶγμα; (Φ. 101. τῆς δε. σ.

Κύπρου τῷ ἐπισκόπῳ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰουστιανοῦ ἡ Κύζικος, ἡ Ἑλλησπόντου. (Φ. 89. τῆς ς'. λθ'. σ. Ἔχει τὰ δίκαια τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (Φ. αὐτοθ. Ὃν αἱρεῖται χειροτονεῖ. κεῖται ὑπερόριον. (Φ. 16. Ἀποστ. ις'. σ. Ἀπ' ἀρχῆς αὐτοκέφαλος ἦν. (Φύλ. 55. τῆς γ'. ή. σ.

Κυριακὰ τίνα; (Φ. 102. τῆς ς'. οδ'. σ. Τῶν εἰς ταῦτα προσφυγόντων, τίνες ἀφίλκονται; ἢ τίνες ὄ; (Φύλ. 110. τῆς ς'. μζ'. σ.

Κυριακαῖς μάλιστα διδασκέτωσαν οἱ Ἀρχιερεῖς. (Φ. 82. τῆς ς'. ιθ'. Σφόδρα τετιμῆνται αὗται παρὰ Θεῷ. (Φ. 303. Θεοφ'. ά. σ. γ'. Τρεῖς ταύτας ἀπολειπεσθαι τῆς Ἐκκλησίας, νεμεσητὸν, (Φ. 104. τῆς ς'. π'. Ἐν ταύταις γόνυ μὴ κλίνειν. (Φ. 180. τῆς ς'. ϙ'. Μήτε νηστεύειν. (Φ. 156. Γάγγρ. ιή. Μήτε (εἰ δύναταί τις) ἐργοχειρεῖν. (Φ. 174. Λαοδικ'. κθ'. σ. Μὴ γίνεσθαι θεάτρα, (Φύλ. 215. Καρθ ό. Χαρμοσύνως ταύτας ἄγειν. (Φ. 248. Πέτρου ιέ. Ἀπέχεσθαι τῆς μίξεως κατὰ ταύτας τὰς ὡρας. (Φύλ. Τιμοθέου ιγ'.

Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πατριάρχης μετὰ τὸν Ῥώμης. (Φ. 47. τῆς β' γ'. σ. Τὰς ὑπὸ τούτου ἐπιτετιμημένας, ἕτως ἐχέτω ἢ ἐχέτω.

ἐκεῖνος. ἢ ἀνάπαλιν. (Φ. 132. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ ΣοΦ'. ά. Ὃν τινα θέλει Κληρικὸν προβιβάζει ἐξ ἄλλης ἐπαρχίας. (Φύλλα 16. Ἀποστόλων ις'. σ.

Κωνσταντινουπόλεως τὰ προνόμια, ἐπίφθονα. (Φύλλα. 88. τῆς ς'. λς'. σ.

Κωνσταντῖνος ὁ μέγας εἰ ἐχαρίσατο τὰ θρυλλούμενα παράσημα τῷ Ῥώμης. ἀμφίβολον. (Φύλ. 67. τῆς δ'. κή. σ. δ'.

Λ

Λαβὶς ἐν τῇ μεταλήψει πῶς ἐπινοήθη; ἢ ὅτι καταχρηστικῶς οὕτως ὠνόμασαι. (Φύλλα 112. τῆς ς'. ρά. σ.

Λαϊκοὶ μὴ μεταλαμβανέτωσαν ἀΦ' ἑαυτῶν παρόντος Ἱερέως. (Φ. 98. τῆς ς'. νή. Μήτε διδασκέτωσαν δημοσίᾳ. (Φ. 268. τῆς ς'. ξδ'. Μήτε τὸ Θυσιαστήριον εἰσίτωσαν. (Φ. 100. τῆς ς'. ξθ'. Τύπτοντες δὲ ἐπισκόπους ἀναθεματίζονται. (Φύλ. 133. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ ΣοΦ'. γ'. Μὴ ἐχέτωσαν ἐν ταῖς τραπέζαις σατανικὰ ἄσματα. (Φ. 123. τῆς ζ'. κβ'. Ἐκ τούτων οἱ ζητοῦντες Ἐκκλησιαστικοὶ κριτὰς παιδεύονται. (Φ. 198. Καρθ. ιδ'. Μὴ γινέσθωσαν εὐθὺς ἐπίσκοποι. (Φ. 121. τῆς αβ'. ιζ'. σ. Ἀφορίζονται οἱ μὴ παραμένοντες τῇ ἁγίᾳ μεταλήψει. (Φύλλα 7. Ἀποστόλων θ'.

Λατῖνοι ἀκριβῶσι τὴν τῆς ἰσημερίας χρονολογίαν. (Φύλ. 4. Ἀποστόλων ζ'. σ.

Λειτουργία τελεία, πανήγυρις νομίζεται. (Φ. 108. τῆς ς'. νβ'. σ. Καὶ χαρά. (Φ. 108. Λαοδικ'. νά. σ. Ἡ τάξις αὐτῆς ἐν μέρει καταφρόνηται. (Φ. 172. Λαοδ. κ'. ιθ'. σ. Μὴ τελεῖσθαι ταύτην ἐν τῇ μ'. (Φ. 180. Λαοδικ. μθ'. Μήτε ἐν οἴκοις ποτὲ ἐνεργεῖσθαι, εἴτε παρ' ἐπισκόπων. (Φ. 182. Λαοδ. νή. σ. Ἀπὸ νηστειῶν γίνεσθαι, πλὴν τῆς μεγάλης πεμπτης. κατὰ τὴν ἐν Καρθ. μή. (Φ. 208. Μᾶλλον βούλεσθε τοῖς τεθνηκόσιν, ἢ τοῖς ζῶσι, ἢ πῶς; (αὐτοθ. σ. β'. Καὶ ἁπλῶς ἡ πρὸς Θεὸν προ-

προσευχὴ λέγεται λειτουργία Καθὼς ἡ ἅπαν ὑπέργημα Ἐκκλησιαστικὸν. (Φύλ. 160. Ἀντιοχ. δ. σ. γ'.
Λείψανα νεκρῶν χωρὶς τῆς τῶν Προεξώτων γνώμης ἐ κινητέον, (Φύλλα 279. Βασιλ. ξς'. σ.
Λεόντος Ῥώμης ἡ ἐπιστολὴ, σήλη ὀρθοδοξίας. (Φύλ. 70. τῆς δ'. λ'. σ.
Λεχὼ ἀπολύεται τῆς νηστείας. (Φ. 298. Τιμοθέου ή. σ.
Λῃσαὶς τῶν ἀντεπεξιόντων πέρι, (Φ. 278. Βασιλ. νέ.
Λῃστῶν τῶν μετανοούντων πέρι, (Φ. 294. Γρηγορ. Νύσσης ς'.
Λιβέλλος τί ἐστιν; (Φύλλα 109. τῆς ς'. ψέ. σ.
Λογισμὸς διχόμενοι πνευματικῶς τίνες; (Φύλ. 193. ἡ 194. Καρθαγ. ς'. σ. β'. ἡ ζ'. σ.
Λογισμοὶ κατὰ, δ' τρόπους ἡμᾶς πειράζουσιν, (Φύλλα 147. Νεοκαισαρείας δ'. σ.
Λόγον τὸν ἑαυτῷ περὶ βαπτίσματος. ὁ μέγας Βασίλειος βέλεται ἐπιχρατεῖν. (Φύλ. 275. Βασιλ. μζ'.
Λοιπὰ ἁμαρτήματα τὰ πρὸ τῆς χειροτονίας ποῖα; (Φύλ. 150. Νεοκαισαρείας θ'. σ. έ.
Λούεσθαι ὅλως χρισιανὸν, μήλιστα μετὰ γυναικῶν σφοδρῶς ἀπείρηται. (Φύλ. 103. τῆς ς' οζ. σ.
Λοχείας ἕνεκα τῆς Θεοτόκου σιμδαλιν μερίζειν ἀπέοικε. (Φύλ. 104. τῆς ς'. οθ'.
Λούειν μηδόλως τῇ ὑσέρᾳ Ἑβδομάδι τὴν Ε'. Ἀποστολικόν ἐστι. (Φύλ. 86 τῆς ς'. χθ'.
Λύσεως γάμου πέρι (Φύλ. 21. Ἀποστόλων μή. σ.
Λύσις τῆς φαινομένης ἀτοριας ἐν τοῖς τοῦ Χρυσοστόμου περὶ μεταλήψεως (Φύλ. 7. Ἀποστόλων θ'. σ.
Λύχνος απτων τις ἐν βεβήλοις Ναοῖς, παιδεύεται, (Φύλ. 39 Ἀποστόλων οά.

Μαγεί-

Μαγείκις οἱ χρώμενοι Κληρικοὶ, ἀποῤῥίπτονται τῆς Ἐκκλησίας. (Φύλ. 170. Λαοδικείας λέ.

Μαθηματικὴ διὰ τὶ κατηγορείται. (αὐτόθ. σ.

Μαινόμενος, ἔτε συνεύχεται, ἔτε μεταλαμβάνει. (Φύλ. 31. Ἀποστόλων οθ'. σ.

Μακροδαπὴ εἶναι τὸν Ἐπίσκοπον τῶν οἰκείων λαῶν, ἐκ ἀγαθὸν. (Φύλ. 200 Καρθ. κγ'. σ.

Μαλαχίας πέρι. (Φ. 317. Νήσευτ ζ'. Ταύτης Κληρικὸς εἰ ἀλλῴ πῶς οἰκονομεῖται; (Φύλ. 318. Νήσευτ. θ'. σ.

Μάντεις μετὰ πυναστίαν μεταλαμβανέτωσαν. (Φ 145. Ἀγκύρας, κδ'. Οἱ τέτοις ἐκδιδόντες ἑαυτὲς παιδεύονται. (Φύλ. 98. τῆς ς'. ξά.

Μαρκιονιστῶν, ἢ Ἐγκρατιτῶν βλασφημίαι. (Φύλ. 275. Βασιλείε μζ'.

Μαρτυρολόγια αἱρετικῶν καταχαυσέα. (Φ. 99. τῆς ς'. ξγ'.

Μάρτυρας τέτων ὡς ἁγίες μὴ δεκτέον. (Φ. 162. Λαοδικ'. θ'.

Μαρτύρων ἁγίων τὰ παθη ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγινώσκεσθαι. (Φύλ. 211. Καρθαγένης νδ'.

Μαρτύριον ἀναδέξασθαί τινα αὐτόκλητον, κεκώλυται. (Φύλλ. 246. Πέτρε, ί. σ. γ'.

Μάρτυρας ἀξιοπίσες ὲ βέλονται οἱ νόμοι ὀμνύειν. (Φύλ. 109. τῆς ς'. μδ'. σ. Τοιῶτοι δὲ ἀξιοπίσοι τίνες ἂν εἶεν; (Φ. 236. Καρθαγένης ρλζ'. κξ'.

Μαρτυρίας πέρι τῆς εἰς κατηγορίαν ἐπισκόπε. (Φ. 30. Ἀπος'. δέ. Καὶ παρὰ ἀξιοπίσων δύω ἐὰν γένηται, ὲ παραδεκτέα εἰς καθαίρεσιν. (αὐτόθ. σ.

Μεθοδίε Πατριάρχε διάταξις εἰς τὲς ἀπὸ ἐξομόσεως ἐπισρέψαντας. (Φύλ. 148. Ἀγκύρας. ς'. σ.

Μεθυόντων πέρι, ἢ πνευματικὰ αὐτῶν βότανα. (Φύλ. 19. Ἀπο-

Ἀποστόλων μβ'. σ.
Μελανοφορίας τῶν Μοναχῶν πέρι, (Φ. 166. Βασιλ. ιή. σ. ά.
Μεμνησευμένης ἢ ἀμνησεύτου πέρι ἁρπαγείσης, (Φύλλα 268. Βασιλείου κβ'.
Μερίδες μὴ μεταδιδόσθω ἀντὶ τοῦ θείου Σώματος, (Φύλ. 85. τῆς ε', κή. σ. β'.
Μεσονηστιμῷ ἀνεφέροντο οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα, ἢ διατί; (Φύλλα 104. τῆς ς'. οή. σ.
Μεταβαίνοντος ἐπισκόπου ἀπὸ τῆς οἰκείας καθέδρας πέρι, (Φύλ. 183. Σαρδικ. ά. β'.
Μεταχινεῖν τὰς εἰς λ'. ἔτη ἀκινήτους παροικίας οὐκ ἔξεστι, (Φύλ. 64. τῆς δ'. ιζ'.
Μεταλαμβάνειν δίον τοὺς Ἱερατικοὺς ἐν τῇ λειτουργίᾳ, (Φύλ. 6. Ἀποστόλ. ή. Ὡσαύτως ἢ τοὺς Λαϊκούς. (Φ. 7. Ἀποστ. θ'. σ.
Μετάνοιαν τῷ τρόπῳ, ἢ μὴ τῷ χρόνῳ κρίνειν, (Φύλ. 285. Βασιλείου πδ'.
Μετανοοῦντας ὁ μὴ δεχόμενος Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, καθαιρείσθω. (Φ. 29. Ἀποστ. νβ'. Τόποι τούτων, ἢ καταστάσεις. (Φ. 41. τῆς ά. ιά. σ. Καταλλαγὴν τούτων οὐ ποιοῦσι Πρεσβύτεροι χωρὶς ἀδείας Ἐπισκόπου, (Φ. 209. Καρθ. ν'. β'. Ἐξ ἀνάγκης, ἀπόντος ἐκείνου, ποιοῦσιν, (αὐτόθ.
Μέρη τῆς μετανοίας. (Φύλ. 237. Καρθ. ρμά. σ.
Μεταξὺ πέρι. (Φύλ. 120. τῆς ζ'. ις'. σ. ά.
Μητρόπολις εἰς δύο μὴ τεμνέσθω. (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'.
Μητροπολίτης μηδὲν ποιείτω χωρὶς τῆς γνώμης τῶν λοιπῶν, (Φ. 162. Ἀντιοχ'. θ'. Ὁ λαμβάνων κτῆνος, φέρε, ἔκτινός τῶν τῆς Συνόδου, ἀποτίσει τετράπλουν. (Φ. 119. τῆς ζ'. ς'. Μὴ ὄντων ἄλλων ἐπισκόπων, δύναται ψηφίσασθαι Ἐπίσκοπον μόνος, ὁ μὲν δὲ ἢ χειροτονῆσαι, (Φ. 186. Σαρδικ. ς'. σ. δ'. Οὐ δύναται οὔτε εἰς τὴν τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου παροικίαν

χίαν ἐκτὸς τέτε, ἐκτιλεῖν ἀρχιερατικόν τι, (Φ. 16. Ἀποσ. λ. λέ. σ. Εἰ τῇ ἐνδόσει τὸ Ἐπισκόπε λειτεργήσοι ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ὁ μνημονεύει τὸ ἐπισκόπε, ἀλλὰ τὸ Πατριάρχε. (αὐτόθ.

Μὴ λεγέσθω Ἄκρος Ἱερεύς, (Φ 208. Καρθ. μς'. Διαφερομένε πέρι πρὸς τὸν ἴδιον Ἐπίσκοπον, (Φ. 60. τῆς δ'. θ'.

Μητρομίκτε πέρι, (Φ. 285. Βασιλείε οθ'.

Μιαροφαγησάντων πέρι, (Φ. 249. Γρηγορ'. Νεοκαισαρείας ά.

Μικροὶ Κληρικοὶ, ἢ ὑπὸ μόνε τὸ ἐπισκόπε δικαζονται. ἢ τίνες εἶτοι; (Φύλ. 202. Καρθ. κή. σ.

Μῖμοι, ἢ θεατρα χριστιανοῖς ἀπείρηται, (Φ. 94. τῆς ς'. νά.

Μνήμας μαρτύρων μὴ τελεῖν τῇ Μ'. (Φ. 180. Λαοδικ'. να.

Μνησεία τί ἐστι; (Φ. 142. Ἀγκύρας ιά. σ. β'.

Μνησείας πέρι, ἢ τῶν κατ' αὐτήν. (Φ. 9. Ἀποσ'. ιζ'. σ.

Μνησῆς ἁρπαγείσης πέρι (Φ. 142. Ἀγκύρας ιά. σ.

Μοιχευομένων πέρι, (Φ. 226. Βασιλ'. θ'. Ἐν ἑπταετίᾳ μεταλαμβάνειν, (Φ. 145. Ἀγκύρ. κ'. Ὁ ἀνὴρ ὢν σύζυγος τὴν ἑαυτῦ μοιχευομένην, φονεύς ἐστι. (Φ. 263. Βασιλ'. θ'. σ. Ὁ δὲ τὸν μοιχεύοντα αὐτὴν, ἐχ ἕτι, (αὐτόθ.

Μοναδικῦ σχήματος πέρι, (Φ. 91. τῆς ς'. μ'. γ'. σ. γ'.

Μονάζων, εἰ γαμήσοι, ἀκοινώνητος ἔσται (Φ. 64. τῆς δ'. ις'. Καὶ ὁπωσδήποτε πταίσας, κείρεται, βελήθεὶς, εἰς μονάζοντα, (Φ. 90. τῆς ς'. μ. Οὐ κείρονται πολλοὶ ἐν τῇ αὐτῇ λειτεργίᾳ ὑφ' ἑνὸς πνευματικῦ Πατρὸς, (αὐτόθ. σ. ά.

Μονάζοντες (ἴσως χωρὶς χειρᾶς) κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἀγαμίαν παραδέχονται, (Φ. 266. Βασιλ' ιθ'. Οὔτε ἄκων τις κείρεται. κἂν δὲ ἕτως ἀποκαρῇ, μετασχηματίζεται εἰ βέλοιτο. (Φ 61. τῆς ς'. μγ'. σ. β'. Ἐκτὸς εἰ ἔφθασε πρότερον καταδ ξασθαι τὴν ἀπόκαρσιν, (αὐτόθ Οὔτε ἄνευ τῆς γνώμης τῦ οἰκείε Δεσπότε, (59. τῆς δ. δ'. σ. Οὔτε ἄνευ τῆς παρεσίας τῦ ἀ-

τῆ ἀναδεξομένη. εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης, (Φ. 125. τῆς αβ'. β. σ. Ὁ δὲ χωρὶς τῆ τοιύτη χειρας, καθαιρειται, (αὐτοθι. Ὅτε ἀποχωρεὶς ὑπάγεται εἰς ὑποταγὴν ἐν ἑτέρῳ Μοναστηρίῳ, (αὐτοθ. Οὔτε μὴ συναινέσης τῆς οἰκειας γυναικὸς κειρεται, (Φ. 93. τῆς ε'. μή. σ. Ἥτις ἐὰν συναινέση ὀφειλει ἡ αὐτὴ ἀποκειρασθαι, (αὐτοθ. Ταύτης γὰρ ὁ γάμος μοιχεια, (αὐτοθ. Πορνεύσας δὲ ὁ μοναζων, ὡς ὁ πόρνος ποινηλατεῖται, (Φ. 92. τῆς ε'. μδ'. Χωρὶς χειρὰς Προεξῶτος. ἐκ ἀναγινώσκει ἐν τῇ συνάξει. (Φ. 119. τῆς ζ'. ιδ'. Ἅπερ ἀφίρωσαν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ἡ δύναται ἐπαναλαβεῖν εἰ μὴ κξ'. (Φ. 121. τῆς ζ'. ιθ'. Καὶ μεγάλων ἐπιτιμίων εἴπερ ἦν ἄξιος ἐλαττῶται τούτων μετὰ τὸ μονάσαι. (Φ. 312. Νηστευτ. ἐν τῇ αὐτῆ προκατασκευῇ. Μὴ ἀθετειτω τὴν ἰδιαν Μονὴν, εἰς ἑτέραν ἀπερχόμενος, (Φύλ. 122. τῆς ζ'. κά. Κατὰ ποσους τρόπους, ἢ ὑπαναχωρεῖ, ἢ διώκεται τῆς οἰκείας Μονῆς. (αὐτοθ. σ. Μὴ συνεσθιέτω γυναιξὶν εἰ μὴ συμπάρεισι, κξ'. (Φ. 123. τῆς ζ'. κβ'. Μὴ ἱερουργείτω χωρὶς Μανδύα. Ἱερεὺς ὢν (Φ. 339. ΝικηΦ'. κς'. σ. Μηδὲ ἀναδοχος γινέσθω κἂν τε βαπτίσμασι, κἂν τε γάμοις, (Φ. 123. τῆς ζ'. κβ'. σ. Μηδὲ εὐλογειτω γάμους. (αὐτοθ. σ. Μὴ μένων ἐν τῇ ἰδία Μονῇ ἀφορίζεται. (Φ. 126. τῆς αβ'. δ'. σ. Ἀκωλύτως διορίζεται ὑπὸ τῆ ἐπισκόπη εἰς διευθέτησιν Μονῆς τινος. (αὐτοθ. τῆς αβ'. δ'. Ἐπιτετιμημένος καί τοι ὢν συνεύχεσθαι τοῖς λοιποῖς χωρὶς μεταλήψεως. (Φ. 337. ΝικηΦ'. ιή. σ. Οὐ χρὴ μεταλαμβάνειν τινὰ ἐκ τῆ μεταδιδόντος ἐν νεότητι Μοναστηρίου. (Φ. 338. ΝικηΦ'. κβ'. σ. Οὐ δεῖ τῷ Ἡγουμένῳ ἀποχειροτονίζοντι τὸν μαθητὴν διώκειν. (αὐτοθ. ΝικηΦ'. κγ'. σ. Μὴ καθευδέτω ἐν γυναικείᾳ Μονῇ. (Φ. 93. τῆς ε'. μζ'. Τριετία ἢ τὐλαχιστον ἐξαμηνον ἐξαπαντος δοκιμαζέσθω ὁ μονάσων. (Φ. 126. τῆς αβ'. ε. Εἰ δὲ πρὸ τῆ ἐξαμήνου ἀποχαρῇ, ἐν ἑτέρᾳ Μονῇ παραδιδοσθω, (αὐτοθ. Εἰ δὲ ἀναγ-

ἀνάγκη ἀσθενείας ἐπείγει, ἢ πρὸ τέτε κείρεται, (αὐτόθ. Οὐ μὴν ὑπὸ ἐπισκόπε, ἀλλ' ὑπὸ μόνε Πρεσβυτέρε, (Φ. 125. τῆς αβ'. β'. σ. γ'. Εἰ γε ὑπερβῇ τὰ 3. ἔτη ἐν τῇ δοκιμῇ, διωκτέος ἐξὶ τῦ Μοναςηρίε. (Φ. 126. τῆς αβ'. ε'. σ. Πρὸ τῦ μονάσαι, ὡς βάλεται τὰ ἑαυτῦ διατίθεται, (αὐτόθ. τῆς αβ'. ς'. Ὅπως οἰκονομῆται, ταῦτα εἴγε ἀδιάθετος ἀποθάνῃ. (αὐτόθι. σ. Ἐπίσκοπος κειρόμενος εἰς Μοναχὸν ἐκπίπτει τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίας, (Φ. 132. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ, β'. σ. Στρατευόμενος ἀναθεματίζεται, (Φ. 60. τῆς δ'. ζ'. Καὶ ἄλλως δὲ ἀθετῶν τὸ σχῆμα, μὴ ἀκυέτω τὸ χαίρειν. (Φ. 338. Νικηφ'. κδ'. Ἀποδυθεὶς τὰ μοναχικὰ, πάλιν ἐνδύεται αὐτὰ ἄνευ εὐχῶν. (Φ. 336. Νικηφ'. ιδ'. σ. Οἷον τὸ ὄφελος ἐκ τῦ σχήματος, (Φ. 338. Νικηφ. κέ. σ. Ὑποτάσσεσθαι ὀφείλει τῷ ἐπισκόπῳ. (Φ. 59. τῆς δ'. δ'. Κοσμικοῖς ἱματίοις δοκιμαζέτω. (Φ. 92. τῆς ς'. με. σ. Μὴ κρεοδαιτείτω. (Φύλ. 23. Ἀποσ'. νά. σ. Τὸ μικρὸν σχῆμα, ἀρράβων τε μεγαλ. (Φ. 132. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ β'. σ. Εἰ γίνεται Κληρικὸς (Φ. 60. τῆς δ'. ή. σ. ά.

Μοναςήριον μὴ γίνεσθαι χωρὶς τῆς γνώμης τῦ ἐπισκόπε. (Φύλ. 124. τῆς αβ'. ά. Ὃ κτίσας αὐτότε, ἢ τὰ κατ' αὐτὸ, ἀφιέρετω τῇ ἐπισκοπῇ. (αὐτόθ. Ὃ οἰκοδομήσας τῦτο, ἐκ ἔτι αὐτῦ κυριεύει. (αὐτόθ. Ὁ ἐπίσκοπος ὁ κτίζει τοιῦτόν τι ἐπὶ καταλύσει τῆς ἐπισκοπῆς. (Φ. 128. τῆς αβ'. ζ'. Κτίζει δὲ ἐκ τῶν περισσευμάτων, χωρὶς βλάβης ἐκείνων. (αὐτόθ. σ. Τὴν Φροντίδα τῦ Μοναςηρίε τὸν ἐπίσκοπον δέον ἔχειν. (Φύλλα 59. τῆς δ'. δ'. ε.

Μὴ ἐκδίδεσθαι τῦτο κοσμικοῖς. (Φ. 94. τῆς ς'. μθ'. σ. Μὴ γινέσθω κοσμικὸν καταγώγιον. (Φ. 66 τῆς δ'. κδ'. Μοναςήρια διπλᾶ μὴ γινέσθωσαν. (Φ. 122. τῆς ζ'. κ'. Τίνα ταῦτα; (αὐτόθ. σ.

Μονά-

Μονάσοντας, ἢ μοναζοντας δεκτέον ἢ ἀπὸ δεκαετῆς. (Φ. 90.
Ὁ μέγας Βασιλ. ἑπτακαιδεκαετεῖς τούτων βούλεται. (Φύλλα 265. Βασιλειῶν ιή.
Μοναχὴ ὢν ἀνάγκῃ μὴ ἐξίτω μόνη τῆς Μονῆς. (Φ. 93. τῆς ς'. μή.
Μήτε καθευδέτω ὢν ἀνδρὶ μονῇ. (αὐτοθ. τῆς ς' μζ'. Εἰσερχέτω εἰς τὸ Ἱερὸν διὰ ὑπηρεσίαν. (Φ. 330. Νικηφ. με. σ.
Μὴ λαμπροφορέσαν προσερχέσθω εἰς τὸ μοναστήριον, ἢ εὐθὺς μελανοφορεῖν. (Φύλ. 92. τῆς ς'. μέ.
Μοναζόντων ἢ Μοναζουσῶν ἐν τῇ συνδιαιτήσει, μοιχεία μεσολαβεῖ. (Φύλ. 122. τῆς ζ'. κ'.
Μύροις μὴ χρισθῶσιν οἱ Κληρικοί. (Φύλ. 120. τῆς ζ'. ιε'.
Μύρου ἁγίου χρῖσις τί δηλοῖ; ἢ ἀποτελέσματα τούτου. (Φ. 179. Λαοδικ. μη. σ. Ἱερὸς ποιεῖ χρῶμεθα τούτῳ. (αὐτοθ. Καὶ ὅτι ἐκμασσεῖν τοῦτο χρεὼν τὸν βαπτισθέντα. (αὐτοθ. Οἱ Πρεσβύτεροι δὲ ποιοῦσι τοῦτο τὸ μύρον. (Φ. 195. Καρθ. ς'. σ. Οἱ (Φ. 195. Καρθ. ς'. σ. Οἱ ἐν Μοσκοβ. ἐπίσκοποι κατὰ παν' ἔτος σχεδὸν τῇ μεγ'. ἑ. ποιοῦσιν. (αὐτοθ. Καὶ ἐν τῷ ἔψειν ἀναγινώσκεσι τὰ εὐαγγέλια. (αὐτοθ. Χρίεσθαι τοὺς Ἱερατικοὺς μετὰ θανατον, παρανόμον. (Φ. 201. Καρθ. κε. σ. Εὐθὺς χρίεσθαι ἀνάγκη τὸν βαπτισθέντα. (Φ. 179. Λαοδικ. μή. Ὅρα περὶ μύρου ἢ εἰς τὸ περὶ χρίσματος.
Μυστήρια τῆς θείας εὐχαριστίας μὴ διαπεμπέσθω ἐν τῷ Πάσχα ἀλλαχοῦ. (Φύλλα 179. Λαοδικείας ιδ'. σ. Εἰ ἐκχυθῶσιν, ἢ κατὰ λήθην ὅλως προσκομιδὴ οὐκ ἐγένετο, τί ποιητέον; (αὐτοθ. σ.
Μυστήριον νηπίων τί; (Φ. 207. Καρθ. μδ'. σ.
Μωσῆς προφητεύσας ἀπέσχη τῆς γυναικείας συναφείας. (Φύλ. 79. τῆς ς'. ιγ'. σ.

N

Νάρθηκες οἱ ἢ πρόναοι, ἢ αὐτοὶ καλοῦνται Κυριακά. (Φ. 102.

τῆς ς'. οδ' σ. ά. Καὶ ἐν τέτοις ἐκ ἔξεσί τινα ἐπὶ πολὺ καταμένειν. (Φύλ. 333. Νικηφ. γ'.

Ναυκτιανοὶ οἱ ἁγ καθαροὶ λεγόμενοι μέρῳ χρίονται ἐπιχρίοντες. (Φύλλα 160. Λαοδ. κ. ζ. Αἵρεσις τέτων. (Φ. 40. τῆς ά. ἡ σ. ά. Σχισματικοί εἰσι. (Φ. 258. Βασιλ. α. σ. θ'.

Νάων οἰκοδομῆς ἁγ καθιερώσεως περι. (Φ. 121. τῆς ζ. ιζ'. σ. Μὴ κοινοποιεῖσθωσαν. (Φύλ. 110. τῆς ς'. ηζ'. σ.

Νεαρὰ τί ἐστι; (Φύλ. 15. Ἀποστόλ. κθ'. σ.

Νεκροῖς μήτε κοινωνεῖν. (Φ. 106. τῆς ς'. πγ'. Μήτε θάπτειν τέτες ἐν καθιερωμένοις Ναοῖς. ἀλλ' ἐν ἀκαθιέρωτοις. (αὐτοθ. σ. Μήτε μετατοπίζειν τέτες χωρὶς τῆς τῶν Προεστώτων γνώμης. (Φύλ. 279. Βασιλ'. ξς'. σ.

Νεογνὰ παιδία εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν βαπτίζονται. (Φ. 230. Καρθαγ'. ρκέ.

Νεόφυτος τίς; (Φύλ. 189. Σαρδικ. ί. σημ. γ'.

Νεοφώτιστοι, ἢ ἐκ Φαύλης ἀγωγῆς, ἃ προάγονται εἰς Ἱερωσύνην. (Φύλ. 31. Ἀποστ. π'. σ.

Νηπίων μυστήριον ποῖον; (Φ. 207. Καρθ. μδ'. σ. Ἀμφιβαλλομένων πέρι, εἰ ἐβαπτίσθησαν. (Φ. 106. τῆς ς'. πδ'. Ὠφέλιμον τὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ βαπτίζεσθαι. (Φ. 148. Νεοκαισαρ. ς'. σ. Βαπτισθέντα, ἐξ ἀνάγκης θηλάζονται ὑπὸ ἀκαθάρτε διὰ τὰ ἐμμήνια μητρός. (αὐτοθ.

Νήστια διττὰ. (Φ. 28. Ἀποστ. ξς'. σ. Διὰ τί δὲ τελεῖμεν ταύτην τὸ Σάββατον ἢ τὴν Κυριακήν; (αὐτοθι. Ἔστιν ὅτε γινομένη ἁγ ἐν Σαββάτῳ ἁγ ἐν Κυριακῇ ἐ κατακρίνεται. (αὐτοθι. Διὰ τί δὲ τελεῖμεν ταύτην τῇ δ' ἁγ ς'. (Φ. 248. Πετρ. ιε. Ὁ μὴ Φιλάττων ταύτην ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἁγ τῇ μ'. τὸ Πάσχα πεδεύεται. (Φ. 29. Ἀποστ. ξθ'. Καὶ ὅτως ταύτην Φυλακτέον. (Φ. 248. Πετρ. ιε. σ. Ἴση ἡ τῆς δ'. ἁγ ς'. τῇ τῆς μεγ'. μ'. (Φύλ. 29. Ἀποστ. ξθ'. σ.

Νηστεί-

Νηστείας ἀπὸ κρέατος τῶν Μοναχῶν πέρι, (Φ. 23. Ἀποσ. νά. σ. Τῆς ἐν τυροφάγῳ ἑβδομάδι πέρι, (Φ. 340. Νικηφ. λβ'. Αἱ ἐν ἑκαστῳ ἔτει, δ'. νηστείαι, ἀναλογοῦσι ταῖς ὑπὸ τοῦ Ζαχαρίου ῥηθείσαις τεσσαρσιν. (Φ. 327. Νικολ. γ'. σ. Τῆς ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων πέρι, (Φ. 302. Θεοφ'. ἐν τῇ προσφωνήσει τῶν Θεοφανίων. σ. β'. Τῆς ἐν Αὐγούστῳ πέρι, (Φ. 333 Νικολαου γ'. σ.

Νηστευόντων σὺν Ἰουδαίοις, ἢ ἄζυμα δεχομένων πέρι, Φύλλα 29. Ἀποστολων ὁ.

Νηστευτὴς ὁ Κωνσταντινοπόλεως διεφέρετο τῷ Διαλόγῳ Ῥώμης περὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ὀνόματος (Φ. 68. τῆς δ. κή. σ. θ'.

Νηστευτοῦ τὸ νομικὸν πολλοὺς ἀπώλεσε, καὶ πῶς; (Φ. 331. Νικολαου ιά. σ.

Νομος Βασιλικὸς Κανόνι ἐναντιούμενος, ἄκυρός ἐστι, (Φύλ. 15. Ἀποστολων κθ. σ. Τί ἐστιν; (αὐτοθ.

Νυμφομίκτου πέρι. (Φ. 293. Βασιλ. ος'.

Νύσσης ὁ Γρηγόριος ἀνεπλήρωσεν ἐν τῷ συμβόλῳ τὰ λείποντα περὶ τοῦ παναγίου Πνεύματος. (εἰς τὴν προθεωρίαν τῶν αὐτοῦ Κανόνων. (Φύλ. 292.

Ξ

Ξενοι Κληρικοὶ μὴ λειτουργήτωσαν ἄτερ συστατικῶν. (Φύλ. 62. τῆς δ'. ιγ'.

Ξενων καθαιρέσεως πέρι, (Φ. 214. Καρθαγ. ξζ'.

O

Οἰκέται μὴ χειροτονήσθωσαν χωρὶς γνώμης τῶν ἰδίων δεσποτῶν, (Φ. 31. Ἀποστολων πβ'. σ. Διαφορᾷ τούτων, (αὐτοθ.

Οἰκοδομῆς πέρι Ἐκκλησιῶν, (Φ. 121. τῆς ζ'. ιζ'. σ.

Οἰκονόμος ὀφείλει διδόναι λόγον ἑκάστου ἔτους. (Φ. 66. τῆς δ'. κέ. σ. Ἐπισκοπὴ ἢ Μονὴ μὴ ἔχουσα τοιοῦτον ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καταστῆσαι. (Φυλ. 118. τῆς ζ'. ιά.

Οἰκο_

Οἰκονομίας πέρι τῆς εἰς τὸ βάπτισμα ἢ τῆς ἁπλῶς. (Φ. 20. Ἀποστ. μς'. σ. Καὶ τῆς εἰς τὰς χειροτονίας. (Φ. 29. Ἀποστόλων ξή. σ.

Οἰκουμενικὸν λέγεσθαι τὸν Κωνσταντινοπόλεως πότε ἤρξατο; (Φύλλ. 60. τῆς δ'. κή. σ. θ'.

Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τί ὀνομάζεται. (Φ. 31. εἰς τὴν σημ'. τῆς ἐπιγραφῆς τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων. Οἰκουμενικοὶ καθίσαντες, καὶ οἱ μὴ τοιοῦτοι Κανόνες, διὰ τὸ ἐπισφραγίζεσθαι ὑπὸ τῆς Πανθέκτης. (Φ 74. τῆς ς'. β'. σ. β'. Οἰκουμενικὴ ἐστι καὶ Συνοδος ἡ ἐν Τρούλλῳ (ἐν τῇ τῆς προθεωρίας αὐτῆς σημειώσει (Φύλλα 73.

Οἶνος μένει τῇ μεγ. Ε'. ἐν τοῖς χειρογράφοις τυπικοῖς ἐκχωρεῖται εἰς ἀπόγευσιν. (Φύλλα 86. τῆς ς'. κθ. σ.

Ὁμνύειν τοὺς ἀξιοπίστους μαρτυρας οὐ βέλονται οἱ νόμοι. (Φύλλα 109. τῆς ς'. υδ. σ.

Ὀμνύοντων πέρι μὴ καταδεχθῆναι τὴν χειροτονίαν. (Φύλλα 263. Βασιλειῶν ί.

Ὀμωσάντων Ἱερέων πέρι ἐνώπιον ἀπίστων. (Φ. 265. Βασιλ. ιζ'.

Ὀνειρώξαντος πέρι. (Φύλλα 242. Διονυσ. δ'. σ.

Ὀνωρίου τοῦ Ῥώμης περὶ τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως. (Φύλλα 72. προθεωρία τῆς κυρίως ς'. σ γ'.

Ὀνομάτων συγχεομένων ἐν τῷ γάμῳ. παράνομος ὁ τοιοῦτος γάμος. (Φύλλα 286. Βασιλειῶν πζ'. σ.

Ὀράριον ποῖον; (Φύλ. 174. Λαοδικείας κβ'. σ β'.

Ὀρθοδόξους οἱ μὴ ποιήσαντες πάντας τοὺς οἰκιακοὺς αὐτῶν, μηδόλως χειροτονεῖσθωσαν. (Φ. 207. Καρθαγενης μγ'.

Ὀρθοδόξοι μὴ συναπτέσθωσαν γάμῳ αἱρετικοῖς. (Φ. 101. τῆς ς'. οβ'.

Ὀρθοδοξήσαντος θατέρου τῶν αἱρετικῶν συζύγων, ἐπεὶ ἡ τὸ ἕτερον ἐκ ἔσεσθε, διεζύγη. (τῆς ς'. αὐτοθ. σ.

Ὀρ-

Ὄρκος Ἑλληνικὸς μὲν οἱ ὀμνύοντες, ἀφορίζονται. (Φ. 209. τῆς ς'. ηδ'. Ὀρθοδόξως δὲ καὶ τοι ἀληθῶς, ἐπιτιμῶνται, (αὐτοθ. σ. Ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ ὀμνύειν ἐπιτέτραπτο, (αὐτόθ. σ. Τῶ δὲ Ἀποστόλω Παύλω οἱ ὅρκοι ἐχ' ὅρκοι, σχῆμα δὲ ὅρκων, (αὐτόθ.

Οἱ λόγοι τῶν ἁγίων ὡς ὅρκοι λογίζονται, (Φ. 263 Βασιλ'. ί. σ. Οἱ παραξηΐων αὐτὸς πῶς ἐπιτιμᾶται; (Φύλλα 284. Βασιλείω πβ'. σ.

Ὅρος ὁ τύπος ἢ ὁ Κανών, (Φ 44. τῆς ά. ιθ'. σ. β'.

Ὁρχεισθαι Χριστιανὸς παράνομον. (Φυλ. 99. τῆς ς'. ξβ'. ἢ Καρθαγένης ξθ'. Φ. 215.

Οσια τι ἐστι; (Φύλλα 279. Βασιλείω ξθ'. σ.

Ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον ὁ πεπηρωμένος, ἱεράται, (Φύλ. 31. Ἀποστόλων οζ'.

Ὀφφικιάλος καὶτοι ὢν τις Διάκονος ἢ προκάθηται τῶν Πρεσβυτέρων. (Φύλλα 78. τῆς ς'. ζ'.

Π

Παίγνια θυμελικὰ τίνα; (Φ. 84. τῆς ς'. κδ'. σ.

Παῖδας γονεῖς Αἱρετικοὶ ἢ κληρονομεῖσι (Φ 202. Καρθ. ν'. σ. Τὰ ἁμαρτήματα τέτων ἐξ ὅτω κρίνονται; (Φ. Τιμοθέω ιή. σ Φροντίζειν ὀφείλεσι τῶν γονίων, προτιμῶντες μόνον τὴν εὐσέβειαν ω (Φ. 155. Γάγγρ. ις'. σ. Πότε ἐλευθεροῦνται τῆς ὑπεξουσιότητος; (Φύλλα 11 Ἀποστ. ιζ'. σημ. θ'. ί.

Παιδία Φθαρτὰ ἐχ' ἱερῶνται (Φ 320. Νηστευτῶ. ιή.

Παλλακῆς περι, (Φυλ. 11. Ἀποστόλων ιζ'. σ. β'.

Παλλακὴν ἀπὸ τῶ ἔχοντος ἀπροσδεκτοι αἱ προσφοραὶ, (Φύλλα 914. Νικηφόρω λγ'.

Παλέμας σαυρωτέον εἰς τὸ δέξασθαι τὴν θείαν μετάληψιν, (Φύλλα 112. τῆς ς'. ρά. σ.

Πάλης τῶ λογισμῶ περι. (Φ. 314. Νηστευτῶ γ'. σ.

Πανα-

Παναγιώτατος, τὸ ὄνομα πότε ἤρξατο; (Φυλ. 68. τῆς δ'. κή. σ. θ'.

Πανδοχεῖα ἀυτὸς μὴ ἐσθίειν Κληρικὸς. (Φ. Ἀποστόλων νδ'.

Παξαμάδιον ποῖον λέγεται; (Φυλ. 307. Θεοφίλε ἡ σ.

Παπαλύθρα τί ἐστι; (Φύλ. 83. τῆς ς'. κά. σ. γ'.

Πάπας ἦν ὁ Καρθαγ. Ἐπίσκοπος. (Φ. 221 Καρθαγ. μγ'. σ.

Πάπας Ρώμης παραβάτης τῶν Κανόνων (Φ. 32. Ἀποσ. πγ'. σ. β'. Καίτοι τοποτηρητὰς εἶχω ἐν τῇ Καρθαγ. Οἰκουμενικὴ μέντοι ὐ γέγονεν. (Φ. 193 ἐν τῇ προθεωρίᾳ Καρθ. σ. δ. Ο' Ὀνώριος μονοθελήτης ἀποδείκνυται. (Φ. 72. Προθεωρία τῆς κυρίως ς'. σ. γ'. Ψευδόμενος περὶ αὐτὲς τὲς Κανόνας. (Φ. 204. Καρθαγένης λς'. σ. γ'.

Παραδόσεως θείας περι. (Φ. 288. Βασιλείου μά.

Παραιτήσεως περι. (Φυλ. 310. Κυρίλλου γ'. σ.

Παραίτησις ἐπισκοπῆς παρ' ἐδοξε ἐνδίδοται. (Φύλ. 54. τῆς γ'. μετὰ τὲς Κανόνας Ἐπιστολῆς σ.

Παρανόμῳ γάμῳ μὴ παρεσιαζέτω Ἱερατικὸς. (Φ. 299. Τιμοθ'. ια. ποσαπλῆς δὲ ἔτος; (αὐτόθ.

Παραπεσοῦσι Κληρικοῖς μία δίκη, ἡ ἔκπτωσις τῆς ὑπηρεσίας. (Φύλλα 277. Βασιλείου νά.

Παραπεσόντων περι. (Φύλ. 40. τῆς ά. ί. σ.

Παράσημα Βασιλικὰ χαρισθῆναι τῷ Πάπᾳ, ἀμφίβολον. (Φύλ. 67. τῆς δ'. κή σ.

Παρὰ Φύσιν οἱ ἁμαρτάνοντες τίνες; (Φ. 261. Βασιλ'. ζ'. σ. ά ἦ Ἀγκύρας ις'. ιζ'. (Φύλ. 143.

Παρασυναγωγὴ τί ἐστι; (Φύλ. 259. Βασιλείου ά.

Παρθένοι ἀνατεθεῖσαι τῷ Θεῷ εἰ γαμηθῶσιν, ἀκοινώνητοι ἔσονται. (Φ. 64. τῆς δ'. ιδ'. Αἱ καθομολογησάμεναι ἀγαμίαν ποῖαι εἰσιν; (Φύλ. 266. Βασιλείου ιή. σ. Μὴ συνοικειτωσαν ἀνδράσιν. (Φ. 145. Ἀγκύρ. ιθ'. Τῇ τὲ Ἐπισκόπε, ἡ Πρεσβυτέ-

σβυτέρω προνοίᾳ παραδιδόσθωσαν, (Φ. 209. Καρθ. να. Βδελυσσόμεθα τὸν γάμον, ἀνάθεμα. (Φ. 254. Γάγγρας. θ'. Εἰ ἀποχαρεῖσι μικρᾷ ἐξ ἀνάγκης, ἐκ ἄτοπον. (Φ. 236. Καρθ ρλέ. σ. Πῶς κανονίζεται ἡ ἐκπεσοῦσα; (Φ. 265. Βασιλ'. ιή. Παρθενον ἀμνήσευτον Φθειραντος πέρι. (Φ. 28. Ἀπος'. ξζ'. Παρθενίαν ἐχ ὡμολόγουν τινὲς ἄνδρες, καίτοι ἐνταττόμενοι τοῖς μονάζουσι, (Φ 266. Βασιλ'. ιθ'. Οἱ δὲ ἐπαγγειλάμενοι ἢ ἀθετήσαντες, ὡς δίγαμοι κρίνονται. (Φ. 145. Ἀγκύρας ιθ'. Μάρτυρές εἰσιν οἱ παρθένοι. (αὐτόθ. σ.

Παροικίαν τινες λέγονται; (Φ. 212. Καρθαγ'. ξβ'. Ἀγροικικαὶ. ἢ ἐγχώριοι ποῖαι; (Φύλ. 64. τῆς δ'. ιζ'. σ.

Παροικίας πέρι, ἣν ἐλευθερώσε τις Ἐπίσκοπος. (Φ. Καρθ ρκθ'.

Πάσχα τῷ θεῷ πέρι. (Φ. 4. Απος ζ σ. Κανόνιον ἢ διορισμοὶ εἰς τοῦτο. τέσσαρες. (αὐτόθ. Ποίαν ὥραν τότε ἐν τῇ νυκτὶ ἀπονηστίζεσθαι; (Φ. 107. τῆς ε'. πθ' σ. Οἱ ἑορτάζοντες μετὰ Ἰουδαίων. παιδεύονται. (Φ. 159. Ἀντιοχ'. ά. Ὁ ὅρος τότε ἔμπροσθεν τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ ἐγένετο. (αὐτοθ. Τότε ἡ ἡμέρα τοπάλιν ἀπὸ τῆς ἐν Καρθαγ'. Συνόδῳ διεδίδοτο ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ τῇ ὑπ' ἐκείνην. (Φ. 212 Καρθ. ξ'.

Πατριάρχαι ποτε ἤρξαντο ὀνομάζεσθαι; (Φ 38. τῆς ά. ε'. σ. β'. Αὐτοί τε, ἢ οἱ Βασιλεῖς ἢ ὑπερ ἐξάμηνον ὑπερβιβάζουσι τὰς ἐπισκόπους. (Φ 130 τῆς αβ'. ις'. σ. Προβιβάζουσιν ἐλευθέρως τὰς Κληρικὰς, εἰ ἢ μὴ θέλωσιν οἱ πρῶτον αὐτὰς κληρώσαντες Μητροπολίται. (Φ. 213 Καρθ. ξδ. σ. Μόνας δὲ τὰς Κληρικὰς τὰς ὑπὸ τὸ τῆς ἑαυτῶν Πατριαρχίας κλίμα. (αὐτόθ. Οὐκ ἐκκαλέονται αἱ τούτων ψῆφοι. (Φ. 38. τῆς ά. ε' σ. β'. ἢ Καρθ. ις'. σ. γ'. (Φ 19.

Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς, τίς ἦν; (Φ 44. τῆς ά. ιθ'. σ. ά. καὶ Παυλικιάνων πέρι. (αὐτοθ.

Παφνούτιος ὁ μέγας ἐκώλυσε τὸ ἐκβάλλειν τὰς Ἱερομένας τὰς ἑαυτῶν

αὐτῶν γαμετὰς, (Φύλλα 4. Ἀποστόλων ε. σ.
Πειρασμῶν οἱ βαθμοὶ τέσσαρες, ἢ ποῖοι; (Φύλ. 147. Νεοκαισαρείας δ. σ.
Πελαγιανῶν περὶ, (Φ. 230. Καρθαγένης ρκά. σ.
Πέμπτῃ τῇ μεγάλῃ οἶνος μόνος ἐν τοῖς χειρογράφοις τυπικοῖς εἰς ἀπόγευσιν ἐφέπται τῆς ς'. χθ. σ. (Φ. 86. Ἐν ταύτῃ μετὰ τὸ βεβρωκέναι οἱ ἐν Καρθ. ἐλειτούργουν. (Φ. 208. Καρθ. μή.
Παθερᾷ τῇ ἰδίᾳ τὸ ἐπιμανέντος περὶ. (Φ. 309. Νηστευτὸν ἐς σ
Παντηκοστὴ οἱ Φοβούμενοι μετὰ τὸ ἀρισθῆναι ἀκροασασθαι τῶν εὐχῶν. ἐλέγχονται, (Φ. 45. τῆς α. κ'. σ.
Περιοδευταὶ τινες; (Φ. 181 Λαοδικείας κ'. νζ' σ.
Περισατικῶν τῶν ἐν ἁμαρτίαις περὶ. (Φ. 237. Καρθ. ρμά σ. ά
Πλεονεξίας περὶ. (Φ. 294. Γρηγορίου Νύσσης ς'. Αὕτη ἢ τῶν τριῶν μερῶν τῆς ψυχῆς ἅπτεται. (αὐτοθ.
Πλευρὸν τὸ Πάπα ποῖον; (Φύλ. 185. Σαρδικῆς ε.
Πλύσεως Ἀντιμενσίου περὶ, (Φύλ. 332 Νικηφόρου ά. σ.
Πλήξαντος ἢ θανατώσαντος περὶ, διὰ μιᾶς. (Φύλλα 17. Ἀποστόλων ξέ.
Πνεύματος ἁγίου περὶ. (Φύλ. 288. Βασιλείου ιά.
Πνευματικοὶ ὅπως ὀφείλουσιν ἐξετάζειν τὰς ἁμαρτίας; (Φύλλα 112. τῆς ς'. ρβ'. σ. Ἔξεσι τούτοις ἢ ἐπιτεῖναι, ἢ ὑφεῖναι τὰ ἐπιτίμια, (Φ. 139. Ἀγκύρ. β'. Τίνες οἱ δεχόμενοι λογισμούς; (Φ. 196. Καρθ. ς'. σ. ἢ ζ'. Δεῖν ἐξετάζειν τούτους ἐν τοῖς ἐξομολογουμένοις, ἢ τὰ περισατικὰ, δηλαδὴ τίς; τί; πῶ; κξ'. (Φ 237. Καρθ. ρμά. σ. Ἄλλων πνευματικῶν ἐ λύουσι τὰ ἐπιτίμια (Φύλ. 16. Ἀποστ. λβ'. σ.
Πνευματικοῖς μὴ ἐξαγορεύειν τὰ προεξαγορευθέντα, (Φ. 195. Καρθαγ. ς'. σ. β'.
Πνευματικὴ συγγένεια ἐξισοῦται τῇ δι' αἵματος, (Φύλλα 95. τῆς ς'. νγ'. σ.

Πνευ-

Πνευματικὸς ἐξαγγέλων τὰ προεξαγορευθέντα, ἀλειτουργησία παιδεύεται, (Φύλλα 237. Καρθαγ. ρμά. σ.

Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἐμφωλεύει τῷ ἀβαπτίσῳ, (Φύλλα 296. Τιμοθ. β. σ.

Πνικτὰ ζῷα μὴ ἐσθίειν. (Φύλ. 27. Ἀποστόλων ξγ'.

Ποιναὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαῖαι τοῖς μετανοοῦσι. (Φύλλα 41. τῆς ά. ια σ.

Πολεσι καινιζομένοις, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις ἀκολουθείτω τῇ πολιτικῇ. (Φυλ. 89. τῆς ς. λή.

Πολεμίας ἢ λησὰς τῶν Φονευόντων περι. (Φ. 264. Βασιλ. ιγ'.

Πολυγαμῶν ποῖον τὸ ἐπιτίμιον; (Φ. 147. Νεοκαισαρείας γ.

Πολυγαμία πορνεία ἐξὶ κεκολασμένη. (Φ. 260. Βασιλείου δ'. Καὶ χοιρώδης βίος. (Φ. 241. Διονυσίου γ'. σ. β.

Πορνος ἑπτὰ ἔτη ἐμποδίζεται τοῦ ἁγιασθῆ. (Φ. 278. Βασιλ'. νθ'.

Ὁ τοιοῦτος ἐχ' ἱερᾶται. (Φυλ. 76. τῆς ς. γ'.

Πόρνης περι. (Φ. 11. Ἀποστόλων ιζ'. σ.

Πορνεύσαι τις ἐπιθυμήσας ἢ μὴ τυχὼν, θεόθεν ἐφυλάχθη. (Φύλ. 147. Νεοκαισαρείας ε'.

Πορνευόντων ἐὰν τὰ τέκνα εἰδήσει τῶν γονέων, ἀπρόσδεκτοι τούτων αἱ προσφοραί. (Φ. 31. Ἀποστόλων πβ. σ.

Πορνείας ὄνομα, ἀντὶ μοιχείας. (Φ. 267. Βασιλείου ιθ'. σ.

Πορνοβοσκοὶ ἢ καθαιροῦνται, ἢ ἀφορίζονται. (Φύλλα 106. τῆς ς. πς'.

Ποτήριον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Προθέσεως μὴ εὐλογεῖσθαι. (Φ. 335. Νικηφόρου ιβ'. σ.

Πράγματα τῶν Μοναστηρίων Φυλάττεσθαι. (Φύλ. 66. τῆς δ' κδ'. Τὰ τοῦ θανόντος ἐπισκόπου διαδέχεται ὁ διάδοχος. (Φυλ. 88. τῆς ς'. λέ. Τὰ τῆς ἐπισκοπῆς ἐπὶ τῇ διοικήσει τοῦ ἐπισκόπου κειμθωσαν. (Φ. 18. Ἀποστ. ιθ'. Καίτοι χωρὶς τῆς Συνόδου ὁ δύναταί τι ἐκ τούτων πωλῆσαι, ἢ διασπάσαι. (Φυ-

λ 204. Καρθ. λδ'. σ. Τὰ τῆς ἐπισκοπῆς ἢ τῶ Μοναςηρίω ὠ ἀνάγκη πωλῶνται. (Φ 119. τῆς ζ'. ιβ'. σ. Εἰ τὰ τῆς ἐπισκοπῆς χωρὶς γνώμης τῦ ἐπισκόπυ ἐπωλήθησαν, ἀναλῶνται. (Φ. 143. Ἀγκύρ. ιέ. Τίνα τῶν τοιύτων ἔξεσι τῷ ἐπισκόπῳ, ἢ χωρὶς γνώμης τῦ κλήρυ ἀπεμπωλεῖν, ἢ ποῖα; (Φ 119. τῆς ζ'. ιβ'. σ. Τὰ τῦ ἐπισκόπυ διακρινέσθωσαν τῶν τῆς Ἐκκλησίας. (Φύλ. 18. Ἀποςόλων μ'.

Πραγματικὰ τίνα; (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'. σ.

Πραγμάτων περὶ τῶν αἰχμαλωτισθέντων Χρισιανῶν, εἰ ἀρπάπάζονται. (Φ. 250. Γρηγορ'. Νεοκαισαρείας γ'. κξ'.

Πρακτέα τῶν Συνόδων ὑπὸ πάντων ὑπεγραφοντο, (Φ. 221. Καρθαγ'. ιδ'. σ.

Πρακτικῶν περὶ τῆς ά. (Φ. 36. εἰς τὴν προθεωρίαν ταύτης σ.

Πρεσβεία τῆς Ῥώμης ἴσα τοῖς τῦ Βυζαντίυ, (Φύλλα 67. τῆς δ. κή. σ.

Πρεσβύτεροι ἢ οἱ Ἐπίσκοποι, ἢ ἀνάπαλιν, (Φύλλα 2. Ἀποςόλων ά. σημ. ά.

Πρεσβύτιδες ὠ Ἐκκλησίᾳ μὴ καθισάσθωσαν, (Φύλλα 164. Λαοδικείας ιά. σ

Προβολῆς πέρι ὀΦΦικίων. (Φύλλα 57. τῆς λ'. β'. σ.

Προβιβάζονται αἱ ἐπισκοπαὶ εἰς Μιτρόπολιν, (Φ. 89. τῆς ς'. λή. σ.

Προδότυ Χρισιανῶν πέρι. (Φύλ. 251. Γρηγορ'. Νεοκαισαρ'. ή.

Προηγιασμένη ὠ τῇ Μ' τελεσία. (Φ. 94. τῆς ς'. νβ'. Ὑπὸ τῶν Ἀποςολικῶν Διαδόχων συνετέθη (αὐτόθι. σ.

Προηγιασμένον Ἄρτον μὴ βάπτειν τῷ θείῳ αἵματι, ἀσεβές ἐσιν, (αὐτόθ.

Πρόναος τίς ἐσι; (Φ 230. Διονυσίυ β'. σ.

Προνομια τῆς Κωνσαντινοπόλεως, ἐπιΦθονα, (Φύλλα 88. τῆς ς'. λς'. σ.

Προσβο

Προσβολαῖς λογισμῶν πέρι. (Φύλ. 314. Νηστευτῆ ά. σ.

Προσευχῆς πέρι τῆς ἑπτάκις τελουμένης ἐν τῇ ἡμερονυκτίῳ. (Φύλ. 7. Ἀποστολων θ'. σ. β'.

Προσθήκη. ἡ ὑφαίρεσις ἢ γίνεται τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν Συνόδων ἀποφανθεῖσι. (Φύλ. 74 τῆς 5'. ά.

Πρόσοδον τῆς χειροθεσίας ἐπισκοπῆς, φυλάττεσθαι. (Φύλ 66. τῆς δ'. κέ.

Προσφερόμενα εἰς μυστικὴν θυσίαν, ποῖα; (Φ 2. Ἀποστ. γ'. σ.

Προσφορᾶς περι. εἴτ ὂν Ἀντιδωρον. (Φ. 306. Θεοφ. ή. σ.

Προσωπεῖα κωμικὰ ἀπηγόρευται. (Φ 99 τῆς 5'. ξβ'.

Πυρκαϊαὶ μὴ ἀναπτεσθωσαν ταῖς Νουμηνίαις. (Φύλλα 100. τῆς 5. ξε.

Πωλῆσαί τι τῶν εὐπροσόδων τῆς ἐπισκοπῆς ἢ τῷ Μοναστηρίῳ ὁ Προεστὼς ἢ δύναται. (Φύλ. 119. τῆς ζ'. ιβ'.

P

Ῥῦσις αἵματος γυναικὸς ἐμποδίζει τὴν εἰς Ἐκκλησίαν εἴσοδον. (Φύλλα 240. Διονυσίου β'. σ.

Ῥώμη ἡ Πρεσβυτέρα διὰ τὸ βασιλεύειν τετίμηται. (Φ 67. τῆς δ'. κή. Οὐκ ἔχει τὸ κῦρος ὁ Παπας ἐν πάσῃ Συνόδῳ ὡς αὐτὸς οἴεται. (Φ. 38. τῆς ά. 5'. σ β'. Τοὺς ἐπιτετιμημένους ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα ἐχέτω μὴ αὐτὸς (Φύλ. 130. τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ. ά. Ποσῳ ἐκείνῳ ἐπαρχίαι ὑπέκειντο; (Φ 183. Σαρδικῆς. γ'. σ. Τούτῳ τε μὴ τῷ Ἀλεξανδρείας διαφερομένοις γράφει ἡ ἐν Καρθαγένῃ εἰς τὸ εἰρηνεῦσαι. (Φ. 227. Καρθ. ριβ'. Ἐψεύδοντο οἱ Πάπαι εἰς τὰς Συνόδους. (Φ. 193. Καρθ. ἐν τῇ αὐτῆς προθεωρίᾳ σημ. δ Καὶ Κανόν. λς'. σ. (Φύλ. 204. Ψευδὴς μὴ ὁ περὶ τοῦ Ῥώμης πραγματικὸς λεγόμενος τύπος. (Φ. 67. τῆς δ'. κή. σ δ'.

Σ

Σαββάτῳ μεγάλῳ νηστευτέον. (Φ. 97. τῆς 5'. νέ. Ἐν τούτῳ ὁ Ἀρ-

Ἄρτος, ἢ οἶνος τῆς ἀρτοκλασίας μόνον ἐσθίονται, ἢ ὃ περισσότερον, (Φ. 86. τῆς ς'. κθ'. σ. Ἐν τῷ μεσονυκτίῳ τοῦτο ἀπονηστίζομεθα, (Φ. 107. τῆς ς'. πθ'. Ὑπερέχει αὐτὸ ὅλης τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος, (Φ. 87 τῆς αὐτῆς, κθ' σ. Ἐν τούτῳ ἡ λειτουργία ποίᾳ ὥρᾳ τελεῖται. (Φ. 178 Λαοδ. μέ. σ. Σάββατα ἢ αὐτῆς τῆς μεγ'. μ' μὴ νηστεύειν, (Φ. 97. τῆς ε'. νέ. Καὶ διὰ τί ὃ νηστεύομεν; (Φ 28. Ἀπος'. ξς'. σ Ἐν τούτοις οἱ σχολάζοντες; ἀνάθεμα; (Φ. 175. Λαοδικ. κθ'. Περὶ τῆς ἐν τούτοις γονάτων κλίσεως. (Φύλ 327. Νικολάου β'. Νηστεύοντες ἐσμὲν ὅτε ἐν τούτοις ὃ καταδιαζόμεθα, (Φ. 28. Ἀποστόλων ξς'.

Σαμωσατεύς Παῦλος τίς ἦν; (Φ. 44. τῆς κ. ιθ'. σ. ά.

Σαρδικῆς περὶ Συνόδου. (Φ. 48. τῆς β'. έ. σ.

Σεμιδαλιν μερίζειν ἐπὶ τῶν Λοχείων δήθεν τῆς Θεοτόκου, ἀθέμιτον. (Φ 104. τῆς ε'. οθ.

Σηρικῶν ἱματίων περὶ. (Φ. 254. Γάγγρας ιβ'. σ.

Σκευοφυλακιον ἡ ἁγία Προθεσις καλειται. (Φύλλα 173. Λαοδικείας κά. σ. β'.

Σκηνικῶν περὶ. (Φ. 84. τῆς ε'. κδ'. Καρθ. ρλή σ. (Φ. 236.

Σοφία Σολομῶντος, ἢ Σοφία Σειρὰχ, Παναρετοι λεγονται. (Φύλλα 32. Ἀποστόλων π. έ. σ.

Σπανιον, ὃν ἔστι νόμος. (Φύλλα 130. τῆς αβ'. ζ'.

Σπέρματος ἡ φύσις, ἐστὶν ὁ ὑλικὸς τρόπος, δι' οὗ μεταδίδοται τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα. (Φ. 230. Καρθ. ρκά. Τοῦτο τῆς ἐκκρίσεως περὶ. (Φ. 254. Ἀθανασίου, α. συμ. Τὸ σπέρμα οὐκ ἔστιν ἀκάθαρτον. (Φ. 240. Διονυσ'. β'. σ. β'. Πῶς γίνεται ἡ τοιαύτη φύσις τῶν ἐγρηγορότων; ἢ τίνες οἱ γονορρύεις; (Φύλ. 317. Νηστευτὸν ς'. Ὅρα ἢ τὸ ἐν τούτῳ Διαγράμμα; Τῶν ἐν ὕπνοις ἀποσπερματιζομένων περὶ, (Φ. 245. Διονυσίου δ'. ἢ Νηστευτὸν έ. (Φύλλα 315.

Σταυ-

Σταυροειδῶς σχηματιζειν τὰς παλάμας τὸς δεξομένους τὴν θείαν εὐχαριστίαν. (Φύλλα 112. τῆς ς'. ρά.

Σταυρὸν μὴ χαράττεσθαι ἐπ' ἐδάφες. (Φ. 102. τῆς ς'. ογ'.

Σταυροπηγιε πιρι, (Φύλ. 38. τῆς ά. ς'. σ. β'.

Σταχυες προσάγονται. ὑπ' ἐαφύλαξ τῷ Θυσιαστηρίῳ. (Φύλ. 3. Ἀποστόλων γ'. σ. γ'.

Στέφανος ὁ πρωταθλος εἴτερ ἦν ἡ τῶν Φριχτῶν μυστηρίων Διάκονος. (Φύλ. 81. τῆς ς'. ις'. σ.

Στεφάνη ἡ χειρὰ τῶν Κληρικῶν. (Φ. 83. τῆς ς'. κά. σ. γ'.

Στεφάνες μὴ κρατεῖν τὸν Μοναχὸν ἐν γαμοις. (Φύλλα 123. τῆς ζ'. κβ'. σ.

Στρατειας τὰς Κληρικὰς ἀπέχεσθαι. (Φύλ. 32. Ἀποστ. πγ'.

Συγγένεια πνευματικὴ μειζων τῆς σαρκικῆς. βαθμοι τε ταύτης. (Φύλλα 108. τῆς ς'. νγ'. σ.

Συγγενίδες ἃ κωλύονται συνεισακτοι εἶναι τοῖς Ἱερατικοῖς, (Φύλ. 77. τῆς ς'. ε.

Συγκαταθεσωως πιρι. (Φύλλα 86. Νηστευτῶ δ'. σ.

Συγκυλισμὸς πιρι. (Φύλ. 314. Νηστευτῶ ή. σ.

Συγχωρῆσιν ἐξ ἀνάγκης ἔχει Πρεσβύτεροι ἁμαρτίας, ἀπόντος τῦ Ἐπισκόπε. (Φύλλα 209. Καρθαγ. ν'.

Συγχεομένων τῶν ὀνομάτων ἐν τῷ γάμῳ, παράνομος ὁ τοιῦτος γαμος. (Φύλ. 286. Βασιλειοι πζ. σ.

Σύμβολον πίστεως μὴ ἐκτιθεναι ἄλλο παρὰ τὸ ἐν Νικαίᾳ. (Φύλ. 53. τῆς γ'. ζ. ϑ. Τῦτό τε, ἢ τὸ ἐν Ἐφέσῳ, ἓν κρίνεται, (αὐτόθ. Ἕκαστος τῆς ἑαυτῦ πίστεως δύναται ἐκτιθεναι ἀκωλύτως. (αὐτόθ. Πότε διώρισαι ἐν Ἐκκλησίας λεγεσθαι; (αὐτόθ. Τοιῦτον σύμβολον ἃ συγγέγραπται τοῖς Ἀποστόλοις, (αὐτόθι. Αὐτῦ τὸ ἔλλειπον ἐκπεπλήρωκεν ὁ Νύσσης Γρηγόριος (Φ. 229. εἰς τὴν προθεωριαν τῶν ἁγίων Κανόνων. Θέλεσί τινες ἀποστολικὸν σύμβολον, τὸ ἐν τῷ τῶν διαταγῶν ἐκείνων βι-

νων βιβλίῳ ζ'. κεφαλ'. μβ'. (Φύλ. 53. τῆς γ'. ζ'. σ.
Συμποσίων περὶ τῶν ἐξ ἐράνου. (Φ. 181. Λαοδ. νέ. Περὶ τῶν ἐξ ἀγάπης, ὥστε μὴ αἴρειν μέρη ἐκ τούτων, ἢ οἴκαδε κομίζειν τὰς Κληρικάς. (Φύλλα 175. Λαοδικείας κζ'.
Συμφώνως διαζευχθήτω τῆ Ἐπισκόπῳ ἡ γαμετὴ. (Φύλ. 93. τῆς ε'. μή.
Συνάξεις τὰς ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν ἀποσρεφομένων περὶ. (Φύλλα 154. Γάγγρας έ.
Συνδιασμῷ περὶ. (Φύλλα 314 Νικαίᾳ τῆ β'. σ.
Συνεισακτῶν γυναικῶν περὶ. (Φ. 287. Βασιλ'. πή. Τοιαύτας οἱ Κληρικοὶ, πλὴν τῶν συγγενίδων, μὴ ἔχειν. (Φ. 37. τῆς α. γ'.
Συνθρόνῳ ἐκ ἐγκαθιδρυται ξένος Ἀρχιερεὺς, καίτοι παρακληθεὶς λειτουργοίη. (Φύλ. 163. Ἀντιοχείας ιγ'. σ.
Συνεγνωκώς τις ἁμάρτημά τι ἢ μὴ ὁμολογήσας πρὸς διόρθωσιν, παιδεύεται ὡς ὁ ἐργάτης. (Φύλ. 281. Βασιλείου οα.
Σύνοδος πῶς ὁρίζεται. (Φ. 17. Ἀποσ'. λζ'. σ. ά. Ποσάκις, ἢ πῶ ὀφείλει γίνεσθαι; (Φ. 65. τῆς δ'. ιθ'. Ὁ ἐμποδίζων ταύτην ἀρχῶν ἀφορίζεται. (Φ. 116. τῆς ζ'. ε'. Ταύτῃ τοποτηρηταὶ πεμπισθωσαν ἀφ' ἑκάσης ἐπαρχίας. (Φ. 201. Καρθ. κε'. Ταύτης τὰ πρακτέα δεον ὑπὸ παντων βεβαιῶσθαι. (Φ. 221. Καρθ. ηδ'. σ. Κατ' ἐνιαυτὸν κοινῇ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μὴ γινέσθω. (Φ. 225. Καρθ. ρδ'. Ἰδίᾳ ἐν ἑκάσῃ ἐπαρχίᾳ κατ' ἔτος γινέσθω. (αὐτόθ Εἴγε προσκαλεῖται τινα, ἢ ὃς ἐκ ἀπαντᾷ, παιδεύεται ὑπὸ ταύτης. (Φ. 30. Ἀποσ'. οδ'. σ. Τελεία τίς καλεῖται; (Φύλλα 115. Ἀντιοχ'. ιζ'. σ έ.
Συνοικεῖν τὰς Ἱερατικὰς ταῖς, ὧν ἀπέσχοντο γαμεταῖς, ἐκ ἐκχωρεῖται. (Φύλλα 87. τῆς ε'. λ'.
Συνοικεσίων περὶ. (Φύλλα 96. τῆς ε'. νδ'. σ.
Συνωμοσίαν, ἢ Φατρίαν καθαιρεῖσι. (Φ. 64. τῆς δ'. ιή. σ.
Σύντεκνος ὁ γαμεῖ τὴν σύντεκνον χηρεύσαν. (Φ. 95. τῆς ε'. νγ'.

Συσα-

Συσατικαὶ ἐπιστολαὶ τίνος ; (Φ. 8. Ἀποσ. ιβ'. σ. Τίσιν ὲ δοτέον τῶν τοιούτων ; (Φύλ. 62. τῆς δ'. ιά.

Σφραγὶς ἐπιχειρίδος ὅτι ἡ χειρά ἐστι, (Φ. 57. τῆς δ'. β'. σ. β'.

Σφραγίδα μὴ ποιεῖν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Προθέσεως, (Φυλ. 335. Νικηφόρου ιβ'. σ.

Σφραγίζονται μόνοι οἱ Ἀναγνῶσαι, καὶ Ψάλται, προβάλλονται δὲ οἱ Οἰκονόμοι, Ἔκδικοι, Παραμονάριοι, (Φ. 57. τῆς δ'. β'. σ.

Σχῆμα σαυροφόρου, ἀρραβὼν ἐστι τοῦ μεγάλου σχήματος, (Φύλ 133. τῆς ἐν Σοφίᾳ β'. σ.

Σχῖσμα τί ἐστι ; (Φύλλα 257. Βασιλείου ά. σ. δ'. καὶ, έ.

Σχισματικῶν βάπτισμα, ἀπόβλητον (Φ. 275. Βασιλ'. μζ'. σ Τῶν τοιούτων οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἰσὶν Ἱερεῖς, (Φ. 137. Κυπριανοῦ Σύνοδος. Τούτοις μὴ συνεύχεσθαι, (Φ. 175. Λαοδικ'. λγ'.

Σχολάζουσα ἐπισκοπὴ, καὶ σχολάζων Ἐπίσκοπος, τίνες ; (Φύλ. 164 Ἀντιοχείας ις'.

Σχολαστικοὶ, τίνες ; (Φύλλα 188. Σαρδικῆς ί σ.

Σωματικὸν ἁμάρτημα πρὸ τῆς χειροτονίας, ποῖον ; (Φ. 150. Νεοκαισαρείας θ'. σ.

Τ

Τάξεως πέρι τῆς ἐν τῇ λειτουργίᾳ, (Φ. 172. Λαοδικ'. ιθ'. σ.

Ταφῆς πέρι, (Φύλλα 106. τῆς ς'. πγ'. σ.

Τάφων οἱ ἀφαιρέντες πέτρας, ἢ ἄλλο τι, παιδεύονται, (Φύλλα 265. Νύσσης ζ'. σ.

Τέκνα μὴ ὀλιγωρεῖτωσαν τῶν γονέων, (Φ 155. Γάγγρας ις'. σ.

Τεκνοτροφεῖν τις μὴ θέλων, ἀνάθεμα, (αὐτόθ. Γάγγρας ιέ.

Τεσσαρακοστὴ, πάνθιμος λογίζεται, (Φ 180. Λαοδ. να. σ. Ἐν αὐτῇ μνήμας καὶ Γενέθλια Μαρτύρων μὴ τελεῖν, καὶ ποῖα ταῦτα ; (αὐτόθ. σ. Καὶ μὴ συμμίγνυσθαι τὰς ἐν γάμῳ. (Φύλλα 224. Διονυσίου γ'. σ. γ'.

Τετρὰς, καὶ παρασκευὴ, ἴσαι τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ κατὰ τὴν νηστεί-

νησείαν, ἢ μέχρι τίνος τῆ ποιότητι ὁρίζεται αὕτη ἡ νησεία, (Φ. 29. Ἀποδλ. ξθ'. σ. Διὰ τί ἐν αὐταῖς νησεύομεν; (Φύλ. 248. Πέτρου κέ.

Τιμῆς μόνης τίνες ἐπαρχίαι, ἢ Ἐπίσκοποι ἀπολαύουσι; (Φύλλα 62. τῆς δ'. ιβ'.

Τοκίζων Ἱερατικὸς παιδεύεται. (Φύλ. 19. Ἀπος'. μδ'.

Τοκισαὶ μὴ μεταλαμβανέτωσαν. (Φ. 540. Νικηφόρου λά.

Τόκους οἱ εἰς πτωχοὺς σκορπίσαντες, Ἱερώνται. (Φύλλα 264. Βασιλείου ιδ'.

Τόμος δυτικὸς ποῖος; (Φ. 48. τῆς β'. έ. σ.

Τοπικὴν Σύνοδον ἐξ ἅπαντος γίνεσθαι ἅπαξ γὲν τὸ ἐνιαυτὸ. (Φ. 116. τῆς ζ'. ς'. Διατὶ ὠνομάσθη τοπική; (Φ. 138. εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν τοπικῶν Συνόδων σ.

Τόποι τῆς μετανοίας. (Φύλλα 41. τῆς ά. ιά. σ.

Τόποις ἐν ἱεροῖς μὴ καταφρονητικῶς κατοικεῖν. (Φ. 110. τῆς ς'. ιζ'. Τούτων οἱ τὰς καταδίκας οὐκ ἐξήλαυνον. (αὐτόθ. σ.

Τοποτηρηταὶ ἀΦ' ἑκάστης ἐπαρχίας εἰς τὴν Σύνοδον πεμπέσθωσαν. (Φ. 201. Καρθ. κς. Ἐνδίδοται τούτοις ἢ εἴ τι ἄλλο νόήσειαν, παρ' ὃ διωρίσθησαν ποιεῖν. (Φ. 224. Καρθ. ρβ'.

Τράπεζαι χρισιανῶν Σατανικοῖς ἄσμασι μὴ μολυνέσθωσαν. (Φύλλα 123. τῆς ζ'. κβ'.

Τρέφεσθαι τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἔκτινος αἰσχρᾶ πράγματος, ἀπείρηται. (Φύλλα 200. Καρθ. ιή.

Τριγαμούντων περὶ. (Φ. 260. Βασιλείου δ'.

Τρισαγίου ὕμνου περὶ. (Φύλ. 104. τῆς ς'. πά. σ.

Τρίχας τῆς κεφαλῆς μὴ διευθετίζειν. (Φ. 110. τῆς ς'. υς'.

Τροπαρίου τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως ἀνάπτυξις. (Φ. 179. Λαοδικ'. μέ. σ.

Τρυλλικὴ Σύνοδος, ἄδεκτος τοῖς Λατίνοις. (Φ. 73. ἐν τῆ τῆς αὐτῆς προθεωρίας ἐσχάτη ὑποσημειώσει. Οἰκουμενικὴ ἐστιν. (αὐτό-

(αὐτόθ.
Τυάννων πόλις κατέχη Μητρόπολις, (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'. σ.
Τυμβορύχια πέρι, (Φ. 279. Βασιλειω ξς'. σ.
Τύποι δημόσιοι ἢ πραγματικοὶ τίνες; (Φ. 62. τῆς δ'. ιβ'. σ.
Τύπτων τις Κληρικὸς ἢ ἐμμέσως, παιδεύεται, (Φ. 14. Ἀποστόλ. κζ'. σ. Ἔστιν ὅτε ἐφείται τοῦτο, (αὐτόθ. σ.
Τυροφάγια τῇ δ'. ἢ ε'. πῶς καταλύειν; (Φ. 340. Νικηφ'. λβ'.
Τύφει μιᾷ τῶν θανατώσαντος πέρι, (Φ. 27. Ἀποστόλων ξέ.

Υ

Ὑβρεων πέρι, (Φύλλα 24. Ἀποστόλων νέ. σ.
Ὑβρίσαντος Βασιλέα πέρι, (Φ. 32. Ἀποστόλων πδ'. σ.
Ὑβρίσαντος Κληρικῶν πέρι Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, (Φύλλα 24. 25. Ἀποστόλων νέ. νς'.
Ὑβρίσαντος τὰς γονεῖς, (αὐτόθ. σ.
Ὕδατι μὴ μιγνύναι τὸν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ οἶνον ἐν τῇ προθέσει, κατάχριτον, (Φ. 87. τῆς ε'. λβ'. σ. Ὡσαύτως ἢ ἐν τῷ Κοινωνικῷ, (Φ. 2. Ἀποσ'. γ'. σ. Τὰ ἐξ ὕδατος ἔχοντα τὴν σύσασιν πῶς διαιρῶνται; (Φ. 265. Βασιλ'. ιέ. Τῶ καταπιόντος πέρι ἐκ τύτυ ἐν τῷ μέλλειν κοινωνήσειν, (Φύλ. 301. Τιμοθέω ις'. σ.
Ὑιὰς πότε; ἢ τίνι τρόπῳ δέον ποιεῖν αὐτεξουσίους; (Φύλ. 207. Καρθ. μβ'. σ. ἢ Φύλλα 11. Ἀποσ'. ιζ'. ή. θ'. ί.
Ὑιοθεσίας πέρι, (Φύλλα 95. τῆς ε'. νγ'. σ.
Ὑπεξουσίων διαφορᾶ, (Φύλλα 31. Ἀποστόλων πβ'. σ.
Ὑπερόρια χειροτονεῖν διττῶς θεωρεῖται, (Φ. 16. Ἀποσ'. λέ. σ.
Ὑπηρέται Χώραν ἐκ ἔχουσιν ἐν τῷ Διακονικῷ. ὅτε ἅπτονται τῶν δεσποτικῶν σκευῶν. (Φ. 173. Λαοδικ'. κά. σ. Μὴ γινέσθωσαν χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ ἐπισκόπου, (Φ. 287. Βασιλ'. πθ'. Μὴ φορείτωσαν Ὀράριον, (Φ. 174. Λαοδ. κβ'. σ. Μὴ εὐλογείτωσαν Ἄρτον, ἢ Ποτήριον, (αὐτόθι. Λαοδ. κέ. Μὴ ἐᾶν τὰς

τὰς θύρας, ἢ σχολάζειν τῇ εὐχῇ, (Φ. 178. Λαοδικ. μγ'.
Ὑποδιάκονοι οἱ ὑπηρέται καλοῦνται (Φ. 173. Λαοδ. κά. σ. ά.
Ὅρα ἢ τὰ ἔργα αὐτῶν. (αὐτόθ. σ. γ'. Ἔξω τοῦ Βήματος χειροτονοῦνται, ἢ μεταλαμβάνουσι, ἢ τὰ ἱερὰ σκεύη κενὰ ψηλαφῶσιν. (Φ. 205. Καρθ. λγ'. σ. Οὐ δύνανται γαμεῖν. (Φ. 78. τῆς ς'. ς'. Ἐν ᾧ χειροτονοῦνται κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἀγαμίαν παραδέχονται (Φ. 269. Βασιλείου ιθ'. σ.
Ὑπολήψις τῶν κατηγορουντων ἐξέτασις, (Φ. 65. τῆς δ'. κά.
Ὑψωθεισα προσφορα ἐστι τὸ Ἀντίδωρον. (Φ. 306. Θεοφ'. ή. σ. Καὶ διὰ τὶ ὑψωθεῖσα καλεῖται. (Φ. 329. Νικολάου ἐ. σ.

Φ

Φαλάκρωμα ἐπὶ γυναικὸς ἂ συμβαίνει. (Φ. 155. Γάγγ. ιζ'. σ.
Φαρμακα τῶν διδοσῶν περι εἰς ἐμβρυοκτονίαν, (Φ. 108. τῆς ς'. υά.
Φαρμακῶν περί, (Φυλ. 98. τῆς ς'. ξά.
Φαρμακειῶν περι (Φ. 284. Βασιλείου πγ'. σ. γ'.
Φατριάσεις ἢ συνομωσίαι καθαιρεῦσι, (Φ. 64. τῆς δ'. ιή. σ.
Φθαρέντος ἑτέρου τῶν συζύγων, διαζευξις γίνεται, (Φ. 21. Ἀποστόλων μή. σ.
Φθαρὲν παιδίον ἐχ' ἱερᾶται, (Φ. 310. Νηστευτοῦ. ιή.
Φθείρασα κατ' ἐπιτηδευσιν τὸ ἔμβρυον Φονεύτρια λογίζεται. (Φ. 259. Βασιλ. β'. Ἐν τῇ τοιαύτῃ φθορᾷ πολλάκις ἢ αἱ γυναῖκες Φθειρονται, (αὐτόθ.
Φθείρας τις ἐλευθέραν, συγχωρεῖται ἔχειν αὐτὴν εἰς γυναῖκα, (Φ. 269. Βασιλ. κέ. Εἰ δυνατὸν ἔμπης, ἀποσχέσθω τοῦ ταύτης συνοικεσίου. (αὐτόθι. Βασιλείου κς'. Φθείραντος περὶ παρθένον ἀμνήστευτον. (Φύλλα 28. Ἀποστόλων ξζ'.
Φθορᾷ ὡι κατὰ ἀνάγκην ἀκούσιοι. (Φ. 276. Βασιλ. μθ'. Οὐ πάντως δὲ. (Φύλλα 332. Νικηφόρου ά.
Φθορᾷ κυρίως λέγονται ἐπὶ παρθένων, (Φ. 269. Βασιλ. κέ. σ.

Φθο-

Φθορὰν τῶν συνεγνωκότων περὶ, ἢ μὴ μαρτυρούντων, (Φ. 15. Ἀγκύρας κέ.

Φυλαργυρίας πέρι, (Φ. 294. Γρηγορίου Νύσσης ς'.

Φιλονεικούντων Ἐπισκόπων ἐπὶ χειροτονίᾳ Ἐπισκόπου, τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος κρατείτω, (Φυλ. 165. Ἀντιοχείας ιθ'.

Φονεῖς ἐκκλησίου, ἐν τῷ κλήρῳ μεταλαμβάνουσιν, (Φ. 145. Ἀγκύρ. κβ'. Ἀκέφαλοι δὲ, μετὰ πενταετίαν, (αὐτόθ. Ἀγκύρ. κγ'.

Φονευόντων περὶ πολέμους ἢ λῃστὰς, (Φ. 264. Βασιλείου ιγ'. ἢ νέ. σ. α. ἢ β'. (Φύλ. 278.

Φόνων τὰ ἐπιτίμια κατὰ τὴν περίστασιν μετρεῖσθωσαν, (Φύλλα 277. Βασιλ'. νδ'. Γνωρίζονται ἐκ τῆς διαθέσεως, ἢ τοῦ ὀργάνου, (Φ. 27. Ἀπος'. ξε. σ. Διαφοραὶ ἑκουσίων, ἢ ἀκουσίων, (Φύλ. 161. Βασιλείου ή.

Φονεύσας ἑαυτόν τις, ὅπως περιεργαζέσθω, (Φύλλα 300. Τιμοθέου ιδ'. σ.

Φρενητιάσας τις, βαπτίζεται, ἀλλὰ πότε; (Φύλλα 197. Τιμοθέου δ'. σ.

Φρύγες, ἢ Μοντανισταὶ, βαπτίζονται, (Φ. 169. Λαοδικ'. ή.

Φροντίδων κοσμικῶν ἀπέχεσθαι τὸν Ἱερατικὸν, (Φύλλα 31. Ἀποστόλων πά.

Φυλακτήρια τίνα; (Φύλλα 98. τῆς ς'. ξά. σ.

Φωτεινιανῶν περὶ, (Φύλ. 169. Λαοδικείας ζ'. σ.

Φωτιζόμενοι ὠνομάζοντο οἱ καταγραφόμενοι ἐν τῷ βρεβείῳ κατηχούμενοι, εἰς τὸ βαπτισθῆναι, (Φύλ. 103. τῆς ς'. οή. σ. Ἐφωτίζοντο δὲ παλαι τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, (αὐτόθι.

X

Χάρις, ἡ εὐλογία τῷ ἐκπεπτωκότι Πρεσβυτέρῳ οὐκ ἔστι, (Φ. 84. τῆς ς'. κς'. Οὔτε ἁπλῶς τοῖς σχισματικοῖς Ἱερεῦσιν, ἐπεὶ ἐν τῷ διακοπῆναι τὴν ἀκολουθίαν, ἐπιλείπει αὐτοῖς ἢ ἡ χάρις, (Φ. 256. Βασιλ'. ά. Τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι χάριτος περὶ, Φύ-

(Φύλ. 251. Καρθ. ρκβ' κξ'. σ. Ἀριθμὸς τῶν θείων χαρίτων, (αὐτόθι. Καρθ. ρκδ'. σ.

Χαρτοφύλαξ ὁ προκάθηται τῶν Ἱερωμένων, (Φ. 43. τῆς ά. ιή. σ. γ'.

Χείλεσι μολυνθέντων Ἱερατικῶν πέρι, (Φ. 281. Βασιλ'. ό. σ.

Χειμαζόμενοι ποῖοι; (Φύλ. 144. Ἀγκύρας ιζ'. σ. β'.

Χειραπτέσθωσαν ὑπὸ τῶν πνευματικῶν οἱ δι' ἀσθένειαν ἄλλαλοι, εἴπως διὰ τούτου σημάνωσι τὰ ἐρωτώμενα ἁμαρτήματα, (Φύλ. 210. Καρθαγ'. νβ'. σ.

Χεῖρα τιθέναι εἰκὼς τοὺς τε Ἀρχιερεῖς, ἢ τοὺς Ἱερεῖς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐξομολογεμένων, (Φ. 204. Καρθαγ'. λέ. σ.

Χειροθεσία, ὁ χειροτονία ἐπὶ Ἀναγνωστῶν, (Φ. 57. τῆς δ'. β'. σ.

Χειροτονίας διπλῆ σημασία, (Φ. 2. Ἀποσ'. ά. σ. Ὑπερόρια χειροτονεῖν, διττῶς γίνεται, (Φ. 16. Ἀποσ'. λέ. σ. Ἐνώπιον τῶν Χριστιανῶν δεῖον γίνεσθαι, ἢ μὴ λαθρίως, (Φ. 306 ΘεοΦ'. ζ'. Μὴ ποιείτω ταύτην ἐπίσκοπος εἰς ξένην ἐπαρχίαν, (Φ 16. Ἀποσ'. λέ. Ψῆφοι ταύτης πῶς γίνονται; (Φ. 37. τῆς ά. δ' Οὔτε παρὰ ἀρχόντων, οὔτε παρὰ τοῦ δήμου γινέσθωσαν ἐκείνης αἱ ψῆφοι (Φ. 170. Λαοδικ'. ιβ'. ιγ'. Μηδεμία τελείσθω ἀπολύτως, (Φ. 59. τῆς δ'. ε'. σ. Διαφορὰ ταύτης ἀπὸ τῆς προβλήσεως, ἢ σφραγίδος. (Φ. 57. τῆς δ'. β'. σ. Συγχωρεῖ τινὰ προημαρτημένα, ἢ ποῖα; (Φ. 151. Νεοκαισαρείας θ'. σ. έ.

Χειροτονεῖ μὲν ἅπαντας ὁ Θεός, διὰ πάντων δὲ ἐνεργεῖ, (Φύλ. 134. Γαναδίου ά. σ.

Χειροτονίας τίνες ἄξιοι; ἢ τίνες οὔ; (Φύλ. 26. Ἀποσ'. ξά. σ.

Χειροτονίας ἀνάξιος, ὁ μὴ προαποδυσάμενος τὴν κατηγορίαν, (αὐτόθι.

Χειροτονίας ἐπισκόπων μὴ ὑπερτίθεσθαι, (Φ. 66. τῆς δ'. κέ.

Χειροτονουμένων ἐπισκόπων μὴ εἶναι ἀκροωμένους, (Φύλλα 168.

Λαο-

Λαοδικείας έ.

Χειροτονέμενοι οἱ ἐπίσκοποι, ὀφείλυσι διδάσκεσθαι τὰς ὄρυς τῶν Πατέρων ὑπὸ τῶν χειροτονόντων. (Φ. 201. Καρθ. κδ'.

Χειροτονῆντες τὸν ἐπίσκοπον, δύω ἔσωσαν. (Φ. 2. Ἀποσ'. ά. σ. Ἐὰν γὰρ εἷς, παράνομος ἡ πρᾶξις. (αὐτόθι. σ. β'.

Χειροτονηθέντων δεύτερον περι. (Φ. 28. Ἀποσ'. ξή.

Χειροτονεῖ ἐς ἂν θελει ἐξ οἵας δήποτε ἐπαρχίας ὁ Καρθαγ'. ὁ Βυλγαρίας, ἢ ὁ Κύπρυ. (Φ. 213. Καρθαγ'. ξδ'. σ.

Χειροτονηθήσεσθαι τὸν μέλλοντα Ἐπίσκοπον, δέον χωρίζεσθαι πρότερον τῆς ἰδίας γυναικὸς. (Φύλ. 79. τῆς ε'. ιβ'.

Χειροτονεμένων ἡλικίας πέρι. (Φ. 80. τῆς ε'. ιδ'. ιέ.

Χειροτονῆνται οἱ Ἱερεῖς ἐν λειτυργίᾳ τελείᾳ, ἢ πότε; οἱ δὲ Διάκονοι, ἢ ἐν προηγιασμένῃ. (Φ. 151. Νεοκαισαρ'. θ'. σ ζ'.

Χειροτονεῖν ὲ δύναται ἕτερον ἀνθ' ἑαυτῦ ὁ τελευτῶν Ἐπίσκοπος, (Φύλλα 31. Ἀποσόλων οε'.

Χειροτονῆνται τίνες τὸ σῶμα λελωβημένοι; (αὐτόθι. Ἀποσόλων οζ'. οή.

Χειροτονηθέντος ἐπισκόπυ πέρι μὴ καταδεχομένυ ἀπελθεῖν εἰς τὴν λαχῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν. (Φ. 17. Ἀποσόλων λε'.

Χειροτονεῖσθαι ἑδένα Ἱερατικὸν θεμιτὸν. μὴ πρότερον χρισιανίσαντα πάντας τὰς οἰκιακὰς. (Φ. 207. Καρθ. μγ'. Οὔτε λαϊκὸν ἀθρόον, ἢ νεοφώτισον, ἐπισκοπεῖν. (Φ. 31. Ἀποσ'. π'. Οὔτε τὸν ἐν νόσῳ φωτισθέντα. (Φύλ. 151. Νεοκαισαρ'. ιβ'. Οὔτε τὸν ἀσωτευσάμενον ἐπὶ πολὺ. (Φ. 334. Νικηφ'. ζ'. σ. Οὔτε ἧς Ἐκκλησίας ὁ ἐπίσκοπος περίεσι, (Φύλ. 130. τῆς αβ'. ις'. Οὔτε ἐν πόλει μικρᾷ, ἢ ἐν Κώμῃ, (Φ. 511. Σαρδικ. ε'. Καὶ ὑπὸ αἱρετικῶν ἀνελέγκτων γνώμαναι χειροτονίαι, δεκταὶ πολλάκις τῇ Ἐκκλησίᾳ ὤφθησαν. (Φύλ. 29. Ἀποσόλων ξή. σ.

Χειροτονεῖται ἢ ὁ μὴ ἐκ γένες Ἱερατικῦ, (Φ. 88. τῆς ε'. λγ'.

Χή-

Χήρας πέρι ἐξηκονταετῆς ἢ ταχθείσης τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰ γαμηθῇ. (Φύλ. 269. Βασιλείου, κδ'.

Χήρας δεῖλης ἁρπαγείσης περι, (Φύλ. 277. Βασιλ'. νγ'.

Χηρεύσαν ὁ γήμας οὐχ ἱεράται, (Φύλ. 76. τῆς ς'. γ'.

Χηρεύων ἀνὴρ, ὡς δίγαμος ἐπιτιμᾶται γαμήσας, (Φύλλα 269. βασιλείου κδ'.

Χηρεύειν ἐπιπολὺ τὴν ἐπισκοπὴν, ἀπεικὸς, (66. τῆς δ'. κέ.

Χίδρων περι. (Φύλ. 3. Ἀποστόλων, γ'. σ.

Χλευάζων τις τὸν πεπηρωμένον τι μέλος, ἀφορίζεται, (Φύλλα 25. Ἀποστόλων, νζ'.

Χρήμασιν, ἢ ἄλλαις δόσεσιν οἱ χειροτονοῦντες, ἢ χειροτονούμενοι, καθαιροῦνται, ἢ ἀφορίζονται, (Φύλ. 15. Ἀποστολ. χθ'. Ὡσαύτως ἢ οἱ τούτοις ἀποχειροντες, (Φ. 121. τῆς ζ'. ιθ'. Ἥ τε ἐπὶ τούτοις συγχώρησις τοῦ Βασιλεως Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἄκυρος. (Φύλ. 15. Ἀποστόλων, χθ'. σ.

Χρηματικῆς ἕνεκεν ὑποθέσεως, ἀνεξέταστος ἡ ὑπόληψις τῶν κατηγόρων, (Φ. 65. τῆς δ'. κά. σ. Καὶ τί ἐστιν αὕτη ἡ χρηματικὴ κατηγορία, (Φύλ. 49. τῆς β'. ε'. σ.

Χρῆσιν εἰς οἰκειαν ὁ ἀφιερωμενον τι λαμβάνων, ἀφορίζεται, (Φύλλα 20. Ἀποστόλων ογ'.

Χρίσματος εἴτ' ἐν μύρῳ κλῆσις ἢ γένεσις, (Φ. 195. Καρθαγ'. ε'. σ. Βλεπε περὶ τούτου ἢ εἰς τὸ, μύρου περι. Τοῦτο οἱ Πρεσβύτεροι μὴ ποιειτωσαν, (αὐτόθ. Τινες τῶν αἱρετικῶν ὅταν ὀρθοδοξήσωσι, μόνῳ τούτῳ χρίονται. (Φύλ. 50. τῆς β'. ζ'. Ὅτι μετὰ τὸ βαπτισμα, ἀναγκαῖον (Φύλ. 179. Λαοδικείας μή. Καὶ τί δηλοι. (αὐτόθι.

Χρισοῦ πέρι, (Φύλλα 275. Βασιλ'. με. σ.

Χρισιανοῖς ἐνυβρίζουσι τὸν Χριστὸν, οὐδὲν ὄφελος ἀπὸ τῆς προσηγορίας. (αὐτόθ.

Χρόνος ἀδιόριστος, ἀλλὰ μήκιστος τῆς ἐν ἑκάστῳ ἱερῷ τάγματι διαμονῆς

μονῆς. (Φύλ. 141. τῆς αβ'. ιζ'. σ. γ'.

Χρόνος ἡλικίας ποῖος ὥρισαι χειροτονεῖσθαι τοὺς ἐν ἑκάστῳ τάγματι Ἱερωμένους. (Φ. 80. τῆς ς'. ιδ'. ιε. σ. Ποῖος δὲ τῆς δοκιμασίας τῶν βαπτισθησομένων. (Φ. 36. τῆς α. β'. σ. α. Ποίας δὲ τῆς χειρὸς μόνης; (Φύλ. 126. τῆς αβ'. ε.

Χρόνου περὶ τοῦ εἰς τὴν ὑπερθεσιν τῆς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ χειρούσῃ ἐπισκοπῇ. (Φ 66. τῆς δ'. κε. Οὐ τοσοῦτον χρόνος ἐπιζητεῖται τοῖς μετανοοῦσι, ὅσον τρόπος, (Φύλ. 285. Βασιλειῶν δ'. σ.

Χρυσίου ἕνεκεν ὁ ἀφορίζων. ἢ κλείων Ἐκκλησίαν, ταυτοπαθείᾳ ὑποκείσθω. (Φύλλα 115. τῆς ζ'. δ'.

Χρυσόβουλλον τοῦ Ἰσαακίου Βασιλέως ἐπὶ χρηματικῇ χειροτονίᾳ, ἄκυρον. (Φύλλα 15. Ἀποστόλων κθ'. σ

Χρυσοστομον διὰ τοῦ δ'. Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐπίσκοποι ἐπεχείρησαν παιδεῦσαι, (Φ. 160. Ἀντιοχ'. δ'. σ. δ'. Καὶ Κυρίλλου α. σ. β'. (Φ. 310. Ἀκαταλήπτως ἐκ ἀπήντησε τῇ Συνόδῳ. (Φ 30. Ἀποστόλων οδ'. σ.

Χύσεως περὶ, εἰ γένοιτο τῶν ἁγίων μυστηρίων, (Φύλλα 170. Λαοδικείας ιδ'. σ.

Χοιευτήριον ἰσοτιμον τῷ ἁγίῳ Βαπτιστηρίῳ, (αὐτόθ.

Χωρεπίσκοποι ὁ χειροτονοῦσι Διάκονος, ἢ πῶς; (Φ. 142. Ἀγκύρ. ιγ'. Χειροτονοῦσι Πρεσβυτέρους ἢ πῶς; (αὐτοθι. Εἰς τύπον εἰσὶ τῶν ο'. Ἀποστόλων. (Φ 152. Νεοκαισαρ. ιδ'. σ. Διδοῦσιν εἰρηνικὰς ἐπιστολὰς, (Φ 162. Ἀντιοχ'. ἡ. Καὶ Ἀρχιερεῖς ἦσαν ἐκ τούτων, ἢ Πρεσβύτεροι, (αὐτοθ. Ἀντιοχ'. ι'. Οἱ νῦν λεγόμενοι Ἔξαρχοί εἰσιν. εἴτε Πατριάρχαι, εἴτε Μητροπολῖται, (Φύλλα 163. αὐτοθ. σ. γ'.

Χωρικοὶ Πρεσβύτεροι μὴ λειτουργείτωσαν ἐν τῇ πόλει, ἢ πῶς; (Φύλλα 163. Νεοκαισαρείας ιγ'. σ.

Χωρισμοῦ γυναικὸς, ἢ ἀνδρὸς τρόποι, (Φ. 21. Ἀποστ. μή. σ. δ'.

Χωρι-

Χωρισθείς τις τῦ οἰκείυ ἐπισκόπυ ἄνευ ἐγκλήματος τῦ κατὰ τὴν πίςιν, ποιηλατείτω. (Φύλ. 129. τῆς αβ'. ιγ'.

Ψ

Ψαλμοὶ μὴ συναπτέσθωσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. (Φ. 170. Λαοδ. ιζ'. σ. Ἀκανόνιςοι τοιῦτοι τίνες; (Φ. 182. Λαοδ. νθ'. σ. Καὶ ἕτεροι ἐγράφησαν ὑπὸ πιςῶν. (αὐτόθι.

Ψάλται ἢ Ἀναγνῶςαι σφραγιζόμενοι, ἀναγινωσκέτωσαν ἐπ' Ἐκκλησίας. (Φ. 88. τῆς ς'. λγ'. Δέον αὐτοῖς μετὰ κατανύξεως ψάλλειν. (Φ. 103. τῆς ς'. οἱ Μήτε ἀναρμόςα συνάγειν τοῖς ᾄσμασιν. (αὐτόθ. σ. Μὴ Φορείτωσαν Ὡράριον. (Φ. 174. Λαοδικείας κγ'.

Ψευδεπιγράφων τῶν ἀσεβῶν βιβλίων πέρι. (Φύλλα 25. Ἀποςόλων ξ. σ.

Ψευδομαρτυρέντων Ἱερέων, ἢ Διακόνων πέρι. (Φύλλα 109. τῆς ς'. μδ'. σ.

Ψευδομάρτυρας τῶν αἱρετικῶν μὴ νομίζειν ἁγίυς. (Φύλλα 169. Λαοδικείας θ'. ἢ λδ'. (Φύλ. 176.

Ψηλαφῶντες τὰ Ἅγια εἰσιν οἱ Ὑποδιάκονοι. (Φύλ. 195. Καρθαγένης δ'. σ. β'.

Ψηφιζέσθωσαν τὰς Ἱερατικὰς μόνοι οἱ ἐπίσκοποι. (Φύλ. 115. τῆς ζ'. γ'. Πάλαι δὲ, ἢ οἱ Λαϊκοὶ ἐψηφίζοντο τὰς ἱερωθησομένας. (αὐτόθ.

Ψήφοις ἐγίνοντο ἢ οἱ Πρεσβύτεροι, ἢ οἱ Διάκονοι. (αὐτόθ.

Ψῆφοι ἐπισκόπων ἀνεφέροντο τῷ Κωνσταντινοπόλεως. (Φ. 67. τῆς δ'. κή.

Ψῆφοι Πατριαρχῶν ἐκ ὑπάγονται εἰς ἔκκλητον. (Φ. 38. τῆς ά. ς'. σ. β'. Ἀλλὰ ἢ ἄλλων. (Φ. 199. Καρθ. ις'. σ. γ'.

Ψυχῆς τὸ τριμερὲς πέρι. (Φ. 292. Γρηγορ'. Νύσσ. ά. Ταύτης πειρασμοὶ, τέσσαρες. (Φ. 147. Νεοκαισαρείας, δ'. σ. Ἱερογωνὴς αὕτη τὸ σώματος. (Φ. 259. Βασιλ'. β'. σ.

Ψυχι-

Ψυχικὸν ἁμάρτημα ποῖον; (Φύλ. 17. τῆς ά. β'. σ.

Ω

Ὡράριον τίνας δεῖ φορεῖν; ἢ πόθεν ὡράριον, ἢ ὁράριον; (Φύλ. 184 Λαοδικείας κβ'. κγ'. σ.

Ὡριγάνης ἐπισφαλῶς εὐνεχίσθη. (Φ. 12. Ἀποσ'. κά. σ.

Θεῷ βοηθῷ ἥδε ὡράκει τέλος.

Τῶν σφαλμάτων αἱ κυριώτεραι ἐπιδιορθώσεις.

Σελ.	Σφάλματα	Ἐπιδιορθώσεις.
8	κληρικῶν - - - - - -	κληρικὸν
22	βέλητα - - - - - - -	μὴ βέλητα
23	τριημερονύκτιον - - - -	τριημερονύκτιον
25	ἀλφαβητα λφαβήτῳ - -	ἐν τῷ ἀλφαβητα λφαβήτῳ
26	Πλύλε - - - - - - - -	Παύλε
	μυκηρίων - - - - - -	μυκηρίων
35	συναθροσθῆναι - - - -	συναθροισθῆναι
46	Κωνσαντινεπολε - - -	Κωνσαντινεπόλ.
109	εἰδολοτρήσαμ - - - -	εἰδωλολατρήσαμ
117	κτίσματα - - - - -	κτίσματος
	ἐγκωνισμὸς - - - - -	ἐγκαινισμὸς
120	ἑτερύχροα - - - - -	ἑτερόχροα
131	ἠκύρωε - - - - - - - -	ἠκύρωσε
150	ἐλεγθῇ - - - - - - - -	ἐλεγχθῇ
	τὲτό πε - - - - - - -	τὲ τόπε
160	τῶν αἱρέσεως - - - - -	τῶν ἀπὸ αἱρέσεως
203	αἱρετικὲς ὄντες - - - - -	αἱρετικὲς ὄντας
213	ὅτινα - - - - - - - -	ὄντινα
216	παιγνιώδης - - - - -	παιγνιῶδεις
251	ἢ τρυφῶν - - - - - - -	ἢ τρυφῶντος
	ἀπειξαμ - - - - - -	ἀπειρξαμ
252	ἐλεγθέντες - - - - -	ἐλεγχθέντες
364	εἰ ὲκ - - - - - - - -	εἰ δὲ ἢ ὲκ
268	ἥμισύ πε ἑπτὰ - - - -	ἥμισύ πε τῶν ἑπτὰ
278	ἤκηται - - - - - - - -	ἧκται

279	Ὁ ἐπίσκοπος - - - -	Ὁ ἐπίορκος
312	σῶσον - - -⁰- - - -	σῶζον
316	ὠ συγχρωματισμῷ - -	ὠ συγχρωτισμῷ
54	ἐκείνη ἔπεσθαι - - - - -	ἐκείνη ἕπεσθαι
	πίστεως - - - - - - - -	πίστεως

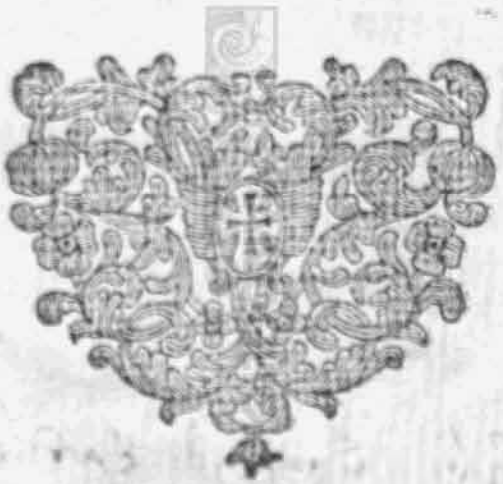

SISMANOGLIO

[illegible]